

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

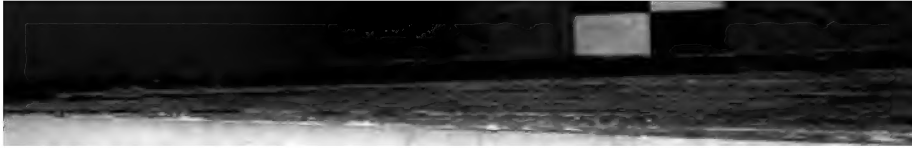
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600089520U

one 5/20/11
lost

Lightfoot
E. Cole

HERODOTI

HALICARNASSEI

HISTORIARUM LIBRI IX.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἈΛΙΚΑΡΝΗΣΣΗΣ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΙ Θ.

HERODOTI

HALICARNASSEI

HISTORIARUM LIBRI IX.

CODICEM SANCROFTI MANUSCRIPTUM

DENUO CONTULIT

RELIQUAM LECTIONIS VARIETATEM

COMMODIUS DIGESSIT

ANNOTATIONES VARIORUM

ADJECIT

THOMAS GAISFORD, A. M.

GR. LING. PROF. REG.

EDITIO ALTERA SUBINDE EMENDATA.

TOM. I.

OXONII,

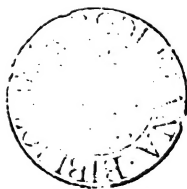
EXCUDEBAT SAMUEL COLLINGWOOD,

IMPENSIS JOSEPHI PARKER;

G. ET W. B. WHITTAKER, ET C. ET J. RIVINGTON, LONDINI;

ET J. DEIGHTON ET FILIORUM, CANTABRIGIÆ.

MDCCCXXX.

290. i. 162.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

5400 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL.

60637-1500

5400 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL.

60637-1500

5400 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL.

60637-1500

5400 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL.

60637-1500

5400 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL.

60637-1500

ÆQUO LECTORI

S. D.

PET. WESSELINGIUS.

FACTURUS mihi operæ pretium videor, si prius nonnulla de Heródotο ejusque libris, quam instituti mei rationes, exposuero. Magni viri, Jos. Scaliger, Ger. Jo. Vossius, Jo. Alb. Fabricius, et novissime Jo. Bouherius, erudite ea in re fuerunt occupati; sæpe tamen discordes, et nonnunquam etiam lapsi. Seligam inde veritati maxime adsimilia, et electa adfirmabo.

Patriam præclarissimi scriptoris Halicarnassum primis ^{Herodoti} verbis Clio; illustre genus, et parentes Lyxen et Dryonem, ^{vita.} Suidas^a vetusque Epigramma^b ostendunt. Ætas ac natalis annus testimonio Pamphilæ cognoscitur^c, perhibentis principio belli Peloponnesiaci annos illum habuisse tres et quinquaginta: quod bellum Olympiadis LXXXVI. Anno secundo cum cœperit, primam utique lucem adspexit ineunte Olympiade LXXIV, quatuor annis ante Xerxis in Græciam expeditionem. Educatum edoctumque liberaliter fuisse, quamquam de præceptoribus altum silentium, dubitare nefas. Adultior Halicarnassum, tyrannidem Lygdamidis non ferens, reliquit, seque in insulam Samum contulit; ubi Ionici sermonis Veneres amplexus animum ad scribendum adpulit, in foro et “caussis agendis nihil omnino “versatus,” teste Cicerone^d.

Ante id tempus in publicum edita fuisse Hecatæi Milesii *Περὶ ἡγεσις τῆς Ἀσίας* fertur: hinc, quæ Ægyptum, descriptionem phœnicis, hippopotami, et crocodilorum venationes

^a In *Ἡρόδοτος* et *Πανύστις*.

^c Apud Gellium Noct. Attic. XV.

^b In scholiis ad Aristoph. Nub. vs. 23.

^d In libro II. de Orat. c. 13.

spectant, βραχεία παραποιήσας, mutatis paucis, nisi a Porphyrio fallimur, mutuatus est. Et fallimur fortasse: namque valde dubium est, fuerit-ne ejus Περιηγήσεως Hecatæus auctor. Callimachus, cui tali in negotio justa causæ dictio est, eam Hecatæo adjudicatam obscuriori homini tribuit apud Athenæum^f. Non addo, quod cl. Valckenarius verissime monuit, nihil hujuscemodi ab aliis, ne quidem a Plutarcho, exprobratum Herodoto fuisse. Vulgata quoque Xanthi Λυδιακὰ fuerant, dederantque illi τὰς ἀφορμὰς, sive *ansam* et *occasionem* ad res Lydorum exponendas: neque enim opinor Ephori apud ^hAthenæum verba ulterius posse porrigi. Multa sane Herodotusⁱ de Lydis eorumque in Italiam coloniis, de quibus nihil Xanthus, aut omnia alia; Dionysio, Herodoti populari, docente^k. Erant præterea in doctiorum manibus et celebritate Hellanici Milesii et Charontis Lampsaceni Περσικά, aut^l similis certe argumenti commentaria. Quorum quidem libris a scribendo deterritis non est, sed “conmotus, ut auderet uberius, quam superiores, et “ornatius dicere;” quæ Ciceronis verba^m: Dionysii autem, οὐκ ἀπετράπετο, ἀλλ’ ἐπίστευσεν αὐτῶν κρείσσον τι ἐξοίσιν.

Hunc in finem, ut singula expiscaretur et regionum situs atque habitus coram intueretur et exploraret, tædium ac ærumnas longæ peregrinationis non recusavit. Lustrata omni Græcia et Epiro, visaque Macedonia et Thracia, in Scytharum ultra Istrum et Borysthenemⁿ oras transiit.

^e In Eusebii Præp. Evang. X. 3. p. 466.

^f Deipnos. lib. II. p. 70. B. WESS. Conf. Creuzeri Fragmenta Historicor. Græcor. Antiquiss. p. 21. seq. SCHW.

^g Ad Musæ II. 77.

^h Lib. XI. 3. p. 515.

ⁱ Vid. lib. I. 94.

^k Antiq. Rom. lib. I. p. 22. WESS. C. 28. At, quod in narratione de Lydorum colonia in Italiam deducta discedit a Xantho Herodotus, non inde efficitur, nihil e Xantho profecisse Nostrum: neque dubitandum mihi videtur, τὰς ἀφορμὰς, quas Herodoto dedisse Xanthum Ephorus ait, non modo *ansam* et *occasionem*, (hæc foret, ἡ ἀφορμή) sed materiam scribendi argumentumque intelligi debere: in quo quum alios doctos viros

tum Larcherum t. I. p. 381. et Creuzerum lib. cit. p. 142. seq. consentientes habeo. SCHW.

^l Vid. Dionysii Halic. Epist. ad Pompeium p. 129. WESS. Dionys. Hal. vol. VI. ed. Reisk. p. 769. De Hellanico vero, post Sturzium, qui illius Fragmenta collecta edidit, monuit Creuzerus in libro de Historica arte Græcorum p. 96. seq. fuisse illum quidem natu paulo majorem Herodoto, cæterum post hunc scripta sua edidisse. Charonis Lampsaceni, Hecatæi, et Xanthi Fragmenta collecta, commentariisque illustrata, edidit idem Creuzerus in libro paulo superius laudato, qui Heidelb. 1806. prodiiit. SCHW.

^m Orator. c. 12.

ⁿ Vid. lib. IV. 81. etc.

Neque ab Asia abstinuit, cujus peragrata multo maxima parte, adiit Syriam, ubi Tyrum^o. Phœnicum nobilissimam urbem, et Palæstinam maritimam^v inspexit diligenter. Hinc commodum in Ægyptum iter; quam visendi cupiditate oberasse, Euterpe loquitur. Ex Ægypto in Libyam excucurrit, Cyrenenque vidit^q, forsitan et alia amplissimæ regionis oppida. Africæ ab Ægypto ad promontorium Soloëntem sollicita descriptio et crebri cum Carthaginensibus habiti sermones^r hoc possent persuadere, neque valide tamen. An Babylonem et uberrimos ejus agros inviserit, venit in disputationem. Vir doctissimus, Des Vignoles, sed Herodotossæpius, quam par erat, iniquior, eo profectum vehementer infitiatur^s. Non nego, quod illi opinioni obtentui fuit, itineris Babylonici districtam a Musis mentionem abesse. At sunt de verissima ampl. Bouherii^t observatione conplura, quæ illud sibi desiderant: in his repetita cum Chaldeis^u colloquia, vix ea tempestate extra Babylonis fines conserta: tum amplissimæ urbis operosa et accurata delineatio, templorum præterea et statuarum, quibus illa merito superbiebat. Ait in suam usque ætatem Babylone durasse Jovis Beli fanum æreis portis, Διὸς Βήλου ἱρὸν χαλκόφυλον^x, καὶ ἐς ἐμὲ τοῦτο ἔτι ἰόν. Contra ea non vidisse sese isthic statuam duodecim cubitorum ex solido auro, quod eam Xerxes aliorum asportasset, ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον^y. Porro, declarata cultissimis verbis soli Babylonici ubertate, ἐκ^z δὲ κέγχρου^r καὶ σπασάμου ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστάμενος, μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὖ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπίκται. *Ex milio autem et sesamo quantæ proceritatis arbor surgat, etsi probe mihi comperta, memorare supersedeo; bene gnarus, iis, qui nunquam Babylonicam regionem adierunt, quæ de frugibus dicta sunt, perquam incredibilia visum iri.* Talia commentantem negabimus earum rerum testem fuisse

^o Libro II. 44.

^p Lib. III. 5. et II. 106.

^q Lib. II. 181.

^r Lib. IV. 168. etc. et ibid. cap. 43.

et 195, 196.

^s Chronol. lib. IV. 4, 5. et VI. 3. 10.

^t Dissert. Herod. cap. 1.

^u Lib. I. 183.

^x Ibid. c. 181.

^y Ibid. c. 183.

^z Ibid. c. 193.

oculatum? Verum ista erudito viro, nimio Ctesiae amore in transversum abrepto, condonemus.

Herodotus, visis tot regionibus, urbibus et hominum moribus, in Samum reversus, quæ ad sedulæ apis instar undique collegerat, scriptis consignare, Suida auctore, ingressus fuit. Intento autem isti negotio spes Halicarnassum tyrannico dominatu liberandi adfulsit; quorsum delato res bene cessit. Expulsus enim Lygdamis est, et civibus æqua rediit libertas; sed, uti fit, factiones civitatem miscuerunt, invidiaque liberatorem, factiosis fortasse gravem, incessit. Tum patriam reliquit, inque Græciam tetendit. Huc pertinent Luciani ista ^a, difficilia quibusdam intellectu visa, *πλείστας γὰρ οἰκοθεν* Herodotus *ἐκ τῆς Καρίας εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος ἐσκοπεῖτο*, videlicet, qua tandem ratione et minimo labore insignis ac celebris evaderet. Instabat per illi commodum Olympiorum tempus solemne: properavit ad illud certamen, atque in magno Græcorum consensu recitavit historias suas. Namque ea non docent, absolvisse Herodotum historiarum libros Harlicarnassi, sed compositos in Samo insula, quod ex Suida adsciscendum, ex Caria ad Olympicum conventum secum portasse, et Græcis, ut illis innotesceret, prælegisse. Eligunt ad eam recitationem Olympiadem LXXXI. viri docti, quippe ætati Herodoti egregie congruam: neque mihi refragari animus est, eoque minus, quod pueriles Thucydidis anni Elidensem hanc Olympiadem sibi postulent. Aderat Thucydides una cum patre Oloro admodum adolescens ^b, *ἔτι παῖς ὦν*, in summo Græcorum plausu recitanti, il-lacrymavitque, æmulatione quadam jam tum ad consimile laudis studium accensus; quo Herodotus animadverso, ad Olorum ^c, *ὀργῇ ἡ φύσις τοῦ υἱοῦ σοῦ πρὸς τὰ μαθήματα*, optime de puero XV. annorum, et gloriæ desiderio lacrymante. Atque hic non obliviscor secundæ recitationis, Athenis Olymp. LXXXIII. anno tertio institutæ; quam Thucydidem auscultare potuisse, certum quidem est, sed jam virili ætate, non puerum. Erudite hoc H. Dodwellus exsecutus ^d,

^a In Herodoto cap. 1. p. 832.

^b Suidas in *Θεογεωγραφίᾳ*.

^c Marcellinus Vit. Thucyd. p. 9.

^d Appar. ad Annales Thucyd. p. 23.

infelix ejus (fraude Sitalcæ, Thracum reguli) eventus. Verissime Herodotus^o, ταῦτα μὲν νυν πολλοῖσι ἔτισι ὕστερον ἐγένετο τοῦ βασιλέως στόλου. Contigerunt quippe anno Olympiadis LXXXVII. tertio, sive annis post Xerxis in Græciam transitum duobus et quinquaginta. Pertinerent ad hunc quoque censum, quæ de Amyrtæo et filio ejus Pausiri perscripta meminimus, si, quod viro amplissimo in opinionem venit, rege Persarum Dario Notho evenissent: at eam falli, videor mihi clare ostendisse^p. Justior locus erit fugæ Zopyri, filii Megabyzi, ad Athenienses^q, quem Ctesias sub Olymp. LXXXVIII. non multo ante Artaxerxis obitum ab rege defecisse atque Athenas abiisse^r, commemoravit. Verum de his abunde.

Quo usque vitam extenderit, et ubi ejus finem fecerit, partim scriptorum taciturnitas, partim discordia, in dubio relinquit. Suidas^s Thuriis supremum obiisse diem et in foro urbis contumulatum perhibet; esse tamen, qui Pellæ in Macedonia decessisse de vita aiant. Si Marcellino^t fides constat, sepulcrum Herodoti ad portas Athenarum Melitidas in Cœla, ubi Κιμώνια μνήματα, ostendebatur olim. Quæ de mea quidem sententia expediri nequeunt, nisi cenotaphia tumulique honorarii in auxilium vocentur. Τάφος tamen Marcellino, quo de H. Dodwelli^u luculenta est animadversio.

2 Ex scriptis summi viri solæ ad nos jucundissimæ^x IX.

Scripta Herodoti.

MUSÆ devenerunt. Nam, Ἐξήγησιν de vita Homeri titulum ementiri et Herodotum auctorem perperam edere, liquidis rerum argumentis evicisse me puto. Ipse-ne Historiarum libris Musas inscripserit, non liquet. Lucianus^y, cujus Vossius et Fabricius obliiti non sunt, hominum admirationi, ex narrationum et dictionis jucunditate progenitæ, eos adscripsit titulos. In more ipsi fuit^z, τὸν πρῶτον λόγον, τοὺς

^o Lib. VII. 137.

^p Vid. ad lib. III. 15.

^q Lib. III. c. ult.

^r Persic. cap. 42.

^s In Ἡρόδοτος.

^t Vita Thucyd. p. 3.

^u Appar. ad Annal. Thucyd. sect. XX.

^x De Theopompi Epitome Herodo-

tea conf. Ruhnkenii Hist. Crit. Oratorum Gr. p. lxxxix. ED.

^y In Herodoto c. 1.

^z Vid. lib. V. 36. VII. 93. et 213. I. 75. WESS. Nec vero in hisce locis, aut horum similibus, vocabulum λόγος ita intelligi debet, quasi singulos e novem Historiarum suarum libris singulos λόγους diceret: sed λόγος in

πρώτους λόγους primores libros, et sequentes τοὺς ὀπισθε λόγους, τοὺς ὀπίσω λόγους, posthabito Musarum, tametsi justissimo, nomine adpellare. Quid enim illis ex cuncta Græcia jucundius, quid suavius, elegantiusve? Veracitatis tamen amor, sine quo historiæ nihil nisi nugæ et Siculæ gerræ, pluribus olim et nostri ævi hominibus abesse visus est. Scripserat Ael. Harpocratio^a περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου Ἱστορίαν. Quid carperit, et quibus in rebus fabulosam judicaverit, ignoratur. Id novimus, in rhetorum olim usu fuisse, cum clari nominis famam aucupabantur, aliorum meritis detrudere: quod eo non dicitur, ut de Harpocratio adseveretur. Fieri potuit, ut ad nonnulla, quæ veri fidem videbantur excedere, offenderit. Multos in consimilem fraudem fabellæ induerunt, Musis sæpenumero innexæ, quibus scriptor ipse adsensum negavit, crebro obtestatus, se^b ἀκοῇ λέγειν, *fando accepta referre*, neque omnia sibi πιστὰ videri: immo hanc sibi legem dixisse, ut audita enarret, neque cunctis adstipuletur tamen, atque hoc inculcatum omnibus cupere lectoribus. Ἐγὼ^c δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαι μὲν οὐ πᾶσι ὀφείλω καὶ μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχίτω ἐς πάντα τὸν λόγον. Quod ejus monitum si criminatores habuissent in promptu, uti æquitas postulabat, taxandi utique modum fecissent, debuissent profecto. Acrior tamen, ejus non ignarus, insurrexit Plutarchus, vir eccellente eruditione, non falsi, sed et malignitatis^d Herodotum traducendo. Actio docta est, verum mirifice colorata, sæpissime

hujusmodi locis nihil aliud nisi *narrationem*, vel *historiam*, ut nos vulgo vocamus, significat: qua ratione etiam Hecateus, ut hoc utar, *λογισαίς* Nostro dicitur, II. 143. V. 36. et 125. id est, *Historiarum scriptor*; de eodemque Hecateo loquens idem Noster VI. 137. ait, Ἐκαταίος ἐν ταῖς λόγοις, *Hecateus in suis Historiis*: denique VII. 152. ubi πάντα τὸν λόγον ait, *universam suam Historiam* intelligit. Itaque, ubi se ait de re quadam ἐν ἄλλῃ λόγῳ esse dicturum, non semper alium ex novem Historiarum suarum libris intelligit, verum subinde etiam aliam ejusdem libri partem; veluti, quæ lib. VI. c. 39. profitetur se ἐν ἄλλῃ λόγῳ expositurum, ea cap. 103. ejusdem sexti

libri exposita leguntur. Eodem modo Pausanias lib. III. cap. 2. quum ait Ἡρόδοτος ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐς Κεῖρας, non hoc dicit, *Herodotus in Libro de Cræso*, sed *Herodotus in ea narratione* (sive, in *ea Historiarum suarum parte*) *quæ ad Cræsum spectat*. Similiterque idem Pausanias lib. V. cap. 26. p. 447. ait, Ἡρόδοτος ἐν ταῖς λόγοις, *Herodotus in suis Historiis*. Sed de hoc usu vocabuli λόγῳ vide mox ipsum Wesselingium verissime momentem. SCHW.

^a Suidas in Ἀρσενικαίων.

^b Vide lib. II. 29. et cap. 121, 5. III. 116. IV. 5. 25. etc.

^c In lib. VII. 152.

^d De Malignitate Herodoti, Ope-
rum T. II. p. 855. etc.

infelix ejus (fraude Sitalcæ, Thracum reguli) eventus. Verissime Herodotus^o, ταῦτα μὲν νυν πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον ἐγένετο τοῦ βασιλέως στόλου. Contigerunt quippe anno Olympiadis LXXXVII. tertio, sive annis post Xerxis in Græciam transitum duobus et quinquaginta. Pertinerent ad hunc quoque censum, quæ de Amyrtæo et filio ejus Pausiri perscripta meminimus, si, quod viro amplissimo in opinionem venit, rege Persarum Dario Notho evenissent: at eam falli, videor mihi clare ostendisse P. Justior locus erit fugæ Zopyri, filii Megabyzi, ad Athenienses^q, quem Ctesias sub Olymp. LXXXVIII. non multo ante Artaxerxis obitum ab rege defecisse atque Athenas abiisse^r, commemoravit. Verum de his abunde.

Quo usque vitam extenderit, et ubi ejus finem fecerit, partim scriptorum taciturnitas, partim discordia, in dubio relinquit. Suidas^s Thuriis supremum obiisse diem et in foro urbis contumulatum perhibet; esse tamen, qui Pellæ in Macedonia decessisse de vita aiant. Si Marcellino^t fides constat, sepulcrum Herodoti ad portas Athenarum Melitidas in Cœla, ubi Κιμῶνια μνήματα, ostendebatur olim. Quæ de mea quidem sententia expediri nequeunt, nisi cenotaphia tumulique honorarii in auxilium vocentur. Τάφος tamen Marcellino, quo de H. Dodwelli^u luculenta est animadversio.

2 Ex scriptis summi viri solæ ad nos jucundissimæ^x rx. Scripta He- Musæ devenerunt. Nam, 'Εξήγησιν de vita Homeri titulum rodoti. ementiri et Herodotum auctorem perperam edere, liquidis rerum argumentis evicisse me puto. Ipse-ne Historiarum libris Musas inscripserit, non liquet. Lucianus^γ, cujus Vossius et Fabricius obliti non sunt, hominum admirationi, ex narrationum et dictionis jucunditate progenitæ, eos adscripsit titulos. In more ipsi fuit^z, τὸν πρῶτον λόγον, τοὺς

^o Lib. VII. 137.

^p Vid. ad lib. III. 15.

^q Lib. III. c. ult.

^r Persic. cap. 42.

^s In 'Ηρόδοτος.

^t Vita Thucyd. p. 3.

^u Appar. ad Annal. Thucyd. sect. xx.

^x De Theopompi Epitome Herodo-

tea conf. Ruhnkenii Hist. Crit. Oratorum Gr. p. lxxxix. ED.

^γ In Herodoto c. 1.

^z Vid. lib. V. 36. VII. 93. et 213. I. 75. WESS. Nec vero in hisce locis, aut horum similibus, vocabulum λόγος ita intelligi debet, quasi singulos e novem Historiarum suarum libris singulos λόγους diceret: sed λόγος in

fallax, et arcessita adeo, ut culpam, qua illum nimio patriæ studio onerare gestit, ipsæ sustineat. Ioach. Camera-rius et H. Stephanus id non dissimularunt, neque nos eorum exemplo, illis præsertim in rebus, quæ suggillabantur.

Atque hic laudibus ferre debeo doctissimi Abbatis Gei-nozii in vindiciis et defensione Herodoti ab accusationibus Plutarchi et aliorum studium, cujus partem nobis Academiæ Inscriptionum Acta sistunt^e. Fuit Herodotus, vitio humani ingenii, obnoxius erroribus; lapsus veri ignorantia haud raro est, sæpius etiam ab aliis deceptus. Manetho, refe-rente Josepho^f, jactitabat, Herodotum πολλὰ τῶν Αἰγυπ-τιακῶν ὑπ' ἀγνοίας ἐψευσμένον, in rebus Ægyptiis propter ig-norantiam crebrius aberrasse: vere fortasse: mallem tamen locupletio-rem, quam Manetho vulgo habetur, hujus accusa-tionis auctorem. At enim plurima olim in fabulis et fig-mentis deputabantur, quorum justissime numero nunc exi-muntur. Fabulosa censebantur de Afrorum institutis et moribus prodita, de circumnavigata ea nostri orbis parte, de Ægyptii soli genio et Pyramidibus, de Scythis, succini origine, Caspio mari, innumerisque aliis, quæ serior ætas et peregrinatorum frequentia veritati animadvertit congrua. Enimvero, horum omnium memoriam replicare, nihil at-tinet.

Istud hæret in bubio, truncatæ-ne Musæ sint, et an alios similis argumenti commentarios Herodotus digesserit? Mu-tilationis et defectus suspicionem de Athenada, viro Tra-chinio, indicata movent^g: οὗτος ἀπέκτεινε μὲν Ἐπιάλτεια δι' ἄλλην αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπισθεν λόγοισι σηµανέω: hic *Epi-altem aliam ob causam, quam ego sequentibus in libris reddam, interemit*. Reddidit autem nusquam, non octavo, nedum libro nono. Ergo-ne ea excidit commemoratio? an promissi oblivio ejus animum incessit? an decimum adjungere mediatum fuit librum? Utrumque fieri quitum est. Nam hiatus illis in Musis nullum se mihi indi-cium prodidit. Similis fluctuatio, sed expeditu pronior, de libris Libycis, Λιβυκοῖσι λόγοισι, quorum meminit ipse^h.

^e Tom. XIX. edit. Paris. p. 115.

^f Lib. I. contr. Apion. c. 14.

^g Lib. VII. 213.

^h Lib. II. 161.

memorantem, cum illa avis, sicuti reliquæ aduncis unguibus, potu abstineat. Quod quidem in Musarum opere nusquam nunc obvium, capessere locum in Historia Assyria conmodissimum potuit, siquidem Ninus, ut Vossius optime, Assyriæ metropolis. Non equidem nescio, cel. Fabricium de integrioribus, quam nostræ sunt, Musis, ab Aristotele versatis et lectis, suspicatum: quæ suspicio, si verum amamus, litem lite resolvit. Ostendi enim oportuerat, ubi et quibus rebus fuerint decurtatæ. Liber utique primus, Babylonici et Assyrii rebus abundans, adeo aptus et nexus cohæret, ut locum τῇ διηγῆσει περὶ τὴν πολιορκίαν τῆς Νίνου adpositum concedat nullum. Δόγοι proinde Ἀσσυριοί, nisi memoria Philosophum deceperit, absoluti editique fuerunt. Quorum quidem editio tanto certior et omnibus dubiis in posterum foret libera, si fragmentum inde, quod Jo. Bouherii sollertiam advertit, perduraret. Apud auctorem Chronici, cui Paschale nomen^q, Sesostris, rex Ægypti, continuo victoriarum cursu Assyrios, Chaldæos, Persas Babylonem usque, Asiam præterea, omnem Europam, Scythiam et Mysiam domat: in Ægyptum reversurus xv. millia Scythicæ juventutis in Perside, assignata illis fertili et comoda sede, collocat: postea illi Parthi de Persico sermone, alioqui Scythæ, virtute bellica longe præstantissimi, καθὼς additur Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συνεγράψατο, sicuti sapientissimus Herodotus hæc tradidit. Ubi tandem? Musæ tacent. Ergo ex libris, uti conjicitur^r, rerum Assyriarum. Quod equidem valde demiror. Herodotus de Sesostride multo scripsit diversiora^s: Assyriaca ejus post Aristotelis fata Historicos, Geographos, et Grammaticos latuerunt omnes, nec quisquam hilum inde decerpsit; et obscurum hominem seculi post Christi natales septimi ea lectitasse putabimus? Immo cuncta cum pulvisculo Chronici sartor corrasit ex Jo. Malala^t, quem Suidas^u sibi ducem optavit, haud sane fidelem, et in Herodoti tempore finiendo^x plane stultum. Sed pœnarum ille satis Rich. Bentleio, V. Cl. in eruditissima ad Jo.

^q Chr. Pasch. p. 38. edit. Venet.

^r Vid. Bouherii Diss. Herodot. cap.

¹.

^s Lib. II. 103.

^t Chronograph. p. 28.

^u In Πάρι et Σώτρει.

^x Chronogr. p. 200.

Millium epistola dedit, et sperni potest. At plurima Is. Vossius fragmenta Herodoti detexit, quæ nihil nostras ad Musas; ea promi ex commentariis Rerum Assyriacarum potuisse, suspicantur. Fateor ultro, talia in Grammaticorum scholiis et Lexicis inveniri, quæ Is. Vossius, modo ea curate excussisset, Herodoto citra dubium abjudicasset. Conpendiario scriptionis modo, in scriptis codicibus non parce obvio, HP, HPO, HPOΔ. notare Herodotum, Herodorum, Herodianum, queunt. Inde error et confusio: hinc jactata toties Herodoti fragmenta, veræ Herodori aut Herodiani lacinia; quemadmodum in Dissertatione Herodotea liquidissime, ut opinor, patefecit: questus ibidem sum de doctissimi Des Vignoles^z imprudente decreto super interitu Assyriacorum, de quibus hactenus^a.

Nunc progredi præstat ad Musarum publicatas editiones: 3
quarum princeps Latina, Venetiis anno MCCCCLXXIV. De edd.
provulgata, Laurentium Vallam, doctissimum virum, mul- et odd.
torum olim odio et invidia mersum, auctorem proficitur. msa. He-
Versio, non sane absurda, quamquam mendosissime descrip- rodoti.
ta, et interpretis oscitantia sæpe aberrans, H. Stephani et aliorum castigationibus purgata, servatur in hunc diem. Quid in ea Pet. Dan. Huëtius^{aa}, quid alii desideraverint, notum est in vulgus. Non omnium tamen culpam Laurentius præstare debet^b. Multa operis, quod primus occupavit, difficultate excusari queunt; plura recidunt in membranas, quas vertendo expressit, bonas quidem, sed in Clione miserabiliter luxas et mancas. Aldus codicem Græcum eo in libro decem prope chartis abundare et Vallæ Latina excedere adnotavit verissime. Desunt, quod accepto benivolentia amplissimi G. Meermannii Veneto interpretationis

^y Bouherius Dissert. Herod. c. 1. Colomesius Oper. p. 325. Berkelius in Steph. Byz. voc. *Ἀδρια*.

^z Chronolog. lib. IV. 4, 6. etc.

^a Hæc de Herodoti vita, scriptisque Wesselingius. Idem argumentum erudite copioseque Larcherus etiam in introitu Gallicæ versionis pertractavit. De universo vero harum Historiarum instituto, et de mirabili arte qua illud exsecutus est suavissimus scriptor, in primis legi meretur

supra laudatus Creuzeri nostri liber qui de *Historia Arte Græcorum* inscribitur. Consuluisse etiam juvabit duas Commentationes, auctore Meierotto, *Sur Hérodote et le but de son Histoire*, Actis Acad. Reg. Berolin. ann. 1792. et 1793. p. 574. seqq. et p. 599. seqq. insertas. SCHW.

^{aa} De Claris Interpret. p. 226.

^b Conf. Wesselingii Dissertat. Herodoteam c. VIII. 5. SCHW.

exemplari conperi, sectiones sive capita tota, aut magna ex parte XCII. XCIII. XCIV. XCVI. C. CIII. CIV. CV. CVI. CXXXI. CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. CXXXVI. CXXXVIII. CXXXIX, tum universa a cap. 140. usque in cap. 178, denique cap. 199; itidem ex schedis Archiepiscopi Sancroft et Vindobonensibus, admirabiliter Vallæ codici conspirantibus, exulantia. Hæsitare memini, uter hiantia Vallæ Latina expleverit, Petrus-ne Phoenix, additiones suas editione Parisina apud Jo. Parvum MDX. ambitiose jactans, an Conrad. Heresbachius. Nunc de Petro Phœnice dicta^c retracto. Nullæ ejus, quantumvis Laurentii Latina, Aldi indicio, bene nosset mutila et defecta, accessiones, additiones nullæ. Omnes Heresbachio debentur, commentato ad hunc modum^d: “Ad hæc in “primo libro a nobis adjecta plus minus novem folia, a “Laurentio haud scio qua occasione prætermissa; quæ “certe nemo infitiri poterit, quin illuc pertinerent, ut quod “Græcum exemplar atque adeo contextus ipse narrationis “testentur.” Quidquid ergo in sectionibus illis peccatum, Heresbachii est, non Vallæ.

Græcas Herodoti Musas primus^e Venetiis MDII. nitidissime prodire jussit Aldus Manutius, “eo gratiores fore existans, quoniam multis exemplaribus castigatæ,” quæ illius verba, “emittebantur.” Neque ea falsus opinione vir solertissimus fuit. Læto gratoque eas animo Joach. Camerarius, eximium doctæ Germaniæ decus, accepit et sinu fovit; “cum- “que exempla Historiarum^f Herodoti et requiri a studiosis “Græcæ linguæ et non facile reperiri conperisset, auctor fuit “Jo. Hervagio, ut sua in officina expressa edere vellet.” Hortanti præclaro viro, et egregiam prorsus cum Herodoti vindiciis et Ionicæ dialecti figuris præfationem suppeditanti,

^c Dissert. Herodot. c. 8. [item in Not. ad Herodot. I. 54.]

^d Epistola ad Jo. Gogravium, præfixa edit. Latine Herodoti anno MDXXXVII.

^e De ed. Ald. hæc Schweighæuserus ad I. 26. “Profitetur sæpe mihi obor- “tam esse suspensionem, a viro docto “qui Aldinæ præfuit editioni multis “locis inventas esse Ionicas verbo- “rum formas, quas nullus cod. ms.

“exhibebat: quibus in locis ex ai- “lentio eorum hominum qui in gra- “tiam editorum alios codd. confe- “runt, et multa sæpe quæ ipsis mi- “nutis esse videntur, negligere so- “lent, non continuo colligi potest, “codd. illos cum Aldina scriptura “consentire.”

^f Ex Præfatione edit. Hervagianæ primæ.

paruit strenuus et attentus chalcographus, Aldi exemplari Basileæ MDXLI. et MDLVII. presse representato. Utriusque, Aldini in primis, dos præcipua est, quod Ionici sermonis formam raro neglexerit, atque elegantissime conplusscula, insequentium temeritate aut mutata aut socordius præterita, descripserit.

Amplior H. Stephano gloria ex studio et cupiditate Musas ornandi obtigit. Offensus infida Vallæ versione, errores et peccata ejus callidissime patefecit, omnemque, præscripta elegante pro Herodoto ad criminatores Apologia, anno MDLXVI. recognovit. Qua functus opera, Græcum Aldi exemplum recentavit MDLXX, atque iterum MDXCII. adpositis, quæ in priore omiserat, Vallæ Latinis. Rationes instituti laboris sic prodidit: "Non eas tantum, quas ante, "diversas scripturas (ut Græci *διαφόρους γραφάς* appellant) "exhibui, sed et numerum earum auxi, et censura adhibita "quasdam exauctoravi; non tamen ita ut amandarem, sed "tantum ut loco suo motis alium minus honorificum darem. "Ex ipso enim textu, ut hodie moris est vocare, in marginem "transtuli. Sed quasdam vicissim majore dignas honore judicavi, ideoque illas hinc illuc transtuli." Inde post Aldum scriptas membranas in consilium misisse, atque ex illis ea sibi et Herodoto elegisse, quæ potiora censuerat, adparet^h;

^g In præfatione editionis Græco-Latinæ.

^h Quamquam titulus prioris editionis Stephanicæ, quæ Græca sola exhibet, Herodoti libros profitetur ex vetustis exemplaribus recognitos; tamen nec in ejusdem editionis, nec in alterius Præfatione mentionem ullam fecit editor codicum manuscriptorum a se ad recognoscendos Herodoti libros adhibitorum. Quin et in secundæ editionis Præfatione satis etiam dierte professus est, frustra se ad illum diem vetus exemplar, e quo hi libri corrigi possent, expectasse. Atque, ut dicam quod sentio, videtur mihi H. Stephanus nullum prorsus codicem manuscriptum, ad cuius fidem Herodoti Historias recognosceret, ob oculos habuisse. Quod si quis vero ex me querat, unde igitur *diversas* illas hauserit Stephanus, quas et in prioris editionis margini-

bus, et copiosiores etiam in editionis Græco-Latinæ oris exhibuit? primum hoc tenendum est, esse illarum lectionum marginalium tria genera. Scilicet, tametsi unicuique earum hanc notam *ἡγ' αὖ* (id est, *ἡγερθεῖν*) præfixit editor, tamen pars earumdem non nisi conjecturæ sunt, ex quibus mendosas quas ille judicavit Aldinas lectiones corrigendas censuit. Alterum est lectionum marginalium genus earum, quas ex Aldino contextu, tamquam manifestius vitiosas, eiecit editor, sed tamen in ora adnotandas judicavit. Denique tertium genus tale est, ut dubitari quidem vix possit esse eas e msto libro ductas; quemadmodum etiam multe ex his, quæ loco ejectarum Aldinarum in contextu Stephani exhibentur, haud dubie e vetustis libris ductæ sunt. Sed de hoc genere ita statuendum videtur: usum esse Stephanum exem-

quamquam et de conjectura pauca refinxit. Quæ quidem libertas laudem potius, quam insultationem ac odiosam criminationem, meruit. Peccaverit vir egregie sedulus in quibusdam: quid illis usu venit, qui schedas omnium emendatissimas ostentarunt? Opus in cuncto hoc genere cura est, quam humana conditio admittit, diligente: ea prudenter insumta, si qui cadant, maligna criminationis traductio abesse debet; et hoc magis, quoniam vetustiores et probiores codices nancisci, fortunæ quoddam donum est, non iudicii: propterea vero se venditare et alios longe post se ponere, profecto illiberaleⁱ. At istud ulcus tactum respuit.

Secundam H. Stephani editionem, priore non prorsus posthabita, Francofurti anno MDCVIII. Gothofr. Jungermanus iteravit sollerte diligentia; textumque, quem vocant, in capita sive tmemata secuit et distinxit, ac indicem ad ea, magna quærentium utilitate, accomodavit: insuper διτογραφίας ex schedis Palatinis Narrationi de vita Homeri adscripsit, et Λεξικὸν τῶν Ἡροδοτέων λέξεων ex MS. Melch. Heimsfeldii Goldasti, ut de Ctesię fragmentis, ejusdem industria adauctis, nihil addam, nobis dedit. Illam autem viri optimi operam Genevæ MDCXVIII. ita repetiverunt, ut utraque recte cognita ambas te nosse putes. At res secus

plo quodam sive Aldinæ sive Hervagianæ editionis, cujus in marginibus partim lectiones e manuscripto quodam codice, (sive illi plures fuere,) partim vero docti cujusdam viri conjecturæ ita promiscue adnotatæ fuissent, ut incertus subinde ipse Stephanus fuerit, utrum e vetusto codice ducta fuisset aliqua scriptura, an non nisi conjecturæ deberetur. Cujus rei quum multa alia mihi visus sum indicia observare, tum illud satis manifestum, quod, postquam lib. II. cap. 47. pro vitiosa Aldi scriptura ἀρθινίης βίου τι τινὲς πλάσαντες ὕς, verissimam hanc, ἀρθινίη βίου, στατίνας πλάσαντες ὕς, posuisset, deinde in posterioris editionis Præfatione, loco probatissimæ hujus scripturæ, aliam, et eam quidem parum probabilem, sua de conjectura proposuit: qui si scivisset esse istam ex manuscriptis libris ductam, (sic enim legunt veteres codices propemodum omnes) non erat medio in sole obscuram lucer-

nam circumspecturus. Cæterum, sicut in Græcis multa rectissime constituit idem Stephanus, sic et de Latina versione hactenus optime meritus est, quod in posteriore editione, in qua Herodoti Græcis Vallæ Latina adjuncta sunt, pluribus in locis ubi vitiosa Vallæ versio est, (prætermis- sis quidem longe pluribus, quæ ejusdem sunt generis,) aptiorem interpretationem in ora adject: quo spectat id quod in titulo ejusdem editionis his verbis prædicatur, *cum Vallæ interpretatione Latina ab Henr. Stephano recognita*. Eædem castigationes versionis Laurentianæ deinde in editione Jungermani, et in Londinensi, quæ Galeo vulgo tribui solet, in ima ora cujusque paginæ exhibentur. SCHW.

ⁱ Rusticam Jac. Gronovii importunitatem, qua et in alios doctos viros, et in H. Stephanum ille invectus est, tacito hominis nomine notatam vir cordatissimus voluit. SCHW.

habet. Editor, aut (si mavis) corrector, non utique indoctus, varias Æm. Porti suspensiones orationi inculcavit; alia, neque imprudenter, ex Vallæ Latinis correxit; hoc vituperabilis, quod illud consilium occultum habuerit.

Prius deinde Jungermanni Francofurtense exemplum non sine corollario recudendum curavit vir prædicatione dignissimus Th. Gale Londini MDCLXXIX. Exornavit illud Chronologia Herodotea, Indice dictionum Ionicarum, et variantibus lectionibus, laudabili sane studio. Erat illi in oculis et manibus scriptus liber archiepiscopi Cantuariensis Guil. Sancroft, et Collegii Etonensis alius: ex utroque varia, quamquam in priore subinde peccans, nobiscum communicavit: neque non Athenæum, Eustathium, Suidam et plures, qui testem Herodotum in rem suam advocarant, aut ab eo aliqua sumserant mutua, sedulo adhibuit^k. Vere scripsit, infinita esse, quæ ope codicis archiepiscopi instaurari que-

^k Londinensis illa editio, quæ Galeo adscribi vulgo solet, cujus viri tamen ne nomen quidem in fronte comparet, nonnisi privato bibliopolarum consilio fuit suscepta; quibus nihil aliud fuerat propositum, nisi ut verbum de verbo, quidquid Jungermanniana continebat editio, repeteretur: idque consilium illi fideliter quidem, sed tam invidio iniquoque in Jungermanni memoriam animo, tamque inepte callida ratione executi sunt, ut nec in operis titulo, nec usquam alibi, ne in fronte Præfationis quidem, quæ tota Jungermanni est, nomen optimi viri ediderint. Jamque omnia, una cum ipso Indice Jungermanni, typis erant excusa, quum commode se facturos judicarent iidem homines, si corollaris saltem quibusdam suam augerent editionem. Itaque et Chronologiam quamdam Herodoti nescio a quo viro docto conficiendam curarunt, et Thomæ Gale viro multa doctrina conspicuo persuaserunt, ut et ipse de suo aliquid adjiceret. Ille igitur et Glossarium vetus, quod Jungermannus e Goldasti schedis ediderat, multis ex Hesychio, Suida, et Gregorio Corinthio ductis Glossis auxit, et Variantes illas Lectiones, Wesselingio memoratas, et "Notas breves ad Herodotum, vere *καὶ ἰσχυραὶ*," ut ipse profitetur,

"ex Herodoto suo" (id est, ex Herodoti exemplo, cujus oris notulas illas olim adscripserat) "in calcem hujus editionis transfudit:" atque hæc corollaria reliquo operi jam absoluto ita abjecta sunt, ut proxime ante Indicem, qui jam et ipse impressus erat, collocarentur. Denique quum idem Galeus persuaderi sibi passus esset, ut dedicatione ad Sancroftum scripta, archiepiscopum Cantuariensem, cujus e vetere codice msto præcipue Variantes Lectiones ductæ erant, editionem hanc commendaret emtoribus; eadem Galei dedicatio, abjecta Jungermanni Epistola dedicatoria, in illius locum suffecta est: quo factum, ut hanc proxime excipiens Præfatio ad Lectorem, quæ nomen præfantis nec inscriptum nec subscriptum habet, eam speciem præferat, quasi idem Thomas Gale eam conscripisset; quum, verum si queris, tota Jungermanni sit. Breves illas, quas diximus, Galei notas, quatenus e cod. Arch. ductæ sunt, post certiora ex eodem codice excerpta, quibus Wesselingius usus est, nil opus fuit in hac nostra Herodoti editione verbum de verbo repetere; reliqua partim varietati lectionis, partim, sicubi commodum visum erat, Adnotationibus nostris inserta sunt SCHW.

dum scribo, culta ad me Herodoti editio adfertur, Glascuæ tot minoribus voluminibus, quot Musæ censentur, formis descripta anno MDCCLXI. Gronovianam, desectis tamen adnotationibus, æmulans.

De mea non multis agam. Conjecto ante hos undecim annos in ejus consilium cura princeps conquirendi suppetias codicum scriptorum fuit, quam prosper non destituit successus. Parisiis Io. Capperonierius, V. Cl. benivole excerp- sit a viris doctissimis Menoto et Geinozio ex tribus regiæ bibliothecæ membranis in margines exempli Gronoviani col- lata, sed parciore, quam speraveram, manu; multa quippe levissimi momenti, sordes et quisquillias opinatus, sciens vo- lensque præterierat. Hinc mea longe discrepabat sententia. Clariss. D. Ruhnkenium, Lutetiæ Parisiorum studiorum caussa tum morantem, litteris adduco et expugno, ut ea usi- bus meis ne negentur. Factum est egregio amicissimi viri candore et auxilio, quod tantopere desiderabam, hoc etiam

“brorum uncialibus literis aureisque sunt descripti. Constat foliis scrip- tis 374.” Profitetur ibidem idem Bandinius, de fide Gronovii in exhi- bendis variantibus lectionibus, quam integerrimam arbitratus fuisset, du- bitare tandem se cepisse, quum vi- disset prope finem operis (lib. IX. cap. 120.) codici huic adstrui scrip- turam *Πρωτιλάη*, pro *Πρωτιέλει* quod ibi in codice legitur. Quo loco equidem causæ defensionem Grono- vii hactenus suscipere debeo, ut mo- neam, non diserte illum codici huic scripturam *Πρωτιλάη* adstruxisse; solummodo intactam, qualem supe- riores dederant editiones, reliquisse, quum codicis hoc loco scriptura dili- gentiam ipsius observationemque ef- fugisset. Nam, quod cuilibet vel doctissimo diligentissimoque homini in conferendis vetustis codicibus ac- cidere solet, ut non leviores solum, verum etiam majoris momenti diffe- rentiæ aciem ejus observationemque subinde prætereant, id nec mirum est, nec culpam admodum debet, si idem Jac. Gronovio accidit; qui præsertim ardentior etiam tunc ju- venis codicem illum Florentiæ non per otium in museo suo potuerat tractare, sed in ipsa Lurentiana bi- bliotheca, sub oculis puto bibliothe-

carii, coactus erat excutere, suasque e spisso volumine notulas ita raptim ac veluti cursim exerpere. Quo magis illi accipere debuit, (quod non semel, ut Bandinius, sed pluribus in locis observare mihi visus sum,) ut probas passim codicis lectiones fu- giente oculo præteriret, aut subinde aliud temere pro alio in excerptis suis poneret. Sed tanto etiam magis subito mirari, quo pacto, quum post amplius quadraginta annos demum editionem Herodoti esset adgressus, a se impetrare potuerit, ut, quemad- modum Medicum illum codicem genuinam ubique representare He- rodoti scripturam sibi persuaserat, sic et confideret, nihil in suis notulis esse quin exactissima fide ipsum Medicum exemplum usquequaque representaret. Cæterum in varie- tate lectionis, quæ non minus ex di- versis editionibus, quam e manu scriptis codicibus, partim a Wesse- lingio partim a nobis collecta est, Gronovianæ editionis, eandem ob causam quam supra memoravi, per- raro fit mentio. Scilicet, ubicum- que pro scriptura quadam codex Med. testis advocatur, ibi fere con- stanter, nisi diserte secus monuero, intelligi debet, eandem scripturam a Gronovio fuisse adoptam. SCHW.

ant: est enim isto in genere præstantissimus. Sed maluit, indicio contentus et voto, ut aliquis oriatur, cui otium sit uberius et ingenium ad Herodotea perpurganda, hanc aliis curam tradere.

Ortus est, uti ille optaverat, Jac. Gronovius, cujus in Græcos Latinosque scriptores amor singularis et excellens eruditio in celebritate et omnium ore versatur: Herodotum ad membranas Mediceas, quibus nihil par aut simile arbitrabatur, diligentissime examinavit: plurimis inde vitiosis pristinum nitorem et colorem reddidit, aliis liquidissimam lucem, et Vallæ quoque Latinis, adscriptis Adnotationibus, exactis profecto et eruditis, adpersit Lugduni Batavorum MDCCXV. Magna hinc Gronovio laus et gloria, neque inmerita; quam nimia tamen et pæne superstitiosa libri Florentini veneratio nonnihil dedecorasse visa est. Non exprobro virulentam dicendi acerbiteratem¹, viros præclaros ex levi culpa, sæpe etiam nulla, lacerantem; neque ea ingero, quæ docti homines, Kusterus, Berglerus, Bouherius atque alii ejus in adnotationibus desiderarunt: cognitissima ista sunt, haud effectura, ut summi viri, quem docentem juvenis admiratus fui, labor contemptus negligatur². Immo hæc

¹ De Gronovii in L. Bos contumelia v. Wesseling. ad IV. 172.

² De motibus, quos excitavit Gronoviana Herodoti editio, consuli possunt scripta ab Harlesio ad Fabricii Bibl. Græc. t. II. p. 342. commemorata. Ut vero laudem meretur veracundia, quo suum de tam inepto quam importuno sene, quo olim præceptore usus erat, iudicium interposuit Wesselingius: sic incredibile est quam pueriles in nugis stupida illa codicis Medicei veneratio abripuerit hominem, qui vel manifestissimas librarii hallucinationes sæpenumero pro genuina Herodoti scriptura et ipse arripere non erubuit, et alii, vellent, nollent, conatus est obtrudere. In quo illud tamen, bona lectorum fortuna, prudenter ab eodem factum non debet dissimulari, quod quolibet in loco, ubi ex idoli sui præscripto aliquid in Græco exemplo mutavit, continuo simul in ima cuiusque paginæ ora eam scripturam adposuit, quam Jungermani atque

Stephani editiones exhibuerant: quod ille quidem non tam hoc consilio fecisse videtur, ut æquam legentibus faceret optandi et per se iudicandi potestatem, quam quo facilius certiusque intelligerent lectores quantum sit quod ipse ad restituendam germanam sinceramque auctoris scripturam contulisset. Nec vero est inficiandum, revera et maximi pretii esse Medicæum illum codicem, et permagna in Herodotum merita ejusdem Jac. Gronovii; quam plurimos quippe scriptoris nostri esse locos, qui, quum in superioribus editionibus corrupti aut mutili fuissent, per hujus viri industriam ex codicis illius præscripto rectissime fuerint curati et in integrum restituti. Codicem ipsum Bandinius in catalogo codicum Græc. bibliothecæ Laurentianæ t. II. col. 657. seq. his verbis describit: "Herodotus, codex vetustissimus, omni laude major. — "Membranaceus, in folio minori, sæculi X. optime servatus. Tituli li-

dum scribo, culta ad me Herodoti editio adfertur, Glascuæ tot minoribus voluminibus, quot Musæ censentur, formis descripta anno MDCCLXI. Gronovianam, desectis tamen annotationibus, æmulans.

De mea non multis agam. Conjecto ante hos undecim annos in ejus consilium cura princeps conquirendi suppetias codicum scriptorum fuit, quam prosper non destituit successus. Parisiis Io. Capperonierius, V. Cl. benivole excerptis a viris doctissimis Menoto et Geinozio ex tribus regiæ bibliothecæ membranis in margines exempli Gronoviani collata, sed parciore, quam speraveram, manu; multa quippe levissimi momenti, sordes et quisquillias opinatus, sciens volensque præterierat. Hinc mea longe discrepabat sententia. Clariss. D. Ruhnkenium, Lutetiæ Parisiorum studiorum caussa tum morantem, litteris adduco et expugno, ut ea usibus meis ne negentur. Factum est egregio amicissimi viri candore et auxilio, quod tantopere desiderabam, hoc etiam

"brorum uncialibus literis aureisque sunt descripti. Constat foliis scriptis 374." Profitetur ibidem idem Bandinius, de fide Gronovii in exhibendis variantibus lectionibus, quam integerrimam arbitratus fuisset, dubitare tandem se coepisse, quum vidisset prope finem operis (lib. IX. cap. 120.) codici huic adstrui scripturam *Πρωτιλάμ*, pro *Πρωτιλίσ* quod ibi in codice legitur. Quo loco equidem causæ defensionem Gronovii hactenus suscipere debeo, ut moneam, non diserte illum codici huic scripturam *Πρωτιλάμ* adstruxisse; solummodo intactam, qualem superiores dederant editiones, reliquisse, quum codicis hoc loco scriptura diligentiam ipsius observationemque effugisset. Nam, quod cuilibet vel doctissimo diligentissimoque homini in conferendis vetustis codicibus accidere solet, ut non leviores solum, verum etiam majoris momenti differentie aciem ejus observationemque subinde prætereant, id nec mirum est, nec culpari admodum debet, si idem Jac. Gronovio accidit; qui præsertim ardentior etiam tunc juvenis codicem illum Florentiæ non per otium in museo suo potuerat tractare, sed in ipsa Laurentiana bibliotheca, sub oculis puto bibliothecæ,

carii, coactus erat excutere, suasque e spisso volumine notulas ita raptim ac veluti cursim excerptere. Quo magis illi accipere debuit, (quod non semel, ut Bandinius, sed pluribus in locis observare mihi visus sum,) ut probas passim codicis lectiones fugiente oculo præteriret, aut subinde aliud temere pro alio in excerptis suis poneret. Sed tanto etiam magis subit mirari, quo pacto, quum post amplius quadraginta annos demum editionem Herodoti esset adgressus, a se impetrare potuerit, ut, quemadmodum Medicum illum codicem genuinam ubique representare Herodoti scripturam sibi persuaserat, sic et confideret, nihil in suis notulis esse quin exactissima fide ipsum Medicum exemplum usquequaque representaret. Cæterum in varietate lectionis, quæ non minus ex diversis editionibus, quam e manuscriptis codicibus, partim a Wesselingio partim a nobis collecta est, Gronovianæ editionis, eandem ob causam quam supra memoravi, per raro fit mentio. Scilicet, ubicumque pro scriptura quadam codex Med. testis advocatur, ibi fere constanter, nisi diserte secus monuero, intelligi debet, eandem scripturam a Gronovio fuisse adoptam. SCHW.

monentis, codicem primum, cujus A. index, ingentis esse pretii, et tantæ, sive litterarum ductus sive membrana spectentur, pulcritudinis, ut vix alius, quicum comparari possit, inveniatur. Debentur ejusdem Capperonerii bonæ voluntati excerpta ex schedis, seculo xv. exaratis, monasterii S. Remigii congregationis S. Mauri in Francia, priores duo libros et tertii magnam partem complexisⁿ: tum alia ex cedice, in bibliothecam regiam novissime illato, in quo ex IX. Herodoti Musis fragmenta haud pauca; denique *Λέξεις; Ἡερδοῦρου* ex forulis bibliothecæ Sangermanensis, vulgatis olim ex schedis Goldasti longe utiliores.

Quæ quidem cum laudabili sollertis viri studio, propter quod illi gratia manebit, colligerentur, commodum ad me vir eruditus et plurimum reverendus Henricus Gally, S. T. P. magnæ Britanniæ regi a sacris, invisit. Varios inter jucundosque sermones venit ad Herodotum: vehemens præ me ferebam desiderium codicis archiepiscopi Guil. San- croft, Cantabrigiæ^o asservati, et Galei laudibus adeo celebrati. Tum vir multo humanissimus prolixè auxilium pol- liceri, nec polliceri tantum, sed et præstare. Abs reduce in Britanniam non multis post mensibus exemplum Galeanæ editionis accipio, instructum discrepantibus libri archiepi- scopi scripturis, sollertissima celeb. Ant. Askew manu eno- tatis, una cum corollario ex ipsius Askew chartaceo codice annorum ferme quingentorum, primore quidem Musæ primæ parte manco, sed perutili. Utraque opera mihi jucun- dissima accidit ob excellentium virorum amicitiam et accura- tionem, qua nihil supra. Neque non mihi celebranda ad- fuit ill. Baronis de Swieten in Herodoto adjuvando benignitas: de meo enim instituto per litteras admonitus, prom- tissime Vindobonensis bibliothecæ schedas Græce perito ho- mini cum edito Genevensi contendendas tradidit, et, quæ

ⁿ Desinit ille cod. Rem. in Hero- doti lib. III. cap. 70. ut ibi Wesselin- gius monuit. De codice Parisiensi quibus complura ex Herodoti Musis fragmenta continentur, itemque de reliquis Herodoti codicibus, qui in bibliotheca regia servantur, infra no- bis erit dicendi locus. SCHWEIG.

^o Schweighæuserus in var. lectt. ad

II. 171. "Certum est codicem San- croftianum haud paucis in locis "egregias lectiones et verissimam "auctoris scripturam, quæ in aliis "codd. oblitterata fuit, nobis ser- "vasse." Hunc tamen codicem ab eruditulo libra io interpolatum censet idem ad IX. 111. et 114.

nobilissimi viri humanitas, transumta inde ad me officiosissime curavit.

Par fuisset amplissimi cardinalis Quirini benivolentia in promisso ex libris Vaticanis auxilio, nisi mors illud intercepisset, plenissimo tamen favoris in epistola Cl. Assemani super locis quibusdam Herodoteis. Quod illum autem præstare non siverunt fata, cumulatissime ejusdem loci et dignitatis vir eminentissimus, cardinalis Passioneus explevit: namque cognita mea schedarum Vaticanarum cupidine, perhumaniter rescripsit, eas nec admodum bonas, nec præscas videri: esse sua in bibliotheca, ex Sfortiana profectas, integriores, nitide pictas et veteres; harum se *διαφόρους γράφας* mihi non negaturum. Absolvit vir summus, quod receperat, liberaliter; cujus ego excellentem in illo fastigio, dum supererat, humanitatem et erga me studium laudibus ferre et grata mente recolere desinam nunquam. De libro vera omnia: circa seculum duodecimum in charta pergameni ab docto scriba exaratus est, præstantia Mediceo nihil cedens, sæpe superior. Illorum vero codicum excerptis occupato, atque operi, formis exscribendo, dudum intento, ex Britannia consultissimus I. A. Helvetius editum Jungermanni exemplum transmittit, cujus in margine ex schedis archiep. et duobus Oxoniensibus adnotamenta, sed dilutiore atramento, sæpius plumbo scriptorio, picta, eaque propter in haud paucis ambigua. Tribui illis, quamquam suspensior, neque pœnituit, locum, et gratias veteri amico P.

Et hos quidem manu descriptos codices, tot diversis locis erutos, non eodem capite manasse, manifestissime conperi. Ubi lacer est et hiascit Vallæ liber, ibi in msstis Archiep. Vindobonensi, et plerisque Vaticanis et Oxoniensibus lacunæ. Si quid in his aut præcipuum aut exorbitans, idem apud Laurentium. Compar in quam plurimis inter Medicum, Passioneum et Askew codd. Passioneo in alterutro lapsu rectum, ut plurimum, tenente, concordia. Ceterorum, quorum continua excerpta haud adspexi, constantem consen-

P Denique ex Veneto etiam codice lectiones nonnullas citavit Wesseling. quæ ex Zanetti catalogo bibliothecæ

S. Marci t. II. p. 169. ductæ sunt, nec ultra lib. I. cap. 32. progrediuntur. SCHWEIG.

sionem testari nequeo. Tres priores eodem ex fonte, sive antiquiore membrana, hausti videntur, cujus scriba, fortasse offensus crebris Musæ primæ excursibus, cunctos imprudenter abscidit, et, ne hiatus tædio forent, nexum seriemque orationis callide aptavit. Ultimi tres aliis ex schedis descenderunt, prudentiorem amanuensem et nihil temere aufertentem indeptis, atque ea de caussa commendatiores. Reliquas scripturæ differitates, quæ sane quam multæ, acceptas librariis, Ionicæ dialecti veneres communiore sermone mutantibus, vocesque optimæ notæ et earum veteres inflexiones, quod ab usu abierant, pervertentibus, refero. Damnosum illud Herodoto institutum videor mihi sæpissime deprehendisse et certissimis documentis in omnium posuisse conspectum. Namque ipsi scriptori, Musas de novo recensenti, quæ quorundam suspicio fuit, discrepantiæ notabilis originem non ausim tribuere: atque hoc minus, quoniam in vocabulis, citra dubium pravis, admiranda sed et fœda omnium adparuit conspiratio^q.

Quo modo cunque autem se ista habuerint, neglectos et quodammodo contemptos ab editoribus fuisse scriptores qui Herodotea advocarunt et exscripserunt, miratus sæpe fui. Ex Dionysio mihi Halicarnasseo, Strabone, Plutarcho, Pausania, Stobæo, Eustathio, et aliis hac de familia, selegeram plurima, publicatis meliora. Vidi deinceps simile Steph. Bergleri, viri doctissimi, eundem mecum exercentis agrum, propositum. Apud animum is constituerat Th. Galei exemplum nova editione recudere, et, quia ex mssis deerat auxilium, ex priscorum advocationibus præsidium quærere: id mihi ejus ex libro, hujusmodi citationibus referto et paucis ad primam Musam notis, Galei animadversionibus subjiciendis, patuit. Studium viri valde fuit industrium, sed in Hermogene et ejus Scholiasta, Stobæo, et Eustathio in Dionysium, quos tum legisse non videtur, claudicans. An vero ad Herodotum recte curandum id

^q Notum est, jam olim Philemonem grammaticum conquestum esse, πολλά φέρειν μίχρη τῶν ἀμαρτημάτων κατὰ τὴν Ἡροδοτοῦ συγγραφὴν: refe-

rente Porphyrio, *Question. Homericar.* cap. 8. (in Barnesii editione Homeri vol. I. p. 92.) SCHW.

suffecerit^r, dixerint alii. Ipsemet, viso Gronoviano, cujus ne meminit quidem, opere, suum abjecit; adnotationesque, toties ad Alciphronem promissas, animo magis agitavit quam absolvit. Nullas certe, præter paucas illas, et male coherentes, adspexi: boni quidquid inerat, auctori atque observatori tributum est; immo gratus agnosco, pauca Eustathiana, a me prætervisa, ex illius indicio venisse; debeoque adeo memoriæ viri doctissimi, pariterque infelicissimi, ut ejus ad posteritatem industria cum laude propagetur.

Aliud consilium Io. Corn. de Pauw, vir Græce doctissimus, sed sui semper arbitrii, amplexus fuit. Unicum illi Th. Galei adfuit exemplum et animi incitatoris inpetus, cujus ope salebrosis Herodoti locis medicinam pro virili fecit, salubrem sæpe et probabilem. Cui labori, quod observasse reminiscor, juvenis admodum, et ante vertentis seculi annum xv. invigilavit. Nulla hinc apud eum in Lugdunensem editorem [Gronovium] animadversio, nulla ejusdem laus, nulla mentio; a qua, bene si illum novi, sibi non temperasset; neque a me dissentient, qui familiarius ipsum varique ejus scripta cognoverunt. Schedas illius, minutissimis pictas litteris, mecum vir perhumanus, et salutaris artis peritia apud Amstelodamenses celebris, Io. Iac. Ostens communicavit. Compar fuit de Herodoto bene merendi voluntas Io. Iac. Reiskii, viri clarissimi. Ductu sagacis et fæcundi ingenii emendationes, sollicite investigatas, miscellaneis Lipsiensibus inseruerat. Dedit mihi perofficiose, ut sub incudem revocatis et varie a se mutatis uti liceret; nuper vero iterum iterumque recensitas et correctas publice exstare jussit^s. Ingratus forem, nisi utiles mihi, etsi sæpius dissentienti, profiterer fuisse. Singuli in hoc studiorum genere gustum quandam habemus, neque eadem omnibus sapiunt. Qua ex libertate nihil inconmodi, immo ad veritatem, modo verborum absit contumelia et rixandi pruritus, conmodi multum. Illam me amplexum, pro vetere amicitia, non sægre feret vir doctissimus. Laudabit, sat scio, istum animi

^r Vide Miscellan. Lipsiens. vol. VIII. p. 295.

^s *Animadversiones ad Herodotum.*

In Io. Jacobi Reiske *Animadversionum ad Græcos Auctores* vol. III. Lipsiæ 1761. p. 81.—182. SCHW.

mei habitum Fr. Lud. Abreschius, vir clar. cui varias ad intricatiora Herodoti verba animadversiones et explanationes acceptas fero. Μεγάλη illi et Reiskio χάρις. Ejusdem Cl. Io. Ern. Imm. Walchio ob ceras miniatulas eruditissimi Carol. Sam. Schurzfleischii, in quibus doctorum virorum, Bocharti, Fabri, Valesii, Vossii et aliorum, de Herodoto non male meritorum, indicia, exscriptas ex Gothana bibliotheca, debitor sum. Adleverat non multum dissimiles marginibus Hervagiani exempli anni MDXLI. M. Sladus, quas celeb. Pet. Burmannus Secundus, talium haud parvus promus condus, meas esse, ut alia multa, voluit, nec non Is. Vossii conjecturas, manu magni Grævii scriptas, et Iac. Ph. D'Orvillii plures. D'Orvillianas serius, opere Herodoteo fini proximo, usurpavi, et magnam partem ad commentarium viri eruditissimi in Charitonem additas intellexi; Vossianas coram mihi olim clar. Io. Alberti, cujus mortem nondum eluximus, tradiderat.

Solidum tamen Pet. Burmanni Secundi, viri amicissimi, beneficium, cui et reliquis omnibus laudatissimis hominibus uti debendi reus sum, ita nemo sibi addictum magis et obstrictum me et Herodotum habet, quam L. C. Valckenarius. Namque ut conperto accepit vir diuturna familiaritate mihi junctissimus, quid molirer, observationes transmisit, et flagitanti, ut continuaret inchoatas et in partem laboris veniret, peramanter adsensus fuit. Hæc origo et occasio adnotationum, præclarissimæ eruditionis ex interioribus litteris adparatu refertarum, quibus hæc editio nitidior et ad posteritatem commendatior procedet. Scripsimus ambo locorum intervallis sejuncti, ille Franequeræ, ego Trajecti ad Rhen. acciditque adeo, ut eadem arbitraremur nonnunquam: mea, ubi commodum erat, inducta subinde fuerunt; sæpius, ut describendi fastidium vitaretur, relicta; sed Valckenarii, meo præconio non indigi, perenni tamen grati animi testificatione celebrandi, omnia integra.

Reliquum est, ne absoluti operis ratio in obscuro maneat. Ex scriptis codicibus Ionici sermonis, quoties licuit, formam et habitudinem reformavi: in integrum nullo suo merito possessione dejecta restitui: innumera mendis liberavi, sed

parcissime de conjectura, atque illis duntaxat in vocabulis, quæ dictionis indoles aversabatur. Qua re nonnullis, quod aperte mendosa et levi brachio concinnanda, reliquerim, justo visus fui cautior. Verum illud malui, satis habens, si ad medicinam via monstraretur. Mutationum in adnotationibus reddita caussa est. Ex contextu, uti vocant, quæ exterminavi, relegata in varias sunt lectiones, copiosissime, quo censendi facultas foret, adpositas. Qua quidem in re nihil novi præterque consuetudinem machinatus fui. Conquirimus sollicita cura et impensis amplis diversas membranarum scripturas, cui bono tandem, si uti illis nefas putetur? Vallæ Latina præeuntium more Græcis adjunxi, non illa profecto optima, sed a clar. Gronovio multifariam purgata, et, sicubi ἐν τῷ χειμένῳ aliquid innovatum, a me quoque. Maluissem equidem, ut suavissimus scriptor ea dialecto ab omnibus tereretur, qua agnosci voluit. Sed uti seculum est, Latina postulantur: maneat proinde hoc Catone per me contentum. Additamenta undique ab H. Stephano et Jungermano de Nili ortu, de Ægyptiorum et Persarum moribus et legibus, si mei res fuisset arbitrii, detruncassem omnia, excepto Anonymi fragmento, cui in Addendis ex codice regio, mecum ab egregio Ruhnkenio communicato, salubre auxilium venit, de Nili incremento, et Ctesia. Fini operis Th. Galei et Jac. Gronovii adhærent adnotationes, quarum facilius ut usus esset, Lugdunensis editionis paginæ marginibus nostræ assignatæ sunt. Lexicon vocum Herodotearum, ex Goldasti schedis publicatum, procul amandavi, suffecto ex Sangermanensibus longe meliore. Indicibus recensendis et conficiendis operam mei caussa A. Kluitius, doctus et sollers Hagani Gymnasii præceptor, industrie insumsit. Unum, neque dissimulare ausim, male me habet, quod operæ in tonis et spiritibus toties deliquerint. Nixus fui aberrationibus istis occurrere, sed studium caligantes oculi frustrati sæpius sunt. Nolim eas, quarum exstantiores enotavi, mihi vitio apponi. Potius de Herodoto inter morborum tot vices in provecta ætate ad finem deducto lætemur. Ego certe Deo Optimo Maximo gratias ago habeoque. Vale.

PRÆFATIO

JOHANNIS SCHWEIGHÆUSERI.

IN Wesselingiana editione, præter leviora quædam et facile corrigenda errata, aut si qua sunt alia, de quorum nonnullis in utramque etiam partem disputare licuerit ^a, nihil magnopere desiderarunt viri docti, nisi quod in adoptandis passim melioribus lectionibus, quas codices manuscripti offerebant, tum in corrigendis ex probabili conjectura eis locis qui in cunctis codicibus corrupti sunt, nimis timidus fuerit editor; ita quidem ut probas multas lectiones, quas in contextum recipere debuisset, non ausus fuerit adoptare, subindeque manifesta etiam vitia atque monstra intacta relinquere maluerit, quam suas aut aliorum emendationes, etiam quas valde ipse probasset, in illorum locum reponere ^b. Jam negari quidem non potest, virum doctissimum perspicacissimumque, quum (quæ erat ejus moderatio et verecundia) nollet cupidior videri novator, multas passim superiorum editionum lectiones, quæ rectius fuissent cum aliis permutatæ, sua in sede reliquisse; ac præsertim nonnullas subinde ex his, quas inauspicato Gronovius ex Mediceo codice invexerat, Gronoviani nominis reverentia, ne in nimis multis pertinacius ab illo dissidere velle videretur, possessione noluisse depellere. At idem tamen lectiones eas, quæ vulgaris forsân præferri debuerant, non modo qualibet in pagina sub contextu positas oculis legentium subjecit; verum etiam

^a Pluscula quædam, minutiora pleraque, aut quæ typographi maxime incuri debentur, et caligantes editoris ætate provecti oculos (de quibus ipse in fine præfationis conquestus est) effugerant, collecta videas in Reizii præfatione ad suam Herodoti editionem p. vi. et seqq. Multa et-

iam Wesselingius ipse in Addendis et Emendandis, quæ ad calcem operis adjecta sunt, correxit.

^b Vide ejusdem Reizii Præfat. p. xiv. et ad quem ille provocat, Valckenarium in notis ad Euripidis Hippolyt. vs. 370. et 952.

sæpenumero, partim in ipsa statim Varietate Lectionis, partim in Notis, haud obscure significavit præferendas illas sibi videri. Quod vero ad conjecturas spectat, in eis (etiam ubi manifeste corrupti esse codices omnes videbantur) ipsum Wesselingium in Præfatione vidimus peringenue profitemem, "cautiores se maluisse quam audaciorem videri:" et quis non amet, immo admiretur magis quam culpet, præstantissimum virum suam in hoc genere timiditatem ipsum his verbis accusantem^c: "Novandi de conjectura," inquit, "Herodoti orationem metus sæpe conantem conpescuit, justo fortasse gravior: at eo sum ingenio^d."

Quæ adhuc commemoratæ sunt Musarum editiones, earum quæque (excepta Glasguensi) majoris formæ volumine continetur. Anno superioris seculi septuagesimo octavo Lipsiæ cœpta est, octuplicata chartarum forma, in lucem emitti nova Herodoti editio, cujus in fronte editor Frid. Volgang. Reizius, vir omni humanitatis cultu egregie politus, hæc professus est: "Textus Wesselingianus passim re-fictus; Argumentorum ac temporum notatio, tabulæque chronologicæ et geographicæ additæ. Accedunt, volumine altero, Nova interpretatio Latina et Index rerum: volumine tertio Animadversiones et Lexicon Herodoteum." Editio quum ad usum quotidianum multis nominibus percommoda, tum tanta cura tantoque studio instituta, ut merito omnes Musarum amici gravissime tulerint quod per editoris primum cunctationem, dein præmaturum obitum, accidisset ut in priore primi voluminis parte, quæ Græcum exemplum quatuor priorum Herodoti librorum complectitur, tota illa opera substituerit. Multo deinde interjecto tempore studiosorum hominum desideriis Godofr. Henr. Schæfer hactenus satisfecit, ut priori parti primi voluminis alteram partem adjiceret, quæ itidem Lipsiæ anno MDCCC. prodiiit, Græcum exemplum quinque posteriorum Herodoti librorum comprehendentem. Idem vir clarissimus, cujus eruditæ incredi-

^c In notis ad Herodot. VI. 28.

^d Editioni suæ Herodoti Wesselingi, veluti prodromum quemdam, præmiserat librum passim et a Valckenario et a nobis in Adnotationibus

landatum; qui hoc titulo, *Petri Wesselingii Dissertatio Herodotea ad Ti. Hemsterhusium V. Cl. Trajecti ad Rhenum anno 1758. in lucem editus est.*

bilique industriæ dici vix potest quantum sit quod debeat Græcarum omne genus literarum, per idem tempus seorsim integram Musarum ἱστορίαν, nitidissimis typis chartisque conspicuam, suo nomine adornare instituit; cujus primus tomus, priores duas Musas complectens, eodem anno MDCCC. hoc titulo prodiit: *Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. Ex optimis exemplaribus emendavit ac Notas criticas adjecit God. Henr. Schæfer.* Nonnisi suo sermone loquentes Musas producere voluit editor, Latinam versionem nullam huic ἱστορίᾳ adjecturus. Secundus tomus, tertiam, quartam quintamque Musam continens, prodiit anno MDCCCI. Tertius tomus, sextum, septimum octavumque librum comprehendens, annum præfert MDCCCIII.^c Nec vero ad hunc usque diem prodiit quartus tomus, nonum Herodoti librum cum criticis editoris Notis exhibiturus; nec Lexicon Herodoteum lucem vidit, quod se parare copiis instructissimum, et Reizianæ Musarum editioni sua cura absolvendæ adjecturum professus est in brevi Præfatione primo tomo hujus editionis præmissa.

Jam quamvis Schæferus, perinde atque Reizius, ad emendandum Græcum exemplum nullis aliis veterum codicum præsiidiis instructus accesserit præterquam quæ Wesselingianæ offerebant copiæ; tamen uterque, adhibito suo judicio suisque doctrinæ et ingenii copiis, ita illis præsiidiis usus est, ut, post immortalia Wesselingii merita, haud parum rursus ab his ipsis duumviris ad restituendam compluribus Herodoti locis integritatem sanitatemque fuerit collatum. Itaque, ut multum passim per Reizium profeci, sic sæpenumero vel præeuntem Schæferum ultro secutus sum, vel, ubi meam jam sententiam, priusquam illum consulerem, constitutam habueram, gavisus sum quum vidi, id ipsum doctissimo viro placuisse, quod equidem præ cæteris probassem. Ex ejusdem editoris Præfatione juvat huc transcribere quæ ille de Herodoti Ionismo, mecum prorsus consen-

^c In hac editione liber quintus cum tribus sequentibus absque ulla mutatione (quoad mihi quidem, ambas pluribus in locis inter se comparanti, observare contigit) ad exemplum al-

terius expressi sunt. Quare in nostra Varietate Lectionis utraque Schæferi editio pro una eademque habetur.

tiens, scripsit. Scilicet, postquam professus est, se initio, “quum primum Herodoto recensendo manum admovisset, “hanc sibi legem scripsisse, ut expulsis formis verborum “communiibus, etiam tum cum codices tacerent, Ionicas “sufficeret, eumque morem in prioribus plagulis tenuisse:” hæc, inquam, postquam professus est, sic scribere pergit: “Sed mox instituti me poenitere cœpit; planeque cognovi, “Herodotum, perinde ac ceteros scriptores Græcos, dialectum ad grammaticam ἀρρίβειαν non ea exegisse quæ “vulgo creditur constantia atque perpetuitate.”

Priusquam Schæferus utilem istam operam Herodoto navare cœpisset, Aug. Christ. Borheck, in Duisburgensi tunc academia Historiar. et Eloq. professor, Græcam Musarum editionem Lemgovix anno MDCCLXXXI. scholarum in usum typis exscribendam curavit; quæ, quemadmodum ipse in Præfatione alteri editioni præmissa proficitur, “quod ad quatuor priores libros attinet, Reizianam, in “reliquis Wesselingianam recensionem exhibebat;” adeoque proprii et novi nihil aut parum offerebat^f. Deinde vero, interjecto septem et viginti annorum spatio, quum interim Schæferus præclare de Herodoto meruisset, prodiiit anno MDCCCIX. altera ejusdem Borheckii editio, auctior (ut titulus præfert) et emendatior, tribus modicis voluminibus constans; de qua in Præfatione hæc prædicat auctor: “Est hæc editio, nullius prioris repetitio; sed nova “eque accurata recensio, in qua Musas Herodoteas tam “ad veterum librorum fidem,” (scilicet, quorum lectiones Wesselingius collegerat,) “quam e conjecturis doctorum virorum, integritati restituere tentavimus.” Hac igitur in

^f Titulum editio illa, referente Harlesio ad Fabric. p. 344. (nam ipse non vidi) hunc præferebat: *Herodoti Halic. et Ctesia Cnidii quæ erant opera et fragmenta, Græce, ex recensione Petri Wesselingii. Curavit A. C. Borheck.* Qui quum Reizii nomen, cujus exemplum pressu pede secutus est, in titulo libri tacuerit, utrum in præfatione saltem honorificam hujus viri, uti par erat, mentionem fecerit, non habeo com-

pertum; illud vidi, et sæpenumero sum miratus, quo pacto factum sit ut Larcherus, qui hac usus est editione, lectiones omnes a Wesselingiano exemplo discedentes, uni Borheckio acceptas tulerit, nulla Reizii mentione facta, cui illas debebantur: quo de genere multos locos citatos etiam videas in ejusdem Larcheri Indices Rerum et Personarum, t. IX. posterioris editionis Gallicæ Herodoti versionis, p. 149. voce *Borheck*.

editione vir optimus promiscue, modo Wesselingiani exempli, modo Reiziani aut Schæferiani, tenuit lectiones: haud raro vero etiam ab his cunctis et a veterum librorum omnium præscripto in diversum discedens, duo hæc maxime est secutus; primum, ut in verborum formis, "in scribendis "vocalibus" (ut ait ipse) "semper sibi constans auctor" prodiret; alterum, ut quascumque emendationes et conjecturas vel a Wesselingio, vel a Valckenario, in adnotationibus commendatas vidisset, eas continuo fere cunctas suum in exemplum adoptaret: quo etiam illud pertinet, quod, si qui loci vel ab eodem Wesselingio, vel a Valckenario præsertim, (viro exquisitissime docto, sed qui in hoc genere sæpe nimius fuisse videtur,) pro spuris sunt habiti, eos e contextu prorsus eliminavit, ne adposito quidem ullo facti indicio. In quo tamen illud laudandum, quod, ne nescirent lectores quorum id interesset, quid quoque loco vel Wesselingii vel Schæferi præferat exemplum, in calce operis, tertio volumine, varietates lectionis recensionis Wesselingianæ et Schæferianæ exhibuit.

Præter editiones adhuc enumeratas, partes etiam nonnullæ Historiarum Herodoti, minores aliæ, aliæ majores, a doctis quibusdam viris, scholarum maxime in usum, editæ exstant, notis etiam vel criticis vel ad interpretationem spectantibus illustratæ. Quorum virorum opera scriptori nostro navata quum et alioqui laudanda sit, et a nobis subinde vel in Varietate Lectionis vel in Adnotationibus nostris fuerit memorata; haud erit ab hoc loco alienum, si librorum

§ Idem vir industrius, de Herodoti studiosis quoquo modo posset bene meriturus, post primam Musarum editionem a se procuratam, jam ab anno MDCCXCV. ad annum XCVIII. quinque minutioribus voluminibus ediderat *Apparatum ad Herodotum intelligendum et interpretandum*: quorum primum volumen, *Chronologia et Crisis Herodotea* inscriptum, continet Larcheri copiosam de Chronologia Herodoti disputationem, ex Gallico in Latinum sermonem translata. Reliquis quatuor voluminibus exhibetur *Apparatus criticus ad constituendam Lectionis Herodotea*

integritatem: qui quidem apparatus totus partim e varietate lectionis a Wesselingio collecta, partim ex ejusdem Wesselingii et Valckenarii (rarior ex Gronovii) adnotationibus, excerptus est. Vix quidquam his adjectum videas, nisi subinde notulam quandam ex Larcheri commentariis aut ex Germanica Herodoti versione, cujus auctor Joh. Eust. Goldhagen, ductam, denique scrupulosiorem Aldinæ et duarum Camerarii editionum (quæ quidem ab illa non differunt) collationem, singulos apices et minutissimas quasque orationis distincti-
ones sectantem.

eorum, quibus Herodotea illa continentur, recensum hic ad-
jecero.

Igitur in Jo. Matthiæ Gesneri *Chrestomathia Græca*, tam utili quam satis noto sæpiusque typis recuso libello, exhibetur Herodoti amplius satis locus ex lib. I. cap. 23—45. tum duo alii ex lib. II. cap. 35—48. et cap. 68—73.

A Reizio etiam in *Chrestomathia Græca*, Lipsiæ 1779. edita, quem quidem libellum numquam oculis usurpavi, Eclogas nescio quas ex Herodoto insertas fuisse memoratum legi.

Frid. Andr. Stroth, Gymnasii Gothani olim rectoris, *Ægyptiaca*, Gothæ anno MDCCLXXXII. edita, Herodoti librum secundum, cum parte tertii, et ex reliquis libris fragmenta quædam exhibent, ex Wesselingii quidem maxime recensione, sed ita ut religioni sibi non duxerit editor nonnullis in locis ab ea discedere.

Danielis Wyttenbachii, viri clarissimi, *Selecta principum Historicorum*, Amstelodami anno MDCCXCIV. in lucem emissa, post ipsum introitum quo Historias suas Herodotus exorsus est, exhibuit ex libro primo, commodos ad titulos relata, segmenta hæcce: cap. 8—12. 23. et 24. 29—33. 74. et 75. 107—130. 178—182. 196—199. tum ex libro II. cap. 35. et 36. 77. et 78. 92. 84—91. 123. 148. 149. 124. et 125. 121. denique ex lib. III. cap. 20—23. 80—82.

In Friderici Jacobs *Atticis*, quorum altera editio Jenæ anno hujus seculi nono prodiit, ex Herodoto continentur hæc: ex lib. I. cap. 29—33. 59—64. tum ex lib. V. cap. 55. et 56. 62—66. 70—78. 82—87. 96. et 97. 99—105. Ex lib. VI. cap. 102—120. paucis medio prætermisiss: tum cap. 132—140. Ex lib. VIII. cap. 49—64. 84—96.

Denique *Herodoti Historiarum libros, qui enarrationem pugnarum inter Græcos et Persas complectuntur*, Græce cum Animadversionibus Halis anno MDCCCIX. edidit Davides Schulz, duobus voluminibus; quorum priore Græcum exemplum, (in quo quidem Schæferi maxime recensionem secutum se esse profitetur) posteriore Animadversiones continentur.

Post Wesselingium igitur nullus ex Herodoti editoribus

alio codicum manuscriptorum præsidio usus est, præter eas copias quas offerebat Varietas Lectionis ab illo collecta. Ac sunt sane instructissimæ copiæ, quæ Wesselingio præsto fuerant: quarum e penu, etiam post operam Herodoto ab illo præstitam, haud pauca adhuc ad emaculandum admirabile hoc antiquitatis monumentum decerpi posse haud immerito judicarunt docti illi viri, qui post eundem ad curandam novam hujus operis editionem accesserunt. Qui quum ex eodem adparatu Wesselingiano jam fere, quidquid ille suppeditare præsidii poterat, sublegerint suæque et industria et ingenio in Herodoti commoda converterint; equidem, postquam ante hos aliquammultos annos Exterus vir eruditus, qui tunc temporis institutum societatis Bipontinæ edendis classicis auctoribus regebat, a me postulasset, ut absoluta Athenæi editione, omisso Græcitatæ Indice, quem editioni illi adjicere atque ita coronidem operi imponere constitueram, instaurandæ editioni Wesselingianæ Herodoti hac lege præsiderem, ut, si quid in illa refingendum aut ei adjiciendum mihi videretur, eam operam scriptori huic præstarem; quum hunc a me amoliri laborem frustra essem conatus, illud certe et mecum constitui et Extero significavi, nisi manuscriptorum quorundam codicum subsidio, qui ad eum diem nondum fuissent diligenter excussi, adjutus fuisssem, numquam me negotium illud esse suscepturum. Itaque, qui pulcre nossem, ex tribus quidem Parisiensibus codicibus excerptas lectiones Wesselingium habuisse, simul vero satis intellexissem non ita comparata fuisse illa excerpta, ut certa fides eis posset haberi^h, non prius manum ad-

^h Lectiones erant ex tribus regis bibliothecæ membranæ (ut ait Wesseling. in præf. cujus verba supra exhibuimus: nec vero tres membranas ille nominare debuerat, quum non nisi unus sit membranaceus codex) in margines exempli Gronoviani a viris doctis Menoto et Geinozio collatæ. Ex inspectione vero varietatis lectionis a Wesselingio editæ, qui in citandis aliorum codicum diligentissime religiosissimeque est versatus, satis adparebat, quum quamplurimis in locis nulla prorsus codicum Parisiensium mentio fiat,

multum abesse, ut ea ἀκριβῶς et subtilitate, quæ desiderio adcurati editoris satisfaciatur, confecta fuerint illa excerpta. Quod ipsum etiam Wesselingius quum in eadem præfatione, tum et alibi subinde haud obscure significavit, et postremo in notis ad lib. IX. cap. 26. disertis etiam verbis conquestus est, se "codicum Parisiensium adcurata non usurpasse excerpta." Denique, fuisse illos codices negligentius collatos, Larcherus etiam passim in notis ad Gallicum Herodotum (in his VI. 40. et ad VII. 16.) monuit.

movere constitui recognoscendo Herodoti exemplo, quam codices illos eosdem, et si qui alii in bibliotheca regia Parisiensi servarentur, ipse meis oculis inspexissem, et quanta possem maxima diligentia per otium pertractassem. Præsertim vero cupidus esse debui illum videndi tractandique codicem, qui in catalogo bibliothecæ regię Parisinæ ut longe præstantissimæ laudaturⁱ.

Itaque, qui complurium annorum multiplici experientia satis cognitum exploratumque habuissem, nullo pacto fieri posse, ut tam adcuratæ, quam est optabile, veterum auctorum editiones procurentur, nisi editor non modo codicum bonæ notæ quam plurimorum adcuratissime excerptis lectionibus posset uti, verum etiam codices ipsos, eos certe qui melioris præ cæteris notæ essent, non dico oculis suis usurpasset, verum per omne tempus, quo in emaculando constituendoque auctoris exemplo occupetur, veteres codices ipsos ad manum sub oculisque haberet; nihil prius et antiquius habui equidem, quam ut a conservatore Græcorum codicum bibliothecæ Parisiensis quibuscumque possem precibus rationibusque iterum iterumque contenderem, ut Herodoti codices manuscripti, qui in literario illo thesauro depositi essent, meæ fidei industriæque, quemadmodum olim Appiani, Polybii, aliorumque auctorum codices, parandæ novæ editionis Herodoti causa committerentur: quippe mihi persuaseram, hoc consilio codices illos tanta, quanta par erat, cura ac religione servari, ut, si quando homo exstitisset idoneus, qui illis codicibus ad novam procurandam editionem et sciret uti et paratus esset, cujus etiam fides satis fuisset perspecta, ei homini illorum codicum usura non negaretur.

Qua spe postquam per illorum temporum iniquitatem

ⁱ In catal. bibl. regię Parisiens. tom. II. sub n°. MDCXXXIII. memoratur "codex membranaceus (in fol.) emptus anno Christi 1688. quo continentur Herodoti Historiarum libri IX. Is codex" (sic ibi pergit qui illum catalogum confecit) "longe præstantissimus, et quem "inspicere operæ pretium foret, duo-

"decimo seculo exaratus videtur." Eundem codicem "Ruhnkenius" (ut supra vidimus) "ingentis esse pretii" Wesselingio confirmaverat. Denique, "permagnum numerum "Ionismorum in eodem servatum "esse," monuit Larcherus in præf. t. I. Herodoti Gallicum in sermonem conversi, p. xxxvi. edit. sec.

frustratum me vidi, reliquum fuit, ut circumspicerem a quis esset qui Parisiis meo sumtu vellet ingratum molestissimumque laborem codicum illorum cum exemplo editionis Wesselingianæ conferendorum suscipere^k. Ad quod conficiendum negotium peramice mihi operam suam conferente Boissonado, clarissimo viro, repertus est Georgiades, eruditus juvenis Græco genere natus, qui id munus in se suscipere voluit; de cujus et intelligentia et fide et diligentia idem Boissonadus meus mihi spopondit. Contulit is igitur mei caussa cum Wesselingiano exemplo quinque Herodoti codices, quemque seorsum, ita ut excerptas e singulis codicibus lectiones (initio ab eo codice facto, qui omnium præstantissimus visus erat) separatis descripserit libellis; quo factum, ut de confusione notarum, quibus quisque codex distinctus est, nihil sit timendum: in eoque labore eam et fidem et eruditam industriam, quam in tali negotio summam et maximam postulare æquus aestimator possit, mihi visus est præstitisse. Cæterum, quod initio veritus eram, nec fere aliter fieri potuerat, id usu mihi venit, ut in pertractandis his nostris excerptis, et in usum susceptæ novæ editionis convertendis, haud paucis in locis incertus hæserim. Nam, quum passim lectiones nonnullæ ab exemplo Wesselingiano in Parisiensibus codicibus discedentes, quæ vel a Wesselingio vel a Larchero adnotatæ sunt, in nostris his excerptis sint prætermisæ; eo fit, ut alius etiam in locis, ubi nullam a contextu Wesselingiano dissensionem Georgiades adnotavit, haud satis certus sim, consentiant-ne Parisienses codices (sive omnes, sive nonnulli) cum Wes-

^k Quum ex Larcheri præfatione Gallicæ Herodoti versionis præmissa intellexissem, habuisse illum penes se ex regia bibliotheca tres codices manuscriptos Herodoti, quorum ex uno alteroque subinde etiam lectiones nonnullas suis in adnotationibus protulit; putaveram equidem, virum et alloqui diligentissimum, et Herodoti studiosissimum, codices illos præcipue quadam cura olim cum editione Wesselingiana contulisse, et ex eisdem diligenter excerptas lectiones in manibus habere. Quare, cognitam

habens viri doctissimi humanitatem et prolixam bene merendi de hominibus studiosis voluntatem, per literas eum rogavi, ut illorum excerptorum in usum nostræ Herodoti editionis mihi copiam facere non gravaretur. Quas ad preces benigne ille respondit, nihil vehementius se cupere, quam desiderio meo satisfacere posse; sed de justa codicum horum instituenda collatione numquam se cogitasse, nonnisi selectis quibusdam in locis subinde eos inspicere.

selingiano exemplo, an dissensum adnotare explorator noster neglexerit.

Sunt autem codices Parisienses, quos nostri caussa exploravit Georgiades, hi qui in catalogo regiæ bibliothecæ hisce sub numeris recensentur.

Nº. MDCXXXIII. is de quo paulo ante dixi. Hunc Parisiensium omnium codicum Herodoteorum principem, ut Larcherus, sic et nos nota *Paris. A.* et plerumque breviori nota *Pa.* insignivimus. Quod si, quæ de hoc codice et in catal. biblioth. reg. et a Larchero prædicantur, cum his conferas quæ Wesselingius de suo cod. *Paris. A.* prædicavit; jures eundem esse codicem. At enim, sicut et alioqui mire confusas subinde apud Wesselingium deprehendi codicum Parisiensium notas, sic liquido cognovisse mihi visum, quas lectiones ille codici *Paris. A.* adscribit, eas e nostro *Paris. C.* ductas esse; et vicissim, quas ille codici *Paris. C.* tribuit, ex nostro *Paris. A.* esse petitas: quæ quidem confusio nulla utique doctissimi editoris culpa commissa est.

Alter codex Parisiensis, in usum nostrum collatus, quem nos, sicuti Larcherus, nota *Paris. B.* et breviori nota *Pb.* distinximus, in catal. biblioth. reg. sub numero MDCXXXIV. his verbis describitur: “Codex chartaceus, olim Colbertinus, quo continentur Herodoti Historiarum libri IX. Conjecta ad margines scholia quædam, eaque non contemnenda. Exaratus anno 1372.” Idem codex a Wesselingio eadem nota *Paris. B.* insignitus est.

Tertius codex, *Paris. C.* vel *Pc.* inter codices Græcos in catal. biblioth. reg. recensetur num. MDCXXXV. “Chartaceus, exaratus anno 1447. quo continentur Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. in quibus exscribendis” (ut ait catalogi auctor) “librarii diligentiam non immerito desideres. Interdum enim omissæ phrases intergræ. Occurrunt tamen aliquando non contemnendæ lectiones.” Hac, puto, haud optimæ notæ fama permotus Larcherus hunc codicem ita penitus neglexit, ut illius nusquam ne mentionem quidem fecerit ullam. Est autem hic codex ejusdem familiæ cum eo, quem primo loco nominavi;

frustratum me vidi, reliquum fuit, ut circumspicerem si quis esset qui Parisiis meo sumtu vellet ingratum molestissimumque laborem codicum illorum cum exemplo editionis Wesselingianæ conferendorum suscipere^k. Ad quod conficiendum negotium peramice mihi operam suam conferente Boissonado, clarissimo viro, repertus est Georgiades, eruditus juvenis Græco genere natus, qui id munus in se suscipere voluit; de cujus et intelligentia et fide et diligentia idem Boissonadus meus mihi spondit. Contulit is igitur mei caussa cum Wesselingiano exemplo quinque Herodoti codices, quemque seorsum, ita ut excerptas e singulis codicibus lectiones (initio ab eo codice facto, qui omnium præstantissimus visus erat) separatim descripserit libellis; quo factum, ut de confusione notarum, quibus quisque codex distinctus est, nihil sit timendum: in eoque labore eam et fidem et eruditam industriam, quam in tali negotio summam et maximam postulare æquus æstimator possit, mihi visus est præstitisse. Cæterum, quod initio veritus eram, nec fere aliter fieri potuerat, id usu mihi venit, ut in pertractandis his nostris excerptis, et in usum susceptæ novæ editionis convertendis, haud paucis in locis incertus hæserim. Nam, quum passim lectiones nonnullæ ab exemplo Wesselingiano in Parisiensibus codicibus discedentes, quæ vel a Wesselingio vel a Larchero adnotatæ sunt, in nostris his excerptis sint prætermisæ; eo fit, ut aliis etiam in locis, ubi nullam a contextu Wesselingiano dissensionem Georgiades adnotavit, haud satis certus sim, consentiant-ne Parisienses codices (sive omnes, sive nonnulli) cum Wes-

^k Quum ex Larcheri præfatione Gallicæ Herodoti versionis præmissa intellexissem, habuisse illum penes se ex regia bibliotheca tres codices manuscriptos Herodoti, quorum ex uno alteroque subinde etiam lectiones nonnullas suis in adnotationibus protulit; putaveram equidem, virum et alloqui diligentissimum, et Herodoti studiosissimum, codices illos præcipua quadam cura olim cum editione Wesselingiana contulisse, et ex eisdem diligenter excerptas lectiones in manibus habere. Quare, cognitam

habens viri doctissimi humanitatem et prolixam bene merendi de hominibus studiosa voluntatem, per literas eum rogavi, ut illorum excerptorum in usum nostræ Herodoti editionis mihi copiam facere non gravaretur. Quas ad preces benigne ille respondit, nihil vehementius se cupere, quam desiderio meo satisfacere posse; sed de justa codicum horum instituenda collatione numquam se cogitasse, nonnisi selectis quibusdam in locis subinde eos inspersisse.

selingiano exemplo, an dissensum adnotare explorator noster neglexerit.

Sunt autem codices Parisienses, quos nostri caussa exploravit Georgiades, hi qui in catalogo regiae bibliothecae hisce sub numeris recensentur.

No. MDCXXXIII. is de quo paulo ante dixi. Hunc Parisiensium omnium codicum Herodoteorum principem, ut Larcherus, sic et nos nota *Paris. A.* et plerumque breviori nota *Pa.* insignivimus. Quod si, quæ de hoc codice et in catal. biblioth. reg. et a Larchero prædicantur, cum his conferas quæ Wesselingius de suo cod. *Paris. A.* prædicavit; jures eundem esse codice. At enim, sicut et alioqui mire confusas subinde apud Wesselingium deprehendi codicum Parisiensium notas, sic liquido cognovisse mihi visum sum, quas lectiones ille codici *Paris. A.* adscribit, eas e nostro *Paris. C.* ductas esse; et vicissim, quas ille codici *Paris. C.* tribuit, ex nostro *Paris. A.* esse petitas: quæ quidem confusio nulla utique doctissimi editoris culpa commissa est.

Alter codex Parisiensis, in usum nostrum collatus, quem nos, sicuti Larcherus, nota *Paris. B.* et breviori nota *Pb.* distinximus, in catal. biblioth. reg. sub numero MDCXXXIV. his verbis describitur: "Codex chartaceus, olim Colbertinus, quo continentur Herodoti Historiarum libri IX. "Conjecta ad margines scholia quædam, eaque non contemnenda. Exaratus anno 1372." Idem codex a Wesselingio eadem nota *Paris. B.* insignitus est.

Tertius codex, *Paris. C.* vel *Pc.* inter codices Græcos in catal. biblioth. reg. recensetur num. MDCXXXV. "Chartaceus, exaratus anno 1447. quo continentur Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. in quibus exscribendis" (ut ait catalogi auctor) "librarii diligentiam non immerito desideres. Interdum enim omissæ phrasæ intergræ. Occurrunt tamen aliquando non contemnendæ lectiones." Hac, puto, haud optimæ notæ fama permotus Larcherus hunc codicem ita penitus neglexit, ut illius nusquam ne mentionem quidem fecerit ullam. Est autem hic codex ejusdem familiæ cum eo, quem primo loco nominavi;

et licet ætate sit illo recentior, tamen bonitate haud multum eidem cedit; atque usu etiam nobis interdum venit ut probatissimas lectiones ex illo potuerimus proferre, quas ex altero non reperimus enotatas. Tenet autem hæc familia quasi quoddam medium inter codd. Arch. et Vind. ab una parte, et Pass. Ask. Med. et F. ab altera; modo ad hos, modo ad illos magis inclinans. Ex eodem autem hoc nostro codice *Pc.* ductas esse eas lectiones, quas Wesselingius nota *Paris. A.* distinguere consuevit, paullo ante monuimus.

Quartus noster codex, *Paris D.* sive *Pd.* quem Larcherus item nota *D.* distinxit, in catal. bibl. reg. num. **MMCMXXXIII.** chartaceus est, anno 1474. exaratus. Præter Isocratis et Plutarchi nonnulla, continet Herodoti Historiarum libros IX. quibus accedit Lexicon vocabulorum Herodoto peculiarium: quod quidem Lexicon doleo non fuisse a Georgiade nostro cum illo collatum, quod vel a Wesselingio vel ab Jungermano editum est.

Præter quatuor istos codices, integras Herodoti Musas exhibentes, nostri caussa idem noster sedulus Parisiensium codicum speculator lectiones etiam quasque notabiles ex codice reg. MCDV. excerpsit, quo multis cum aliis Græcorum scriptis continetur pars primæ Musæ Herodoteæ, a cap. 1. usque in medium cap. 87. Admodum quidem recens is codex est, quem nos nota *Paris E.* sive *Pe.* distinximus: at, quæ quidem ille Herodotea exhibet, ea e probatissimo vetere codice descripta esse cognovi.

Denique, quem Wesselingius in præfatione commemoravit codicem in bibliothecam regiam novissime illatum, quo “ex “Herodoti Musis Fragmenta haud pauca” ait contineri, cuius ille passim etiam scripturas in var. lect. laudavit, ejusdem codicis in usum nostræ editionis excutiendi, per Hasii viri clarissimi benevolentiam, Græcorum regiæ bibliothecæ codicum msstorum custodem, copia facta est Lud. Henr. Heylero nostrati, erudito juveni, studiorum caussa Parisiis tunc versanti: qui quidquid hic codex Eclogarum continet ex Herodoti Musis excerptarum, id cum exemplo Wesselingiano diligenter contulit, discrepantesque ad me transmisit lectiones. Cujus codicis lectiones sicuti a Wes-

selingio in var. lect. hac nota *Fragm. Paris.* distinctæ sunt, sic et nos, sicubi nonnullas commemoravimus ab illo præteritas aut paululum ab his quas ille ediderat discrepantes, eadem nota aut breviori hac *Pf.* insignivimus.

Quem codicem nota F. distinxi, membranaceus ille est, olim Florentinus, cujus usuram ad hunc usque diem mihi concessam Creuzero debeo, et illustris Schellershemii beneficio. Vetustatem ejus quum ipsa membranarum conditio declarat, tum antiquus scripturæ modulus; ita quidem ut prorsus mihi videatur idem ipse codex esse, cujus Bern. de Montfaucon in *Biblioth. Bibliothecar.* t. I. pag. 414. D. his verbis meminit: "Codex elegans X. seculi membranaceus: Herodoti Historiæ." Esse hunc codicem ex eadem cum Pass. Ask. et Med. familia, e lectionibus quas inde protulimus facile adparet. Nec vero e Mediceo descriptus est, cum quo de principatu etiam videtur contendere posse; sed e vetustiore fonte derivatus probas multas præfert lectiones, ubi aut in vitio hæret Mediceus, aut ubi nihil certe a Gronovio e Med. prolatum est, quod a minus proba scriptura, quæ olim vulgata erat, discedat.

EDITORIS MONITUM.

HACTENUS viri docti, qui de Herodoto optime meriti sunt, Wesselingius et Schweighæuserus. Ipse quid novi attulerim, (hoc sentio et agnosco perexiguum esse,) uti potero brevissime exponam.

Quod igitur ad emendationem contextus spectat, per insignem benevolentiam Magistri et Sociorum collegii Emmanuelis apud Cantabrigienses codicem manuscriptum Sancroftianum, qui a Galeo primum deinde ab Askevio Wesselingii in gratiam collatus est, (a posteriore quidem diligentius, sed a neutro tamen satis accurate) apud me habere, summaque animi oculorumque intentione versare licuit. Inde factum est, ut non modo errata quædam corrigere, sed ut lectiones haud paucas hactenus omissas cum publico com-

municare potuerim. Plura de hoc codice edisserere nihil attinet. Licet enim permulta nunc protulerim, quorum indicio ejus indoles certius quam antea innotescat, satis tamen correcte de ejus præstantia judicasse mihi videntur viri eruditi.

Atque istius quidem codicis ope, una cum lectionibus aliorum codicum plus minusve diligenter excerptis, verba auctoris aliqua saltem ex parte ad veriore scripturam revocare conatus sum. Sic, exempli gratia, dedi plerumque non *μή μίην*, sed *μία μίαν*, non *μοίρη μοίρην*, sed *μοῖρα μοῖραν* Conf. Schweighæuseri Lexicon in vv. εἰς, μηδαίς, μοῖρα. In talibus autem analogiam sequi non placuit, nisi librorum veterum auctoritas accederet, in quorum consensu retinui *μοίρην* I. 204. Similiter rem gessi in vv. *πολλαπλάσιος* VII. 160. cf. VIII. 10. III. 135. IV. 50. V. 45. *πενταπλήσιος* VI. 13. *διπλήσιος* VI. 57. et alibi. In genitivis pluralibus pronominum *οὗτος αὐτός* terminationem *ων* codices scripti, secus atque in edd. factum est, perraro exhibent nisi in fœminino genere. Recte igitur, ut opinor, et analogiæ convenienter communem formam in masculinis et neutris plerumque reposui. Utrum autem in reliquis obliquis casibus eorundem pronominum ante ultimam syllabam *ε* inseruerit Herodotus, propter exemplorum penuriam dubitare liceat. In Hippocrateis quidem libris singulis fere paginis legimus *αὐτέου, αὐτέφ, αὐτέοις, αὐτέους*; *τουτέου, τουτέφ, τουτέοις, τουτέους*: sed in Herodoto istius formæ perpauca hodie comparent vestigia. Habent edd. *αὐτέφ* I. 133, 6. ubi Athenæus tamen citat *αὐτῶ*. Silent collatores omnium manuscriptorum, locus in Sanchroftiano non exstat. In III. 26. tres codd. optimi *αὐτέοισι*, ubi S. *αὐτοῖσι* cum vulg. Similiter *αὐτέους* VII. 8, 11. *τουτέοισι* VIII. 104. quæ solius est Stobæi lectio VII. 39, 2. Plura hujus generis non observavi.

Neque in verbo *χρᾶσθαι* ejusque derivatis innovare quidquam ausus sum nisi præeuntibus mss. utcunque formarum *χρίεσθαι, χρεόμενος* &c. argumentorum vi defendi posset ratio. Sed in v. *θῶύμα, θῶυμα*, vel *θῶμα* scribendo paulo inconstantius versatus sum. Equidem posteriorem formam libenter reponerem, sicubi eam vel unus codex probæ notæ exhibeat.

Quæstionem de *ν* finali ante vocalem inceptivam rejicienda vel inserenda, ut et de *ς* in vv. οὐτως, μέχρις, ἄχρις, hodie non attingam. Hoc tantum monebo, in S. quem unum e codd. mss. mihi tractare contigit, *ν* quidem fere semper, *ς* vero frequentissime servari.

Sed de hisce minutiis satis superque dictum est. Nunc de annotationum apparatu aliquid monendum restat. Weselingii et Valckenærii animadversiones integras recudere non erat opus, quippe in quibus non pauca insint, quorum utilitatem hodie non agnoscimus. Qualia sunt, censuræ editionis a J. Gronovio procuratæ: vitiorum interpretationis Latinæ a Laurentio Valla confectæ emendatio: variarum lectionum verbosior quam par erat commemoratio. His aliisque ejusdem generis sublatis, ita ut earum animadversionum pars circiter quarta deleteretur, servavi illæsa omnia quæ vel sententias auctoris paullo difficiliore aperirent, vel historiam veterem illustrarent, vel eruditæ antiquitatis studiosis quocunque modo prodessent. Immo fidenter pronunciarim, nihil fere me abjecisse, nisi quod viri præstantissimi et præconio meo longe majores, si hodie in vivis essent, nostrisque uterentur et opinionibus et disciplinis, ipsi cupide resecent. Si quid aliunde addiderim, id docebit auctoris ubique adscriptum nomen.

INDEX MANUSCRIPTORUM.

- A. B. C. Codd. quidam Parisini apud Wesselingium.
M. Codex Mediceus apud Gronovium.
P. Codex Cardinalis Passionei apud Wesselingium.
F. Codex Schellershemianus, olim Florentinus, apud Schweigh.
K. Codex Askevianus, nunc Cantabrigiensis Bibliothecæ publicæ, apud Wesselingium.
R. Codex monasterii S. Remig. apud Wesselingium.
S. Codex olim Gulielmi Sancroft, Archiepiscopi Cantuariensis, nunc Bibliothecæ Coll. Emman. apud Cantabrigienses. (Wesselingio et aliis *Arch.*)
V. Codex Vindobonensis apud Wesselingium.
a. Parisinus n. 1633. }
b. ——— 1634. }
c. ——— 1635. } apud Schweighæuserum.
d. ——— 2933. }
e. ——— 1405. }
f. Fragmentum codicis Parisini. }

N. B. Numeri in dextro margine singularum paginarum indicant paginas et versus editionis Wesselingianæ.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

ΚΛΕΙΩ.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ ^α Ἀλικαρνησοῦς ἱστορίας ^β ἀπόδεξις ἥδε·
ὡς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα
γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ ^γ θαυμαστά, τὰ μὲν ^δ
Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροις ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται·
τά τε ἄλλα, καὶ δι' ἣν αἰτίην ^ε ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

Περσέων μὲν νυν οἱ ^α λόγιοι ^β Φοίνικας αἰτίους φασὶ
γενέσθαι τῆς διαφορῆς. τούτους γὰρ, ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ¹¹
καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασ-
σαν, καὶ οἰκήσαντας ^γ ταῦτον τὸν χρόνον τὸν καὶ νῦν οἰ-
κεύουσι, αὐτίκα ναυτιλίῃσι ^δ μακρῇσι ἐπιθέσθαι· ἀπαγινέ-
οντας ^ε δὲ φορτία Αἰγυπτία τε καὶ Ἀσσύρια, τῇ τε ἄλλῃ
³ ^γ χώρῃ ἐσταπικένεσθαι, καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος. Τὸ δὲ ¹⁵
Ἄργος ταῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ^ε ἐν τῇ νῦν
Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. Ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας

²
Inimicitia-
rum causæ
inter Græ-
cos et Asiæ
populos,
mutui rap-
tus mulie-
rum.
Phœnices
maris me-
diterranei
accolæ facti
anno ante
Christum
natum
1722. Io
rapta 1687.

^α Sic M. Αλικαρνησοῦς F. Αλι-
καρνασῆς S.P.b.c.d. Αλικαρνασῆος
Ald. Demetr. Phalereus 17. et
44. Αλικαρνασῆος Plutarch. II.
pag. 604 F. Ἀλικαρνασῆος Ari-
stides II. p. 381.

^β ἀποδείξις S.P.V.b.d.

^γ θαυμαστά S. qui mox ἀπο-
δεχθέντα e ras.

^δ ἐπολέμουν a.c. al.

1.

^α λόγι Plutarch. II. pag. 856.
E.d.

VOL. I.

^β Sic F.a.c. Ptolemæus He-
phæst. III. pag. 314. Περσέων οἱ
λόγιοι Φοίνικας αἰτίους γενέσθαι φασὶ
τ. δ. Vulgo Φοινικὰς φασι γ. τ. δ.
αἰτίους cum S.

^γ τόνδε τὸν S.

^δ μακροῖσι d.

^ε δὲ om. V. et S.p.m. ubi ἀπα-
γινέοντας.

^γ χώρῃ om. e. Et delendum
censet Schæfer. ad Demosth. de

Coron. p. 165 n.

^ε ἐν om. d.

B

4 ἐς δὴ τὸ Ἄργος τοῦτο, διατίθεσθαι τὸν φόρτον. πέμπτη
 δὲ ἡ ἑκτη^h ἡμέρῃ ἀπ' ἧςⁱ ἀπίκοντο, ^kἐξεμπολημένων σφι
 σχεδὸν πάντων, ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναῖκας, ἄλ-²
 λας τε πολλὰς, καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ
 δὲ οἱ οὐνομα εἶναι, ^mκατὰ τὸν τὸ καὶ Ἕλληνες λέ-
 5 γουσι, Ἰοῦν τὴν Ἰνάχου. Ταύτας^o στάσας κατὰ πρύ-
 μνην τῆς^p νηὸς, ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, ^aτῶν σφι ἦν θυμὸς
 μάλιστα· καὶ τοὺς Φοίνικας^r διακελευσάμενους ὀρμῆσαι·
 6 ἐπ' αὐτάς. τὰς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυ-
 γέειν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσι ἀρπασθῆναι. ἑσβαλο-
 μένους δὲ ἐς τὴν^u νέα, οἴχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπ-
 2 του. Οὕτω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι
^aΠέρσαι, οὐκ ὥς^b Ἕλληνες· καὶ τῶν ἀδικημάτων^c τοῦτο³⁰
² ἄρξαι πρῶτον. Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἕλλήνων τινὰς (οὐ γὰρ.
 ἔχουσι τοῦνομα ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύ-
 ρον^d προσχόντας, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγα-

Europa
1582. Me-
dea 1349.

^h ἡμέρῃ S.V.e.

ⁱ ἀπίκωτο Schæfer.

^k ἐξεμπολημένων c. Mox σφιν a.
b. σφιν F.

^l βασιλῆος S. Vulg. βασιλέως B.
b.e. βασιλέως F.a. Mox τὴν θυ-
γατέρα Schæfer.

^m κατὰ τὸν τὸ a.e. κατὰ τὸν τὸ c.
F.m. sec. κατωτὸ p.m. κατὰ τὸ
αὐτὸ S. Vulgo κατὰ τὸ αὐτό.

ⁿ ὁ καὶ M.R.F.S.a.d.

^o στήσας S.V. ταύτας γὰρ στά-
σας R.

^p νηὸς c.F. νηὸς d.

^q τῶν κιν V.p.m. τῶν κιν S. sed
cum σφιν in marg. σφι e. Schæ-
fer. Wesselingius citat Theocrit.
17, 42. qui locus huc non per-
tinet.

^r διακελευσμένους S. V.

^s ἀποφυγεῖν V.S.C.b.d.

^t ἄλλοισιν S.

^v Sic R.F. Schæfer. Vulgo

ἑσβαλλομένους.

^u ναῦν d.e.

2.

^a Πέρσαι om. e.

^b Φοίνικες Ald. Venetus liber in
Biblioth. D. Marci T. I. p. 169 e.

^c πρῶτον τοῦτο ἄρξαι S.B.a.F.

^d προσχόντας Schæfer. Vide
Etymolog. M. p. 700, 16. Sed
vulgatam formam, quam mss.
constanter servant, propter eu-
phoniam in usu fuisse docet
Grammaticus post Gregorium
editus pag. 680. ipso Schæfero
non improbante.

^e βασιλέως S.F.a.b.c.d.e. βασι-
λῆος vulg.

^f τὴν om. S.V.C.e. Ald. Pri-
mus addidit H. Steph.

τέρα Εὐρώπην. (εἶσαν δ' ἂν οὗτοι Κρήτες.) ¹ ταῦτα
³ μὲν δὴ ἴσα σφι πρὸς ἴσα γενέσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα,
 Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρας ἀδικίης γενέσθαι. κατα-³⁵
 πλώσαντας γὰρ μακρῇ θῆ ἑς Αἴαν τε τὴν Καλχίδα καὶ
 ἐπὶ ² Φᾶσιν ποταμὸν, ἑνέϋτεν, διαπρηζαμένους καὶ
³ τᾶλλα τῶν ⁴ εἵνεκεν ὁ ἀπίκατο, ἀρπάσαι τῷ ⁵ βασι-
⁴ λέως τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμψαντα δὲ ⁶ τὸν Κόλχον
 ἑς τὴν Ἑλλάδα κήρυκα, αἰτέειν τε δίκας τῆς ἀρπαγῆς,⁴⁰
⁵ καὶ ἀπαίτεειν τὴν θυγατέρα. τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι, ὡς
 οὐδὲ ἐκείνοι Ἰῶς τῆς Ἀργείης ἔδοσαν σφι δίκας τῆς ἀρ-
 παγῆς, οὐδὲ ἂν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. Δευτέρῃ δὲ λέγουσι
 γενεῇ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρον ⁷ τὸν Πριάμου, ἀκηκόστα
 ταῦτα, ἐβελῆσαι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γε-⁴⁵
 νέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως ὅτι ⁸ οὐ δώσει δί-
 κας· ⁹ αὐτε γὰρ ἐκείνους δίδοναι. αὐτῷ δὲ ¹⁰ ἀρπάσαντος
 αὐτοῦ Ἑλένην, τοῖσι Ἑλλησι δόξαι, πρῶτον ¹¹ ἐπέμψαντας

Helena
1290.

⁵ ὡς S.V. Sed α suprase. in S.

^h Sic R.M. Steph. marg. ple-
 rique Paris. Vulgo om. μὲν. ταῦ-
 τα δ' ἴσα S.

ⁱ Sic Ald. S.P.C.b.d.e. ἴσα πρὸς
 ἴσα σφι M.

^k Sic Schæfer. et F.e. correct.
 Vulgo φάσιν.

¹ ἐνέϋτεν S.P. ἐνέϋτεν F.m.p.

^m τᾶλλα a.c.F.S.

ⁿ ἔκεν S.C.

^o Sic M.V.F.p.m. ἀπίκατο S.
 a.b.c.d.e. Ald. ἀπίκατο F.m. sec.

^p βασιλέως S.a.c.e. βασιλεύς F.
 τῶν om. S.e. Ald. Mox Μηδείην b.
 S.V. Et sic, puto, alii. Hoc igitur
 vel Μηδείαν reponendum.

^q Sic S.m. pr. V. βασιλέα S.
 in marg. et Κόλχον corr. τῶν Κόλ-

χων βασιλῆα P. τὸν Κόλχον βασιλέα
 a.c.F. τῶν Κόλχων τὸν βασιλέα b.
 Vulgo τὸν Κόλχον βασιλέα.

^r ἀποκρίνασθαι Ven. C.e. ὑπο-
 κριναμένους F. Wesselingius citat
 Suidam in ὑποκρίνεσθαι, Eustath.
 Homer. p. 687, 18=563.

3.

^a τῷ Πρ. S.

^b om. α e.

^c Pro οὔτε debebat scribi cum
 Schæfero αὐδὲ, sed esse videtur
 pro καὶ γὰρ ἐκείνους οὐ δίδοναι.
 MATTHIÆ. Vide Hermannii
 Annot. in Euripid. Med. Elmsl.
 p. 492. ed. Oxon.

^d ἀρπάσαντα S.p.m.

^e πέμψειν V.S. Idem mox τῇ
 Ἑλένῃ pro τε Ἑ.

ἀγγέλους, ἀπαιτέειν τε Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς
 3 αἰτέειν. τοὺς δὲ, ἑποισχομένων ταῦτα, προφέρειν σφίσι
 Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν· ὥς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας, οὐδὲ
 ἐκδόντες ἀπαιτεόντων, βουλοίατό σφι παρ' ἄλλων δίκας
 4 γίνεσθαι. Μέχρι μὲν ὧν ^ατούτου ἀρπαγὰς ^βμούνας
 εἶναι παρ' ἀλλήλων· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, Ἑλληνας δὴ
 2 μεγάλως αἰτίους γενέσθαι. προτέρους γὰρ ἄρξαι στρα-
 τεύεσθαι ἐς τὴν Ἀσίην, ἢ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν
 νυν ἀρπάζειν γυναῖκας, ἀνδρῶν ἀδίκων ^ονομίζειν ἔργον
 εἶναι· τὸ δὲ ἀρπασθισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν,
 ἀνοήτων· τὸ δὲ μηδεμίαν ^δᾧρην ἔχειν ἀρπασθισέων, σω-
 3 φρόνων. ^εδήλα γὰρ δὴ, ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλεύατο, οὐκ
 4 ἀν' ἤρπάζοντο. σφέας μὲν δὴ, τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας, λέ-
 γουσι ^βΠέρσαι, ^ιἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐ-
 δένα ποιήσασθαι· Ἑλληνας δὲ Λακεδαιμονίης ^κεἵνεκεν
 γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι, καὶ ἔπειτα ἐλθόντας
 ἐς τὴν Ἀσίην, τὴν Πριάμου δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ ^ιτού-
 65 του αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν ^μσφίσι εἶναι πολέμιον.
 5 Τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρβαρα οἰκει-

Utri auc-
tores inju-
riarum,
Græci an
Asiæ po-
puli.

^ε *ἑποισχομένους* Steph. marg.
Ven. C.b.d.e. Eustath. p. 405,
18=307, 16. τοὺς δὲ ad Tro-
janos, *ἑποισχομένων* ad Græcos
pertinere monet Matthiæ. Mox
Μηδίας S.V.

4.

^α Sic M.A.a.c.d.e.F. τούτων S.
P. et vulgo.

^β *μούνας* A.c.

^ε Sic M.S.V.A.B.F.a.b.c.d.e.
Vulgo ἔργον νομίζειν.

^δ ᾧραν V.S. ᾧρην alii. ᾧρην Rei-
zsius. cf. Etymol. pag. 448, 45.
Suid. v. ᾧρα. Consentit S. in
vulg. μηδεμίην.

^ε *δῆλον* Plutarch. II. p. 856 F.

^ι Sic F.a.c. quod e conj. Ber-
gleri probavit Wesselingius. Vul-
go αὐται.

^κ *ἡρπάζετο* F.

^β Πέρσας ms. Eton. apud Ga-
leum.

^ι Sic M.V.S.A.B.F.a. Ald. *ἀρ-
παζομένων* b.c.d.e. et vulgo. Mox
γυναικῶν Schæferus e conj.

^κ *εἵνεκε* d. *εἵνεκα* S.

^ι Sic M.V.S. Paris. omn. τού-
του τ' vulgo. καὶ ἀπὸ τούτου Steph.
marg.

^μ Hic et infra c. 5. σφι re-
posuit Schæfer.

εὔνται οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν
ἤγνται κεχωρίσθαι.

Οὕτω μὲν Ἡ Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι, καὶ διὰ τὴν 70 Ilium erer-
 ἰλίου ἄλωσιν εὐρίσκουσιν σφίσι εὖσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχ-
 ῖθης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. Περὶ δὲ τῆς Ἰαυς οὐκ ὁμο- 1270. De
 λογέουσι Πέρσησι οὕτω Φοίνικες. οὐ γὰρ ἄρπαγῇ σφέ-
 ρας χρησαμένους λέγουσι ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Αἴγυπτον,
 ἀλλ' ὡς ἐν τῷ Ἐργεῖ ἐμίσγητο τῷ ναυκλήρῳ τῆς ἑκτῆς 75
 ἐπεὶ δὲ ἔμαθεν ἔγκυος εὖσα, αἰδεομένη τοὺς τοκέας,
 αὐτῷ δὴ ἐβελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι, ὡς
 ἂν μὴ κατάδηλος γένηται. ταῦτα μὲν νυν Πέρσαι τε
 καὶ Φοίνικες λέγουσι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρ-
 χομαι ἐρέων ὡς οὕτως ἢ ἄλλως καὶ ταῦτα ἐγένετο τὸν 80
 δὲ οἶδα αὐτὸς ἡ πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς
 Ἕλληνας, τοῦτον σημῆνας, προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω 4
 τοῦ λόγου, ὁμοίως ὁ μικρὰ καὶ μεγάλα ἄσπερα ἀνθρώ-
 πων ἐπέξιών. τὰ γὰρ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν, τὰ πολλὰ
 αὐτῶν σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρό- 85
 ῖτερον ἦν σμικρά. τὴν ἀνθρωπίνην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαι-
 μονίην οὐδαμὰ ἐν τούτῳ μένουσαν, ἐπιμνήσομαι ἀμφο-
 τέρων ὁμοίως.

^{5.}
^a Πέρσαι om. V. et S. in textu.

b 6 S.F.a.c.

^c ὅτως M. ὅτω alii plerique.

^d *αρκυγής* S.

^c ἀρεῖν S.V. Ven. b,d,e. Ald.

ආචාර්ය F.a.c.

^f Sic F. Ald. "Apye, vulgo.

Β Νέος F.C.

^b $\delta\iota\sigma\alpha$ b.c.e. ἔγγυος S. pr.

ⁱ συνεκπλεῦσαι C. Ven. b. c.

quam verbi formam Herodoto
subinde usurpatam v. g. I. 1. IV.

147. 149. notat Schweighæu-

serus, sed priorem magis frequentatam.

^k τε om. V.S.b, Ald.

¹ πρώτων οπ. ε.

^m ἀδικίας τε καὶ ἀνοσιῶν ἔργων d.

ⁿ ἐς τὸ om. P. Ven. C.S.V.d.e.

Retinent M.F. Ald. παραβήσομαι
Reizius.

ο μικρὰ Reizius. Herodotum
 μικρὸς usurpare, nisi post verba
 in σ desinentia, statuit Matthiæ.

P ἀνθρωπίνην V.S. ἀνθρωπείην b.
 Ald. ἀνθρωπίνην d.

⁹ ὀυδαμοῦ et τῷ αὐτῷ V.S.

Primus e
barbaris
Croesus Ly-
diae rex ab
a. 560,
Graecos A-
siaticos tri-
butarios fe-
cit.

Lydorum
primi reges
ab Atye
oriundi.
Secundi,
Heraclidæ,
ab a. 1221
ad 716.
Primus ex
Heraclidis
Agron; ul-
timus, Can-
daules.

Κροῖσος ἦν Λυδὸς ^a μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττειω, τύ-
ραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἑλλήνων ποταμοῦ ὃς ῥέων ἀπὸ τοῦ
μεγαμβρίου μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγονίων, ^b ἐξίει πρὸς
² βορρῇν ἀνεμὸν εἰς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον. Οὗτος
ὁ Κροῖσος, βαρβάρων ^c πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ^d τοὺς μὲν
κατεστρέψατο ^e Ἑλλήνων εἰς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ,
³ φίλους προσεποιήσατο. κατεστρέψατο μὲν Ἴωνάς τε καὶ
Αἰολέας, καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ· φίλους δὲ προ-
⁴ εποιήσατο Λακεδαιμονίους. Ἐπὶ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς
πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ Κιμμερίων στρα-
τευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσ-
βύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολιῶν, ἀλλ' ἐξ
⁷ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῆ. Ἡ δὲ ἡγεμονίη οὕτω περιήλθε, εὐστα-
ῖα Ἡρακλείδων, εἰς τὸ γένος ^a τὸ Κροίσου, καλεομένους δὲ
² Μερμνάδας. Ἦν Κανδαύλης, τὸν ^b οἱ Ἕλληνες ^c Μυρσί-
λον ^d ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλ-
³ καίου τοῦ ^e Ἡρακλέος. Ἦν Ἀγρων μὲν γὰρ ὁ Νίνου, τοῦ

6.

^a μὲν τὸ γένος Ald. d. Priscian. p. 1169. Suid. in Κροῖσος. Sed om. articulum M.S.P. Dionys. Hal. de Comp. cap. 4. Maximi. Tyr. XXVIII. p. 339. Schol. Hermogen. p. 385. Prisciani ms. et codd. plures Schweig. Sequentia laudat Ammonius in Τύραννος.

^b ἐξίει πρὸς βορέαν Dionysius T. V. p. 26. Reisk. et Schol. Hermog. Max. Tyr. πρὸς βορέην ἐκδοῦ. ἐξίει d. ἐξίει Schæfer. ἐξίει malebat Schweighæuser. quem vide ad c. 180.

^c τῶν ἡ. ἱ. π. c. π. πάντων τ. ἡ. ἱ. d.

^d τοὺς μὲν om. V.S. sed habet S. in marg.

^e τῶν Ἑ. e.

^f Hæc et seq. exscripsit Suidas in Κροῖσος.

7.

^a τοῦ K. c.

^b οἱ om. e. ubi mox καλεομ. pro καλεομ.

^c Μυρσίλον S.F.a. Et recte. Media in Μυρσίλος corripitur. Vide Alcæum Athenæi X. p. 430 C. Vulgo Μυρσίλον.

^d καλεῖνσι S. Ald. Plinius H.N. XXXV. 8. Candaule rege Lydiæ Heraclidarum novissimo, qui et Myrsilus vocitatus est. τύραννος δὲ S. sed δὲ punctis notatum.

^e Ἡρακλέους b.d. S. qui mox cum vulg. consentit.

^f Sic mss. fere omnes. Vulgo

Βήλου, τοῦ Ἀλκαίου, πρῶτος Ἡρακλεΐδαν βασιλεὺς 5
 ἐγένετο Σαρδίαν· Κανδαύλης δὲ ὁ Μύρσου, ὕστατος. οἱ
 δὲ πρότερον Ἀγρῶνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας,
 ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἄττος· ἅπ' ὅτεν ὁ δῆμος Λύ-
 διος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον Μήαν καλεόμενος.
 5 παρὰ ταύτων Ἡρακλεΐδαι ἐπιτραφθέντες, ἔσχον τὴν 10
 ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου, ἐκ δούλης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγον-
 ότες καὶ Ἡρακλέος. ἄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ
 εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἔτεα πέντε τε καὶ πεντακάστια,
 παῖς παρὰ πατρός ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχὴν, μέχρι Καν-
 1 δαύλεω τοῦ Μύρσου. Οὗτος δὲ ὅν ὁ Κανδαύλης ἠράσθη 15
 τῆς ἐνυτοῦ γυναικὸς· ἐρασθεὶς δὲ, ἐνόμιζέ οἱ εἶναι γυ-
 2 ναῖκα πολλὸν πασῶν καλλίστην. ὥστε δὲ ταῦτα νομί-
 ζων· ἦν γάρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης ὁ Δασκύλου ἀρε-
 σκόμενος μάλιστα· ταύτῃ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπουδαί-
 5 εστερα τῶν πραγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης, καὶ δὴ 20
 3 καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαίνειν. χρόνου δὲ οὐ
 πολλοῦ διελθόντος, (ἔχρην γὰρ ὁ Κανδαύλης γενέσθαι
 κακῶς,) ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγῃ τοιάδε· “Ἐγύγῃ, οὐ γάρ

Candaules
 uxoris a-
 more depe-
 riens, im-
 pellit Gy-
 gem ut eam
 clam spec-
 tet nudam.

5

Ἄγρῳ—Ἀγρῶνος cum b.d.e. δ Νίνου
 τοῦ Βήλου τοῦ Ἀλκαίου om. S.P.V.
 Ven.b.d.e. Sed habet S. in marg.
 Sic Reizius et a. apud Lar-
 cher. Vulgo ἀπὲς τευ cum S. ibid.
 Dubito an ἔστις de certo homine
 usurpetur. Vid. ad Eurip. Hipp.
 900. Scribendum videtur ἀπὲς τοῦ,
 i. e. ἀφ' οὗ, ut infra 145. ΜΑΤ-
 ΘΙΩΣ.

^b δ om. d.

ⁱ Sic a.F.m. sec. Reizius. Vulgo Μήαν. Μήων F.p.m.

^k Sic M.F.a.c. ταύτων δὲ Ald. P.S. et alii plerique.

^l Sic M.F.a.c. Vulgo cum S.

om. μὲν.

^m τε om. S.b.d. Ald. Mox post πέντε e. om. τε.

8.

^a ὅν et mox πολλὰ pro πολλὸν S.V.

^b σπουδαίτερα A.B.R. σπουδε-
 ἔστερα S. qui mox πραγμάτων.

^c ἔχρην S. Lucian. Asin. 20.

^d Κανδαύλην S.d. Κανδαύλεια e.

^e Seqq. Dionys. Halic. τ. Συνθ.

c. 4. Attica dialecto compressit.

Ἰτα γὰρ seqq. habent Julian. Ep.

21. Achilles Tatius in Petavii

Uran. p. 94. Lucian. de Domo c.

20. neglecto ἀνθρώποις. Wess.

B 4

- “σε δοκέω πείθεσθαι μοι λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους τῆς
 “γυναικός· (ἅτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισι ἔοντα ἀπὶ- 25
 “στότερα ὀφθαλμῶν) ἴποιεε ὅπως ἐκείνην θεήσασαι γυμ-
 4 “νήν.” Ὁ δὲ ὁ μέγα ἀμβώσας, εἶπε· “Δέσποτα, τίνα
 “λέγεις λόγον οὐκ ὑγίεια, κελεύων με δέσποιναν τὴν
 “ἐμὴν ὁ θεήσασθαι γυμνήν; ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένη
 5 “συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή. πάλαι δὲ τὰ καλὰ 30
 “ἀνθρώποισι ἐξεύρηται, ἐκ τῶν μαθήσασθαι δεῖ· ἐν τοῖσι ἐν
 6 “τόδε ἐστὶ, ἵσκοπέειν τίνα τὰ ἑαυτοῦ. ἐγὼ δὲ πειθομαι
 “ἐκείνην ὁ εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην· καὶ σεο
 9 “δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων.” Ὁ μὲν δὴ, λέγων τοιαῦ- 35
 “τα, ἀπεμάχετο, ὁ ἀρρωδέων μὴ τι οἱ ἐξ αὐτέων γένηται
 2 “κακόν. Ὁ δὲ ὁ ἀμείβετο τοῖσδε· “Θάρσει Γύγη· καὶ
 “μὴ φοβεῦ μῆτε ἐμὲ, ὥς σεο ὁ πειρώμενον λόγον τόν-
 “δε· μῆτε γυναῖκα τὴν ἐμὴν, μὴ τι τοι ἐξ αὐτῆς γέ-
 3 “νηται ὁ βλάβος. ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ ὁ μηχανήσομαι ὁ οὕτω, 40
 4 “ὥστε μὴδὲ μαθεῖν μιν ὁ φθεῖσαν ὑπὸ σεῦ. ἐγὼ γὰρ σε
 “ἐς τὸ οἴκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα, ὅπισθε τῆς ἀνοίγο-
 “μένης θύρης ὁ στήσω μετὰ δ’ ἐμὲ ἐσελθόντα παρ-

¹ ποίει B.S.M.P.F.a.b.c. Mox
 θεήσασθαι S.

² μέγα om. M.F.a.c. Sed habet
 Schol. Hermog. p. 407. cum
 aliis.

³ θεάσασθαι V.S. Exscripsit
 hæc Theo Progymn. p. 64. at
 male τίνα ἔχεις λόγον. Seqq. ἅμα
 δὲ κ. citant Plutarch. II. p. 139.
 Stobæus 32, 8. 74, 36. Wess.

⁴ Sic M.R.e. Vulgo σκοπεῖν.
 τινὰ σκοπεῖν S. Ald.

⁵ πασέων γυναικῶν εἶναι e. τῶν
 γυναικῶν S.

9.

⁶ τὴν ψυχὴν ἀρρωδέων Etymolo-
 gus pag. 633, 43. Zonaras pag.

1472. ἀρρωδέων S.

⁷ Sic A.B.R.M.F.a.c. ἀμείβετο
 τοιαῦτα S.V.b.d.e. τοιαῦτα M. supersc.
 Vulgo ἀμείβετο τοιαῦτα. Schæferus
 τοιαῦτα pro τοῖσδε constanter.

⁸ πειρώμενος λέγων λόγον R.a.c.F.
 Dionysius. πειρώμενον λόγον absque
 λέγων b.e.P. vulg. πειρώμενον pr. M.
 πειρώμενος e corr. πειρώμενον λόγον
 S. ut vulg. clarissime, non λέγων
 ut ex eo Wesseling. quod reduxi.
 Altera lectio glossatorem sapit.

⁹ βλάβος S.

¹⁰ μαχήσομαι F. pr.

¹¹ οὕτως F.

¹² στήσω Steph. et edd. rec. In
 altero consentiunt mss.

- 5 “ ἔσται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ ἐς ^h κοῖτον. κεῖται δὲ ἀγχῶ
 “ τῆς ἐσόδου θρόνος· ἐπὶ ταῦτον τῶν ἱματίων κατὰ ἐν ἑκα- 6
 “ στον ἐκδύνουσα θῆσει· καὶ κατ’ ἡσυχίην πολλὴν παρ- 46
 6 “ ἔξει τοι θεήσασθαι. ^k ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἴσταιχῇ
 “ ἐπὶ τὴν εὐνὴν, κατὰ νότου τε αὐτῆς γένῃ, σοὶ μελέτω τὸ
 10 “ ἐνθεῦτεν ὅπως ^m μή σε ὄψεται ἰόντα ⁿ διὰ θυρέων.” Ὁ
 μὲν δὴ, ὡς οὐκ ^a ἠδύνατο διαφυγεῖν, ἦν ἐτοῖμος. ὁ δὲ 50
 Κανδαύλης, ἐπεὶ ἔδοκεε ὥρῃ τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν
^b Γύγεα ἐς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα παρῆν
 2 καὶ ἡ γυνή. ^c ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθεῖσαν τὰ εἴματα
^d ἐθέητο ὁ Γύγης. ὡς δὲ ^e κατὰ νότου ἐγένετο, ἰούσης τῆς
 3 γυναικὸς ἐς τὴν κοίτην, ὑπεκδύς ἐχώρει ἔξω. καὶ ἡ γυν- 55
 ῆ ἔπορᾷ μιν ἐξίοντα. μαθοῦσα δὲ τὸ ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀν-
 δρός, οὔτε ^f ἀνέβησεν αἰσχυθεῖσα, οὔτε ἔδοξε ^g μαθεῖν,
 4 ἐν νόῳ ἔχουσα ἴτισεσθαι τὸν Κανδαύλεα. ^k παρὰ γὰρ
 τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ ^l τοῖσι ἄλλοις βαρ-
 βάροισι, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνόν, ^m ἐς αἰσχύνην με- 60
 11 γάλην φέρει. Τότε μὲν δὴ οὕτω, οὐδὲν δηλώσασα, ἡσυ-
 χίην ⁿ εἶχε· ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ^b ἐγεγόνεε, τῶν οἰκε-

Reginæ
 Jussu Gyges
 Candaulem

^b Sic M.R.a.c.F. κυτῶνα S.b.
 d.e. et vulgo. καίτην mss. apud
 Gale et Dionys.

ⁱ θεήσασθαι e.

^k ἐπεὶ δὲ c.

^l στίχῳ M.P.F. Mox κατὰ νότα
 S.

^m μὴ ἐστίγεται M.F. ap. m. Mox
 ὄψεται S.

ⁿ διὰ τῶν θυρέων S.e. Ald.

10.

^a ἠδύνατο F.a.c.

^b Γύγην e.

^c ἐλθοῦσαν d.

^d Sic M.a.F. pr. ἐθέητο S. Vulg.
 ἐθέητο Schæfer cf. IV. 85. VII.

56.

^e κατὰ νότα S.

^f R.M.F.a.c. ἐφ’ vulgo et S.b.
 d.e.

^g ἀνέβησεν S.V.

^h Sic Ald. μαθῶν S.M.F.a.b.
 c.d.

ⁱ τίσεσθαι Ald. d.e. Reliqui
 τίσεσθαι. cf. Horrei Obs. c. 4.

^k παρὰ μὲν γὰρ e.

^l πᾶσι S.V. paulo ante δὲ om.
 S.

^m Sic M.R.a.c.F. Al. om. ἐς
 cum S.

11.

ⁿ ἦγε A.R.c.

^b γεγόνεε B.a.c. Schæfer.

interficiat,
et ea uxore
ducta, im-
perium ad
Mermna-
das trans-
fert.

τέων τοὺς μάλιστα ὥρα πιστοὺς ἔοντας ἑαυτῇ, ἐτοιμοὺς
2 ποιησαμένη, ἐκάλεε τὸν Γύγεια. Ὁ δὲ, αὐδὲν δοκέων αὐ- 65
τὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι, ἦλθε καλεόμενος· ἑώ-
θεε γὰρ καὶ πρόσθε, ὅπως ἡ βασιλεία ἑκαλέοι, φοιτᾶν.
3 ὥς δὲ ὁ Γύγης ἀπίκετο, ἔλεγε ἡ γυνὴ τάδε· “ ἘΝῦν
“ τοι δυοῖν ὁδοῖν παρεουσέων, Γύγη, δίδωμι αἵρεσιν, ἡ ὅκο-
“ τέρην βούλεις τραπέσθαι· ἡ γὰρ Κανδαύλεια ἀποκτεί- 70
“ νας, ἐμέ τε καὶ τὴν βασιλῆϊν ἔχε τὴν Λυδῶν, ἡ αὐτὸν
“ σὲ αὐτίκα ὡς οὕτω ἀποθνήσκειν δεῖ· ὥς ἂν μὴ, πάντα
“ πεπόμενος Κανδαύλῃ, τοῦ λοιποῦ ἴδῃς τὰ μὴ σε δεῖ.
4 “ ἀλλ’ ἤτοι κεῖνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλ-
“ λυσθαι, ἡ σέ, τὸν ἐμέ γυμνὴν ἰθυσάμενον, καὶ ποιή- 75
5 “ σατα οὐ νομιζόμενα.” Ὁ δὲ Γύγης τέως μὲν ἄπε-
θαύμαζε τὰ λεγόμενα· μετὰ δὲ, ἰκέτευε μὴ μιν ἀνα-
6 γκαίῃ ἐνδεῖν διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. ὅκων δὲ ἔπειθε,

c Sic M.F.e. ὥρα P.S. Ald. b.
d. ἔρα a.c. ἔρε Schæfer.

d ἔρε S. ἔρε c.

c καλέγ e.

i ἀπίκετο S. pr. m.

s ἔν τῶν S.V.

h ἐκτέραν b.

i βασιλείῃ S. et mox ἔως, et
εἰδῇ.

“ ὅταν ἀποθνήσκειν dictum vi-
detur, ut apud Ciceron. pro S.
Roscio 26, 71. non sic pudos in
flumen projicere, quod ap. Hom.
est ἄλως, apud Plat. ὅπως ἀλῶς,
de quo vid. Stallbaum ad Phil.
§. 5. cf. Schæfer. ad Dionys. de
Comp. p. 430. ΜΑΤΤΗΙ.Α.

k Sic M.R.F.a.c. Alii βουλευ-
σάμενον cum S.

i θησάμενον a.c.d.

m ἀπεθόμαζε M.F. pr.

mm ὅκων δὲ ἔπειθε—αἰρέται]

Voculam ὅκων ita usurpat He-
rodotus in sententia bimembri,
ut alterum membrum sine con-
junctione subjiat, ad quod pro-
prie spectet ὅν, quum negatio
ad prius referenda sit. Alii
scriptores in priori membro
participia ponunt, ut h. l. di-
cendum erat: οὐ πείθων ὅν, ἀλλ’
ὄρων—αἰρέται. Similiter c. 59.
ὅκων ταῦτα παρανέσαντες Χίλωνος,
πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἰπποκράτεια·
γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισι-
στρατον. i. e. ταῦτα παρὰ. Χίλ.
οὐ πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἰπποκράτεια·
γενέσθαι ὅν οἱ.—Hinc illa quoque
explicanda IV. 118. p. 277, 3.
ὅκων ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πει-
ζόμενοι ἢ ἐκλείνομεν τὴν χώραν, pro
ἡμῶν ὅν οὐ ποιούντων ταῦτα, ἡμεῖς
ἢ ἐκλείνομεν. V. 92, 7. ὅκων μὴ
παύσεσθε, ἀλλὰ πειρήσεσθε παρὰ τὴν

- ἀλλ' ὅρα ἀναγκαίην ἀληθέως προκειμένην, ἢ τὸν δε- 7
 σπότεα ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ὑπ' ἄλλων ἀπόλλυσθαι, 80
 7 αἰρέεταί αὐτὸς περιεῖναι. ῥέπειράτα δὴ λέγων τάδε·
 “Ἐπεὶ με ἀναγκάζεις δεσπότεα τὸν ἐμὸν ἠκτείνειν, οὐκ
 “ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω τέω καὶ τρόπῳ ἐπιχειρήσομεν
 8 “αὐτῷ.” Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη. “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν
 “χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, ὅθεν περ καὶ ἐκείνος ἐμὲ ἔπε- 85
 “δέξατο γυμνὴν· ὑπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχειρήσις ἔσται.”
 12 Ὡς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, νυκτὸς ἡγενομένης, (οὐ
 γὰρ ἡμετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία,
 ἀλλὰ ἔδεε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι, ἢ Κανδαύλεια,) εἶπετο
 2 εἰς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί. καὶ μιν ἐκείνη, ἐγχειρίδιον 90
 3 δοῦσα, κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν θύρην. καὶ μετὰ
 ταῦτα, ἀναπαυομένου Κανδαύλεω, ὑπείσθυσ τε καὶ ἀπο-
 κτείνας αὐτὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληῆν
 Γύγης· τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Ὀπάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν 95
 13 χρόνον γεγόμενος, ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἔπεμνήσθη. Ἔσχε
 δὲ τὴν βασιληῆν, καὶ ἐκρατύνη, ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρη-

δικαίον κατὰ γὰρ Ἰσπὴν, ἵστε ὑμῶν
 Κορινθίους γε οὐ συναυνοῦντας, pro
 ὁμῶν αὖν μὴ παυσανέμεν, ἀλλὰ πει-
 ραμένους—ἵστε. Ita etiam I. 206.
 distinguendum: οὐκ ἔθελήσεις—
 εἶναι, σὺ δὲ εἰ μεγάλως προθυμέαι.
 nam in his δὲ non est conjunctio
 connectendæ cum priorē ora-
 tioni inserviens, sed eodem mo-
 do posita, ut Herod. diceret, εἰ
 αὖν ἐθελήσεις—σὺ δὲ. ΜΑΤΤΗΙΞ.

ῥα a.c. ἀλλ' ὡς ὅρα Reiskius.
 Plene post ἀπολλύσθαι inter-
 punxit Schweighæuser.

ᾠ ἀποκτείνειν e. Ald.

ῥ Sic M.A.B.c. Reliqui ἐπηράτα.

ᾠ ἀποκτείνειν S.

ῥ Ita mss. plerique. ἐπιχειρίσω-
 μεν Ald. e.

ᾠ αὐτὸ S.

ῥ ἐπεδέξατο Ald. b.d.e.

12.

ᾠ γενομένης S.F.c. Paulo ante
 ἤρτησαν S.

ᾠ ἡμετίετο M. Obscurior est
 vetus scriptura in F.

ᾠ οὐδεμία S.F.a.b.c. Et sic F.
 constanter. Edd. οὐδεμή.

ᾠ ἐπὶ S. qui habet ἐπὶ in marg.
 Mox ἔσχε S.

ᾠ Πάριος—ἐπεμνήσθη om. Ven.

ῥ ἐπεμνήσθη e.

στηρίου. ὥς γὰρ δὴ οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανδαύ-
 λεω πάθος, καὶ ^a ἐν ὅπλοισι ἦσαν, συνέβησαν ἐς τὸ αὐτὸ οἵ
 τε τοῦ Γύγεω ^b στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοί, ἣν μὲν
^c δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι ^d Λυδῶν, ^e τόνδε
 βασιλεύειν ἣν δὲ μὴ, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας
 τὴν ἀρχήν. ἀνεῖλέ τε δὴ τὸ χρηστήριον, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὰς Γύγης. τοσόνδε μέντοι εἶπε ἡ Πυθίη, ὥς Ἡρακλεί-
 δῃσι τίσις ἤξει ἐς τὸν πέμπτον ἀπόγονον Γύγεω. τούτου
 τοῦ ἔπεος Λυδοί τε καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν λόγον οὐδένα
 ἐποιεῦντο, πρὶν δὴ ἐπετελεσθῇ.

I 4
 Quæ ille,
 et ante
 cum quis
 barbaro-
 rum pri-
 mus dona-
 ria Delphos
 miserit.
 Infert Mi-
 leto et
 Smyrnæ
 arma, et
 Colopho-
 nem capit.
 Regnat
 Gyges ab
 a. 716 ad
 678.

Τὴν μὲν δὴ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ Μερμνάδαι, τοὺς
^a Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι. Γύγης δὲ τυρανεύσας ἀπέ-
³ πεμφε ἀναθήματα ἐς Δελφοὺς οὐκ ὀλίγα. ἀλλ' ὅσα
 μὲν ἀργύρου ἀναθήματα ἔστι οἱ πλεῖστα ἐν Δελφοῖσι·
 παρέξ δὲ τοῦ ἀργύρου, χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκεν, ἄλλον
 τε, καὶ, τοῦ ^a μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, κρητῆρες
⁴ οἱ ἀρθμὸν ἐξ χρύσειοι ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ^b ἐν τῇ
 Κορινθίῳ θησαυρῷ, σταθμὸν ἔχοντες τριήκοντα τάλαντα·
¹⁵ ἀληθεῖ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ, οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου
⁵ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ^d Κυψέλου τοῦ Ἡετίωνος. ^e Οὗ-
⁸ τος δὲ ὁ Γύγης, πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς
 Δελφοὺς ἀνέθηκε ἀναθήματα, ^f μετὰ Μίδην τὸν Γορδῖεω,

13.

^a Sic M.R.F.a.c. Reliqui ἐνο-
 πλοι cum S. Mox οἷτε om. S.

^b Sic M.F.a.c. στρατιῶται S.
 et alii cum Aldo.

^c δὴ om. M. et F.p.m.

^d Sic M.S.F.a.b.c.d. Vulgo
 τῶν Λυδῶν.

^e τὸν δὲ F.

14.

^a πλεῖστον μάλιστα b. Supra

αὕτως S.

^b οὐκ ἐν τῇ Κορ. S. e corr. qui
 supra ἀνακέαται. Seqq. usque ad
 Κορινθίων om. V. Habet S. in marg.

^c Sic M.R.F.a.c. δήμου S.P. et
 alii.

^d Κυψέλλου b.c.

^e Sic M.R.F.a.c. αὕτω δὲ S.b.d.
 e.F. e corr. αὕτω δὲ Ald.

^f μετὰ δὲ S.V. Tum Μίδαν τοῦ
 S. qui postea Μίδας.

- 6⁸ Φρυγίης βασιλεία. ἀνέθηκε γὰρ ^h δὴ καὶ Μίδης τὸν βα- 20
 σιληϊὸν θρόνον, ⁱ ἐς ^k τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, εὐντα ἀξιο-
 θέτον. κεῖται δὲ ὁ θρόνος αὐτός ἐνθα περ οἱ τοῦ Γύγεω
 7 κρητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος καὶ ὁ ἄργυρος, τὸν ὁ Γύγης
 ἀνέθηκε, ὑπὸ Δελφῶν καλεῖται Γυγάδας ἐπὶ τοῦ ^l ἀνα-
 8 θέντος ^m ἐπανυμῖν. Ἐσέβαλε μὲν νυν ⁿ στρατιὴν καὶ 25
 οὗτος, ἐπεὶ τε ἦρξε, ἐς τε Μίλητον καὶ ἐς Σμύρνην, καὶ
 9 Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἶλε. ἀλλ' οὐδὲν ^o γὰρ μέγα ἔργον
 ἀπ' αὐτῷ ἄλλο ἐγένετο βασιλεύσαντος δυῶν δέοντα ^p τεσ-
 σεράκοντα ἔτεα, τούτων μὲν παρήσομεν, τοσαῦτα ἐπιμνη- 30
 15 σθέντες. Ἄρδυος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαν-
 2 τος μνήμην ποιήσομαι. αὐτός δὲ Πριηνεὺς τε εἶλε, ἐς
 Μίλητόν τε ἐσέβαλε. ἐπὶ ^a τούτου τε τυραννεύοντος Σαρ-
 δίων, Κιμμέριοι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθῶν τῶν Νομάδων ἐξ-
 αναστάντες, ^b ἀπικέατο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ ^c Σάρδεις ^d πλὴν 35
 τῆς ἀκροπόλιος εἶλον.
- 16 Ἄρδυος δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα,
 ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ ^a Ἄρδυος, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτεα
 2 δώδεκα· Σαδυάττει δὲ, Ἀλυάττης. Οὗτος ^b δὲ Κυ-
 αζάρη τε τῷ Δηϊόκεω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε, καὶ Μήδοισι·

Arduus ab a.
 678 ad 629.
 Hic Prienas
 expugnat,
 et Miletum
 invadit.
 Ultimis
 regni ejus
 annis Cim-
 merii, a
 Scythiis
 pulsi ex
 Europa, [1,
 103. 4, 10.
 seq.] Sardes
 ceperunt.
 Sadyattes
 ab a. 629
 ad 617.

⁸ τὸν Φρυ. S.b. Mox βασιλεία S. F.a.b.c.

^h δὴ om. S.b.e. Ald.

^l Citat Priscianus XVIII. p. 1174. et 1178.

^k ὡς e.

^l ἀναθήματος d.

^m Sic M.S.V. Ven. F.a.b.d. ἐπανυμῖν Ald.

ⁿ Sic Suidas in Γύγης, M. et plerique alii. καὶ οὗτος στρατιὴν S. alii. οὗτος στρατιὴν sine καὶ P.

^o γὰρ om. Suid. δυῶν Suid. S. Vide de h. l. Schæfer. Melet.

Crit. p. 75. Elmsleium ad Euripid. Heracl. 481.

^p τεσσαράκοντα S.A.F. Ald. οὐδὲν γὰρ μέγα ἀπ' αὐτῷ ἄλλο ἔργον F. 15.

^a τούτου δὲ a.

^b Sic Ald. M.R.F.a.c. ἀπικέατο Suid. S.V.b.d.e.

^c Σάρδεις S.a.c.d.

^d πρὶν C.V. Ven. et forte S. pr. 16.

^a τὴν ἀρχὴν addit Suid. in ed d. scil. nam mss. om. mox ἔτη S.

^b δὲ om. c.

Allyattes,
qui ei suc-
cessit, bel-
lum adver-
sus Mile-
sios ab eo
motum et
sex annos

17

gestum,
continuat
post ejus
mortem
annos
quinque.
Idem cum
Cyxare
Medo bel-
lum gessit
[I, 74.]
Cimmerios
ex Asia
expulit:
Smyrnam
cepit, et
Clazome-
nas invasit.

Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε· Σμύρνην τε τὴν 40
ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν εἶλε, ἐς Ἐκλαζομενάς τε
3 ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐκ ὥς ἤθελε ἀπήλλαξε,
4 ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπέδε-
ξατο ἔων ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηνητότατα τάδε. Ἐπολέμησε
Μιλησίοισι, παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πα- 45
2 τρός. ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρόπῳ
τοιῷδε· ὅκως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηνικαῦτα
3 ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων
τε καὶ πηκτίδων, καὶ αὐλοῦ ὁ γυναικίου τε καὶ ἀν- 50
4 δρῆιου. ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀπικόιτο, οἰκήματα μὲν 9
τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλε, οὔτε ἐνεπίμπρη, οὔτε
θύρας ἀπέσπα, ἑα δὲ κατὰ χώρην ἑσταμέναι· ὁ δὲ τὰ
τε δένδρεα ἑκαὶ τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως ἠ διαφθεί-
5 ρεῖε ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μι- 55
λήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἑπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ
6 στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλλε ὁ Λυδὸς τῶνδε
εἵνεκα, ὅκως ἔχοιεν ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενοι τὴν γῆν σπείρειν

ἑ ἐξέλασε c.

ἑ Sic M.S. Ven. F. Suid. Alii
ἰπὸ K.

ἑ Κλαζομενάς τ' ἐσέβαλε, ἀντὶ
τοῦ εἰς Κλαζομενάς, Suidas, qui ta-
men præpositionem agnoscit v.
Γύγης. Sed nota ἀντὶ τοῦ ε. K.
mss. omittente.

ἑ δὲ om. F. pr. commate post
μεγάλως posito.

17.

ἑ Sic M.F. Suid. Alii cum S.
ἐπολιόρκεε.

ἑ ἐσέβαλε S.b.d.e. Ald. Infra S.
κατέβαλε.

ἑ αὐλῶν Athen. p. 517. et 627.
Priscian. p. 1211.

ἑ Ita F.a.c. Suid. Vulgo cum

S. γυναικίου. Mox ἀνδρείου S.

ἑ Sic R.M. Eton. F.a.c. κατ-
έσπα P.S. Ald. al.

ἑ Sic S.B.V. Ven. P.F.a.d.e.
Ald. ἐστάναι M. Suid. ἐσταμένας
R.c.

ἑ καὶ τὸν—τῇ γῇ om. S. in
textu, qui supra om. τε. τὸν post
καρπὸν om. b.d.e.

ἑ διαφθεύουσι d.

ἑ ἀπαλλάσσαιτο S.V. ἀπαλλάσ-
σεται F.

ἑ Sic Suid. ἐπέδρης F. pr. Vulgo
ἐπ' ἐδρης cum S.

ἑ ἔργα S. pr. m.

ἑ κατέβαλεν S.F.c.d.e. Ald.

ἑ Sic Ald. R.V.F. pr. Alii

ὁρμεώμενοι cum S.

τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλήσιοι, αὐτοὺς δὲ, ἐκείνων ἐργαζο-
 18 μένων, ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ὁ ἐσβάλλων. Ταῦτα ποίεων, 60
 ἐπ' αὐτῇ ἐτα ἑνδεκά· ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα δι-
 φάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἅ ἐν τε Λιμενηίῳ χώρῃ τῆς
 2 σφετέρῃς μαχεσασμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. τὰ
 μὲν νυν ἐξ ἑτα τῶν ἑνδεκά Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος ἐτι Λυ-
 δῶν ἦρχε, ὁ καὶ ὁ ἐσβάλλων τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην 65
 τὴν στρατιήν· (Ἐσαδυάττης γὰρ οὗτος καὶ ὁ τὸν πόλε-
 μον ἦν συνάψας) τὰ δὲ πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα
 τοῖσι ἐξ Ἐσαδυάττης ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε, ὅς παραδε-
 ξάμενος (ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται) παρὰ τοῦ
 3 πατρὸς τὸν πόλεμον, προσεῖχε ἐντεταμένως. τοῖσι δὲ 70
 Μιλησίοισι ὁ οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον ταῦτον ἐσυνεπε-
 4 λάφρυνον, ὅτι μὴ Χῖοι μῶνοι. οὗτοι δὲ τὸ ὁμοῖον ἀντ-
 αποδιδόντες ἐτιμώρεον· καὶ γὰρ δὴ πρότερον οἱ Μιλή-
 σιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον ἡ συνδιή-
 5 νεικαν. Τῷ δὲ δωδεκάτῳ ἔτει ληϊὸν ἐμπιπραμένου ὑπὸ 75
 τῆς στρατῆς, ἡ συνηνείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι πῆγμα·
 ὥς ἄφθῃ τάχιστα τὸ ληϊὸν ἀνέμῳ βιώμενον, ἄψατο νηῶ

Ejus mor-
 bus anno
 belli Mile-
 siaci duo-
 decimo, et
 Pythiae re-
 sponsum.

ὁ ἐσβαλὼν S.

18.

ἅ ἐν τε ἐν Α. Μ. F. pr. Suidæ mss.
 in Γύγης. Quod ex prisco scri-
 bendi usu idem ac ἐλλιμενηίῳ va-
 lere putat Schweighæuserus, post
 Reiskium Animadv. III. p. 82. ut
 Ἐλλιμενηίῳ intelligatur fuisse loci
 nomen, ubi pugnata illa pugna
 est. Vide etiam Suidam in Τρώ-
 ματα et Διφάσια.

^b Sic F. a. c. Vulgo cum S. ἐσ-
 βαλὼν.

^c Σαδυάττης αὐτος γὰρ M. Ven.

F. a. c. γὰρ αὐτος alii. γὰρ om. S.
 Plenius post Σαδυάττης mss. F.
 a. c. interpungere notat Schweighæuserus, unde ei nata suspicio
 nomen Σαδυάττης temere irrep-
 sisse.

^d οὐδαμῇ S. d.

^e συναπελάφρυνον Ald. C. P. e.

^f δὲ καὶ τὸ S. V.

^g Sic F. a. c. Vulgo ὁμοιον.

^h συνδιένειμαν S. V.

19.

^a συνείχθη V. συνήχθη S. συνή-
 νεχθη F.

συνίβη

2 Ἀθηναίης, ἐκίχθησιν ὁ Ἀσσησίης. ἀφθεις δὲ ὁ ἄρκος,
 3 κατεκαύθη. καὶ τὸ παραυτίκα μὲν λόγος αὐδεις ἐγέ-
 νετο· μετὰ δὲ, τῆς στρατῆς ἀπικαμένης ἐς Σάρδεϊς, 80
 4 εἰσέσπε ὁ Ἀλυατῆς. μακροτέρης δὲ αἱ γενομένης τῆς
 5 ἰούσου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, εἴτε δὴ συμ-
 βουλευσάντος τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε ἡ πέμψαντα τὸν
 6 θεὸν ἐπειρεσθαι περὶ τῆς ἰούσου. ταῖσι δὲ ἡ Πυθίη ἀπι-
 κομένους ἐς Δελφοὺς οὐκ ἔφη χρῆσιν, πρὶν ἢ τὸν πῆν 85
 τῆς Ἀθηναίης ἀποβῶσιν, τὸν ἐνέπρησαι χάρις τῆς Μι-
 λησίης ἐν Ἀσσησίᾳ. Δελφῶν αἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας
 20 γεῖσθαι. Μιλήσιαι δὲ τὰδε ἂ προστιθέωσι ταύτοις· Πε-
 21 ριάδην ὁ τὸν Κυφέλου, εἶτα Θρασιβούλῳ τῷ τότε Μι-
 λήτου τυραννεύοντι ζῆναι ἐς τὰ μάλιστα, ὁ πυθόμενον τὸ 90
 χρηστήριον τὸ τῷ Ἀλυατῇ γεόμενον, πέμψαντα ἄγγε-
 λον κατεπεῖν, ὅπως αὖ τι προειδὼς πρὸς τὸ ἄπαρ
 3 βουλευῆται. Μιλήσιαι μὲν νῦν οὕτω λέγουσι γεῖσθαι.
 Ἀλυατῆς δὲ, ὥς αἱ ταῦτα ἔξαγγέλη, αὐτίκα ἐπεμπε
 ὁ κήρυκα ἐς Μιλήτην, βουλόμενος σπονδὰς ποιῆσασθαι 95

20
 Thrasybulus a Periandro monitus, caducatorum ab Alyatte missum quum decerneret, objecta ei species rerum apud se

21
 adhaerentium, pacem impetravit.

ὁ Ἀσσησίης b.d.e. Ald. Polyxen. Ἀσῆς F. pr.

ὁ ἀρκος F. pr.

ὁ πῆν F.h.l. qui infra πῆν et πῆν.

ὁ τὸ παραυτίκα disjunctim S.F. et al. Vulgo τε παραυτίκα.

ὁ mss. quidam Σάρδεϊς. Hanc varietatem in posterum praetermittam.

ὁ πῆν F.a.c.e. et infra.

ὁ πέμψαντα R.A. et plures apud Schweighauser. Priscian. XVIII. p. 1174. πέμψαντα M. πέμψαντι S.d. edd. vet. Priscianus Aldi.

ὁ ἀποβῶσιν M.R.A.F.a.c. in qua constructione αὖ ab Hero-

doto adhiberi monet Stegerus, conferens I. 82. 159. 197. 198. III. 109. V. 106. ἀποβῶσιν Ald. S.b.d.e.

20.

ὁ Malles προστιθέωσι. SCHW.

ὁ τὸν τῷ Κυφέλλῳ S. τὸν Κυφέλλῳ b.d.e.

ὁ πυθόμενον Ven. b. πυθόμενον d.

ὁ Sic M.R.F.a.c. Vulgo cum S. παρὲν. Mox S. βαλῆται.

21.

ὁ Sic F.a.c. Vulgo cum S. ἐξαγγέλη.

ὁ Sic quique mss. teste Schw. κήρυκα M. Vulgo cum S. κήρυκας. Mox βουλόμενον S.

Θρασυβούλῳ τε καὶ Μιλησίοισι ἑχρόνον ὅσον ἂν τὸν νηὸν
 2 οἰκοδομῇ. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν· Θρα-
 σύβουλος δὲ σαφέως ^απροπεπυσμένους πάντα λόγον, καὶ
 εἰδὼς τὰ Ἀλυάττης ^εμέλλοι ποιήσῃν, μηχανᾶται ^ιτοι-
 3 ἄδε. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἰδιωτικὸς,
 ταῦτον ^επάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν, προεῖπε Μιλη-
 σίοισι, ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, τότε πίνειν τε πάντας καὶ
 2 κᾶμω ^βχρέεσθαι ἐς ἀλλήλους. Ταῦτα δὲ ἐποίεε τε καὶ
^απροαγόρευε Θρασύβουλος τῶνδε ^βεἰνεκεν, ὅπως ἂν δὴ ὁ
 κήρυξ ὁ ^εΣαρδηνὸς, ἰδὼν τε σωρὸν μέγαν σίτου κεχυ-
 μένον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσι ἑόντας, ἀγγεῖλῃ
 2 Ἀλυάττῃ. τὰ δὴ καὶ ἐγένετο. ὡς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα
 ὁ κήρυξ, καὶ ^δεἶπας πρὸς Θρασύβουλον τὰς ἐντολὰς ^ετοῦ
 Λυδοῦ, ^ιἀπῆλθε ἐς τὰς Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυθάνομαι, δι' ^ιο
 3 οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγή. ^εἐλπίζων γὰρ ὁ Ἀλυ-
 άττης ^βσιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ, καὶ τὸν
^ιλεῶν ^κτετρίσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κή-
 ρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους
 4 ἢ ὡς αὐτὸς ^ικατεδόκεε. μετὰ δὲ, ἢ τε διαλλαγή σφί ^ι5

^ε ὅσον ἂν χρόνον c.

^δ Sic M.F.a.b.c. Alii προπεπυ-
 σμένους cum S.

^ε Sic M.S.F. mss. Par. Alii
 μέλλει.

^ι Sic R.M. duo Paris. τοιάνδε
 S.b.d.e. edd. vett.

^ε Sic M.R.F.a.c. πάντα συν-
 αγωγὴν S.P. Ald. alii.

^β Sic R.F.a.c. Vulgo cum S.
 χρεῖσθαι.

22.

^α Sic F.a. προαγόρευε S. προσ-
 ηγόρευε Ven. b.d. προηγόρευε vulgo.

^β Sic M.F.a.c. Vulgo εἰνεκα
 cum S.

^ε Sic M.R.F.a.c. cf. cc. 79.

83. Inscript. Pocock. pag. 85.
 Σαρδυτίας S. Σαρδήςιος P.b.d.e. vulgo.

Μοχ σίτου μέγαν S.

^δ Sic M.F.a.c. εἰπὼν S.b.d.e. et
 alii. εἰπασπὼν V. cf. Gregor. dial.
 Ion. 72.

^ε τοῦ Λυδοῦ τὰς ἐντολὰς S.F.

^ι ἐπῆλθεν P.S.V. Ven. b.d.

ε v. Priscian. XVIII. p. 1179.

^β σιτοδείην F.a.c. σιτοδείην b.d.
 Μοχ ἐν τῇ Μιλ. ἰσχ. S.

^ι νεῶν pr. F. sed λεῶν corr. et
 supras. λαόν.

^κ τετρίσθαι V.S.b.d.e. Ald. et
 Priscianus Aldi. τετρίσθαι F.a.c.

^ι ἐδόκεε F.a.c.

ἐγένετο, ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ζυμμάχους.
 5 καὶ δύο τε αὐτὶ ἐνὸς νηὸς τῇ Ἀθηναίῃ ὠκοδόμησε ὁ Ἀλυ-
 άττης ἐν τῇ Ἀσσησῶ, αὐτὸς τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη.
 κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον
 πόλεμον ἂ Ἀλυάττη ὧδε ἔσχε. 20

23
 Arion di-
 thyrambi
 auctor, del-
 phino Tæ-
 naron tec-
 tus.

Περιάνδρος δὲ ἦν ἂ Κυφέλου παῖς, οὗτος ὁ τῷ Θρασυ-
 βούλῳ τὸ χρηστήριον μηνύσας. ἐτυράννευε δὲ ὁ Περιάνδρος
 2 Κορίνθου. τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμολογέουσι δέ σφι
 Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ ἑθῶμα μέγιστον παραστήναι Ἄριονα
 τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφῖνος ἐξεχειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, 21
 ἔοντα κιθαρωδὸν τῶν τότε ἔοντων οὐδενὸς δεύτερον· καὶ δι-
 θύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά
 24 τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ ἃ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ· ταῦτον
 τὸν Ἄριονα λέγουσι, ἃ τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου διατρίβοντα
 ἃ παρὰ Περιάνδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε 23
 καὶ Σικελίην· ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, θελῶ-
 2 σαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι. ὀρμαῖσθαι μὲν νυν ἐκ
 Τάραντος, πιστεύοντα δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι,
 3 μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. τοὺς δὲ ἐν τῷ πε- 31
 λάγει ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἄριονα ἐκβαλόντας, ἔχειν τὰ
 4 χρήματα. τὸν δὲ, συνέντα τοῦτο, λίσσεσθαι, χρήματα
 5 ἢ μὲν σφι προίεντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. οὐκ ἔστι δὴ
 πείθειν αὐτὸν τούτοις· ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ
 αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, ὡς ἂν ἑταφῆς ἐν γῇ τύχῃ, ἢ ἐκ- 41

23 Sic S.F.a. cf. infr. 70. et

92. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν πρὸς vulgo.

καὶ τὰ pro κατὰ c.

ἂ Ἀλυάττης S.

23.

ἂ Κυφέλου b.d.e.

ἃ ὁμολογέουσι τε c.

c Sic msu. meliores, non θά-
 μα. θῶμα F. θῶμα S. qui mox

ἐξεχειχθέντα.

ἃ δείξαντα e.

24.

ἂ Ἀρίωνα d.

ἃ τὸ πολλὸν P.

c σὺν Περ. S.

d Sic F.a. et fere c. ubi σφιν.

Vulgo μὲν προίεντα σφι.

c ταφῆς V. et S. credo pr. ἐν γῇ
 om. e. τύχῃ d.

6 πηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ
 τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφι οὕτω
 ἴδοκέοι, ^ε περιιδέειν αὐτὸν ἐν τῇ ^η σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν
 τῷσι ἰδωλίοισι, αἰῖσαι· αἰίσας δὲ, ὑπεδέκετο ἑαυτὸν
 7 ^κ κατεργάσασθαι. καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδοῖν, εἰ μὲλ- 45
 λοίεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων αἰοιδῶ, ἀναχω-
 ρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσσην νέα. τὸν δὲ, ἐνδύντα τε
 πᾶσαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, στάντα ἐν
 τοῖσι ἰδωλίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ἰόρθιον· τελευτῶντος
 δὲ τοῦ νόμου, ῥίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑαυτὸν, ὡς 50
 9 εἶχε, σὺν τῇ ^μ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν ^ν ἐς
 Κόρινθον· τὸν δὲ, δελφίνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενηϊκας
 10 ^ο ἐπὶ Ταίναρον. ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρεῖν ἐς Κόρινθον
 σὺν τῇ σκευῇ, καὶ ἀπικόμενον ἀπηγγέσθαι πᾶν τὸ γεγο- 55
 11 νός. Περίανδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ
 ἔχειν, οὐδαμῇ ^ρ μετιέντα, ^σ ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορβμένων·
 ὡς δὲ ἄρα παρῆναι αὐτοὺς, κληθέντας ἱστορέεσθαι εἴ τι
 12 λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. φαμένων δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς
 ἔπερι Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ ^τ πρήσσοντα λίποιεν ἐν Τάραντι, 60
 ἐπιφανῆναί σφι τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων ἐξεπήδησε· ^ι καὶ
 τοὺς, ἐκπλαγέντας, οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι.
 13 Ταῦτα μὲν νυν ^κ Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. καὶ

^φ
^ι δοκέει e. Supra ἀπειληθέντα S.

^ε περιιδέειν e. edd. περιιδεῖν S.F.
 a.b.c.d. Mox αὐτὸν om. e.

^η σκευῇ c.

^λ ἰδωλίοισι M. ἰδωλίοισι F. Vulg.
 habent Suidas et Harpocrat. in
 Ἐδωλῖασαι.

^κ κατεργάσεσθαι a.c.

^ι ἰορθιον S.V.b.d.

^μ σκευῇ e.

^ν Sic M.F.a.c. ἐς τὴν Κόρινθον

P.S. et alii. Mox ἐξενηϊκας S.

^ο Sic F.a. ἐς Ταίναρον b.d.e.S.
 Ald. ἐς τὸ T. c.

^ρ μετιόντα Ven. μετιοέντα b.

^σ ἀνακῶς Suid. in v. Mox ἔπει S.
 ex em.

^τ Sic M.F.a.c.S. Vulgo π.τὴν I.

^α πρήσαντα S.V.

^ι καὶ τοὺς μὲν c.

^κ τε om. e.

Ἄριονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον ^π οὐ μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ,
ἐπὶ Δελφῖνος ἐπεὶ ἀνθρώπος.

12

25
Alyattes
mors a.
560. Glau-
cus inven-
tor artis
ferrumi-
nandi.

Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον ⁶⁶
διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασιλεύσας ἕτα ἐπτά
² καὶ πενήκοντα. ἀνέθηκε δὲ, ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον δεύ-
τερος οὗτος τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφοὺς κρητῆρά τε
ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητῆρίδιον σιδήρεον κολλητὸν, ⁷⁰
^α θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων.
Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μῦθος δὴ πάντων ἀν-
θρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

26
Cresus na-
tus a. 595,
rex 560,
Græcos in
Asia bello
subactus
vectigales
fecit.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ^α ἐξεδέξατο τὴν βασι-
λήην Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτών ^β ἑὼν ἡλικίην ἑντε ⁷⁵
καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶτοις ἐπεθήκατο Ἐφε-
² σίοισι. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι ^ε πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτοῦ,
ἀνέθυσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ
³ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξὺ ^δ τῆς τε παλαιῆς
πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἐπτά στά- ⁸⁰
⁴ διοι. πρῶτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος·
μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλ-
λοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας
παρευρίσκειν, μέζονα ^ε ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ
⁵ φαῦλα ἐπιφέρων. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἑλληνες ⁸⁵
^α κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε,

27
Insulanos
aggressu-

^π οὐ om. R.S.V.F.a.c.

25.

^α θέης ἄξιον laudat Eustathius
Homer. II. ζ. p. 626, 52=481.
ubi vitiose δδὲ νεκρὸς pro δ δὲ κρητῆρ.
26.

^α διεδέξατο Ammonius in Τύ-
ραννος.

^β ὦν Ven. S.e. Ald.

^ε πολιορκεόμενοι a.c. πολιορκεύμε-

^ν F. et a. pro v. l. ἐκ αὐτοῦ om. c.

^δ Sic M.S. et mss. Schweigh.

Vulgo om. τε. παλαιᾶς Ven. S.

^ε ἐπαιτιέμενος c.

^ι αὐτέων Ald. V.R. Ven. αὐτῶν
M.S.F.a.b.c.d.e.

⁵ φαῦλα omnes. φλαῦρα Schæ-
fer.

27.

^α κατεστρέφετο c.

2 νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρεῖν τοῖσι νησιώτησι. ^bέόντων
 δέ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βιάντας
 λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιτ-⁹⁰
 τὰκὸν τὸν Μυτιληναῖον, ^dεἰρομένου Κροῖσου εἴ τι εἴη νεώ-
 τερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν
 ναυπηγίην. “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται
 “ μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σέ ^eἔχοντες ἐν νῶ στρα-
 3 “ τεύεσθαι.” Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀλη-
 θέα, εἰπεῖν “ Αἱ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νη-
 4 “ σιώτησι, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι.” Τὸν
 δὲ, ὑπολαβόντα φάναι. “ὦ βασιλεῦ, προθύμως μοι
 “ φαίνεαι εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν ἐν
 “ ἡπείρῳ, ^fοἰκόντα ἐλπίζων νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχ-
 “ εσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα.
 “ ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ^hἀράμενοι Λυδούς
 “ ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλ-
 5 “ λήνων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” Κάρτα
 τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυέως γὰρ ¹³
 δοῖναι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. 6

rus, deter-
 retur sive a
 Biante, sive
 a Pittaco.

^b ῥέοντων S. e librarii errore, qui scribere debuerat νησιώτησιν. ^{έόντων}.

^c Sic M.F.S. ἐς Σάρδεις a.c. ἐς Πέρσας b.d. ἐς τοὺς Πέρσας P. ἐς Κροῖσον e. Ald. Mox scripsi Μυτιλ. pro Μιτυλ. cf. 160.

^d Sic. S.M.R. Ven. εἰρομένου δὲ d.e. et vulgo. Mox νεώτερον εἴη S. et νησιῶται post μυρίην.

^e ἐν νῶ ἔχοντες F.S.

^f ἵππουομένους R.

^g Sic P.F.a.b.d. οἰκόντα M. οἰκόντα Ald. B. Ven. S.V.R.

^h ἀράμενοι Ald. Eton. M.S.V. Ven. F.b.d.e.a. pro v. l. ἀράσθαι R.a.c.S. marg. ἀειράμενοι Schw.

e conj. ibid. Explicatione, non emendatione, egere hic locus videtur. Satis nunc, credo, notum est, Græcos sæpe principalis sententiæ partem eam, quæ post verba interjecta sequitur, ex his verbis nectere. Vid. Gramm. Gr. §. 632. nov. ed. Sic igitur h. l. scriptor, quum sic dicere instituisset, τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ—λαβεῖν ἀρῆσθαι Λυδούς ἐν θαλάσῃ (in quo ipse ἀρῆσθαι omitti poterat) verbis interpositis abreptus, ad ἐπύθοντο referens verbum ἀράμενοι scripsit. ΜΑΤΤΗΙΔ.

6 καὶ οὕτω τοῖσι τὰς ἡσέας οἰκημένοισι Ἰωσι¹ ἱξείνην συν-
εθήκατο.

28

Asiam om-
nem ad
Halyn us-
que domat.

Χρόου δὲ ἡγεγεμένου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν
πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ οἰκημένων² πλὴν γὰρ¹⁰
Κιλίκων καὶ Λυκίων, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ' ἐαυτῶ
εἶχε καταστρεφάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσι δὲ οἶδε, ὁ Λυδοί,
Φρύγες, Μυστοί, Ὀριανοῦτοι, Ὀχάλυβες, Παφλαγόνης,
Θρηίκες, οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς,

29

Sardes opi-
bus floren-
tes, aditæ a
Sapientibus
Græciæ.
Solonis post
latus Atheni-
ensibus
leges pere-
grinationis de-
cernit.

Αἰολεῖς, Πάμφυλοι· κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ¹⁵
προσεπικτωμένου Κροῖσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται εἰς Σάρδεις
ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι ἅτε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλ-
λάδος σοφιστᾶι, εἰς τούτων τὸν χρόνον ἐτύγχανον εἶόντες,
ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Ὀσολων,
ἀπὸ Ἀθηναίων, ὅς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσας²⁰ ποιήσας,
ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώ-
σας, ἵνα δὴ μὴ τίνα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λύσαι τῶν

3 ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοι τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναίῃσι·
ὀρχίοισι γὰρ μεγάλοις κατείχοντο, δέκα ἔτεα χρή-
σεσθαι νόμοις τοῖς αἰνέσφι Ὀσολων θῆται. ὁ αὐτῶν δὴ²⁵
ὢν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Ὀσολων εἰσεκεν,
εἰς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ εἰς Σάρ-
2 δεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βα-

30

Ejus apud
Crazum
commo-
ratio, et
disputatio
de fortuna

¹ ἱσίων Suidas, c.

28.

² ἡγεγεμένου S. ἡγεγεμένου c.
ἡγεγεμένου F.

³ Λυδοί uncis inclusit Reizius,
delevit Schæfer. cf. Wessel.

⁴ Μαριανδοῖ S. Μαριανδοῦτοι
V. Μαριανδοῖ b.d. Μαριανδοῖ F.

⁵ Ὀχάλυβες etc. citat Eustath.
Dionys. 322. Mox θρηίκες S.

⁶ Οἰθυνοί τε S. Ald. Ὀθυνοί τε R.
F.a.c.d. Θυνοί τε e.

29.

⁷ τε om. V. suprasc. S.

⁸ αὐτέων] αὐτῶν M.a.b.c.F.S.
Paulo ante ἐτύγχανον om. e.

⁹ Ὀσολων F. pr. et sic constanter.

¹⁰ ἵνα μὴ δὴ S. Ald.

¹¹ Sic M.a.b.d.e. σφίσι F.S. et
vulgo.

30.

¹² Ita M.R.V.S. Ven. F.a.b.c.
d. αὐτοῦ δὴ ὢν τούτου e. et vulgo.

¹³ Sic plures mss. εἴρεκα Ald.

σιλήσει ὑπὸ τοῦ Κροίσου μετὰ δὲ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τε- humana.
Tellum
beatissi-
mum fu-
isse.
 τάρτῃ, καλεῦσάντος Κροίσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες
 περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ^d ἐπεδείκνυσαν πάντα
³ εἶντα μεγάλα τε καὶ ὀλβια. ^e θησάμενον δὲ μιν ^b τὰ
 πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ
⁴ Κροῖσος τάδε· “Ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας γὰρ περὶ ³⁵
 “ ^b σέο λόγος ἀπῖκται πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς ¹⁴
 “ σῆς καὶ πλάνης, ὡς φιλοσοφῶν ἰγὴν πολλὴν θεωρήσ
⁵ “ εἵνεκεν ἐπελήλυθας. νῦν ὦν ἡμερος ἐπείρεσθαι ^k μοι
 “ ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ
 μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ¹ ἐπει- ⁴⁰
⁶ ρώτα. Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπείσας, ἀλλὰ τῷ εἶντι
 ἰχρησάμενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον·
^m Ἀποθωμιάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἶρετο ⁿ ἐπιστρε-
 φέως· “Κοίῃ δῆ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;” Ὁ
⁸ δὲ εἶπε· “Τέλλω, τοῦτο μὲν, τῆς πόλιος ^p εὖ ἡκού- ⁴⁵
 “ σης, παῖδες ^q ἦσαν καλοὶ τε κάγαθοι, καὶ σφι εἶδε
 “ ἅπασι τέκνα ἐκγεγόμενα, καὶ πάντα παραμείναντα·
 “ τοῦτο δὲ, τοῦ βίου εὖ ἤκοντι, ὡς τὰ παρ’ ἡμῖν, τε-

^c τῷ om. S. et dē pr. Idem mox
 ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ probante
 Galeo, sine causa. μετὰ δὲ poni-
 tur absolute, ut passim. Wess.

^d Sic M.S. et alii. ἀπεδείκνυσαν
 Ven. ἐπεδείκνυν Ald.

^e μεγάλα ὅντα τε e.

^f θησάμενον P. Vulgo θεησάμε-
 νον. v. supr. 10. III. 24. IV. 87.

^g Sic M.S.R.V.F.a.b.c. Vulgo
 πάντα εἶντα μεγάλα τε κ. σ.

^h σεῦ Ven. P.b.d.e. Ald. σε
 omisso περὶ S.

ⁱ γῆν πολλὴν A.B.R.F.a.c. τὴν
 πολλὴν M. τὴν πόλιν Vaticanus
 unus, reliqui τῆς πολλῆς cum S.
 V.C. Ven. P. Ald.

^k Sic S.V. Ven. P.b.d.e. pro-

bantibus Schæfero et Valckenæ-
 rio ad VII. 46. με ἐπῆλθέ σε M.
 a.c. ἐπ. με ἡμερος ἐπῆλθέ σε F. με
 ἐπῆλθε absque σε Ald.

^l ἐπειρώτα P.b.c.d.F. pro v. l.
 Alii ἐπρώτα. Schæferus ἐπειρώτῃ.

^m ἀποθωμιάσας M. Κροῖσος δὲ
 ἀποθωμιάσας F. ubi ἀποθωμιάσας
 suprasc.

ⁿ ἐπιστρεφίως Suid. in v. ἐπι-
 στροφίως F.

^o Sic R.F.a.c.S. marg. τῷ μὲν
 V.S. τούτῳ μὲν vulgo.

^p ἡκούσης S. in marg. Citat
 Suidas cum Glossatore, Gregor.
 D. Ion. 87.

^q ἦσαν Schæfer. Mox ἴδ^e S.

^r Sic R.F.a.c. τούτῳ δὲ M. ἐς

- 9“ λευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτῃ ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ 50
 “ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγεῖτονας ἐν Ἐλευ-
 “ σίνι, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων,
 10“ ἀπεθάνε κάλλιστα. καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθα-
 “ ψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν μεγάλως.”
 31 Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρεφέατο ὁ Σόλων 55
 τὸν Κροῖσον, ^aεἶπας πολλά τε καὶ ὀλβια, ^bἐπειρώτα
 τίνα δεύτερον μετ’ ἐκείνων ἴδοι, δοκέων ^cπάγχυ δευτερεῖα
 2 γῶν οἴσσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· “ ^dΚλέοβιν τε καὶ Βίτωνα.”
 “ τούτοις γὰρ, εὖσι γένος Ἀργείοισι, βίος τε ἀρκέων
 “ ὑπῆν, καὶ πρὸς τούτῳ, ῥώμῃ σώματος τοιήδε· ἀεθλο- 60
 “ φόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται
 3 “ ἴδε ὁ λόγος. εὐούσης ὀρτῆς τῇ Ἑρῇ τοῖσι Ἀργείοισι,
 “ ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς
 “ τὸ ἱρόν· οἱ δὲ σφι βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ ^eπαρεγίνοντο
 “ ἐν ὥρῃ· ^bἐκκληϊόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνίαί, ὑποδύντες 65
 “ αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην, εἵλκον τὴν ἄμαξαν, ἐπὶ τῆς 15
 4 “ ἀμάξης δὲ σφι ὀχέετο ἡ μήτηρ. σταδίου δὲ πέντε
 “ καὶ ⁱτεσσεράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ^kἐς τὸ
 “ ἱρόν· ταῦτα δὲ σφι ποιήσας, καὶ ὀφθεῖσι ὑπὸ τῆς 70
 5 “ πανηγύριος, τελευτὴ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο. διέδεξέ
 “ τε ἐν τούτοις ὁ θεὸς, ὥς ἄμεινον εἴη ἀνθρώπῳ τεθνάναι

τοῦτο δὲ P.S. Ald. et alii. Mox ὡς
 τὰ παρ’ ἡμῖν om. e. τε om. S.

31.

^a εἰκὼν S.V. cf. Gregor. dial.
 Ion. 72.

^b Sic P.b.d.e.S. pr. Vulgo ἐπη-
 ρώτα.

^c παγίαν V. quæ lectio unde
 venerit insipienti patebit S. ubi
 πάγχυ marg. πᾶχύαν text.

^d Sic S.P.F.a.c.d.e. Vulgo Κλέ-
 οβῶν. Mox πρὸς τοῦτο S.

^e ἦσαν S.V. et alii. cf. Etymol.

p. 381. ἔσαν vulgo

^f Sic M.R.V.F.a.c. ἔδε λ. S.
 Reliqui ἔδε λόγος. Mox ἱερὸν S.

^g παρεγίνοντο F.a.c.

^h Sic M.R.S.V.F.a.c. ἐκκληϊό-
 μενοι P. et alii. Mox νεανίαί a. et
 ὀχέετο c.e. pro ὀχέετο. ἐπὶ δὲ τῆς α.
 δ. σ. S.

ⁱ Sic M.e. Plerique alii τεσσα-
 ράκοντα.

^k Sic M.V.S. Ven. et alii. ἐπὶ
 τὸ e. et al. ἱερὸν S. Mox πανη-
 γύριος a.c.

- 6“ μᾶλλον ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἑμα-
 “ κάριζον τῶν ἱενηνίων ¹ τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι,
 7“ τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ 15
 “ περιχαρὴς εἶσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ, στᾶσα
 “ ἀπὸ τοῦ ἀγαλματος, εὐχετο, ² Κλέοβι τε καὶ Βί-
 “ τῶνι, τοῖσι ἐαυτῆς τέκνοισι, οἳ μιν ἐτίμησαν μεγάλως,
 “ ὁδοῦναι τὴν θεὸν τὸ ἀνθρώπῳ ³ τυχεῖν ἀριστόν ἐστι.
 8“ μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν, ὡς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχῆθη-80
 “ σαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ οἱ νεηνῖαι, οὐκ-
 9“ ἔτι ἀνέστησαν, ἀλλ’ ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι
 “ δὲ σφειὼν εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέθεσαν ἐς Δελφοὺς,
 “ ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.”
- 32 * Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοις. 85 Rerum quæ
 Κροῖσος δὲ ⁴ σπερχθεῖς, εἶπε· “ὦ ζεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ
 “ ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ οὕτω τοι ἀπέριπται ἐς τὸ μῆδεν,
 “ ὥστε οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;”
 2“ Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με ⁵ τὸ θεῖον πᾶν
 “ εἶν φθονερὸν τε καὶ ταραχῶδες, ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπίνων 90
 “ πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ
 “ μὲν ἐστὶ ⁶ ἰδέειν τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ πα-
 3“ θέειν· ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτεα αὖρον τῆς ⁷ ζῆς ἀν-
 “ θρώπῳ προτίθημι. οὗτοι ἔόντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα,
 “ παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ πεντακισχιλίας καὶ 95

¹ νεηνίων R.B.M.a.c.F. pr. νε-
 νίων F.d. τεκνίων S.P.b.e. Ald.

² τὴν ῥώμην M.F. pr. et duo
 Parisini apud Wessel. τὴν γῶ-
 μην vulgo, S.F. e corr. et quin-
 que Parisini apud Schweigh.

³ Κλέοβι F.a.c.e. Alii Κλέοβι.

⁴ τὴν θεὸν δαῖσαι F.a.

⁵ ἀριστόν ἐστι τυχεῖν e.

⁶ ἱερῷ S.

32.

⁷ ταραχθεῖς, θυμηθεῖς P. marg.

Suid. Gregor. dial. Ion. 88.

⁸ τὸ ἀνθρώπινον πᾶν εἶδαμᾶ ἐν
 ταῦτῃ, ἐπειρωτῆς τῶν σεκυτοῦ πρηγ-
 μάτων πέρι. Ven. duo. Citat h. l.
 Eustath. Il. η. p. 690, 24=568,
 I. τῶν σεκυτοῦ pr. e.d.

⁹ Sic. Ald. R.V.c. θεῖν—παθεῖν
 M.S. Stobæus 105, 63. (qui su-
 pra ἐπὶ ῥάτας cum S.) cf. Horrei
 Obs. Herodot. c. 5.

¹⁰ ζῶης S.F.b.d. Stobæus; qui
 mox om. αἱ τοι—χιλίας πεντήκοντα.

- 4^α “δισμυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ ἔγινομένου. εἰ δὲ δὴ
 “ἐβλήσει τούτερον τῶν ἑτέων μηνὶ μακρότερον γίνε-
 “σθαι, ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ
 “δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα ἕτεα οἱ ἐμβό-
 “λιμοι γίνονται ἡ τριήκοντα πέντε· ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μη-
 5^α “νῶν τούτων, χίλια πενήκοντα. ἰ τουτέων τῶν ἀπασέων
 “ἡμερέων, τῶν ἐς τὰ ἐβδομήκοντα ἕτεα εὐσεύων πενή- 2
 “κοντα καὶ διηκοσίων καὶ ἑξακισχιλιέων καὶ δισμυ-
 “ρίων, ἡ ἑτέρη αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν
 6^α “ὁμοῖον ἰ προσάγει πῆγμα. ^μ οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε, ^π πᾶν 5
 7^α “ἐστὶ ἀνθρώπος ὁ συμφορῇ. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ ^ρ πλουτέειν
 “μὲν μέγα φαίνας, καὶ ^q βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀν-
 “θρώπων· ἐκείνο δὲ τὸ εἶρέο με, οὐκω σε ἐγὼ λέγω,
 “πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι. 4
 8^α “οὐ γάρ ^τ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ’ ἡμέρην 10
 “ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι. εἰ μὴ ^ε οἱ τύχη ἐπίσποιο,
 “πάντα καλὰ ^ν ἔχοντα ^ω τελευτῆσαι εὖ τὸν βίον. πολ-
 “λοὶ μὲν γὰρ ζάπλοτοι ἀνθρώπων, ἀνόλβιοί εἰσι· πολ-

* Sic F.a.c. Vulgo γενομένου.

Mox δὴ om. S.

^ε τοῦτερον A. τὸ ἕτερον S.

^ε ἑτέρων V.S. sed ἑτέων S. marg.

^h Sic M.V.S. alii τριάκοντα.

ⁱ Sic M.F.a.c. Stob. Alii τού-
 των τ. Mox πενήκοντα—δισμυρίων
 om. Stobæus.

^k Sic M. ἑξακισχιλίων καὶ δισ-
 μυρίων vulgo.

^l εἰσάγει Stob. Theo.

^m οὕτως ὡν δ K.S.V. οὕτω δ K.
 Stob. δ om. M.F.a.c.

ⁿ Sic M.S.V. Ven. Ald. Stob.
 105, 54. 63. πᾶς ἔστι R. Theo
 Progym. p. 64. Clem. Alex.
 Strom. III. p. 517.

^o συμφορῇ Ald. S. pr. b.e. ζυμ-
 φορῇ F.a.c.

^p πλουτέειν M.V.S.R. Ven. F.

a.b.c. Stobæus, qui μὲν in mss.
 omissam addidit. Vulgo πλουτέων.
 In F. καὶ om. Καὶ σοὶ—φαίνεται
 Stobæi ms.

^q βασιλεὺς πολλῶν εἶναι F. Sto-
 bæus.

^r ἀν om. F.a.c. Stob. probante
 Hermanno de part. ἀ II. 8. ἐγὼ
 supra om. Stob. et mox τὸν αὐτε
 αἰῶνα ms.

^s τὶ S.F.b.c. τις Stobæi ms.

^t Sic M.S. Et Ald. Stob. εἰ ἢ
 τύχη d. Vulgo. ἢ τύχη.

^v Sic M. Stob. V.R.F. m. sec.
 a.c. ἔχοντι S.P.b.d.e. Ald. ἔχοντα
 πάντα καλὰ Stobæus.

^w τελευτῆσαι εὖ Et. Stob. εὖ
 τελευτῆσαι S.P.F.a. Al. om. εὖ.
 cujus loco Stobæus ms. ἐς.

- 9“ λαὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. ὁ μὲν δὴ μέγα 15
 “ πλούσιος, ^α ἀνόλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει τοῦ εὐτυχέος
 “ ^γ μούνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ἀνολβίου πολ-
 10“ λοῖσι. ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην
 “ προσπεσῶσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος· ὁ δὲ, ^α τοισίδε
 “ προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ἐμοίως 20
 “ δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπε-
 “ ρύκει· ^α ἄπληρος δὲ ἐστὶ, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐ-
 11“ παῖς, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τοῦτοισι ἔτι τελευτήσει τὸν
 “ βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκλησθαι
 12“ ἄξιός ἐστι. πρὶν δ’ ἂν ^β τελευτήσῃ, ^ε ἐπισχέειν, μηδὲ 17
 13“ καλέειν ^δ κω ὀλβιον, ἀλλ’ εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νυν 26
 “ ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον εὐὸντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ
 “ χώρη ^ε οὐδεμία ^ε καταρκέει πάντα ἑαυτῇ παρέχουσα,
 “ ἀλλὰ ἄλλο μὲν ^ε ἔχει, ^β ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν
 14“ τὰ πλεῖστα ^ι ἔχῃ, ^κ ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου 30
 “ σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου
 15“ δὲ ἐνδεές ἐστι. ὅς δ’ ἂν ^ι αὐτῶν πλεῖστα ἔχων δια-
 “ τελῇ, καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὐ-

^α ἀνόλβιος Ven. Stob. h.e. Paulo post ἀνόλβου Stob. b.F.

^γ μούνοισι Stob. Omnes fere codd. et Ald. μόνον. μόνον c. Mox Stob. ἀνόλβου, ut S. pr.

^α τοισίδε Stob. F. pr. τοῖσι δὲ P. d. τοισίδε a.S.F. m. sec. τοῖσι τε c. τοῖσι sine δὲ Ald. e. τοῖσι δὴ Steph. τοισίδε Schæfer. Mox ἄτην δὲ Stobæus. Infra καὶ ἐκείνῳ S.

^α Sic duo Vatt. quemadmodum Heinsius e conj. teste Jungerm. ad Poll. II. 61. alter e corr. ἀπληρὸς d. Vulgo ἀπειρὸς, et d. in marg. cum Stobæo, qui mox om. κακῶν.

^β τελευτήσῃ P.b. τελευτήσῃ e.

^ε Sic Ald. V.R.e. ἐπισχέειν M.

S. Stob. et plures mss. ἐπιχειν Ven. De differentia inter ὀλβιον et εὐτυχέα v. Ammonius in ὀλβιος.

^δ καὶ V.S.pr. Mox ταῦτα om. S.

^ε Sic Ven. P.R. Ald. μηδὲ S.V. οὐδεμία M. Stob. F. qui hanc scripturam constanter servat. οὐ-

δεμία a.

^ε καταρκέειν S.V.P.

^κ παρέχει d.

^β ἄλλου δέεται e. ἐπιδέεται Stobæi ms.

^ι Sic M. Stob. ἔχει S. ἔχει c. e. Ald.

^κ αὕτη ἀρίστη F. Stob.

^ι αὐτῶν Ald. R.V. αὐτῶν M.F. S.a.c.d.

“ τος παρ' ἐμοὶ τὸ οὐνομα τοῦτο, ^m ὦ βασιλεῦ, δίκαιός 35
16 “ ἔστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρήματος τὴν

17 “ τελευταὴν κῆ ἀποβήσεται. πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας

33 “ ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους ἀνέτρεψε.” Ταῦτα^a λέγων
τῷ Κροίσῳ οὐ κως οὔτε ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιη-
σάμενος οὐδενὸς, ἀποπέμπεται· κάρτα δόξας^b ἀμαθὴς 40
εἶναι, ὅς τὰ παρόντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευταὴν παντὸς
χρήματος ὁρᾶν ἐκέλευε.

34 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε^c ἐκ θεοῦ νέμεσις
μεγάλῃ Κροῖσον^d ὡς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἑαυτὸν εἶναι
2 ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. αὐτίκα^e δὲ οἱ εὐδοντι
ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν^f ἀληθείην ἔφαινε τῶν μελλόν- 45
3 τῶν γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροί-
σῳ δύο^g παῖδες· τῶν οὔτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ^h δὴ
κωφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλίκων μακρῷ τὰ πάντα πρῶ-
4 τοςⁱ οὐνομα δὲ οἱ ἦν^j Ἄτυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν ση-
μαίνει τῷ Κροίσῳ^k ὁ ὄνειρος, ὡς ἀπολέει μιν αἰχμῇ^l ἔσι- 50
5 δηρῇ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε^m ἐξεγέρθη, καὶ ἑαυτῷ λό-
γον ἔδωκε, ἱκαρρωδῆσας τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ
παιδὶ γυναῖκα· ἐωθότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν,
οὐδαμῇⁿ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια^o δὲ 55

^m Sic Stob. Codd. omnes ὡς
βασιλεύς.

33.

^a Ita libri plures et meliores.
λέγοντι τῷ Κροίσῳ R.A. λέγοντι
Κροῖσος cum Geinozio Schweig-
hæuserus. οὔτε ἐχαρίζετο om. F.
pr.

^b ἀμαθὴς S. et Valla. ἀμαθία
Ald. cum omnibus fere aliis. Sic
etiam Matthiæ.

34.

^a Sic M.F.a. ἐκ θεῶν P.b.c.d.e.
S. Ald. Mox εἰκάσαι S.

^b δὲ om. d.e.

^c ἀληθείην F.d. ἀληθῆν a.c.

^d παῖδε d.

^e δὴ om. e.

^f ὁ om. F.d.S.

^g σιδηρῇ V. αἰχμῇ σιδηρῇ S. σι-
δηρῇ F. pr.

^h Sic F.a.c. ἐξηγρήθη S. Vulgo
ἐξηγέρθη.

ⁱ Ita a.c. Reiz. ut Wessel.
emendaverat. κατάρρωδῆσας libri
plerique.

^k ἔτι om. S. Mox τοιοῦτο M.A.

B. τοιοῦτον S.F.b.d.e. Ald.

^l δὲ om. S.V.

Solonia
abitus a
Croeso.

Croesi
omnium
de filio.

καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι ^m χρέονται ἐς
πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς
θαλάμους ⁿ συνένησε, μή τι οἱ κρεμάμενον τῷ παιδί ἐμ-
35 πύσῃ. † Ἐχοντος δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον, Adrastus ad-
ventus. 88
ἀπικνέεται ἐς ^a τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ^b ἐχόμενος, καὶ 60
οὐ καθαρὸς χεῖρας ἔων, Φρυγὴ μὲν γενεῇ, ^c γένεος δὲ τοῦ
² βασιλείου. παρελθὼν δὲ οὗτος ἐς τὰ Κροΐσου ^d οἰκία,
κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίῳ ἐδέετο ^e κυρῆσαι·
Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ κάθα-
3 ρις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε δὲ τὰ νο- 18
μιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ 66
τίς εἴη, λέγων τάδε· “^f Ὀνθρῶπε, τίς τε ^g ἔων, καὶ κό-
“θεν τῆς Φρυγίης ἦκων, ^h ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; ⁱ τίνα
4 “τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας;” Ὁ δὲ ἀμείβετο·
“^j ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τοῦ Μιδεῶ εἰμι παῖς, ^k οὖνο-70
“μάζομαι δὲ Ἀδρηστος· φονεύσας δὲ ἀδελφὸν ἐμεωυ-
“τοῦ ἀέκων, πάρεμι ἐξηλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς
5 “καὶ ἐστερημένος πάντων.” Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο
^m τοῖσδε· “Ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἔων, καὶ
“ἐλήλυθας ἐς φίλους· ἔνθα ⁿ ἀμμηχανήσεις χρήματος οὐ-75
6 “δενὸς, μένων ^o ἐν ἡμετέρου. ^p συμφορὴν δὲ ταύτην ὡς

^m Sic plures mss. χρέονται b. θραπε, cum S.
d.S. ^g ὦν S.d.e.

ⁿ συνένηκε Steph. Marg.

35·

^a τὰς om. S.

^b χρεόμενος e.

^c γένος F.

^d οἰκία b. οἰκήματα d.

^e Sic M.F.b. ἐκυρῆσαι P.a.c.
e.d. Ald. pro v. l. S. marg. qui
vocabulum om. in textu. ἐκυ-
ρῶσαι d. Mox ἔτι S. pro ἔστι, et
te om. post ὁκόθεν.

^f Sic M.F. et alii. Vulgo ἄν-

^h ἐπίστιός μοι F. e corr. ἐπέ-
στιος pr. et e.

ⁱ τίνα δὲ e.

^k Sic F. Vulgo ἀναμάζομαι cum
S.

^l ἀδελφὸν e.

^m τισίδε Schæfer.

ⁿ ἀμμηχανήσεις citat Thomas
Mag. in v.

^o Sic M.F.e. Vulgo ἐν ἡμετέ-
ροις et F. suprasc.

^p συμφορίην τὲ F.

“κουφότατα φέρων, κερδανέεις πλείστον.” Ὁ μὲν δὴ δίαίταν εἶχε ^αἐν Κροίσου.

36
Aper in
Olympo
Myrio.
Myri a
Craeo pe-
tunt, ut
ipsis auxi-
lium duce
filio mittat.

^β Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ ^αΜυσιῷ ^βΟὐλύμ-
πῳ ^γσὺς χρήμα γίνεται μέγα· ^δὀρμώμενος δὲ οὗτος ⁸⁰
ἐκ τοῦ ^εοὔρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα ^ςδιαφθείρεσκε.
² ^βπολλάκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ^βἐξελθόντες, ποιέεσκον
μὲν οὐδὲν κακὸν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτῷ. τέλος δὲ, ἀπι-
κόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον
³τάδε· “ὦ βασιλεῦ, υἱὸς χρήμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ⁸⁵
ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει. ταῦτον προθυμέ-
⁴οι μὲνοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ἄν προσδεόμενά σευ,
τὸν παῖδα καὶ λογάδας νηνίας καὶ κύνας συμπέμ-
⁵ψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ^βἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας.” Οἱ
μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνεί-
ρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “Παιδὸς μὲν πέρι τοῦ
ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι·
⁶^ανέογάμός τε γάρ ἐστι, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυ-
δῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμ-
πέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰούσι, εἶναι ὥς προ- ⁹⁵
θυμοτάτοις ^ασυνεξελέειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώρας.”

37 Ταῦτα ἀμείψατο· ^αἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν Μυ-

^α ἐκ Κροίσου R.V.c.e. Ald.

36.

^α Μυσίων d.

^β Sic M. et alii. cf. c. 43.

^γ Οὐλύμπῳ S.F.a.b.d.e.

^δ σὺς—μέγα] cf. Eustath. II. i. p. 773, 6.=681, 28.

^ε Sic R.V. Ald. F. pr. ὀρμώ-
μενος F. e corr. ὀρμώμενος M.S.
Parisini.

^ς Sic Ald. V.S.R.F. ὄρεος M.
a.c.

^ς διεφθείρεσκε e.

^β πολλάκις S.V.F.a.c.d.e.

^β Sic M.F.b.d. ἐλθόντες S.a.c.e.
et alii. Mox ἐποίησκον e. et κακὸν
οὐδὲν F.S.

^ι οὖν S. et mox χώρας qui χώρας
rursus in fine capitis.

^κ ἐξελῶσις Et.

^ι τε om. S.b.d.e. Ald.

^α Sic F. ξυνελεῖν S. Vulgo συν-
εξελεῖν.

37.

^α οὐκ ἀποχρεωμένων Valla, pro-
bante H. Steph. ἀποχρεωμένων S.
et mox σφίσι.

- σῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς τῶν ἐδέ-
 2 οντο οἱ Μυσοί. οὐ φαμένου δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδά
 σφι συμπέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ὦ Ω 1
 “πάτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ γενναϊότατα
 “ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐ-
 “δοκιμέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληῖσας 19
 “ἔχεις, ὅτε τινὰ δειλίην μοι παριδῶν, οὔτε ἀθυμίην. 5
 3 “νῦν τε τέοισί με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγο-
 “ρῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιή-
 “τησι δόξω εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί;
 “κοῖω δὲ ἐκείνῃ ὁδοῖ ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἡ
 “ἄμειβες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον ὅπως 10 αῖ
 } “μοι ἀμείνω ἔστι ταῦτα οὕτω ποιούμενα.” Ἀμείβεται 2
 Ἄ Κροῖσος ὁ τοῖσδε· “ὦ παῖ, ὅτε δειλίην, οὔτε ἄλλο
 “οὐδὲν ἄχαρι παριδῶν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι
 “ὄψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἄεφ’ σε ὀλιγοχρό-
 “νιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. 15
 2 “πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον ἔτοι τοῦτον
 “ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ ἑ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀπο-
 “πέμπω, φυλακὴν ἔχων εἰ πως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἑμῆς
 3 “σε ὁ ζῆς διακλέψαι. ἱεῖς γάρ μοι μῶνος τυγχάνεις
 “ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον ἡ τὴν ἀκοήν, 20

^b Citat Thomas M. in Ἀθυμία.
 Mox edd. ante Wessel. τεοῖσι,
 et S.

^c δόξωι S.

^d μέτες Schæfer. Idem mox
 ποιούμενα pro ποιόμενα.

38.

^a ὁ Κροῖσος d.

^b τοῖσδε Schæfer, et infra 39.

^c Citat Thomas M. in Παρεῖδεν.

^d ἔφησεν S.F.a.b.c.d. Mox ἀπο-
 λέσθαι S.F.

^e τοι omi. F.

^f παραβαλλόμενα a. et F. su-
 prasc.

^g ἐμῆς γε e.

^h Sic F.a.c. Vulgo ζῆς. Pla-
 ceret Schweighæusero ἐπὶ τῆς
 ἐμῆς γε ζῆς διακλ.

ⁱ ἡ γὰρ R.C. εἰς ἡ a. sed notata
 posteriore vocula tanquam de-
 lenda.

^k τῇ ἀκοῇ S. cf. Horrei Obs.
 Herod. p. 73.

Filius
 impetrat
 veniam
 eundi.

- 39 “ οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.” Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε
 “ Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοί, ἰδόντί γε ὅψιν τοιαύτην,
 “ περὶ ἐμέ φυλακὴν ἔχειν· ^aτὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ
 “ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ^bἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. 25
 2 “ φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμέ τε-
 “ λευτήσειν· ὅς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμῇ
 “ σιδηρῇ, ἣν σὺ ^cφοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι
 “ εἴπε τελευτήσειν με, ἢ ἄλλου τευ ὃ τι τούτῳ ἔοικε,
 “ χρῆν δὴ σε ποιεῖν τὰ ποιεῖς· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. 30
 “ ἐπεὶ τε ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, ^dμέτες
 40 “ με.” Ἀμείβεται Ἀκροῖσος· “ ὦ παῖ, ἔστι τῇ με
 “ νικᾷς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὧν
 “ νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, ^bμετήμῃ τε σε
 “ ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

4 I
 Ei additur
 custos A-
 drastus.

- Εἰπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύ- 35
 γα Ἀδρηστον, ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε· “ Ἀδρηστέ,
 “ ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον· ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ
 “ ^bὀνειδίζω, ἐπάθῃρα, καὶ ^cοικίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω,
 2 “ παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὧν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ
 “ ^dπροποίησαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβε- :
 “ σθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ ^eχρηίζω γενέσθαι, 41
 “ ἐς ἄγρην ὀρμεομένου· μή τινες κατ’ ὄδον κλῶπες κα-

39.

^a τὸν δὲ S.
^b ἐμέ τοι—τὸ ὄνειρον om. F. In
 prægressis τοῦ ὄνειρου conjiciunt
 Wesseling. et al. sine causa.

^c φοβέαι a.b.F.e corr. Schæfer.

^d μέτες Schæfer.

40.

^a Sic M.V.S. τοῖσδε addunt
 edd. e. S. marg. ὁ Κροῖσος d.

^b μετήμῃ S.

41.

^a ἀχαρίτην τοι M.P. ἀχάρι τήν
 τοι F.n. ἀχαρι b.c.d.V.S. ἀχαρί τι
 τοι Ald. R.e.

^b Sic M.S.F.a.c. ὀνειδίζων b.d.e.
 et vulgo.

^c οικίοισιν d. οικίῃσι e. οικίῃσιν S.

^d πρὸς ποιήσαντος S.

^e Ita Schæfer. Vulgo χρηίζω.

^f Sic S.F.a.c.d.e. Vulgo ὀρμεω-
 μένου.

- 3 "κῶργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. ^βπρὸς δὲ τούτῳ,
 "καὶ σέ τοι ^βχρεῶν ἔστι ἰέναι ἔνθα ^ιἀπολαμπρύνεται
 "τοῖσι ἔργοισι πατρώϊόν τε γάρ τοι ἔστι, καὶ προσέτι 45
 42 "ρώμη ὑπάρχει." Ἀμείβεται ὁ Ἄδρηστος. "ὦ βασι-
 "λεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦϊα ἐς ἄθλον ταιόνδε·
 "οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον ^αοἰκός ἔστι ἐς
 "ὀμήλικας εὖ πρῆσσαντας ἰέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· 50
 2 "πολλαχῇ τε ^βἂν ἴσχωρ ἐμωυτόν. νῦν δέ, ἐπεὶ τε σὺ *Sic ut constat*
 "σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὀφείλω γάρ σε
 "ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα.
 "παῖδά τε ^εσὸν, τὸν διακελεύει φυλάσσειν, ἀπήμονα *αὐτῷ*
 "ταῦ φυλάσσοντος ^δεἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστή-
 "σειν."
- 3 Τοιούτοις ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ^αἦσαν 55 *Adrastus*
 μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε ^βνεηνήσι καὶ κυσί. *jaculo a-*
 2 ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ὀὔλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θη- *prum feri-*
 ρίον· εὐρόντες δέ, καὶ περιστάντες ^δαὐτὸ κύκλῳ, ἐσηκόν- *turus, ab*
 τίζον. ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, ^εοὗτος δὴ ὁ ^εκαθαρθεὶς τὸν φόνον, 60 *eo aber-*
 καλεόμενος δὲ Ἄδρηστος, ἀκοντίζων τὸν ^βσύν, ταῦ μὲν *rans, Croesi*
 ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. ὁ μὲν δὴ *filium oc-*
cidit.

^β Sic S.F.a.c. Reiskius. Vulgo πρὸς δὲ τοῦτο. Valckenærius τοῦτο delet.

^β χρεῶν F. et sic constanter. Similiter a.

^ι Sic M.F.a.c. ἀπολαμπρύνεται Ald. V.S.

42.

^α Sic M.F. et Parisini. Vulgo εἰκός. Mox ὀμήλικας S.

^β Ita Ald. P.R.S. Wesselingio interprete, multis me modis continuisse. ἂν ἴσχωρ d. cum ἴσχωρ in marg. Alii ἀνίσχωρ. Vid. Herman. de part. d. I. 10.

VOL. I.

^ε τὸν σὸν d.

^δ εἵνεκεν e.

43.

^α ἦσαν S.

^β Sic M.F.a.c.d. Vulgo κατάρθῃσι τε et S.

^ε Sic Ald. Ὀλυμπον M.S.P.F. a.c.e. Mox οὗρος pro ὄρος Schæferus. τὸ om. S.

^δ αὐτῷ S.

^ε Sic M. et alii. αὐτὰς δὴ S.b. e. et alii.

^ε Ita mss. et edd. vett. καταρθεὶς Stephanus.

^ε ἴν S.

D

- βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν ^b φῆμιν. ἔθεε
³ δέ τις ἀγγελέων ⁱ τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμενος δὲ
 εἰς τὰς Σάρδις, τὴν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόνον ⁶⁵
⁴⁴ ἐσήμηνέ οἱ. Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τοῦ παιδὸς
 συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέετο, ὅτι μιν ἀ-
² ἔκτεινε τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. ^a περιημεκτέων δὲ τῇ συμ-
 φορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάρσιον, μαρτυρόμενος
 τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ ^b Ἐπίστιόν ⁷⁰
 τε καὶ Ἐταιρήιον, τὸν αὐτὸν ταῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν
 μὲν Ἐπίστιον καλέων, ^c διότι δὴ ^d οἰκίοισι ὑποδεξάμενος
 τὸν ξεῖνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων· τὸν δὲ
 Ἐταιρήιον, ὡς φύλακα συμπέμψας ^e αὐτὸν, εὐρήκοι πο-
⁴⁵ λεμιώτατον. Παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες ⁷⁵
^a τὸν νεκρόν· ὅπισθε ^b δὲ εἶπετό οἱ ὁ φονεύς. στας δὲ ²¹
 οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου ἑαυτὸν Κροίσῳ, προτείνων
 τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάζαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ· λέ-
 γων τὴν τε προτέρην ἑαυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ' ἐκείνῃ
 τὸν ^c καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδέ οἱ εἶη βιώσιμον. ⁸⁰
²² Κροῖσος δὲ τούτων ^d ἀκούσας, τὸν τε Ἀδρηστον ^e κατοικ-
 τεῖρει, καί περ ἐὼν ἐν κακῷ ^f οἰκηίῳ τοσούτῳ, καὶ λέγει
 πρὸς αὐτόν· “Ἐχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν
³ δίκην, ἐπειδὴ ^g σεαυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἴς δὲ
^b φῆμιν S. Recepit Schæfer. ^d οἰκίσιν V.S.e. ἀποδεξάμενος
 Conf. III. 153. Omnes φῆμη V. S.b.d.
⁷². Formam Ionicam esse φῆμιν ^e Sic M.V.S.P. αὐτῷ εὐρίσκοι
 notat Eustath. II. p. 799, 10 = P.c.d.e. Ald. αὐτῷ a.S.
⁷¹⁶, 38. Od. p. 1956 = 828, 38. ⁴⁵.
ⁱ τῷ om. M.F. ^a τὸν om. S. a.c.
^k Sic M.e. proxime F. ubi ^b δὲ οἱ εἶπετο c.
 ἐσήμεινε. Vulgo ἐσήμαινε. ^c Sic M. καθήραντα F.a. καθά-
 44. ραντα S.P. et al.
^a ἡμεκτέων Lex. Herod. Suid. ^d Sic S.P. et alii. ἀκούων M.F.
 in Ἠμέκτεον. ^e κατοικτίζει c.
^b ἐπέστιον e. et mox. ^f οἰκέει F.
^c Sic M.V.S. et alii. Vulgo ὅτι. ^g σὺ ἑαυτοῦ S. et mox εἰ δὲ—

Luctus
Croesi.

Adraustus
culpa va-
cans, et
meritus ve-
niam, se
ipse in
mortui
busto mac-
tat.

“ οὐ σύ μοι ταῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκωνος
 “ ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς μοι καὶ πάλαι
 “ προσήμινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροῖσος ἰ μέν
 4 νυν ἔθαψε ὡς ^κ οἶκος ἦν ἰ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος
 δὲ ^μ ὁ Γορδῖεω τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ
 ἑαυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, 95
 ἐπεὶ τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο ^η περὶ τὸ σῆμα,
 συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ὅηϊδε βαρυ-
 συμφοράτατος, ἑαυτὸν ^ρ ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ.
 Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ^ι ἐν πένθει μεγάλῳ ^τ καθῆστο,
 τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

95

- 6 Μετὰ δὲ, ἡ ^α Ἀστυάγεος τοῦ Κυαζάρω ἡγεμονίῃ - Duobus an-
^β καταιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμβύσεω, καὶ τὰ τῶν - nis post,
^γ Περσῶν πρῆγματα αὐξανόμενα, πένθεος μὲν Κροῖσον - Medis a
 ἀπέπαυσε· ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἰ κως δύναιτο, πρὶν - Cyro de-
^δ μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, ^ε καταλαβεῖν αὐτῶν - victis [1,
² αὐξανομένην τὴν δύναμιν. † Μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην - 128.] Cræ-
^ι αὐτίκα ἀπεπειράτο τῶν μαντηῶν τῶν τε ἐν Ἑλληνί, - sus de Per-
 - sarum po-
 - tentia solli-
 - citus, ora-
 - cula ex-
 - plorat.

τοῦ κακοῦ τούτου αἴτιος. Citat hæc Hermogenes Method. c. 32.

^β ἐξεργάσας S.e. ἐξεργάσας d.

^ι μέν νιν S. Convenit scribentis mori abundans illa repetitio, ut VI. 109. IX. 21. Wess.

^κ Sic Reizius e Wesselingii emend. οἰκὸς P.S. et vulgo. οἰκὸς M.F.

^τ θάψαι τὸν ἑαυτοῦ S.V.

^μ ὁ Γορδῖεω—ἑαυτὸν ἐπικατασφ. om. V. et S. in textu.

^ρ Sic M.F.a.c. παρὰ τὸ alii.

^η Sic M.S.F.a.b.c. εἶδε P. et vulg. ἐντὸς εἶδε d. αὐτὸς εἶδε e. ᾗδε Steph. marg. ἡεἶδε Schæfer. Wesselingius citat Hom. Od. ι'. 205. ubi ἡεἶδει, et Il. χ. 280. ubi ἡεἶδεις.

^ρ ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ ἑαυ-
 τὸν F.

^ι ἐπένθει S.V. omissis reliquis, usque ad ἐστερημένος.

^τ καθῆστο Schæfer; et sic sane edidit Schweigh. qui mastorum scripturam non temere deserendam ostendit in annotationibus.

46.

^α Ἀστυάγεω S. probante Wesselingio. ἡ om. c.

^β καταιρεθεῖσα a.S.

^γ Περσῶν a.b.c.e.

^δ μεγάλως αὐξηθῆναι R. Steph. marg. αὐξηθῆναι c.

^ε Sic M.S. et plerique. Al. καταβαλεῖν.

^ι αὐτίκα om. c.

καὶ ^κ τοῦ ἐν Λιβύῃ^κ διαπέμψας ἄλλους ἄλλη, τοὺς μὲν
 ἐς Δελφοὺς ἵεναι, τοὺς δὲ ^β ἐς Ἀβας τὰς Φωκίων, τοὺς
 δὲ ἐς Δωδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρά τε ^ι Ἀμ-
 φιάρων καὶ παρά Τροφώνιον· οἱ δὲ, τῆς Μιλησίου ἐς
 Βραγχίδας. ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικὰ μαντήια, ἐς
 3 τὰ ἀπέπεμψε μαντευσόμενος Κροῖσος. Λιβύης δὲ παρά
 Ἀμμωνα ^κ ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους. διέπεμπε δὲ
^ι πειρεώμενος τῶν μαντηῶν ὅ τι φρονέοιεν· ὥς, εἰ φρο- 10
 νόντα τὴν ^μ ἀληθείην εὐρεθείη, ἐπείρηται σφεα δεύτερα
 πέμπων, εἰ ^ν ἐπιχειροί ἐπὶ Πέρσας στρατεῦσθαι. Ἐν-
 τειλάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε, ^α ἀπέπεμπε ἐς τὴν
 διάπειραν τῶν χρηστηρίων· ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρμηθῶσι
 ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρό- 22
 νον, ^β ἑκατοστῇ ἡμέρῃ ^{bb} χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις, ^ε ἐπει- 16
 ρατούντας ὅ τι ποιεῶν ^δ τυγχάνοι ὁ Λυδῶν βασιλεὺς
 2 Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω. ἅσφα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστη-
 ρίων θεσπίσῃ, συγγραψάμενους ἀναφέρειν παρ' ἑαυτὸν.
 3 Ὅ τι μὲν νυν τὰ λοιπὰ τῶν χρηστηρίων ^ε ἐθέσπισε, οὐ 20
 λέγεται πρὸς οὐδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖσι ὥς ^ι ἐσῆλθον

47
 Modus,
 quo tenta-
 vit Croesus
 oracula.
 Delphicum
 responsum.

^κ τῶν ἐν Λ. R.F. m. sec. τοῦ ἐν
 Δελφίσι S. ἐν Δελφοῖσι V. Seqq.
 usque ad c. 53. om. S.V.

^β Sic M. et alii. τὰς F.a.m.
 nec. ubi fuit τῶν. ἐς Σάβας τῶν φ.
 Ald. Vide Leopardi Em. VI. 22.

^ι Ἀμφιάρων F. Ἀμφιάρεον e.
 Ald.

^κ Sic Ald. P. et alii. ἀπέστειλε
 M.F.

^ι Sic Ald. P. et Parisini. πει-
 ρώμενος M.F.

^μ Sic Ald. ἀληθείην F. et Pa-
 risini.

^ν ἐπιχειρήν Schaeferus ad Bosii
 Ellips. p. 754=470. cf. c. 53.

47.

^α ἀπέπεμψε F.

^β Ita Bergler. Vid. Act. Lips.
 1716. p. 421. ἕκαστοι τῇ Ald.
 M.P.F.b.e. ἕκαστων τῇ a.c. Steph.
^{bb} χρῆσθαι] Imo χρᾶσθαι vel
 χρέεσθαι. Vid. Schweigh. Lex.
 Herod. v. χρᾶν n. 2. Hic nul-
 lus liber Ionicam formam prae-
 bet. ΜΑΤΤΗΙΔ.

^ε Sic P. ἐπρωτεύοντας Ald. et
 alii. ἐπειρωτῶντας M.F. Sed F.
 habet ἐπειρωτῶντες pro v. l. et si-
 τις

militer ἡμερολογέοντας.

^δ τυγχάνοι M.F. et alii. τυγχά-
 νει Ald. c.

^ε Sic M.F.a.c. θεσπίσει vulg.
 et e. θεσπίσῃ b. θεσπίσῃ d.

^ι ἦλθον F. pr.

τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ, καὶ
ἐπειρώτεον τὸ ἐντεταλμένον, ἢ Πυθίῃ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ
λέγει τάδε:

- 4 Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω. 25
ἢ Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε ἰ κραταιρίνοιο χελώνης
ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσι,
ἢ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπιέσται.

- 8 Ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεσπισίας τῆς Πυθίης συγγραφάμενοι, 30 *Probatum a Cruceo.*
οἷχοντο ἀπιώντες ἐς τὰς Σάρδεις. ὡς δὲ καὶ ἄλλοι οἱ
περιπεμφθέντες παῖσαν φέροντες τοὺς χρησμούς, ἢ ἐν-
θαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγ-
3 γραμμάτων. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν· ὁ δὲ, ὡς
τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε, αὐτίκα ἑ προσεύχετό τε καὶ προσ- 35
εδέξατο, νομίσας μῶνον εἶναι μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, 23
4 ὅτι οἱ ἐξευρήκει τὰ αὐτὸς ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ δὴ διέ-
πεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, φυλάξας
τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, ἢ ἐμηχανήσατο τοιάδε· ἐπινοήσας
τὰ ἢ ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι· ἑ χελώ- 40
νην καὶ ἄρνα κατακόψας, ὁμοῦ ἔψεε αὐτὸς ἐν λέβητι
5 χαλκῷ, χάλκεον ἐπίθημα ἑ ἐπιθείς. Τὰ μὲν δὴ ἐκ
Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ ἐχρήσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀμ-

*Amphiarai
responsum
ignorari,
sed verum
fuisse.*

• ² Sic P. ἐπηρώτεον Ald. C. ἐπει-
ρώτων M.F.

³ Ὀδμή δ' ἐς P.

⁴ Sic M.R. et credo F.a.c. κρα-
ταιρίνοιο P. κραταιρήνοιο Ald. b.d.e.
κρατειρὴ οἶα Steph. Marmor Cy-
riaci Ancon. p. 28. Murator.
Thes. II. p. 587, 3. Citant hoc
oraculum Aristides II. p. 377.
Eusebius Pr. V. 34. Suidas in
Κροῖσος. Μοχ χαλκὸς δ' ἐπιέσται
Suid. improbaute Wesselingio.

48.

⁵ ἄλλοι] Sic a.c. ἄλλοι F.p.m.
ἄλλοι edd. vett. ἄλλοι ed. Wessel.
ἄλλοι Schæfer. οἱ ἄλλοι d.e.

⁶ ἐνταῦθα e. et mox ἐπηρώτα.

⁷ προσήμυχετο b.d.

⁸ Sic P. Ald. et alii. ἐκμηχα-
νήσατο M.F.

⁹ Vid. Luciani Jov. Confut.
14. Jov. Tragœd. 30. Bis accus.

1. etc.

¹⁰ ἐνθεῖς d.

φιάρῳ τοῦ μαντήϊου ^a ἀπόκρισιν, οὐκ ἔχω ^b εἶπαι ὅ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσας περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομιζόμενα. ^c οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ ^d ταῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι καὶ ταῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδὲς ^e ἐκτῆσθαι.

50

Quibus rebus Deum Delphicum Cræsus placarit, et quæ munera Delphos miserit.

Μετὰ δὲ ταῦτα θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελφοῖσι θεὸν ἱλάσκετο. κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα τριχίλια ἔθυσε, κλίνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους, καὶ ^a φιάλας χρυσείας, καὶ εἴματα πορφύρεα, καὶ ^a κιθῶνας, ^b νήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε· ἐλπίζων τὸν θεὸν ^a μᾶλλον ^c τι τούτοις ^d ἀνακτήσεσθαι· Λυδοῖσί τε πᾶσι προεῖπε, ^e θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν· τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχεάμενος χρυσὸν ⁵⁵ ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυε· ἐπὶ μὲν τὰ μακρότερα, ποιέων ^e ἑξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα, τριπάλαιστα· ὕψος δὲ, παλαιστιᾶ· ἀριθμὸν δὲ, ἑπτακαίδεκα καὶ ἑκατόν· καὶ ^b τούτων, ⁱ ἀπέφθου χρυσῷ τέσσαρα, ^k τρίτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἔλκοντα· ⁶⁰ τὰ δὲ ἄλλα ἡμιπλίνθια, λευκοῦ χρυσῷ, σταθμὸν διτάλαντα. ^l ἐποίητο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσῷ ἀπέφθου,

49.

^a ἀπόκρισιν Schæferus.

^b Sic Schæferus fere cum e. ubi εἶπας. Vulgo εἰπεῖν. cf. 57. Supra 22. III. 116.

^c οὐ γὰρ ὥς δὴ τοῦτο λέγεται ἢ ὅτι d. λέγεται οὐδ' ἄλλο γε suspicatur Schweigh.

^d τοῦτον F.a.b.c.d. scil. τὸν Ἀμφιάρῳ.

^e Sic Ald. b. et al. κεκτῆσθαι M.F.a.c.

50.

^a κιθῶνας sex mss. Schweighæuseri.

^b Sic R.F. Vulgo νήσας cf. II. 107.

^c τι om. e.

^d Sic M.R. Parisini et F. e corr. Vulgo ἀνακτήσασθαι et F. pr.

^e θύειν om. e.

^f τοῦτο F. τούτῳ δ' τι vulgo. Et hanc lect. haud temere repudiandam monet Matthiæ. Mox ἔχει c.

^g ἑξαπάλαιστα — τριπάλαιστα — παλαιστιᾶ M.F.

^h τοῦτον b.d.

ⁱ Etymol. p. 650, 35.

^k Ita Schweighæuserus. Vulgo τρία ἡμιτάλαντα.

^l Citat Priscianus de Ponder. p. 1347. cf. Gronovius Pec. Vet. I. 3. δὲ om. e.

5 ἔλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεὶ τε
 κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμι-
 πλινθίων ^m ἐπὶ γὰρ τούτοις ἴδρυτο· καὶ νῦν κεῖται ἐν ⁶⁵
 τῷ Κορινθίων θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτά-
 51 λαντον. ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον. Ἐπι-
 τελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμπε εἰς Δελφούς· καὶ
 τάδε ἄλλα ^a ἅμα τοῖσι· κρητῆρας δύο ^b μεγάθει μεγά- 70
 λους, χρύσειον καὶ ἀργύρεον· τῶν ὁ μὲν χρύσεος ^c ἐκέετο 24
 ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι εἰς τὸν νηὸν, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀριστερά.
² μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα·
 καὶ ὁ μὲν χρύσεος κεῖται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ,
 ἔλκων σταθμὸν ^d ἑννατον ἡμιτάλαντον καὶ ἔτι δωδέκα 75
 μνέας· ὁ δὲ ἀργύρεος, ἐπὶ τοῦ ^e προηίου τῆς γωνίης,
 χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. ἐπικίρνεται γὰρ ὑπὸ Δελ-
 3 φῶν ^f Θεοφανίοισι. φασὶ δὲ μιν Δελφοὶ Θεοδώρου ^g τοῦ
 Σαμίου ἔργον εἶναι· καὶ ἐγὼ δοκέω, οὐ γὰρ τὸ συντυχὸν 80
 φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πίδους τε ἀργυρέους ^h τέσ-
 σαραι ἀπέπεμψε, οἱ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ ἐστᾶσι·
 4 καὶ ⁱ περιρραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρύσεόν τε καὶ ἀργύρεον·
 τῶν τῷ χρυσῷ ἐπιγέγραπται, ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ,
 5 φαιμένων εἶναι ἀνάθημα· οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. ἔστι γὰρ
 καὶ τοῦτο Κροῖσου. ἐπέγραψε δὲ τῶν τις Δελφῶν, Λακε- 85
 δαιμονίοισι βουλόμενος ^k χαρίσασθαι· τοῦ ἐπιστάμενος
 τὸ ^l ὄνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι. ἀλλ' ὁ μὲν παῖς, δι' οὗ

^m ἐπὶ γὰρ—Κορινθίων om. d.e.
 et mox ἀπετάκη—ἡμιτάλαντον.

51.

^a ἅμα αὐτοῖσι F.c. et a. pro v. l.

^b μεγέθει M.a. μεγέθει F.

^c ἐκέετο F. Mox ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα citat Priscian. XVIII. p. 1211.

^d ἑνατον F.a. ἑβδομον R.c.

^e νηίου d.e.

^f Sic M.F.a.b.c. Θεοφανίσι Ald. Vulg. μιν mox om. e.

^g τοῦ Σαμίων P.d. Mox ἔργων b.

^h τέσσαρας Schæferus.

ⁱ περιρράντια P.d.

^k Sic Ald. χαρίσασθαι M. et alii.

^l ὄνομα c.

τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαιμονίων ἐστὶ· οὐ μέντοι
 6 τῶν γε περιρραντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα τε ἀναθήματα
 οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τούτοις ^m ὁ Κροῖ- 90
 σος, καὶ χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα· καὶ δὴ καὶ
 γυναικὸς εἰδῶλον χρύσειον τρίπηχυν, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτο-
 κόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι. πρὸς δὲ, καὶ
 τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε ὁ Κροῖσος, 95
 καὶ τὰς ζώας. Ταῦτα μὲν ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψε.
 τῷ δὲ Ἀμφιάρεω, πυθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν
 πάθην, ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον πᾶν, ὁμοίως καὶ αἰχμὴν
 στερεὴν πᾶσαν χρυσήν, ^a τὸ ξυστὸν ^b τῇσι λόγχῃσι ἐόν
 ὁμοίως χρύσειον· τὰ ^c ἔτι καὶ ἀμφότερα ἐς ἐμὲ ἦν κεί-
 μενα ἐν Θήβησι, καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νῆϊ τοῦ Ἰσμηνίου·
 Ἀπόλλωνος.

52
 Quae item
 Amphiarao.

53
 Utriusque
 oraculi de
 bello Persia
 inferendo
 responsa.

^a Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα
 ἐς τὰ ἱρὰ ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ^b ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστή-
 ρια, εἰ ^c στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος, καὶ εἴ τινα
 2 στρατὸν ἀνδρῶν ^d προσθέοιτο φίλον; Ὡς δὲ ^e ἀπικόμενοι 5
 ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα,
 ἐχρέωντο τοῖσι χρηστηρίοις, λέγοντες· “Κροῖσος, ὁ Λυ-
 “ δῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, νομίσας τάδε 25
 “ μαντήϊα εἶναι μῶνα ἐν ἀνθρώποισι, ὑμῖν τε ἄξια δῶ- 10

^m ὁ om. e.

52.

^a καὶ τὸ ξυστὸν e. edd. vett. καὶ
 om. M.P. et alii. Videatur Am-
 monius p. 100.

^b τοῖσι λόγχῃσι P.

^c Sic M.F.a.c. καὶ om. P. al.
 Mox Θηβέων Reiskius.

53.

^a Cum superioribus c. 46. ita
 conjungunt V.S. τοῖσι δὲ πεμπο-
 μένοις κήρυξι μετὰ δῶρων τοιαῦτα
 ἐνετέλλετο ἐρωτᾶν εἰ εἴω.

^b ἐιρωτᾶν e.

^c στρατεύοιτο P. probante Wes-
 selingio. Sed cf. 46. et infra
 75.

^d Sic M.V.S.R.P.F.a.b.c.d.e.
 Ald. προσθέται Steph. ed. sec.
 probante Schæfero ad Bosium
 v. ἄν.

^e ἀπίκοντο V.S. Iidem ἐπέμφθη-
 σαν οἱ κήρυκες et mox καὶ ἔχρεον.
 Schæferus ἐχρέοντο. Mox ὁ Λυδῶν
 βασιλεὺς καὶ ἄλλων ἐθνῶν S.

- “ ρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, καὶ νῦν ὑμέας ἑπειρωτᾶ,
 “ εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀν-
 3 “ δρῶν προσθέοιτο σύμμαχον;” Οἱ μὲν ταῦτα ἑπει-
 ράτεον. τῶν δὲ μανητῶν ἀμφοτέρων ἐς ταῦτο αἱ γνώμαι
 συνέδραμον, προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ 15
 Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν μιν ἱ καταλύσαι. τοὺς δὲ Ἑλ-
 λήνων δυνατωτάτους συνεβούλευον οἱ ἑξευρόντα φίλους
 54 προσθεῖναι. Ἐπεὶ τε δὲ ἄνευχιθέντα τὰ θεοπρόπια
 ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοις· ἡ πάγ-
 χυ τε ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληίην, ἡ πέμ- 20
 ψας αὐτὶς ἐς Πυθῶ, Δελφοὺς δωρέεται, πυθόμενος αὐ-
 τῶν τὸ πλῆθος, κατ’ ἀνδρα δύο στατῆρσι ἕκαστον χρυ-
 2 σοῦ. Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδωσαν Κροίσῳ καὶ Λυδοῖσι
 προμαντήϊν καὶ ἁτελείην καὶ προεδρίην, καὶ ἐξῆναι 25
 τῷ βουλομένῳ αὐτῶν γένεσθαι Δελφὸν ἐς τὸν αἰεὶ
 55 χρόνον. Δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος, ἐρη-
 στηράζετο τὸ τρίτον. ἐπεὶ τε γὰρ δὴ παρέλαβε τοῦ
 μανητοῦ ἁ ἀληθείην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ. ἡ ἐπειρώτα δὲ τὰδε
 χρηστηριαζόμενος, εἰ οἱ πολυχρόνιος ἔσται ἡ μοναρχίη. 30
 2 ἡ δὲ Πυθίη οἱ ἡ χρᾶ τὰδε·

Cresci gau-
 dium, et
 in singulos
 Delphos li-
 beralitas,
 remane-
 rantes rur-
 sus Cres-
 sum et Ly-
 dos.

Pythia quid
 responderit
 Cresso ter-
 tium con-
 sultenti de
 imperii sui
 diuturni-
 tate.

^f Sic mss. nonnulli. Vulgo ἐπερωτᾷ cum S.

^g στρατεύωτο P. Mox προσθήται edd. post Stephanum, reniten-
 tibus mss. cum Aldo.

^h Sic P. Parisini. ἐπηρώτων S. ἐπηρώτεον Ald. ἐπειρώτων M.F.

ⁱ Sic vel καταλύσαι M.S.V.R. F.a.c. Alii καταλύσειν.

^k ἐξευρόντας sine φίλους e.

54.

^a ἀνευχιθέντα F.S. sed ut vide-
 tur e corr.

^b ταχὺ S.V. Mox καταλύσαι S.

^c πέμψας αὐτὶς usque ad ἐνεφο-

ρέετο αὐτοῦ om. S.V. αἰθῆς pro
 αὐτὶς F.a.

^d Sic M.R.F.a.b.c. ἀγγελίην d.
 e. et vulgo.

^e αὐτῶν a.c.d. αὐτίαν alii.

^f γένεσθαι F.a.b.c.d.

^g αἰεὶ F.d.

55.

^a Sic Ald. e. ἀληθείην F. et alii
 Paris. τὴν ἀληθείην Schæferus.
 Aliquid in F. ante τοῦ erasum.

^b καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστη-
 ριαζόμενος ἐπηρώτα V.S.

^c χρᾶται S.

Ἄλλ' ^d ὅτ' ἂν ἡμίονος βασιλεὺς Μῆδοισι γένηται,
καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρὲ, ^e πολυλήφιδα παρ' Ἑρμον
φεύγειν, μὴδὲ μένειν, μῆδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

56
Cresci gaudi-
um au-
ctum, et
consilium
de adjun-
genda sibi
Græcorum
amicitia.
Lacedæmo-
nii, oriundi
ab Helleni-
bus, princi-
pes generis
Dorici;
Athenien-
ses, a Pe-
lasgia, Io-
nici. Hel-
lenicæ gen-
tis variae
sedes.

Τούτοις ἐλθῶσι τοῖσι ἔπεσι ὁ Κροῖσος πολλόν τι μά-35
λιστα πάντων ἥσθη, ἐλπίζων ἡμίονον *οὐδαμὰ ἀντ' ἀν-
δρὸς ^b βασιλεύσειν Μήδων· οὐδ' ὦν αὐτός, οὐδὲ οἱ ἐξ
αὐτοῦ, ^c παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα
ἐφρόντιζε ἱστορέων, τοὺς ^d ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους εἶον-40
τας προσκτῆσαιτο φίλους. ἱστορέων δὲ, εὗρισκε Λακε-
δαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δω-
3 ρικκοῦ ^e γένους, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. Ἰταῦτα γὰρ ἦν τὰ 26
προκεκριμένα εἶοντα τὸ ἀρχαῖον· τὸ μὲν, Πελασγικόν·
τὸ δὲ, Ἑλληνικὸν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν, ^e οὐδαμῇ κω ἐξεχώ-45
4 ρησε· τὸ δὲ, ^b πολυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευ-
καλίωνος βασιλῆος οἴκεε γῆν τὴν Ἰφθιώτιν· ἐπὶ δὲ Δώ-
ρου τοῦ Ἑλληνος, τὴν ὑπὸ τὴν ^k Ὀσσαν τε καὶ τὸν Ἰού-

^d Habet Dio Chrys. XIII. p. 220. Mox δὲ τότε ex formula reponendum docet Porsonus Advers. p. 311. Sed vulg. servat Rufinus de Metris Comicis f. CXLV. b. ed. Paris. Conf. Bastii Comment. Palæogr. p. 826.

^e Citat Plato Rep. VIII. p. 566. Clausula in Athenæo XIV. p. 630. Euseb. Præp. V. 24. ubi μὴδὲ δεῖσθαι κακὸν εἶναι. Schweigh. dedit πολυλήφιδα cum S.F.a.c. πολυλήφιδα Ald. πολυλήφιδα alii.

56.

^a οὐδαμῇ S. οὐδαμὰ F.a.

^b Sic M.V.S.F.a.c.d.e. Vulgo βασιλεύειν.

^c παύσεσθαι Ald. b.S.

^d ἂν om. S. ubi mox προσκτιῆσαι. et paullo infra Λακεδαιμονίους τε καί.

^e γένους a.

^f Hinc usque ad principium c. 69. desunt S.V. Vatic. Pro ἰόντα Dobræus conjecit ἔθνεα non improbante Porsono. Vide Tracts p. 260.

^g οὐδαμῇ κω e. οὐδαμῇ κω F.

^b πολυπλάνητον Ald. πολυπλάνη-
τον F. πολυπλάνητον c. Monet Koenius ad Gregor. dial. Ion. 12. formam πούλις nusquam alibi apud nostrum reperiri nisi h. l. et III. 38. ubi F. πολύ. Citat hæc Steph. Byzant. in Bibl. Coisl. p. 288.

ⁱ Ἰφθιώτιν Schæfer. et mox Ἰστι-
αιῆτιν.

^k Ὀσσην H. Steph. et recen-
tiores ante Gronovium. mss. ὄσ-
σαν, et VII. 128.

^l Sic Ald. Ὀλυμπον P.F.a.b.c.d. et M. ut videtur.

λυμπον χώρην, καλεομένην δὲ Ἰστιαϊῶτιν· ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαϊώτιδος ὡς ἐξάνεστη ὑπὸ Καδμείων, οἵκεε ἐν Πίνδῳ, 50
5^m Μακεδνὸν καλεόμενον. ἐνθεῦτεν δὲ ^a αὐτὶς ἐς τὴν Δρυο-
πίδα μετέβη, καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόν-
νησον ἔλθον, Δωρικὸν ἐκλήθη.

- 57 Ἦν τινα δὲ γλῶσσαν ^a ἴεσαν οἱ Πελασγοὶ, οὐκ ἔχω
ἀτρεκέως ^b εἶπαι. ^c εἰ δὲ ^d χρεών ἐστι τεκμαιρόμενον λέ- 55
γειν τοῖσι νῦν ἔτι εἴησι Πελασγῶν, τῶν ὑπὲρ Τυρσηνῶν
Κρηστῶνα πόλιν οἰκεόντων, οἱ ὅμουροί κοτε ἦσαν τοῖσι
νῦν Δωριεῦσι καλεομένοισι, οἵκεον δὲ τῆνικαῦτα γῆν τὴν
2 νῦν Θεσσαλιῶτιν καλεομένην· ^e καὶ τὴν Πλακίην τε καὶ
Σκυλάκην Πελασγῶν ^f οἰκισάντων ἐν Ἑλλησπόντῳ, οἱ 60
σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι· καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγι-
κὰ ἑόντα πολίσματα τὸ οὐνομα μετέβαλε· ^g εἰ τούτοις
τεκμαιρόμενον δεῖ λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον
3 γλῶσσαν ἰέντες. εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν ^h τοιοῦτο τὸ Πε-
λασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος, ⁱ ἔον Πελασγικόν, ἅμα τῇ 65
μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε.
4 καὶ γὰρ δὴ οὔτε ^k οἱ Κρηστωνῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν
σφεας περιοικεόντων εἰςὶ ὁμόγλωσσοι, οὔτε οἱ Πλακι- 27
νοί· ^{kk} σφίσι δὲ, ὁμόγλωσσοι· ^l δηλοῦσί τε, ὅτι, τὸν ^m ἠνεί-

Pelaagi bar-
bara lingua
usi. Gens
Attica, Pe-
lasgicarum
una, transiit
ad Hel-
lenas.

^m Μακεδνὸν habet hinc Steph.
Byz. in voce, sed errans: non
enim loci, sed gentis nomen
est. Vide VIII. 43. et Salmas.
Ling. Hellen. p. 277. Wess.

ⁿ αἰθις F.

57.

^a ἴεσαν d.e.F. pr. Ald.

^b Sic c. Schæfer. Vulgo εἶπειν.

^c εἰ δὲ om. Ald. d.e.

^d χρεών F.

^e καὶ τῶν τὴν Π. Schæfer.

^f οἰκισάντων mss. et edd. ante
Wesseling.

^g ἐν τ. Ald. b.d.

^h Sic F.a.c. Vulgo τοιοῦτον.
Mox ἔθνος τὸ Ἀττικὸν Ald.

ⁱ ἔον τὸ Π. c. Πελασγικὸν in F.
obelo notatum suprasc. habet
γρ. πέλας.

^k Dionys. Hal. Antiq. I. 29.
p. 77. hæc citans habet Κρησ-
τωνῆται.

^{kk} σφίσι] Pronomina σφίσι et
σφι ab Herodoto ita usurpari, ut
hoc pronomē sit tertiæ personæ
pro αὐτοῖς, iis, illis, hoc vero sem-
per reciprocum, sibi, sibi ipsis,

58 καὶ το γλώσσης χαρακτηῖρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ 70
 χωρία, τοῦτον ἔχουσι ἐν φυλακῇ. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν
 γλώσση μὲν, ἐπεὶ τε ἐγένετο, αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ ^a δια-
 1 χρέεται, ὡς ^b ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι. ἀποσχισθὲν μὲν-
 2 τοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, εἶν ^c ἀσθενές, ἀπὸ σμικροῦ
 3 τοῦ ἀρχὴν ^d ὀρμεώμενον, αὖλῃται ἐς πλῆθος ^{dd} τῶν ἐθνέων 75
^e πολλῶν, μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων
 3 ἐθνέων βαρβάρων συγχῶν. ὥς δὴ ὧν ^e ἐμοὶ τε δοκέει οὐδὲ

ἐντοῖσι, sequentibus argumentis
 satis firmari videtur. I. Loci
 complures sunt, ubi σφι et σφίσι
 hoc significationis discrimine po-
 sita proxime se sequuntur. Sic
 VI. 49. ποιήσασι δὲ σφι (ubi solus
 codex Florentinus σφίσι exhibet)
 ταῦτα ἰθὺς Ἀθηναῖοι ἐπεκείατο δακέ-
 οντες ἐπὶ σφίσι ἔχοντας τοῖς Αἰγυπ-
 ταις δεδουκέναι, ὡς ἅμα τῷ Πέρσῃ ἐπὶ
 σφέας στρατεύονται. Quæ quum
 fecissent, confestim Athenienses
 eos aggressi sunt, putantes sese
 ipsos respicientes Æginetas (a-
 quam et terram) dedisse, ut simul
 cum Persa se impugnarent. Cf. I.
 86. ὡς δὲ σφι ἄσσημα ἔφραζε, et
 mox τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δακέον-
 ται. II. Utrumque σφι et σφίσιν
 centies hac sensus proprietate
 observata legimus, illud in qua-
 cunque fere pagina. Quod ad
 hoc attinet conf. ex libro primo
 c. 27. 57. σφίσι δὲ ὀμύγλωσσοι,
 ubi σφίσι ad Κρησιανήτας et Πλα-
 κηροὺς referendum est. c. 93, 94.
 v. 6, et c. 97. εἰδοσαν σφίσι λόγον
 (huc conf. VI. 138. VII. 145.
 VIII. 9. III. 76. V. 68. quibus
 locis lectio cod. Sancerotiani σφί-
 σι pro vulg. σφι III. 45. egregie
 confirmatur) c. 98. et 146. III.
 In iisdem loquendi formulis σφί-
 σι et ἐντοῖσι et σφίσι αὐτοῖσι com-
 mutantur. I. 97. σφίσι λόγον εἰ-
 δοσαν. VI. 138. ἐντοῖσι λόγους εἰ-
 δοσαν. VIII. 9. λόγον σφίσι αὐτοῖσι
 εἰδοσαν. IV. Vocī σφίσι sæpius
 appositum est αὐτοῖσι sive αὐτῇσι
 cf. I. 86. 146. VI. 42. 126. etc.
 etc. V. Plerumque unus saltem
 codex veram lectionem præbet,
 ut pauci tantum loci vel codici-
 bus abnuentibus ex hac regula
 corrigendi remaneant. ΜΑΤΤΗ.

¹ δηλοῦσι δὲ e.
^m ἡρέικαντο F. Vulgo εἰκίκαντο.
 58.
^a Ita Schæferus. διαχράται M.
 F. a. χρέεται Ald. e. cf. IV. 50.
 χράται c. d.
^b ἐμοὶ om. F.
^c ἀσθενές Ald. e.
^d ὀρμεώμενον Ald. et alii. ὀρμώ-
 μενον M. F. c.
^{dd} τῶν ἐθνέων πολλῶν, populorum,
 e quibus constare Hellenas
 notum est, quique multi sunt.
 Sed vereor ne hæc verba e seqq.
 ἐθνέων συγχῶν cum interpretatione
 huc translata sint. ΜΑΤΤΗΙΞ.

^e πολλῶ b. d. Mox βαρβάρων
 om. e.

¹ Sic Ald. e. πρὸς δὴ ὧν M. F.
 a. b. c. d. Et sic Matthiæ, qui in-
 terpretatur, Accedit—et sic mihi
 videtur—quod Pelasgica gens,
 etc.

^e ἐμοὶ γε Schæferus ex Reiskii
 emend.

τὸ Πελασγικὸν ἔθνος, ἐν βάρβαρον, ὃ δαμὰ μεγάλως αὐξήθηται.

- 59 Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐθνῶν τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενόν τε καὶ ^aδισπασμένον ἐπυθάνετο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισι-80
στράτου τοῦ Ἴπποκράτεος, τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος
² Ἀθηναίων. Ἴπποκράτει γὰρ, ὅντι ἰδιώτῃ, καὶ θεωρόντι
τὰ Ὀλύμπια, τέρας ἐγένετο μέγα. θύσαντος γὰρ αὐτοῦ
τὰ ἱρὰ, οἱ λέβητες ἐπостεῶντες, καὶ κρεῶν τε ὄντες ἔμ-
πλοιοὶ καὶ ὕδατος, ἄνευ πυρὸς ἔζσαν, καὶ ὑπερέβαλον. ⁸⁵
³ ^b Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ^c παρατυχῶν, καὶ θεσά-
μενος τὸ τέρας, ^dσυνεβούλευε Ἴπποκράτει, πρῶτα μὲν
γυναῖκα ^eτεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ
^fτυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναῖκα ἐκπέμπειν καὶ εἴ
⁴ τις οἱ τυγχάνει ἐν παῖς, ταῦτον ἀπείπασθαι. οὐκ ὦν, ⁹⁰
ταῦτα παραινέσαντος Χίλωνος, πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἴπ-
ποκράτεια. ^gγενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισίστρατον
τοῦτον, ὃς, στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ
πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν ^hπροστεῶτος Μεγακλέος
τοῦ Ἰ' Ἀλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου Ἀρι- ⁹⁵
στολαίδεω, ^kκαταφρονήσας τὴν τυραννίδα, ἤγειρε τρίτην
στάσιν. συλλέξας δὲ ἵστασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ τῶν
ὑπερακρίων προστάς, μηχανᾶται ^mτοιαύδε. τρωματίσας
ἑαυτὸν τε καὶ ἡμιόνους, ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος,
ὡς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οἱ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν

Pisistratus
Cresci tem-
pore Athe-
niensium
tyrannus,
ab. a. 561.
ad 528, tri-
bus inter-
vallis an-
nos duode-
viginti reg-
nans. [5,
65.] Ty-
rannus lau-
dabilis.
Ejus patri
quod por-
tentum ob-
tigerit, et
quid consi-
lii dederit
Chilon.
Athenien-
sium civitas
in tres fac-
tiones scis-
sa, Mega-
cle, Lycur-
go, Pisi-
strato, alio
alias partes
foventibus.
Quo astu
sibi domi-
nationem
Pisistratus
comparavit.
28

^b δαμὰ F.a.c.

59.

^a δισπασμένον e.

^b Sic M. Ald. omnes Schweig-
hæuseri. Χίλων Steph. et recen-
tiores ante Gronovium.

^c ἐπιτυχῶν e.

^d συνεβούλες Gronovius ex M.

^e τεκνοποιῶν C. γυναῖκα μὴ ἄγεσ-
θαι τεκνοποιῶν F.

^f τυγχάνει hic et mox Schæfe-
rus; quod hic præbet P.

^g γενέσθαι δὲ οἱ Reiskius.

^h Sic F.a.c. προστάτος b.e. Ald.
Mox Μεγακλέους b.c.d.

ⁱ Ἀλκμέωνος M.F.a. cf. 61. et
64.

^k Citat Priscian. p. 1187.

^l στρατιώτας R.F.c.

^m τοιόνδε R.c.

ἠθέλησαν ἀπολέσαι δῆθεν· ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς ἰ-
 τινος πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι, πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ
 πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ, ^αΝίσαιάν τε ἐλὼν,
 6 καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. Ὁ δὲ δῆμος ὁ
 τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς, ἔδωκέ οἱ τῶν ἀστῶν κατα-
 λέξας ἄνδρας τούτους, οἱ δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο
 Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ. ζύλων γὰρ κορύνας ἔχον-
 7 τες ^οεἶποντό οἱ ὀπισθε. συνεπαναστάντες δὲ οὔτοι ἅμα
 Πεισιστράτῳ, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα δὴ ὁ Πεισιστρά-
 τος ἤρχε Ἀθηναίων, οὔτε τιμὰς τὰς εἰούσας συνταράξας, ¹⁰
 οὔτε θέσμια μεταλλάξας· ἐπὶ τε τοῖσι κατεστεῶσι
 60 ^ρἔνεμε τὴν πόλιν, κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ. Μετὰ δὲ
 οὐ πολλὸν χρόνον τῷτὸ φρονήσαντες οἱ τε τοῦ Μεγα-
 κλέους ^αστασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, ἐξελαύνουσί
 2 μιν. οὕτω μὲν Πεισιστράτος ἔσχε τὸ πρῶτον Ἀθήνας, ¹⁵
 καὶ τὴν τυραννίδα οὐκω κάρτα ἐρριζωμένην ἔχων, ἀπέ-
 3 βαλε. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισιστράτον, αὐτὶς ἐκ νῆς
 ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν. περιελαυνόμενος δὲ τῇ ^βστά-
 σει ὁ Μεγακλῆς, ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βού-
 λοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι. ²⁰
 4 ἐνδεξάμενός δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τού-
 τοις Πεισιστράτου, μηχανῶνται δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ
 πρῆγμᾳ εὐηθέστατον, ὥς ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῶ· ἐπεὶ γε
 ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου ^οτοῦ βαρβάρου ἔθνος τὸ Ἑλλη-
 νικόν, εὖν καὶ δεξιώτερον, καὶ εὐηθίης ἡλιθίου ἀπηλλαγ- ²⁵

Ejectus,
 imperium
 rursus con-
 sequitur.

^α Νίσαιαν c.

^ο ἔποντο Schæfer.

^ρ Sic M.F.c. ἔμενε Ald. P. et
 duo Paris.

60.

^α Sic R.M. et alii. στρατιῶται
 vulgo cum F.e.

^β στάσι Schæferus, στάσει cum
 Ald. Borheckius.

^ο Sic b.d.e. edd. ante Gronov.
 τὸ βάρβαρον ἔθνος τοῦ Ἑλληνικοῦ M.
 R.F.a. τὸ βαρβαρικὸν ἔθνος τοῦ E.
 c. ἔθνος τοῦ βαρβάρου τὸ Ἑλληνι-
 κὸν P. τοῦ βαρβαρικοῦ ΜΑΤΤΗΙΞ.

μένον μάλλον· εἰ καὶ ^dτότε γε οὔτοι ἐν Ἀθηναίοισι,
^eτοῖσι πρώτοις λεγομένοις εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, μη-
 5 χανῶνται τοιάδε. Ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανίῳ ἦν γυνή,
 τῇ οὔνομα ἦν Φύη, ἰμέγαθος ἀπὸ ^eτεσσέρων πηχέων
 6 ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύ-³⁰
 την τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ^bἐσ-
 βιβάσαντες, καὶ προδίζαντες σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε
ⁱεὑρεπέστατον ^kφανέσθαι ἔχουσα, ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστρ,
 προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα
 7 ἡγόρευον ^lἐς τὸ ἄστρ ἀπικόμενοι, λέγοντες τοιάδε· “Ω ³⁵
 “ Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴ
 “ ἡ Ἀθηναίη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα, κατὰγει ἐς
 8 “ τὴν ἐωυτῆς ἀκρόπολιν.” Οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφοιτέ-
 οντες ἔλεγον· αὐτίκα δὲ ἔς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπί- 29
 κετο, ὡς Ἀθηναίη Πεισίστρατον κατὰγει· καὶ ^mοἱ ἐν τῷ ⁴¹
 ἄστει ⁿπειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν,
 προσεύχοντό τε τὴν ἀνθρώπων, καὶ ἐδέκοντο ^oτὸν Πει-
 σίστρατον.

61 Ἀπολαβὼν δὲ τὴν τυραννίδα τρώπῳ τῷ εἰρημένῳ ὁ
 Πεισίστρατος, κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα ⁴⁵
 2 γενομένην γαμέει ^aτοῦ Μεγακλέους τὴν θυγατέρα. ^bοἷα
 δὲ παίδων τέ οἱ ὑπαρχόντων ^cνεγιένων, καὶ λεγομένων

Uxorē ab-
 utens,
 quam alte-
 ram duxe-
 rat, Mega-
 clis filiam,
 coactus
 rursus de-

^d τό γε d. γε om. e.

^e αὐτοῖσι c. F.m. sec. et a.
 Ἑλλήνων σοφίην om. e.

^f Sic b. et Schæfer. Ceteri
 μέγεθος.

^g τεσσέρων πηχέων M.F. τεσσά-
 ρων π. a.b.c.d. πηχέων τεσσάρων
 Ald. e.

^h ἐμβιβάσαντες P.d.e.

ⁱ εὑρεπέστατος Schæfer. Siquid
 mutandum εὑρεπεστάτη mallet
 Schweighæuser.

^k Sic F. et al. φανέσθαι Ald.

φαίνεσθαι b.d.e.

^l ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστρ F.

^m οἱ om. vulgo. Suprascriptum
 est in F.a.p.m.

ⁿ Sic Ald. πειθόμενοι M.c.d.F.
 pr.

^o τὸν om. F.a.c.d.

61.

^a Sic M.F.a.b.c.d. Vulgo τὴν
 θυγατέρα αὐτοῦ.

^b οἷα δὲ c.

^c νεγιένων b.d.

cedere, ivit
Eretriam,
et ibi se opi-
bus muniit.

ἐναγέων εἶναι τῶν ^d Ἀλκμαιωνιδέων, οὐ βουλόμενός οἱ
γενέσθαι ἐκ τῆς νεογάμου γυναικὸς τέκνα, ἐμίσγετό οἱ
3 οὐ ^e κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρῶτα ἔκρυπτε ταῦτα ἡ
γυνή· μετὰ δὲ, εἴτε ἱστορεύσῃ, εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ⁵⁰
4 ἐαυτῆς μητρί· ἡ δὲ, τῷ ἀνδρί. τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε, ἀτι-
μάζεσθαι ^f πρὸς Πεισιστράτου. ^g ὀργῇ δὲ, ὡς εἶχε, κα-
5 σταλλάσseto τὴν ἔχθρην τοῖσι ^h στασιώτησι. μαθὼν δὲ ὁ
Πεισιστράτος τὰ ποιούμενα ⁱ ἐπ' ἐαυτῷ, ἀπαλλάσseto ⁵⁵
ἐκ τῆς χώρας τὸ παράπαν. ἀπικόμενος δὲ ἐς ^k Ἑρέτριαν,
6 ἐβουλεύετο ἅμα τοῖσι παισὶ. Ἰππίεω δὲ ἰγνώμην νική-
σαντος, ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, ἐνθαῦτα ἡγείρον
δωτίνας ἐκ τῶν πολιῶν, αἱ τινὲς σφι ^m προηδέατό κού
τι. πολλῶν ⁿ δὲ μεγάλα παρασχόντων χρήματα, Θη- ⁶⁰
7 βαῖοι ὕπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων. μετὰ δὲ,
οὐ πολλῷ λόγῳ ^p εἰπεῖν, χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι
8 ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ
^q ἀπίκοντο ἐκ Πελοποννήσου· καὶ Νάξίος σφι ἀνήρ ἀπιγ-
μένος ἐβελοντῆς, τῷ ὄνομα ἦν Λύγδαμης, προθυμίῃ πλεί- ⁶⁵
9 στήν παρείχετο, κομίσας καὶ χρήματα καὶ ἄνδρας. Ἐξ
Ἑρετρίης δὲ ὀρμηθέντες, διὰ ^r ἑνδεκάτου ἔτεος ^s ἀπίκοντο
10 ὀπίσω. καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἰσχυροὶ Μαραθῶνα. ἐν

62

Anno un-
decimo ex-
ilii Mara-
thonem
occupat.
Amphilyti
vaticinatum.

^d Ἀλκμαιωνιδέων P.F.a.c.

^e Sic M. Plutarch. Malign. p. 858. et alii. κατὰ τὸν v.e. et vulg.

^f ἐκ c.

^g ὀργῆς δὲ Schæfer. ἔσχε pro εἶχε e.

^h στρατιώτ. Ald. P.b.d.e.F. pr. Emendavit Leopardus Em. VII. 7. Similem confusionem in I. 59. III. 144. V. 104. IX. 2. notat Wesseling.

ⁱ ἀπ' ἐαυτοῦ e.

^k Ἑρέτριαν F. et c. seq. Ἑρε-

τρέις.

^l γνώμῃ R.F.a.c. Supra Ἰππίου e. Ald.

^m Sic R. προηδέατο M.P.F. προ-ειδέατο edd.

ⁿ δὲ καὶ μ. d.

^o ὑπερεβάλλοντο c. Mox δόσι conj. Schweighæuserus.

^p εἶπαι Schæferus.

^q ἀπικάτο Schæferus.

62.

^r ἑνδεκαδεκάτου P.

^s ἀπικέατο Schæferus, et infra ἐποθέατο pro ἐπέθεντο.

δὲ τούτῳ τῷ ἑχώρῳ σφί στρατοπεδευομένοι, οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος ἄστασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε ἐκ τῶν δήμων το προσέρρεον, οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον. οὗτοι μὲν δὴ συνήλίζοντο. Ἀθηναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν Πεισίστρατος τὰ χρήματα ἡγεῖρε, καὶ μεταῦτις ὡς ἔσχε Μαραθῶνα, λόγον οὐδένα εἶχον. ἐπεὶ τε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθεύουσι ἐπ' αὐτόν. καὶ οὗτοί τε πανστρατῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας· καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὡς ὀρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τὰυτό συνιόντες ἀπικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρὸν, καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα. ἐθαῦτα θείῃ πομπῇ, χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλυτος ὁ Ἀκαρνὰν, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσίων χρᾶ ἐν ἔξαμέτρῳ τόνῳ, τάδε λέγων·

Ἐρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται·

οὐνοὶ δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός.

85

63 Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε· Πεισίστρατος δὲ, συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φᾶς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν, ἐπῆγγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος πρὸς ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηνικαῦτα· καὶ μετὰ τὸ ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν, πρὸς κύβους, οἱ δὲ,

Inde adortus Athenienses, urbem tertio recipit.

^c χρόνῳ R.c.e. Ald.

^d στρατιῶται F. pr. Mox ἀπικαστο b.

^e Sic M.R. codd. Schweighæuseri. ὅτω edd.

^f συνήλίζοντο P.

^g μετ' αὐτίς F. μεταῦτις e. Mox ἔσκε Ald.

^h Sic M.R.F.a.b.c.d. στρατεύεσθαι Ald. e.

ⁱ οὗτοι γε P.

^k Ita Schæferus. ἦσαν Ald. et mss. cf. supra 43.

VOL. I.

^l ἀπικνέεται—ἔθεντο Ald. ἀπικνέεται—ἔθεντο e. Ceteri omnes quod editum est.

^m χρεώμενος c.

ⁿ Ἀκαρνᾶν b.d. Ἀχαρνὲς Schæferus cum Valcken.

^o θύνοι] θύνοι c.b.F. θύνοι F. ex em.

63.

^a λαβὼν e.

^b ἔσαν Schæferus ex Wesseling. emend.

^c μετεξέτεροι. Suidas in v.

E

πρὸς ὕπνον. οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισιστράτον ἐσπεσόντες, τοὺς
 3 Ἀθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δὲ τούτων, βουλὴν ἐν-
 θαῦτα σοφωτάτην Πεισιστράτος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως μῆτε
 4 ἄλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι, διεσκεδασμένοι τε εἶεν. ἀνα-95
 βιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, προέπεμπε· οἱ δὲ
 καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας, ἔλεγον τὰ ἐντεταλ-
 μένα ὑπὸ Πεισιστράτου, θαρσέειν τε κελεύοντες, καὶ
 64 ἀπιέναι ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ. Πειθομένων δὲ τῶν
 Ἀθηναίων, οὕτω δὴ Πεισιστράτος τὸ τρίτον σχῶν Ἀθήνας,
 ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισι τε πολλοῖσι, καὶ χρη-
 μάτων ἁ συνόδοισι, τῶν μὲν, αὐτόθεν, τῶν δὲ, ἀπὸ Στρυ-
 2 μόνος ποταμοῦ συνιόντων ὁμήρους τε τῶν παραμεινάντων
 Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φευγόντων παῖδας λαβὼν, καὶ
 καταστήσας ἐς Νάξον (καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισιστρά-5
 τος κατεστρέψατο πολέμῳ, καὶ ἐπέτρεψε ὁ Λυγδάμῃ)
 ἑπρὸς τε ἔτι τούτοις, τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας ἐκ τῶν
 3 λογίων. καθήρας δὲ ὧδε. ἐπ' ὅσον ἑποψίς τοῦ ἱροῦ εἶχε,
 ἐκ τούτου τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς, μετε-
 4 φέρεε ἐς ἄλλον χώρον τῆς Δήλου. καὶ Πεισιστράτος 10
 μὲν ἐτυράννευε Ἀθηναίων· Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν ἐν τῇ μάχῃ 31
 ἐπεπτάκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετὰ ὁ Ἀλκμαιωνίδει ἐφευγον
 ἐκ τῆς ὁ οἰκίης.

Obaides
 capti, et
 missi Na-
 xum bello
 domitani:
 Delos ex-
 pugnata: Me-
 gacles et
 alii profugi.

Lacedæmo-
 niis post
 perissimas le-
 ges quibus
 usi erant,
 optime a

65 Τοὺς μὲν νυν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον ταῦτον
 ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος κατέχοντα· τοὺς δὲ Λακεδαιμο-
 νίους ἐκ ἁ κακῶν τε μεγάλων πεφευγότας, καὶ ἐόντας 15
 2 ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεατέων. ἐπὶ γὰρ

^d ἀλισθεῖν. Suidas in v.

^e Sic Ald. et mss. plerique.
 ἕκαστος a. ἕκαστον Steph. Schæ-
 fer.

64.

^a προσδοίσι e.

^b Sic M. Λύδαμ F. Λυγδάμη

P.b.e. Λυγδάμει edd.

^c πρὸς δὲ Schæfer.

^d Ἀλκμαιωνίδ. M.F.a.

^e Sic M.F.a.c. οἰκίης b.d.e. edd.

65.

^a κακῶν τε καὶ b.

Λέοντος βασιλεύοντος καὶ ^bἩγησικλέος ἐν Σπάρτῃ, τοὺς
 ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὸς
³ Τεγεάτας ^cμόνους προσέπταιον. τὸ δὲ ἔτι πρότερον ταύ-
 των, καὶ κακονομῶτατοι ^dἦσαν σχεδὸν πάντων Ἑλλήνων, ²⁰
 κατὰ τε σφέας αὐτοὺς, καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι. με-
⁴τέβαλον δὲ ὥδε εἰς εὐνομίην. Λυκούργου, τῶν Σπαρ-
 τηγῶν δοκίμου ἀνδρὸς, ἐλθόντος εἰς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ
 χρηστήριον, ὥς ἐσήιε εἰς τὸ μέγαρον, εὐθύς ἡ Πυθίη λέ-
 γει τάδε·

**Lycurgo
data a.
884.**

5 Ἦκεις, ὦ Λυκούργε, ἐμὸν ἵππὶ πόνα νῆδον, 25
Ζηνὶ φίλος, καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
βδίζω ἧ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ ἧ ἄνθρωπον.
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκούργε.

6 Οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῷ 30
τὴν Πυθίην τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι. ὥς
δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκαῦργον ἐπιτροπεύ-
σαντα ἸΛεωβῶτew, ἀδελφιδέου μὲν ἐωυτοῦ, βασιλεύον-
τος δὲ Σπαρτιητῶν, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὥς
γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, μετέστησε τὰ ἑνόμεμα πάν- 35
τα, καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ παραβαίνειν. μετὰ δὲ, τὰ
ἐς πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ συσ-
σίτια, πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε

66 Λυκαῦργος. Οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. τῷ Lycargus a
δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱρὸν εἰσάμενοι, σέβονται με- 40 nius relat
inter He-

^b Ἡγησικλέους c.

^c μέγας Ald. a.e.

^d ~~is~~ Schæferus semper.

^c Sic M.F. e corr. Λυκοῦργε b.
Λυκοῦργε vulgo. Vid. Homer. Il.
ζ. 130. η'. 144. Apoll. Rhod. I.
162. et schol.

^f Schol. Leid. ad Aristid. I. p. 189. ποτὶ γὰρ ἀγίων.

Σ Sic F.a.b. Vulgo διζω.

^b Sic M.F.a.c. Plutarch. II. p. 1098. Max. Tyr. XXIX. p. 347. Galen. Protr. pr. Euseb. Præp. V. 27. Themist. XV. p. 193. ἡ ἐ καὶ ἀνθρώπων b. ἡ ἐ καὶ αὐτὰ d e. edd. Themist. XIX. p. 225.

ⁱ Λαβάνω R.a.c.F. e corr.
^k νόμα R.a. νόμαα probaret
Wesseling, collato III. 99. Mox
παρὰβλίνων R.

rosa. Illo-
rum prima
clades in
bello Te-
geatico pri-
mo.

γάλως. οἶα δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ, καὶ πληθεῖ οὐκ ὀλί- 32
γων ἀνδρῶν, ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα, καὶ εὐθηήθησαν.
καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχὴν ἄγειν, ἀλλὰ κατα-
φρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, ἐχρηστηρίαζοντο ἐν
Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ Πυθίη σφι 45
χρᾶ τάδε·

3 ὦ Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ^α τοι δώσω.
πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι,
οἳ σ' ἀποκωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαῖρῳ
δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι,
καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι. 50

4 Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρ-
κάδων μὲν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο· οἱ δὲ, πέδας φερό-
μενοι, ἐπὶ Τεγεῆτας ἐστρατεύοντο, χρησμῷ κιβδηλῶ
5 πίσυνοι, ὡς δὴ ἑξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεῆτας. ἐσ-
σωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐξαγρηθήσαν, πέ- 55
δας τε ἔχοντες τὰς ἑφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχοίνῳ διαμε-
6 τρησάμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεητέων, ἐργάζοντο. αἱ δὲ
πέδας αὐταί, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἑς ἐμὲ ἦσαν
σῶαι ἐν Τεγέῃ, περὶ τὸν νῆον τῆς Ἀλῆς Ἀθηναίης κρε- 60
μάμεναι.

67
Id totum
infelix. Py-
thim re-
sponse. Qui
sint Age-
shoerget
Spartæ.

Κατὰ μὲν δὴ τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κα-
κῶς ἀεθλεον πρὸς τοὺς Τεγεῆτας. κατὰ δὲ τὸν κατὰ
Κροῖσον χρόνον, καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεά τε καὶ Ἀρίστωνος
Βασιληῖν ἐν Λακεδαίμονι, ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρ-

66.

^a Sic Steph. ed. 2. et seqq.
εὐθυήθησαν Ald. e. εὐθενήθησαν F.
a. Steph. ed. 1.

^b Sic M.F.a.c. ἀπέχρη b.d.e. et
vulgo.

^c Citant Dio Chrys. XVII. p.
251. Pausan. VIII. 1. Eustath.
II. β'. p. 301, fin. = 228, med.

^d Habet Polyæn. I. 8. Steph.

Byz. in Τεγέα.

^e ἐστρατοπεδεύοντο P.b.d.

^f ἑξανδραποδιούμενοι Schæfer.

^g αὐτέων Ald. αὐτῶν M.F.a.b.d.

^h ἔφερον b.d.c.

ⁱ ἑς ἐμεῦ Ald. Mox σόας Schæ-
ferus.

^k Sic Ald. M. Ἀλαῖς Steph.

τεροι τῷ πολέμῳ ^aἐγεγόνεσαν, τρώῳ τοιῶδε γενόμενοι. 65
 2 ἐπειδὴ αἰεὶ τῷ πολέμῳ ^bἔσσωντο ὑπὸ Τεγεγτέων, πέμ-
 ψαντες θεοπρόπους εἰς Δελφοὺς, ^cἐπειρώτεον, τίνα ἂν
 θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεγτέων γε-
 3 νοίατο. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε, τὰ Ὁρέστω τῷ Ἀγα-
 4 μέμονος ὅστέα ἐπαγαγομένους. ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶά το
 τε ^dἐγινέατο τὴν θήκην τοῦ Ὁρέστω, ἔπεμπον αὐτῖς
^eτὴν εἰς θεὸν ^fἐπειρησομένους τὸν χῶρον ἐν τῷ κείτο ^gὁ
 Ὁρέστης. εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ
 Πυθίη τάδε·

^hἜστι τις ἰ' Ἀρκαδίας Τεγέη ^kλευρῷ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἄνεμοι πνεῖουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, 75
 καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ ^lπῆματι κεῖται.
 ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα·
 τὸν σὺ κομισσάμενος, ^mΤεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση.

5 Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν ⁿοἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπεῖχον 33
 τῆς ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασπον, πάντα διζήμενοι· εἰς οὗ δὴ 80
 ὁ Λίχης, τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων,
 6 ἀνεῦρε. οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσὶ τῶν ἀστῶν, ἐξιώτες ἐκ τῶν
 ἰππέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἐκάστου· ^pτοὺς
 δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἰππέων,
 Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους μὴ ^qἐλινύειν ἄλ- 85

67.

^a ἐγεγόνεσαν b.d.e.^b Sic mss. plures. ἔσσωντο a. et vulgo.^c ἐπειρώτεον Ald. ἐπειρώτων M.^d Sic Ald. P.R.b.d.e. ἐγίνοντο M.F.a. ἐγόνοντο c. Supra ἐπαγο- μένους Ald.^e Sic M.F.c.b. εἰς τὸν θεὸν Ald. τὴν delet Wesseling.^f Sic M. et alii. ἐπερισομένους e. ἐπερησομ. Ald.^g ὁ om. F.a.b.e.^h Corruptissime citat Schol. Aristid. II. p. 172.ⁱ Ἀρκαδίη Τεγέης P.d.e.^k λευκῷ c.R.^l πῆμασι Ald. et κομισσάμενος. Hoc cum c.b.e.F.pr. Vide Steph. Byz. in Τεγέα.^m Τεγέαις Steph. Byz. Τεγέης conj. Schweighæuser.ⁿ οἱ Λακεδαιμόνιοι om. P.b.d.e.^o Λιχίδης b.^p τοὺς δὴ d.e.^q Sic F. ἐλινύειν P.a.c. Vide

68

Orestis ossa
Tegem se-
pulta cubi-
torum sep-
tem, inven-
ta per Li-
cham. Be-
lo superio-
res facti
Lacedæmo-
nii, et Pe-
loponnesus
ex magna
parte ab iis
derivata.

λους ἄλλη. ^aΤούτων ὧν τῶν ἀνδρῶν ^bΛίχης ἀνεῦρε ἐν Τεγεῇ, καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ. εὐσῆς γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεῆτας, ἐλθὼν εἰς χαλκήϊον, ἐθηῖτο σίδηρον ἐξελαινόμενον· καὶ ^cἐν θά-
²ματι ἦν, ^dὀρέων τὸ ^eποιεόμενον. μαθὼν δέ μιν ὁ χαλ-
κεὺς ἀποθωμάζοντα, εἶπε ^fπαυσάμενος τοῦ ἔργου.
“ ^gἮ κου ἂν, ὧ ζεῖνε Λάκων, εἴ περ εἶδες τό περ ἐγὼ,
“ ^hκάρτα ἂν ἐθώμαζες, ὅκου νῦν οὕτω τυγχάνεις θῶμα
³“ ⁱποιεόμενος τὴν ἐργασίην ταῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ^jἐν 95
“ ^kτῇδε θέλῳ τῇ αὐλῇ φρέαρ ποιήσασθαι, ὀρύσσω ἐπ-
“ ^lετυχον σορῶ ἐπταπήχεϊ· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας ^mμὴ μὲν
“ ⁿγενέσθαι ^oμῆδαμὰ μέζοντας ἀνθρώπους τῶν νῦν, ἀνῶξα
“ ^pαὐτὴν, καὶ εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἑόντα τῇ σορῶ.
⁴“ ^qμετρήσας δὲ, συνέχωσα ὀπίσω.” Ὁ μὲν ^rδὴ οἱ ἔλεγε
τά περ ὀπώπει· ὁ δὲ, ^sἐννώσας τὰ λεγόμενα, ^tο συνεβάλ-
λετο τὸν Ὀρέστεα κατὰ τὸ θεοπρόπιον ταῦτον εἶναι, τῇδε
^uσυμβαλλέμενος· τοῦ χαλκέος δύο ὀρέων φύσας, τοὺς
ἀνέμους εὔρισκε ἑόντας· τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν,
τόν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον· τὸν δὲ ἐξελαινόμενος
σίδηρον, τὸ πῆμα ἐπὶ ^vπῆματι κείμενον· κατὰ τοιόνδε τι
⁵εἰκάζων, ὡς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται. Συμ-

VII. 56. VIII. 71. Apollon.
Rhod. I. 589. Leopard. Em. I.
24. Koen. ad Gregor. Dial. Ion.
92. Foes. Oecon. Hippocr. in v.
68.

M.F.a.b.c.d.

^k μὴδὲν Reiskius. Sed v. Gregor. Dial. Ion. 62. et Koen.

^l μῆδαμὰ] μῆδαμὰ F.a.c.

^m Sic M.F. ol om. c.e. edd.

ⁿ ἐννώσας e. vulg. explicat Suidas.

^o συνεβάλετο a.d.

^p συμβαλλόμενος M.F.b.c. συμβαλλόμενος a.d. Infra συμβαλλόμενος M.F.a.c. συμβαλλόμενος b.d.e. δὲ om. b.d.e. Dubitat Matthiæ, an recepta lectio grammatico ὑπεριονίζοντι debeatur.

^q πῆμασι Ald.

^a τούτων M.F.a.c. τούτων vulg.

^b γρ. Λίχης Steph. marg.

^c θῶματι P.b.

^d Sic Ald. P. ὀρῶν M.F.a.c.

^e ποιούμενον d. et Schæfer.

^f παυσάμενου Steph. marg.

^g ἦ κου Etymol. p. 434.

^h Sic M. et alii. ποιόμενος c. ποιούμενος vulgo.

ⁱ Sic Ald. ἐν τῇδε θέλῳ ἐν τῇ

βαλλέμενος δὲ ταῦτα, καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην, ἔφραζε
 Λακεδαιμονίοισι πᾶν τὸ πρῆγμα. οἱ δὲ, ἐκ λόγου πλα-
 6 στοῦ ἐπενείκαντες οἱ αἰτίην, ἔδιδωξαν. ὁ δὲ, ἀπικόμενος 10
 ἐς Τεγεάν, καὶ φράζων τὴν ἑαυτοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν
 χαλκέα, ἐμίσθητο παρ' οὐκ ἔκδιδόντος τὴν αὐλήν. χρό- 34
 νῷ δὲ ὡς ἀνέγνωσε, ἐνοικίσθη. ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον,
 καὶ τὰ ὅστέα συλλέξας, οἶχετο φέρων ἐς Σπάρτην. καὶ 15
 ἀπὸ ταύτου τοῦ χρόνου, ὅπως ἔπειράτο ἀλλήλων, πολ-
 λῶ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι·
 ἥδη δὲ σφί καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατ-
 εστραμμένη.

- 69 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος, ἔπεμπε
 ἐς Σπάρτην ἄγγέλους δῶρά τε φέροντας, καὶ δεησο- 20
 μένους συμμαχίης, ἐντειλάμενός τε ὁ τὰ λέγειν χρῆν. οἱ
 2 δὲ, ἐλθόντες ἔλεγον· “Ἐπεμψε ἡμέας Κροῖσος ὁ Λυδῶν
 “ τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, λέγων τάδε· ὦ Λα-
 “ κεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ἕλληνα φίλον
 “ ὁ προσέσθαι, ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προεστάναι τῆς 25
 “ Ἑλλάδος, ὑμέας ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέο-
 “ μαι, φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνευ
 3 “ τε δόλου καὶ ἀπάτης.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα ὁ δι'
 ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀκηκοότες
 καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γεγόμενον, ἥσθησάν 30
 ἔτε τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, καὶ ἐποίησαντο ὅρκια ξεινίης

Fœdus in-
 ter Crœsum
 et Lacedæ-
 monios ini-
 tum.

ἔδωκεν R.c.
 ἔκδιδόντος b.d.e. Citat hæc
 Pollux I. 75.
 ἔπειράτο corr. Schweig-
 hæuserus vulg. ἐπειράτο, qui et
 πειράτο suggestit, quod melius
 putavi. ἐπειράτο c.

69.
 ἄγγέλους om. e. Cum supe-
 rioribus ita nectit S. τοῦ ἰωνικοῦ.
 (c. 56.) καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμψεν ἐς

Σ. ἀ. ἴα τε φέροντας δῶρά τε φέρον-
 τας.

ἔπειράτο corr. Schweig-
 hæuserus vulg. ἐπειράτο, qui et
 πειράτο suggestit, quod melius
 putavi. ἐπειράτο c.

ἔπειράτο corr. Schweig-
 hæuserus vulg. ἐπειράτο, qui et
 πειράτο suggestit, quod melius
 putavi. ἐπειράτο c.

ἔπειράτο corr. Schweig-
 hæuserus vulg. ἐπειράτο, qui et
 πειράτο suggestit, quod melius
 putavi. ἐπειράτο c.

Crater a
Lacedaemo-
niiis Croeso
missus, in-
terceptus.

70

πέρῃ καὶ ^βἑξυμμαχίῃς· καὶ γάρ τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι
⁴εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγонуῖαι. πέμψαντες
γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις, χρυσὸν ὠνέοντο, ἐς
ἄγαλμα βουλόμενοι χρήσασθαι ^hτούτῳ, τὸ νῦν τῆς Λα- 35
κωνικῆς ἐν Ἰθόρναι· ἰδρυταὶ Ἀπόλλωνος· Κροῖσος δέ
σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτίνην. ^aΤούτων τε ὧν ^bεἴνεκεν
οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ ὅτι ἐκ
²πάντων σφέας προκρίνας ^cἙλλήνων, αἰρέετο φίλους. καὶ
τούτῳ μὲν, αὐτοὶ ^dἦσαν ἐτόιμοι ^eἐπαγγεῖλαντι· τούτῳ δέ, ⁴⁰
ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλή-
σαντες περὶ τὸ χεῖλος, καὶ ^fμεγάθει τριηκοσίους ^gἀμ-
φορέας χωρέοντα ^hἦγον, δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι
³Κροίσῳ. οὗτος ὁ κρητῆρ οὐκ ἀπίκητο ἐς Σάρδεις, δι' αἰτίας
διφασίας λεγομένας τάσδε· οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι λέ- 45
γουσι, ὥς ἐπεὶ τε ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητῆρ ἔγι-
νετο κατὰ τὴν Σαμίην, πυθόμενοι Σάμιοι ^kἀπελούατο
⁴αὐτὸν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες. αὐτοὶ δὲ Σάμιοι
λέγουσι, ὥς ἐπεὶ τε ὑστέρησαν οἱ ἄγοντες τῶν Λακεδαι-
μονίων τὸν κρητῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδεις τε καὶ Κροῖ- 50
σον ἡλωκέναι, ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ^mἐν Σάμῳ, ἰδιώτας
δὲ ἄνδρας πριαμένους ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ ⁿἩραῖον· τά-
χα δὲ ἂν καὶ οἱ ἀποδόμενοι λέγοιεν, ἀπικόμενοι ἐς Σπάρ-

^β συμμαχίης Ald. F.c.e. ξενίης
— συμμαχίης S.

^h τούτῳ τὸ P.F.a.c. Schaefer.
Schweig.

ⁱ Θώρακι S.V.

70.

^a τούτων S.M.F.a.e. ταυτέων Ald.

^b Sic M.S.V. Vulgo εἵνεκα, εἵ-
νεκε e. ib. mox. δὲ ὧν.

^c Ἑλλήνων om. e.

^d ἦσαν S.F.a.b.c.d.e. ἔσαν edd.

^e ἐπαγγεῖλαντες S. e ras. sed
pr. m. ut videtur. Idem mox

κρητῆρα ποιησάμενοι.

^f μεγέθει S.V.F.

^g ἀμφορέοντας S.V.

^h ἦγον Ald. b.d.e. cf. 103. 166.
et 169. ἦγον S.V. ἦγον M.F.a.c.
et sic omnes III. 47. ubi de eo-
dem cratere.

ⁱ ἐγένετο d. S.

^k Sic M.R. Et F.a.c. ἀπελούατο
b.d.e. ἀπελήσαντο S. vulgo.

^l ὑστέρησαν e. cf. VI. 89.

^m ἐς Σάμον e.

ⁿ ἱερὸν S.V. ἱερὸν d.

την, ὡς ἀπαιρεθείησαν ὑπὸ Σαμίων. κατὰ μὲν νυν τὸν κρητῆρα ^P οὕτως ἔσχε.

55

- 7^I Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ, ἐποίεετο ἁ στρατηγὴν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταλήσειν Κῦρον ^b τε καὶ τὴν ² Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου δὲ Κροίσου στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, τῶν τις ^c Λυδῶν, νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώμης καὶ τὸ ⁶⁰ κάρτα οὐνομα ^d ἐν Λυδοῖσι ἔχων, ^e συνεβούλευσε Κροίσῳ τὰδε (οὐνομά οἱ ἦν Σάνδανις) “^f Ω βασιλεῦ, ἐπ’ ἄνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι· σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ’ ὅσα ⁶⁵ ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχέην· πρὸς δὲ, ^g οὐκ οἶνω ^h διαχρέονται, ἀλλὰ ὑδροποτεύουσι· οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι ⁴ τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί ⁱ σφεας ἀπαιρήσεις, ^k τοῖσί γε μὴ ἔστι μὴδέν; τοῦτο δὲ, ἣν νικήθῃς, μάθε ὅσα ἀγαθὰ ἀπο- ⁷⁰ βαλέεις. γευσάμενοι ^l γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέζονται, οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, ἐγὼ μὲν νυν θεοῖσι ⁵ ἔχω χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον ποιεοῦσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς.” Ταῦτα λέγων, οὐκ ^m ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ, πρὶν Λυδοὺς κατασρέψασθαι,

Sandanius
Lydius
Croeso di-
sundet bel-
35
lum cum
Persis, ab
eorum vi-
ctus pau-
pertate.

^o ὡς om. S.

^p Sic M.S. codd. Schweighauseri. ὅτω edd. et Schaefer. Paullo supra νυν om. S.

71.

^a στρατηγὴν V.S.

^b τε om. d. κ. τε Κῦρον καὶ τὴν Περσικὴν d. e.

^c Λυδὸς V.S.

^d ἐν Λυδοῖσι om. e. ἔχων ἐν Λυδοῖσι S.

^e συνεβούλευε b.d.

^f Citat Athenæus III. p. 78.

E. ὁ β. σὺ δ’ ἐπ’. probante Valckenærio, et conferente VII. 10.

^g Citat Julianus Ep. 24. Eustath. Od. ω’. p. 1964, 18=839,

11.

^h καὶ διαχρέονται Athenæus. διαχρέονται S. Ald. et mox νικήσης S.

ⁱ σφε ἀπαιρήσεις S.V. ἀπαιρήσεις F. pr.

^k Sic M.S.V. et alii. Vulgo om. γε μὴ. Mox εἰ νικήθῃς S.

^l δὲ d. γευσάμενοι γὰρ S.

^m ἔπεισε c.

72 Cappado-
ces, a Græ-
cis dicti
Syrii. Ha-
lys fluvius
imperii
Medici ac
Lydiæ fines
terminans,
quo cursu
feratur.

73 Cræsus vult
Cappado-
ciam subi-
gere, ac
pænas de
Cyro su-
mere. Illius
cum Asty-
age affini-
tas.

ἦν οὐτε ἄβρὸν, οὐτε ἀγαθὸν οὐδέν. Οἱ δὲ Ἀκαππαδό-75
και ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται. ἦσαν δὲ οἱ Σύριοι
οὔτοι, τὸ μὲν ἑπρότερον ἢ Πέρσας ἀρξαι, Μήδων κατή-
2 κοοι, τότε δὲ Κύρου. ὁ γὰρ εὐρύς ἦν τῆς τε Μηδικῆς
ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἄλυς ποταμός· ὃς ῥέει ἐξ
Ἀρμενίου οὐρεὸς διὰ Κιλικίων· μετὰ δὲ, ἑΜατινηοὺς μὲν 80
ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας· παραμειβό-
μενος δὲ τούτους, καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορρῇν ἄνεμον, ἐνθεν
μὲν ἙΣυρίου Καππαδόκας ἑἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ
3 Παφλαγονίας. ἑοὕτω ὁ Ἄλυς ποταμός ἑἀποτάμνει σχε-
δὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον 85
Κύπρου ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς
χωρῆς ἑταύτης ἀπάσης· μήκος οδοῦ, εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε
ἡμέραι ἀνασιμῶνται.

Ἑστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖτος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίην τῶν-
δε ἑεῖνεκα· καὶ ἑγὼς ἡμέρῳ, προσκλήσασθαι πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ ἑμοῖραν βουλόμενος· καὶ μάλιστα, τῷ χρηστηρίῳ 90
πίσυνος ἑὼν, καὶ τίσασθαι ἑθέλων ὑπὲρ ἑἈστυάγεος
2 Κῦρον. Ἀστυάγεα γὰρ, τὸν Κυαξάρει, ἑόντα Κροίσου 36

α Suidas in v. ἀβρὸν b.S.

72.

α Καππαδόκαι] h. l. et V. 49.
VII. 72. spectat Steph. Byz. in
Καππαδοκία.

β ἔσαν Ald. ἦσαν F.a.b.d.e.S.

γ πρῶτον S.

δ Sic Ald. V.b. ὅρος S.M.F.a.c.
Vid. Eustathius p. 149, 15 =
112. extr. Mox ὅρος F.a.b.c.d.e.

ε Μαντηίνους S. Μαντηνῶδες F. pr.

ς Σ. καὶ Καπ. S. Σύρους e. reli-
qui Συρίους, ut 76. II. 104. III.
90. V. 49. Contra omnes I. 6.
VII. 72. Σύρους, cum Strabone
XII. p. 819 = 544. Vide Steph.
Byz. in Καππαδοκία, Eustath. Di-
onys. 784.

ε ἀπέργει F.S.

β οὗτος d.e. οὕτως S.

ι Sic M.F.a.c.S. Vulgo ἀπο-
τέμνει.

κ ταύτης om. S. et mox ἀνδρὶ,
ut infra 104.

73.

α Sic M.S. ἑνεκα F. e corr.
εἵνεκε vel εἵνεκεν alii.

β γῆν ἐπιθυμῶν ἡμερον προσκτ. S.
et V. ubi tamen ἡμέρῳ.

γ μοῖραν M.S.F.a.c. μοῖρην Ald.
Mox τῷ om. S.

δ Sic S.V.M.F.a.b.c.d.e. ἐθέλων
cum edd. vett. Schæferus. τί-
σεσθαι item S.

ε Ἀστυάγεω S. Schæfer. Mox
Ἀστυάγεω S.

μὲν γαμβρὸν, Μήδων δὲ βασιλέα, Κῦρος ὁ Καμβύ-
 σεω καταστρεφόμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρὸν Κροίσῳ
 ὦδε. Σκυθῶν τῶν νομάδων εἴλη ἀνδρῶν στασιάσασα, 95
 3 ὑπέβηκε ἐς γῆν τὴν Μηδικήν. ἑτυράννευε δὲ τὸν χρόνον
 ταῦτον Μήδων Κυαζάρης, ὁ Φραόρτεω, τοῦ Δηϊόκεω· ὃς
 τοὺς Σκυθὰς τούτους τὸ μὲν πρῶτον περιεῖπε εὖ, ὡς ἐόν- *healed well*
 τας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιεόμενος αὐτοὺς,
 4 παῖδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἑκμαθεῖν, καὶ
 τὴν τέχνην τῶν τόξων. χρόνου δὲ γενομένου, καὶ αἰεὶ φοι-
 τεόντων τῶν Σκυθῶν ἐπ' ἄγρην, καὶ αἰεὶ τι φερόντων,
 καὶ κοτε συνήνεικε ἐλεῖν σφεας μὴδέν' νοστήσαντας δὲ
 αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ, ὁ Κυαζάρης (ἦν γὰρ, ὡς διεδέξε, 5
 5 ὄργην ἄκρος) τρηχέως κάρτα πειρίεσπε ἀεικίη. οἱ δὲ,
 ταῦτα πρὸς Κυαζάρειω παθόντες, ὥστε ἀνάξια σφέων
 αὐτῶν πεποιθότες, ἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι δι-
 δασκομένων παίδων ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ
 αὐτὸν ὥσπερ εἰώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, Κυα- 10
 ζάρει δῶναι φέροντες, ὡς ἄγρην δῆθεν· δόντες δὲ, τὴν
 ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα τὸν Σαδυάττεω
 6 ἐς Σάρδεις. ταῦτα καὶ δὴ ἐγένετο. καὶ γὰρ Κυαζάρης

¹ βασιλῆα Ald. βασιλέα S.F.a. b.c.d.e.

² Sic M.F. ἡλ a.b.d. Ald. ἡλ c.e. Conf. Wessel. Diod. Sic. XVII. 33. Desunt hæc S.V. usque ad medium c. 75.

^b ἐτυράννει b.e.

ⁱ οἰκέτας d.

^k Sic P.F.a.c.d.e. παῖδα M.b. et vulgo.

^l Sic Ald. ἐκμαθεῖν M.F.a.b.c.d.

^m Sic Et. P. et alii. cf. VII. 28. IX. 84. κοινῇσι e. κενῇσι vulg. Supra συνῆκε Ald. pro συνήνεικε.

ⁿ Sic F.a.c. εἰδε e. εἶδεν b.

εἶδειν d.

^o Sic b.d.e. Schæfer. Vulgo ὄργην οὐκ ἄκρος.

^p Sic M.F.a.b.c.d. Vulgo σφέων ἐνωτέων.

^q Sic M.F.a.c. cf. III. 84. VI. 52. ἐβουλεύσαντο vulgo, probante Wesselingio, et citante VII. 10. VIII. 101.

^r εἰώθεσαν F.b.d.

^s Sic a.b.c.d. φέροντας Ald. M. F.e.

^t δὴ om. P.M.F.a.b.c.d. δὴ καὶ e.

74

Bellum
propter
Scythas in-
ter Cyaxa-
rem et Aly-
attem ab a.
590 ad 585.
quo ultimo
anno die
28 Maii
facta est so-
lis defectio,
a Thalete
Ionibus
predicta.
Pax quibus
auctoribus,
qua lege,
quo ritu
facta.

καὶ οἱ παρεόντες δαιτυμόνες τῶν κρεῶν ^ντούτων ἐπάσαν-
το· καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες, Ἀλυάττεω ἰκέ-
ται ἐγένοντο. Μετὰ δὲ ταῦτα (οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλυάττης
ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαζάρει) πόλεμος
τοῖσι Λυδοῖσι καὶ ^ατοῖσι Μήδοις ἐγεγόνεε ἐπ' ἕτα
πέντε· ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς ἐνί-
κησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μήδους· ἐν δὲ, καὶ 20
2 νυκτομαχίην τινὰ ἐποίησαντο. διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ
ἴσης τὸν πόλεμον, τῷ ἕκτῳ ἔτει συμβολῆς γενομένης,
συνήνεκε ὥστε τῆς μάχης ^βσυνεστéωσης τὴν ἡμέρην
3 ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην
τῆς ἡμέρης Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε 25
ἔσεσθαι, οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τούτον, ^εἐν ᾧ δὴ καὶ
4 ἐγένετο ἡ μεταβολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι ἐπεὶ τε 37
εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης ^δγινομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύ- 30
σαντο, καὶ μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφοτέροι εἰρήνην
5 ἑαυτοῖσι γενέσθαι. οἱ δὲ συμβιβάσαντες αὐτοὺς, ^εἦσαν
οἶδε, Συένεσις τε ὁ Κίλιξ, καὶ Ἰαβύνητος ὁ Βαβυ-
λώνιος· οὗτοί σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπέυσαντες γενέσθαι
ἦσαν, καὶ γάμων ^εἐπαλλαγὴν ἐποίησαν· Ἀλυάττεα γὰρ
ἐγνώσαν δῶναι τὴν θυγατέρα ^ηἈρύνην Ἀστυάγει τῷ Κυ-
αζάρει παιδί. ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεις 35
6 ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Ὅρκια δὲ ποιεῖται
ταῦτα τὰ ἔθνεα τὰ περ τε Ἕλληνες· καὶ πρὸς τούτοις,

^ν τούτων P.e. Ald. τούτων M.a.
b.c.d.

74.

^α Sic M.F.a.b.c.d. Vulgo om.
τωῖσι.

^β συνεστéωσης καὶ τὴν b.d.e. συν-
εστéωσης Ald. qui mox ταύτης τῆς
ἡμέρης.

^ε ἐν τῇ Schaefer.

^δ γινομένην F.b.d.e.

^ε ἦσαν hic et infra Ald. ἦσαν
mss. praeter e.

^ι Λαβύνητος P.d. Λαβώνητος e.

^β ἀπαλλαγὴν Ald.

^η Ἀρύνην b. edd. ante Gronov.

^ι Ἀρύνην F. Ἀρυῖνην e. Ἀρηῖνην d.

^ι Citat Stobæus 28, 17. ubi
πίστιες pro συμβάσεις.

ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωται ἐς τὴν ^κ ὁμοχροίην, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων.

- 75 Τούτον δὴ ὦν ^α τὸν Ἀστυάγεα ^β Κῦρος, ἐόντα ἑαυτοῦ Ctesius Ha-
lym pene-
trat. μητροπάτορα, καταστρεφάμενος ἔσχε δι' αἰτίην τὴν ἐγὼ ⁴⁰ ² ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοισι σημανέω. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμ-
φόμενος τῷ Κύρῳ, ἐς τε ^γ τὰ χρηστήρια ἔπεμπε, εἰ στρα-
τεύηται ἐπὶ ^δ Πέρσας, καὶ δὴ καὶ ἀπικομένου χρησμοῦ
κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμόν εἶναι, ἐς-
³ τρατεύετο ἐς τὴν Περσέων ^ε μοῖραν. Ὡς δὲ ἀπίκετο ἐπὶ ⁴⁵
τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ἐνθεῦτεν, ὡς μὲν ἐγὼ
λέγω, κατὰ τὰς εὔσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρα-
τόν· ὡς δὲ ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Ἑθαλῆς οἱ ὁ Μι-
⁴ λήσιος διεβίβασε. ἀπορέεντος γὰρ Κροίσου ὅπως οἱ δια-
βήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατὸς, (οὐ γὰρ δὴ εἶναι ^ε κω ⁵⁰
τούτον τὸν χρόνον τὰς γεφύρας ταύτας,) λέγεται πα-
ρεόντα τὸν Θαλῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ποιῆσαι αὐτῷ τὸν
ποταμὸν, ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ρέοντα τοῦ στρατοῦ, καὶ
⁵ ἐκ δεξιῆς ρεῖν· ποιῆσαι δὲ ὥδε. ἀνωθεν τοῦ στρατοπέδου
ἀρξάμενον, διώρυχα ^β βαθέην ὀρύσσειν, ἄγοντα μνηοειδέα, ⁵⁵
ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ ^ι νώτου ^κ λάβοι,
ταύτη κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων
ῥεεθρῶν, καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος τὸ στρατόπεδον, ἐς
⁶ τὰ ἀρχαῖα ^ι ἐσβάλλοι. ὥστε, ἐπεὶ τε καὶ ἐσχίσθη τά-
χιστα ὁ ποταμὸς, ἀμφοτέρῃ διαβατὸς ἐγένετο. οἱ δὲ ⁶⁰

^κ ὁμοχροίην F. ὁμοχροίην d.

Ald. a.

75.

^ε κατὰ τούτον S.

^α τὸν om. M. ὦν om. e.

^β βαθείην S. Vid. Tzetzes
Chil. I. c. 30. Schol. Aristoph.

^β ὁ Κῦρος d.

Nub. 180.

^γ τὸ χρηστήριον d.

^ι νῶτα S. ut supra 9.

^δ Πέρσας εἰρωτέων e. Ald. v.
Wessel. ad Diod. Sic. XIV. 112.

^κ λάβη e. Mox αἰθις S.

^ε μοῖραν M.F.a.c. cf. 73. μοῖρην
Ald. Mox ἐντεῦθεν S.

^ι ἐσβάλλοι b.e. Ald. καὶ post ἐπεὶ
τε om. d. καὶ post οἱ δὲ et λέ-
γουσι om. e.

^ι Sic M.S.F.b.c.d. διεβίβασε οἱ

καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ τὸ ἀρχαῖον ^mρέεθρον ἀπο-
 ξηρανθῆναι. ἀλλὰ ταῦτο μὲν ⁿοὐ προσίεμαι· ^oκῶς γὰρ 38
 ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν αὐτόν; Κροῖσος δέ, ἐπεὶ τε
 διαβὰς σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκητο τῆς Καππαδοκίης εἰς τὴν
 Πτερίην καλεομένην· ἡ δὲ Πτερίη ἐστὶ τῆς χώρης ταύτης 65
 τὸ ἰσχυρότατον, κατὰ Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόν-
 τῳ μάλιστα ^aκη κειμένη· ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύετο, φθεί-
 2 ρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. καὶ εἴλε μὲν ^bτῶν Πτε-
 ρίων τὴν πόλιν, καὶ ἠνδραποδίσατο· εἴλε δὲ τὰς περιου-
 κίδας αὐτῆς πάσας· Συρίους τε, οὐδὲν ἔοντας αἰτίους, 70
 3 ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦρος δὲ ^cἀγείρας τὸν ἑαυτοῦ
 στρατὸν, καὶ παραλαβὼν τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάν-
 τας, ἠντιάστω Κροίσῳ. πρὶν δὲ ἐξελαύνειν ὀρμήσας τὸν
 στρατὸν, πέμψας ^dκήρυκας εἰς τοὺς Ἴωνας, ἐπειράτο
 4 σφεας ἀπὸ Κροίσου ^eἀπιστάμεναι. Ἴωνες ^fμὲν νυν οὐκ 75
 ἐπέιθοντο. Κῦρος δὲ ὡς ἀπίκητο, καὶ ἀντεστρατοπεδεύ-
 σατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ Πτερίῃ χώρῃ ^gἐπειρώατο
 5 κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς γενομέ-
 νης, καὶ πεσόντων ^hἀμφοτέρων πολλῶν, τέλος οὐδέτεροι
 νικήσαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελθούσης. καὶ τὰ μὲν 80
 στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως ἠγωνίσατο.

77 Κροῖσος δέ, μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑαυτοῦ
 στρατεύμα· ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν

^m ρέεθρον a.c.M.

ⁿ οὐδὲ προσίεμαι S.V.

^o κῶς γὰρ ἂν ὁ. Schæferus.

76.

^a κη om. S.V. κειμένη Borheck.
 ex em. Wessel. κειμένη Schæfe-
 rus pro κειμένη cum mss. edd.
 omnibus. Mox ἐνταῦθα S.

^b τῶν om. S.

^c ἐγείρας V. et nescio an S.
 tali sc. compendio quale deli-
 neavit Bastius Tab. III. 5. quem

vide in Comm. Pal. p. 743.

^d κήρυκα S.M.F. cf. 141.

^e Sic Ald. F.b.d.e. ἀπιστάναι
 Steph. a.c.S.

^f μὲν νυν S. νυν om. d. Mox τῷ
 Κροίσῳ ἐνταῦθα S.

^g Sic b.d.F. ubi η super ei
 scriptum. ἐπειρώατο Ald. e. ἐπει-
 ρῶντο S.a.c. Steph.

^h ἀμφοτέρων om. S.V. Sed cf.
 11. III. 11.

76
 eriorum
 bem, et
 as que
 ca erant,
 pugnatas
 ipit.
 ælium in
 ro Pterio
 mmis-
 in equo
 arte inter
 cesum et
 rum a.
 6.

77
 so consi-
 derierit

ἐλάσσω ἢ ὁ Κύρου· ^aταῦτο μεμφθεῖς, ὡς τῇ ὑστεραίῃ
οὐκ ^bἐπειράτο ἐπὶ ὧν ὁ Κύρος, ἀπῆλυνε ἐς τὰς Σάρδεις, ⁸⁵
^cἐν νῶφ ἔχων, ^dπαρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ
²ὄρκιον, (ἐποίησατο γὰρ καὶ πρὸς Ἄμασιν βασιλεύοντα
Αἰγύπτου συμμαχίην πρότερον ἢ πρὸς Λακεδαιμο-
νίους,) μεταπεμφάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους, (καὶ γὰρ
πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποίητο συμμαχίη· ἐτυράνευε δὲ ⁹⁰
^eτῶν Βαβυλωνίων τὸν χρόνον τοῦτον Λαβύνητος·) ^hἐπαγ- ^{id}
γείλας δὲ καὶ ^bΛακεδαιμονίους παρῆναι ἐς χρόνον ῥητόν·
ἀλίσας ⁱτε δὴ τούτους, καὶ τὴν ἑαυτοῦ συλλέξας στρα-
τιὴν, ἐνένωτο, τὸν χειμῶνα παρεῖς, ἅμα τῷ ^kἤρι στρα-
³τεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα φρονέων, ^lὥς ⁹⁵
ἀπίκητο ἐς τὰς Σάρδεις, ^mἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς
συμμαχίας, προερέοντας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι
⁴ἐς Σάρδεις. τὸν δὲ παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν
Πέρσησι, ὅς ἦν αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ⁿἀπείς, διεσκέ-
δασε· οὐδαμὰ ἐλπίσας μή κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω
8 παραπλησίως Κύρος ^oἐλάσει ἐπὶ Σάρδεις. Ταῦτα ἐπι-
λεγομένῳ Κροίσῳ τὸ προάστειον πᾶν ὀφίῳ ἐνεπλήσθη.
φανέντων δὲ ^aαὐτῶν, οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέ-
μεσθαι, ^bφοιτέοντες κατήσθιον. ἰδόντι δὲ ^cτοῦτο Κροίσῳ,

Sardes
Crosus.
Miles con-
ductitius
dimissus.

Portentum
Sardibus
factum :
divini Tel-
messenses
consulti.

77.

^a τοῦτο e.^b ἐπειράτο ἔτι μένειν d.^c ἐν νῶφ ἔχων] Hæc absunt S.V.
usque ad med. c. 79.^d παρακαλέσαι e. Ald.^e ἤπερ Λακ. F. ἢ πρὸς Λ. c.^f τὸν χρ. τοῦτον τῶν Βαβ. F.^g ἀπαγγείλας d.^h Λακεδαιμονίοισι Schæferus.ⁱ Sic M.F. et alii. δὲ δὴ vulg. δὲ e.^k ἔαρι Schæfer.^l Sic M.a.b.c. ὡς om. d.e. edd.
vett.^m ἔπεμπε τε Ald.ⁿ Sic a. et Schæfer. Vulgo
ἀφείς. Mox οὐδαμὰ F.a.c. Vulg.
οὐδαμὰ.^o ἐλάση M.F.a.c. Wessel.
Vulgo ἐλάσει, quod revocarunt
Schæfer. et Schweighæuser.

78.

^a αὐτῶν M.F.a.b.c.e. αὐτέων
edd. vett.^b φοιτῶντες M. φοιτέοντες F.
φοιτέοντας Ald. Vulgatum dedit
Steph. ἐσφοιτέοντες (nempe τὸ
προάστειον) malit Valckenærius.^c Sic M. et alii. τοῦτο F. Κροίσῳ
F. τῷ Κρ. τοῦτο b. Ald.

2 ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε τέρας εἶναι. αὐτίκα δὲ ἔπεμπε 39
 θεοπρόπους ^d ἐς τῶν ἐξηγητῶν ^e Τελμησσέων. ἀπικομέ- 6
 νοισι δὲ τοῖσι θεοπρόποισι, καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησ-
 σέων τὸ θέλει σημαίνειν τὸ τέρας, οὐκ ἐξυγένετο Κροίσω
 3 ἀπαγγεῖλαι. πρὶν γὰρ ἢ ὀπίσω σφέας ἀναπλῶσαι ἐς
 τὰς Σάρδεις, ἤλω ^f ὁ Κροῖσος. Τελμησσεῖς μὲν τοι τάδε 10
 ἔγνωσαν, στρατὸν ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσω
 ἐπὶ τὴν χώραν, ἀπικόμενον δὲ τοῦτον ^g καταστρέψεσθαι
 τοὺς ἐπιχωρίους· λέγοντες ὅφιν ^h εἶναι γῆς παῖδα, ἴπ-
 4 πον δὲ, ⁱ πολέμιόν τε καὶ ἐπῆλυδα. Τελμησσεῖς μὲν νυν
 ταῦτα ^k ὑπεκρίναντο Κροίσω ἤδη ἡλωκότι, οὐδὲν κω εἰδότες 15
 τῶν ^l ἦν περὶ Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν Κροῖσον.

Κῦρος δὲ, αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροῖσου μετὰ τὴν
 μάχην τὴν γενομένην ἐν ^a τῇ Περίῃ, μαθὼν ὡς ἀπελά-
 σας ^b μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευό-
 μενος εὔρισκε πῇ γὰρ οἱ εἶναι ἐλαύνειν ^c ὡς δύναιτο τά- 20
 χιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις, ^d πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι
 2 ^e τῶν Λυδῶν τὴν ^f δύναμιν. ὡς δὲ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ
 ἐποίηε κατὰ τάχος. ^g ἐλάσας γὰρ τὸν στρατὸν ἐς τὴν
 3 Λυδίην, αὐτὸς ἄγγελος Κροίσω ^h ἐλήλυθε. ἐνθαῦτα Κροῖ-

79
 Cyri Cra-
 sum perse-
 quentis ce-
 leritas.

^d ἐς τοὺς ἐξηγητάς] Sic Ald. e.
 Wesseling. ἐς τῶν ἐξηγητῶν M.F.
 a.b.c.Gronov. probante Schweig-
 hæusero. ἐς τὸν ἐξηγητῶν d.

^e Sic M. Τελμισσέων Ald. Τελ-
 μισέων d. Τελμινσέων e.

^f ὁ om. Ald. b.d.c.

^g καταστρέψασθαι b.d. κατα-
 στρέψεσθαι e. Ald.

^h Sic M.F.a.c.d. εἶναι om. Ald.
 e.

ⁱ πολέμιον εἶναι καὶ Ald. e.

^k Spectavit hoc Eustath. Hom.
 p. 787, 13. Suidas in v. Wes-
 seling. Citat Th. Mag. in Ὑπο-
 κρίνομαι.

^l ἦν deleri vult Matthiæ.

79.

^a τῇ om. b. Περὶ ἡ.

^b Sic M. et plerique. μέλλει.
 Ald. e.

^c ὡς δύναται τὰ τάχιστα F.

^d ὅπως πρὶν ἢ S.V.b.d.e. Ald.
 τὴν δύναμιν ἀλισθῆναι τὸ δεύτερον τῶν
 Λ. αὐτὸς ἐπικαταλάβοι S.

^e Sic P.F.a.c. τὴν om. M. τὴν
 τ. Λ. alii.

^f δύναμιν αὐτὸς ἐπικαταλάβοι Ald.
 d.e. αὐτὸς καταλάβοι b.

^g Sic Steph. a.c. δὲ pro γὰρ
 Ald. F.e. Deest particula b.d.S.

^h ἐλήλυθε F. Mox ἐνταῦθα S.
 et sic alibi. Qui habet tamen
 ἐνθαῦτα 80, 6, 82, 3. etc.

σος ἐς ἀπορίην πολλὴν ἠπιγμένος, ὥς οἱ παρὰ δόξαν²⁵
 ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ^k ὥς αὐτὸς κατεδόκει, ὅμως τοὺς
 4 Λυδούς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ ταῦτον τὸν χρόνον ἔθνος αὐ-
 δὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρείοτερον, οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ
 Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἁπ' ἵππων, δούρατά τε
 ἐφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτὰ^m ἦσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί.³⁰
 30 Ἐς τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων ταῦτο τὸ πρὸ τοῦ ἄστεος
 ἐστὶ τοῦ Σαρδηνίου, ἐὼν μέγα τε καὶ ἄψιλον, (διὰ δὲ
 αὐτοῦ ποταμοὶ ρέοντες καὶ ἄλλοι καὶ ἅ^b ἕλλος^c συρρη-
 γυῖσι ἐς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ἑρμον, ὃς ἐξ^d οὐ-
 ρεος ἱροῦ^e Μητρὸς^{ee} Διδυμῆς ρέων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν³⁵
 2 κατὰ Φωκαίην πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κύρος ὥς εἶδε τοὺς
 Λυδούς ἐς μάχην τασσομένους, καταρρωδῆσας τὴν ἵππον,
 ἐποίησε, Ἀρπάγου ὑποδμεμένου ἀνδρὸς Μήδου, τοιόνδε.
 3 ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑαυτοῦ ἔποντο σιτοφόροι τε καὶ
 σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας, καὶ ἅπε-⁴⁰
 λὼν τὰ ἄχθεια, ἀνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ἱππάδα στο-
 λὴν^k ἐνεσταλμένους. σκευάσας δὲ αὐτοὺς, προσέταξε τῆς⁴⁰
 ἄλλης στρατιῆς προΐεναι πρὸς τὴν Κροίσου ἵππον, τῇ δὲ
 καμήλῳ ἔπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε· ὅπισθε δὲ
 4 τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. ὥς δὲ αἱ πάντες⁴⁵

Prædium ad
 Sardes, eod-
 dem a. 546.
 Cyri calli-
 ditas, hos-
 tium equi-
 tatui came-
 los oppo-
 nentia. Ly-
 dorum vir-
 tus, et ad
 extremum
 fuga.

ⁱ ἀπηνέμενος P.

^k ὥς αὐτὸς P.

^l Sic V.F.a.b.c.d. Ald. ἀψ' ἵππων S.P.K. ἀφίππων M.

^m ἦσαν F.a.b.c.d.S. ἔσαν vulg. 80.

^a Sic M.K.F.a. ἡπὴλὸν Ald. V. S.b.c.d.e. Paulo ante Σαρδη-
νίου S.

^b Sic M.K.R.F.a.c.d. ἕλλος Ald.

^c Sic F.a. συρρηγυῖσι Schæfer. Vulgo συρρήγυσι.

^d ἱρεος M.K. Supra δὲ Ἑρμον S.

^e Δήμητρος e.

^{ee} Διδυμῆς R. Διδυμῆς e.

^f Sic M.K.F. Strabo. Φωκαίην Ald. V.S.b.e. Φωκίαν d. Mox ἴδε S. e ras. et deinde καταρρωδῆσας.

^g Sic F. et Schæferus. Vulgo ἔκωτο. Supra ἔσαι S. qui τῇ sec. om.

^h ἀφελὼν F.a.c.S.

ⁱ Sic M.K.R. Suid. in v. Vulgo ἔβησε. Mox ἱππάδα στολὴν explicat Hesychius in v.

^k ἐσταλμένους Schæferus.

διεττάχατο, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φειδο-
 μένους, κτείνειν πάντα τὸν ἔμποδὼν ³ γινόμενον, Κροῖσον
 δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ⁴ ἀμύ-
 νηται. ταῦτα μὲν παραίνεσε. τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ⁵⁰
 ἀντία τῆς ἵππου, τῶνδε ⁶ εἵνεκεν ⁷ καμήλων ἵππος φοβέ-
 εται, καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην ⁸ αὐτῆς ὁρέων, οὔτε
 τὴν ⁹ ὁδμὴν ὁσφραίνόμενος. αὐτοῦ δὲ ὧν τούτου εἵνεκεν
 ἐσσεόφιστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ἦ τὸ ἱππικόν, τῷ
⁶ δὲ τι καὶ ἐπείχε ἐλλάμψεσθαι ¹⁰ ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ ⁵⁵
¹¹ συνήεσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα ¹² ὥς ὁσφραντο τάχιστα
 τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, καὶ ¹³ εἶδον αὐτάς, ὅπισω ἀνέ-
 γστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ ¹⁴ μέντοι οἱ
 γε Λυδοὶ τὸ ἐνθεῦτεν δειλοὶ ¹⁵ ἦσαν· ἀλλ', ὥς ἔμαθον τὸ
 γινόμενον, ¹⁶ ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, πεζοὶ τοῖσι Πέρ-
⁸ σσι ¹⁷ συνεβάλλον. χρόνῳ δὲ, πεσόντων ἀμφοτέρων πολ-
 λῶν, ἐτράποντο οἱ Λυδοί. κατεilhθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος,
 ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν ¹⁸ Περσέων.

81

Τοῖσι μὲν δὲ κατεστήκει πολιορκίη. Κροῖσος δὲ δο-
 κέων οἱ χρόνον ἐπὶ ¹⁹ μακρὸν εἶσεσθαι τὴν πολιορκίην, ⁶⁵
 ἔπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους ἐς τὰς συμ-
²⁰ μαχίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, ἐς πέμπτον

Cræsus ob-
 sessus mit-
 tit, qui so-
 ciorum au-
 xilia pro-
 ptere ar-
 cessant.

¹ Citant Thomas M. et Suidas in v. Supra πάντας S.

² Sic F.a.c. Suid. Thom. Vulgo γινόμενον.

³ ἀμύνηται M.K.

⁴ εἵνεκεν vel εἵνεκα M.S.V.R.K. F.a.b.c.d.e. Vulgo εἵνεκα. Hanc varietatem in posterum non enotabo.

⁵ αὐτοῦ F.a. Πέαν αὐτῆς S.

⁶ ὁδμὴν S.V.b.e.

⁷ Sic M.S.K.F.a.b.c.d. Schol. Hermogen. p. 396. ὅ γι τοι Ald.V.

⁸ Sic F.a. Steph. ὁ αὐτὸς V.S. b.d.e. Ald. ὡς τὸς R.c.F. pro v.l.

⁹ συνήεσαν F. ξυνήσαν Schæfer.

¹⁰ Sic R.a. ὥς ὁσφραντο M.K.F. ὁσφραντο absque ὥς S.b.d.e. edd. vett.

¹¹ Πότες V.S. edd. vett.

¹² μέντοι γε οἱ S.

¹³ ἦσαν Schæfer.

¹⁴ ἀποθορόντες d.e.

¹⁵ συνεβάλλον c.d.e.

¹⁶ Περσῶν b.d.e.S.

81.

¹⁷ μακρὸν M.K.R. μακρότερον S. alii cum Ald. Mox ἐπέμπων S.

μῆνα προερόντες ^b συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τούτους δὲ
 ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι ^c βοηθεῖν, ὡς ^d πολιορ-
 : κεομένου Κροίσου. Ἐς τε δὴ ἂν τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμ- 70
 μαχίας, καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐ-
 τοῖσι ^a τοῖσι Σπαρτιήτησι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον
^b συνεπεπτώκεε ἕρις εὔσα πρὸς Ἀργεῖους, περὶ χώρου
² καλεομένου Θυρέης. τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας, εὔσας τῆς
 Ἀργολίδος ^c μοίρης, ^d ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαι- 75
 μόνιοι. ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ^e ἡ πρὸς ἐσπέρην Ἀρ-
 γείων, ἡ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ χώρα, καὶ ἡ ^f Κυθρήϊη νῆσος, καὶ
³ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων. βοηθήσαντων δὲ Ἀργείων τῇ σφε-
 τέρῃ ἀποταμνομένῃ, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους συνελ-
 θόντες, ὡς τε τριηκοσίους ἑκατέρων ^g μαχέσασθαι· ὁκότε- 80
 ροι δ' ἂν περιγέγονται, ^h τούτων εἶναι τὸν χώρον· τὸ δὲ
 πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ⁱ ἑκάτερον ἐς τὴν
 ἑωυτοῦ, μηδὲ ^k παραμένειν ἀγωνιζομένων, τῶνδε εἵνεκεν,
 ἵνα μὴ παρέόντων τῶν στρατοπέδων, ὀρώντες οἱ ἕτεροι
⁴ ^m ἐσσομένους τοὺς σφετέρους, ἐπαμύνουσιν. Συνθέμενοι ⁿ ὦν
 ταῦτα, ἀπαλλάσσογτο· λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέν- 86
 τες ^o συνέβαλλον. μαχομένων δὲ σφῶν, καὶ γινομένων

Contentio
 Spartano-
 rum et Ar-
 givorum de
 Thyrea.
 Othryades
 Laco vi-
 ctor. Ar-
 givi a Spar-
 taniis ite-
 rum victi.
 Ea de cau-
 sa utrique
 apud se le-
 gem tulo-
 runt, et
 suae ipso-
 rum con-
 suetudini,
 et altero-
 rum legi
 contrariam
 illam: Ar-
 givi, ut co-
 mas ton-
 derent; Spartani,
 ut essent
 comati.

41

^b τὸ σ. S.V.

^c βοηθήην S. βοηθεῖην V. Vulg.
 defendit Wesselingius ex c. 83.
 ubi δεόμενος βοηθεῖν.

^d πολιορκουμ. b.e. πολιορκουμ.
 Schæfer.

82.

^a Sic M.K.F.a. τοῖσι om. S.b.
 c.d.e. edd. vett.

^b συνεπέπτεκεν b.

^c μόρης F.

^d ἀποταμόμενοι M.K.R.V.S.F.
 a.c. ἀποτεμέμενοι Ald. b.d.e.

^e ἡ om. e.

^f Sic M.K.R.V. Vulgo Κύθηρα

et e. Κυθρήϊη S.

^g φέρεσθαι R. μάχεσθαι c.

^h τούτων F.a. τούτων c. τουτέων
 S.

ⁱ ἑκατέρων malit Wesselingius
 sine causa.

^k παραμένειν M.S.K.F.a.c. περι-
 μένειν alii.

^l ὀρώντες F. ὀρέοντες Schæferus.

^m Sic K.M.V.F.a.d. ἡσσημέ-
 νους S. ἐσσομένους b. ἡσσωμένους c.
 edd. ἐσσωμένους Ald.

ⁿ ὦν om. M.K.F.a.b.c.d.e. συν-
 θέντες δὲ S.

^o συνέβαλον F.a.c.

ἰσπαλέων, ὥς ἐπελείποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίαν τρεῖς·
 Ἀργείων μὲν, ἡ Ἀλκίνοῦ τε καὶ Χρόμιος· Λακεδαιμο-
 νίων δὲ, Ὀθρυάδης. ὑπελείφθησαν δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελ-
 5 θούσης. οἱ μὲν ἤδη δύο τῶν Ἀργείων, ὡς νενικηκότες,
 ἔθρονον ἐς τὸ Ἄργος· ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυάδης,
 ἔσकुλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, καὶ προσφορήσας τὰ
 ὅπλα πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, ἐν τῇ τάξει εἶχε
 6 ἑαυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρήσαν πυθανόμενοι ἀμφό- 95
 τεροι. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν νικᾶν· ἔλ-
 γοντες, οἱ μὲν, ὡς ἑαυτῶν πλεῖνες περιγεγόνασι· οἱ δὲ,
 τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας, τὸν δὲ σφέτερον πα-
 ραμείναντα, καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. ἑτέ-
 λος δὲ, ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων
 7 δὲ καὶ ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀρ-
 γεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου κατακειράμενοι τὰς
 κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποίησαντο νό-
 μον τε καὶ κατάρην, μὴ πρότερον θρῆναι κόμην Ἀργείων
 ἢ μηδένα, μηδὲ τὰς γυναῖκάς ἴσφι χρυσοφορήσειν, πρὶν
 8 ἂν Θυρίας ἀνασώσωνται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ ἐναντία
 τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γὰρ κομῶντες ἢ πρὸ τούτου, ἀπὸ
 τούτου κομᾶν. τὸν δὲ ἓνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν
 τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρ-

^p Sic F.c.d.e. Vulgo ὑπελείποντο. ἰσπαλέων S.

^q Sic M.K.S.F.a.b.c.d. Αλκί-
 νου Ald. e. Mox Χρόμιος c. Vide-
 atur Stobæus 7, 67. ubi Wesse-
 lingius de conjectura, quod nos
 e ms. reposuimus. De Othryade
 Hemsterhus. ad Lucian. Con-
 templ. c. ult.

^r δὴ om. b.d.e.

^s συνήσας R.A.

^t Citat Thomas M. in Perie-
 γένητο.

^v τέως K.

^w καὶ om. d.

^x μηδένα om. S. Sic et e. ubi
 κόμας Ἀργείων.

^y σφι om. S.b.d.e.

^z ἂν om. M.F.a.c. Sed de-
 fendit Wesseling. e Platone ci-
 tans Phæd. p. 89. C. ἐνορκον ἂν
 ποιησαίμην, ὅσπερ Ἀργεῖοι, μὴ πρό-
 τερον κομήσειν, πρὶν ἂν κομήσω ἀνα-
 μαχόμενος.

^a πρὸ τοῦ Schæferus. πρὸν Eu-
 stath. Il. p. 165, 19=125, 5.

την, τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρμένων, ^b αὐτοῦ μιν ἐν¹⁰

3 τῇσι Θυρέσσι καταχρήσασθαι ἑαυτόν. Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτῃσι ^a ἐνεστέατων πρηγμάτων, ἦκε ὁ Σαρδιηνὸς κήρυξ, δέόμενος Κροίσῳ βοηθεῖν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὅμως, ἐπεὶ τε ^b ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθεῖν.

Spartanis abituris opem latum Croeso, nuntius venit, eum jam captum esse: anno eodem 546 extremo.

² καὶ σφι ἤδη ^c παρσκευασμένοισι, καὶ νεῶν εὐσεῶν ἐτοί-¹⁵ μων, ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὡς ^d ἡλώκοι τὸ τεῖχος ^e τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο Κροῖσος ζαγρηθεῖς. οὕτω δὲ οὗτοι ^f μὲν, συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλῃν, ^g ἐπέπαυτο.

4 Σάρδιες δὲ ^a ἤλωσαν ὧδε. ἐπειδὴ ^b τεσσερεσκαίδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ πολιορκεομένῳ Κροίσῳ, Κύρος τῇ στρατιῇ τῇ ἑαυτοῦ, διαπέμψας ἱππέας, προεῖπε, τῷ πρώτῳ ἐπι-²⁰ ² βάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ τούτο, ^c πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὡς οὐ ^d προεχώρει, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων ^e πεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος ἐπειράτο προσβαίνων, τῷ ὄνομα ἦν Ὑροιάδης, κατὰ τούτο τῆς ἀκροπόλις τῇ²⁵ ³ οὐδεὶς ἐτέτακτο ^f φύλακος· οὐ γὰρ ἦν δεινὸν, κατὰ τούτο

Quis murum Sardianum primus conscenderit, et ejus muri quae antiqua facta. Meles, veterum Lydiae regum unus.

μη ἀλῶ ποτέ. ἀπότομός τε γάρ ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος· τῇ οὐδὲ ^g Μήλης, ὁ ^b πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων, μούνη οὐ περιήνευκε τὸν λέοντα, τὸν οἱ ἡ παλ-

^b αὐτοῦ μιν etc.] Citat Thomas M. in Διαρχῶμαι. Plutarch. Malign. p. 858. Supra συλλοχῶντε S. 83.

^a Sic M.R.F.a.c. et K. addito τῶν. ἐνισταμένων τῶν S.b.d.e. edd. vett.

^b ἐπύθοντο Schæferus.

^c παρσκευασμένοισι F.b.

^d ἡλώκει e.

^e τῶν om. a.

^f μὲν om. d.e.

^g ἐπέπαυτο S.d. Schweighæusero placeret ἐπεπαύτο.

84.

^a Sic R.M.K.F.a.c. ἡλώκεσαν

V.S.b.d.e. Ald. Σάρδιες S. in extremo cap. cum vulg. consentiens. Idem mox ἐπέας pro ἱππέας.

^b Sic d. Plerique τεσσαρ. cum Ald.

^c Sic K.M.R.F.a.c. Vulgo πειρησάμενος cum b.d.e. πειρασάμενης S.

^d Ita Gronovius, προεχώρει S. b.d.e. edd. vett.

^e πεπαυσαμένων V.S. qui mox Μάρδης. cf. Steph. Byz.

^f Hinc Suidas in v.

^g Μῆλος c.

^b Sic M.K.F. πρότερος S. Paris. et al.

λακὴ ἔτεκε, ¹Τελμυσσέων δικασάντων, ὡς περιενειχθέντος ³⁰
 4 τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ἔσονται Σάρδιες ἀνάλατοι. ὁ δὲ
 Μήλης κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενεΐκας, τῇ ἦν ἐπίμα-
 χον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, κατηλόγησε τοῦτου, ὡς
 εἶν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον· ἔστι δὲ ²πρὸς τοῦ Τρωάλου
 5 τετραμμένον τῆς πόλιος. Ὁ ὢν δὴ Τροιάδης ³οὗτος ὁ ³⁵
 Μάρδος, ἰδὼν τῇ προτεραίῃ ⁴τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο
 τῆς ἀκροπόλιος καταβάντα ἐπὶ κυνέην ἄνωθεν κατακυ-
 λισθεῖσαν, καὶ ἀνελόμενον, ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ⁵ἐβά-
 6 λετο. τότε δὲ δὴ ὁ ⁶αὐτὸς τε ἀναβεβήκει, καὶ ⁷κατ'
 αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον. προσβάντων δὲ συχνῶν, ⁸40
⁹οὕτω δὴ Σάρδιές τε ἠλώκεσαν, καὶ πᾶν τὸ ἄστυ
 ἐπορθέτο.

85

Croesi filius
 mutus,
 idemque
 surdus, [I,
 34 et 38.]
 irridente in
 patrem
 Persa, lo-
 qui coepit.

Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ⁹ἐγένετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ
 καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, τὰ μὲν ἄλλα ἐπεικῆς, ἄφα-
 2 νος δέ. ἐν τῇ ὢν παρελθούσῃ ¹⁰εὐεστοῖ ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν
¹¹ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκει, ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ δὴ ⁴⁵
 καὶ ἐς Δελφούς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμεψε ¹²χρησιμοποιεῖν. ⁴³
 ἢ δὲ Πυθίῃ οἱ εἶπε τάδε·

¹ Sic M.K. Τελμυσσέων sive Τελμυσέων (S.)—alii. Τελμυσέων e. Τελμυσσέων Ald. Mox κατηλόγησε τοῦτο Reiskius coll. 144. et III. 121.

² πρὸς τὸν Τρωάλον Reiskius. Mox πόλεος S.

³ Ita Reiskius. Vulgo αὐτός. Tum Μάρδος S. αὐτός in quo mss. et edd. consentiunt, defendi possit, si Hyrcadem Lydo illi oppositum dicas: quum Lydum aliquem et defendere et ascendere vidisset, ipse etiam Hyr. Et postea sequitur, τότε δὲ δὴ αὐτός τε ἀναβ. ΜΑΤΤΗΙΞ.

⁴ τὸν τινα M.K. Mox ἀκροπόλεος S.

⁵ ἐβάλλετο b.c.d.e. Ald.

⁶ Sic K.F.a.c.d.e. ὁ αὐτός τε vulgo. ἀναβέθηκε S.

⁷ Sic M.S.V.K. alii. μετ' e. edd. vett.

⁸ Sic M.K.V.F.a.c. Vulg. om. δῆ.

⁹ ἐαλώκεσαν S.

85.

¹⁰ ἐγένετο S.a.d.e. Ald. Κροῖσον om. F. in contextu.

¹¹ Sic K.F.a. εὐεστοῖ M. εὐθνήει Ald. S.b.c.d.e.F. pro v. l.

¹² Sic M.K.F.a.b.c.d. ἐς αὐτὸν V.S. ἐς ἐκὺν e. vulg.

¹³ Sic K.S.V.M.R.F.a.b.c.d. Vulgo χρησιμοποιεῖν cum e.

- 3 Λυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε,
μῆ^ε βούλευ πολύευκτον ἦν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου. [†] τὸδε σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς 50
ἔμμεναι. αὐδήσει γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλβρ.

4 Ἀλισκομένου^β δὲ τοῦ τείχεος, ἥϊε γὰρ^β τῶν τις Περσέων
ἰαλλογνώσας Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων, Κροῖσος^κ μὲν νυν
ὀρέων ἐπίοντα, ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς^ι παρημε-
λήκει, οὐδέ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν· ὁ δὲ παῖς 55
οὗτος ὁ ἄφρωνος, ὡς εἶδε ἐπίοντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ^μ θεούς
τε καὶ κακοῦ ἔρρηξε φωνῇ, εἶπε δέ· “^{πν} ὦνθρωπε, μὴ
5 “^ο κτεῖνε Κροῖσον.” Οὗτος μὲν δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέγ-
ξατο· μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον τῆς 60

- 36 ^ρζῆς. Οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδεις ἔσχον, ^ακαὶ
αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν, ἄρξαντα ἕτα^β τεσσσερσκαί-
δεκα, καὶ τεσσσερσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκηθέντα, κατὰ
τὸ^ε χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἐαυτοῦ μεγάλην
ἀρχήν· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἤγαγον παρὰ Κυ- 65
2 ρον. ὁ δὲ, ^δσυνήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασε ἐπ' αὐ-
τὴν τὸν Κροῖσόν· τε ἐν πέδῃσι δεδεμένον, καὶ δις ἑπτά
Λυδῶν παρ' αὐτὸν παῖδας· ἐν νόῳ ἔχων εἶτε δὴ ἀκρο-

Cresus
compedi-
bus vin-
ctus, et ro-
go imposi-
tus ut com-
bureretur,
Solonis re-
cordatus,
eum inge-
miscens ter
nominavit.
Cujus rei
Cyrus cau-
sam edo-

^ε Sic S. Ald. βούλου M.K.F. a.c.

[†] τὸ δ' F.a.b.c.S.

^β δὴ F.a.c.

^β Sic M.K.S. et alii. τῶν om. edd. e.

^ι Sic K.M.R.F.a.c. ἄλλων γνώ-
σας S. et alii.

^κ Posse, si opus esset, μὲν μιν
suspiciari, quod cum isto permu-
tatum erat I. 183. Sed hic nil
variant libri. SCHWEIGHŒUSER.
μὲν νῦν diserte S.

^ι παρημελημένος F. cum παρημέ-
λει pro v. l.

^μ θεοὺς δὲ καὶ ἔρρηξε S.

^π ὦνθρωπε M.K.S.R. Gregor.
dial. Ion. 29. F. alii. Ald. ἄνθρωπε
al. cum A. Gellio V. 9.

^ο κτεῖναι Schaeferus.

^ρ ζῆς V.S.b.e.

86.

^α κ. α. δὴ e.

^β Sic F. cum Gronov. τεσσα-
ρεσκ. S. Parisini. Ald. Mox τεσ-
σερ. solus d.

^ε Sic M.K.F.b.c.d. χ. τε καὶ
S. Ald.^ε b. χ. καὶ e.

^δ Suidas in v.

^ε τε om. e. δεδεμένον ἐν πέδῃσι S.

^ι αὐτῶν F. sed αὐτὸν corr. pr. m.

βίωια ταῦτα καταγνῆν θεῶν ὅτεω δὴ, εἴτε καὶ εὐχὴν
ἐπιτελεῖσαι θέλων· εἴτε ¹καὶ πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι ⁷⁰
θεοσεβέα, ταῦδε εἵνεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν πυρὴν, βου-
λάμενος εἶδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα
³κατακαίεσθαι. τὸν μὲν δὴ ποιεῖν ταῦτα· τῷ δὲ Κροίσῳ,
ὅσπερ ἐπὶ τῆς πυρῆς, ἐσελθεῖν, ²καὶ περ ἐν κακῷ ἐόντι
τοσούτῳ, τὸ τοῦ Σόλωνος, ὡς αἰ εἶη σὺν θεῷ εἰρημένον, τὸ ⁷⁵
“Μηδεια εἶναι τῶν ζώντων ὀλβιον.” ὡς δὲ ἄρα μιν
⁴προστίῃναι ταῦτο, ὁ ἀντεικόμενός τε καὶ ἀναστενάζοντα
ἐκ πολλῆς ῥησυχῆς, ἐς τρεῖς ὀνομάσαι ⁵Σόλωνα. καὶ τὸν ⁴⁴
Κῦρον ἀκούσαντα, κελύσαι τοὺς ἐρμηνείας ἐπιείρυσθαι
τὸν Κροῖσον, τίνα τούτων ἐπικαλέοιτο· καὶ τοὺς προσελ-
⁵θόντας ἐπειρωτᾶν. Κροῖσον δὲ ἑτάως μὲν στήνῃ ἔχειν
ἐρωτεύμενον· μετὰ δὲ, ὡς ἡναγκάζετο, εἰπεῖν· “Τὸν
“ἀν ἐγὼ πᾶσι τυράντοις προετίμησα μεγάλων χρη-
“μάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν.” Ὡς δὲ σφί ἄσσημα ἔφραζε,
⁶πάλιν ἐπειρώτεον τὰ λεγόμενα. ²Λιπαρόντων δὲ αὐ- ⁸⁵
τῶν, καὶ ὄχλοι παρεχόντων, ἔλεγε δὴ, ὡς ἤλθε ἀρχὴν ὁ
Σόλων, εὖν Ἀθηναῖος, καὶ θεσπόμενος πάντα τὸν ἑαυτοῦ·

² ἐτεροβή om. S. ubi supra κατ-
αγγνῆν. ἴτερ δὲ F.b.e.

¹ καὶ om. S.V.

¹ Sic M.S.K.F. al. εἵνεκεν Ald. e.

² Sic mss. Expectaveram au-
tem καὶ γὰρ, quippe quoniam, vel
quippe qui. SCHWEIGH. Mox
ἔτι S.

¹ Sic mss. plures. εἶναι om. M.

² Sic F.a.c. Vulgo ζόντων.

³ Sic mas. Ald. παραστίῃναι
Stephanus in ed. 2. e. conj.

⁴ Hinc Eustath. Od. 9. p.
1604, 8=319, 24.

⁵ Sic M.K.R. Eustath. F.a.c.
λεπτοψυχῆς V.S.b.d.e. Ald. F.
marg.

⁶ Sic V.S. Σόλων M.K. et alii.
τὸ Σόλων edd. vett.

¹ ἐπιείρυσθαι F. et mox ἐπειρωτᾶν
cum S.

² ἑτάως S.e. Eustath. Il. α'. p.
80, 22=60, fin. quem v. Od. γ'.
p. 1460, 20=117, 3. Vide He-
rodotum VIII. 74. II. 169. Sed
ἑτάως I. 82. 94.

¹ Sic edd. ἐρωτεύμενον M.K.S.F.
a.b.c.d.e. ἐπειρωτᾶμενον Steph.
marg.

² ὡς om. V.S.b.e. Ald.

³ ἐπειρώτεον M.K.a.b.c. ἐπειρώ-
των F.S.

⁴ Citat Thomas M. in Ὀχλος.

ἄλβον ἁποφλαυρίσει· οἷα δὲ εἶπας, ὥστε αὐτῷ πάν-
τα ἁποβεβήκοι τῇ περ ἐκεῖνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς
ἑαυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἂνθρώπινον, καὶ μάλιστα 90
τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκούντας ὀλβίους εἶναι. Τὸν
μὲν Κροῖσον ταῦτα ἀπηγγέσθαι· τῆς δὲ πυρῆς ἤδη ἁμ-
7 μένης, καίεσθαι τὰ περιόχματα. καὶ τὸν Κῦρον ἀκού-
σαντα τῶν ἑρμηνέων ἃ τὰ εἶπε Κροῖσος, μεταγόνοντα τε,
καὶ ἐννῶσαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος εἶναι, ἄλλον ἄν- 95
θρώπον, γενόμενον ἑαυτοῦ εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσω, ἔζοντα
ἑ πυρὶ διδοίῃ· πρὸς τε τούτοις, δέισαντα τὴν τίσιν, καὶ
ἐπιλεξάμενον ὥς οὐδὲν εἴη ἢ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλῶς
ἔχον, ἑ κελεύει σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ καίόμενον πῦρ,
καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροῖσου·
καὶ τοὺς, πειραμένους, οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἑπι-
7 κρατῆσαι. Ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν, Κροῖσον μα-
θόντα τὴν Κύρου μεταγνώσιν, ὥς ὥρα πάντα μὲν ἄνδρα
σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι ἑ καταλαβεῖν,
ἐπιβώσασθαι, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, εἴ τί οἱ
ἑ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἑ ἐδωρήθη, παραστῆναι, καὶ ἑ ῥύ-
2 σασθαί μιν ἐκ τῷ παρόντος κακοῦ. τὸν μὲν, δακρύοντα
ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν· ἐκ δὲ αἰθρίας τε καὶ νηνεμίας

Exsuperan-
te igne,
quum A-
pollinem
Croesus in-
vocasset,
maxima
pluvia orta,
rogus ex-
stinctus.
Quid Cyrus
Croesum
interroga-
rit, et quid

^y Sic F.a.c.d. et forte M. Vulgo ἀποφλαυρίσει· οἷα δὲ cum S.

^z Sic R.S.V.K.F.a.c.d. et forte M. Vulgo τῇ αὐτῇ.

^a Sic K. Alii codd. vel ἀποβεβήκει οἱ, vel ἀποβεβήκει οἱ, vel ἀποβεβήκει sine οἱ, ut S.

^b ἀνθρωπῶν Schæferus, suggerente Wesselingio.

^c σφίσι αὐτοῖς ὀλβίους δοκούντας εἶναι F. σφισιν αὐτοῖσιν i. d. e. S. Mox περὶ ἴσχατα edd. ante Wesseling. vid. V. 101. περιόχματα S.

^d τὰ Κροῖσος εἶπε K.S.F.

^e Eustath. II. α'. p. 288, 15 = 218, 11.

^f Sic F. Vulgo ζῶντα.

^g Sic M.S.K.R.F.a.c.d. Vulgo πυρῇ. Mox παραδιδόη c.

^h τῶν ἀνθρώπων R.c.

ⁱ κελεύειν correxit H. Steph.

^k ἐπικρατεῖν R.c.

87.

^a ὅρα d.

^b καταβαλεῖν R. ut corr. Portus.

^c κεχορήγηται R.

^d β. αὐτὸν M.K.R.F.a.c.

ab eo ut
propterea accu-
peret.

ἑσθλαμειῶν ἑταίρης νέφεα, καὶ χειμῶνά τε καταρρα-
γῆναι, καὶ ἵσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, ἑκατοσβεσθῆναι τε ¹⁰
τῇ πυρῇ. αὐτῷ δὲ μαθὲν τὸν Κύρον, ὡς εἶη ὁ Κροῖσος
καὶ θεοφιλὴς καὶ ἀπὸ ἀγαθῶν, καταβιβάσαντα αὐτὸν
3 ἀπὸ τῆς πυρῆς, εἰσεσθαι τάδε· “Κροῖσε, τίς σε ἀνθρώ-
“ πῳ ἀεγῆκας, ἐπὶ γῇ τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον,
“ πολέμῳ ἀπὸ φίλου ἐμοὶ καταστῆναι;” Ὁ δὲ εἶπε ¹⁵
“Ὁ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἐπρήξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ,
“ τῇ ἐμευτοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ, αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ⁴⁵
4 “ὁ Ἑλλήνων θεὸς, ἑπαιέρας ἐμὲ ἑστρατεύεσθαι. οὐδεὶς
“ γὰρ αὐτῷ ἀνστής ἐστι, ὅς τις πόλεμον πρὸ εἰρήνης
“ αἰρέσει. ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπ- ²⁰
“ τεισι· ἐν δὲ τῇ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. ἀλλὰ ταῦ-
“ τα δαίμοσι καὶ φίλοι ἢ αὐτῷ γενέσθαι.”

88

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε. Κύρος δὲ αὐτὸν λύσας ἑκάτισέ
τε ἐγγὺς ἐαυτοῦ, καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίᾳ εἶχε, ¹⁰
ἑκατοσβεσθῆναι τε ὁρᾶν καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ ἐκέκοντο ²⁵
2 εἰότες πάντες. ὁ δὲ, συντοκίᾳ ἐχόμενος, ἥσυχος ἦν. μετὰ
δὲ, ἐπιστραφεὶς τε καὶ εἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν
Λυδῶν αὐτοῦ κεραϊζόντας, εἶπε· “Ὁ βασιλεῦ, ⁴ κότερα
“ λέγειν πρὸς σὲ τὰ νοῶν τυγχάνω, ἢ σιγᾶν ἐν τῷ
3 “παρεόντι ἑχρή;” Κύρος δὲ μιν θαρσύνοντα ἐκέλευε λέ- ³⁰

Colitur
Circum
a Cyro,
idcircoque
bonum ei
consilium
dat.

^c Sic Ald. συνδραμεῖν S.M.K.F.
a.b.c.d.

^f καὶ σβεσθῆναι S.

^g Sic S.K.F.a.b. ὁ al. om.

^b Schol. Dionysii Thracis
Bekker. Anecd. p. 743, 17. ἀν-
έγνω. Vid. Villosioni Anecd. II.
p. 179. Schaefer. Gregor. p. 505.

ⁱ ἐπαίρας P. qui voluit ἐπαίρας
docente Wesselingio. Vulgo ἐπ-
φρας. In S. ἐπάρας.

^k στρατοπεδεύεσθαι K. Sequen-
tia habet Stobaeus 55, 10. Mox

αἰρέται S.

^l δαίμοσι καὶ M.K.F.a. δαίμοσι
πῶ R.c. δαίμονι καὶ edd. b.d.S.

88.

^a κατέισε M.K.a.c. κάτεισε F.

^b ἀπεθόμαζε F.

^c αἰδόμενος V.S. εἰδόμενος F.

^d Sic Ald. Herodotus infra 91.
κότερον M.K.S.V.F.a.b.c.d.

^e χρόνῳ χρή; R.M. χρόνῳ abs-
que χρή K.P.F.a.c. παρείοντι χρή
sine χρόνῳ S.b.d. Ald. παρείοντι
χρόνῳ Schaeferus.

γειν ὅ τι βούλοιτο. ὁ δὲ αὐτὸν [†]εἰρώτα, [‡]λέγων· “Οὐ-
 “ τος ὁ πολλὸς ὅμιλος τί ταῦτα [‡]σπουδῇ πολλῇ ἐργά-
 “ ζεται;” Ὁ δὲ εἶπε· “ Πόλιν τε τὴν σὴν διαρπάζει,
 4 “ καὶ χρήματα τὰ σὰ [†]διαφορέει.” Κροῖσος δὲ ἀμεί-
 βετο· “Οὔτε [‡]πόλιν τὴν ἐμὴν, οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ ³⁵
 “ διαρπάζει· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων [†]μέτα. ἀλλὰ
 39 “ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά.” Κύρω δὲ [‡]ἐπιμελὲς
 ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε· μεταστησάμενος δὲ τοὺς ἄλ-
 λους, εἶρετο Κροῖσον ὅ τι οἱ ἐνορώῃ ἐν τοῖσι [‡]ποιουμένοισι.
 2 ὁ δὲ εἶπε· “Ἐπεὶ τε με θεοὶ [‡]δῶκαν δούλόν σοι, δικαίῳ, ⁴⁰
 “ εἴ τι [‡]ἐνορέω πλέον, σημαίνειν σοι. Πέρσαι, φύσιν
 3 “ ἑόντες ὑβρίζται, εἰσὶ ἀχρήματοι. ἦν ὧν σὺ τούτους
 “ ἐπερίδης διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρήματα
 “ μεγάλα, τάδε τοι ἐξ [†]αὐτῶν ἐπίδοξα γενέσθαι· ὅς ἂν ⁴⁵
 “ αὐτῶν πλεῖστα [‡]κατάσχη, ταῦτον [‡]προσδέχεσθαι τοι ⁴⁵
 4 “ ἐπαναστησόμενον. νῦν ὧν ποιήσον ὧδε, [†]εἴ τοι [‡]ἀρέσκει
 “ τὰ ἐγὼ λέγω. [†]κάτισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι
 “ τῇσι πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων πρὸς τοὺς ἐκφέ-
 “ ροντας τὰ χρήματα ἀπαιρέομενοι, ὥς σφεα ἀναγ-
 5 “ καίως ἔχει [‡]δεκατευθῆναι τῷ Διὶ. καὶ σύ τε σφι οὐκ ⁵⁰
 “ ἀπεχθῆσσαι βίῃ ἀπαιρέομενος τὰ χρήματα· καὶ ἐκεῖ-
 “ νοι, συγγινόντες ποιεῖν σε δίκαια, ἐκόντες ποιήσουσι.”

[†] ἡρώτα F.S.

[‡] λέγων ὡτως ὁ S. Ald.

[‡] πολλῇ om. S.b.d. πολλῇ σπου-
 δῇ F. πολλῇ Ald.

[†] Sic M.K.R.F.a.c.d. διαφθο-
 ρεί S. edd. vett. cf. Leopardi
 Em. VII. 9.

[‡] τὴν π. τ. b.

[†] μετὸν K.

89.

[‡] ἐπιμελῶς K. Sequentia ex-
 pressit Philostr. Ic. II. p. 824.

[‡] ποιουμένοις S.

[‡] Sic S. Ald. ἔδωκαν F.a.c.

[‡] Sic F. Vulgo ἐνορῶ.

[‡] ἐπερίδης S.

[†] αὐτῶν] αὐτῶν S.M.K.F.a.b.
 c.d. Mox πλεῖστα αὐτῶν S.

[‡] κατάσχει b.d.

[‡] προσδέχεσθαι Steph.

[†] εἴ τι S.d.

[‡] Sic F.a.b.c. Schæferus.

Vulgo ἀρέσκει.

[†] θάρρησον S. et mox ἀπαιρεύ-
 μενοι—ὡς σφε.

[‡] δὴ καταθῆναι S. δὴ κατευθῆναι
 K. Mox ἀπαιχθήσεται S. sed τ
 extritum.

90
 Ienano
 pecorum
 o Crea-
 1, Cyt
 na missis
 ptis,
 la sua
 expro-
 2.

Ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦρος, ὑπερήδeto, ὥς οἱ ἐδόκει^α εὖ ὑπο-
 τίθεσθαι. αἰνέσας δὲ πολλὰ, καὶ ἐντειλόμενος τοῖσι δορυ-
 φόροις τὰ Κροῖσος ὑπέθηκετο ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς⁵⁵
 2 Κροῖσον τάδε· “Κροῖσε, ὁ ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς ὅς βα-
 “σιλέος χρηστὰ ἔργα καὶ ἔπεα ποιεῖιν, ὁ αἰτέο^ο δόσιν
 “τὴν τινα βούλεαί τοι γενέσθαι παραυτίκα.” Ὁ δὲ
 3 εἶπε· “ὦ δέσποτα, εἰσας με ἡ χαρίϊ μάλιστα τὸν
 “θεὸν τῶν Ἑλλήνων, ὃ τὸν ἐτίμησα ἐγὼ θεῶν μάλιστα,⁶⁰
 “ἐπείρεσθαι, πέμψαντα τάσδε ἡ τὰς πίδαας, εἰ ἐξαπα-
 4 “τῶν τὰς εὖ ἰποιύντας νόμος ἔστι οἱ.” Κῦρος δὲ
 ἡ εἶρετο ὅτι οἱ τοῦτο ἰεπηγορεύων παραυτίετο. Κροῖσος
 δὲ οἱ^μ ἐπαηλόγησε πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ διάνοιαν, καὶ τῶν⁴⁶
 χρηστηρίων τὰς ἡ ὑποκρίσιας, καὶ μάλιστα τὰ ἀναθη-⁶⁵
 ματα καὶ ὥς ἐπαρθεῖς τῷ ματηγίῳ, ἐστρατεύσατο ἐπὶ
 5 Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὐτὶς παρατε-
 ὀμενος, ἐπειναί οἱ τῷ θεῷ^ο τούτων^ρ ὀνειδίσαι. Κῦρος δὲ

90.

^a I om. V.S.b.^b Sic P.K.F.a.c. ἀντ. S.b.d. alii.^c Sic K.b.d.F. pro v. l. βασιλέως S. vulgo.^d αἰτέο ed. Wess. etc. minus recte; est enim ex αἰτέα, resecto posteriore ε. Sic ἐξῆς III. 72. ἀκέο III. 40. et similia. cf. Maittaire Dial. p. 122. SCHWEIG. αἰτέο diserte S. edd. vett.^e τὴν δόσιν S.d. edd. vett. τὴν om. M.K.^f Sic M.F. Vulgo χαρίϊ.^g τὸν ἐγὼ ἐτίμησα θεῶν S. τὸν ἐγὼ ἐτίμησα θεῶν K.P.F. Brevius c. τὸν, θεῶν τῶν Ἑλλήνων ἐτίμησα ἐγὼ μάλιστα, probante Schweighæusero.^h τὰς om. K.ⁱ ποιούντας K.S.b.d.^k ἤρετο F. ἤρετο c.^l ὑπηγ. K. Vide Lobeck. ad Phryn. p. 702.^m ἐπαλλόγησε ed. Schæfer. ex emend. Leopardi VII. 9. Valckenærio et Wesselingio probata. Et sic Pollux II. 120. Vulgatum defendit Schweighæuserus, Lobeckio reprehensus ad Phrynich. p. 703. Non tacenda autem mssorum Pollucis varietas: quorum unus ἐπαλλόγησε, alter ἐπαυτολόγησε. Quibus ad vulgatam Pollucis lectionem immutandam equidem non moveor. Nemo, opinor, infra c. 118. ἐπαλλόγητο in controversiam vocabit, etsi edd. ante Reizianam ἐπαλλόγητο, codices ἐπαυτολόγητο et ἐπαυτολόγητο exhibent.ⁿ ὑποκρίσις ed. Schæfer.^o Sic Ald. b. τούτῃ S.P.K.F. d. τούτῃ R.a.c.^p ὀνειδίσαι S.

- γελάσας εἶπε· “ Καὶ τούτου τεύξεαι παρ’ ἑμοῦ, Κροῖσε,
 6“ καὶ ἄλλου παντὸς τοῦ ἀν’ ἐκάστοτε δέη.” Ὡς δὲ 70
 ταῦτα ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Λυδῶν εἰς Δελ-
 φούς, ἐντελλέτο, τίθεντας τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν
 οὐδὸν, εἰραπαῖν εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι μαντητίοις
 ἑπάρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, ὡς κατα-
 παύσοντα τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ’ ἧς οἱ ἀκροβίνια τοιαῦτα 75
 γενέσθαι· δεικνύοντας τὰς πέδας. Ταῦτά τε ἐπειρωτᾶν,
 καὶ εἰ ἄχαριστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι
) I θεοῖσι. Ἀπικομένοις ἃ δὲ τοῖσι Λυδοῖσι, ἔτι καὶ λέγουσι
 τὰ ἐντεταλμένα, τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν τάδε· “ Ἐτὴν
 “ πεπρωμένην ἃ μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγέειν καὶ 80
 2“ θεῷ. Κροῖσος δὲ πέμπτου ἑγονέος ἀμαρτάδα ἐξέ-
 “ πλησε, ὅς ἐων δορυφόρος Ἡρακλειδῶν, δόλῳ γυναικῆϊ
 “ ἐπισπόμενος, ἐφόνευσε τὸν δεσπότηα, καὶ ἔσχε τὴν
 “ ἐκείνου τιμὴν οὐδὲν οἱ προσήκουσαν. ἑ προθυμομένου δὲ
 “ Λοξίῳ, ὅπως ἀν’ κατὰ τοὺς παῖδας ἂ τοὺς Κροῖσου 85
 “ γένοιτο τὸ Σαρδίων πάθος, καὶ μὴ κατ’ αὐτὸν Κροῖσον,
 3“ οὐκ ἰοῖός τε ἑ γένητο παραγαγεῖν μοίρας. ὅσον δὲ

Apollinis
 responsum,
 Deos culpa
 liberantis,
 et oracula
 interpre-
 tantis. Cy-
 rus, mulus.

^a ἑμοῦ S.

^r ἄλλων c.

^b Sic M.K.R.F.a.c.d. ἤκουε S.
 b. et vulgo. Mox ἰ om. S.

^c ἑπάρας S.F.a. ἐπαίρας Schæ-
 fer. cf. 87. Mox καταπαύσαντα S.

^v Sic M.K.F.a.c. Alii τοιαῦτα.

^w ἀχαριστῶν R.c.

^x εἴη c. ἐστὶ d.

91.

^a δὲ om. F.

^b Sic V.S.M.K.R.F.a.c.d. Alii
 Λυδοῖσι λέγουσι ταῦτα δὴ τὰ ἐ. Al-
 dus καὶ λέγ. Sic et b.

^c Citat Libanius II. p. 643.
 D. et Choricius Or. in Proco-
 pium Gazæum c. 25. Wess.

^d μοῖραν F.a.c. μοῖρην vulg.

^e Sic M.K.A. Vulgo γένεος, et
 sic F. contra sensum. γονεα pro-
 genitorem valere docuit Grono-
 vius.

^f Sic F.a.b.c.d. Homerus Od.
 γ'. 215. ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμῆϊ. So-
 phocl. El. 973. ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς
 βουλευμασι, Wesselingio citati.
 Vulgo ἐπισπόμενος.

^g προθυμομένου F. in contextu, al-
 terum in marg.

^h Sic M.K.F. Alii τοῦ Κρ. τοὺς
 Κρ. παῖδας c.

ⁱ οἷός τε S.V. Schæferus. οἷόν τε
 ceteri.

^k ἐγένετο F.

" ἐπέδωκαν ἑαυτοῖς, ἥνυσάτο, καὶ ἐχαρίσατό αἱ. τρία γὰρ
 " ἔτεα ἔπαυεβαλέτο τὴν Σαρδίῳ ἀλώσειν καὶ τοῦτο
 " ἐπιστάσθω Κροῖσος, ὡς ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις⁹⁰
 " ἀλούς τῆς πεπρωμένης. δεύτερα δὲ ταύτων, καιομένη
 4 " αὐτῷ ἐπῆρκεσε. Κατὰ δὲ τὸ ματηῖον τὸ γεγόμενον,
 " οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται. προηγόρευε γὰρ οἱ Λο-
 " ξίης, ἣν στρατεύεται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν ἑαυ-
 " τὸν καταλύσειν. τὸν δὲ πρὸς ταῦτα χρῆν, ὅε μὲλ-⁹⁵
 " λοντα βουλευέσθαι, ἐπείρεσθαι πέμψαντα, κότερα τὴν
 5 " ἑαυτοῦ ἢ τὴν Κύρου ἰλεγοι ἀρχήν. οὐ ὁ συλλαβῶν δὲ
 " τὸ ῥηθῆν, οὐδ' ἐπαυειρόμενος, ἑαυτὸν αἰτίον ἀποφαινέτω.
 " ὃ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένῳ εἶπε ἑταῖρος
 6 " Λοξίης περὶ ἡμίονου, αὐτὸς ταῦτο συνέλαβε. ἦν γὰρ
 " ὅτι ὁ Κύρως οὗτος ἡμίονος· ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ ὁμοθεῖαν⁴⁷
 7 " ἐγγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνονος, πατρὸς δὲ ὑποδεσπότερου. ἢ
 " μὲν γὰρ ἦν Μηδῆς, καὶ ἑταῖρος Ἀστυάγεος θυγάτηρ τοῦ Μη-
 " δων βασιλέως· ὁ δὲ, Πέρσης τε ἦν, καὶ ἀρχόμενος ὑπ' ὅ
 " ἐκείνοισι· καὶ ἐνερθε εἰὼν τοῖσι ἅπασιν, δεσποίνῃ τῇ
 8 " ἑαυτοῦ συνοίκεε." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίῃ ὑπεκρίνατο
 τοῖσι Λυδοῖσι· οἱ δὲ ἀπήνεικαν εἰς Σάρδεις, καὶ ἀπήγγει-
 λαν ἑταῖρῳ Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας, ἑταῖρον ἑαυτοῦ εἶναι
 τὴν ἀμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ. Κατὰ μὲν δὴ τὴν¹⁰

¹ αἰται, ἥνυσέ τε Schæferus.

^m Sic R.S.a.c. ἐπαυεβάλλετο F.
b.d. vulgo. Mox τῇ om. S.

ⁿ Sic M.R.K.a.c.F. αὐτὸν al.
om.

^o εἰ om. S.V.b.d. Ald.

^p λέγει M.K.a. λέγει S. et vulg.

^q συμβαλόν Schæferus. Sanum
est vulg.

^r τὰ εἶπε om. S.V. Valla, et
Schæferus, qui paullo ante τὸ δὲ
τὸ pro ἑ καὶ τό.

^s Sic Ald. συνέβαλε mss. fere
omnes.

^t δὴ om. b. Mox αἶτος ὁ ἡμίονος
Schæferus. Infra ἀμίνος S.

^v Ἀστυάγεω—βασιλέως S. Ασ-
τυάγεω d. βασιλέως F.b.d. Ald.

^w Sic M.K.S.F.a.b.c.d. Vulgo
συνόικεε.

^x τῇ om. M.F.a.

^y συνέγνω τ. α. citat Priscian.
XVIII. p. 1206.

^z οὐχὶ b.d. οὐκ Schæferus.

Κροίσου τε ἀρχὴν, καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν, ἔσχε οὕτω.

- 2 ^aΚροίσῳ δὲ ἔστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ, καὶ οὐ τὰ εἰρημένα μούνα. ἐν μὲν γὰρ Θήβησι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος, τὸν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ· ἐν δὲ Ἐφέσῳ, αἱ τε βόες αἱ ¹⁵ χρύσειαι, καὶ τῶν κίωνων αἱ πολλαί· ἐν δὲ ^bΠρονήϊς τῆς ²ἐν Δελφοῖσι, ἀσπίς χρυσῇ μεγάλῃ. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν περιεόντα. τὰ δ' ἐξ ἀπόλωλε ^cτῶν ἀναθημάτων. τὰ δ' ἐν Βραγχίδῃσι ^dτῇσι Μιλησίων ἀναθήματα Κροίσῳ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὁμοῖα ²⁰ ³τοῖσι ἐν Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἐς τε Δελφοὺς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε, οἰκῆιά τε εἶντα, καὶ τῶν πατρῶων χρημάτων ἀπαρχήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ, πρὶν ἢ βασιλεῦσαι, ^cἀντι- ²⁵ στασιώτης κατεστήκεε, συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι ⁴τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν Ἀλυάττεω μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος. Κροῖσος μὲν γὰρ ἐκ Καεῖρης ἦν γυναικὸς Ἀλυάττῃ· Πανταλέων ⁵δὲ, ἐξ Ἰάδου. ἐπεὶ τε δὲ, δόντος τοῦ πατρὸς, ἐκράτησε ³⁰ τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρῆσσοντα ἐπὶ κνάφου ἔλκων διέφθειρε· τὴν δὲ οὐσίην αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας, τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀνέθηκε ἐς τὰ εἶρηται. καὶ περὶ μὲν ἀναθημάτων τοσαῦτα εἰρήσθω.

Donaria
Cresci mul-
ta in variis
Græciæ
templis.
Pantaleon,
Cresci frater
ex patre. *Λύκειν*
Quam fœ-
de Cresus
interemerit
fratris fau-
toreni.

92.

^a Κροίσῳ etc. Desunt hæc usque ad c. 93. V.S.b.d. Valla.

^b Sic K.M.F.a. Vulgo προ-
ηλὺς τοῖσι. τοῖς Ald.

^c Vulgo τὰ τῶν α. Schæferus
τὰ delevit. Sic et Schweighæu-
ser. cui τὰ τῶν d. e gl. irrepsisse
videntur.

^d τῆς conj. Schweigh. τοῖσι
Reiskius. ἀναθήματα om. Ald.

^e ἀντιστασιώτης M.K.R.a.c.F.
Vulgo ἀντιστασιώτας.

^f Sic Lexic. Herodot. Hesych.
Suid. Vulgo κναφίου. γνάφου Plu-
tarchus Wyttenbachii p. 858. E.
ubi edd. vett. νάφου. Steph. τά-
φου.

93
Ingens Aly-
attæ sepul-
crum. Ly-
diæ puellæ,
meretrices.
Palus Gy-
gæa.

^aΘάματα δὲ γῆ Λυδίη ἐς συγγραφὴν αὐ μάλα ἔχει, ³⁵
οἷά τε καὶ ἄλλη χώρα, παρέξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου κατα-
φερομένου ψήματος. ^bἘν δὲ ἔργον πολλὸν μέγιστον
παρέχεται, χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν Βα-
²βυλωνίων. ^cἔστι αὐτοῖσι Ἀλυάττειω τοῦ Κροίσου πατρός ⁴⁰
σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μὲν ἔστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο
σῆμα, χῶμα γῆς. ^dἔχειργάσαντο δὲ μιν οἱ ἀγοραῖοι ⁴⁸
ἄνθρωποι, καὶ οἱ ^eχειρώναντες, καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι
³παιδίσκαι. οὗροι δὲ, πέντε ἔοντες, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν
ἐπὶ τοῦ σήματος ἄνω· καὶ σφί γραμματα ἐνεκεκάλαπτα, ⁴⁵
τὰ ἕκαστοι ἔχειργάσαντο. καὶ ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ
⁴τῶν παιδισκῶν ἔργον εἶναι μέγιστον. ^eΤοῦ γὰρ δὴ Λυδῶν
δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι
⁵σφίσι φερῖας, ἐς ὃ ἂν ^bσυνοικήσωσι ταῦτο ποιέουσαι. ἐκ-
δίδουσι δὲ αὐταὶ ἐωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σήματος, ⁵⁰
εἰςὶ στάδιοι ἕξ, καὶ δύο πλεῖρα· τὸ δὲ εὐρὸς ἔστι πλεῖρα
⁶τριακαίδεκα. λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος μεγάλη, τὴν
λέγουσι Λυδοὶ αἰνᾶσαι εἶναι. καλεῖται δὲ αὕτη Γυγαίη.
ταῦτο μὲν δὴ ⁱτοιοῦτό ἐστι.

94
Lydi primi
aurum et
argentum
signarunt :
primi cau-
ponas insti-

Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοις ^aχρέωνται καὶ ⁵⁵
Ἕλληνες· χωρὶς ἡ ὅτι ^bτὰ θήλα τέκνα καταπορνέουσι.
^cπρῶτοι δὲ ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου κοφάμενοι ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ καὶ κά-

93.

^a Θάματα F. Θάμα Ald. b.S.^b Desunt hæc usque ad κατα-
πορνέουσι c. 94. b.d. Vall. S.^c Citat Strabo XIII. p. 930 =
627.^d ἔχειργ. Schæferus. et sic mox
mss. excepto F.^e χειρώναντες ex h. l. Pollux I.
50.^f Vide Eustath. II. α'. p. 149,

15 = 112. extr.

^g Habet Strabo XI. extr.
XIII. p. 930 = 627.^b συνοικήσουσι] συνοικήσωσι R.F.
c. Werferus.ⁱ τοιοῦτον F.

94.

^a χρέονται Schæfer.^b Thomas M. v. Ἑταῖρα.^c Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι b.d.S.

2 πηλοι ἐγένοντο. Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοί, ^d καὶ τὰς πα-
 γνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἑλλήσι κατεστρώσας, ἐαυ- 60
 3 τῶν ἐξεύρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρέθηναι
 παρὰ σφίσι λέγουσι, καὶ Τυρσηνὴν ὁ ἀποικίσαι· ὥδε
 περὶ αὐτῶν λέγοντες. ἐπὶ Ἄττος τοῦ Μάνεω βασιλέος
 εἰσιτοδήτην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι· καὶ
 τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας· μετὰ δὲ, ὡς 65
 οὐ παύεσθαι, ἄκεα ^b διζῆσθαι· ἄλλον δὲ ἄλλο ἐτιμη-
 4 χασθῆναι αὐτῶν. ἐξευρέθηναι δὴ ὧν τότε καὶ τῶν κύβαν
 καὶ τῶν ἀστραγάλων, καὶ τῆς σφαίρης, καὶ ἰτῶν ἀλ-
 λέων πασῶν παιγνίων τὰ εἶδεα, πλὴν ^c πεσσῶν. ἰτού-
 5 των γὰρ ὧν τὴν ^m ἐξέυρεσιν οὐκ οἰκηιοῦνται Λυδοί. ποιεῖν 49
 δὲ ὥδε, πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην τῶν 71
 ἡμερῶν παιζεῖν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία· τὴν
 δὲ ἐτέρην σιτίεσθαι, παυομένους τῶν παιγνίων. τοιοῦτω
 6 τρόπῳ διάγειν ἐπ' ἕτεα θυῶν δέοντα εἴκοσι. ἐπεὶ τε δὲ
 οὐκ ἀνίεναι τὸ κακόν, ἀλλ' ⁿ ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, 75
 οὕτω δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν, δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν
 πάντων, κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μοῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ
 7 τῆς χώρας. καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ὁ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ
 τῶν μοιρῶν ἑαυτὸν τὸν βασιλέα προτάσσειν· ἐπὶ δὲ τῇ 80

toerunt :
 primi ludos
 omnis ge-
 neris inve-
 nerunt.
 Lydorum
 colonia sub
 Tyrrheno
 Atyis regis
 filio ducta
 in Um-
 briam

ueh -

^d καὶ παῖγνια πρῶτον ἐξευρίσθαι
 λέγονται παρὰ Ἑλλήνων τῶν τε κύ-
 βαν καὶ τῶν ἀστραγάλων etc. b.d.
 S. qui Lydai δὲ αὐτοὶ aboque φασί.
 Mox σφαίρας S.

^e Sic M.K.a.F. ἀπωκῆσαι R.c.
 Ald. ἀπωκῆσαι H. Steph.

^f Sic a.c. Vulgo βασιλῆος. βα-
 σιλῆος hic et infra F. Mox βα-
 σιλῆα F.a.c. Herodotum βασιλέα
 et βασιλέος semper scripsisse opi-
 natur Schweighauserus.

^g Sic em. Wesselingius. Vul-
 go σιτιδέειν, ut 22.

^h Sic K.F. διζέσθαι a.c. et vulg.
 cf. 95. II. 38. Mox δ, om. Ald.

VOL. I.

ⁱ Sic M.K.V.F.a.d. τῶν ἄλλων
 c. τῶν ἄλλων S.b. ἄλλων sine τῶν
 Ald.

^k πεσσῶν M.K.V.b. περσῶν S.
 πεσσῶν P.F.a.c.d. πεσσῶν Ald.
 Tangit hæc Eustath. Od. a'. p.
 1396=27. extr.

^l Desunt usque ad Τυρσηνούς
 sub finem capitis V.S.b.d.

^m Sic M.K.F. (e corr. ubi pr.
 ἐξέυρησιν) a.b.c.d. Vulgo εἴρεσιν.

ⁿ ἔτι ἐπὶ μᾶλλον K.F. ἐπιμᾶλλον
 ἔτι a.c.

^o ἐπιμένειν λαχούσῃ R. Citat
 hæc Dionysius Hal. Ant. I. p.
 21.

ἀπαλλασσομένη, τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα εἶναι
 8 Τυρσηνόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἑτέρους ἐξέναι ἐκ τῆς
 χώρας, ^ρκαταβῆναι εἰς Σμύρνην, καὶ μηχανήσασθαι
 πλοῖα, εἰς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα ὅσα σφι ἦν χρηστὰ
 ἑπίπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν· ἐς 85
 ὃ, ἔθνεα πολλὰ παραμειψάμεναι, ἀπικέσθαι εἰς Ὀμβρι-
 κούς· ἔθνα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλεις, καὶ οἰκῆειν τὸ
 9 μέχρι ταῦδε. ἀπὶ δὲ Λυδῶν μετανομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ
 τοῦ βασιλέως τοῦ παιδός, ὅς σφεας ἀπάγαγε· ἐπὶ τούτου
 τὴν ἐπανυμῖν ποιευμέναις, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοῦς. Λυδοὶ 90
 μὲν δὴ ὑπὸ Πέρῃσι ἑδεδούλυντο.

95

1 Cyto-
 rias varie
 idere.
 iperium
 iam penes
 syrios in-
 ab a.
 31 ad
 1. quo
 nore ab
 Medi et
 ntes aliam
 fecerunt.

^αἘπιδίξεται δὲ δὴ τὸ ἐνθαῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν τε
 Κύρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατέειλε· καὶ τοὺς
 2 Πέρσας, ὅτεω τρόπῳ ἠγήσαντο τῆς Ἀσίας. Ὡς ἂν Περ-
 σέων μετεξέτεροι λέγουσι, εἰ μὴ βουλόμεναι σεμνοῦν τὰ 95
 περὶ Κύρον, ἀλλὰ τὸν ἰόντα λέγειν λόγον, κατὰ ταῦτα
 γράψω· ἐπιστάμενος περὶ Κύρου καὶ τριφασίας ἄλλας
 3 λόγων ὁδοὺς φῆναι. ^βἈσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἀσπῆς Ἀσίας
 ἐπ' ἑτα εἴκοσι καὶ πεντακόσια, πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μή-
 δοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ καὶ οὗτοι περὶ τῆς ἐλευ-
 θερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρίοις, ἐγένοντο ἄνδρες
 ἀγαθοί· καὶ ἀπώσαντο τὴν δουλοσύνην, ἠλευθερώθησαν.
 4 μετὰ δὲ τούτους, καὶ τὰ ἄλλα ἔθνεα ἐποίησε τούτῳ τοῖσι
 Μήδοις. Ἐόντων δὲ αὐτονόμων πάντων ἀνὰ τὴν ἡπειρον
 96 ὧδε αὐτὶς εἰς τυραννίδας περιῆλθον. Ἀπὴρ ^αἐν τοῖσι Μή- 5

^ρ Sic F. Vulgo καὶ κατ'. Supra
 λαχόντας F.

^ρ Pollux X. 10.

^τ Sic K.V.S.F.b.d. edd. vett.
 Vide Wesseling. ad Diodor. II.
 8. ἑδεδούλυντο M.

95.

^α Sic K.S.V.F.a.b.c.d. ἐπιδί-
 ξεται edd. vett. Mox δὲ om. d.

^β Desunt S.V.b.d. Valla us-
 que ad περιῆλθον c. 96.

^γ Sic M.K.F.a.b.c.d. Vulgo
 om. τοῖσι.

96.

^α Sic V.S.K.R. Ald. & om. M.
 F.a.c. cf. Wesseling. ad Dio-
 dor. XIII. p. 79. Mox. ἐγένοντο
 om. S.

δωσι ἐγένετο σοφὸς, τῷ ὄνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν
 Φραάρτεω. οὗτος ὁ Δηϊόκης, ἑρασθεὶς τυραννίδος, ἐποίησε
 1^ε τοιαῦτα. Κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κάμας, ^d ἐν
 τῇ ἐαυτοῦ ἐὼν καὶ πρότερον δόκιμος, καὶ ^e μᾶλλον τι καὶ
 προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει· καὶ ταῦτα 10
 μέντοι, εὐσεὺς ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικήν,
 ἐποίησε, ἐπιστάμενος ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν
 ἐστί. οἱ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς κάμας Μῆδοι, ὁρῶντες αὐτοῦ
 ταῖς τρόπους, δικαστὴν μιν ἐαυτῶν αἰρέοντο. ὁ δὲ δῆ, οἷα 50
 3^ε μενέωμενος ἀρχὴν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιέων τε 16
 ταῦτα, ἔπαινον εἶχε οὐκ ἄλιγον πρὸς τῶν πολιτῶν, οὕτω
 ὥστε πυνθανόμενοι ^b οἱ ἐν τῇσι ἄλλῃσι κάμασι ὡς Δηϊό-
 κης εἶη ἀνὴρ μαῦνος κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, πρότερον
 περιπίπτοντες ἀδίκουσι γνώμησι, τότε ἐπεὶ τε ἤκουσαν, 20
 ἄσμενοι ἰεφοίτεον παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασ-
 17^ο μνοι τέλος δὲ, οὐδεὶ ἄλλω ἐπετράποντο. Πλεῖνος δὲ
 αἰεὶ γινομένου τῷ ^a ἐπιφοιτέοντος, οἷα πυνθανομένων τὰς
 δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ^a εἶον, γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐαυ-
 τὸν πᾶν ἀνακείμενον, αὐτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἐνθα περ 25
 2^ο πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, οὐτ' ἔφη δικάων ἔτι. οὐ γάρ.

Deioces
 imperium
 apud Me-
 dicos affec-
 tans, justi-
 tie laudi
 studuit.

Medi con-
 sultant de
 statu rerum
 commu-
 nium.

^b Hæc usque ad fin. c. 100.
 in compendium redacta sunt in
 V.S.b.d. Vall. hoc modo: Οὗτος
 ὁ Δηϊόκης διὰ ἧν τὴν ἐαυτοῦ εὐνομίαν
 ἐβασίλευε Μήδων. ποιέουσι δὲ ταῦτα
 οἱ Μῆδοι· οἰκοδομένους τε οἰκοδομή-
 ματα μεγάλα, καὶ δουφύρους αὐτῷ
 ἐπιτρέπουσιν ἐκ πάντων Μήδων κατα-
 λίσσασθαι πρὸς τὸ μὴ εἰσέναι παρὰ
 βασιλέα μηδὲνα συγχωρεῖν, δι' ἀγγέ-
 λων δὲ πάντα χρεῖσθαι, ὁρᾶσθαι δὲ
 βασιλέα ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε ταῦτοι-
 σιν ἔτι γελᾶν τε καὶ πτόειν ἀντίαν,
 καὶ ἄσασιν εἶναι τοῦτό γε αἰσχρὸν.
 ταῦτα δὲ περὶ ἐαυτὸν ποιέονται, ἴκως
 μὴ ὄντες οἱ ἐμύληκες ἐόντες καὶ
 σύνοτροφι ἀγαθοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, λυ-

ποῖατο καὶ ἐπιβουλεύειν. Δηϊόκης
 μὲν οὖν εἰς. c. 101.

^c τὰδε F.

^d Sic M.K.F. Parr. ἐν γῇ Ald.
 Mox ἐαυτῶν K.

^e Sic M. et alii mss. cum Ald.
 μᾶλλον τε Steph.

^f ὁρέοντες F. ὁρέοντες Schæfer.

^g μενέωμενος Ald. R.F.a.b.c.d.
 μνόμενος M.K. Præcedentia citat
 Plutarch. de Nobil. cap. 4.

^h οἱ om. marg. Steph.

ⁱ Sic R.a.b.c.d. edd. ἐφοίτων
 M.K. ἐφοίτεον F.

97.

^a ἐπιφοιτέοντες F.

^a δέον Toup.

οἱ λυσιτελέειν, τῶν ἑαυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι-
 3 ἡμέρης δικάζειν. εὐσῆς ὢν ἀρπαγῆς καὶ ἀνομίης ἔτι
 πολλῶ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κώμας ἢ πρότερον ἦν, συνε- 30
 λέχθησαν οἱ Μῆδοι ἐς τὸ αὐτὸ, καὶ ἐδίδδον σφίσι λόγον,
 λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, ^βμά-
 4 λιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι. “Οὐ γὰρ δὴ, τρόπῳ
 “ τῷ παρόντι, ^γχρεώμενοι, δυνατοὶ εἶμεν οἰκεῖν τὴν χώ-
 “ ρην· φέρε, στήσωμεν ἡμεῶν αὐτῶν βασιλέα.” ^δ καὶ 35
 “ οὕτω ἢ τε χώρα εὐνομήσεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρε-
 “ ψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα.” Ταῦ-
 98 τὰ κη λέγοντες, πείθουσι ἑαυτοὺς βασιλεύεσθαι. Αὐ-
 τίκα δὲ προβαλλομένων ^ατόν τινα στήσονται βασιλέα, ὁ
 Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ παντός ἀνδρὸς καὶ προβαλλό- 40
 μενος καὶ αἰνέμενος· ἐς δὲ τοῦτον καταινέουσι βασιλέα
 2 σφίσι εἶναι. Ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑαυτῶ ἀξία
 τῆς βασιλείης οἰκοδομῆσαι, καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυφό-
 3 ροισι. ^βποιεῖσι δὴ ταῦτα οἱ Μῆδοι. οἰκοδομέουσιν τε γὰρ
 αὐτῷ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς ἔφρασε 45
 τῆς χώρας· καὶ δορυφόρους αὐτῷ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων
 4 Μήδων καταλεξασθαι. Ὁ δὲ, ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, τοὺς
 Μήδους ἠνάγκασε ^γἐν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ τοῦτο
 5 περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἥσπον ἐπιμέλεισθαι. πειθο-
 μένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα με- 50
 γάλα τε καὶ καρτερά, ταῦτα τὰ νῦν ^δἈγβάτανα κέ-
 6 κληται, ἕτερον ἐτέρῳ κύκλῳ ^εἐνεστεῶτα. μεμηχανῆται δὲ 51
 οὕτω τούτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου κύκλος

^β Sic M.K.R.F.a.b.c.d. κάλ-
 λιστα edd. vett.

^γ χρεώμενοι F. χρεόμενοι Schæfer.

^δ καὶ om. F.

98.

^α Sic F. Vulgo ὅν τινα.

^β Sic M.K.F. Part. ποιέουσι

Ald.

^γ ἐμπόλισμα a.c.

^δ Sic M.P. Ἐκβάτανα F.a.c. et
 al.

^ε Sic M.K.F.a.c. Vulgo ἐνε-
 στεῶτα.

^ζ Sic M.K.F.a. τοῦτο al. om.

7 τοῖσι προμαχεῶσι ^ε μῦνοισι ἐστὶ ὑψηλότερος. τὸ ^δ μὲν ⁵⁵
 κου τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχεῖ, κολωνὸς ἰεὺν, ὥστε
 τοιοῦτο εἶναι· τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη, κύκλων
 εὐόντων τῶν ^κ συναπάντων ἑπτά, ¹ ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ
 8 βασιλῆα ἐνεσσι καὶ οἱ θησαυροί. τὸ δὲ αὐτῶν μέγιστόν
 ἐστὶ τείχος κατὰ τὸν ^μ Ἀθηναίων κύκλον μάλιστα κη τὸ ⁶⁰
^π μέγαθος. ταῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνές
 εἰσι λευκοί· ταῦ δὲ δευτέρου, μέλανες· τρίτου δὲ κύκ-
 λου, φοινίκεοι· τετάρτου δὲ, κυάνεοι· πέμπτου δὲ, ^ο σαν-
 9 δαράκινοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων ^ρ οἱ προμαχεῶνες
 ἠθισμένοι εἰσὶ φαρμάκοις. δύο δὲ ⁹ οἱ τελευταῖοι, εἰς ⁶⁵
 ὁ μὲν καταγυρωμένους, ὁ δὲ κατακεχρυσωμένους ἔχων
 τοὺς προμαχεῶνας.

- 9 Ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης ἑαυτῷ τε ἐτείχεε, καὶ περὶ
 τὰ ἑαυτοῦ οἰκία· τὸν δὲ ἄλλον δῆμον περίξ ἐκέλευε τὸ
 2 τείχος οἰκεῖν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων, κόσμον τόνδε
 Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος· μήτε εἰσιέναι ⁷⁰
 παρὰ βασιλέα μηδὲνα, ^δ δὲ ἀγγέλων δὲ πάντα χρεέσ-
 θαι, ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε τούτοις
 εἶτι, γελᾶν τε καὶ ^β πτύειν ἀντίον ^γ καὶ ἅπασι ^δ εἶναι τοῦ-

Quibus in-
 stitutis re-
 gnum ar-
 marit.

^ε μῦνοις F.

^δ Sic M.K.F.a. Alii μὲν τι κου.

^ι ἐν K.F.

^κ Sic M.K.F. συναπάντων a.c.
 Ald.

¹ ἐν δὴ conj. Schweighæuser.

^μ Sic Wesselingius. Ἀθηναίων
 edd. mss.

^π Sic Ald. μέγθος F.a.c.

^ο στονδαράκινοι Ald. c. στονδα-
 ράκινοι K.F. a. σανδαράκινοι H.
 Steph. nescio an e ms. στονδα-
 ράκινοι P. cum gl. ὁ λαζουρί φασι. cf.
 Du Cangii Lex. Gr. Med. v. λα-
 ζούριον.

^ρ Citat Thomas M. in Φάρ-
 μακα. Φαρμάκοις βαφαῖς, ex He-

rodoto Suidas.

⁹ οἱ om. K.

99.

^α Sic M.K.F.a.c. συγχμρίειν,
 δι' ἀγγέλων Ald.

^β ἀντίον πτύειν F. cf. Suidas in
 Κάρδαμα, Xenoph. Cyropæd. I.
 2, 16.

^γ Suspiciari possis excidisæ
 verbum aliquod quale καὶ ἀπομύτ-
 τεσθαι, quod in eadem re adjecit
 Xenoph. l. c. Sed nil opus: καὶ
 cum ἅπασι junctum intendit
 significationem, etiam omnibus,
 i. e. prorsus omnibus. SCHWEIG.

^δ ταῦτό γε εἶναι F. Ald.

3 τό γε αἰσχρόν. Ταῦτα δὲ ^ε περὶ ἑαυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε
 εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ^ι ὀρώντες οἱ ὁμήλικες, ἐόντες ^β σύν- 75
 τροφοί τε ἐκείνῳ, καὶ οἰκίης αὐτοῦ φλαυροτέρης, οὐδὲ ἐς ἀν-
 δραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοῖατο καὶ ἐπιβουλευοῖεν, ἀλλ'
¹⁰⁰ ^η ἑτεροῖός σφι δοκεῖοι εἶναι μὴ ὀρώσι. Ἐπεὶ τε δὲ ταῦ-
 τα διεκόσμησε, καὶ ἐκράτυνε ἑαυτὸν τῇ τυραννίδι, ἣν τὸ 80
 δίκαιον φυλάττων χαλεπός. καὶ τὰς τε δίκας γρά-
 φοντες, εἶσω παρ' ἐκείνων ἐσεπέμπεσκον· καὶ ἐκείνος
² διακρίνων τὰς ἐσφερομένας, ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν
 κατὰ τὰς δίκας ἐποίησε· τὰ δὲ δὴ ἄλλα ἐκεκοσμέατό
 οἱ. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, ταῦτον ὅπως μεταπέμ- 85
 ψαιτο, κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίει· καὶ οἱ
 κατατάκκοί τε καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν
 τῆς ἡρχε.

100
Jus dixit
aevoro.

101
Medorum
populi.

102
Phraortes
rex ab a.
647. Persia
et alia A-
siae genti-
bus impe-

Δηϊόκης μὲν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος ^α συνέστρεψε μαῖνον,
 καὶ τούτου ἦρχε. ἔστι δὲ Μήδων τσάδε γένηα, ^β Βου- 52
 σαι, ^γ Παρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀρίζαντοί, Βούδιοι, 90
 Μάγοι. γένηα ^δ μὲν δὴ Μήδων ἐστὶ τσάδε. Δηϊόκεω
^α δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὃς, ^β τελευτήσαντος Δηϊόκεω,
 βασιλεύσαντος τρία καὶ πενήκοντα ἔτεα, παρεδέξατο
² τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος δὲ, οὐκ ^γ ἀπεχράτο ^δ μούνων

^ε Sic M.R.K.F.a.c. Vulgo
 περὶ ἑ. ποιούνται ὡς μή.

^ι Sic M.R.K.a.c. ὀρώντες V.S.
 ὀρώντες F.b.d. Ald.

^ε Sic K.M.R.F.a.c. nisi quod
 F. φαυλότεροι habet. καὶ σύντροφοι
 ἀγαθοί τε καὶ ἄλκιμοι λυπεοῖατο Ald.

^η Sic M.K.a.c.F. Alii ἑτεροῖων.

^ι Sic M.K. ὀρώσι R.F.a.c. Ald.
 ὀρώσι Schaeferus. In extr. τὴν
 ante χώραν om. Ald.

101.

^α συνεστρέφατο S.

^β Sic Ald. Βουσαί F.a.c. Βού-
 σαι Steph. Byz. ex h. l.

^γ Παρηκτακηνοί V.S. cf. Cel-
 larius Geogr. Ant. III. 19. p.
 808.

^δ Sic M.S.K.R. δὴ om. F.b.
 edd. Mox τὰδε pro τσάδε b.
 d.S. Ald.

102.

^α μὲν b.d.

^β τελευτήσαντα τρία mediis om.

S.
^γ ἀπεχρήτο S. ἀπεχρέτο Schae-
 fer. Vulg. habet Suidas.

^δ Μήδων μούνων ἄρχειν K.F. μού-
 νων M. d. a.c.

ἀρχειν τῶν Μήδων· ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Πέρ-⁹⁵ ριο ad-
 σας, πρώτοισί τε τούτοις ἐπεθήκατο, καὶ πρώτους Μή-
 3 δων ὑπήκοους ἐποίησε. μετὰ δὲ, ἔχων δύο ταῦτα ἔθνη,
 καὶ ἀμφοτέρα ἰσχυρὰ, κατεστρέφετο τὴν Ἀσίην, ἀπ'
 4 ἄλλου ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος. ^εεἰς ὃ στρατευσάμενος ἐπὶ
 τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ Ἀσσυρίων τούτους οἱ Νῆνον ^εεἶχον, ^εἔρχον-
 καὶ ἦρχον πρότερον πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμουνωμένοι
 μὲν συμμάχων, ἅτε ἀπιστεώτων, ἄλλως μὲντοι ἑαυτῶν
 εὖ ἤκοντες· ἐπὶ τούτους δὲ στρατευσάμενος ὁ Φραόρτης,
 αὐτὸς τε διεφθάρη, ἄρχας ^δδύο καὶ εἴκοσι ἔτεα, καὶ ὁ
 στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός.

103 Φραόρτew δὲ τελευτήσαντος, ^αἐξεδήξατο Κυαζάρης ὁ
²Φραόρτew τῷ Δηϊόκειω παῖς. οὗτος λέγεται ^βπολλὸν ἔτι
 γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων· καὶ πρῶτός τε
^εἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ πρῶτος διέ-
 ταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι, τοὺς τε αἰχμοφόρους, καὶ ¹⁰
 τοὺς ^δτοξοφόρους, καὶ τοὺς ἰππέας· ^επρὸ τοῦ δὲ ἀναμῖξ-
 3 ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. Οὗτος ὁ τοῖσι Λυ-
 δοῖσι ἐστὶ μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρη ^εεγένετό σφι
 μαχόμενοι· καὶ ὁ τὴν Ἀλυος ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶ-
 4 σαν συστήσας ἑαυτῷ. ^βΣυλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἑαυτῷ ¹⁵
 ἀρχομένους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῆνον, τιμωρέων
 5 τε τῷ πατρὶ, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν. καὶ

Cyaxares a.
 625. secu-
 tus, mili-
 tum genera
 distinxit, et
 in ordines
 partitus
 est. Hicille,
 qui Lydia
 bellum fecit.
 [1, 74.]
 Obsidenti ei
 Ninum ur-
 bem a. 624
 supervenit
 Scytharum
 ex Europa
 in Asiam
 eruptio.
 [4, 10. sq.]

^ε εἰς τὸ Schæferus.

¹ Ἀσσυρίους S.

^ε ἔχον] εἶχον S.F.c.d. ἔσχον R.

^β Sic M.K.F.a.c. δύο τε S.b.d.
 vulgo.

103.

^α ἐδέξατο F.

^β πολλῶν S.

^ε Sic F.a.c. ἐλόχισε S.K.b.d.
 Suidas et Zonaras.

^δ Sic S.K.F. ἰσχυρὰς—τοξοφό-

ρους vulgo.

^ε Sic F. πρὸ δὲ τοῦδε d. προτοῦ

δὲ vulgo.

¹ ἦν et ὁμοίως om. S. Hinc sum-
 sit colorem Themistius XXVI.
 p. 319. Wees.

^ε σφιν ἐγ. S.

^β Desunt seqq. usque ad Βα-
 βυλωνίης μάξης fin. 106. S.V.b.d.
 Vall.

104
Scythae
victores de
Media,
omni Asia
potiti.

105
Pergenti-
bus iis in
Ægyptum,
occurrit
Psammiti-
chus rex,
isque per-
suadet ut
redeant.
Scytharum
parva ma-
nus eadem
Veneris
Celestis
Ascalone
despoliat.

οἱ, ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένῳ
τὴν Νίνον, ἐπῆλθε Σκυθίων στρατὸς μέγας· ἄγε δὲ αὐ-
τοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθίων Μαδύης, Πρωτοθύεω παῖς· οἱ 20
^b ἐσέβαλον μὲν εἰς τὴν Ἀσίην, Κιμμερίους ἐκβαλόντες ἐκ
τῆς Εὐρώπης, τούτοις δὲ ἑπισπόμενοι φεύγουσι, οὕτω
εἰς τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπίκοντο. Ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς
λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν καὶ εἰς Κόλ-
^a χους τρήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός. ἐκ δὲ τῆς Καλχίδος 25
οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι εἰς τὴν Μηδικὴν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ
μέσου ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Ἀάσπειρες· ταῦτο δὲ παραμει-
³ βομένιοις, εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ. οὐ μόντοι οἱ γε Σκύθαι
ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῶ μα-
κροτέρῃ ἐκτραπόμενοι, ^b ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Καυκάσιον 30
⁴ ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι Σκύ-
θῃσι, καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν·
οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. Ἐνθῦτεν δὲ
^a ἦϊσαν ἐπ' Αἴγυπτον· καὶ ἐπεὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ Παλαισ- 53
τίνῃ Συρίῃ, Ψαμμίτιχος σφίεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀν- 35
τιάσας δώροισι τε καὶ λιτῇσι ^b ἀποτρέπει· τὸ προσωτέρω
² μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε ἀναχωρόντες ὀπίσω,
^d ἐγένοντο τῆς Συρίης ἐν Ἀσκάλῳ ^c πόλιν, τῶν πλεόνων
Σκυθίων παρεξελθόντων ἀσινέων, ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπο-
λειφθέντες, ἐσύλησαν τῆς Οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. 40
³ ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱρόν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος εὕρισκω,

ⁱ Sic F.a. ἄγε γε c. ἄγαγε Ald. ἦσαν Ald. F.

ἦγε δὲ Steph.

^k ἐσέβαλλον F.

^l ἐπισπομένιοις c. Ald.

104.

^a Ἀάπειρες Larcherus. cf. 110.

IV. 37. 40.

^b ἐν δεξιῇ δὲ F.

105.

^a Sic Schæferus. ἦσαν Steph.

^b ἀποτρέπει Schæferus.

^c Sic F.a. τοπρο. M.K. προσω-
τέρω sine τὸ vulgo.

^d ἐγίνοντο K. ἐγενέσθαι Schæferus.

^e Sic M.K.c. πόλιν F.a. et
vulgo.

^f ἀπαλειφθ. F. pro v. l.

^g ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱ. om. Ald. c.
et mox εὕρισκω om. Ald.

4 πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν ὅσα ταύτης τῆς θεᾶς. καὶ γὰρ
 τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρὸν ἐνθεῦτεν ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ ^h λέγουσι
 Κύπριοι· καὶ τὸ ἐν Κυθήροισι Φοινικὲς εἰσι οἱ ἰδρυσά- 45
 5 μενοί, ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἰόντες. τοῖσι δὲ τῶν Σκυ-
 θέων συλήσασι τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἀσκάλῳ, καὶ τοῖσι ^k τού-
 των αἰεὶ ἐγγόνιοι, ἐνέσκηψε ^l ἡ θεὸς ^m θήλειαν νοῦσον·
 ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτο σφεας ⁿ νο-
 σέειν, καὶ ὁρᾶν παρ' ἐαυτοῖσι τοὺς ἀπικνεομένους εἰς τὴν 50
 61 Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται, τοὺς καλέουσι Ἐναρέας
 56 οἱ Σκύθαι. Ἐπὶ μὲν νυν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα ἦρχον τῆς
 Ἀσίας οἱ Σκύθαι, καὶ τὰ πάντα σφι ὑπὸ τε ὕβριος καὶ
 ὀλγῶρις ἀνάστατα ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων, ἔπρησσαν
 παρ' ἐκάστων ^a τὸ ἐκάστοις ^b ἐπέβαλλον· χωρὶς δὲ τοῦ 55
 φόρου, ἦρπάζον περιελαύνοντες τοῦτο ^c ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι.
 2 καὶ τούτων μὲν τοὺς πλεῦνας Κυαζάρης τε καὶ Μῆδοι
^d ξεινίσαντες καὶ καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. καὶ
 οὕτω ἀνεσώσαντο τὴν ἀρχὴν Μῆδοι, καὶ ἐπεκράτεον τῶν
 3 περ καὶ πρότερον. καὶ τὴν τε Νῖνον εἶλον, (ὡς δὲ εἶλον, 54
 ἐν ἑτέροις λόγοις δηλώσω,) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑπο- 61
 4 χειρίους ἐποίησαντο, πλὴν τῆς Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ
 δὲ ταῦτα, ^e Κυαζάρης μὲν, βασιλεύσας ^f τεσσαράκοντα
 ἔτεα, σὺν τοῖσι Σκύθαις ἦρξαν, τελευτᾷ.
 57 Ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης, ^a ὁ Κυαζάρειω παῖς, τὴν 65

His et eo-
 rum postea
 ris mor-
 bum in-
 fictum esse
 muliebrem.

Scythæ
 Asia ejecti
 a. 596.
 Ninus cap-
 ta [et ever-
 sa, domi-
 nantibus
 adhuc Scy-
 this,] a.
 606.

^h Κύπριοι λέγουσι F.

ⁱ Sic mss. Ald. ἔντες ed. Steph. sec.

^k τούτων] Sic Ald. τούτων M. F.a.b.

^l Ita Wesseling. e Longino περὶ Ὑψ. c. 27. ὁ θεὸς edd. mss.

^m θλήην Schæferus cum Koenio Gregor. Dial. Ion. 41. Θήλεον inf. III. 102.

ⁿ νοσέειν K.M.F. Alii νοσιῶ.

106.

^a τὰ ε. Schæferus.

^b ἐπέβαλλον F. probante Schweigs.

^c Sic K.M.F.a. ἔπερ edd.

^d Sic F.a. Schæfer. Vulgo ξει-
νίσαντες.

^e Hic rursus inc. V.S. ubi om. σὺν τοῖσι Σκ. ἦρξαν.

^f Sic M.K. Vulgo τεσσαράκ.

107.

^a ὁ om. K.F.c. Mox τὴν οὐνο-
μα ἔθετο S.

Astyages a.
 585 factus

i, et
ma pater
andanes,
x Aryeni
ore anno
te ducta,
74.] ob
mniū
filia sibi
latum,
nditione
msita ex
inea, dat
m uxō.
m Cam-
ni Perse
572.

108

o aliud
mniū
ityages,
ia gravi-
primo
ptiarum
no ex
rais ar-
msita,
em ea
erum
perit,
nrago
t necan-
m.

βασιληῆν. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ ὄνομα ἔθετο Μαν-
2 δάνην. τὴν ἐδόκεε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὑπνῷ οὐρῆσαι τοσαύ-
τον, ὥστε πληῖσαι μὲν τὴν ἑωυτοῦ πόλιν, ἐπικατακλύσαι
3 δὲ καὶ τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ὕπερθέμενος δὲ τῶν μάγων
τοῖσι ὄνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον, ἐφοβήθη, παρ' αὐτῶν 10
4 αὐτὰ ἕκαστα ἰμαθῶν. μετὰ δὲ, ἔτην Μανδάνην ταύτην,
εἴωσαν ἤδη ἀνδρὸς ὠραίην, Μήδων μὲν τῶν ἑωυτοῦ ἀξίων
οὐδενὶ διδοῖ γυναικα, δεδοικώς τὴν ὄψιν· ὁ δὲ Πέρσης
διδόι, τῷ ὄνομα ἦν Καμβύσης· τὸν εὗρισκε οἰκίης μὲν
εἶοντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσύχιου· πολλῶ ἔνερθε ἄγων 15
αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Συνοικεούσης δὲ τῷ Καμ-
βύσῃ τῆς Μανδάνης, ὁ Ἀστυάγης τῷ πρώτῳ ἔτει εἶδε
2 ἄλλην ὄψιν. ἠέδοκεε δὲ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς
ταύτης φῦναι ἄμπελον· τὴν δὲ ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν
3 Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ ταῦτο, καὶ ὕπερθέμενος τοῖσι 80
ὄνειροπόλοισι, μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγα-
4 τέρα ἐπίτεκα ἰεῶσαν. ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, βου-
λόμενος τὸ ἐγεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γὰρ οἱ
τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων ὄνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλ-
λοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύσειν ἀντὶ ἐκείνου. 85
5 Ταῦτα δὴ ὦν φυλασσόμενος ὁ Ἀστυάγης, ὡς ἐγένετο ὁ

^b Sic Schæferus, ex sententia
H. Stephani Wesselingio pro-
bata. ὑποθέμενος edd. mss.

^c αὐτέων] Sic Ald. αὐτῶν S. et
ceteri.

^d Sic S.K.M.F.a.b.c.d. ἐκμα-
θῶν edd.

^e Sic K.S.P.F.a.b.c.d. τὴν μὲν
M. M. Ald.

^f Sic K.S.F.a.b.c.d. οἰκίης M.
Ald.

^g ἡσύχιον S. et mox μέσον α.
Wesselingius confert Justin. I.
4.

108.

^a Sic M.K.F.a.c. Vulgo om.
dè cum S.

^b Sic vulg. et F.a.b.c.d. ὑπο-
θέμενος S.K.

^c Sic Ald. R.a.c. Vide Hem-
sterhus, ad Thom. Mag. v. Ἐπί-
τεξ. Bast. Gregor. p. 155. ἐπί-
τοκα S.M.V.K.F.b.d.

^d εἴωσαν b.

^e γενόμενον c.d. Μοx καὶ ἐκ γὰρ
edd. vett. et b.

^f Sic S.R.M.K.F.a.c.d. Vulgo
μέλλει.

Κῦρος, καλέσας Ἄρπαγον, ἄνδρα οἰκῆϊον, καὶ πιστό-
τατόν τε Μήδων, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑαυτοῦ,

⁶ ἔλεγέ οἱ ἑτοιάδῃ· “Ἄρπαγε, πρῆγμα τὸ ἄν τοι προσ-

“ θέω, ^hμηδαμῶς παραχρήσῃ· μηδὲ ἐμέ τε παραβάλλῃ, ⁹⁰

“ καὶ ἄλλους ἐλόμενος, ἐξ ὑστέρης ἰσὺ ἑαυτοῦ περι- ^hαλλοτρίωσιν

⁷ πέσῃς. λάβε ^hτὸν Μανδάνη ἔτεκε παῖδα· φέρων δὲ

“ ¹ἐς σεαυτοῦ, ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ, θάψον τρόπῳ ὅτῳ

⁸ αὐτὸς ^mβούλῃσαι.” Ὁ δὲ ἀμείβεται· “ὦ βασιλεῦ,

“ οὔτε ⁿἄλλοτῃ κω ^oπαρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδὲν, ⁹⁵

“ φυλασσόμεθα δὲ ἐς σέ καὶ ἐς τὸν ^pμετέπειτα χρόνον

“ μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ’ εἴ τοι φίλον τοῦτο οὕτω γί-

“ νεσθαι, χρὴ δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἑπιτηδέως.”

¹⁰ Τοῦτοισι ἀμειψάμενος ὁ Ἄρπαγος, ὥς οἱ παρεδόθη τὸ

παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ ^aθανάτῳ, ^bἥϊε κλαίων ἐς

τὰ ^cοἰκία. παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ τὸν ⁱ

πάντα ^dἈστυάγεος ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν

^a λέγει· “Νῦν ὦν τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν;” Ὁ δὲ

ἀμείβεται· “Οὐκ ^eἠ ἐνετέλλετο Ἀστυάγης· οὐδ’ εἰ

“ ^fπαραφρονήσῃς τε καὶ μανεῖται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, ⁵

“ οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, οὐδὲ ἐς ^gφόνον

^g τὰδε S. Mox πρὸς Ald.

^h μηδαμῶ R.V.b.d. μηδαμῶ S.
μηδαμῶς M.K.F. μηδαμῶ a.c. μη-
δαμῶ edd. In mssorum discor-
dia vetustissimi libri scripturam
servavi.

ⁱ σὺ ἑαυτοῦ M.a. σὺ ἑαυτοῦ K.S.F.
Vulgo ἑαυτοῦ tantum. Atque al-
teram lect. solæcam esse statuit
Matthiæ. σὺ αὐτοῦ c. σεαυτοῦ
Schæfer. Ald. ἐξυστερήσεις, σὺ
ἑαυτοῦ d.

^k τὸν αὐτὸν S. Edd. b. αὐτὸν om. M.
K. et alii.

^l Sic M.K.F.a.b.c.d. ἐς ἐσεαυ-
τοῦ P. ἐς ἑαυτοῦ S. alii. cf. III.
36. Obœrv. Miscell. III. p. 142.

^m βούλοιο R.

ⁿ ἄλλο τέ κοτε d.

^o παρίδον S. παρίδες b.d.

^p ἐσέπειτα c.

^q εἴ τι S.

^r ἐπιτηδέως S.b.

109.

^a θάνατον S.

^b Sic Schæfer. ἢ b. ἡί d.
Vulgo ἡί cum S.

^c Sic S. et alii. Vulgo οἰκεῖα.

^d Ἀστυάγεω S. hic et mox. Sic
et Schæfer. Mox ῥηθέντα om. c.

^e ὥς ἐνετέλλετο P. marg.

^f Sic M.K.S. et alii. παρα-
φρονήσῃς τε Ald.

^g φόνον S.

55
Is medio
consilio
usus, Mi-
tradati re-
gis bubulco
exponen-
dum in
montibus
tradit.

- 3 " τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν δὲ ^{εἵνεκα} οὐ φορεύσω
 " μιν· καὶ ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶν ὁ παῖς, καὶ ὅτι
 " Ἀστυάγης μὲν ἐστὶ γέρον, καὶ ἅπαις ἔρσενος γόνου.
 4 " εἰ δὲ ^ἡ θελήσει, τούτου τελευτήσαντος, εἰς τὴν θυγατέρα ¹⁰
 " ταύτην ἀναβῆναι ἢ τυραννίς, ἧς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δὲ
 " ἐμεῦ, ἄλλο τί ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ
 " μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλέος εἵνεκα ἐμοὶ, δεῖ
 " τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα· δεῖ μὲν τοι τῶν τινὰ Ἀσ-
 " τυάγεος αὐτοῦ φονέα γενέσθαι, καὶ ¹ μὴ τῶν ἐμῶν." ¹⁵

110 Ταῦτα ^αεἶπε, καὶ αὐτίκα ἄγγελον ἔπεμπε ἐπὶ ^βτῶν
 βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος τὸν ἡπίστατο νομᾶς τε ^εἐπι-
 τηδεωτάτας νέμοντα, καὶ ^δοὔρεα θηριωδέστατα· τῷ οὐ-
 νομα ἦν ^εΜιτραδάτης, συνοίκεε δὲ τῇ ἐωυτοῦ ^εσυνδούλῳ·
 οὐνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν τῇ συνοίκεε, Κυνῶ, κατὰ ^ετὴν ²⁰
 Ἑλλήνων γλῶσσαν· κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν, Σπακῶ· τὴν
 2 γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. αἱ δὲ ὑπάρεαι εἰσὶ
 τῶν ^βοὔρεων ἔθνα τὰς νομὰς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ
 βουκόλος, πρὸς βορέῳ τε ἀνέμου τῶν ^ιἈγβατάνων, καὶ
 3 πρὸς τῷ πόντου τοῦ Εὐξείνου. ταύτη μὲν ^κγὰρ ἡ Μηδικὴ ²⁵
 χώρα πρὸς ¹Σασπεύρων ὀρεινὴ ἐστὶ κάρτα, ^μκαὶ ὑψηλὴ

^h εἵνεκεν d. Schæfer.

ⁱ Sic F.a.c. Ald. ἄρσενος V.S.

b.d.

^k θελήσει S.

^l οὐ τῶν a.

110.

^a Sic S.M.V.K.F.a.b.c.d. εἶπας
absque καὶ Ald.

^b Sic M.K. τὸν βουκόλον τὸν F.
a.c. Ald. τὸν βουκόλον τοῦ b.d.S.
Mox Ἀστυάγεως S. et ἐπίστατο.

^c Sic F.a.c. ἐπιτηδεωτάτας K.
ἐπιτηδεωτάτας S. ἐπιτηδεωτάτας Ald.
ἐπιτηδεωτάτας b. ἐπιτηδεωτάτων d.

^d ὄρεα M.F. Mox θηριωδέστατα
S.

^e Μητραδ. semper P.

^f Sic S. vid. II. 134. συνδούλῳ
omisso τῇ M.K.F.a.c. δὲ τῇ ε.
συνδούλῳ b. edd. vett. τὴν ε. συν-
δούλῳ d.

^g Sic M.K.S. τὴν τῶν Ἑ. alii.

^h ὀρέων M.K.S. Paulo ante δὲ
om. S.

ⁱ Sic M.V.K.S.F.b.d. Ald.
Ἐκβ. a.c. Steph.

^k γὰρ δὴ ἡ b.

^l Sic Gronovius et mss. Paris.
Σασπεύρων Ald. ἀπείρων S. προσ-
οσπεύρων F.

^m καὶ ὑψηλὴ τε usque ad βου-
κόλος om. S.V. qui deinde σκυδῆ

τε καὶ ἰδοὺσιν συνηρέφης· ἢ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ
 4 πᾶσα ἄπεδος. ἐπεὶ ὦν ὁ βουκόλος σπουδῇ πολλῇ κα-
 λεόμενος ἀπίκετο, ἔλεγε ὁ Ἄρπαγος τάδε· “Κελεύει
 “σε Ἀστυάγης τὸ παιδίον ταῦτο λαβόντα, θείναι ἐς τὸ 30
 “ἐρημότατον τῶν οὐρέων, ὅπως ἂν τάχιστα διαφθα-
 5 “ρεῖ. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἢ μὴ ἀποκτείνης
 “αὐτὸ, ἀλλὰ τιῶν τρόπῳ ῥ περιποιήσῃ, ὀλεθρῶ τῷ κα-
 “κίστῳ σε ἡ διαχρήσεσθαι· ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον ἴδια
 II “τέταγμαί ἐγώ.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος, καὶ 35 Babelcus
 ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἦγε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν, καὶ rem uxori
 2 ἀπικνέσται ἐς τὴν ἑπαυλίαν. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνή, narrat:
 ἐπίτεξ· εὖσα πᾶσαν ἡμέραν, ὅτε πως κατὰ δαίμονα
 τίττει, οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν
 φροντίδι ἀμφοτέροι ἀλλήλων πέρι· ὁ μὲν, τοῦ τόκου τῆς
 γυναικὸς ἀρρωδεῖν· ἡ δὲ γυνή, ὅτι οὐκ ἐωθὺς ὁ Ἄρπαγος 56
 3 μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ τε δὲ ἀπονοστή- 41
 σας ἐπέστη, οἷα ἐξ ἡλέπτου ἰδοῦσα ἡ γυνή, εἶρετο προ-
 τέρη, ὅ τι μιν οὕτω προθύμως Ἄρπαγος μεταπέμψαιτο.
 4 ὁ δὲ εἶπε· “ὦ γύναι, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἐλθὼν καὶ 45
 “ἤκουσα τὸ μῆτε ἰδεῖν ὄφελον, μῆτε κοτε γενέσθαι
 “ἐς δεσπότηας τοὺς ἡμετέρους. οἶκος ὁ μὲν πᾶς Ἀρπά-

ὦν abaque πολλῇ habent, et καὶ
 ἔλεγον. Sic et b. in quo h. l. non
 nisi ἐπεὶ ὦν ὁ β. om.

^a Thomas M. v. Ἀπιδός. Mox
 σε post κελεύει om. S.

^o ἰρίων M. K. S.

^p περιποιήσῃ P. marg.

^q διαχρήσασθαι ἐτηρᾶν S.

^r Sic K. S. V. Ald. τέταγμαί M.
 F. a. c.

111.

^a Sic S. Ald. ἦγε d. ἦ F. qui
 mox ἦγε et c. 113. ἦγε.

^b τὸ τέκος S. V. Mox ἰρρυδίαν

S. et paulo post οἶα ἰρρυδὺς pro οἶα
 ἐωθὺς.

^c Sic S. K. R. F. a. b. c. Vulgo
 μεταπέμψατο.

^d ἀπὲλπτου V. Deinde μετα-
 πέμψατο Gronovius e M. ubi
 μεταπέμψατο S. K. F. b. c. d.

^e ὄφελον V. S. cf. Thomas M.
 in v.

^f δεσπότηας vulgo. δεσπότηας M.
 K. S. F. a. d. quod omnes habent

c. 129. Mox τοὺς om. b. S. Ald.
^g μὲν γὰρ ἅπας d.

pepererat,
pro altero
exponit :
hunc au-
tem, qui
postea Cy-
rus dictus
est, pro suo
educat.

- γουνάτων τοῦ ἀνδρός, ^a ἔχρηζε μηδεμίῃ τέχνῃ ἐκθεῖναι μιν.
 2 ὁ δὲ οὐκ ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως αὐτὰ ποιεῖν· ἐπιφοι-
 τήσῃν γὰρ κατασκόπους ἐξ Ἀρπάγου ^b ἐποψομένους· 70
 ἁπολέσθαι τε κάκιστα, ἣν μὴ σφεα ποιήσῃ. ὥς δὲ
 οὐκ ἔπειθε ^c ἄρα τὸν ἄνδρα, ^e δεύτερα λέγει ἡ γυνὴ τάδε·
 3 “ Ἐπεὶ τοίνυν σὺ δύναμαί σε πείθειν μὴ ἐκθεῖναι, σὺ δὲ
 “ ὦδε ποιήσον, εἰ δὴ ^f πᾶσά γε ἀνάγκη ὀφθῆναι ἐκκει-
 4 “ μενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγὼ, τέτοκα δὲ τεθνεὺς· ταῦτο 75
 “ ἐμὲν φέρων πρόθεσ, τὸν δὲ τῆς ^h Ἀστυάγεος θυγατρὸς
 “ παῖδα ὥς ἐξ ἡμέων ἔοντα ⁱ τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὔτε
 “ σὺ ἀλώσεις ἀδικέων τοὺς ^k δεσπότεας, οὔτε ἡμῖν κακῶς
 5 “ βεβουλευμένα ἔσται. ὅ τε γὰρ τεθνεὺς βασιληῆς τα- 80
 “ φῆς κυρήσει, καὶ ὁ ^l περιεὼν οὐκ ^m ἀπολέει τὴν ψυ-
 13 “ χήν.” Κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς τὰ παρεόντα
 2 εὖ λέγειν ἡ γυνή, καὶ αὐτίκα ἐποίησε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε
 θανατώσων παῖδα, ταῦτον ⁿ μὲν παραδιδόι τῇ ἑαυτοῦ
 γυναικί· τὸν δὲ ἑαυτοῦ, ἔοντα νεκρὸν, λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ 85
 ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον· κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ
 παντὶ τῷ ἑτέρου παιδὸς, φέρων ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν 57
 3 ^b οὐρέων τιθεῖ. ὥς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ

112.

^a ἔχρηζε F. ἔχρηζε Schæfer.
 ἔχρηζε vulgo. Paulo ante γουνάτων
 F. a.

^b Sic R. K. M. F. a. c. κατοψ.
 Ald. et al. ἐξ Ἀρπάγου κατασκό-
 πους καταψομένους S.

^c ἀπολέσθαι S.

^d ἄρα om. S.

^e δεύτερον S. b. d. Mox δ ποιή-
 σον S.

^f Sic Ald. S. V. R. F. a. c. d. γε
 om. M. K. Gronov. Wesseling.
 quorum hic sequentia colligit
 loca, ubi particula ista negligi-

tur; scil. II. 22. 35. IV. 179.
 V. 52. Soph. Elect. 1527. Pla-
 to Phædr. p. 243. D. Euthyph.
 p. 7. D.

^g μὲν μὴ b.

^h Ἀστυάγεω S. qui infra ἡμῶν.

ⁱ τρέφωμεν F. b.

^k δεσπότεας Ald. V. R. δεσπότεας
 S. M. K. F. c. d. cf. 111.

^l περιὼν S. a. c.

^m ἀπολέει M. K. F. a. c. ἀπολέσει
 S. V. b. d. Ald.

113.

^a μὲν om. S. F. b.

^b οὐρέων M. Vulg. habet S.

ἐγένετο, ἥϊε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα ^επροβόσκων
⁴φύλακον αὐτοῦ καταλιπών. ἐλθὼν δὲ ἐς τοῦ Ἀρπά-90
 γου, ἀποδεικνύειναι ἔφη ἐτοῖμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν
 νέκυν. πέμψας δὲ ὁ Ἀρπαγος τῶν ἐαυτοῦ δορυφόρων
 τοὺς πιστοτάτους, εἶδε τε διὰ τούτων, καὶ ἔθαψε τοῦ
⁵βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ^εἐτέθαπτο· τὸν δὲ
 ὕστερον τούτων Κύρον ὀνομασθέντα παραλαβοῦσα ἔτρεφε ⁹⁵
 ἡ γυνὴ τοῦ βουκόλου, ὄνομα ἄλλο καὶ τι καὶ οὐ Κύρον
 θεμένη.

I 14

Cyrus de-
 cennia a.
 561 rex in
 lusu a
 congerro-
 nibus fa-
 ctus, puero
 nobili ver-
 berato, ac-
 cusatur ab
 ejus patre
 Artembare
 apud Astya-
 gen.

Καὶ ^αὅτε δὴ ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν
²τοιοῦδε γενόμενον ἐξέφηνέ μιν. ἔπαιζε ἐν τῇ κἀμῃ ταύτῃ
 ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὗται, ^βἐπαιζε δὲ μετ'
 ἄλλων ἡλίκων ἐν ὁδῷ καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἴλοντο
^εἐαυτῶν βασιλεῖα εἶναι ταῦτον δὴ τὸν ^δτοῦ βουκόλου
 ἐπικλησιν παῖδα. ὁ δὲ ^εαὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας
 οἰκοδομέειν· τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι· τὸν δὲ κου τινὰ
 αὐτῶν, ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι· τῷ δὲ τινι, τὰς ἀγ-
 γελίας ^εἐσφέρειν ἐδίδου γέρας· ὥς ἐκάστῳ ἔργον προσ-
³τάσσω. εἰς δὴ τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων, ἐὼν ⁵
^βἈρτεμβάρους παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου ἐκ Μήδουσι· οὐ γὰρ
 δὴ ^ιἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου· ἐκέλευε αὐτὸν
⁴τοὺς ἄλλους παῖδας ^κδιαλαβεῖν. πειθόμενων δὲ τῶν

^ε προβοσκῶν F.a.c.

^δSic M.K.S.V.F.a.c.d. φύλακα
 vulgo et b. Mox ἐς τὸ Ἀρπάγου S.

^ε ἐτέθαπτο R.M.K.F.a.c. Alii
 ἐθάπτετο cum S. Mox τοῦτον Ald.

I 14.

^α Sic Ald. V.S.R. δὴ om. M.
 F.a.c. ὅτε ἦν δὴ d.

^β ἐπαιδε μετ' S.

^ε ἐαυτὸν S.

^δ τοῦ om. b.d.S. Tum βουκό-
 λον S.

^ε αἰτέων Ald. V. αὐτῶν M.S.

F.b.c.

^ι τῶν M.K.F.a.c.d. Vulg. ma-
 lunt Schæfer. et Wyttenbach.
 Sel. Hist. p. 351. Mox αὐτῶν S.

^ε Sic Ald. V.S.R.a.b.c.d. φέ-
 ρειν M.K.F.

^β Sic M.K.F. Ἀρτεμβάρου Ald.
 et al. Ἀρτεβάρου S.

^ι οὐκ ἐποίησε Steph. marg.

^κ διαλαβεῖν S.M.F. Parimini δια-
 λαβεῖν Ald. Mox τρηχέως om. S.

παῖδαν, ὁ Κύρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα ¹περιέσπε 10
 μαστιγέων· ὁ δὲ, ²ἐπεὶ τε μετείθη τάχιστα, ὥς γε δὴ
 ἀνάξια ἑαυτοῦ παθὼν, μᾶλλον τι περίημέκτεε· κατελ-
 θὼν ³δὲ εἰς πόλιν, πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτιζέτο τῶν ὑπὸ
 ὁ Κύρου ἤντησε, λέγων δὲ ⁴οὐ Κύρου, (οὐ γάρ κω ἦν
 ταῦτο τούνομα,) ἀλλὰ πρὸς τοῦ βουκόλου τοῦ Ἀστυ- 15
 5 ἄγεος παιδός. Ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργῇ, ὥς εἶχε, ἐλθὼν
 παρὰ τὸν Ἀστυάγεα, καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα,
 ἀνάρσια πρήγματα ἔφη πεπονθέναι, λέγων· “ὦ βα-
 “ σιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ παιδός, ὥδε
 “ περιῦβρίσμεθα.” (δεικνὺς τοῦ παιδός τοὺς ὤμους.) 20

115 Ἀκούσας δὲ καὶ ἰδὼν ⁵ὁ Ἀστυάγης, θέλων τιμωρῆσαι
 τῷ παιδί τιμῆς τῆς Ἀρτεμβάρους ⁶εἵνεκα, μετεπέμπετο
 2 τὸν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα. ἐπεὶ τε δὲ παρῆσαν
 ἀμφότεροι, βλέψας πρὸς τὸν Κύρον ὁ Ἀστυάγης, ἔφη·
 “ ⁷Σὺ δὴ, εἰν τοῦδε τοιούτου ἔοντος παῖς, ἐτόλμησας τὸν 25
 “ τοῦδε παῖδα, ἔοντος πρώτου παρ’ ἐμοῖ, ⁸ἀεικίῃ τοιῇδε
 3 “ περισπῆν;” Ὁ δὲ ⁹ἀμείβετο ὥδε· “ὦ δέσποτα,
 “ ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ. οἱ γὰρ με
 “ ¹⁰ἐκ τῆς κόμης παῖδες, τῶν καὶ ὁδε ἦν, παίζοντες, 58
 4 “ σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα. ἐδόκεον γὰρ σφι

Cyri a rege
interrogati
constantia.

¹ περιέπε S.V.b. περιέσπαισε K.
² Sic K.M.F.a. ἐπεῖτε ἐμετείθη
 Ald. μετηχρήθη V. ἔπειτα ἐμαστίχ-
 θη S. ἐπεὶ ἐμετείθη b.d. ἐπεὶ γε
 μετείθη c.

³ δὲ om. S.

⁴ τοῦ Κύρου b.

⁵ ἤντησε c.

⁶ οὐ Κύρου S.d. ὁ Κύρου F.

⁷ ἵνομα b. Mox Ἀστυάγεω S.

⁸ ἔφησε S. cf. VI. 136. Mox
 δὲ post βουκόλου om. S. qui infra
 τοὺς ὤμους τοῦ παιδός.

115.

⁹ δ om. K.S.a.b.d. Ald.

VOL. I.

¹⁰ Sic F.b. S. ἔνεκα alii. ἐνεκεν c.
 ἐνεκεν Schæfer. Supra Ἀρτεμβά-
 ρου S.

¹¹ σὺ δὲ c.S.

¹² ἀεικίῃ M.K.F.a.b.c.cf.I. 73.
 (qui locus deest S.) III. 160.
 ἀεικίῃ Ald. Schæfer. ἀδικίῃ V.d.
 ἀκίῃ S. Vid. Heynius ad Hom.
 Il. ω'. 19.

¹³ Sic K.S.P.F.b. Vulgo ἀμεί-
 βεται.

¹⁴ Sic S. δὲ om. F.a.b.c.d. et
 alii.

¹⁵ ἐκ om. d.

“ εἶναι ἐς τοῦτο ^hἐπιτηδεύατος. οἱ μὲν νυν ἄλλοι παῖ- 30

“ δες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον· οὗτος δὲ ἀνηκούστέ

“ τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδένα· ἐς ὃ ⁱἔλαβε τὴν δίκην. εἰ

“ ὦν δὴ τοῦδε εἵνεκα ^kἄξιός τευ κακοῦ εἰμὶ, ἴδε τοι

116

Rex eum
agnoscit,
et bubul-
cus verum
fatetur.

“ πάρειμι.” Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδός, τὸν Ἀστυ-

άγεα εἰσὶ ἀνάγνωσις αὐτοῦ· καὶ οἱ ὅ τε χαρακτήρ τοῦ 35

προσώπου προσφάρεσθαι ἐδόκεε ^εἐς ἑαυτὸν, καὶ ἡ ὑπό-

κρισις ^bἐλευθερωτέρη εἶναι· ὅ τε χρόνος τῆς ^cἐκθέσιος τῇ

ἡλικίᾳ τοῦ παιδός ἐδόκεε συμβαίνειν. ἐκπλαγεῖς δὲ τού-

τοις, ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος ἦν. μόγις δὲ δὴ κοτε ^dἀνε-

νειχθεῖς, εἶπε, θέλων ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρεα, ἵνα 40

3 τὸν βουκόλον ^eμοῦνον λαβὼν βασανίσῃ· “ Ἀρτέμβαρες,

“ ἐγὼ ταῦτα ποιήσω, ὥστε σὲ καὶ τὸν παῖδα τὸν σὸν

4 “ μὴδὲν ἐπιμέμψεσθαι.” Τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρεα πέμ-

πει· τὸν δὲ Κῦρον ἦγον ^εἔσω οἱ θεράποντες, κελεύσαντος

5 τοῦ ^hἈστυάγεος. ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μοῦ- 45

νος, ⁱμουνυθέντα δὲ αὐτὸν ^kεἶρετο ὁ Ἀστυάγης, κῶθεν

λάβοι τὸν παῖδα, καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς; ὁ δὲ ἐξ ἑωυ-

τοῦ τε ἔφη γεγονέναι, καὶ τὴν τεκαῦσαν αὐτὸν ^lἔτι εἶναι

6 παρ’ ἑαυτοῦ. Ἀστυάγης δὲ μιν οὐκ εὖ βουλευέσθαι ἔφη,

^h ἐπιτηδεύατος V. ἐπιτηδεύατος
τος S.

ⁱ ἔβαλε S.

^k ἄξιός τε F.

^l ὅδε F.a.c. cf. 111. extr. ἄδε
ceteri.

116.

^a Sic V.S.a.b.c.d. ὡς ἑαυτὸν
edd. vett. ἐς αὐτοὺς M.K.F. plau-
dente Gronovio.

^b ἐλευθερωτέρη F. ἐλευθεριωτέρη
Porti (Lexic. v. ὑποκρίσις) proba-
runt Reiskius et Wesselingius,
recepit Reizius.

^c Sic M.K.F.a.c.d. Vulgo ἐκ-
θέσιος cum S.

^d ἀνανεχθεῖς S. ἀνενεχθεῖς Eu-

stathius Od. θ. p. 1604, 7 = 319,
20. Zonara Lex. p. 216.

^e μόνον F. λαβὼν om. S.K.

^f Sic M.K.R.F.a.c. ὥστε καὶ
παῖδα d. edd. vett. S.

^g Sic K.F.a.c. εἶσω S. vett.
edd. Supra ἄγον F. pro ἦγον.

^h Ἀστυάγεω S. Mox ὑπελέλειπ-
το S.

ⁱ μουνυθένταδὲ S. μουνυθέντα,
τάδε Ald. R.V.P.F.a.c. μουνυθέν-
τα δὲ, τάδε b.d. μόνον ταδε M.
K. probante Gronovio. μουνυ-
θέντα δὲ corrigunt Wessel. et
Valcken. Mox ὁ delet Valcken.

^k ἦρετο F. Mox εἰ pro εἴη S.

^l εἶναι ἔτι F. et sic forte M.

ἐπαυμέοντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι· ἅμα τε ⁵⁰
λέγων ταῦτα, ^m ἐσήμαινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν
7 αὐτόν. ὁ δὲ, ἀγόμενος ἐς τὰς ⁿ ἀνάγκας, οὕτω δὴ
8 ἔφαινε τὸν ἑόντα λόγον. ἀρχόμενος δὴ ἀπ' ἀρχῆς ^p δι-
εξήκει, τῇ ἀληθείᾳ χρεώμενος· καὶ κατέβαινε ἐς λιτάς τε,
καὶ συγγνώμῃ ἑωυτῷ ^q κελεύων ἔχειν αὐτόν. Ἀστυ- ⁵⁵ 117
ἀγης δὲ, τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ^a ἀληθείην ἐκφώναντος,
λόγον ἤδη καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο· Ἀρπάγω δὲ καὶ μεγά-
λως μεμφόμενος, καλέειν αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε.
ὥς δὲ οἱ παρῆν ὁ Ἄρπαγος, εἶρετό μιν ὁ Ἀστυάγης·
“ Ἀρπαγε, τέω δὴ ^b μόρω τὸν παῖδα κατεχρήσαο, τόν ⁶⁰
2 “ ται παρέδωκα ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς; ” Ὁ
δὲ Ἄρπαγος, ὥς εἶδε τὸν βουκόλον ἔνδον ἑόντα, οὐ τρέ-
πεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἀλίσκηται·
ἀλλὰ λέγει τάδε· “ ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸ
“ παιδίον, ἐβούλευον σκοπῶν ὅπως σοί τε ^d ποιήσω κατὰ ⁶⁵
“ νόον, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ^e γινόμενος ἀναμάρτητος, ^f μήτε
3 “ θυγατρὶ τῇ σῇ, μήτε αὐτῷ σοι εἶην αἰθένης. ^g ποιέω
“ δὴ ὧδε. καλέσας τὸν βουκόλον τόνδε, παραδίδωμι τὸ
“ παιδίον, φὰς σέ τε εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι
“ αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε, οὐκ ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ⁵⁹
4 “ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε, ⁷¹

^m ἐσήμαινε c.ⁿ ἀγκάλας S.^o οὕτω δὲ F.a. Mox ἀρχόμενος δὲ S.^p διεξήκει Schæfer. et mox χρεώμενος.^q κελεύων M.K.R.F.a.b.c. κελεύειν d.S. edd. κελεύει Schæfer.

117.

^a ἀληθείην F.c. ἀλήθειαν u. Supra ἀληθείᾳ F.a. Mox εἰ ante Ἄρπαγος om. Ald.^b Sic vulg. cum Thom. Mag.

in Διαχρῶμαι. τρόπῳ Ald. b. μέν S. Mox κατεχρήσω K.

^c Schweighæuserus suspicabatur τὴν ἐπὶ ψεύδεα.^d Sic Ald. S.F.a.b.c. ποιῶ M. K.P. Paullo ante σκοπὸν S.^e Sic F.a.b.c.d.S.K.P. γενόμενος edd. vett.^f Usque ad αἰθένης habet Thom. M. in Δεσποτεία.^g Sic F.a.c. ποιῶ M.S.K. Mox δὲ δὴ F. δὲ S. pro δὴ. Idem infra ἐνετέλλετο.

“ ἐντειλάμενος θεῖναί μιν ἐς ἐρήμον ^h οὔρος, καὶ παρα-
 “ μόνοντα φυλάσσειν ἄχρι οὗ ^k τελευτήσῃ ἀπειλήσας
 5 “ παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ. ἐπεὶ τε
 “ δέ, ποιήσαντος τούτου τὰ κελευόμενα, ἐτελεύτησε τὸ 75
 “ παιδίον, πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πιστοτάτους,
 “ ^l καὶ εἶδον δι’ ἐκείνων, καὶ ^m ἔθαψάν μιν. οὕτως ἔσχε,
 “ ὦ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πράγματος τούτου· καὶ τοιοῦτω
 “ μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς.”

I 18

Astyages
iram dissi-
mulat.

“ Ἀρπαγος μὲν δὴ τὸν ἴθυν ἔφαινε λόγον. Ἀστυάγης 80
 δέ, κρύπτων τὸν οἱ ^a ἐνείχεε ^b χόλον διὰ τὸ γεγονὸς, ^c πρῶ-
 τα μὲν κατὰ περ ἤκουσε ^d αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου τὸ
 πρῆγμα, πάλιν ἀπηγγέετο τῷ Ἀρπάγῳ· μετὰ δέ, ὡς
 οἱ ^e ἐπαλλιλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὡς “ περίεστί τε ὁ
 2 “ παῖς, καὶ τὸ γεγονὸς ἔχει καλῶς. Τῷ τε γὰρ πε-
 “ ποιημένῳ, ἔφη λέγων, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον 85
 “ μεγάλως, καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἔν
 3 “ ἐλαφρῷ ἐποιεύμην. ὡς ὧν τῆς ^f τύχης εὖ μετεστειώ-
 “ σης, τοῦτο μὲν, τὸν σεωυτοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ
 “ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα· τοῦτο δέ, (σῶστρα ^h γὰρ τοῦ
 “ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκέε- 90
 “ ται,) ⁱ πᾶρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον.” Ἀρπαγος μὲν, ὡς
 ἤκουσε ταῦτα, προσκυνήσας, καὶ μεγάλα ποιησάμενος
 ὅτι τε ἡ ἀμαρτίας οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, καὶ ὅτι ἐπὶ τύ-

I 19

Harpagus
in convivio
ipud re-
gem pastus

^h ὄρος a.c. οὔρος F.

ⁱ Sic M.F.a.b.c.d. Alii ἄχρις
cum S.

^k τελευτήσῃ F.a. τελευτήσεν c.

^l καὶ εἶδον S. καὶ ἴδον a.b.

^m ἔθαψάν μιν Thom. Mag. p.
416. ἔθαψάν μιν d. Mox τούτου
post πράγματος om. S. Ald.

I 18.

^a Sic mss. omnes. ἐνείχε Steph.
ed. 2. et al.

^b λόγον F.b.S.

^c πρῶτον b.d. Mox καθάπερ S.

^d αὐτὰς deest edd. b.

^e ἐπαλλιλόγητο S. edd. vett.

ἐπαλλιλόγητο P.F. pr. ἐπαλλιλόγητο
e corr. οἱ om. d. Mox ἔχοι S.

^f ἐλαφρῶς S.

^g ψυχῆς F.

^h Sic S.K.F.a.b. Vulgo τοῦ
παιδὸς γάρ. Mox προσκέσται S.

ⁱ Sic M.K.F. πᾶριθι Ald. S.a.
b.c. πᾶρειθι d.

χῆσι χρηστῆσι ἐπὶ δεῖπνον ^a κέκλητο, ἥτε ἐς τὰ ^b οἰκία.
 2 ἐσελθὼν δὲ τὴν ταχίστην, ἣν γὰρ οἱ ^c παῖς εἰς μῶνος, 95
 ἔτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα γεγονώς, τοῦτον ἐκ-
 πέμπει, ἵεναι τε κελεύων ἐς ^d Ἀστυάγεος, καὶ ποιεῖν
 ὅ τι αὖν ἐκεῖνος ^e κελεύῃ. αὐτὸς δὲ περιχαρὴς ἔων, φράζει
 3 τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα. Ἀστυάγης δὲ, ὥς οἱ
 ἀπίκετο ὁ Ἀρπάγου παῖς, σφάξας αὐτὸν, καὶ κατὰ
 μέλεα διελὼν, τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ ἔψησε τῶν χρεῶν. 1
 4^ε εὐτυχτα δὲ ποιησάμενος, εἶχε ^h ἐτόιμα. ἐπεὶ τε δὲ, τῆς
 ὥρης γινομένης τοῦ δεῖπνου, παρῆσαν οἱ τε ἄλλοι δαι-
 τυμόνες καὶ ὁ Ἀρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ αὐτῷ
 Ἀστυάγει παρετίθεατο ἱράπεζαι ἐπιπλέαι μηλείων κρε- 5
 ῶν Ἀρπάγῳ δὲ, ^k τοῦ παιδὸς τοῦ ἑαυτοῦ, ἵπλῃ κε-
 φαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν, τὰ ἄλλα 60
 πάντα ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκα-
 5 λυμμένα. ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἄλῃς ἔχειν τῆς
 βορῆς, Ἀστυάγης εἶρετό μιν, εἰ ἡσθεῖη τι τῇ θοίνῃ φα- 10
 μένου δὲ ^m Ἀρπάγου καὶ κάρτα ἡσθῆναι, ⁿ παρέφερον,
 τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκα-
 λυμμένην, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας Ἀρπαγον

filii sui car-
 nibus, po-
 tuit cala-
 mitate sua
 intellecta
 regem adu-
 lari.

119.

^a Sic F. Al. ἐκέκλητο cum S.

^b Sic S.F.a.c. Vulgo οἰκία.

^c παῖς μῶνος ἔτι τρία μάλιστα ἔτεα γεγονώς. P. παῖς εἰς μῶνος ἔτι τρία καὶ δέκα κου μάλιστα γεγονώς ἔτεα F. ἔτη S. Ald. pro ἔτεα.

^d Ἀστυάγεω S.

^e Sic F.a.b.c.d.S. e ras. Vulg. κελεύει.

^f ἔψησε K.

^g εὐτυχτα P. textu. F.a. εὐτοκα e. Citat Suid. in v.

^h ἐτόιμα om. S. Tum ἐπεὶ τε M.K. cf. Koen. ad Gregor. Dial.

Ion. 26. ἔπειτα edd. S.b.

ⁱ Sic V.M.K.F.a.d. τρ. ἐπί-πλειαι c. τράπεζαι ἐπίπλεια b. Ald. τράπεζαι absque ἐπιπλείαι. S. Vulgo τράπεζαι ἐπιπλέαι. Vid. Theophil. ad Autol. III. p. 282. ed. Wolf. Tum μηλείων Ald.

^k Sic M.K.F.a.b.c. τοῦ ἑαυτοῦ π. edd. d. S.

^l πλὴν τῆς κ. P.b.S. τε addidere M.K.S. et al. Vulgo om. Mox τὰ ἄλλα S. pro τᾶλλα.

^m τοῦ Ἀρπ.

ⁿ Thomas M. in πρόσκειμαι.

δὲ ἐκέλευον ^οπροστάντες ^ρἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν
6 τὸ βούλεται ^ιαὐτῶν. πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος, καὶ ^{ις}
ἀποκαλύπτων, ὅρᾳ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ,
οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται. εἶρετο δὲ αὐτὸν
ὁ Ἀστυάγης, εἰ ^ιγινώσκει ὅτευ θηρίου κρέα ^ρβεβρώκοι.
7 ὁ δὲ καὶ γινώσκειν ἔφη, καὶ ἀρεστόν εἶναι πᾶν τὸ ἀν
βασιλεὺς ἔρδη. τούτοις δὲ ἀμειψόμενος, καὶ ἀναλα-
20 βὼν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν, ἥτε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθῆτεν δὲ
4 ἐμελλε, ὡς ἐγὼ δοκέω, ἀλίσσας ^ιθάψειν τὰ πάντα.

120

Rex de Cy-
ro delibe-
rans, Ma-
gis affir-
mantibus
credit,
somnia fa-
tum im-
pletum esse.

Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ^αταύτην ἐπέθηκε. Κύ-
ρου δὲ περὶ βουλευόντων, ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων
οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικομένους δὲ εἶρετο ὁ
Ἀστυάγης, τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταυτὰ ^{ις}
εἶπαν, λέγοντες ὡς βασιλεῦσαι χρῆν τὸν παῖδα, εἰ ^βἐπέ-
2 ζῶσε καὶ μὴ ἀπέθανε πρότερον. Ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς
τοῖσδε· “Ἔστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι· καί μιν, ἐπ’
“ ἀγροῦ διαιτῶμενον, οἱ ἐκ τῆς κώμης παῖδες ἐστῆσαντο
3 βασιλέα. ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθεῖ λόγῳ ^ρβα-
30 “ σιλέες, ἐτελέωσε ποιήσας. καὶ γὰρ δορυφόρους, καὶ
“ θυρωροὺς, καὶ ^δἀγγελιηφόρους, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα
“ ^εδιατάζας εἶχε. ^ικαὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται
4 “ ^ιφέρειν;” ^βΕἶπαν οἱ μάγοι· “Εἰ μὲν περίεστί τε,

^ο προστάντες dedit Schweig-
hæuserius pro προστάντες. Male.

^ρ ἀνακαλύπτειν R.

^ι αὐτῶν M.S.F.a.b.c.d. Vulgo
αὐτέων.

^ι γινώσκει b.

^β Sic M.K.F.a.b.d.S. βεβρώκει
Ald. c.

^ι Sic M.S.K.F.a.c. ἔρδοι edd.
d. R. ἔρδοι b.

^ι θάπτειν b.d.

120.

^α Sic M.K.V.S.F.a.b.c.d.
Vulgo τοιαύτην. Mox ἐκέλευε S.

pro ἐκάλεε, et infra τι pro τῇ.

^β Sic S.M.K. ἐπέζησε Ald. F.

a. Mox ἀμείβετο S.F.a.

^ρ Sic S.F.a.b.c.d. Vulgo βα-
σιλῆες.

^δ Sic Steph. et mss. plerique.
ἀγγελιαφόρους Ald. S.b.

^ε διατάζας εἶχε S.V. vid. Toup.
Em. Suid. T. II. p. 216. Vulgo
δ. ἤρχε.

^ι καὶ ἐτι ὑμῖν sine νῦν V.S.

^ι ἔχειν R.

^β εἶπαν d.

“ καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίας τινὸς, θάρσει 35
 “ τε τούτου εἵνεκα, καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἔτι
 “ τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ ^hσμικρὰ γὰρ καὶ τῶν λογίων
 “ ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε· καὶ τά γε τῶν ὀνειράτων ἐχό-
 5 “ μενα, τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.” Ἀμείβεται ^kἈσ-
 τυάγης τοῖσδε· “ Καὶ αὐτὸς, ὧ μάγοι, ταύτη πλεῖσ- 40
 “ τος ἰγνώμην εἰμι, ^mβασιλέος ὀνομασθέντος τοῦ παι-
 “ δος, ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον, καὶ μοι τὸν παῖδα τούτον
 6 “ εἶναι δεινὸν οὐδὲν ἔτι. ὅμως ὁ μὲν γε τοι συμβουλεύ-
 “ σατέ μοι, εὖ περισκεψάμενοι, τὰ μέλλει ἀσφαλέστα- 45
 7 “ τα εἶναι οἴκῳ τε τῷ ἑμῷ καὶ ὑμῖν.” Εἶπαν πρὸς
 ταῦτα οἱ μάγοι· “ ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ
 “ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦσθαι ἀρχὴν τὴν σὴν. κείνως μὲν
 “ γὰρ ἀλλοτριῶνται, ἐς τὸν παῖδα τούτον ^pπεριῖσθα,
 “ ἔοντα Πέρσῃν· καὶ ἡμεῖς, ἔοντες Μῆδοι, δουλούμεθάς 50
 “ τε, καὶ λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων, ἔοντες
 8 “ ξεῖνοι· σέο δ’ ἐνεστεῶτος βασιλέος, ἔοντος πολιίτῃω,
 “ καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος, καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας 61
 9 “ ἔχομεν. οὕτω ὦν πάντως ἡμῖν σέο ^qτε καὶ τῆς σῆς
 “ ἀρχῆς ^rπροσπτόν ἐστί. καὶ νῦν εἰ φοβερὸν τι ^sἐωρῶ- 55
 “ μεν, πᾶν ἂν σοι προεφράζομεν· νῦν δὲ ἀποσκήφαντος
 “ τοῦ ἐνυπνίου ἐς ^tφλαῦρον, αὐτοί τε θαρσέομεν, καὶ σοὶ
 “ ἕτερα τοιαῦτα ^vπαρακελευόμεθα· τὸν δὲ παῖδα τούτον

^h μικρὰ c. τὰ σμικρὰ F.

ⁱ Sic M.K.R.F.a.c. ἡμῶν Ald.
S.b. ἡμῶν d.

^k ὁ Ἀστ. F.b.d.S.

^l Sic M.K.V.S.F.a.b.c.d. τῇ
γνώμῃ vulgo.

^m βασιλῆος] βασιλέως F.a.b.d.
cf. ad 94. βασιλέως S. qui mox
βασιλῆος.

ⁿ εἶναι ἔτι οὐδὲν R.a.c. sine δι-
πλ. εἶναι δεινὸν ἔτι οὐδὲν F.

^o Sic M.S.F.a.b.c.d. γε om.

K. edd.

^p Sic K.F.a. περιεῖσα M. Ald.
περιεῖσα b.c.d. παριεῖσα S. di-
serte.

^q τε om. M.K.F.a.c.

^r προσπτόν S.

^s ἐωρῶμεν F. ὀρώμεν Schæferus.

^t φλαῦρον Ald. S.V. al. φαῦλον
M.K.R.F.a.c.

^v παρακελευόμεθα M.R.S.K.F.
a.c. διακ. Ald. b.d.

121

Cyrus in
Persiam ad
parentes di-
missus.

“ ἐξ ὀφθαλμῶν ᾠ^α απόπεμψαι ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς
“ γευναμένους.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης, ἐχάρη
τε, καὶ καλέσας τὸν Κύρον, ἔλεγέ οἱ ᾠ^ατάδε· “ ὦ παῖ,
“ σὲ γὰρ ἐγὼ δι’ ὅψιν ὀνείρου οὐ τέλεην ἡδίκηον, ᾠ^β τῇ
“ σεωυτοῦ δὲ μοίρῃ ᾠ^γ περίεις· νῦν ὦν ἴθι χαίρων ἐς Πέρσας,
2 “ πομπὸς δ’ ἐγὼ ᾠ^δμα^δ πέμψω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ, πατέρα
“ τε ᾠ^ε καὶ μητέρα εὐρήσεις, οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν 65
“ βαυκόλῳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.”

122

Exceptus a
suis cum
ingenti lac-
titia. Fama
de nutrice
illius cane.
[1, 110.]

Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης, ἀποπέμπει τὸν Κύρον.
νοστήσαντα δέ μιν ἐς τῷ Καμβύσῳ τὰ οἰκία, ᾠ^α ἐδέ-
ξαντο οἱ γεινάμενοι· καὶ δεξάμενοι, ὥς ἐπύθοντο, με-
γάλως ᾠ^β ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε
2 τελευτῆσαι· ἰστόρεόν τε ὅτεω τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δὲ σφι 70
ἔλεγε, ᾠ^γ φὰς πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι
πλείστον, κατ’ ὁδὸν δὲ πυθέσθαι πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πά-
θην. ἐπίστασθαι μὲν γὰρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος
ᾠ^δ εἶη πᾶϊς· ἀπὸ δὲ τῆς κείθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν
3 πομπῶν πυθέσθαι. τραφῆναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βου- 75
κόλου γυναίκας. ᾠ^ε ἥϊε τε ταύτην αἰνέων διὰ παντός· ἦν
τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ τοκέες, παρα-
λαβόντες τὸ ὄνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκῇ τοῖσι

ᾠ^α απόπεμψε ἐς πέρας S.
121.

ᾠ^β Sic M.K.F.a.b.c.d.S. τοιάδε
Ald.

ᾠ^γ τῆς ἐωυτοῦ δὲ μοίρης S. σεαυτοῦ
F.

ᾠ^δ Sic a.c. Vulgo περιεῖς. cf. 124.
περιεῖς S.

ᾠ^ε προπέμψω d.

ᾠ^ε καὶ τὴν μητέρα σὴν λεγομένην,
γυναῖκα δ’ αὐτοῦ R.c.

122.

ᾠ^α ἔδεξαν S.ᾠ^β Sic M.S.K.F.a.b.c. ἡσπά-

ξαντο d. et vulg. Mox οἷα δὲ S.
et τὸ pro τότε.

ᾠ^γ σφέα S.V. σφέας b.d. Valla,
Hic vero se ait eos antea non
novisse.

ᾠ^δ ἐστι b.d. Ald. Ἀστυάγεω ἐστι S.

ᾠ^ε Forte ἥε τε ταύτην ἐπαινέων,
periphrastice pro ἐπῆρει ταύτην.
Sic ἦσαν ἰέντες I. 57. ἥε i. q. ἦν
I. 181. 196. ἦν γινόμενα I. 146. ἐστι
ἐοῦσα σοφῇ III. 108. SCHWEIGH.

εἶη S. et mox ἐπαινέων.
ᾠ^ε ὄνομα S.F. ὄνομα a.c.

Πέρσης ⁸ περιεῖναι σφί ὁ παῖς, ^h κατέβαλλον φάτιν ὡς
 ἐκκείμενον Κύρον κύων ἐξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις 80
 3 αὕτη ¹ κεχώρηκε. Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, καὶ εἰσὶ τῶν
 ἡλικίων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ, προσέκειτο ὁ
 Ἄρπαγος, δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυ-
 2 μέων. ^a ἀπ' ἐαυτοῦ γὰρ, εἰσὶτος ἰδιώτῳ, οὐκ ἀνεώρα 85
 τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα. Κύρον δὲ ὁρέων ἐπι-
 τρεφόμενον, ἐποιεστο σύμμαχον, τὰς πάθας ^b τὰς Κύρου
 3 τῆσι ἐαυτοῦ ὁμοιούμενος. ^c πρὸ δ' ἔτι τούτου τάδε αἱ
 κατέρχαστο· εἰσὶτος τοῦ Ἀστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μή-
 δους, συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἄρπαγος τῶν ^d πρώτων 90
 Μήδων, ἀπέπειθε ὥς χρὴ Κύρον προστῆσαι, ^e τὸν
 4 Ἀστυάγεα παῦσαι τῆς βασιλείης. ^f κατεργασμένου δὲ
 αἱ τούτου, καὶ εἰσὶτος ἐτοίμου, οὕτω δὴ ⁸ τῷ Κύρῳ διαιω-
 μένῳ ἐν Πέρσῃσι βουλόμενος ^h ὁ Ἄρπαγος δηλῶσαι τὴν
 ἐαυτοῦ γνώμην, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, ἅτε τῶν οὐδ' 62
 φυλασσομένων· ὁ δὲ ἐπιτεχῶνται τοιούδε. ἱλαγὸν μη-96
 χατησάμενος, καὶ ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα, καὶ
 οὐδὲν ^k ἀποτείλας, ὡς δὲ εἶχε, οὕτω ἔσευθη ^m βιβλίον,

Harpagus
 odio regis
 in vindictæ
 occasionem
 dilato, Cy-
 rum adul-
 tum exstim-
 ulat regi-
 ni spe in
 arum, lit-
 teris missis
 intra exen-
 teratum le-
 porem in-
 sutia.

⁸ περι σφιν S.

^b Sic a. κατέβαλον vulgo. κατέ-
 ελαβον S.

ⁱ κεχώρηκε b.d. edd. κεχώρηκε
 S.a.c. Schæfer. κεχώρηκεν F.

123.

^a ἀπὸ γὰρ ἐαυτοῦ S. qui mox
 om. ἐς.

^b Sic M.K.F.a.c. τοῦ Κύρου τῇ
 S.b.d. vulgo.

^c Sic V.R.K. et al. πρὸς b.d.
 vulgo. ταύτῃ Ald. πρὸς δὲ τι S. qui
 mox concordat cum vulg. in Ἀ-
 στυάγεα.

^d Lexic. Seg. Bekkeri, p. 111,
 16. Supra συμμίσγων S.

^e Sic S.c. τὸν al. om. τὸν Ἀστ.
 om. d.

^f κατεργασμένου b.d.S. Ald. qui
 mox τοῦτο.

⁸ τῷ om. d.

^h δ om. F.a.c. Mox οὐδ' S.

ⁱ Sic S.F.a.c. Vide Athe-
 næum IX. p. 400. Eustath. p.
 1534, 14=222, 22. Vulgo λα-
 γόν.

^k Sic forte d. ut Portus cor-
 rexerit Lex. Ion. ἀποτείλας M.F.
 S.b.c. edd. ἀποστείλας a. Infra
 III. 32. περιτελαι, ubi M. περι-
 τείλαι. Scilicet diphthongi ei et
 elementi i, perfrequens est in
 mss. confusio.

^l Sic R.M.K.F.a.c. Alii ἐπέ-
 θηκε cum S.

^m βιβλίον P.F. solenni con-

- 5 ἡγάγας τὰ αἰ ἐδόκει. ἀποράγας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν
 γαστέρα, καὶ δίκτυα δαῦς, αἵτε θηρευτῇ, τῶν οἰκετῶν τῷ
 πιστοῖσιν, ἀπέστειλε εἰς τοὺς Πέρσας ἐπιτελάμενός αἱ
 ἀπο γλώσσης, δίδοντα τοῖς λαγὸν Κύρῳ ἔπειπεῖν,
 αὐτοχειρὶ μὴ διελεῖν, καὶ μηδένα αἰ ταῦτα ποιῶντι
 124 παρῶναι. Ταῦτα δὲ δὴ ὡς ἐπιτελέα ἐγένετο· καὶ ὁ
 2 Κύρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχισε. εὐρὼν δὲ ἐν αὐ-
 τῷ τὸ βιβλίον ἐρεῖν, λαβὼν ἐπέλεγετο· τὰ δὲ γράμ-
 ματα ἔλεγε τάδε· “Ὡ παῖ Καμβύσῳ, σὲ γὰρ θεοὶ
 “ ἐπερίεσι· οὐ γὰρ αὖ κατεῖς τοσούτον τύχης ἀπί-
 3 “ κευ. σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν σεαυτοῦ φορέα τίσαι.
 “ κατὰ μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην τῆθηκας· τὸ δὲ 10
 4 “ κατὰ θεοῦ τε καὶ ἐμὲ περιεῖς. τὰ σε καὶ πάλαι
 “ δοκίμω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ περί ὡς
 “ ἐπὶ ἤχῃ, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἐπέποιθα, ὅτι
 5 “ σε οὐκ ἀπέκτεινα, ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ
 “ νῦν ἢ βούλῃ ἐμοὶ πεῖσθαι, τῆσπερ Ἀστυάγης ἄρχει 15
 6 “ χώρης, ταύτης ἀπάσης ἄρχεις. Πέρσας γὰρ ἀναπέ-
 “ σας ἀτίστασθαι, στρατηλάτῃ ἐπὶ Μήδους· καὶ ἦν
 “ τε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγὸς ἀντὶα

fusionem. cf. var. lectt. Theocriti

VII. 115. XIV. 15.

^a Sic V.M.S.K.F. Parisini. τὰ
 αἰ ἐδόκει ἐγγράφας edd. R. Par.
 A. apud Wessel.

^o ἀπέστειλε F.a.c.

^p Sic S.F.a.c. Vulgo λαγόν.

^q ἐπεῖν S.b.c.

^r Sic M.R.K.F.a.c. Vulgo
 αὐτοχειρὶ cum S.

^s ποιῶντα b.d.S.

124.

^a τε δὴ S.a.b.d.F. pro v. l.
 Mox ἐνεὸν S. et ἐπιλέγετο.

^b Sic F.a.c. edd. ἐπερίεσι M.K.
 b.d. ἐπερίεσιν V.S. ἐπερίεσι Schae-
 fer.

^c τοσούτο a.

^d Sic M.K.R.F.a.c. ἀπικνεῦ S.
 b.d. Ald. ἀπικνεο edd.

^e Sic M.K.R.F.a.c. ἐαυτοῦ S.
 V. Ald. ἐαυτοῦ b.d. cf. 108.

^f Sic F.a.c.P. textu, περιῆς
 marg. περιεῖς S. Vulgo περιεῖς.

^g ἐπέποιθα om. c. Ἀστυάγεος
 cum vulg. S.

^h ἀπέστειλα F. textu.

ⁱ εἰ βούλει S.b.d. Mox πειθεῖσθαι
 b.d.

^k ἄρχεις c.

^l ἀποδεχθῶ Ald. b.d.S. qui et
 hic Ἀστυάγεος.

^m Sic Steph. cum F.c. al. ἀν-
 τία σέο a. ἀντῆσαι Ald. V.S.b.d.

“ σὺ, ἔστι τοι τὰ σὺ βούλει, ἣν τε τῶν τις δοκίμων 20
 7 “ ἄλλος Μῆδων. πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ’
 “ ἐκείνου, καὶ γενόμενοι πρὸς σέο, Ἀστυάγεα καταίρειν
 “ Πειρήσονται· ὥς ὢν ἐτοίμου τοῦ γε ἐνθάδε ἐόντος,
 “ ποίει ταῦτα, καὶ ποίει κατὰ τάχος.”
 5 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κῦρος, ἐφρόντιζε ὅτεω τρόπῳ σο-
 φωτάτῳ Πέρσας ἀναπείσει ἀπίστασθαι. φροντίζων δὲ, 25
 ὃ εὐρίσκεται ταῦτα καιριώτατα εἶναι· ἐποίησε δὲ τάδε.
 1 γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλετο, ἄλλην τῶν Περσέων
 ἐποίησατο· μετὰ δὲ, ἀναπτύξας τὸ βιβλίον καὶ ἐπιλε-
 γόμενος, ἔφη ὃ Ἀστυαγέα μιν στρατηγὸν Περσέων ἀπο-
 3 δεικνύει. “ Νῦν, ἔφη τε λέγων, ὦ Πέρσαι, προαγο- 30
 “ ρύω ὑμῖν, παρῆναι ἕκαστον ἔχοντα δρεπανον.” Κῦρος
 4 μὲν ταῦτα προηγόρευσε. Ἔστι δὲ Περσέων συχνὰ γένηα·
 καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὁ Κῦρος συνάλισε, καὶ ἀνέπεισε ἀπίσ-
 τασθαι ἀπὸ Μῆδων. ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες 35
 ἔαρτεῖται Πέρσαι· Πασαργάδαι, ὃ Μαράφιοι, ὁ Μάσ-

Persarum
populi, et
Cyrī artes
impellentis
eos ab
Astyage
deficere.

Ad hanc lectionem apponit Wes-
selingius Homer. Il. κ'. 423. ἀν-
τήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, monens
insuper, citato Eustathio, rari-
orem esse hanc structuram verbi
ἀντῶν cum genitivo, quæ turbas-
ciere ad mutandum potuit. ἔσται
ἀντῆσαι τοι Steph. marg. ed. 1.
ἀντῆσαι ἔσται τοι ed. 2.

ἢ Sic P. R. F. S. ἔστι τὰ Μ.
ἔσται τοι τὰ K. V. Ald. Mox συμ-
βούλει pro σὺ βούλ. S.

ὃ ἄλλον Μῆδων F.

ῖ πειρήσονται S.

125.

ἂ ἀναπείσαι, Μ. ἀναπείσαι F.

ῖ Sic M. et plures. εὐρίσκε τε
K. Schæfer. εὐρίσκε Ald. b. S.

ῖ ἐποίησε δὲ τάδε] Sic edd. vet.
V. R. καὶ ἐποίησε δὲ ταῦτα K. Schæ-
fer. ἐποίησε δὲ S. ἐποίησε δὲ ταῦτα
sine καὶ F. M. τάδε a. b. c. d.

ῖ Citat Eustath. Il. β'. p. 170,
20 = 135, extr.

ῖ Ἀστυαγέα μὲν Ald. a. Mox
τε ἔφη λέγων S.

ῖ ὅλλοι M. K. ὅλλοι a. c. ὅλλοι
F. Schæfer. ἄλλοι b. d. Ald. cf.
VIII. 67. ὅλοι S.

ῖ Sic Wesseling. et F. d. ἀρ-
τεῖται a. b. c. Ἀρτεῖται S. al. cum
Steph. Byz. in v.

ῖ Μαράφιοι S. M. K. R. F. a. b. c. d.
Alii Μεράφιοι.

ῖ Μάσπιοι M. K. R. F. a. c. Alii
Μάσιοι cum S.

5 τώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι ¹ αὐτῶν τὸ μέσον. 55 *diffinire h. t.*
 τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφί κακὰ ἔχειν·
 6 τὴν δὲ τότε παρεῦσαν, πάντα ἀγαθὰ. Παραλαβὼν δὲ
^m τοῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγγύμνου τὸν πάντα λόγον,
 λέγων· “Ἄνδρες Πέρσαι, οὕτω ὑμῖν ἔχει. βουλομένοισι
 “ μὲν ἐμέο πείθεσθαι, ⁿ ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα ὁμυρία 60
 “ ἀγαθὰ, οὐδὲνα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλο-
 “ μένοισι δὲ ^p ἐμέο πείθεσθαι, εἰσὶ ὑμῖν πόνοι τῷ *χθιζῶ* *metastem*
 7 “ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν ἐμέο πειθόμενοι,
 “ ^q γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θεῇ τύχῃ
 “ γεγονὼς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι· καὶ ὑμᾶς ἡγῆμαι 65
 “ ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, οὔτε τὰ ἄλλα,
 “ οὔτε τὰ πολέμια. ὥς ὧν ἐχόντων ὧδε, ἀπίστασθε ἀπ’
 “ Ἀστυάγεος τὴν ταχίστην.”

7 Πέρσαι ^a μὲν νυν προστάτew ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι *Medi prelio fusi.*
 ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων
 2 ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο Κῦρον ^b πρήσσοντα 70
 ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ^c ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος 64
 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ^d ἤξει
 3 παρ’ ἐκείνων ἢ ^e αὐτὸς Ἀστυάγης ἐβουλήσεται. ἀκούσας
 δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε ὥπλισε πάντας, καὶ
 στρατηγὸν ^f αὐτῶν, ὥστε θεοβλαβὴς εἶναι, ^h ἀπέδεξε Ἄρ- 75
 4 παγον, λήθην ποιούμενος τά μιν ἐόργεε. ὡς δ’ οἱ Μῆδοι
 στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι ⁱ συνέμισγον, οἱ μὲν τινες

¹ αὐτέων] αὐτῶν F.

^m τότε suprasc. P.

ⁿ Sic M.K.F.a.c. ἔσται S. alii.

Post ἔστι F. habet δέ.

^o μυρία om. S.

^p Sic M.S.K.V.F.a.b.c.d. Vulgo om. ἐμέο πείθεσθαι.

^q γίνεσθαι F.b. Mox dedi τὰ ἄλλα cum S. pro τᾶλλα.

127.

^a δέ νυν S.

^b ταῦτα πρήσσ. F.S.

^c ἐκάλεσε a.c.

^d ἤξει a.d.S.

^e Ἀστυάγης αὐτὸς S.K.F.

^f βούλεται S.

^g αὐτέων Ald. αὐτὸν S.V.b. αὐτῶν M.K.F.a.b.c.d.

^h Sic M.K.F.S.a.c.d. ἀπέδειξε al. Ἀρπαγον praeponunt F.S. Mox ἐόργεεν S.

ⁱ ἔμισγον F. συνέσμιγον K.S.b.

5 πιοι. ^k τούτων ¹ Πασαργάδαι εἰς ἄριστοι· ἐν τοῖσι καὶ 63
^m Ἀχαιμενίδαι εἰς ⁿ φρήτην, ἔθθεν οἱ βασιλέες οἱ Περ-
6 σεῖδαι γεγόνασι. ^o ἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰς οἶδε· ^p Παν-
θιαλαῖοι, Δηρουσαῖοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀρο- 40
τῆρές ^q εἰσι. οἱ δὲ ἄλλοι, ^r νομάδες· Δάοι, Μάρδοι,
126 Δροπικοὶ, ^s Σαγάρτιοι. Ὡς δὲ παρῆσαν ἅπαντες ἔχον-
τες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος (ἦν γάρ ^a τις χῶρος
τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα στα-
δίους ἢ εἴκοσι ^b πάντη) ταῦτόν σφι τὸν χῶρον ποιεῖπε
2 ^c ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων 45
τὸν προκείμενον ἄθλον, δευτέρᾳ σφι προεῖπε, ἐς τὴν ὑστε-
3 ραίην παρεῖναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε αἰπόλια
καὶ τὰς ποιμένας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ
πατρὸς συναλίσας ἐς ^d τῷτὸ, ^e ἔθυσ, καὶ παρεσκευάζε ὡς
^f δεξιόμενος ^g τῶν Περσέων τὸν στρατόν· πρὸς δὲ, αἶνω τε 50
4 καὶ σιτίοισι ὡς ^h ἐπιτηδεωτάτοις. ἀπικομένους δὲ τῇ
ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς ⁱ λειμῶνα, εὐώχσε.
ἐπεὶ τε δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἰρετό σφεας ὁ Κῦρος ^k κό-
τερα τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρεόντα σφι εἴη αἰρε-

^k τουτέων] ταύτων F.

¹ Eustath. Dionys. 1069.

^m Ἀχαιμενίδες S.d. δ' pro καὶ d.

ⁿ Sic S.P.F.a.c. φήτη Ald. b.d.

^o ἄλλοι Schaefer.

^p Πενθιάδαι, Δηρουσαῖοι, Καρμά-
νιοι Steph. Byz. in Δηρουσαῖοι.
Πανθιαλαῖοι, Δορουσαῖοι R. Παν-
θήλαιοι b.d.S. Ald.

^q ἔασι F.

^r Eustath. Dionys. 305.

^s Σαγαρτίδες R. Σαργάτιδες c.

126.

^a τῆς χώρας P.F.a.c.

^b Sic edd. vett. F.a.b.c. Conf.
I. 181. II. 168. εἴκοσι πάντα τ.

Wesseling. ex S.

^c ἐξημερῶσαι Ald. b. ἡμερῶσαι
Polyænus VII. 6, 7. Mox λελου-
μένους παρεῖναι S. et ὁ om. ante
Κῦρος.

^d τανυτὸν P.K.F. τὸ ἐνυτὸ S.

^e Sic S.a.b.c.d. ἔθυσε M.K.F.

^f Sic M. K. R. F.a. b.c. d. δε-
ξιόμενος V.S. δεξιωσόμενος vulgo.

^g τῶν Π. στρατόν P.K.S. τὸν Π.
στ. F.

^h Sic K.F.a.b.c. Vulgo cum S.
ἐπιτηδεωτάτοις.

ⁱ Sic M.S.K.a.b.c.d. λειμῶνας
F. edd. vett.

^k κότερα—ἐφασαν om. S.V.

5 τώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι ¹ αὐτῶν τὸ μέσον. 55 *defuncta* *be*
 τὴν μὲν γὰρ προτέραν ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν·
 6 τὴν δὲ τότε παρεῖσαν, πάντα ἀγαθὰ. Παραλαβὼν δὲ
 τὰυτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον,
 λέγων “ Ἄνδρες Πέρσαι, οὕτω ὑμῖν ἔχει. βουλομένοισι
 “ μὲν ἐμέο πείθεσθαι, ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα ὁμυρία 60
 “ ἀγαθὰ, οὐδένα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλο-
 “ μένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαι, εἰσὶ ὑμῖν πόνοι τῷ χθιζῷ *μενέουσι*
 7 “ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὦν ἐμέο πειθόμενοι,
 “ γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θεῇ τύχῃ
 “ γυγονῶς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι· καὶ ὑμέας ἡγημαι 65
 “ ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, οὔτε τὰ ἄλλα,
 “ οὔτε τὰ πολέμια. ὥς ὦν ἐχόντων ὧδε, ἀπίστασθε ἀπ’
 “ Ἀστυάγεος τὴν ταχίστην.”

27 Πέρσαι ¹ μὲν νυν προστάτew ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι *Medi præ-*
 ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων *lio fusi.*
 2 ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο Κῦρον ² πρήσσοντα 70
 ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος 64
 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ³ ἦξει
 3 παρ’ ἐκείνων ἢ αὐτὸς Ἀστυάγης βουλήσεται. ἀκούσας
 δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε ὥπλισε πάντας, καὶ
 στρατηγὸν ⁴ αὐτῶν, ὥστε θεοβλαβῆς εἶναι, ⁵ ἀπέδειξε Ἄρ- 75
 4 παγον, λήθην ποιούμενος τά μιν ἐόργεε. ὥς δ’ οἱ Μῆδοι
 στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι ⁶ συνέμισγον, οἱ μὲν τινες

¹ αὐτέων] αὐτῶν F.

² τότε suprasc. P.

³ Sic M.K.F.a.c. ἔσται S. alii.

Post ἔστι F. habet δέ.

⁴ μυρία om. S.

⁵ Sic M.S.K.V.F.a.b.c.d. Vulgo om. ἐμέο πείθεσθαι.

⁶ γίνεσθαι F.b. Mox dedi τὰ ἄλλα cum S. pro τᾶλλα.

127.

⁷ δέ νυν S.

¹ ταῦτα πρήσσ. F.S.

² ἐκάλεσε a.c.

³ ἦξει a.d.S.

⁴ Ἀστυάγης αὐτὸς S.K.F.

⁵ βούλεται S.

⁶ αὐτέων Ald. αὐτὸν S.V.b. αὐτῶν M.K.F.a.b.c.d.

⁷ Sic M.K.F.S.a.c.d. ἀπέδειξε al. Ἀρκαγον πρæponunt F.S. Mox ἐόργεεν S.

⁸ ἔμισγον F. συνέμισγον K.S.b.

128

Altere gra-
tus Asty-
ges que
victus, et
vitus cap-
tus a. 550.

αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσῃ μὴ τοῦ λόγου μετέσχον· οἱ δὲ αὐτεμελεῖν¹ πρὸς τοὺς Πέρσας· οἱ δὲ πλείστοι ἐβέλο-
κακεῖν τε καὶ ἐφύγον. Διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικῆ⁸⁰
στρατεύματος αἰσχυρῶς, ὡς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυ-
αγης, ἔφη, ἀπειλέη τῷ Κύρῳ· “Ἄλλ’ οὐδ’ ὡς² ὁ Κῦ-

² “ὡς γε χαιρήσει.” Τοσαῦτα εἶπας, πρῶτον μὲν τῶν μάγαν τοὺς εἰσεσπάλους, οἱ μιν³ ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὴν Κῦρον, τούτους ἀνεσκαλόπισε. μετὰ δὲ, ὥπλισε τοὺς⁸⁵
ὑπελειφθέντας τῶν Μήδων ἐν τῷ ἄστει, νέους τε καὶ
³ πρεσβύτας ἀνδρας. ἐξαγαγὼν δὲ τούτους, καὶ συμβα-
λὼν τῷσι Πέρσῃσι, ἐσώθη⁴ καὶ αὐτός τε Ἀστυάγης

129

Harpago
insultanti
quid Asty-
ges capti-
vus respon-
derit.

ἐξωγήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε. Ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ⁵ Ἀστυάγῃ⁶ προστάς ὁ Ἀρπαγος, κατέχειν τε καὶ κατέκερτόμεε, καὶ ἄλλα λέγων ἐς⁹⁰
αὐτὸν θυμαλγέα ἔπεα, καὶ δὴ καὶ εἶρετό μιν, πρὸς τὸ ἐαυτοῦ δεῖπνον, τό μιν ἐκείνος σαρκί τοῦ παιδὸς⁷ ἐθοίνισε,
² “ὅ τι εἴη⁸ ἢ ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς βασιληΐης.” ὁ δὲ μιν προσειδὼν ἀντίειπε, εἰ ἐαυτοῦ⁹ ποίεεται τὸ Κύρου³
ἔργον. Ἀρπαγος δὲ ἔφη, αὐτὸς γὰρ¹⁰ γράψαι, ¹¹τὸ⁹⁵
⁴πρῆγμα ἐαυτοῦ δὴ δικαίως εἶναι. Ἀστυάγης δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ “σκαϊότατόν τε καὶ¹ ἀδικιώτατον

Vide I. 185. VI. 14. VII. 40.

Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων.

^k Sic S.V.R.K.M.F.a.b.c.d.

Alii παρὰ τ.

128.

^a ὁ om. F.a.c. Paulo supra ἀπειλῶν S.

^b Thomas M. et Suidas in ἀναγινώσκω. ἀνέκεισαν Schol. marg. P. unde Suidæ aberratio in Μετ-εῖναι.

^c ἐν τῷ ἄστει τῶν Μήδων F.a.S.

^d ἐσώθη S.b.F. pr. ἡσώθη F. em. ἐσώθη K.

129.

^a Ἀστυάγῃ S.

^b προστάς Schweigh. Vulgo recte προστάς. cf. 86. et 119.

^c ἤρετο F. et mox ἀντήρετο.

^d ἐθοίνισε F.c. ut Schæferus ex Valckenærii præcepto.

^e ἢ om. F. Mox προσειδὼν S.

^f ποίεεται om. F.

^g Sic M.K. al. γράψας S.

^h τὸ πρ. δὴ ἐαυτοῦ δικ. S. τ. π. ε. δὴ δικαίως F. et forte M. καὶ τὸ πρῆγμα δὴ ἐαυτοῦ δικαίως εἶναι Ald.

ⁱ δικαϊώτατον F.

“ ἔόντα πάντων ἀνθρώπων· ^κσκαϊότατον μὲν γε, εἰ πα-
 “ ρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, ^ιεἰ δὴ δι’ ἐαυτοῦ γε
 “ ἐπρήχθη τὰ παρέοντα, ἄλλω περιεβήκε τὸ κράτος·
 “ ἀδικιώτατον δὲ, ὅτι τοῦ δείπνου εἵνεκεν Μήδους κατ-
 5 “ ἐδόλυνσε. εἰ γὰρ δὴ ^μδέον πάντως περιβεῖναι ἄλλω
 “ τῷ τὴν βασιλίην, καὶ μὴ αὐτὸν ἔχειν, δικαιοτέρον
 “ ^νεἶναι Μήδων τῷ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περ-
 6 “ σέων. νῦν δὲ Μήδους μὲν, ἀναιτίους τούτου ἔοντας, δού-
 “ λους ἀντὶ ^οδεσποτέων γεγονέναι· Πέρσας δὲ, δούλους
 “ ἔοντας τὸ πρὶν Μήδων, νῦν γεγονέναι δεσπότας.”

65

30 Ἀστυάγης μὲν νυν, βασιλεύσας ἐπ’ ἔτεα πέντε καὶ
 τριήκοντα, οὕτω τῆς βασιλείης ^ακατεπαύσθη· Μῆδοι δὲ
 ὑπέκυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρότητα, ἄρξαντες
 τῆς ἅνω Ἀλυος ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ’ ἔτεα τριήκοντα καὶ
 ἑκατὸν δυῶν δέοντα, παρέξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἦρχον.
 2 Ὑστέρω μὲντοι χρόνῳ μετεμέλησέ τέ σφι ταῦτα ποιή-
 σασι, καὶ ἀπίστησαν ἀπὸ Δαρείου· ἀποστάντες δὲ,
 3 ὀπίσω ^βκατεστράφησαν, μάχῃ νικηθέντες. τότε δὲ ἐπὶ 15
 Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος ἐπαναστάντες
 τοῖσι Μήδοισι, ἦρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης. ^γἈστυ-
 άγεα δὲ Κῦρος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας, εἶχε παρ’
 4 ἐαυτοῦ εἰς ὃ ἐτελεύτησε. Οὕτω δὲ Κῦρος γενόμενός τε
 καὶ τραφεὶς ^δἐβασίλευσε· καὶ Κροῖσον ὕστερον τούτων 20
 ἄρξαντα ἀδικίᾳ κατεστρέψατο, ὥς εἴρηται μοι ^ετὸ πρό-

Quam diu
 Medi Asiæ
 imperarint.
 Parcit Asty-
 agi Cyrus.

^κ σκαϊότατον—ἐαυτοῦ γε om. F.

fra κατεμέλησε Ald.

^ι Sic M.K. εἰ γε δι’ S. γε om. c.

^β Sic M.K.a.b.c. κατεστράφη-
 σαν F.d.S. et al.

^μ Sic M.K.F.c. δεῖν S.a.b.d.
 edd.

^γ τὸν δὲ Ἀστυάγεα Κύρος οὐδὲν

^ν εἶναι om. d. Mox τὸ om. S.

ἄλλο κακὸν S.

^ο δεσποτέων S.b.d. Mox τὸ πρὶν S.

^δ καὶ ἐβασ. S. Ald. Vulgo καὶ
 om. F.a.c.

130.

^ε τὸ om. F.a.c.S.

^α κατεπαύσθη P.F.a.c. cf. VI.

71. Vulgo κατεπαύθη cum S. In-

τερον. τοῦτον δὲ καταστρεφάμενος, οὕτω πάσης τῆς Ἀσίης ἤρξε.

131

tesaurum
dii et sa-
crificia.

^a Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι ^b τοῖσδε χρεωμένους· ἀγαλ-
ματα μὲν καὶ θεοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ^c ποιευμέ-
νους ἰδρύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέ- 66
ρουσι· ὥς μὲν ἐμοὶ ^d δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνό- 16
μισαν τοὺς θεοὺς, κατὰ περ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. ^e οἱ δὲ
νομίζουσι Διὶ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν οὐρέων ἀνα-
βαίνοντες, ^f θυσίας ἔρδειν, ^g τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐ-
ρανοῦ Δία καλέοντας· θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήῃ 30
καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοις μὲν
δὴ ^h μόνουσι θύουσι ἀρχῆθεν. ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ
Οὐρανίῃ θύειν, παρά τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ Ἀρα-
βίων. καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην, Μύλιττα·
Ἀράβιοι δὲ, Ἀλίττα· Πέρσαι δὲ, Μίτραν. Θυσίῃ δὲ 35
τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἦδε ^a κατέστηκε.
οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται, οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι, μέλλοντες

132

Ritus in
sacrifican-
do.

131.

^a Πέρσας etc. Exscripsit Origen. c. Cels. VII. p. 738.

^b Sic P.K.F. Origen. τοῖσι S. Ald. τοιοῖδε a. τοιοῖσιδε b.c.d. τοιοῖδε Schæfer, qui mox χρεωμένους.

^c ποιευμένους om. F.

^d Sic F.a.b.c. Ald. et al. δοκέει S. Orig. probante Wessel. et citante I. 152. IV. 167. Mox κατὰ περ S.

^e Descripsit Strabo XV. p. 1064=732.

^f ὀρέων S.M.

^g θυσίας om. V.S.

^h Citat Eustath. II. α'. p. 128, 24=97.

ⁱ τε om. d.

^k θύουσι μόνουσι F. θύουσι om.

S.V. Desunt hinc S.V. usque in c. 136. et sic b.d. Vall. Notat autem Schweighæuserus, eos codices nonnulla habere interjecta: sc. ex c. 133. ἡμέρην δὲ—ἐκαστος ἐγένετο: item οὐφ δὲ—φυλάσσεται: denique ex 135. ἐπιτηδεύουσι δὲ καὶ εὐκαθείας παντοδαπὰς πυνθανόμενοι. In S. continuantur sic: μόνουσι ἀρχῆθεν. ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἐκαστος ἐγένετο. οὐφ δὲ πέρσαι κάρτα προσκείμεται. καὶ σφιν οὐκ ἐμμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρήσαι. ἐπιτηδεύουσι δὲ καὶ εὐκαθείας π. π. παιδεύουσι δέ.

132.

^a κατέστηκε P.F.a. Vulgo κατεστήκει.

θύειν· οὐ σπονδῇ^b χρέωνται, οὐκὶ αὐλῶ², οὐ στέμμασι,
 οὐκὶ οὐλῇσι. τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν^c θέλει, ἐς χῶρον⁴⁰
 καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτῆνος, καλεῖ τὸν θεόν, ἐστεφανω-
 3 μένος^d τὸν τιάραν μυρσίῃ μάλιστα. ἑαυτῷ μὲν δὴ τῷ
 θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ· ὁ δὲ^e
 πᾶσι τοῖσι Πέρσησι^f κατεύχεται εὖ γίνεσθαι, καὶ τῷ
 βασιλεῖ. ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασι Πέρσησι καὶ^g αὐτὸς⁴⁵
 4 γίνεται. ἐπὶ δὲ^h διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήιον
 ἐψήσῃ τὰ κρία, ὑποπάσας ποιῇ ὡς ἀπαλωτάτην, 67
 μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν πάντα
 τὰ κρίαⁱ διαθέντος δὲ αὐτοῦ, μάγος ἀνὴρ παρεστώς
 ἐπαίδει θεογονίῃν, οἷον δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαι- 50
 δῆν· ἀνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέ-
 50 σθαι. ἐπισχῶν δὲ ὀλίγον χρόνον, ἀποφέρεται ὁ θύσας
 33 τὰ κρία, καὶ χράται ὅ τι μιν^j λόγος αἰρέει. Ἡμέ-
 ρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ
 2 ἐκάστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων⁵⁵
 δικαιοῦσι προτιθέσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν
 καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέσθαι, ὅλους
 ὀπτοὺς ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες^k αὐτῶν τὰ λεπτὰ
 3 τῶν προβάτων προτιθέσθαι. σίτοις δὲ ὀλίγοις^l χρέ-

Mores:
 diem nata-
 lem festum
 agunt: quo
 victu vi-
 vant: vino
 indulgent:
 eorum ve-
 recundia:
 compotan-
 tes delibe-
 rant.

^b χρέωνται Schæferus.

^c θέλει K. ἐθέλει F.

^d Sic M.K.F. Alii τὴν ut F. pro v. l. Hesychius: Τιάρα: ἡ λογαμένη κυρβάσια. ταύτη δὲ οἱ Πέρσαι βασιλεῖς μόνον ἐχρῶντο ἰρῆῃ, οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑπεκεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἐν α ἄρρωικῶς.

^e τοῖσι πᾶσι F.

^f Habet Thomas M. in v.

^g αὐτῷ K.

^h διαμιστύλας K.F. Parisini. διαμιστύλας Ald.

VOL. I.

ⁱ ὑποπάσας M.K. ὑποσπάσας c. et vulgo.

^k Sic Reizius post Valckenærium. τὰ ὅμ. libri.

^l ὁ ante λόγος deleui cum F.

133.

^a Citat hoc cap. Athenæus IV. p. 143. seq.

^b αὐτῶν F. Athenæus. αὐτέων Ald.

^c Sic edd. mss. χρέωνται Schæferus cum Athenæo p. 144. A. et XIV. p. 640 F.

X

ωνται, ^d ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, καὶ ^e οὐκ ἀλέσι· καὶ ⁶⁰
 διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι “ τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους,
 “ πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφο-
 “ ρέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιστο, ἐσθίον-
 4 “ τας ἂν οὐ παύεσθαι.” ^f οἶνω δὲ κάρτα προσκέαται·
 καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι, ^g οὐκὶ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου. ⁶⁵
 5 ταῦτα μὲν νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ ἐάθασι
 βουλευέσθαι τὰ ^h σπουδαιότατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ’
 ἂν ἄδη σφι βουλευομένοισι, τοῦτο τῇ ὑστεραῇ νήφουσι
 προτιθεῖ ὁ στεγάρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλευόμενοι.
 6 καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, ⁱ χρέωνται αὐτέω· ἦν δὲ μὴ
 ἄδη, μετιῖσι. τὰ δ’ ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσ-
 134 κόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι. ^a Ἐντυγχάνοντες δ’ ^b ἀλ-
 λήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ ὁμοῖοι
 εἰσὶ ^c οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν
 2 ἀλλήλους, φιλέουσι τοῖσι στόμασι. ἦν δὲ ἡ αὐτερος ὑπο-
 75 δεέστερος ὀλίγω, τὰς παρειὰς φιλέονται· ἦν δὲ πολλῷ
 ἡ αὐτερος ἀγενέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον.
 3 τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀγχιστα ἑαυτῶν οἰκόντας,
 μετὰ γε ἑαυτούς· δεύτερα δὲ, τοὺς δευτέρους· μετὰ δὲ,
 κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῶσι· ἥκιστα δὲ τοὺς ἑαυ-
 4 τῶν ^d ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται· νομίζοντες

134
 Osculatio
 et adoratio
 salutatio: ob-
 servantiae
 cultus in-
 ter vicinos:
 quam de se
 ipsi habe-
 ant opini-
 onem.

^d Hinc Eustath. II. σ'. p. 1141,

3 = 1191, 44. Suidas et Zonaras.

^e Sic (vel οὐκαλέσι) M.K.F.

Athenæus. οὐ καλοῖσι c. et vulg.

Mox σφίσιν Athen. et sic infra.

^f οἶνω δὲ Πέρσαι b.d.

^g οὐκ οὐρ. Athenæus.

^h Sic M.K.F. cf. supra 8.

σπουδαιότατα a.c. edd. Athen. p.

144. Non ex Herodoto Suidas

v. Βισσηρίσαιτο, quem cf. in Οἶ-

νον πιεῖν.

ⁱ χρέωνται αὐτέω, εἰ δὲ μὴ, μετιῖσι.

Athenæus, qui supra στεγάρχος.

Ad αὐτέω nihil e mss. enotatum.

134.

^a Sic mss. Ald. οἱ συντυγχάνον-
 τες Gronov. Wessel.

^b νήφουσι addit F.

^c Sic P.K.F. Paris. et forte M.

Vulgo οἱ ἐντυγχάνοντες.

^d Sic Steph. et mss. ἐκάστω

Ald. cf. Foesii Œcon. Hippocr.

in Ἐκάστω.

ἐαυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς
 δὲ ἄλλους κατὰ λόγον *τὸν λεγόμενον τῆς ἀρετῆς ἀντέ-
 χεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτῳ οἰκέοντας ἀπὸ ἐαυτῶν κακίς- 68
 5 τοὺς εἶναι. Ἐπὶ δὲ Μῆδων ἀρχόντων, καὶ ἦρχε τὰ 85
 ἔθνη αἰλλήλων. συναπάντων μὲν Μῆδοι, καὶ τῶν ἄγ-
 χιστα οἰκέοντων σφίσι· οὗτοι δὲ, καὶ τῶν ὀμούρων· οἱ δὲ,
 6 * μάλιστα τῶν ἐχομένων. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ
 οἱ Πέρσαι τιμᾶσι· προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε
 35 καὶ ἐπιτροπεύον. Ξεινικὰ δὲ νόμαια Πέρσαι προσίενται 90
 ἀνδρῶν μάλιστα. καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νο-
 μίσαντες τῆς ἐαυτῶν εἶναι καλλίῳ, φορέουσι· καὶ ἐς
 1 τοὺς πολέμους, τοὺς Αἰγυπτίους * θώρηκας. καὶ εὐπα-
 θείας τε παντοδαπὰς * πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι· καὶ δὴ
 3 καὶ, ἀπ' Ἑλλήνων μαθόντες, παισὶ μίσγονται. γαμέ- 95
 36 ousi δ' ἕκαστος * αὐτῶν πολλὰς μὲν * κουριδίας γυναί-
 κας, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας παλλακὰς * κτῶνται. Ἄν-
 δραγαθὴ δ' αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι
 ἀγαθόν, ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδεῖξῃ παῖδας· τῷ δὲ τοὺς
 πλείστους ἀποδεικνύντι, δῶρα ἐκπέμπει * ὁ βασιλεὺς
 ἀνὰ πᾶν ἔτος. τὸ πολλὸν δ' ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι. 1
 2 * παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας, ἀπὸ πενταέτεος ἀρχάμενοι
 μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μῶνα, * ἵππεύειν, καὶ τοξεύειν,
 καὶ ἀλθιζέσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης γένηται, οὐκ ἀπικ- 5
 νέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῇσι γυναίξιν δίδαι-

V

Externos
mores fa-
cillime ad-
sciscunt.

Soboles
numerosa,
patribus
laudi et ho-
nori: libe-
rorum edu-
catio.

* Ita Abreschius, probantibus Reizio et Schweighæusero. τῷ λεγόμενῳ edd. mss.

¹ Sic F. Vulgo μάλα.

135.

^a Sic M.K.F.a.b.c.d. θώρακας vulgo.

^b αἰτέων M.K. αὐτῶν F.a.c. edd. vett.

* Sic M.K.F.a. κουριδίου c. edd. Præcedentia citat Schol. Grægorii Naz. Stelit. I. p. 64. Wess.

^d κτένεται Schæfer.

136.

^a ὁ om. K.F.a.c.

^b Hinc Eustath. Dionys. 1056.

^c Hinc Thomas M. in Ἀλη-

θεύω.

3 ταν ἔχει. ^a τοῦ δὲ εἵνεκα ^e τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, ^f μηδεμίαν ἄσπιν τῷ πατρὶ ^g προσβάλλῃ.

137

Immunitas
a poena ca-
pitali ob
unum so-
lum de-
lictum :
parricidia
non cre-
dunt seri
posse.

Αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον· αἰνέω δὲ καὶ τόνδε, ^a τὸ μὴ μῆς ^b αἰτίας εἵνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα ¹⁰ μηδένα φονεῦειν, ^c μήτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκετῶν ἐπὶ μῇ αἰτίᾳ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ^d ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μεζῶ τὰ ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ ¹⁵ χράται. Ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα ^e κω λέγουσι τὸν ἑαυτοῦ

πατέρα, ^f οὐδὲ μητέρα. ἀλλὰ ὅκοντα ἤδη τοιαῦτα ἐγέ-
νετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἀνευ-
ρεθῆναι ἥτοι ὑποβελιμαῖα ἔοντα, ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ
δὴ φασὶ ^g οἶκος εἶναι τὸν γε ^b ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ
ἑαυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. ^a Ἄσσα δὲ σφι ποιεῖν οὐκ ²⁰
ἔξειστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξειστι. αἰσχυροὶ δὲ αὐτοῖσι τὸ
ψεύδεσθαι νενόμισται· δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν χρέος·
^b πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἵνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην ⁶⁹

138

Quid non
liceat dice-
re : quas
duas res
turpissimas
ducant : le-

^d Sic F.a. Vulgo τοῦδε. Malit Schweighæuserus τοῦδε δέ. Supra τὴν δαίταν S.

^e Sic M.K.S.V. deest οὕτω edd. vett. F.b.

^f μηδεμίαν ἄσπιν M.K.F.a.c. μηδεμίαν βλάβην d. μηδεμίαν βλάβην ἀπὸ S.V.b. μηδεμίαν ἄσπιν ἀπὸ Ald. Steph.

^g Sic K.P.F.a. Vulgo προσβάλλῃ cum S.

137.

^a τὸ δὲ μὴ K. τὸν μὴ S.

^b αἰτίας F.

^c μήτε τινα τῶν S.

^d ἀλλὰ—usque ad fin. cap. om. S.V.b.d. Vall.

^e κολούσι F.

^f Sic M.K.F.a. ἢ μ. edd. c.

^g Sic M.K.F.a.c. Alii εἰκός.

^b Sic M.K.F. ἀληθῶς a.c. edd. vett.

138.

^a Sic M.R.K.F.a.c. ὅκοντα vulgo, S.b.d. Idem mox ἔξειστι Πέρσης.

^b E sequentibus usque ad fin. cap. 177. S.V.b.d. Vall. habent tantum hæc : καὶ τὸ ἐς ποταμὸν ἐκταίρειν, ἢ πτόειν, ἢ χεῖρας ἐκταίρειν, ἢ ἄλλο τι ποιεῖν. εἰς ποταμὸν δὲ οὐτόματα τῶν Περσέων πάντα τελευτῶσιν ἐς τὸνδε γράμματα, τὸ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σήγμα. Οὐ πρότερον δὲ παρ' αὐτοῦ θάπτεται νέκυς, πρὶν αὖ ἐπ' ἑρμῆος ἔλκεσθαι. ταῦτα μὲν νυν οὕτω τελεῖται.

- ² φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψῦδος λέγειν. Ὅς
 ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ ^c λεύκην ^d ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος ²⁵
 οὐ κατέρχεται, οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοις· Πέρσῃσι
 φασὶ δὲ μιν ἐς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τι, ταῦτα ἔχειν.
³ Ζεῖνοι δὲ πάντα, τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τούτων, ^e πολλοὶ
 καὶ ἐλαύνουσι ἐκ τῆς χώρας· καὶ τὰς λευκὰς περιστερὰς, ³⁰
⁴ τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνου-
 ρέουσι, οὔτε ἐμπτύουσι, οὔ χεῖρας ἐναπονίζονται, οὐδὲ
 ἄλλον οὐδένα ^f περιορέωσι, ἀλλὰ σείβονται ^h ποταμούς
³⁹ μάλιστα. Καὶ τότε ἄλλο σφι ὥδε συμπέπτωκε γίνεσθαι,
¹ τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας ^a μὲν τοι οὖ. τὰ ³⁵
 οὐνόματά σφι, ἑόντα ὁμοῖα ^b τοῖσι σῶμασι καὶ τῇ μεγα-
 λοπρεπείῃ, τελευτῶσι πάντα ἐς τὸ αὐτὸ γράμμα, τὸ Δω-
³ ρίεες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα. ἐς τοῦτο διζή-
 μενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ
⁴⁰ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως. Ταῦτα μὲν ⁴⁰
 ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν ^a εἰδὼς εἰπεῖν. τάδε μέντοι ὡς
 κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, περὶ τοῦ ἀπο-
 θανόντος· ὡς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσῃ οὐ νέκυς,
² πρὶν ἂν ὑπ' ὀριθὸς ἢ κυνὸς ^b ἐλκυσθῆναι. μάγους μὲν ⁴⁵
 γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ^c ποιοῦντας ταῦτα· ἐμφανέως γὰρ
 δὴ ^d ποιεῖσι. κατακρηρῶσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι,
³ γῇ κρύπτουσι. Μάγοι δὲ κεχωρίδαται πολλὸν τῶν τε

pra infectis
ant vitili-
gine quid
faciant :
aluminum
cultus.

Nomina
omnia dei-
nere in lit-
teram S.

Sepultura :
Magi Per-
sarum et
sacerdotes
Ægyptii
qua in re
differant.

^c Hinc Suidas, gl. Herodot. Gregor. Dial. Ion. 112.

^d ἔχῃ M.F.a. ἔχει K. ἔχῃ c. edd.

^e Sic F. πολλὰ ἐξελάνουσι vulgo. πάλιν ἐξελάνουσι Schæferus, præeunte Corayo.

^f ὅτε χ. P. probantibus Reizio et Schæfero.

^h περιορέωσι F. περιορέωσι M.K.R. περιορέωσι Steph. Schæfer. ἄλλοι τε οὐδὲν ποιεῖσι Ald.

^a ποταμούς μάλιστα M.K.F.a.c.

Vulgo π. τῶν πάντων μάλιστα.

139.

^a Sic M.K.F.a. δὲ οὐ c. vulg.

^b τοῖσι καὶ σ. F.

140.

^a εἰδὼς om. K.

^b Sic R.K.M.F.a.c. Vulgo ἐλκυσθῇ.

^c Sic F. ταῦτα π. vulgo.

^d ποιεῖσι F. Infra οἱ δὲ μάγοι Ald.

ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱρέων. οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἐμφυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύουσι. 50
οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρίῃ πάντα, πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, κτείνουν· καὶ ἀγώνισμα ἔμεγα τούτο ποιούνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις, καὶ 55
τάλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ 55
τούτῳ ἔχεται ὥς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη. ἀνεμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.

I 4 I

Iones, metu belli a
Cyro, qui
solis Milesiis amicitiam
dedisset, urbes
muniunt, et
Spartam
legatos mit-
tunt.

Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολέες, ὥς οἱ Λυδοὶ τάχιστα ^aκατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ^bἐς Σάρδεις 70
παρὰ Κύρον, ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ
²Κροίσῳ ἦσαν κατήκοι. ὁ δὲ, ἀκούσας ^cαὐτῶν τὰ ^dπροϊσ- 60
χοντο, ἔλεξέ σφι λόγον· “Ἄνδρα, φᾶς, αὐλητὴν, ἰδόν-
“τα ἰχθῦς ἐν τῇ θαλάσῃ, αὐλείην, δοκούντ᾽ αὖ σφεας
“ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν. ὥς δὲ ψευσθῆναι ^eτῆς ἐλπίδος,
“ἐλαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος
³“πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρύσαι. ἰδόντα δὲ παλ- 65
“λομένους, εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς ἰχθῦς· Παύεσθέ
“μοι ὀρχεόμενοι, ἐπεὶ ^fοὐδ' ἐμέο αὐλέοντος ἠθέλετε ἐκ-
⁴“βαίνειν ὀρχεόμενοι.” Κύρος μὲν τούτον τὸν λόγον τοῖσι
Ἴωσι καὶ τοῖσι Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ
Ἴωνες πρότερον, αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος ^hδι' ἀγγέλων ἀπ- 70
ίστασθαι σφεας ἀπὸ Κροίσου, οὐκ ἐπέειθοντο· τότε δὲ,
κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, ἦσαν ἐτοῖμοι πείθεσθαι
⁵Κύρῳ. ὁ μὲν δὴ, ὀργῇ ἐχόμενος, ἔλεγέ σφι τάδε. Ἴωνες
δὲ ὥς ἤκουσαν τούτων ⁱἀνενευχθέντων ἐς τὰς πόλεις,

^a Sic F. Vulgo. τούτο μέγα.

I 4 I.

^a κατεστραφέατο F. κατεστρέφατο vulgo.

^b πρὸς K. ἐς Σ. R.

^c αὐτέων] αὐτῶν F.

^d Sic P. f. προσέσχοντο a. c. vulgo. προσέσχοντο F.

^e τῶν ἐλπίδων f.

^f βαλεῖν f. et mox εξερίσαι.

^g Sic P. F. a. Vulgo οὐκ ἐ.

^h Sic M. K. F. δι' ἀγγέλου vulgo. cf. 76 et 99.

ⁱ Sic M. K. F. a. c. ἀνενευχθέντες

τείχεά τε ^k περιβάλλοντο ἕκαστοι, καὶ συνελέγοντο ἐς ⁷⁵
 Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πλὴν Μιλησίων· πρὸς μούους γὰρ
 τούτους ὄρκιον Κῦρος ἐποίησατο, ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός.
 6 τοῖσι δὲ λοιποῖσι Ἰωσι ἔδοξε κοινῶ λόγῳ πέμπειν ἀγγέ-
 I 42 λους ἐς Σπάρτην, δημομένους Ἰωσι τιμωρέειν. Οἱ δὲ
 Ἴωνες οὔτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιον ἐστὶ, τοῦ μὲν οὐρανῷ ⁸⁰
 καὶ τῶν ὠρέων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτύγχανον ἰδρυσάμενοι
 2 πόλιας πάντων ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ
 ἄνω αὐτῆς χωρία τὸν ^b ποιέει τῇ Ἰωνίῃ, οὔτε τὰ κάτω,
 οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην· τὰ μὲν,
 ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ τε καὶ ὑγροῦ πιεζόμενα· τὰ δὲ, ὑπὸ ⁸⁵
 3 τοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀνχμώδεος. Γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν
 αὐτὴν οὔτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους ^d τέσσαρας παρα-
 4 γαγείων. Μίλητος μὲν ^e αὐτῶν πρώτη κέεται πόλις
 πρὸς μεσαμβρίην· μετὰ δὲ, Μυοῦς τε καὶ Πριήνη· αὗται ⁹⁰
 μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικηнтаί, κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναί
 5 σφι. ^f αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφών, Λέβεδος,
 6 ^g Τέως, Κλαζομεναί, ^h Φώκαια. αὗται δὲ αἱ πόλεις
 τῆσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν
 οὐδὲν, ⁱ σφι δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες ⁹⁵
 πόλεις, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰκέαται, Σάμον τε καὶ
 7 Χίον· ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἡπείρῳ ἵδρυται, Ἐρυθραί. ^k Χῖοι
 μὲν νῦν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὸν αὐτὸν διαλέγονται, Σάμιοι

Ionie urbes
 duodecim :
 earum situs
 præclarus,
 et lingue
 varietas
 quadruplex.

^k περιβάλλοντο F.

142.

^a Sic F. ὠρέων K. οὐρέων alii.

^b Sic M.K. ποιέειν τῇ Ἰ. F.

ἐπιέειτο Ἰ. vulgo.

^c Sic M.K.F. τε om. a.c. vulg.

^d τέσσαρας M. τέσσαρας K.F.a.

c. vulg.

^e αὐτέων] αὐτῶν Ald. F.a.c.

^f Steph. Byz. v. Ἐφεσος.

^g Erravit Steph. Byz. quum

de insula Teo loquens, ait, ἔστι
 δὲ μέσης Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν
 πρώτῃ.

^h Sic II. 178. Φώκαιαν II. 106.
 τὴν Φωκαίην I. 80. 164. Steph.
 Byz. Φώκαια· πόλις Ἰωνίας. Ἡρό-
 δοτος πρώτῃ. λέγεται καὶ Φωκαίῃ διὰ
 τοῦ ἦ.

ⁱ σφι K.F.a.c. edd. σφίσι M.

^k Χῖοι etc. Citat Steph. Byz.

in Χίος. ubi κατ' αὐτό.

δὲ ἐπ' ἐαυτῶν μῦθοι. οὗτοι ¹χαρακτῆρες γλώσσης ^m τέσ- 71
σερες γίνονται.

I 43

Cæteros
Ionas fuisse
infirmos, et
sui eos no-
minis pu-
duisse.

Τούτων δὴ ὦν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ἦσαν ἐν
σκέπη τοῦ φόβου, ἄρκιον ποιησάμενοι. τοῖσι δὲ ^b αὐτῶν
νησιώτησι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες ἦσαν καὶ
Περσέων κατήκοοι, οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.
² Ἀπεσχίσθησαν δὲ ἀπὸ ^o τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι κατ' ^s
ἄλλο μὲν οὐδέν, ἀσθενέος δὲ ἔοντος τοῦ παντός τότε Ἑλ-
ληνικοῦ ^e γένεος, πολλῶ δὲ ἦν ἀσθενέστατον τῶν ἐθνέων
τὸ Ἰωνικόν, καὶ λόγου ἐλαχίστου· ὅτι γὰρ μὴ Ἀθηναί, ¹⁰
³ ἦν οὐδὲν ἄλλο ^d πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νῦν ἄλλαι Ἰω-
νες καὶ ^e οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ οὖνομα, οὐ βουλόμενοι ¹⁰
Ἰωνες κεκληθῆναι· ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται μοι οἱ πολ-
⁴ λοι ^o αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι. αἱ δὲ δυνάμει
πόλεις αὗται τῷ τε οὐνόματι ἠγάλλοντο, καὶ ἱρὸν ^b ἰδρύ-
σαντο ἐπὶ σφείων αὐτῶν, τῷ οὖνομα ἔθεντο Πανιώνιον·
¹ ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδῶναι μηδαμοῖσι ἄλλοις ¹⁵
Ἰώνων· οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμῶι μετασχεῖν, ὅτι μὴ
Σμυρναῖοι. Κατάπερ οἱ ἐκ τῆς Πενταπόλιος νῦν χώρας
Δωριεῖς, πρότερον δὲ Ἐξαπόλιος τῆς αὐτῆς ταύτης κα-
λεομένης, φυλάσσονται ὦν μηδαμῶς ^a ἐσδέξασθαι τῶν
προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ ^b Τριοπικὸν ἱρὸν· ἀλλὰ καὶ ²⁰

I 44

Doriensium
Hexapolis,
Pentapolis
facta, Ha-
licarnasso

¹ χαρακτῆρες γλώσσης citat Pol-
lux II. 109.

^m Sic M.K. τέσσαρες Ald. F.a.c.
143.

^a Sic M.K.F.a. ἔρκια c. al.

^b αὐτέων] αὐτῶν M.K.F.a.c.

^c γένους F. textu.

^d Pollux II. 122. πόλις λογίμη.
Vulg. habet Thomas M. in Λό-
γιμον.

^e Sic F.a.c. οἱ om. vulg.

^f τὸ οὖνομα F.c. Schæfer. Vul-
go τοῦνομα.

^o αὐτέων] αὐτῶν M.F.a.c.

^b Sic K.M. ἐπεὶ τε σφείων αὐ-
τέων τοῦνομα ἔθ. Π. Aldus. ἐπὶ τε
Stephanus. et sic fere F. et alii.
ἐπὶ τε σφείων αὐτέων τῷ οὖνομα P.
ἐπὶ σφείων αὐτέων eadem notione
accipienda qua ἐπ' ἐαυτῶν c. 142.
monet Schweighæuserus.

ⁱ Citat Thomas M. in οὐδαίς.

I 44.

^a ἐσδέξασθαι K.F. μηδαμῶς Ald.

^b Citat Steph. Byz. in Τριοπικῶν.

σφέων^α αὐτῶν τοὺς περὶ τὸ ἱρὸν^δ ἀνομήσαντας ἐξεκλήϊ-
 2 σαν τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλ-
 λωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαι τρίποδας χαλκίους τοῖσι νι-
 κῶσι^ε καὶ τούτους χρῆν τοὺς λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱροῦ
 3 μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνατρέπειν τῷ θεῷ. ἀνὴρ ὢν²⁵
 'Αλικαρνησοῦς, τῷ ὄνομα ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας,
 'τὸν νόμον κατηλόγησε' φέρων δὲ πρὸς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία
 4 προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα. διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ
 πέντε πόλεις, Λίνδος, καὶ Ἰήλυσσός τε καὶ Κάμειρος, *in ista loca*
 καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξεκλήϊσαν τῆς μετοχῆς τὴν³⁰
 5 ἕκτην πόλιν Ἀλικαρνησσόν. τούτοις μὲν νυν^ε οὗτοι ταύ-
 45 τὴν τὴν ζημίην ἐπέθηκαν. Ἀδωδέκα δὲ μοι δοκέουσι
 πόλιας ποιήσασθαι οἱ Ἴωνες, καὶ οὐκ ἐβελῆσαι^β πλεῖ-
 νας ἐσδιῆσθαι, ταῦδε εἵνεκα, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοπον-
 νήσῳ οἴκεον, δωδέκα ἦν αὐτῶν μέρεα^α κατὰ περ νῦν³⁵
 Ἀχαιῶν, τῶν ἐξελασάντων Ἴωνας, δωδέκα ἐστὶ μέρεα.
 2 Πελλήνη μὲν τε πρώτη^δ πρὸς Σικυῶνος· μετὰ δὲ, Αἰ-
 γειρα, καὶ Αἰγαί^ε (ἐν τῇ Κραῖβις ποταμὸς^ε ἀένναός ἐστι,
 3 ἀπ' ὅτῳ ὁ ἐν Ἰταλίῃ ποταμὸς τὸ ὄνομα ἔσχε^ε) καὶ⁴⁰
 Βαῖρα, καὶ Ἐλίκη, (ἐς τὴν κατέφυγον Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν
 μάχῃ ἐσσωθέντες,) καὶ Αἰγίον, καὶ Ῥύπες, καὶ Πατρέες,
 καὶ Φαρέες, καὶ Ὠλενος, (ἐν τῷ Πείρος ποταμὸς μέγας 72

exclusa.
Triopius
Apollo.

Quot partes
Ionum fue-
runt, quum
Peloponne-
sum habi-
tarent ;
quot item
sint Achæ-
orum, qui
eam ter-
ram, ex-
actis Ioni-
bus, tenu-
runt.

^α αὐτέων] αὐτῶν mss. plerique.
αὐτῶν Ald.

^δ Sic H. Steph. ἀνομήσαντες
Ald. F.

^ε Ἀλικαρνησοῦς et Ἀλικαρνησσόν
P.F.a. Schæfer. Simplicem σ alii.

^ε τῶν νόμον a. Mox τὴν post
ταύτην om. Ald.

^ε Sic K.F. Vulgo ταύτην τὴν
ζημίην αὐτοῦ.

145.

^α Sic F. δοκέουσι δὲ μοι δ. vulgo.

^β πλέονας a.c.

^ε Sic F. at al. καὶ ὅτι καὶ a.c.

Ald.

^δ Sic M.K. Casaubon. ad
Strab. VIII. p. 591=385. πρὸ
F.a.c. edd. Paullo ante μὲν γε
πρώτῃ Dobræus addend. Aristoph.
Porsoni p. (131.) citans VI. 46.
VIII. 65.

^ε ἀένναος F.a.

^ε Sic F. ἀπό του Ald. a. ἀπ'
ἔτεν Schæfer.

I 46
Iones Decapolitani
quibus e nationibus
commixti fuerint: qui
eorum Athenis venissent, eos
Caricas uxores duxisse: harum ira et
lex in maritos.

ἐστί) καὶ ὧς Δύμη, καὶ Τριταιαῖες, οἱ μῦνοι ἑκείνων με-
σόγαιοι οἰκέουσι. Ταῦτα δώδεκα μέρεα νῦν Ἀχαιῶν 15
ἐστὶ, καὶ τότε γε Ἰώνων ἦν. τούτων δὲ εἵνεκα καὶ οἱ
Ἰωνες δώδεκα πόλιας ἐποίησαντο· ἐπεὶ, ὥς γε τι
μᾶλλον οὔτοι Ἰωνές εἰσι τῶν ἄλλων Ἰώνων, ἢ κάλλιον
τι γεγόνاسι, μωρὴ πολλὴ λέγειν τῶν Ἀβαντες μὲν ἐξ
Εὐβοίης εἰσὶ οὐκ ἐλαχίστη μῶρα, τοῖσι Ἰωνίης μέτα 20
οὐδὲ τοῦ οὐνόματος οὐδέν· Μινύαι δὲ Ὀρχομένιοι ἀνα-
μεμίχεται, καὶ Καδμεῖοι, καὶ Δρύσπεες, καὶ Φωκέες
ἀποδάσμιοι, καὶ Μολοσσοὶ, καὶ Ἀρκάδες Πελασγοί,
καὶ Δωριεῖς Ἐπιδαύριοι, ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ ἀνα-
μεμίχεται. οἱ δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ πρυτανηίου τοῦ Ἀθη- 55
ναίων ὀρμηθέντες, καὶ νομίζοντες γενναϊότατοι εἶναι Ἰώνων,
οὔτοι δὲ οὐ γυναικας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ
Καεῖρας ἔσχον, τῶν ἐφόνευσαν τοὺς γενεάς. διὰ τοῦτον
δὲ τὸν φόνον αἱ γυναῖκες αὐται, νόμον θέμεναι, σφίσι 60
αὐτῇσι ὄρκους ἐπῆλασαν, καὶ παρέδσαν τῇσι θυγατράσι,
μή κοτε ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι, μηδὲ οὐνόματι βῶσαι
τὸν ἐαυτῆς ἀνδρα· τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφέων
τοὺς πατέρας καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας, καὶ ἔπειτεν,
ταῦτα ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοίκεον. ταῦτα δὲ ἦν γινώ- 65
μενα ἐν Μιλήτῳ. Βασιλέας δὲ ἐστήσαντο, οἱ μὲν αὐ-
τῶν, Λυκίους, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἰππολόχου γεγονότας·

I 47
Quos reges
habuerint,

§ Sic F. cum Casaubono ad
Strab. p. 167. Δρύμη K.P.a. Δρί-
μη Ald. c.

^h τούτων] τούτων M.F.a.c.
146.

^a ὥς γε ἔτι F. ὥς γε τι M.K. ὥς
γε τοι edd. vett.

^b μῶρη Schaeferus. Male.

^c τῆς Ἰων. K. τοῖσι Ἰωνίης Ald.

^d Sic ex em. Palmerii Wessel.

probata edd. Reizii et Schaeferi.
Ὀρχομένιοι mss. edd. vett.

^e Ἀθηνέων Schaeferus. cf. Plu-
tarch. Malign. p. 858. ubi πρ. τῶν
Ἀθηναίων.

^f Sic Reizius. Vulgo ἐπεὶ τε.
Vid. Eustath. pag. 1158, 39=
1215, 33.

^g αὐταῖσι ed. Steph.

οἱ δὲ, Καύκανας Πυλίους, ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου·
οἱ δὲ, καὶ συναμφοτέρους. ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ
² οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἰώνων. ἔστωσαν δὲ 70
καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἰωνεῖς· εἰσὶ δὲ πάντες Ἰωνες,
ὅσοι ἀπ' ^α Ἀθηναίων γεγόνασι, καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι
³ ὀρτήν. ἄγουσι δὲ πάντες, πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολο- 73
φωνίων· οὗτοι γὰρ μῦνοι Ἰώνων οὐκ ἄγουσι Ἀπατού-
⁴⁸ ρια· καὶ οὗτοι κατὰ φόνου ^ετινὰ σκῆψιν. Τὸ δὲ Παν- 75
ώνιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χῶρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τε-
^α τραμμένος, κοινῇ ἐξαίρηται ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι
Ἑλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἄκρη, πρὸς
ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι
ἀπὸ τῶν πολιῶν Ἰωνες, ἄγεσκον ὀρτήν, τῇ ἔθεντο οὐνομα ⁸⁰
² Πανιώνια. πεπόνθασι δὲ οὗτοι ^α μῦναι αἱ Ἰώνων ὀρταὶ
ταῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων ^β πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς
^ε τῶντ' ἡμέρας ^δ τελευτῶσι, κατὰ περ τῶν Περσέων τὰ
⁴⁹ οὐνόματα. αὗται μὲν αἱ Ἰάδες πόλεις εἰσι. Αἰδε δὲ
^α αἱ Αἰολίδες, Κύμη, ἡ Φρικωνὶς καλεομένη, ^β Λήρισσαι, ⁸⁵
Νέον τεῖχος, ^ε Τήμος, Κίλλα, Νότιον, ^δ Αἰγυρίσσαι,
Πιτάνη, ^ε Αἰγαῖαι, Μύρινα, Γρύνεια· αὗται ἑνδεκα Αἰο-
λέων πόλεις ^α αἱ ἀρχαῖαι. μία γὰρ σφείων ^ε παρελύθη

et qui nu-
merandi
sint Iones.

Panioni-
um, locus
in Mycale
promonto-
rio sacer, et
Panionia,
festum :
Græca festa
in eandem
omnia lit-
teram ex-
euntia.

Æolicæ ur-
bes, in ter-
ra conti-
nenti.

147.

^α Ἀθηναίων Schæferus.

^β ὀρτήν K. Citat Plutarch. II.
p. 859. A. ὀρτήν ἄγουσι sine δὲ F.
^ε τινὲς mavult Schweigh.

148.

^α Sic M.K.F. al. Vulgo μόναι.

^β Dant K.M.F.a.c. Vulgo
om.

^ε τὸ αὐτὸ M.K.

^δ Sic M.K.F. τελευτῶσαι Ald.

149.

^α αἱ om. K.F.a. Tum Αἰολίδες
Ald.

^β Λήρισαι M.K.a. Sic IX. 1.

Ληρισαῖος F. Numi veteres ΛΑΡΙ-
ΣΑΙΩΝ satis frequenter. Vide
Raschii Lexic. Num. II. ii. p.
1500. Pro recepta scriptura
Wesselingius citat Schol. Apoll.
Rhod. I. 40.

^ε Ita Wessel. ex Holstenii
emend. τῆνος edd. mss.

^δ Αἰγυρίσσαι F. Αἰγυρίσσαι Steph.
in v.

^ε Αἰγαῖα F. Αἰγαῖ Steph. Byz.

^ε Sic M.K. αἱ om. F.a. Ald.

^ε παρελήλυθη F. et suprasc.
παρελείφθη.

ἔτι Ἴων, ² Σμυρῶν. ἦσαν γὰρ καὶ αὗται δυνάδεκα ¹ αἶ90
 ἐν τῇ γῆ. κατὰ δὲ αἱ Αἰαλῆες χώρην μὲν ἔτυχον κτί-
 σαιτες ἀπὸ τοῦ Ἴων, αἰεὶ δὲ ἤκουσαν οὐκ ὁμοίως.
 Σμυρῶνι δὲ αὖτε ² ἀπέβαλλον Αἰαλῆες. Κολοφωνίους ἀν-
 δρας ¹ ἔτι ἐσταθεύτας, καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρί-
 δος, ὑπεσῆσαντι. μετὰ δὲ, αἱ φυγάδες τῶν Κολοφωνίων 95
 φελαῶντες τὰς Σμυρναίους ὅσῃν ἔχον τείχεος ποιευσμέ-
 νους διπλοῦν, τὰς πύλας ἀποκλήσαντες, ἔσχον τὴν
 πόλιν. βεβήσαντες δὲ πάντων Αἰαλῶν, ὁμολογίῃ ἐχρή-
 σαυσι, τὰ ἔτιπλά ἀποδόντας τῶν Ἴων, ἐκλιπεῖν Σμύρ-
 νην Αἰαλῆς. περσάντας δὲ ταῦτα Σμυρναίων, ἐπιδεί-
 λωσι σφέας αἱ ἐνδεκα πόλεις, καὶ ἐποιήσαντο σφέων ¹
 αὐτῶν πελάγας. Αὗται μὲν νυν αἱ ἡπειρωτίδες ² Αἰο-
 λίδες πόλεις, ἔχον τῶν ἐν τῇ Ἰσθμῷ οἰκημένων κερμαρίδαται
 γὰρ αὗται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσιν, πέντε μὲν πόλεις
 τὴν Λεσβῷ κίμεται· τὴν γὰρ ἔκτην ἐν τῇ Λεσβῷ οἰκοῦ- 5
 μεν ² Ἀρισβαν ἡδραπόδισαν Μεθυμναῖοι, εὐντας ὁμαί-
 μους. ἐν Τενέδῳ δὲ μία ¹ οἰκεῖται πόλις, καὶ ἐν τῇσι
 ἑκατὲν Νησιῖσι καλεομένησι ἄλλη μία. Λεσβίοισι μὲν
 νυν καὶ Τενεδίοισι, κατὰ περ Ἴων τοῖσι τὰς νήσους
 ἔχουσι, ἢ δεινὸν οὐδὲν τῇσι δὲ λοιπῇσι πόλισι ἑαδὲ κοινῇ 10
 Ἴωσι εἶπεσθαι, τῇ αὖ οὗτοι ἐξηγέονται.

150
 Σμύρνα ἐκ
 τοῦ Ἴωνος.

151
 Urbes Bo-
 lice in Ida,
 cum illis
 non con-
 junctæ.
 Ceteræ ur-
 bes, in in-
 salis. Bo-
 licæ propter
 Cytum
 adiungunt
 se Ionibus.

152
 Lacedæmo-
 nii auxi-
 lium his
 negant:

² Σμύρῃ ἐπὶ Ἰόνων F.
¹ Sic M. Abest articulus F.c.
 et vulg. 150.
² ἀπέβαλλον F.
¹ Sic Schæferus suggerente
 Wesselingio. στάσι K. στάσι F.
 edd. vett. στάσι Matthiæ.
 151.

² Sic M.K.F.a.c. Vulgo om.

Αἰολίδες.

² Steph. Byz. Ἡρόδοτος δὲ καὶ
 ἰσχυρὸν Ἀρισβαν καλεῖ ἐν πρώτῃ. Tum
 omnes libri Μεθυμναῖοι.

¹ αἰκάται Ald. c.

152.

² Sic Ald. a.c. ἀπικέτω M.K.
 ἀπικέτω F.

- ² τῷ ὄνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ, πορφύρεόν τε εἶμα ^b περι-
 βαλλόμενος, ὡς ἂν πυθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν Σπαρ- ¹⁶
 τητῶν, καὶ καταστάς, ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἑαυτοῖσι
 χρίζων. ^c Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ καὶ ἤκουον, ἀλλ' ἀπέ-
³ δοξε σφί μη τιμωρέειν Ἴωσι. οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσσοντο ²⁰
 Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπώσάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς ἀγγέλους,
 ὅμως ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας, ^d ὡς μὲν ἐμοὶ
 δοκέει, κατασκόπους τῶν τε Κύρου πρηγμάτων καὶ
⁴ Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι εἰς Φώκαιαν, ἔπεμπον εἰς
 Σάρδεις σφέων ^e αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ ὄνομα ἦν ²⁵
 Ἰακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, “ γῆς
 “ τῆς Ἑλλάδος ^f μηδεμίαν πόλιν ^b σιναμωρέειν, ὡς αὐ-
⁵³ “ τῶν οὐ περιοφόμενων.” Ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος,
 λέγεται Κύρον ἐπείρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἕλλήνων
 “ τίνες εἶντες ἄνθρωποι Λακεδαιμόνιοι, καὶ ^g πόσοι πλη- ³⁰
² “ θος, ταῦτα ἑαυτῷ προαγορεύουσι.” πυθανόμενον δὲ
 μιν, εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην “ Οὐκ
 “ ἔδεισά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσι ἐστὶ χῶρος ἐν μέσῃ
 “ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος, εἰς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλή-
³ “ λους ὁμαῖντες ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ἣν ἐγὼ ὑγιαίνω, οὐ ³⁵
 “ τὰ Ἰώνων πάθεια ἔσται ^b ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα.”
⁴ Ταῦτα εἰς τοὺς πάντας Ἕλληνας ἀπέριψε ὁ Κύρος τὰ
 ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτησάμενοι ὠνῇ τε καὶ ^e πρήσει χρέ-
⁵ ωσται. αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορήσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσ-

74

sed iidem
Cyro, ne
damnum
Græcis in-
ferret, de-
nqntiant.

Cyrus con-
temtim res-
pondet :
præficit
Sardibus
Tabalum
Persam,
auro Pacty-
am Lydum :
redit, Croe-
so abducto,
bellum aliis
ipse, Ioni-
bus per le-
gatum fac-
turus.

^b Sic F.a. Schæfer. Vulgo περι-
βαλλόμενος.

^c Λακεδαιμόνιοι — ἀπαλλάσσοντο
desunt Ald.

^d Sic M.K.a. μὲν om. F.c.
vulgo. Mox δοκέειν Schæferus.

^e αὐτέων Ald. αὐτῶν M.K.F.a.c.

^f Λακρίνης (sic) F.

^g μηδεμίαν M.K.F.a. Vulgo
μηδεμίην.

^b Sic edd. F. σιναμωρέειν M.K.
Vide V. 92. VIII. 35. Aristoph.
Nub. 1066. Snid. et Photium.

153.

^a πόσοι a. Ald.

^b Sic M.K.F.a.b.c.d. ἔλεσχα
Ald. ἄλεσχα vulgo.

^c Post h. v. desunt undecim
verba F. Mox ib. om. Πακτιῇ
ἀνδρὶ Λυδῷ.

6 θαι, οὐδὲ σφί ἐστι τὸ παράπαν ἀγορή. Μετὰ ταῦτα 40
ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδεις Ταβάλῳ ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ
χρυσὸν, τὸν τε Κροῖσου καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν, Πακ-
τὴν ἀνδρὶ Λυδῷ κομίζειν, ἀπήλαυε ^d αὐτὸς ἐς ^e Ἀγ-
βάτανα, Κροῖσόν τε ἅμα ἀγόμενος, καὶ τοὺς Ἴωνας ἐν
7 οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι. ἢ τε γὰρ 45
Βαβυλωνίους οἱ ἦν ἐμπόδιος, καὶ τὸ Βάκτριον ἔθνος, καὶ
Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ' οὓς ἐπέιχε τε στρατη-
λατεύειν αὐτὸς, ἐπὶ δὲ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν.
Ἦς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς
ἀπέστῃσε ὁ Πακτὴς ἀπὸ τε Ταβάλου καὶ Κύρου· κατα- 50
βὰς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν
ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο, καὶ τοὺς ἐπι-
θαλασσίους ἀνθρώπους ἐπειθε σὺν ἐωυτῷ στρατεύεσθαι.
ἐλάσας δὲ ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐπολιόρκει Τάβαλον, ἀπεργ- 55
μένον ἐν τῇ ^a ἀκροπόλει.

I 54

Lydi Pactya
duce rebel-
lant.

I 55

Croesus a
Cyro sen-
tentiam de
Lydis roga-
tus, quod
ei consilium
dederit.

Πυθόμενος δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος, εἶπε πρὸς
Κροῖσον τάδε. “ Κροῖσε, τί ἔσται ^a τὸ τέλος τῶν γινο-
“ μένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοί, ὡς ^b οἴκασι,
“ πρήγματα παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, ^c
2 “ μὴ ἄριστον ἢ ἑξάνδραποδίσασθαί σφεας. ὁμοίως γάρ 75
“ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι, ὡς εἴ τις πατέρα 61
“ ἀποκτείνας, τῶν παίδων αὐτοῦ φεύσαιτο· ὡς δὲ καὶ
“ ἐγὼ Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα ^d εἶντα σὲ
“ λαβὼν ἄγω, αὐτοῖσι δὲ Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα· 65
3 “ καὶ ἔπειτα ^e θωμάζω εἴ μοι ἀπεστᾶσι;” Ὁ μὲν δὴ

^d αὐτοὺς F.

^e Sic M.K.F. Ἀκβάτανα Ald.
a.c. Ἐκβάτανα Steph. et al.

^f στρατηλατεύειν K.

154.

^a ἀκροπόλι Schaefer. Supra αὐτῇ
Ald. pro ἐωυτῇ.

155.

^a τὸ om. F.

^b Sic M.K.F.a.c. εἴκασι al.

^c Citat Clemens Alex. Strom.

VI. p. 747.

^d ὄντα F.

^e θωμάζω] θυμάζω F.

τά περ ἴνυεε, ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε, δέϊσας μὴ
 ἀναστάτους ποιήσῃ τὰς Σάρδεις· “ ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν
 “ εὐκότα εἶρηκας· σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ^h χρέω,
 “ μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσῃς, ἀναμάρτητον εὔσαν·⁷⁰
 4 “ καὶ τῶν πρότερον, καὶ τῶν νῦν ἐστέων. τὰ μὲν γὰρ
 “ πρότερον ἐγὼ τε ἔπρηξα, ^{ἐκτῆσθαι} καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀνα-
 “ μάχας φέρω. τὰ δὲ νῦν παρεόντα, Πακτύης γάρ ἐστι
 “ ὁ ἀδικέων, τῷ σὺ ἐπέτρεψας Σάρδεις, οὗτος δότω τοι
 5 δίκην. Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων, τάδε αὐτοῖσι⁷⁵
 “ ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστέωσι, μήτε ^h δεινοὶ τοι ἔωσι.
 6 “ ἅπειπε μὲν σφι πέμψας ὅπλα ἀρήϊα μὴ ¹ ἐκτῆσθαι·
 “ κέλευε δὲ σφεας κιθωνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι,
 7 “ καὶ κοθόρους ὑποδέσθαι· πρόειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρί-
 “ ζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν παιδεύειν τοὺς⁸⁰
 “ παῖδας. καὶ ταχέως σφέας, ὦ βασιλεῦ, γυναῖκας
 “ ἀν' ἀνδρῶν ὄφειαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοὶ τοι
 56 “ ἔσονται μὴ ἀποστέωσι.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ
 ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ^a ταῦτα εὐρίσκων Λυδοῖσι, ἢ ἀν-
 δραποδισθέντας πρῆθῃνας σφέας· ἐπιστάμενος ὅτι ἦν μὴ⁸⁵
 ἀξιοχρεῶν πρόφασιν προτείνει, οὐκ ἀναπείσει μιν μετα-
 βουλεύσασθαι· ἀρρωδέων δὲ, μὴ καὶ ὕστερόν ποτε οἱ Λυ-
 δοὶ, ἦν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι, ἀποστάντες ἀπὸ τῶν
 2 Περσέων ἀπόλονται. Κῦρος δὲ ἠσθεὶς τῇ ὑποθήκῃ, καὶ
 3 ὑπὲρ τῆς ὀργῆς, ἔφη οἱ πείθεσθαι. καλέσας δὲ Μαζάρεα⁹⁰
 ἄνδρα Μῆδον, ταῦτά οἱ ἐντείλατο προειπεῖν Λυδοῖσι, τὰ

Mazares
 Medus a
 Cyro in Ly-
 dos mitti-
 tur.

^f Sic M.c. Steph. νόε Ald. ἐνέε
 P.F.a. ἐνέε K. Tum δέϊσας Ald.
 post Σάρδεις.

^g Sic M.K.F.a.c. εἰκότα Ald.
 ἐκούτα vulgo.

^h χρέο Schæferus.

ⁱ καὶ ἐμῇ edd. c. καὶ ἐγὼ sine
 ἐμῇ M.K.F.a.

^k δεινοὶ τοι M.K. δεινοὶ τε Ald.
 F. et infra.

¹ ἐκτῆσθαι Ald. F.a.c. κεκτῆσ-
 θαι M.K. Infra παιδεύειν om. Mat-
 thiæ.

156.

^a ταῦτά τε M. τε om. Ald. F.
 a.c.K.

157
Pactyas
Cumani
effugit :
Lydi quam
vitam exer-
cere jussi :
Cumani,
Persis Pac-
tyam ex-
poscenti-
bus, rem
ad oracu-
lum in
Branchidis
referunt.

158
Oraculum
bis consul-
tum, bis
jubet Pac-
tyam de-
di, et Ari-
stodiceum
increpat.

ὁ Κροῖσος ὑπετίθετο· ^b καὶ πρὸς, ἐξανδραποδίσασθαι
τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδεις ἐστρα-
τεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύνῃ πάντως ζῶντα ἀγαγεῖν
παρ' ἐαυτόν. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλὰ-95
² μένος, ἀπήλαινε ἐς ἡθεα τὰ Περσέων. Πακτύης δὲ
πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἐαυτὸν ἰόντα, δέσας
³ ἄρχετο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος ἐλάσας
ἐπὶ τὰς Σάρδεις, τοῦ Κύρου στρατοῦ ^b μοῖραν ὄσῃ δὴ κοτε
ἔχων, ὥς οὐκ εὖρε ἔτι ὄντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύνῃ ἐν
Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἠνάγκασε τὰς Κύρου
ἐντολὰς ἐπιτελεῖν· ἐκ τούτου δὲ ^c κελευσμοσύνης Λυδοὶ
⁴ τὴν πᾶσαν δίαίταν τῆς ζῆς μετέβαλον. Μαζάρης δὲ
μετὰ τοῦτο ἔπεμπε ἐς τὴν Κύμην ἀγγέλους, ἐκδιδόναι
κελεύων Πακτύνῃ· οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν, συμβουλῆς ⁷⁶
⁵ πέρι ἐς θεὸν ^d ἀνῶσαι τὸν ἐν Βραγχιδῆσι. ἦν γὰρ αὐ-6
τόθι μαντήϊον ἐκ παλαιᾷ ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέσι τε πάν-
τες καὶ Αἰολέες ἐάθεσαν χρεῖσθαι. ὁ δὲ χῶρος οὗτος
ἐστὶ τῆς Μιλησῆς ὑπὲρ Πανόρμου λιμένος. Πέμφαν-
τες ὦν οἱ Κυμαῖοι ἐς ^a τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, ^b εἰ-10
ρώτευν “περὶ Πακτύνῃ ὁκοῖόν τι ποιεόντες θεοῖσι μέλλοιεν
“χαριεῖσθαι.” ἐπειρωτῶσι δὲ σφί ταῦτα χρηστήριον
² ἐγένετο “ἐκδιδόναι Πακτύνῃ Πέρσῃσι.” Ταῦτα δὲ ὥς
ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὀρμέατο ἐκδιδόναι.
³ ^c ὀρμειωμένου δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθους, Ἀριστόδικος ὁ Ἡρα-15
κλείδεω, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, ἔσχε μὴ ποιῇ-

^b Sic K.F. Vulgo προσεξανδρ.
una voce.

^a Sic R.P.F. ἔντα M.K. Ald.
cf. VIII. 65.

^b μοῖραν Schæfer. Perperam.

^c κεκελευσμ. K.

^d ἀνῶσαι F.a.

158.

^a Sic mss. Alibi τὰς ut II.
159. cf. I. 92.

^b Sic K.a.c. ἠρώτευν F. et vul-
go. Mox ἐπικρωτῶσι F. ubi ἐπικρω-
τέουσι Schæfer.

^c Sic F. ὀρμειωμένου a.c. Ald.
ὀρμωμένου M.K.

σαι ταῦτα Κυμαίους, ^dἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ, καὶ
δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθείας· ἐς δὲ, τὸ δεύ-
τερον περὶ Πακτύεω ἐπειρησόμενοι, ἦσαν ἄλλοι θεοπρό-
59 ποι, τῶν καὶ Ἀριστόδικος ἦν. Ἀπικομένων δὲ ἐς Βραγ- 20
χίδας, ἐχρησθηριάζετο ἐκ πάντων Ἀριστόδικος, ^aἐπειρω-
2 τῶν τάδε· “Ὡ ἴναξ, ἦλθε παρ’ ἡμέας ἰκέτης Πακτύης
“ὁ Λυδὸς, φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων· οἱ δὲ
“μιν ἔξαιτέονται, προεῖναι ^bΚυμαίους κελεύοντες· ἡμεῖς
“δὲ δειμαίνοντες τὴν Περσέων δύναμιν, τὸν ἰκέτην ἐς 25
“τόδε οὐ τετολμήκαμεν ἐκδιδόναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ
3 “ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρέκewis ὁκότερα ποιεῶμεν.” Ὁ μὲν
ταῦτα ἐπειράτω· ὁ δ’ αὖτις τὸν αὐτὸν ^cσφι χρησμὸν
4 ἔφαινε, κελεύων ἐκδιδόναι Πακτύην Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα
ὁ Ἀριστόδικος ἐκ προνοίης ἐποίησε τάδε· περιῖων τὸν νηὸν 30
κύκλῳ, ἔξαίρει τοὺς στρουθοὺς, καὶ ἄλλα ὅσα ἦν ^dνενοσ-
5 σευμένα ὀρθῶν γένεα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ αὐτοῦ
ταῦτα, λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου γενέσθαι, φέρουσαν
6 μὲν πρὸς τὸν Ἀριστόδικον, λέγουσαν δὲ τάδε· “Ἀνοσιώ- 35
“τατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾶς ποιεῖν; τοὺς ἰκέτας
7 “μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις;” Ἀριστόδικον δὲ, οὐκ ἀπο-
ρήσαντα, πρὸς ταῦτα εἰπεῖν· “Ὡ ἴναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω
“τοῖσι ἰκέτῃσι βοηθέεις· Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἰκέτην
8 “ἐκδιδόναι;” Τὸν δὲ αὖτις ἀμείψασθαι τοῖσδε· “Ναὶ 40
“κελεύω, ἵνα γε ἀσεβήσαντες θᾶσσον ^eἀπόλησθε· ὥς
“μὴ τὸ λοιπὸν περὶ ἰκετέων ἐκδόσιος ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ
60 “χρηστήριον.” Ταῦτα ὥς ^aἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυ-

Chii Pacty-

^d ἀπιστέων F.

159.

^a ἐπειρωτέων Ald. a.c. ἐπηρωτέων
F. ἐπειρωτῶν M.K.^b Sic F.K. Vulgo κελύοντες
Κυμαίους.^c Sic M.K.F.a.c. Al. σφισί.

VOL. I.

^d Sic A.B. νενοσσευμένα M.K.Ald. νενοσσευμένα ed. Genev. ex
em. Porti. νενοσσευμένα F.^e Sic F.a.c. et al. ἀπόλλυσθε

Ald. ἀπόλεσθε ed. Gal.

160.

^a ἀπενειχθέντα F.

K

am a Cum-
manis ad
ipsum able-
gatum qua
mercede il-
lecti Persis
tradiderint.

μαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε ἐκδόντες ἀπολέσθαι, οὔτε παρ' ἑαυτοῖσι ἔχοντες πολιορκέσθαι, ἐς ^bΜυτιλήνην αὐτοὺν ⁴⁵
ἐκπέμπουσι. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι, ἐπιπέμποντες τοῦ Μα-
ζάρου ἀγγελίας ἐκδίδοναι τὸν Πακτύην, παρσκαυάζοντο
ἐπὶ μισθῷ ὅσω δὴ ^cοὐ γὰρ ἔχω τοῦτό γε εἰπεῖν ἄτρε- ⁷⁷
κίως· οὐ γὰρ ἐτελεύθη. Κυμαῖοι γὰρ, ὡς ἔμαθον ταῦτα
πρησόμενα ἐκ τῶν Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς ⁵⁰
Λέσβον, ἐκκομίζουσι Πακτύην ἐς Χίον. ἐνθεῦτεν δὲ, ἐξ-
ιροῦ Ἀθηναίης ^dΠολιούχου ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων, ἐξε-
δόθη· ἐξέδουσαν δὲ οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ ^eἈταρνεί μισθῷ· τῷ
δὲ Ἀταρνέος τούτου ἐστὶ χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου
ἀντίος. Πακτύην μὲν νυν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ⁵⁵
ἐν φυλακῇ, θέλοντες Κύρῳ ἀποδεῖξαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος
οὐκ ὀλίγος γενόμενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς ἐκ τοῦ Ἀταρνέος
τούτου οὔτε οὐλὰς κριθῶν ^fπρόχυσιν ἐποιέτο θεῶν οὐδενί,
οὔτε πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, ^gἀπείχετό
τε τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χάρης ταύτης γινό- ⁶⁰
μενα. Χῖοι μὲν νυν Πακτύην ἐξέδουσαν. Μαζάρης δὲ
μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς ^hσυμπολιορκήσαντας
Τάβαλον. καὶ ταῦτο μὲν, Πριηνείας ἐξηδραποδίσατο·
τοῦτο δὲ, Μαιάνδρου πεδίον πᾶν ἐπέδραμε, λήην ποιεύ- ⁶⁵
μενος τῷ στρατῷ· ^bΜαγνησίην δὲ ὠσαύτως. μετὰ δὲ
ταῦτα αὐτίκα νούσῳ τελευτᾷ.

162 Ἀποθανόντος δὲ τούτου, Ἀρπαγος κατέβη διάδοχος

^b Μυτιλήνην et Μυτιληναῖοι M. Μιτυλ. K.P.F.a. Ald. Sed Mnt. postea K. cf. II. 178. Vossium ad Melam II. 7. αὐτὸν ἐκπέμπουσι om. K. ἐκπέμπ. αὐτὸν ἐς M. F.

^c Huc spectat Plutarch. p. 859. A.

^d Sic P.F.a. Πουλίουχου vulgo.

^e Sic F. Schæfer. Vulgo Ἀταρ- κῆ. Idem et a. mox Ἀταρνέος pro

Ἀταρνέος.

^f Suidas in v. et Gregor. dial. Ion. 110.

^g ἀπείργετο Koenius ad Gregor. dial. Ion. 36. probante Larchero. Vulg. defendit Schweighæuserus provocans ad VIII. 20. et 22.

161.

^a πολιορκ. F.

^b Μαγ. τε K.a.

161
Mazares,
variis rebus
gestis, mo-
ritur.

τῆς στρατηγίης, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν ὁ Μῆ-
 δον βασιλεὺς Ἀστυάγης ἀνέμων τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ τῷ 70
 2 Κύρῳ τὴν βασιλείην συγκατεργασάμενος. οὗτος ὡς ἦν
 τότε ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς, ὡς ἀπίκετο εἰς
 τὴν Ἰωνίην, αἶψα τὰς πόλεις χώμασι^α ὅπως γὰρ^β τειχί-
 ρεας ποιήσεις, τὸ ἐνθῶτεν χώματα χῶν^β πρὸς τὰ τείχεα
 3 ἐπόρθε. πρώτη δὲ Φωκαίῃ Ἰωνίης ἐπεχείρησε.

Οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλ-
 λῶν ἐχρήσαντο^α καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην
 καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ κατα-
 2 δέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι^α νηυσὶ, ἀλλὰ
 πεντηκοντέροις. ἀπικόμενοι δὲ εἰς τὸν Ταρτησσὸν, προσ-
 80 φιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησίων, τῷ ὀνόμα
 μὲν ἦν Ἀργαθώνιος· ἐτυράνευσε δὲ Ταρτησσοῦ^β ὀγδώ-
 3 κοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. ^γτούτῳ
 δὲ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ Φωκαῖες οὕτω^δ δὴ τι ἐγένοντο,
 ὡς τὰ μὲν πρῶτὰ σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς 85
 ἑαυτοῦ χώρας εἰπῆσαι ὅκου βούλονται μετὰ δὲ, ὡς
^εταῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαῖας, ὁ δὲ πυθόμενος τὸν
^εΜῆδον παρ' αὐτῶν ὡς αὔξειτο, ^εἐδίδου σφι χρήματα
 4 τείχεος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως·
 καὶ γὰρ καὶ ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοί 90
 εἰσι· ταῦτο δὲ πᾶν λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων.

162.

^α τευχίρας Ald.^β πρὸς τευχίρα F.

163.

^α Sic K.P.F.a.c. Al. ναυσι.
 Monet Wesselingius miram dis-
 cordiam esse hoc in vocabulo,
 libris modo νέες (cf. Gregor.
 Dial. Ion. 19.) modo νέας προφε-
 rentibus.

^β Ὀγδόηκε τα M.K. cf. Strabo
 III. p. 225=151. Lucian. Ma-

crob. c. 10. Mox ἐβίωσε δὲ πάντα
 om. F. τὰ πάντα Herman Viger.
 n. 94. ut I. 214.

^γ ταύτῃ δὴ] ταύτῃ δὲ F. probante
 Schweigh.

^δ δὴ τοι F.a.

^ε Sic K.P.F.c. Vulgo om. γ.
^ε Λυδὸν conj. Wesselingius pro-
 bante Larchero.

^ε Hinc Thomas M. in Περι-
 βάλλω.

Harpagus
 imperio
 suffectus,
 aggreditur
 Phocæam.

163

Phocæen-
 sian longe
 navigatio-
 nes: Ar-
 ganthonii
 regis Tar-
 tessiorum
 liberalitate
 murus a
 Phocæensi-
 bus edifi-
 catus.

164
Phocenses
oppugnati,
rebus om-
nibus col-
lectis, na-
vigant in
Chium.

Τὸ μὲν δὴ τείχος τοῖσι Φωκαεῦσι τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποινήθη.
ὁ δὲ Ἄρπαγος ὡς ἐπήλασε τὴν στρατιήν, ἐπαλιόρκεε αὐ-
τοὺς, προϊσχύμενος ἔπεα “ ὡς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται⁹⁵
“ Φωκαῖες προμαχεῶνα ἓνα μῶνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι,
² “ καὶ οἴκημα ἐν ἁκατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖες, ὁ περι-
ημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν “ θέλειν βουλεύ-
“ σασθαι ἡμέρην ἓ μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν
“ ᾧ δὲ βουλευόνται αὐτοὶ, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον
³ “ τὴν στρατιήν ἀπὸ τοῦ τείχεος.” ὁ δ’ Ἄρπαγος
ἔφη “ εἶδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν, ὅμως
⁴ “ δέ σφι παριέναι βουλευσάσθαι.” Ἐν ᾧ ὧν ὁ Ἄρπα-
γος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιήν, οἱ Φωκαῖες
ἐν τούτῳ ἁ κατασπάσαντες τὰς πεντηκόντερας, ἐσθέ-
μενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἐπιπλα πάντα, πρὸς⁵
δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ ἄλλα
ἀναθήματα, χαρὶς ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ
δὲ ἄλλα πάντα ἐσθόντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἐπλεον
ἐπὶ Χίου. τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον
οἱ Πέρσαι. Οἱ δὲ Φωκαῖες, ἐπεὶ τε σφι Χίοι τὰς νή-¹⁰
σους τὰς Ὀϊνούσας καλεομένας οὐκ ἔβαίλοντο ἁ ὠνεο-
μένοισι πωλέειν, δειμαίνοντες μὴ αἰ μὲν ἐμπόριον γέ-
νωνται, ἢ δὲ ἁ αὐτῶν νῆσος ἀποκληίσθῃ τούτου εἵνεκα,
² πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαῖες ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ

165
Inde sum-
moti, re-
versi do-
mum, tru-
cidato præ-
sidio Persi-
co, diras
imprecati

164.

^a κατεῖρῶσαι Ald. a. κατερῶσαι F.

^b Cf. Suid. in Περιμάρκτεον et Δουλοσύνη.

^c μίην Aldus. μίαν M.K.F.a. μία omnes I. 151. μίαν 170. cf. 136. ubi notat Schweighæuserus hanc formam, nunquam μῆ, μῆν, in codd. constanter servari.

^d ὁ δ’ Ἄρπαγος—ἀπὸ τοῦ τείχους om. F.

^e ἀνασπ. Steph. marg. Mox χωρὶς ἢ ὅ τι conjicit Valckenærius. Particulam minime necessariam judicat Schweighæuser.

165.

^a Οἰνούσας F. et mox Οἰνευέαν.

^b Sic M.K.F. Paris. ἐβούλευντο vulg. ἐβαίλουντο Ald.

^c ἀνευμένους F.a. Ald.

^d αὐτέων] αὐτῶν F.

τῇ Κύρῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου 15
 ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ ὄνομα ἦν Ἀλαλίη. Ἀργανθά-
 3 νιος δὲ τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκει. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ
 τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες εἰς τὴν Φωκαίην,
 κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρε πα- 20
 4 ραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὥς
 τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ
 ὑπολειπομένῳ ἑαυτῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι,
 καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωνσαν, * καὶ ᾤμωσαν “ μὴ 79
 “ πρὶν εἰς Φωκαίην ἤξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον ταῦτον ἀνα- 25
 5 “ φῆναι.” Στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ
 ἡμίσεως τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πό-
 λιος καὶ τῶν ἡθέων τῆς χώρας. Ψευδοῖοι δὲ γενόμενοι,
 ἀπέπλεον ὀπίσω εἰς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκειον
 66 ἐφύλασσαν, ἀερόντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον. Ἐπεὶ 30
 τε δὲ εἰς τὴν Κύρνον ἀπικόνητο, οἶκον κοινῇ μετὰ τῶν πρό-
 τερον ἀπικομένων ἐπ’ ἔτεα πέντε, καὶ ἰρὰ ἐνιδρύσαντο.
 2 καὶ ἄγον ὃ γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας,
 στρατεύοντα ὧν ἐπ’ αὐτοὺς κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι
 3 Τυρσηνοὶ καὶ Καρχηδόνιοι, νηυσὶ ἐκάτεροι ἐξήκοντα. οἱ 35
 δὲ Φωκαῖες πληρώσαντες καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα, ἔοντα
 ἀριθμὸν ἐξήκοντα, ἀντίαζον εἰς τὸ Σαρδόνιον καλεόμενον
 4 πέλαγος. συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ, Καδμείῃ τις
 νίκη τοῖσι Φωκαιεῦσι ἐγένετο. αἱ μὲν γὰρ ὃ τεσσαράκοντά
 σφι ἦες διεφθάρησαν. αἱ δὲ εἴκοσι αἱ ὃ περιεῦσαι, 40
 5 ἦσαν ἄχρηστοι. ὃ ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβόλους. κα-

manenti-
 bus aut
 redeunti-
 bus, quum
 trajicerent
 in Corni-
 cam, pars
 major ex
 itinere pa-
 triam repe-
 tit. Alalia
 urbs.

Qui Corni-
 cam perve-
 nerunt,
 quinquen-
 nio post a
 Tyrrhenia
 et Cartha-
 ginienſibus
 bello af-
 flicti, Rhe-
 gium ab-
 eunt.

* Cf. Suidas in Φωκαίων.

† Placere videtur Schweigh-
 ausero Reiskii ἀναφανῆναι, qui
 monet vulg. defendi posse sub-
 audiendo ἑαυτή.

166.

* Sic Ald. F.a.c. ἦγον M.K.

ḃ Sic M.K.c. γὰρ ἦδη Ald. F.a.

γὰρ αἰ conj. Reiskius.

ḃ τεσσαρακ. F.a.c. Ald. Mox
 σφίσι Ald.

ḃ περιεῦσαι Ald.

* ἀπεστράφατο M.

167

Eos qui bello capti, lapidibus obruti perierunt, quomodo aibi Agylenses placet: Hyle urbe a Phocensibus condita: Cynrus Heros.

ταπλώσαντες δὲ εἰς τὴν Ἀλαλίνην, ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν ὅση οἰαί τε ἔγίνοντο αἱ ἡῆς σφι ἄγειν· καὶ ἔπειτα ἀφῆντες τὴν Κύρνον ἔπλεον εἰς Ῥήγιον. Τῶν δὲ διαφθαρυσάντων νεῶν⁴⁵ τοὺς ἄνδρας, οἳ τε Καρχηδόνιοι καὶ οἱ Τυρσητοὶ ἔλαχόν τε² αὐτῶν πολλῶ πλείους, καὶ τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν. μετὰ δὲ Ἀγυλλαίοισι³ πάντα τὰ παριόντα τὸν χῶρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαῖες καταλευσθέντες ἐκείτω, ἐγένετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα καὶ ἀπέπληκτα, ὁμοίως⁵⁰ πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι. οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι εἰς Δελφοὺς ἔπεμπον, βουλόμενοι ἀκῆσασθαι τὴν ἄμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε ποιεῖν τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἔτι ἐπιτελέουσιν· καὶ γὰρ ἐναγίζουσιν σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν⁵⁵ καὶ ἵππικὸν ἐπιστᾶσι. οἱ δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Ῥήγιον καταφυγόντες, ἐνθαῦτεν ὀρμώμενοι, ἐκτίσαντο πόλιν γῆς τῆς Οἰωντρίης ταύτην, ἥτις νῦν Τέλη καλεῖται. ἐκτίσαν δὲ ταύτην, πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιῆτεω μαθόντες, ὡς τὸν Κύρνον σφι ἡ Πυθίη⁶⁰ ἔχρησε κτίσαι ἥρων ἑόντα, ἀλλ' οὐ τὴν ἡῆσον. Φωκαῖς μὲν νυν περὶ τῆς ἐν Ἰωνίῃ οὕτως ἔσχη. Παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ Τήϊοι ἐποίησαν. ἐπεὶ τε γὰρ σφῶν εἴλε χώματι τὸ τεῖχος Ἀρπαγος, ἐσβάντες πάντες εἰς τὰ πλοῖα, οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηϊκῆς, καὶ ἐν-⁶⁵θαῦτα ἐκτίσαν πόλιν Ἀβδῆρα τὴν πρότερος τούτων

168

Teii, Harpago moribus urbis potito, in Thraciam profecti, Abdera ibi

¹ Sic F. Vulgo ἐγένοντο.

167.

² αὐτέων] αὐτῶν K.M.F.

³ πάντα τινα F.

⁴ Sic M.K.P.F.a.c. ἔμπηρα vulgo.

⁵ Citat Suid. in v. ἀμαρτίδα F.

⁶ Suidas: Ἐναγίζειν, παρ' Ἡρόδοτου χάος φέρειν.

¹ Sic K.M.F. καὶ ἵππικὸν om. Ald. a.c.

² Habet Thomas M. in Διαχρῆμαι ubi mss. Φωκαῖων ut et Suid.

³ Sic F. alii. ὀρμώμενοι a.c. Ald.

⁴ Schweigh. conjicit ἐκτίσαν. ἐκτίσαντο. Larcher.

⁵ οὕτω Ald. οὕτως F.a.c.

Κλαζομένιος Τιμήσιος κτίσας, οὐκ ἰσχυρόν, ἀλλ' ὑπὸ
Θρηίκων ἔξελασθεις, τιμὰς νῦν ὑπὸ Τηίων ἑτῶν ἐν
Ἀβδηροῖσι ὡς ἥρας ἔχει.

conduat :
Heros Ti-
mesius.

80

69 Οὗτοι μὲν νυν Ἰώνων μῦνοι, τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνε- 70
χόμενοι, ἐξέλιπον τὰς πατρίδας. οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες,
πλὴν Μιλησίων, διὰ μάχης μὲν ἁπικέατο Ἀρπάγω,
κατάπερ οἱ ἐκλιπόντες, καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοί,
περὶ τῆς ἐαυτοῦ ἕκαστος μαχόμενοι· ἰσοσθέντες δὲ καὶ
ἀλόντες, ἔμενον κατὰ χώραν ἕκαστοι, καὶ τὰ ἐπι- 75
στασσομένα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δὲ, ὡς καὶ πρότερόν
μει εἴρηται, αὐτῶ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην
ἄγον. Οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίῃ ἐδεδούλωτο. ὡς δὲ
ταῦς ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἴωνας ἐχειρώσατο Ἀρπαγος, οἱ
τὰς νῆσους ἔχοντες Ἴωνες, καταρρωδήσαντες ταῦτα, 80

Ceteri ex
Ionibus
Epirotis
victi, servi-
tutem sub-
eunt : in-
sulani ultro
se dedant.

70 σφέας αὐτοὺς ἔδωσαν Κύρῳ. Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων,
καὶ συλλαγομένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Πανιώνιον, πυν-
θάνομαι γνώμην Βιάντα ἄνδρα Πριηνέα ἀποδεξασθαι
Ἴωσι χρησιμωτάτην τῇ εἰ ἐπείθοντο, παρεῖχε ἂν σφι
εὐδαιμονίην Ἑλλήνων μάλιστα· ὅς ἐκέλευε “κοινῶ στό- 85
“ λῶ Ἴωνας ἀιρεθέντας πλέειν ἐς Σαρδῶ, καὶ ἔπειτα
“ πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων. καὶ οὕτω ἀπαλ-
“ λαχθέντας σφέας δουλοσύνης εὐδαιμονήσιν, νῆσων
“ τε ἀπασῶν μεγίστην νεμομένους, καὶ ἄρχοντας ἄλ-

Biantis con-
siliū, ut
Iones com-
muni classe
in Sardi-
niam abi-
rent : aliud
ante a Tha-
lete datum,
ut curiam
haberent
communem.

168.

^a ἀπύνητο F. Citat Thomas M.
in Ὀνήσομαι.

^b ἐξελασθεις] Sic Ald. vid. IV.
145. V. 97. Sylburg. Pausan.
I. 11. Pierson. Moer. p. 13. ἐξ-
ελασθεις M.K.F. cf. 173. III. 46.
51. IV. 4. V. 145.

^c Sic R.M.F.a.c. Ald. τῶν
vulgo om.

169.

^a Sic F.a.c. Ald. ἀπικέατο M.K.

^b Sic K.F.a.c. καθάπερ edd.
vett.

^c Sic R.K.M.F.a.c. ἕκαστος
Ald. Supra ἕκαστοι μαχόμενοι ma-
lit Schweighæuserus, ubi c. ἕ-
καστος μαχόμενος.

^d ταυτὰ Reiskius, probantibus
Wesselingio et Schweighæusero.
170.

^a αἰρεθέντας M.K.F.a.

^b εὐδαιμονήσιν Ald.

6 ἀσπίδας τὰ ^κσημεία ποιέεσθαι. καὶ ὄχανα ἀσπίσι
 οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι· τέως δὲ ἄνευ ὀχάνων 81
 ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες οἵπερ ^ιἐώθησαν ἀσπίσι 15
 χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνοις οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι
 αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοις περικείμενοι.
 7 Μετὰ δὲ, τοὺς Κᾶρας χρόνῳ ὕστερον πολλῶ Δωριέες
 τε καὶ Ἴωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων· καὶ οὕτω ἐς
 8 τὴν ἡπειρὸν ἀπίκοντο. Κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτες 20
 λέγουσι γενέσθαι. οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογέουσι τού-
 τοις οἱ Κᾶρες· ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐωυτοὺς εἶναι αὐ-
 τόχθονας ^μἡπειρώτας, ^νκαὶ τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ ἀεὶ
 9 διαχρεωμένους τῷπερ νῦν. ἀποδεικνῦσι δὲ ἐν ^οΜυλά-
 σοις Διὸς Καρίου ἱερὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ 25
 10 Λυδοῖσι μέτεστι, ὡς κασιγνήτοισι εἶναι τοῖσι Καρσί. τὸν
 γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελ-
 φεούς. τούτοις μὲν δὴ μέτεστι· ὅσοι δὲ, ἐόντες ἄλλου
 ἔθνους, ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τούτοις δὲ οὐ
 72 μέτα. Οἱ δὲ ^αΚαῦνιοι αὐτόχθονες, δοκέειν ἐμοὶ, εἰσὶ 30
 αὐτοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι
 δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἣ οἱ Κᾶρες πρὸς
 τὸ Καυνικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι.
 2 νόμοις δὲ χρέωνται κεχωρισμένοις πολλὸν τῶν τε ἄλ-
 λων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν. τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι 35
 κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα ^βεἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς
 3 πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισί. ^γἰδρυθέντων

Caunii
 quam ori-
 ginem ha-
 beant: eo-
 rum lingua
 Caricæ af-
 finis: mos
 compotan-
 di, et Deos
 peregrinos
 expellendi.

^κ Sic K.F. σημεία M.a.c. edd. 974=659. Μυλάσσοις edd. vett.

^ι Sic P.F.c. ἐώθησαν Ald. ἐώ-
 θισαν vulg.

^μ ἡπειρώτας Ald. c.

^ν Habet Thomas M. in Δια-
 χρώμαι.

^ο Sic P.F. Strabo XIV. p.

^α Καυκόνιοι et mox Καυκωνικὸν
 M.

^β εἰλαδὸν M.K.F. ἰλαδὸν a.c.
 edd.

^γ ἰδρυθέντων F.a. cf. II. 44.

δέ σφι ἱρῶν ξεινικῶν, μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε, (ἔδοξε δὲ τοῖσι πατρίοις μῦθον χρᾶσθαι θεοῖσι,) ἐνδύντες τὰ ἔπλα ἅπαντες ^dΚαύνιοι ^eἠβηδόν, τύπτοντες δούρασι⁴⁰ τὸν ἥρα, μέχρι οὖραν τῶν ^fΚαλυδικῶν ἔποντο, καὶ ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιούτοις χρέωνται. Οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης τῶρχαῖον γεγόνασι. τὴν γὰρ Κρήτην εἶχον τὸ παλαιὸν πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς⁴⁵ βασιλείης τῶν Εὐρώπης παιδῶν, Σαρπηδόος τε καὶ Μίνω, ὡς ἐπεκράτησε τῇ στάσει Μίνως, ἐξήλασε αὐτόν⁵⁰ 2 τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπωσθέντες, ἀπίκοντο τῆς Ἀσίας ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς⁵⁰ 3 οἱ δὲ Μιλυαὶ τότε Σάλυμοι ἐκαλέοντο. τῶς μὲν δὴ ^aαὐτῶν Σαρπηδὼν ἦρχε· οἱ δὲ ἐκαλέοντο, τό περ τε ἡνέικαντο ὄνομα, καὶ νῦν ἐτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιόικων⁸² 4 οἱ Λύκιοι, ^bΤερμίλαι. ὡς δὲ ἐξ ^cἈθηναίων Λύκος ὁ Πανδίωνος, ^dἐξελασθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ ^eἀδελφεοῦ⁵⁵ Αἰγέως, ἀπίκητο ἐς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπηδόνα, οὕτω δὴ κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνα⁵ χρόνον ἐκλήθησαν. νόμοισι δὲ, τὰ μὲν Κρητικοῖσι τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. ἐν δὲ τόδε ἴδιον νενομίκασι, καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοις ^fσυμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι⁶⁰ ἀπὸ τῶν μητέρων ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων.

173

Lycios e Creta in Asiam profectos, ductu Sarpedonis a Minoe fratre pulsi, Milyadem terram a Solyimis habitatam occupasse, veteri nomine Termilas, novo dictos a Lyco Pandionis filiorum genealogia ex matribus.

^d Καυκάνιοι Me Citat Suidas in v.^f Sic Ald. P.K.F.a.c. Καλυδικῶν Steph. et al. Mox ἔποντο edd.

173.

^a αὐτέων] αὐτῶν M.K.F.a.c.^b Citat Steph. Byz. in Τέρμωρα, Eustath. Dionys. 857. cf. infra

VII. 92.

^c Sic M.K. Alii Ἀθηναίων.^d ἐξελαθεὶς Ald. ἐξελασθεὶς Gronov. forte ex M. sic sane F. cf. I. 168. III. 46.^e Sic M.F. ἀδελφεῦ c. edd. vett.^f Sic edd. vett. P.F.a.c. συμφέροντα M.K. Gronov.

6^ε αἰρομένου δὲ ἑτέρου τὸν πλησίον, τίς εἶη, καταλέξει
 ἑαυτὸν μητροθεν, καὶ τῆς μητρὸς ^h ἀνανεμέεται τὰς μη-
 7 τέρας. καὶ ἦν ⁱ μὲν γε γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, γεν-
 ναῖα τὰ τέκνα νενόμισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστὸς, καὶ ὁ 65
 πρῶτος ^k αὐτῶν, γυναῖκα ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ ἄτιμα
 τὰ τέκνα γίνεται.

74 Οἱ μὲν νυν Κᾶρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι,
 ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου· οὔτε αὐτοὶ οἱ Κᾶρες ἀπο-
 δεξάμενοι οὐδὲν, οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων ταύτην τὴν χώραν
 2 οἰκεῖν οἰκεῖν. οἰκεῖν δὲ καὶ ἄλλοι, καὶ Λακεδαιμονίων 70
 ἄποικαι Κνίδιοι, τῆς χώρας τῆς σφετέρης τετραμμένης
 3 ἐς πόντον, τὸ δὴ Τριόπιον καλεῖται. ἀργμένης δὲ ἐκ τῆς
 χειροποίητου τῆς ^a Βυβασιῆς, εὐρύς τε πᾶσης τῆς Κνι-
 δίης, πλὴν ὀλύγης, περιρροῦ· (τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς
 βορρῇν ἄνεμον, ὁ ^b Κεραμεικὸς κόλπος ^c ἀπέργει· τὰ δὲ 75
 πρὸς νότον, ἢ κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον θάλασσα) τὸ
 ὦν δὴ ὀλύγον ταῦτο, εἶν ὅσον τε ἐπὶ πέντε στάδια, ὥρυ-
 σον οἱ Κνίδιοι, ἐν ὧν Ἀρπαγὸς τὴν Ἰωνὴν κατεστρέ-
 4 φετο, βουλόμενοι νῆσον τὴν χώραν ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ
 πᾶσά σφι ἐγένετο· τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρα ἐς τὴν ἡπει- 80
 5 ρον τελευτᾷ, ταύτῃ ὁ ἰσθμὸς ἐστὶ τὸν ὥρυσσαν· καὶ δὴ
 πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων· μᾶλλον γὰρ τι
 καὶ θεώτερον ἐφαίνοντο τιτρώσκειν οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ
^d οἰκίτης τὰ τε ἄλλα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὰ

Caria enl
 acta : in
 tus Cnid
 rum con
 tus isthn
 perfodiei

^ε ἡρομένου F.

^h Sic Ald. F.a.c. ἀνανεμῖται
 M.K. ἀνανεμέεται vulg. e conj.
 H. Stephani. cf. Suidas et Zo-
 naras in v.

ⁱ Sic M.K.F.a.c. γε vulgo om.

^k αὐτῶν M.K.F.c.

174.

^a Ita Vossius ad Melam I. 16,

10. Βυβλεσιῆς edd. mss. A facile
 in Δ, Σ in E abiit.

^b Sic M.R.K.F.a.c. Κεραμικὸς
 Ald. Κεραυνικὸς Steph. ed. 2. et
 al.

^c Sic K.P.a. Alii ἀπέργει.

^d Sic M.K.F.a.c. οἰκίτης Ald.
 οἰκίτης edd. vett.

καὶ τὰς ὀφθαλμούς, βασιμάνης τῆς πέτης ἐπεμπονδῶς
 εἰς Δελφούς· θεοπικτός ἐπεποσιμάνης τὸ αὐτῶν. ἡ 83
 δὲ Πύθι σφί, ὡς αὐτοὶ Κιθίδι λέγουσι, χρᾶ ἐν τῇ
 μέτρῳ τῶν ταῦτε

Ἰσθμὸν δὲ μὴ παρῶντε, μᾶθ' ἰρόσσετε

Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆτον, εἰ κ' ἐβούλετο.

90

· Κιθίδι μὲν, ταῦτα τῆς Πύθης χρησάσης, τῷ τε ὀρύγ-
 ματος ἐκείνου· καὶ Ἀργῶν, ἐκίοντι οὖν τῷ στρα-
 τῷ, ἀμαχητὶ σφῆας αὐτοὺς παλῆσαι. Ἦσαν δὲ Ἀπ-
 δασεῖς εἰκαυτὲς ὑπὲρ Ἀλκαμαρῶν μετόγαίαν· τοῖσι 95
 ἔκως τι μέλλει ἀνεπιτήδειον εἶναι, αὐτοῖσι τε καὶ
 τοῖσι Ἀρμαίικαισι, ἡ ἱερεὶα τῆς Ἀθηναίης πύγμα μὲν
 ἴσχει. τρεῖς σφί ταῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῷ περὶ Καρῆν
 ἀνδρῶν μῶνται τε ἀπείσχω χρόνῳ Ἀργῶν, καὶ πύγ-
 ματα παρέσχωι πλεῖστα, ἔρος τευχίσαντες, τῷ αὐτομά

3 ἔστι Λίδῃ. Πηδασεῖς μὲν πῶ χρόνῳ ἐξαμῆθησαν. Λύ-
 κιοι δὲ, ὡς ἐς τὸ Ξάνθιοι πεδίοι ἤλασε ὁ Ἀργαγος τὸν
 στρατὸν, ὑπεξιώντες, καὶ μαχόμενοι ἔλγυν πρὸς πολ-
 λούς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο· ἐσωθέντες δὲ, καὶ κατελη-
 θέντες ἐς τὸ ἄστυ, συτήλιστα ἐς τὴν ἀκρόπαιν τὰς τε 5
 γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα καὶ τοὺς οἰκέ-
 τας· καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπαιν πᾶσαν ταύτην
 2 καίεσθαι. ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὄρκους
 δεινούς, ὑπεξελθόντες ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι μαχό-
 3 μενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φημένῳ Ξάνθιοι εἶναι, οἱ 10

^c θεοπικτός om. Ald.

^f τριμέτρῳ τόνῳ] μέτρῳ K.

^h αἱ κ' Enohaus Eusebii
 Pteper. V. 26. p. 220.

175.

^a Πηδασεῖς F. et infra.

^b Sic F.a. Ἀλκαμαρῶν Ald.
 Ἀλκαμαρῶν P. Ἀλκαμαρῶν vulg.

^c Citat Strabo XIII. p. 909=

611. ubi v. Casaub.

^d περμακεῖσι F.

^e ἐρστωχίσαντες K.

176.

^a Sic M.K.F. συνελθῶν a. edd.
 vett.

175
 anthe-
 m vir-
 i: Mi-
 rre sa-
 rdo in
 versis co-
 m bar-
 ta.

anthus
 rize orbe,
 atquam
 cole
 unius
 onis con-
 pmoient,
 ipai pug-
 undo
 rissent,
 im Casu-
 re modo
 dem ex-
 ignata.

πολλοί, πλὴν ὀγδῶκοντα ^b ἰστιέων, εἰσὶ ἐπῆλυδες· αἱ δὲ ὀγδῶκοντα ἰστῖαι αὐταὶ ἔτυχον τηνικαῦτα ἐκδημέ-
4 ουσαι, καὶ οὕτω περιεγέγοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως
5 ἔσχε ὁ Ἄρπαγος. παραπλησίως δὲ καὶ τὴν Καῦνον
ἔσχε. καὶ γὰρ οἱ Καύνιοι τοὺς Λυκίους ἐμιμήσαντο τὰ ¹⁵
πλέω.

77 Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίας Ἄρπαγος ἀνάστατα
ἐποίει· τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς, αὐτὸς Κῦρος, πᾶν ἔθνος κατα-
2 στρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παριείς. τὰ μὲν νυν ^a αὐτῶν πλέω
^b παρήσομεν· τὰ δὲ οἱ παρέσχε πόνον τε πλεῖστον, καὶ ²⁰
ἀξιαπηγητότάτα ἐστὶ, τούτων ἐπιμήσομαι.

Cyus A-
siam domat
superiorem.

78 ^aΚῦρος ἐπεὶ τε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ^b ὑποχείρια
ἐποίησατο, Ἀσσυρίοισι ἐπετίθετο. Ἐτῆς δὲ Ἀσσυρίας
ἐστὶ ^d τὰ μὲν κου καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα πολ-
λά· τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα
σφι, ^eΝίνου ἀναστάτου γενομένης, τὰ βασιλῆα κατ- ²⁵
3 ἐστήκει, ἦν Βαβυλῶν· ἐαῦσα τῇ αὐτῇ δὴ τις. πόλις ^fκέ-
εται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, μέγαθος ἐοῦσα μέτωπον ἕκασ- 84
τον εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, εὐρύτης ^g τετραγώνου·
οὗτοι στάδιοι τῆς περιόδου τῆς πόλιος γίνονται συν-
4 ἅπαντες ὀγδῶκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν νυν μέγαθος ³⁰
τοσαῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου. ἐκεκόσμητο
5 δὲ ὥς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα τῶν ἡμεῖς ^b ἴδμεν. τάφρος

Babylonis
magnitudo,
pulcritu-
do, fossa,
murus.

^b Ἰστιάων Ald. vid. Leopardi
Em. VII. 11.

177.

^a αὐτέων] αὐτῶν F.a.c.

^b Sic M.K.F.a.c. παρήσομαι
vulgo.

178.

^a Κῦρος δὲ Ald. S.V.b.d.

^b ἐπὶ χεῖρα V.S.b.d.

^c τῷσι δ' Ἀσσυρίοισιν S.

^d τὰ μὲν κου] Sic M.F.a.c.
Alii om. τὰ cum S.

^e τῆς Νίνου ἀναστάτου S. qui
mox Βαβυλῶν ἦν.

^f καίεται S. Hæc spectat Eu-
stath. Dionys. 1005. Mox μέγε-
θος S. et sic infra.

^g τετραγώνου b.d.

^h ἴσμεν F.a.b.d.S.

μὲν ¹πρῶτά μιν ²βαθεία τε καὶ εὐρέα ¹καὶ πλή ὕδατος
περιβέει· μετὰ δὲ, τείχος πεντήκοντα μὲν πηχέων βασι- 35
6 λήων εἶναι τὸ εὖρος, ὕψος δὲ, διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ
179 βασιλῆϊος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πῆχεος μᾶλλον τρισὶ
δακτύλοις. Δεῖ δὲ με πρὸς τοῦτοις ἐτι φράσαι, ἵνα τε
ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῇ ³ἀναισιμώθῃ, καὶ τὸ τείχος ὅστις
2 τρόποι ἐργαστο. ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον, ἐπλύνθουν 40
τὴν γῆν ⁴τὴν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἐκφερομένην· ἐλκύσαντες
δὲ πλύνους ⁵ἱκανὰς, ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνουσι·
3 μετὰ δὲ, τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, καὶ διὰ
τρηκόντα δομῶν ⁶πλίνθου ταρσοὺς καλάμεν· ⁷διαστοι-
βαζόντες, ἔδειμαν πρῶτα μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα·
4 δευτέρα δὲ, αὐτὸ τὸ τείχος τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ 45
τῷ τείχεος παρὰ τὰ ἑσχατα, οἰκήματα μουόκαλα ἔδει-
μαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα· τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκή-
5 ματων ἔλιπον τεθρίπκῃ περιέλασιν. πύλαι δὲ ⁸ἐνδοτᾷσι
τεταρτῷ τοῦ τείχεος ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι· καὶ σταθμοί 50
6 τε καὶ ⁹ὑπέρθυρα αὐταύτως. ἔστι δὲ ἄλλη πόλις ἀπ-
εχούσα ἐκτὼ ἡμερῶν ἰδοὶ ἀπὸ Βαβυλῶνος· ¹⁰Ἰς ὄνομα
αὐτῇ. ἔθνα ἐστὶ ποταμὸς αὐτῆς μέγας· ¹¹Ἰς καὶ τῷ πο-
ταμῷ τὸ αὐτεμα· ἐσβάλλει δὲ αὐτὸς ἐς τὸν ¹²Εὐφράτην
1 : ποταμὸν τὸ ρέειν. αὐτὸς ὅν ὁ ¹³Ἰς ποταμὸς, ἅμα τῷ 55

¹ Sic M.R.K.F.a.c. μω al. om.
cum S.

² βαθύα—εὐρέα b. edd. βαθύα
—εὐρέα d. βαθύα—εὐρέα K.F.a.c.
βαθύα—εὐρέα S.

³ αὐτὸ om. S.b.d.

179.

⁴ ἀναισιμώθῃ S. Gl. in P. ἐχού-
θῃ, ἐξερχέθῃ, ἀναισιμώθῃ, ἐλ-
σῃ. ἐν ἄλλοις, ἢ λέξις σημαίνει ἐκ-
θῃ καὶ ἐκπαρῆθῃ. Paullo supra
τοῦτοις ἐτι φράσαι Matthiae.

⁵ Sic F.c. Vulgo om. τῇ.

⁶ ἱκανὰς b. Mox χρεώμενοι S.

⁷ ἐπλύνθῃ S.

⁸ διαστοιβ. d.

⁹ αὐτὸ τὸ S. qui mox τείχος παρὰ
τά.

¹⁰ ἐνδοτᾷσι S.d. Citat haec Eu-
stath. Dionys. 1005. II. i. p.
758=660, fin.

¹¹ ὑπέρθυρον S. qui infra ἡμερῶν.

¹² Vid. Steph. Byz. in v. Eu-
stath. p. 877, 16=827.

¹³ Sic F. Εὐφράτην M.K.S.P.
et mox. Sed Εὐφράτην 185. S.

179
Fosse mu-
nitio: muni-
formis:
porte cen-
tum aere:
bitumen
pro calce
adhibetur.

ὑδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδόι πολλούς· ¹ἔθεν ἡ
 ο ἄσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τείχος ἐκομίσθη. ²Τετεί-
 χιστο μὲν νυν ἡ Βαβυλὼν τρόπῳ τοιῷδε. ³ἔστι δὲ δύο
 φάρσιν τῆς πόλιος· τὸ γὰρ μέσον αὐτῆς ποταμὸς
²διέργει, τῷ οὐνομά ἐστι Εὐφράτης. ⁴ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμε-
 νίων, ἐνὶ μέγας, καὶ βαθύς, καὶ ταχύς· ⁵ἔξει δὲ οὗτος
³ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ⁶τὸ ὦν δὴ τείχος ἐκάτερον
 τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται. τὸ δὲ ἀπὸ
 τούτου, αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος ἐκάτερον τοῦ ποτα-
 μού, ⁷αἵμασι τῇ πλίνθων ὀπτέων παρατείνει. τὸ δὲ ἄστυ
 αὐτὸ, ἐὼν πλήρες ⁸οικιέων ⁹τριωρόφων τε καὶ τετρωρόφων, ⁶⁵
 κατατέμνεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, τὰς τε ἄλλας, καὶ τὰς
 ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ¹⁰ἐχούσας. κατὰ δὲ ὦν
 ἐκάστην ¹¹ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασι τῇ παρὰ τὸν ποταμὸν πυ-
 λίδες ¹²ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι, τοσαῦται ἀριθμόν. ⁷⁰
 ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεαι, φέρουσαι καὶ αὐταὶ ἐς
 I αὐτὸν τὸν ποταμὸν. Τούτῳ μὲν δὴ τὸ τείχος ¹³θῶρηξ ἐστὶ.
 ἕτερον δὲ ἔσθλην τείχος ¹⁴περιθεῖ, οὐ πολλῶν τέων ἀσθενέ-
 σων.

Euphrates
 urbem in-
 terfluens:
 urbis do-
 mus et via.

85

✓

Murus in-
 terior: mdes
 regie:

¹ ἔθα b.d.

180.

² Sic F. Vulgo ἐτετείχιστο.

³ δὲ om. S.b. Ald.

⁴ διέργει F. Vulgo διέργει cum S.

⁵ Habet hinc Eustath. Dionys.
 988.

⁶ Sic vulgo ut I. 6. ἐξήει d.
 ἐξεί Schæferus. ἐξείεῖ potius re-
 quireres, i. q. ἐξήει, quod habet
 Eustathius. Est autem ἐξείεῖ per
 syncopen formatum ex ἐξείεῖ,
 sicut αἰτέο, ἐξηγέο etc. ex αἰτέο,
 ἐξηγέο etc. quo de genere ad I.
 90. dixi. Similiter φοβέαι, προ-
 θυμέαι I. 206. Ejusdem generis
 est Ἡρακλέας pro Ἡρακλέος. De-
 nique sic ἀνίεῖ pro ἀνίεῖ vel ἀνίει
 III. 109. IV. 28. et μετίεῖ VI.

37. SCHWEIGH. Tum δὲ S.

⁷ τὸ δὲ ὦν b.

⁸ αἵμασι αἰσὶ S. qui mox ἄστυ
 αὐτῶν.

⁹ οἰκίῶν S.b.d. cf. I. 114. III.

51. IV. 79.

¹⁰ τριωρόφων—τετρωρόφων K.d. τρι-
 ωρόφων—τετρωρόφων F. Dionysius
 Halic. Art. Rhet. 1, 3. ὡς που καὶ
 Ἡρόδοτος πεντῶροφα καὶ ἐξῶροφα φη-
 σιν εἶναι ἐν Βαβυλῶνι. memorizæ
 fortasse vitio. τριωρόφων Ald.

¹¹ Sic mss. ἀγούσας edd. vett.

¹² ἔθλν om. S.

¹³ Sic K.F.a.c. ἐσθήκεσαν S.
 Vulgo ἐπῆσαν. cf. VII. 176.
 Mox χάλκεαι S. et αὐται.

181.

¹⁴ περιθεῖ om. S.V.b.

Iovis Beli
templum.

2 τερον τοῦ ἑτέρου τείχεος, στεινότερον δέ. ^b Ἐν δὲ φάρεϊ
ἐκατέρῳ τῆς πόλιος ἐτετείχιστο ἐν μέσῳ· ἐν τῷ ^d ἦεν τὰ ⁷⁵
βασιλῆϊα, ἐπεριβόλῳ μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ· ἐν δὲ τῷ
ἑτέρῳ, Διὸς Βήλου ἱερὸν χαλκόπυλον, καὶ ἐς ἐμὲ ^e τούτο
3 ἔτι ἔον, δύο σταδίων πάντη, ἔον τετράγωνον. ἐν μέσῳ δὲ
τοῦ ἱεροῦ πύργος στερεὸς οἰκοδόμηται, σταδίου καὶ τὸ
μῆκος καὶ τὸ εὖρος· καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος ⁸⁰
πύργος ἐπιβεβήκε, καὶ ἕτερος ^f μάλα ἐπὶ τούτῳ, ^h μέ-
4 χρις οὐ ὀκτὼ πύργων. ἀνάβασις δὲ ἐς αὐτοὺς ἐξῆθεν
κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποιήται.
5 μεσοῦντι δὲ κου τῆς ἀναβάσιος, ἔστι καταγωγὴ τε καὶ
θῶκοι ἀμπαυστήριοι, ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ⁸⁵
ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ πύργῳ τῆς ἑπαι-
μέγας· ἐν δὲ τῷ τῷ κλίνῃ μεγάλῃ κέεται εὖ ἐστρωμένη,
7 ^k καὶ οἱ τράπεζα παρακείμεται χρυσῇ. ἀγαλμα δὲ οὐκ
ἐνι οὐδὲν αὐτοῖσι ἐνιδρυμένον· οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλί-
ζεται ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνὴ μούνη τῶν ἐπιχωρίων, τὴν ⁹⁰
ἀν' ὁ θεὸς ἔληται ἐκ πασέων, ὡς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι,
ἔόντες ἱρέες τούτου τοῦ θεοῦ. Φασὶ δὲ ^a οἱ αὐτοὶ οὗτοι,
ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς

182

Jupiter
Belus, et

^b ἐν δὲ φάρεϊ. Hiant hinc S. V.b.d. Vall. usque ad init. c. 184.

^c Sic F. Vulgo ἐτετείχιστο.

^d ἦεν F. ἐν τῇ μὲν corrigit Gronovius, plaudente Wesselingio, et ad Diodorum provocante II. 8. Et sic edidit Matthiæ. Koenius ἐν τῇ μὲν ἐν—ἐν δὲ τῇ ἐτέρῳ. Vulgatam servandam putat Schweighæuserus, monens particulas Herodotum sæpe omittere, ἐν τῇ autem idem valere ac ἐν τῇ ἐν. τὰ om. Ald.

^e Sic a.c. περιβόλῳ τε μεγάλῳ τε M.F. et forte K. Auctorem scrip-

sisse περιβόλῳ τε μεγ. καὶ ἰσχ. suspicatur Schweighæuser: quam lect. agnoscit Ald. De Beli fano ex h. l. Eustath. Dionys. 1005.

^f ἔτι τούτο F.

^g πάλιν malebat Schweighæuserus.

^h Rectius μέχρι ut II. 19. SCHWEIGH.

ⁱ τῇ om. K.

^k Sic M.K.F.a.c. Vulg. καὶ ἡ τρ.

^l ὁ om. c. Ald.

182.

^a Sic K.P.F.a. edd. vett. ἄττω om Gronov. Wessel.

τὸν νηὸν, καὶ ^b ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, κατὰ περ ἐν
 Θήβησι τῇσι Αἰγυπτίῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς λέ- 95
 γουσι ^c οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ
 2 τοῦ Διὸς τοῦ Θηβαίου γυνή· ἀμφότεραι δὲ αὐταὶ λέ-
 γονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμιλίην φοιτᾶν· καὶ κατὰ περ
 ἐν Πατάροισι τῆς Λυκίης ἡ πρόμαντις τοῦ θεοῦ, ἐπεὰν
 γένηται· οὐ γὰρ ^d ὧν αἰεὶ ἐστὶ χρηατήριον αὐτοῦ· ἐπεὰν
 δὲ γένηται, τότε ὧν ^e συγκατακληῖται τὰς νύκτας ἔσω·
 83 ^f ἐν τῷ νηῷ. Ἔστι δὲ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱεροῦ καὶ ἄλλος
 κάτω νηός· ἐνθα ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς ἐνὶ κατήμενον
 χρύσειον, καὶ οἱ τράπεζα μεγάλη ^a παρακίεταί χρυσῇ,
 καὶ τὸ βάθρον οἱ καὶ ὁ θρόνος χρυσεός ἐστι· καὶ ὡς 5
 ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι, ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσοῦ πε-
 2 ποίηται ταῦτα. ἔξω δὲ τοῦ νηοῦ, βωμός ἐστι χρύσεος.
 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ^b βωμὸς μέγας, ὅπου θύεται τὰ τέλεια
 3 τῶν προβάτων. ἐπὶ γὰρ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι
 4 θύειν, ὅτι μὴ γαλαθηνὰ μῦνα. ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βω- 10
 μοῦ καὶ καταγίζουσι λιβάνων τοῦ χίλια τάλαντα ἔτεος
 ἐκάστου οἱ Χαλδαῖοι, τότε ἐπεὰν τὴν ὀρτὴν ἄγωσι τῷ
 5 θεῷ ταύτῃ. Ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον
 ἐκεῖνον καὶ ἀνδριάς δωδέκα ^d πηχέων, χρύσεος, στερεός.
 ἐγὼ ^e μὲν μιν οὐκ εἶδον· τὰ δὲ λέγεται ὑπὸ Χαλδαίων, 15
 6 ταῦτα λέγων. ταύτῃ τῷ ἀνδριάντι Δαρεῖος μὲν ὁ Ὑστάσ-
 πεος ἐπιβουλεύσας, οὐκ ἐτόλμησε λαβεῖν· Ξέρξης δὲ ὁ
 Δαρείου ἔλαβε, καὶ τὸν ἱεὲς ἀπέκτεινε, ἀπαγορεύοντα μὴ

apud Ægyptios
 Jupiter
 Thebanus,
 cum muliere
 cubans; in
 86
 urbe Patarris
 Lycie,
 Deus [Apollo]
 cum antistita.

Jovis Belisignum,
 sacrificia,
 festum anniversary:
 alia statua furto
 a Xerxe abducta.

... ..

^b ἀμπαύεσθαι M. K. F. a. c.
 Omnes ἀμπαύονται cap. præced.

^c αἱ om. F.

^d Sic M.K.F.a. δὲ edd. c.

^e συγκατακληῖται K.F. v. Gronov. VII. 129.

^f Sic K.a. ἐν τῷ νηῷ M. ἐς τὸν νηὸν c. edd. vett.

183.

^a παρακίεταί c. Ald. Mox χρύσειν Ald.

^b μέγας βωμὸς F.

^c Exscripsit Athenæus IX. p. 396. D. Eustath. p. 1483, 53.

^d Cf. ad II. 110.

^e Sic mss. edd. vett. μὲν νυν Steph. et vulg.

ἔπειτα τὸ ἀνδραγαθὸν τὴν μὲν δὲ ἰσὺν ταῦτε οὕτω ἡγε-
κασθῆναι. ἐπὶ δὲ καὶ ἰδὼν ἀνδραγαθὰ πολλὰ.

10

184

ἰσχυρὸν
τοῦτο καὶ
ἀνδραγα-
θὸν ἡγε-
κασθῆναι
ἐπὶ δὲ καὶ
ἰδὼν ἀν-
δραγαθὰ
πολλὰ.

Τὴν δὲ Βαβυλῶνα ταύτην πολλὰ μὲν καὶ αἰ-
λὰ γυνόσκει·^a Βαβυλῶνα, τὴν δὲ τῆσι Λατυναῖσι λόγουσι
καρτερῶς γινώσκουσα, αὐτὰ τὰ τοῦχα τε^b ἐκτελέσμεναι καὶ
τὰ ἄλλα· οὐ δὲ οὐ καὶ γυναῖκες οὐκ· ἡ μὲν πρότερον ἀρ-
χῆται, τὴν ἑσπέρην γυνόσκει·^c ταῦτε πρότερον γυνώσκουσα, τῇ¹⁵
ἀντιμῇ τῇ Σαμαρῆτι. αὕτη μὲν ἀπεδύετο χιτῶνα
αἷα· τὴν δὲ ἑσπέρην αὖτις ἀνδραγαθῶς·^d πρότερον δὲ ἑσπέρην ὁ
ἐστὶν αἷα· τὴν δὲ τὴν καὶ πελαγίζουσα.^e Ἡ δὲ δὴ

185

ἰσχυρὸν
τοῦτο καὶ
ἀνδραγα-
θὸν ἡγε-
κασθῆναι
ἐπὶ δὲ καὶ
ἰδὼν ἀν-
δραγαθὰ
πολλὰ.

ἑσπέρην γυνώσκουσα ταύτης βασιλεῖα, τῇ ἀντιμῇ τῇ Νίτω-
κας, (αὕτη δὲ συνταγμένη γυνώσκουσα τῆς πρότερον ἀρχῆ-³⁰
ταις,) ταῦτε μὲν, μακρότητα ἐλπίετο τὰ ἐν ἀπῆγ-
ταις· ταῦτε δὲ, τὴν Μήδων οὕτως ἀρχὴν μεγάλην τε
καὶ οὐκ ἀπεμύζουσαν, ἀλλὰ τε ἀραιωμένην ὥστε
αὐτῶν, οὐ δὲ δὴ καὶ τὴν Νῶον, προσφυλάττο οὕτως
ἐδύετο μαλίστα. Πρῶτα μὲν τὴν Εὐφράτην ποταμὸν,
ῥέοντα πρότερον ἰδὼν, ἐς σφί διὰ τῆς πέλιος μέσης³⁵
ἰεῖν, ταῦτα, ἀναθεὶς διὰ τῆς ἐπὶ τῆς οὐρανῆς, αὐτῶν δὲ τι ἐπαίησε
σκαλίσαι, ὥστε δὴ τῆς ἐς τὴν τῶν καμμένων τῶν ἐν τῇ Ἀσ-
3 σιακῇ ἀπικρίεσθαι μὲν. τῇ δὲ καί τῃ αὐτοῦ ἐστὶ, ἐς τὴν
ἀπικρίεσθαι ὁ Εὐφράτης, ἑ' Ἀρδερικῆ. καὶ νῦν οὐδὲ ἂν
κομίζονται ἀπὸ τῆς τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα,⁴⁰

^a Sic F. Vulgo κατέσμεναι.

184.

^a βασιλῆς] βασιλῆς F.a.b.c.S.

^b ἐκτελέσμεναι S. qui mox ἰερά.

^c καὶ om. F.

^d πρότερον om. K.

^e ἀνδραγαθῶς S.

^f ἰδὼν S.b.d.

185.

^a ἡ δὲ δὴ ἡ δὲ. S. ἡ δὲ δὴ δ. b.

^b Νίτωκας K. Νίτωκας F. et
Νίτωκας marg. Νίτωκας b.d.

^c ἀραιωμένη S.

^d Νῶον F.b.S.

^e Sic M.K.R.F.a.c. τότῃ S.b.
d. al.

^f πάλιν μέσῃ S. qui mox ἐπὶ
pro ἐς τὴν.

^g Ἀρδερικῆ M.K. Ἀρδερικῆ d.Ald.
Ἀρδερικῆ b. Ἀρδερικῆ c.S. Ἀρδερικῆ
F. et rursus VI. 119. cum a.c.

^h ἀνδραγαθῶς S.

ⁱ Sic M.K.R.F.a.c. ἀπὸ τῆς
edd. b. S.

καταπλέοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, τρίς τε ἐς τὴν αὐτὴν ^κταύτην κάμην παραγίνονται, καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο μὲν δὴ ^ιτοιοῦτο ἐποίησε. Χῶμα δὲ παρέχουσε παρ' ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, ἄξιον θάυματος, μέγας καὶ ὕψος ^μὅσον τί ἐστι. κατύπερθε δὲ ⁴⁵ πολλῶ Βαβυλῶνος ὥρυσε ἑλκτρον ^πλίμνη, ὀλίγον τι ^ο παρατείνουσα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ αἰὲ ὀρύσσουσα, εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῖσα εἰκοσί τε καὶ τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χεῖρ ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χεῖ- ⁵⁰ 6 λεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεὶ τε δὲ οἱ ὥρυκτο, λίθους ^ρἀγαγομένη, κρηπίδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν ἤλασε. ⁷ Ἐπίειε δὲ ἀμφότερα ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιὸν, καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἔλος· ὥς ὃ τε ποταμὸς βραδύτερος εἴη, περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, καὶ οἱ πλόοι ἕως ^ι1 σκολιοὶ ἐς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκ τε τῶν πλόων ἐκδέχεται ⁸ 8 περίοδος τῆς λίμνης ^qμακρῇ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο τῆς χάρις τῇ ^ιαἰ τε ἐσβολαὶ ἦσαν, καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ, ἵνα μὴ ^εἐπιμισγόμενοι αἱ Μῆδοι ἐκμαν- ⁸⁶ 86 θάνοιεν αὐτῆς τὰ πρήγματα. Ταῦτα μὲν δὴ ^εἐκ βάθους ^απεριβάλλετο· τοιήδε δὲ ἐξ αὐτῶν ^βπαρενθήκην ἐποίη- ⁶⁰ 60 1 σατο. Τῆς πόλιος ^εεἰούσης δύο φαρσείων, τοῦ δὲ ποτα-

Fluminis
labra intra
urbem ope-
re lateritio
munit, et

^κ ταύτην om. c.

^ι τοιοῦτο] τοιοῦτων mss. Mox μέγεθος S.

^μ ὅσον om. S.

^π λίμνη M.K.F.a.c. ut mox 186.

Ceteri λίμνης cum S.

^ο παρακλίνουσα S.V.b.d.

^ρ Sic R.M.K.F.a.c. Alii ἀγομένη cum S.

^q μακρῆς R.M.K.P.F.a.c.

^ι αἰ τε ε. S. et mox ἐκ Μήδων.

^ε ἐπισμιγόμενοι K.

186.

^α Sic F. et al. περιβάλλετο a.b.d.S.

^β παρενθήκην F.a.

^ε ἐόντων conj. Reiskius.

Ib. constructio est apud antiquiores rarissima. Ad idem tamen genus spectat, quod legitur V. 92, 7. τοιοῦτων ἔργων ἐστὶ ὑμῖν ἡ τυραννίς. Pind. Pyth. III. 108. οἷας ἱσμεν αἰσας. cf. Soph. Œd. Col. 144. Aj. 1004. ΜΑΤΤΗΙΣ.

ponte jum-
git.

μαῦ μέσον ἔχοντος, ἐπὶ τῶν ^dπρότερον βασιλείῃ ὅπως τις
^cἐθέλοι ἐκ τοῦ ἑτέρου φάρσεος εἰς τοῦτερον διαβῆναι, χρῆν
3 πλοῖω ^dδιαβαίνειν. καὶ ἦν, ὥς ἐγὼ δοκέω, ὀχληρὸν τοῦ-
το· αὐτῇ δὲ καὶ τοῦτο προεῖδε. ἐπεὶ τε γὰρ ὤρυσσε τὸ ^b
ἑλκτρον τῇ λίμνῃ, μνημόσυτον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
4 ἔργου ἐλίπετο. ἐτάμνετο λίθους περιμήκειας· ὥς δὲ οἱ
ἦσαν οἱ λίθοι ἐτοῖμοι, καὶ τὸ χωρίον ὀρύκτο, ἐκ-
τρέψασα τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέθρον πᾶν εἰς τὸ ὤρυσσε χω-
5 ρίον· ^bἐν τῷ ἐπίμπлатο ταῦτο, ἐν ταύτῃ ἀπεξηρασμένου το
τοῦ ἀρχαίου ῥέθρου, τοῦτο μὲν, τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ
κατὰ τὴν πόλιν ^kκαὶ τὰς καταβάσις, τὰς ἐκ τῶν
κυλίδων εἰς τὸν ποταμὸν φερούσας, ἀνοικοδόμησε πλίν-
θοισι ὀπτῆσι, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ· ταῦτο δὲ, 81
κατὰ μέσσην καὶ μάλιστα τὴν πόλιν, τοῖσι λίθοις, τοὺς ⁷⁵
ὠρύξατο, οἰκοδόμει γέφυραν, θέουσα τοὺς λίθους σιδήρῳ
6 τε καὶ ^mμαλίβδῳ. ⁿἐπιτείνεσκε δὲ ἐπ' αὐτῇ, ὅπως μὲν
ἡμέρῃ ^oγένετο, ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν διάβασιν
ἐποιεῦντο ^pοἱ Βαβυλώνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα
^qἀπαίρεσκον, τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ ^rδιαφαιτέοντες τὰς ⁸⁰
7 νύκτας κλέπτοιεν παρ' ἀλλήλων. ὥς δὲ τό τε ὀρυχθὲν
λίμνη πλήρης ἐγεγόνει ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ περὶ

^d Sic M.K.F. πρότερον Ald.
S.a.b.c.

^c ἐθέλει F.

^f διαβῆναι F. Mox ἐτέμνετο S.

^g ὀρύκτο K.S.F. ὀρύκτο M.
et al. cf. Koen. ad Gregor. Dial.
Ion. 23.

^h Sic Ald. ἐν ^fM.K.S.F.b.c.d.
Mox τοῦτο τὸ S.

ⁱ Sic P.F. Vulgo cum S. ἀπε-
ξηραμένου. cf. VII. 109.

^k Sic M.K.F.a.c.b. καὶ κατὰ
τὰς κ. vulgo. καταβάσεις S.

^l ἀνοικοδόμ. b.d.S. ἀνοδόμει d.

Mox κατὰ μέσα S.

^m μαλίβδ P.F.S. τοὺς λίθους om.
F.

ⁿ Sic M.S.K. et al. ἐπιτείνεσκε
Ald.

^o γένηται b.d. Ald.

^p Sic S.V. et alii. Vulgo τοῖ
Βαβ.

^q Sic vulgo. ἀπαίρεσκον M.K.
F.a.c.

^r Sic M.K.S.a.c. διαφαιτέοντες
F. φαιτέοντες b.d. et vulgo. τὰς
νύκτας om. F.

τὴν γέφυραν ἐκεκόσμητο, τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης ἑξήγαγε^α καὶ οὕτω τὸ ὄρυχθὲν, ἔλος ἑγενόμενον, ἐς δέον ἐδόκεε γυγόνεσθαι, καὶ 85

37 τοῖσι πολίτησι γέφυρα ἦν κατεσκευασμένη. Ἡ δ'^α αὕτη αὕτη βασιλεία καὶ ἀπάτην τοιήνδε τινὰ ἐμχανήσατο. Ὑπὲρ τῶν μάλιστα^β λεωφόρων πυλέων τοῦ ἄσπετος τάφον ἐαυτῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ἐπιπολῆς^γ αὐτῶν τῶν πυλέων. ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον γράμματα λέγοντα τάδε· ΤΩΝ ΤΙΣ ΕΜΕΤ ὙΣΤΕΡΟΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΗΝ ΣΠΑΝΙΣΗ^δ ΧΡΗΜΑΤΩΝ, ΑΝΟΙΞΑΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ, ΛΑΒΕΤΩ ὍΚΟΣΑ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ. ΜΗ ΜΕΝΤΟΙ ΓΕ ΜΗ ΣΠΑΝΙΣΑΣ ΓΕ, ΑΛΛΩΣ^ε 95

3 ΑΝΟΙΞΗ. ΟΥ ΓΑΡ ΑΜΕΙΝΟΝ. Οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, ὃ μέχρι οὗ ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιλήϊα. 4^ε Δαρείω δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεε εἶναι τῇσι πύλῃσι ταύτησι μηδὲν^ς χρεῖσθαι καὶ χρημάτων κειμένων, καὶ αὐτῶν 5 τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῇσι δὲ πύλῃσι ταύτησι οὐδὲν ἐχράτο, τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ὑπὲρ 6 κεφαλῆς οἱ^ς ἐγένετο ὁ νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον, εὗρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν, καὶ γράμματα λέγοντα τάδε· ΕΙ ΜΗ ΑΠΛΗΣΤΟΣ ΤΕ^ς 1^ς ΕΑΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΗΣ, ΟΥΚ^ς

^α ἐξάγαγε Ald. ἐξήγαγε S.M.K.

^β γινόμενον F.a.

187.

^γ Sic M.K.F.a.c. αὕτη al. om. cum S.

^δ Sic Ald. S.V.b.d. λεωφόρων M.K.F.a.c.f.

^ε ἐπὶ πολλῆς F.

^ς χρήματα V.S.b.d. cf. Spanhem. ad Aristoph. Nub. 1288. Wess.

^ς μέχρις F.a.d.f. μέχρις ἐς Δα-

ρείον S. qui mox βασιλήϊα.

^ε τῷ δὲ Δαρείῳ S. absque καί.

^ς Sic Ald. F.a.c. χρῆσθαι M. K.S.a.d.f. Mox τῇσι πύλῃσι δὲ ταύτησιν οὐδὲν S.

^ς ἐγένετο F.a. ἐγένετό οἱ f. ἐγένετο vulg. S. Mox εὗρε δὴ S.

^ς Sic. K.S.P.F.a.f. Vulgo τὸν ν. δέ.

^ς εἰς M.K.F.a.c. cf. II. 19. εἰς S.b.d. Ald. Vulgo ἐπὶ cf. III. 143. IV. 151. Huc spectat

ρος, ἔοντα νηυσὶ περητὸν, ἐνθαῦτά οἱ τῶν τις ἱρῶν ἵππων ^{ginta dis-}
 τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαί- ^{spemus.} 25
 νειν ἐπειράτο. ὁ δὲ μιν ^{conculcavit} συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε ^{in d. coll. bottom}
 2 φέραν. ἑκάστα τε δὴ ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος
 ἑταῦτο ὑβρίσαντι, καὶ οἱ ἐπηπείλησε, οὕτω δὴ μιν ἀσθενέα
 ποιήσκειν, ὥστε τοῦ λοιποῦ καὶ γυναικάς μιν εὐπετέως,
 3 τὸ γόνυ ⁵ αὐ βρεχούσας, διαβήσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀπει- 30
 λην, μετεῖς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στρατεύουσιν, διαίρειε τὴν
 στρατιὴν δίχα. διελὼν δὲ, κατέτεινε σχοινοτενέας ὑπο-
 δεξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ
 4 χεῖλος ^h τετραμμένας τοῦ Γύνδεω πάντα τρόπον. δια-
 τάξας δὲ τὸν στρατὸν, ὀρύσσειν ἔκέλευε. οἷα δὲ ὀμίλου 35
 πολλοῦ ἐργαζομένου, ^k ἦνετο μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι
 τὴν θερεῖην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτῃ διέτριψαν ἐργαζόμενοι.
 30 Ὡς δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσαστο ^a Κῦρος, ἐς τριηκο-
 σίας καὶ ἐξήκοντά ^b μιν διώρυχας διαλαβὼν, καὶ τὸ
 δεύτερον ἔαρ ^c ὑπέλαμπε, οὕτω δὴ ἤλαυνε ἐπὶ τὴν Βαβυ- 40
 2 λῶνα. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρατευσάμενοι, ἔμενον αὐτόν.
 ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχῶ τῆς πόλιος, ^d συνέβαλλον
 τε οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ ^e ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, κατειλή-
 3 θησαν ἐς τὸ ἄστυ. οἷα δὲ ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν
 Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ^f ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἐθνείᾳ 45

Cyrus Ba-
 bylonios
 pnelio vis-
 tos et in
 urbem
 compulso,
 frustra obai-
 det.

^d Suidas in v. Mox ἀσχύκεε S.

^e Sic M.K.F.a. κάστα δὲ S. vulgo.

^f ταῦτο ὑβρίσαντι F. quomodo correxerat Sylburgius ad Brisson. Reg. Pers. III. 98. qui istam ei fecerat injuriam. τούτῳ ὁ. vulg. S. cf. III. 118.

^g Sic M.K.F.a.c. Vulgo μὴ βρ. et S.

^h Sic F. Vulgo τῷ Γ. τετραμμ.

ⁱ ἐλάυνεν b.S.

^k Sic K.M.P.a.c. cf. VIII. 71.

ἦνέτο F.S.d.c. pro v. l. et vulg. ἦντο b.

190.

^a ὁ Κῦρος d.

^b διώρυχάς μιν S.K.F.a.

^c ὑπερέλαμπε S.

^d συνέβαλλον b.

^e ἐσσωθέντες S.F.b. et sic sapius.

^f ὀρέοντες F.

μέν νυν προεπύθοντο, ¹ ἢ ἔμαθον οἱ Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ
 Κύρου ποιούμενον, ^m οὐδ' ἂν, περιϊόντες τοὺς Πέρσας
 8 ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, διέφθειραν κάκιστα. ⁿ κατακλη- 70
 σαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας
 ἐχούσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἱμασίας ἀναβάντες τὰς ^u ^u
 παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, ἔλαβον ἂν
 9 σφείας ὡς ἐν ^o κύρτῃ. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι παρ-
 ἔστησαν οἱ Πέρσαι. ὑπὸ δὲ μεγάλῃ τῆς πόλιος, ὡς 75
 λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα
 τῆς πόλιος ἐαλωκότων, τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας τῶν Βα-
 βυλωνίων οὐ μαθάνειν ἐαλωκότας· ἀλλὰ (τυχεῖν γάρ
 σφι εἴσαν ὀρτὴν) χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἐν
 εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς ὃ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο. καὶ 80
 Βαβυλὼν μὲν ^p οὕτω τότε πρῶτον ^q ἀραίρητο.

- 12 Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ
 ἄλλοισι δηλώσω ὅση τίς ἐστι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε. Βα-
 σιλεῖ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς
 διαραίρηται, πάρεξ τοῦ φόρου, γῇ πᾶσα ὅσης ἄρχει. 85
 12 δυνάμει αὐτῶν μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, τοὺς ^a τέσσαρας
 μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη ^b χώρα· τοὺς δὲ ὀκτὼ

Babylonica
 regio trien-
 tem æquat
 potentiam
 Asiaticæ.
 Tritan-
 tachmes:
 artaba:
 equorum
 fœtura:
 canes In-
 dici.

¹ οἱ Βαβ. ἢ ἔμαθον S.

^m οὐκ ἂν Schweighæuserus cum
 d. οὐ μὲν S.b. Ald. οὐδ' ἂν F.a.c.
 et sic ut credibile est M.K. quod
 cum Schæfero revocandum pu-
 tavi. Negligentia scriptoris po-
 tius quam librarii deesse videtur
 superioris commatis apodosis,
 v. g. ἐπέθῃσαν ἂν vel aliquid
 hujusmodi. οἱ δ' οὐκ ἂν Matthiæ.

ⁿ κατακλείσαντες S.d. κατακλή-
 σαντες F.

^o Hinc Pollux X. 160. κυρτήφ
 S. Scil. monente Schweighæu-
 sero, duæ lectiones κύρτῃ et κύρτῃ

coaluerunt. Mox μεγέθεος S.

^p Sic M.K.F.a.c. τότε om. S.
 b.d. et vulgo. Supra rectius es-
 set εὐπαθείῃσι.

^q Sic P.F.a.c. et forte alii. cf.
 VII. 83. IX. 102. Vulgo ἀναί-
 ρητο. Elementa ^p ^v sæpius per-
 mutari notum est.

192.

^a Sic R.K.M. Δ'. F. τέσσαρας
 b.c.d.S. Ald. In princ. ἐν δὲ δὴ S.
 qui post δώδεκα. μῆνας om. Ald.
 b.d.S.R.K. cf. Eustath. Dio-
 nys. 1005.

^b χώρα F.

μέντοι ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λήϊον, καὶ παρα-
 γίνεται ὁ σίτος· οὐ, κατάπερ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτοῦ τοῦ
 ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσὶ τε
 2 καὶ ^δ κηλωνήϊοις ἀρδόμενος. ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα
 πᾶσα, κατάπερ ἡ Αἰγυπτία, κατατέμνεται ἐς διώρυ-
 χας· καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ ἐνυσιπέρητος, ¹⁰
 πρὸς ἥλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν· ἐσέχει δὲ ἐς ἄλλον
 ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφράτεω, ἐς τὸν Τίγριν, παρ' ὃν ^β Νῖνος
 3 πόλις ^β οἰκητο. ἐστὶ δὲ χωρέων αὕτη ^ι ἀπασέων μακρῶ
 4 ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν. τὰ ¹⁵
 γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειράται ἀρχὴν φέρειν, οὔτε
 συκήν, οὔτε ἄμπελον, οὔτε ἐλαίην· τὸν δὲ τῆς Δήμητρος
 καρπὸν ὥδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε ^κ ἐπὶ διηκόσια
 μὲν τὸ παράπαν ἀποδιδόι· ^ι ἑπεὰν δὲ ἄριστα αὕτη
 5 ἐκωτῆς ἐνείκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα αὐ-
 τόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθῶν τὸ πλάτος γίνεται ²⁰
 6 ^μ τεσσέρων ^β εὐπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ ^κ ἐγγύχρου καὶ
 σπασάμου ὅσον τι ^ο δένδρον ^ρ μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστά-
 μενος, μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὖ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγ-
 μένοισι ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν, καὶ τὰ εἰρημένα ^α καρ-

modo irri-
 getur: fer-
 tilissimus
 frugum,
 arborum
 sterilis:
 oleum ex
 sesamo: ex
 palma pa-
 nes et vi-
 num et
 mel.

όμενον edd. S. Mox ἀρδόμενος ha-
 bent edd. τε om. S.

^δ Sic M.K.P.F.c.b. κηλωνήϊοις
 α. κηλωνίους d. et vulg. cf. Pollux
 VII. 143. Schol. in P. γεραιίους.
 ἐκ τοῦ κηλοῦ. Ὅμηρος, αἶα περίκηλα
 (Od. ε'. 240.) χερσὶ τε ἰδίωσιν ἀρ-
 δόμενος S. Mox πάση et ἡ Ἀργυ-
 τος S.

^ε Sic F.a.c. νηυσὶ περιττός. νηυσὶ περίττος
 Vulgo νηυσὶ περιττός. νηυσὶ περίττος
 S. qui mox Εὐφράτεω.

^ι Τίγριν S.F.

^β Νῖνος F.b.d.S.

^κ Sic K. οἰκώητο S.V.d. οἰ
 ῥκητο M.a.c. οἰ ὤκητο F. οἰκώητο R.
 οἰκιάται vulg. Monet Schweigh-

æuserus, perperam junctas esse
 in mss. duas diversas scripturas.

^ι πασέων F. χωρέων πασέων αὐ-
 τη S.

^κ ἐπὶ om. d.

^ι Sic Ald. b.d. Koen. Gregor.
 Dial. Ion. 55. ἐπειδὴν δὲ M.K.
 F.a.c. ἐπ' ἐάν S. et sic plerumque.
 Mox ἐκφέρειν S.

^μ τεσσάρων F.a.b.c.d.S. Ald.

^β εὐπετέως M.R.K.S.V.F.a.c.
 εὐπετέων b.d. vulgo.

^ο Sic M.K.S.F. Paris. δένδρου
 Ald. δένδρεον malebat Schweigh.

^ρ μέγεθος S.V.

^α Sic F.a.c. P.S. καρπὸν al.
 Mox dedi χρέονται ex S.

7 πῶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπίκται. χρέονται 92
 δὲ οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ¹ποιεῖντες. ²εἰσὶ 26
 δὲ σφι φοινίκες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον· οἱ πλεῖ-
 νες ³αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ
 8 μέλι ⁴ποιεῖνται· τοὺς ⁵συκεῶν τρόπον θεραπεύουσι, τά
 τε ἄλλα, καὶ φοινίκων ⁶τοὺς ἔρσενας Ἑλληνες κα- 30
 λέουσι, ⁷ταύτων τὸν καρπὸν περιδέουσι ⁸τῇσι βαλανη-
 φόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα ⁹πεπαίη τε σφι ὁ ψῆν ¹⁰τὴν
 βάλανον ¹¹ἐσθύνων, καὶ μὴ ¹²ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς ¹³ὁ τοῦ
 9 φοίνικος. ¹⁴Ψῆν γὰρ δὴ ¹⁵φορεύουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ¹⁶ἔρ-
 σενες, ¹⁷κατάπερ δὴ οἱ ἰόλυθοι.

194

Varium
 ineraria-
 um ex Ar-
 nenia ve-
 nientium
 structura et
 ornatus.

Τὸ δὲ ἀπάντων θᾶυμα μέγιστόν μοι ἔστι τῶν ταύτη, 35
 2 μετὰ γε ¹αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσων. τὰ πλοῖα
 αὐτοῖσι ἔστι τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν
 3 Βαβυλῶνα, ἔοντα κυκλοτερέα, πάντα σκύτινα. ἐπεὰν

¹ ποιεῖνται S.

² εἰσὶ δὲ etc. Citat Athenæus XIV. p. 651.

³ αἰτέων] αὐτῶν M.S.K.F.a.b.c. d. Athen. Suspiscatur Schweighæuserus, Aldum deliberato constanter αὐτέων edidisse, etiam ubi αὐτῶν ipsius codices dabant.

⁴ ποιοῦνται Athen.

⁵ συκεῶν S.b.d. συκεῶν Athenæi ms.

⁶ ἔρσενας d.S. cum γρ. ἔρσ. in marg. Notat Schweighæuserus, "in codd. diligenter scriptis articulum præpositivum, "ubi Ionico more pro relativo "pronomine ponitur, peculiari "nota solere insigniri. Sic h. l. "et mox in a. et Ald. post τοὺς "levis distinctio interponitur: "in F. τοὺς sic scribitur gemi- "nato accentu: in quo cod. "hæc ratio constanter serva- "tur, infra τοὺς, τὸ δὲ init. c.

"seq. etc." Eadem ratio, quæ in ed. Ald. fere semper servatur in S. scil. ut post τὲ, τοῦ, τῷ, τὸν, τῶν, τοὺς, etc. comma ponatur.

⁷ Sic F.c. et forte alii. Vulgo τοῦτων cum S.

⁸ τῇσι d. Tum βαλανιφόροις S.

⁹ Sic Salmasius ad Solin. p. 738. et Valckenærius. Vulgo πεπαίηται. πεπένηται S.

¹⁰ τὴν βαλάνην S.

¹¹ ἐσθύνων Athenæi mss.

¹² ἀπορρέῃ Athen.

¹³ ὁ om. F.a. Athen.

¹⁴ Sic Athen. Vulgo φέρουσι.

¹⁵ Sic Athen. F.a.c. ἔρσενες S.d.

¹⁶ Sic S.V.a.b.c.d. δὴ om. M.F.

¹⁷ ἰόλυθοι d. ἰόλυθοι F. et constanter Athenæus.

194.

¹ Sic K.S.F.a.b. Vulgo τὴν πόλιν αὐτήν. In pr. θάμιν S. ubi μετὰ δὲ αὐτήν.

γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι, ^b τοῖσι κατύπερθε Ἀσσυρίων οἰ-
 κημένοισι, νομέας ἰτέης ταμόμενοι ^c ποιήσονται, περι-
 40 τείνουσι τούτοις ^d διφθέρας ^e στεγαστρίδας ἔχωντες, ἐδά-
 φεος τρόπον, οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῶρην
 συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαν-
 45 τες. καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον ^f τούτο,
^g ἀπῖασι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, φορτίων πλήσαν-
 50 τες· μάλιστα δὲ ^h βίκους ⁱ φοινικηίους καταάγουσι οἶνου
 πλέους. ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀν-
 δρῶν ὀρθῶν ἐστέατων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ πλήκτρον,
 55 ^j ὁ δὲ ἔξω αἰθεῖ. ποιεῖται δὲ ^k καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα
 τὰ πλοῖα, καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα ^l αὐτῶν, καὶ 50
 πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. ἐν ἑκάστῳ δὲ
 πλοίῳ ὄνος ^m ζῶς ἐνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζοσι πλεῖνες.
 60 ⁿ ἐπεὶ αὖν ^o ἀπικάνται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ
 διαδύωνται τὸν φόρτον, νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν
 καλάμην πᾶσαν ^p ἀπ' αὐτῶν ἐκήρυξαν· τὰς δὲ διφθέρας 55
^q ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρ- 93
 7 μενίους. ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλεῖν
 οὐδενὶ τρόπῳ, ὑπὸ τάχεος τοῦ ποταμοῦ. διὰ γὰρ ταῦτα
 καὶ οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ ^r διφ-

^b τοῖσι om. S.b.d. Supra τὸν
 om. S. ante ποταμὸν.

^c ποιήσονται F.b.

^d διφθέρας d.

^e στεγαστρίδας F.

^f ταῖς S.V.

^g ἀπῖασι M.K.F.a.c.

^h κίκους K. βίκους F. βίκους
 (sic) a.

ⁱ φοινικηίου Valla, probante
 Wesselingio. Vulgo φοινικηίους,
 quod contra mss. mutatum no-
 lit Dobræus ad Aristoph. Plut.
 718.

^k καὶ om. b. δὲ om. S. ante
 καὶ, ubi μεγάλα δέ.

^l αὐτῶν] αὐτῶν F.a.b.c.d.S.

^m Sic P.F.a.c. ζῶς K. ζῶς S.
 ζῶς vulgo. Vera scriptura est
 ζῶς.

ⁿ Sic mss. Vulgo οὖν.

^o Sic F. ἀπινεκήρυξαν M.K.
 ἀπινεκήρυξεν P. Vulgo ἀπεκήρυξαν.

^p Hinc Pollux VII. 186. ἐπει-
 σάξαντες S.

^q διφθέρων S. qui mox αἰθις pro
 ἄλλα, et ποιεῦνται τὰ πλοῖα.

195
Corporum
cultus apud
Babylonios.

196
Legem de
puellis pul-
chris in ma-
trimonium
vendendis,
et deformati-
bus ex eo
pretio dota-
ndis,
apud victos
desuisse,
meretri-
ciumque a
tenuioribus
feri coep-
tum.

8 θερέων. ἐπεὶ δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπὶ κῶνται ὀπίσω⁶⁰
ἐς τοὺς Ἀρμενίους, ἅλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται
πλοῖα. τὰ μὲν δὴ πλοῖα αὐτοῖσι ἐστὶ τοιαῦτα. Ἑσθῆτι
δὲ τοιγῆδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηγεκὶ λινέῳ· καὶ ἑπὶ
ταῦτον ἄλλον⁶¹ εἰρνεὸν κιθῶνα ἐπενδύει, καὶ χλανίδιον
λευκὸν⁶² περιβαλλόμενος, ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια,⁶⁵
2 παραπλήσια⁶³ τῇσι Βοιωτίησι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ, τὰς
κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται, μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα.
3 σφρηγίδα δὲ ἕκαστος ἔχει, καὶ σκῆπτρον χειροποιήτων
ἐπ' ἑκάστῳ δὲ σκῆπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον, ἢ τὸ
4 ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ αἰετὸς, ἢ ἄλλο τι. ἀνευ γὰρ ἐπισήμου
οὐ σφί νόμος ἐστὶ ἔχειν σκῆπτρον. αὕτη μὲν δὴ σφί
ἄρτισις περὶ τὸ σῶμα ἐστί.

Νόμοι δὲ αὐτοῖσι ὥδε⁶⁴ κατεστέαται. ὁ μὲν σοφώ-
τατος ὅδε, κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ καὶ Ἰλλυριῶν
2 Ἐνετοὺς πυθάνομαι χρῆσθαι. κατὰ κώμας ἑκάστας⁷⁵
ἅπαξ τοῦ ἔτεος ἑκάστου ἐποιέετο τάδε. ὡς ἂν αἱ παρ-
θῆναι⁶⁵ γυνόιατο γάμων ὠραῖαι, ταύτας ὅκως⁶⁶ συναγά-
γοιεν πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας· πέριξ δὲ
3 αὐτὰς ἴστατο ὄμιλος ἀνδρῶν. ἀνιστὰς δὲ κατὰ⁶⁷ μίαν
ἑκάστην κήρυξ πωλέεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐεידεστάτην⁸⁰
ἐκ πασέων· μετὰ δὲ, ὅκως⁶⁸ αὕτη εὐρύσσει πολλὸν χρυ-
σίον⁶⁹ ἰπρηθείη, ἄλλην ἀνεκήρυσσε, ἢ μετ' ἐκείνην ἔσκε

195.

^a Sic M.K.P.R.S.F. Paris.

Al. ἐπὶ ταύτῃ.

^b Sic K.P.F.a.c. ἐρίνεον S. ἡρί-
νεον edd. b. ἡριναῖον d.

^c Sic M.K.F.a.c. περιβαλλό-
μενοι ὁ. ἔχουσι Ald. Wesseling.
cujus vid. not. περιβαλλόμενοι—
ἔχον S.

^d τοῖσι Βοιωτίησιν V.S. Βοιωτῆσι
F. textu, Βοιωτίησι suprasc. Βοιω-
τικῆσι Ald. ἐμβάσι. κομῶντες S.

qui mox μίτρησιν.—σφρηγίδα.

^e αἰετὸς b. Mox ἄρτησις S.

196.

^a αὐτῆσι F.

^b κατεστέας F. ut infra 200.

^c Sic S.F.a.c.d. Vulgo γυνόιατο.

^d συναγοιεν S.

^e ἴσταται F.

^f ἀναστὰς b. Ald.

^g μίην] μίαν M.K.F.a.S.

^h αὐτῇ F. Vulgo αὐτή.

ⁱ Sic M.K.V.S.F. πρᾶθει c. et

4 εὐειδεστάτη. ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικήσει. ὅσοι μὲν δὴ
 ἔσκειν εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβαί- 85
 λοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς καλλιστευούσας· ὅσοι δὲ
 τοῦ δήμου ἔσκειν ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν
 ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίνας
 5 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ ^κ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πω-
 λέων τὰς εὐειδεστάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ^ι ἀμορ- 90
 φεστάτην, ^μ ἢ εἴ τις αὐτέων ^π ἔμπηρος ^{πν} ἦε, καὶ ταύτην
 ἀνεκήρυσσε, ὅστις ^ο θέλοι, ἐλάχιστον χρυσίον ^ρ λαβὼν,
 συνοικέειν αὐτῇ· ἐς ὃ τῷ τὸ ἐλάχιστον ^ρ ὑπισταμένῳ
 6 ^ρ προσέκετο. τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδεῶν
 παρθένων· καὶ οὕτω αἱ εὐμορφοὶ τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμ- 95
 7 πῆρους ἐξεδίδουσιν. ^σ ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα 94
 ὅτεω βούλοιο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ ἄνευ ^τ ἐγγυητέω
^υ ἀπαγαγέσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς
 χρῆν καταστήσαντα, ^ω ἢ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ^x ἂν
 ἀγεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίατο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον
 8 ^ι ἐκέετο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κώμης τὸν ^ι

al. ἔσκεν εὐειδεστάτην d. Mox
 ἔσκειν S. bis. ubi οὔτοι δὴ.

^κ διεξέλθοι Berglerus et alii.
 Vulgo δὴ οἱ ἐξέλθοι. Particulam
 δὴ retinuit Schweighæuser. Mox
 πωλέων S.

^ι Sic M.K.S.R.V.F.a.c. Eu-
 stath. Od. β'. p. 1441, 10=89,
 40. ἀμορφοτάτην edd. ἀμορφοτά-
 την b.d.

^μ ἢ om. b.d.S. Ald. Mox αὐ-
 τέων F. αὐτῶν a.d.S. αὐτῆς b.

^π ἔμπηρος Ald. d. et mox ἐμ-
 πῆρους. ^{πν}

^ω ἢ K. ἦν S. εἴ F.

^ο Sic M.K.S.F.a.c. θέλει Ald.
 et alii.

^ρ Sic S. βαλὼν M.P. Ald. Mox
 τῷ om. S.

^ρ Sic V.R.M.K.S.F.a. ἐπι-
 σταμένῳ c.b.d. vett. edd.

^τ προσέκετο F. Vulgo προσ-
 έκειτο.

^σ ἐκδοῦναι δὲ τ. ε. θ. om. S.b.d.

^τ ἐγγυητέω F.a.b.c.d. ἐγγυήτεω
 K.S.P. ἐγγυητέων edd.

^υ ἀπάγεσθαι P.F.a. Mox χρῆ S.

^ω Sic omnes libri. ἢ μὲν Rei-
 zius et Schæferus. cf. Koen. ad
 Gregor. Dial. Ion. 62.

^x Sic K.P.F.a.c. ἀγάγεσθαι V.
 ἀνάγεσθαι S.b.d. edd. vett. ἀπά-
 γεσθαι M. Quam lectionem sus-
 picatur Schweighæuser ad ἀπα-
 αγωγέσθαι paullo supra referri a
 Gronovio debuisset.

^ι Sic F. Vulgo έκειτο.

197
Lex de
agrotis in
foro expe-
nendis.

198
Sepultura
et luctus:
vir et mu-
lier ante
concubi-
tum et post
quid faci-
ant.

βουλόμενον ἀνέεσθαι. ὁ ² μὲν νυν κάλλιστος νόμος, αὐτός
9 σφι ἦν· οὐ μέντοι νῦν ³ γε ⁴ διετέλεσε εἰών. ἄλλο ⁵ δέ τι
ἐξευρήκασιν νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν αὐτάς, μὴδ'
ἐς ἐτέρην πόλιν ἄγωνται· ἐπεὶ τε γὰρ ἀλόντες ἐκακώ-
θησαν καὶ ⁶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου, ⁷ βίου
σπανίζων, καταπορνύει τὰ θήλεα τέκνα. Δεύτερος δὲ
σφαίρῃ ⁸ ὁδὲ ἄλλος σφι νόμος κατεστήκει. τοὺς κάμνοντας
ἐς τὴν ἀγορὴν ⁹ ἐκφέρουσι· οὐ γὰρ δὴ χρέωνται ἱητροῖσι.
2 ¹⁰ προσιόντες ὧν πρὸς τὸν κάμνοντα, συμβουλευούσι περὶ
τῆς ¹¹ νόσου, εἴ τις καὶ αὐτὸς ¹² τοιοῦτον ἔπαθε, ¹³ ὁκοῖον
3 ¹⁴ ἔχει ὁ κάμνων, ἢ ἄλλον εἶδε παθόντα. ταῦτα προσιόντες
συμβουλευούσι, καὶ παραινέουσι ¹⁵ ἄσσα αὐτὸς ποιήσας
4 ¹⁶ ἐξέφυγε ὁμοίῃν νόσον, ἢ ἄλλον εἶδε ἐκφυγόντα. σιγῇ
17 δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα· οὐ σφι ἔξεστι, πρὶν ἂν
198 ἐπείρηται ἥντινα νόσον ¹⁸ ἔχει. Ταφαὶ δὲ σφι ἐν μέλιτι.
2 ¹⁹ θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν
μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἑαυτοῦ ἀνὴρ βαβυλώνιος, ²⁰ περὶ θυ-
μῆμα καταγιζόμενον ἵζει· ἐτέρωθι δὲ ἡ γυνὴ τῶντ' οὗτο
3 ²¹ ποιεῖ. ὄρθρου δὲ γενομένου, λούνται ²² καὶ ἀμφοτέροι·
ἄγγεος γὰρ οὐδενὸς ἄλφονται πρὶν ἂν λούσωνται. ταῦτα
δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ²³ ποιεῦσι.

² μὲν νυν a.c.

³ γε om. b.d.

⁴ Sic R.F.a.c. διετέλεσε M.K.
διετέλεε vulg. διετέλεσεν S.

⁵ δ' ἐπεξευρήκασιν F. Mox ἐτέ-
ραν S.

⁶ οἰκοφθορήθ. F.

⁷ βίου om. S.

197.

⁸ ἐκφέρουσιν S.b.d.

⁹ νόσου F.a.c.S.

¹⁰ τοιοῦτο F.a.c. Vulgo τοιοῦτον
cum S.

¹¹ Sic S.P. ὁκοῖον ἂν ἔχει F.
vulgo. ὁκοῖον ἂν ἔχει c.b.

¹² ἔτα S. Mox ὁμοίῃν νόσον
om. c. infra τὸν κάμνοντα om.

S.b.d.

¹³ Ita mss. vulgo οὐκ. Supra
δὲ om. S.

¹⁴ Sic P.F.a.b.S. Vulgo ἔχει.
198.

¹⁵ Sic mss. Vulgo ἐνρί. Hein-
sius apud Jungerman. ad Polluc.
I. 76. conjecerat παρά. Mox
ποιεῖ S.

¹⁶ Sic M.K.F. καὶ al. om.

¹⁷ Sic M.K.F. ποιεῦσι ceteri
cum S.

199 ὁ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἔστι τοῖσι βαβυλωνίοις ὁδε. δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰζομένην ἐς ἱερὸν Ἀφροδίτης, ἀπαξ ἐν τῇ ^βζῳ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. 2πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσai, ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάροισι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱερὸν ἰστᾶσι· θεραπήτῃ δὲ 3σφι ὁπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὧδε. 30 ἐν τεμένει Ἀφροδίτης κατέαται, στέφανον περὶ τῇσι κεφαλήσι ἔχουσαι θάμιγγος, πολλαὶ γυναῖκες· αἱ μὲν 4γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ διεξοδοὶ πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν, 5δὲ ὧν οἱ ξεῖνοι διεξιόντες ἐκλέγονται. εἴθα ἐπεὰν ἴζηται 95 γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, ἢ τίς οἱ 36 ξείνων ἀργύριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα, μιχθῇ ἔξω τοῦ ἱεροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· “Ἐπικαλέω τοι “ τὴν θεὸν Μύλιττα.” Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν Ἀφρο- 7δίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργύριον μέγαθός ἐστι ὅσον ὧν· οὐ 40 γὰρ μὴ ἀπόσῃται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστὶ· γίνεται γὰρ 8ἱερὸν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἔπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μιχθῇ, ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία· καὶ τῷ τούτου 45 9οὐκ οὕτω μέγαθῇ οἱ δώσεις ὥς μιν λάμψαι. ὅσαι μὲν νυν εἰδὲός τε ^βἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, ταχὺ ^ιἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων εἰσὶ, χρόνον πολ- λὸν προσμένουσι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι· καὶ

Lex tu
sima d
cultu l
littæ,
neris A
rie.

ci-1 a

95

36

40

45

199.

^a Deest hoc caput V.S.b.d. Vall.

^b ζῳ F.c.

^c Pollux X. 32.

^d ἰστᾶσι F.a. Ald.

^e Sic K.F. ἔεται π. δ. vulgo.

^f Sic K.F.a.c. Vulgo ἰδόν.

^g ἀπόσῃται Matthiæ Gr. Gr.

§. 516. Werfer. Act. Phil. Monac. I. p. 228.

^h Sic M.K.P.F. Paris. ἐπαγ- μέναι Ald. R.

ⁱ Sic K.P.F. ἀπαλλάττονται a.

c. vulg.

γὰρ τρίετα καὶ τετραέτα μετεξέτεραι χρόνον μένουσι. 50
10 Ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου ἐστὶ παραπλήσιος αὐτῷ

200

Trium tri-
buum vic-
tus, pla-
centæ ac
panes ex
pisce.

... (A)

νόμος. Νόμοι μὲν δὴ τοῖσι Βαβυλωνίοις οὗτοι ^aκατ-
2 εστίασι. ^bΕἰσὶ δὲ ^cαὐτῶν πατρίαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο
σιτέονται εἰ μὴ ἰχθύς ^dμόνον· τοὺς ἐπεὶ τε ἂν θηρεύσαν-
3 τες ^eαὐγῇσι πρὸς ἥλιον, ποιεῦσι τάδε. ἐσβάλλουσι ἐς 55
ἔλμον, καὶ λήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδόνης· καὶ
ὅς μιν ἂν βούληται αὐτῶν, ἄτε μάζαν μαζάμενος ἔχει·
ὁ δὲ, ἄρτου τρόπον ὀπτήσας.

201

Imminet
Cyprus Mas-
sagetis.

Ἵς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέρχαστο, ἐπε-
θύμησε ^aΜασσαγέτας ^bὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. τὸ δὲ
ἔθνος τοῦτο, καὶ μέγα ^cλέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰ-60
κήμενον δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἡλίου ἀνατολᾶς, πέρην τοῦ
2 Ἀράξω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ δὲ
οἱ τινες καὶ Σκυθικὸν ^dλέγουσι αὐτὸ τὸ ἔθνος εἶναι.

202

Araxes flu-
vius : ejus
insulæ :
insulano-
rum qui
mos viven-
di.

Ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι
τοῦ Ἰστρου· νήσους δ' ἐν αὐτῷ, Λέσβω μεγάλα πα-65
2 ραπλησίας, ^aσυχράς φασι εἶναι. ἐν δὲ ^bαὐτῇσι ἀνθρώ-
πους, οἱ σιτέονται μὲν ρίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παν-
τοίας· καρποὺς δὲ ἀπὸ δένδρεων ἐξευρημένους σφι ἐς
φορβὴν κατατίθεσθαι ὠραίους, καὶ τούτους σιτέεσθαι τὴν
3 χειμερινήν. ἄλλα δὲ σφι ἐξευρησθαι ~~ἐκ~~ καρποὺς 70
τοιούσδε τινὰς φέροντα, τοὺς, ἐπεὶ τε ἂν ἐς τὸ αὐτὸ συνέλ-

200.

^a κατεστίασι R. edd. vett. κατ-
εστῆσι S.M.K.F.a.b.d. Ald. κατ-
εστῆσι c. Supra μὲν om. S.

^b τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαὶ Strabo
XVI. p. 1082=746.

^c αὐτέων] αὐτῶν F. Paris. S.

^d μόνον F.

^e ἀνήμωσι S.

^f ἔλμον F.a.b. Ald.

201.

^a Μασσαγέτας S.b.

^b Sic M.K. ὀπευτῷ F. ὑπ' ἐωυ-
τῷ S.b.d. vulgo.

^c εἶναι λέγεται F.

^d λέγουσι om. F.

202.

^a συχράς om. F. Supra μεγε-
δά S.

^b αὐτῶν S.

θωσι κατὰ εἶλας, καὶ πῦρ ἀνακαίσωνται, κύκλῳ πε-
 μύζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ ὀσφραινομένους δὲ 96
 ὁ καταγυζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου, μεθύ-
 4 κεσθαι τῇ ὁδμῇ, κατάπερ Ἑλληνας τῷ οἴνῳ. πλεῖνος 75
 δὲ ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ, μᾶλλον μεθύσκεσθαι ἔς
 ὃ ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι, καὶ ἐς αἰδὴν ἀπικνέεσθαι.
 5 τούτων μὲν αὕτη λέγεται διαίτα εἶναι. Ὁ δὲ Ἀράξης
 ποταμὸς ῥεεῖ μὲν ἐκ Ὁματινηῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν
 ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά ἑτε καὶ τριηκοσίας δι-80
 ἔλαβε ὁ Κύρος· στόμασι δὲ ἐξερεύγεται ἑτεσσαράκοντα,
 τῶν τὰ πάντα, πλὴν ἐνὸς, ἐς ἐλεά τε καὶ τενάγεια ἐκ-
 6 δίδωι. ἐν ταῖσι ἀνθρώπους ἡ κατοικεῖσθαι λέγουσι ἰχθύς
 ὤμους σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας χρᾶσθαι ἡ φω- 100
 7 κίων δέρμασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥεεῖ85
 8 διὰ καθαροῦ ἐς τὴν Κασπὴν θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπία
 θάλασσά ἐστι ἐπ' ἐαυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ
 θαλάσσῃ. τὴν μὲν γὰρ Ἑλληνες ναυτίλλονται ἡ πᾶσαν,
 καὶ ἡ ἐξ ὁ σπηλέων θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη,
 103 καὶ ἡ Ἐρυθρὰ, μία ὁ τυγχάνει εὐῶσα. Ἡ δὲ Κασπία, Mare Cas-
 ἐστι ἐτέρῃ ἐπ' ἐαυτῆς· εὐῶσα μῆκος μὲν πλόου, εἰρεσίῃ 90
 χρωμένῳ, πεντεκαίδεκα ἡμερέων· εὖρος δὲ, τῇ εὐρυτάτῃ
 2 ἐστὶ αὕτη ἐαυτῆς, ὀκτὼ ἡμερέων. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν
 ἐσπέρην φέροντα τῆς θαλάσσης ταύτης ὁ ἡ Καύκασος

Mare Cas-
 pium :
 Caucasus
 mons, et
 ejus inco-
 larum quæ
 vita.

^c Sic F. εἶλας vulg. ἦλας a.c.
 ἦλας S.d.

^d Sic M.K.P.F.a.c. καταγυζ. vulg. cum S. Mox τῷ οἴνῳ ἔλλη-
 νας S.

^e Sic M.K.R. Ματινηῶν S.V. Ματινηῶν F. vulg. cf. Eustath. Dionys. 739.

^f τε om. b.d.S.

^g Vulgo τεσσαράκοντα.

^h κατοικεῖσθαι M.K.F. κατοικεῖσ-
 θαι Ald. V.S.R. Paris. Wessel.

ⁱ ἰχθεῖς S.

^k φωκίων S.

^l ἐπ' αὐτῆς b.d.S.

^m πᾶσαν S.V.R.F.a.b.c.d. Ald.

πᾶσαν M.K. De Caspio mari cf.

Eustath. Dionys. 721. et 48.

ⁿ σπηλέων b.d.S.

^o εὐῶσα τυγχάνει F.a.S.

203.

^a Καυκάσιος S.b.d. Supra μὲν
 post μῆκος om. S.

παρατείνει, ^b ἐὼν ^c οὐρέων καὶ πλῆθει ^d μέγιστον, καὶ με-
 γάθει ὑψηλότατον. ἔθνεα δὲ ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παν- 95
 τοῖα ἐν ἐωυτῷ ἔχει ὁ ^e Καύκασος· τὰ πολλὰ πάντα
 3 ^f ἀπ' ὕλης ἀγρίας ζῶντα. ἐν τοῖσι καὶ δένδρεα φύλλα
 τοῖσδε ἰδέης παρεχόμενα εἶναι λέγεται, τὰ τρίβοιτάς τε
 καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ, ^g ζῶα ἐωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα
 ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγ- 1
 καταγγρασκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ, κατὰπερ ^h ἐνυφανθέντα
 4 ἀρχήν. ⁱ μῖζιν δὲ τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ^k ἐμφανέα,
 κατὰπερ τοῖσι προβάτοισι. Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς 97
 θαλάσσης ταύτης, τῆς Κασπίης καλεομένης, ὁ ^a Καύ- 5
 κασος ^b ἀπέργει· τὰ δὲ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλ-
 λοντα, πεδίον ^c ἐκδέκεται, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν·
^d τοῦ ὧν δὴ πεδίου τοῦ μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖρην
 μετέχουσι οἱ ^e Μασσαγέται, ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος ^f ἔσχε
 2 προθυμὴν στρατεύσασθαι. πολλὰ τε γὰρ μιν καὶ με-
 γάλα τὰ ἐπαίροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν. πρῶτον μὲν 10
 ἡ γένεσις, ^g τὸ δοκέειν πλεόν τι εἶναι ἀνθρώπου· ^h δεύτερα
 δὲ, ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς ⁱ πολέμους ^k γενομένη· ὅκη

204

Massageta-
 rum situs:
 cur Cyrus
 eos bello
 petierit.

- ^b ἐὼν b.d.S.
^c Sic F. Vulgo ὀρέων cum S.
^d Sic mss. Vulgo μέγιστος—
 ὑψηλότατος. In S. rursus μεγα-
 θεῖ.
^e Καυκάσιος S.b.d.
^f Sic M.K.F.a.c. ἐξ ὕλης b.d.S.
 Ald.
^g ζῶα P.
^h ἐνυφανθέντα S. ἐνυφανθέντα F.
ⁱ Sic F.a.c. Vulgo μῖζιν τε
 cum S.
^k ἐκφανία F.
 204.
^a Καυκάσιος S.d.
^b Sic F.S. ἀπέργει K.a.d.
^c Sic Ald. M.K.S.F. Paris.
^d τοῦ ὧν δὴ τὸ πεδίον F. Mox S.
 consentit cum vulg. in μοῖρην.
^e Μασσαγέται S.b.d. et fere
 semper.
^f ἔσχε S. ἔχει pr. F. sed corr.
 ἔχε ab eadem manu. Mox ἐπαί-
 ροντα ἦν καὶ ἐπ. S.
^g τῶ δ. a.c.
^h Sic M.K.F.c. δεύτερον B.S.V.
 Ald. Alibi πρῶτα μὲν, δεύτερα δὲ
 ut III. 80. VIII. 106. At πρῶτον
 hic tenent libri omnes: amat
 autem Herodotus variare ora-
 tionis formas. SCHWEIGH.
ⁱ πολέμους b.S.
^k Sic M.K.F. alii. γενομένη c.S.
 Vulgo γενημένη.

γὰρ ἰθύσειε ἵστρατεύεσθαι Κύρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ
 εὖθις διαφυγεῖν.

- 205 Ἦν δὲ, τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος, γυνὴ τῶν Μασσαγε- 15 Cyrus, To-
 τῶν βασιλεία· Ἄτομυρίς οἱ ἦν ὄνομα. Ἡ ταύτην πέ- myri frustra
 πων ὁ Κύρος ἐμνάτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἣν ἔχειν. dolo tenta-
 2 ἡ δὲ Ἄτομυρίς ὁσυνεῖσα ὁ οὐκ αὐτὴν μιν μνάμενον, ἀλλὰ ta, parat
 τὴν Μασσαγετῶν βασιλῆην, ἀπέπατο τὴν πρόσδοον. Araxem
 3 Κύρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλω οὐ ὁ προεχώρει, ἐλάσας 20 trahere.
 ἐπὶ τὸν Ἰνδοῦ, ἐποίητο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἐπὶ τοὺς
 Μασσαγέτας ὁ στρατῆν, γεφύρας τε ζευγύνων ἐπὶ τοῦ
 ποταμοῦ, διάβασιν τῷ στρατῷ, καὶ ἡ πύργους ἐπὶ πλοίων
 206 τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομώμενος. Ἐχον- Datum a
 τι δὲ οἱ τοῦτον τὸν πόρον, ἐμψαυσα ἡ Ἄτομυρίς κήρυκα, 25 Tomyn
 ἔλεγε τάδε· “Ὁ βασιλεῦ Μήδων, παῦσαι σπεύδων τὰ Cyro con-
 “σπεύδεις· οὐ γὰρ ἂν εἰδέης· εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται silium, et
 “ταῦτα ἡ τελεύμενα· παυσάμενος δὲ, βασιλεύει τῶν hujus deli-
 “σεωτοῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχει ὁρέων ἄρχοντας τῶν περ beratio.
 2 “ἄρχομεν. Οὐκὼν ἐβελήσεις ὑποθήκησι τῇσινδε ὁ χρέ- 30
 3 “εῖσθαι, ἀλλὰ ὁ πάντα μᾶλλον ἢ δι’ ἡσυχίης εἶναι. Ἰσὺ

¹ στρατεύειν ὁ Κύρος S. στρατεύειν
 probat Schweighæuserus, citans
 I. 77. VI. 7.

205.

² Ἄτομυρίς et Ἄτομυρίς Suidas ex
 h. l. in edd. scil. et mss. non-
 nullis. Sed Ἄτομυρίς deest codici
 optimo. Μασσαγετῶν S. et sic
 alibi.

³ ταύτη S.

⁴ συνεῖσα M.K.F.a.c. συνεῖσα
 alii cum S.

⁵ ὁ κατ’ αὐτὴν S.

⁶ Sic K.M.F. Suid. in Μνωμένη.
 προεχώρει S. vulgo, et Suid. in
 Ἄτομυρίς in edd. ubi ms. προεχ.

⁷ Ἰνδοῦ S.V.b. Suid. habet

vulg.

⁸ Sic S.K.P.F.a.c. στρατεῖαν
 Suid. στρατῆν M. στρατῆν b.d.
 Ald. στρατιὰν Suidæ mss. Mox
 τε om. S.

⁹ πλοίστους πύργους d.

206.

¹⁰ εἴ τι b. ἔτι S.

¹¹ τελεύμενα Ald. d. ταῦτά τε
 λεγόμενα S.b. τελεύμενα F.a.c.
 edd.

¹² ὁρέων F. cf. Valcken. ad V.

19.

¹³ χρῆσθαι K.S.F.a.c.d.

¹⁴ Sic S. πάντων b. Ald. Reliqui
 πάντως.

¹⁵ Sic c.d. Vulgo σὺ δὲ ἦν.

“ δὲ εἰ μεγάλας ἔπροθυμέαι Μασσαγετίων πειρηθῆναι,
 “ φέρε, μόχθον μὲν, τὸν ἔχεις ζευγὺς τὸν ποταμὸν,
 “ ἄφες· σὺ δὲ, ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ ποτα-
 4 “ μού τριῶν ἡμερέων ὁδόν, διάβαινε εἰς τὴν ἡμετέραν. εἰ 35
 “ δ’ ἡμέας ἰβούλει εἰσδέξασθαι μᾶλλον εἰς τὴν ὑμετέραν,
 5 “ σὺ τὰντὸ ταῦτο ἔποιεε.” Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος,
 1 συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους· συναγείρας δὲ τού-
 τους, εἰς μέσον σφί προτίθει τὸ πῆγμα, συμβουλευ-
 6 ὁματος ὁκότερα ἔποιεῖ. τῶν δὲ κατὰ ταῦτ’ αἱ γνώμαι 40
 2 “ συνεξέπιπτον, κελυόντων εἰσδέκεσθαι Τόμυρην τε καὶ
 τὸν στρατὸν αὐτῆς εἰς τὴν χώραν. Παρεὼν δὲ καὶ μεμ-
 φόμενος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Λυδὸς, ἀπεδείκνυτο
 ἐναντίην τῇ ἁποκειμένη γνώμῃ, λέγων τάδε· “ ὦ βα-
 “ σιλεῦ, εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι, ὅτι ἐπεὶ με Ζεὺς 45
 “ ἔδωκέ τοι, τὸ ἀν’ ὁρῶ σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῷ, κα- 91
 2 “ τὰ δύναμιν ἀποτρέψειν. τὰ δὲ μοι παθήματα, ἔόν-
 3 “ τα ἁχάρिता, μαθήματα ὁ γυγόνεε. Εἰ μὲν ἀθάνατος
 “ δοκέεις εἶναι, καὶ στρατιῆς τοιαύτης ἄρχειν, οὐδὲν ἂν
 4 “ εἴη πῆγμα γνώμας ἐμέ σοι ἀποφαίνεσθαι. εἰ δὲ 50
 “ ἔγνωκας ὅτι ἄνθρωπος καὶ σὺ εἶς, καὶ ἐτέρων τοιῶνδε
 “ ἄρχεις, ἐκείνο πρῶτον μάθε, ὥς κύκλος τῶν ἀνθρω-
 5 “ κελ

2 Sic F.b.d.S. Ald. cf. I. 39.
 180. προθυμέαι a.c. προθυμέαι
 Schæfer.

ὁ ἀπὸ Schæfer. Mox ἡμερῶν S.

ἰ βούλει eisd. S. eisd. F.

ἡ Sic S.V.F. ποίει M.K.a. τοῦ-
 το om. Matthiæ.

1 συνεκάλεε S.

ἢ ποίει R.c.b.d. ποίει F.a.P.
 probantibus Matthiæ, et Her-
 manno de part. ἀν II. 4. Vulgo
 ποίει cum S.

ἢ συνεξέπιπτον c.

207.

ἡ Sic mss. plerique. γνώμη om.

edd.

ἡ Sic M.K.S.F. Paris. ἔτι om.
 edd.

ἡ τὰ ἐόντα mss. plerique. Ar-
 ticulum delevit Schweighæuse-
 rus cum Schæfero. παθήματα ἀ-
 χάριστα ἐόντα d.

ἡ Sic M.K.S.a.c. Alii ἀχά-
 ριστα. Singularis est apud F.
 lectio: τὰ δὲ μοι παθήματα τὰ
 ἐόντα ἄριστα μαθήματα ἐγγυγόνεε.

ἡ γέγωνε b.d.S.

ἡ ὥς κύκλος etc. Citat Stobæus
 105, 53.

- “ πῆλιν ἐστὶ πρηγμάτων· περιφερόμενος δὲ, οὐκ ἔῃ αἰεὶ
 1 “ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν. ἤδη ὦν ἐγὼ γνώμην ἔχω περὶ
 “ τῷ προκειμένου πρήγματος ἡ τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. 55
 6 “ εἰ γὰρ ἐθελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς πολεμίους ἐς τὴν
 “ χώραν, ἴδτε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἐνι· ἑσσωθεῖς μὲν,
 “ προσπαλλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν· δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι
 “ νικῶντες Μασσαγέται, οὐ τὸ ὀπίσω φεύχονται, ἀλλ’
 7 “ ἐπ’ ἀρχὰς τὰς σὰς ἑλῶσι. νικῶν δὲ, οὐ νικᾷς τοσού- 60
 “ τον, ὅσον εἰ διαβάς ἐς τὴν ἐκείνων, νικῶν Μασσαγέτας,
 “ ἔποιο φεύγουσι· τώτῳ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνῳ, ὅτι νικῇ-
 “ σας τοὺς ἂντιουμένους ἑλᾷς ἢ ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς
 8 “ Ὁ Τομύριος. Χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου, ῥαῖσχρον καὶ
 “ οὐκ ἀνασχετὸν, ῥα Κῦρόν γε τὸν Καμβύσῳ γυναικὶ 65
 9 “ εἵξαντα ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας. Νῦν ὦν μοι δοκεῖ,
 “ ὁ διαβάτας ἔπροελθεῖν ὅσον ἂν ἐκείνοι διεξίωσι· ἐν-
 “ θεῦτε δὲ τάδε ποιῶντας, πειρᾶσθαι ἐκείνων ἔπι-
 “ γενέσθαι. ὥς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσι
 “ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι, καὶ καλῶν μεγάλων 70
 10 “ ἀπαθείες. τούτοις ὦν τοῖσι ἀνδράσι, τῶν προβάτων
 “ ἄφειδέως πολλὰ κατακόψαντας, καὶ σκευάσαντας,
 “ προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἡμετέρῳ δαῖτα· πρὸς

ῥ Sic S.b.d. ἐγὼ om. edd. c.
 ἤδη ὦν ἔχω γνώμην F.a. γνώμης ἔχω
 mavult Stagerus.

ἡ τὸ ἔμπ. S.

ἴδτε τις Ald. Steph. marg. ἴδέ
 τι d.

ἑσσωθεῖς S.F.b.d. et sic fere
 semper.

ἢ Thomas M. in ἑλῶν.

ῃ Sic M.K.F.a. ἐναντιουμένους
 Ald. S. quod retinuit Wesselin-
 gius. cf. VII. 10. 49.

ῃ Sic F. ut Reiskius e con-
 jectura. Vulgo ἰθὺς.

ῥ Sic M.K.F.ḡ.c. Τομύριδος edd.
 b.d. S. τῆς om. S.

ῥ Sic M.K.S.F. Paris. αἰσχροὺς
 τε καὶ alii.

ῥ Sic P.F. τὸν Κῦρόν γε vulgo.

ῥ Sic M.K.F.a.c. τῆς μάχης b.
 d.S.R.V. Vall. edd.

ῥ Sic M.K.F.a.c. διαβάτας alii
 cum S.

ῥ προσελθεῖν V.F. pr.

ῥ Sic K.M.F.a.c. περιγίνεσθαι
 Ald. S.R.V.

ῥ ἀφειδέων a.c.

ῥ τῇ ἡμετέρῃ om. b.

- “ δὲ, ἡ καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἴνου ἀκρήτου, καὶ σιτία
 11 “ παντοῖα. ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὁ ὑπολειπομένους τῆς 75
 “ στρατιῆς τὸ ἄφλαυρότατον, τοὺς λοιποὺς αὐτῆς ἐξ-
 “ ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ ἐγὼ γνώμης
 “ μὴ ἀμάρτω, κεῖνοι ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ, τρέφονταί
 “ τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ὁ ἀπόδεξις
 “ ἔργων μεγάλων.”

208

Cyrus,
transmisso
Araxe, de
Dario
quum som-
niasset, ejus
custodiendi
causa quem
ablegarit.

- Γινώμαι μὲν αὗται συνέστασαν. Κῦρος δὲ, μετεῖς 80
 τὴν προτέρην γνώμην, τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος, προηγό- 99
 ρευσεν ὁ Τομύρι ἐξαναχωρεῖν, ὡς αὐτοῦ διαβησομένου ἐπ’
 ἐκείνην. ἡ μὲν δὲ ὁ ἐξαναχώρεε, ὁ κατὰ ὑπέσχετο πρῶτα.
 2 Κῦρος δὲ, ὁ Κροῖσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθεῖς τῷ ἑαυτοῦ παιδί
 Καμβύσῃ, τῷ περ τὴν βασιληίην ἐδίδου, καὶ πολλὰ 85
 ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ εὖ ποιεῖν, ἣν ἡ διά-
 βασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας ὁ μὴ ὀρθῶς ταῦτα ἐντειλά-
 μενος, καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας, αὐτὸς διέ-
 209 βαινε τὸν ποταμόν, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. Ἐπεὶ τε δὲ
 ἐπεραιώθη τὸν ὁ Ἀράξεια, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἶδε ὅψιν, 90
 2 ὁ εὐδὼν ὁ ἐν τῶν Μασσαγυτέων τῇ χώρῃ, τοιήνδε. ἐδόκεε ὁ
 Κῦρος ὁ ἐν τῷ ὕπνῳ ὁρᾶν τῶν Ὀτάσπεος παίδων τὸν
 πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας καὶ του-
 τέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν.
 3 ὁ Ὀτάσπεϊ δὲ τῷ Ἀρσάμεος, ὄντι ἀνδρὶ Ἀχαιμενίδῃ, 95

γ καὶ om. S.b.d.

z ὑπολειπομένους F.

a Suid. in v. φαιρότερον F.

b ἐπὶ om. F.

c ἀποδείξις c.S.

208.

a ἄλλαι P. Μοχ συνέσταξαν S.

b τοῦ Κροίσου P.

c Sic F.a.c. qui est dativus
contractus ex Τομύρι. edd. Τέμυ-
ρι. S. Τόμυρι.

d ἀναχωρεῖ a.c. μὴν S. pro μὲν.

e καθὰ S.

f Κροίσου S.

g μὴ om. S.

209.

a Ἀράξην S.d.

b εὐδὼν νυκτὸς ἐπελθούσης ἐν τῶν
Μασσ. R.

c ἐν τῇ Μασσ. χώρῃ d.

d ἐν τῷ ὕπνῳ om S.

e Ὀτάσπεϊ τοῦ Ἀρσάμεος. P. et
quod ad Ἀρσάμεος F.a.c. cf. VII.

ἢ τῶν παίδων Δαρεῖος πρεσβύτατος, ἐὼν τότε ἡλικίην
 εἰς εἰκοσὶ κου ^β μάλιστα ἔτεα. καὶ οὗτος καταλέλειπτο
 ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην στρατεύεσθαι. ἐπεὶ
 αὖ ^ι δὴ ἐξηγέρθη ὁ Κύρος, ἐδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς
 ὄψιος. ὥς δέ οἱ ἐδόκεε μεγάλη εἶναι ἡ ὄψις, καλέσας
 ὅσους ^ε ἴσταντο, καὶ ἀπολαβὼν μῦνον, εἶπε· “ ἴσταντο, ^ι
 “ παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀρχῇ ἐάλω-
 “ κε· ὥς δὲ ^κ ταῦτα ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανῶ.
 6 “ ἐμεῦ θεοὶ ^ι κηδονταί, καὶ μοι πάντα προδεικνύουσι τὰ
 “ ἐπιφερόμενα· ἤδη ὦν ἐν τῇ παροικομένῃ νυκτὶ εὐδῶν,
 “ εἶδον τῶν σῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ ^ς
 “ τῶν ὤμων πτέρυγας· καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην,
 7 “ τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ἔστι μηχανὴ
 “ ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης ^μ οὐδεμία, τὸ μὴ ^ν κεῖνον ἐπι-
 “ βουλεύειν ἐμοί. ^ο σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην ^ρ πορεύεο ὅπι-
 “ σω εἰς Πέρσας, καὶ ποίees ὅπως ἐπεὰν ἐγὼ τὰδε κατα- ¹⁰
 “ στρεφάμενος ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι ^α καταστήσης τὸν
 10 “ παῖδα εἰς ἔλεγχον.” ^α Κύρος μὲν δοκεῖν ^β Δαρειὸν οἱ
 ἐπιβουλεύειν, ἔλεγε τὰδε· ^ε τῷ δὲ ὁ δαίμων προέφαινε,

11. et 224. Ἀρσάμενος S. Vall. b. Ald. Ἀρσάκειος Steph. marg.

^ε τῶν om. c.

^ε τότε om. b. Mox κου post εἰκοσὶ om. F.

^β ἔτεα μάλιστα S.

^ι δὴ om. d. ἐξηγέρθη F.

^κ ταῦτα ἀτρεκέως K.S.F. Vulgo ἀτρεκέως ταῦτα.

^ι κηδίαται P. teste Wesselingio, ubi forte κηδέαται cum F. notabili exemplo Ionicæ terminationis εαται etiam pro ονται, contra grammaticorum præscriptum, positæ: nam pro ανται, πνται, ενται, et ενται ab Ionibus usurpari satis in vulgus notum. Nec vero est hoc ἀπαξ

λεγόμενον; similiter enim idem codex II. 47. ἀγέαται pro ἄγονται, et II. 67. ἀπαγέαται pro ἀπάγονται. SCHWEIGH.

^μ οὐδεμία Ald. V.S.R. οὐδεμία M.K.F.a.

^ν ἐκεῖνον F.a.c.S.

^ο σὺ νυν M.K.F.

^ρ πορείου b.d.S.

^α Sic F.S. καταστήσεις a.c.

210.

^α δ μὲν Κύρος S.

^β οἱ Δαρειὸν ἐπιβ. S.K.F. Δαρειὸν ἐπ. οἱ c.

^ε Sic Schweighæuser. post Reizium. τῷδε οἱ δ M.K.F.a.c. τῷδε (vel τῷδ) δ Ald. S.V.R.

ὡς αὐτὸς μὲν ^dτελευτήσῃ αὐτοῦ ταύτη μέλλοι, ἡ δὲ
² βασιληὴ αὐτοῦ ^eπεριχωρεῖ εἰς Δαρεῖον. Ἰ' Ἀμείβεταί ¹⁵
οἱ δὲ ὦν ὁ Ὑστάσπης ²τοῖσδε "Ω βασιλεῦ, μὴ εἴη
" ἄνθρωπος Πέρσης γεγὼνός, ὅστις τοι ^bἐπιβουλεύσει· εἰ δ'
" ἔστι, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα· ὅς ἀντὶ μὲν δούλων,
" ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι· ἰ ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι
³ ὑπ' ἄλλων, ἄρχῃ πάντων. εἰ δὲ τίς τοι ὄψις ²⁰
" ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα βουλευεῖν περὶ
" σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ ¹ταῦτο ὅ τι σὺ
" βούλει." Ὑστάσπης μὲν τούτοις ἀμεμφάμενος, καὶ
διαβάς τὸν ^m Ἀράξια, ἥϊε εἰς Πέρσας, φυλάζων Κύρου
τὸν παῖδα Δαρεῖον.

211
Massageta-
rum pars
tertia quo
astu cesa :
Spargapises
Tomyris fi-
lius captus.

Κῦρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξειω ἡμέρης ὁδόν, ²⁵
² ἐποίησε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα, Κύρου τε
καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ^aἀπελάσαντος ὀπίσω
ἐπὶ τὸν Ἀράξια, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηίου, ^bἐπελθούσα
τῶν Μασσαγετέων τριτημοριῖς τοῦ στρατοῦ, τοὺς τε λειφ-
θέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ^cἐφόνευσεν ^dἀλεξομένους, καὶ ³⁰

^d τελευτῆσαι S.

^e περιχωρεῖ F. περιχωρήσει ma-
lebat Schweighauserus. περιχο-
ρεῖ S.

¹ ἀμείβεταί δὲ ὦν Schweighæu-
serus ex b. alibi δὲ ὦν non ὦν δὲ
ut I. 58. 59. 75. ἀμείβεταί ὦν δὲ
Ald. R.V. ἀμείβεταί οἱ M.K. ἀ-
μείβεταί οἱ δὲ a. ἀμείβεταί οἱ δὲ ὦν
F. ἀμείβετό οἱ δὲ ὦν S. Sed ob-
servat Apetzius v. ἀμείβεσθαι cum
dativo personæ non componi,
ideoque οἱ delendum esse. Equi-
dem in consensu mstorum opti-
morum utriusque classis pro-
nomen retinebo.

² Sic K.S.F.b.d. Vulgo τοῦτοδε.

^h Sic M.K.F.a. ἐπιβουλεύει c.
ἐπιβουλεύει S. ἐπιβουλεύει Ald. b.d.

Mox ἀπόλοιτο et δούλων μὲν S.

¹ ἀντὶ δὲ τοῦ ἀρχ. Reiskius, et
Schæferus ad Gregor. p. 39.
Sed articulum necessarium non
esse docet Schweighauserus coll.
VI. 32. VII. 170. Schæfero ad-
stipulatur Matthiæ.

^k Sic S.F.a.b.c. Vulgo ἀπαγ-
γέλλει.

¹ Sic F.S.a.b. τῷτῃ vulgo.
Pronomen deest c.

^m Ἀράξην M.K.S.F.a.b.c.d.

211.

^a ἀπελεύσαντος S.V.b. Ald.

^b ἀπελθούσα S.V.

^c ἐφόνευσεν F.

^d Citat Pollux IX. 66. Suidas
in Ἀλεξιμένῳ, ubi edd. ἐπιληφθέν-
τας, mss. περιληφθέντας.

τὴν προκειμένην ἰδόντες θαῖτα, ὡς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναν- 100
τίους, κλυθέντες ὁ δαίνυντο· πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ
3 ἵψου, εὐδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφειων
ἐφόρυσαν, πολλῶν δ' ἔτι πλεῖνας ἐζώγρησαν, καὶ ἄλ-
λους, καὶ τὸν τῆς βασιλείης ἑτομόριος παῖδα, στρα- 35
τηγόντα Μασσαγετίαν, τῷ οὐτομα ἦν Σπαργαπίσης.

12 Ἡ δὲ, πυθομένη τὰ τε περὶ τὴν στρατιὴν γεγονότα καὶ
τὰ περὶ τὸν παῖδα, πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κῦρον, 1
ἔλεγε τάδε· “ Ἀπλῆστε αἵματος Κῦρε, μηδὲν ἐπαρθῆς
“ τῷ γεγονότῳ τῶδε πρήγματι, εἰ ἀμπελίνῳ καρπῷ, τῷ- 40
“ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε ὅττω, ὥστε κα-
“ τιώτης τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἑπαναπλῶειν ὑμῖν ἔπεα
“ κακὰ, τοιοῦτω φαρμάκῳ δολώσας, ἐκράτησας ἑπαι-
3 “ δος τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν 45
“ ἂν μευ ἑὺ παραινέουσας ὑπόλαβε τὸν λόγον. ἀπο-
“ δούς μοι τὸν παῖδα, ἄπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρας ἀχί-
“ μιος, Μασσαγετίων ἑτρίτημορίδι τοῦ στρατοῦ κατω-
4 “ βρίσας. ἑὶ δὲ μὴ ταῦτα σὺ ποιήσεις, ἥλιον ἐπόμενυμί
“ τοι τὸν Μασσαγετίων δεσπότην, ἢ μὴν σὲ ἐγὼ, καὶ 50

Matthi-
lium i
tentis

* Sic S.b.d. *δαίνυντο* K. Li-
teram in Hesychio similiter ge-
minatam v. *δαίνυνται* notat Wes-
seling. *δαίνυντο* edd. F.a.c.

† δὲ τε K.

‡ Sic F.a.c. Vulgo *βασιλῆης*,
et sic infra.

§ Sic M.K.F.a.c. *τομόριος* S.
b.d. edd. et rursus 213. cf.
207.

212.

α ὅτως F.a.b.c.d.S.

β Sic Valckenærius et Wessel.
in notis. *ἐπαναπνέειν* V.S. Ald. b.
d. *ἀναπνέειν* Eustath. II. σ'. p.
1156, 3 = 1212, 12. v'. p. 1241,
5 = 1330, 28. Od. τ'. p. 1857,
37 = 685, 16. *ἐπαναπνέειν* Athe-

næus XIV. p. 613. C. F.a.c.
ἐπαναπνέειν f.

γ τοῦ π. b.

δ εὖ om. f. ἐμοῦ εὖ S.

ε Thomas M. in v.

† ἀπελθε R.

‡ τρίτην μερίδα S.

§ Sic F.a.c. edd. vett. et fere
b.d. ubi *ποιήσεις*. εἰ δὲ ταῦτα σὺ
μὴ ποιήσεις S. εἰ δὲ ταῦτα οὐ π.
P. εἰ δὲ ταῦτα οὐ π. M.K. Gronov.
Wessel. Verba ταῦτα σὺ ποιήσεις
pro spuris habet Matthiæ. Mox
τοι om. S.

ι Cum Etymol. p. 416, 48. in
hac lectione consentiunt omnes
mss. ἢ μὴν malebat Schweigh.

213
Spargapises
vitam sibi
adimit.

214
Prelum
acerri-
mum, a.
530 com-
missum :
Tomyris
victrix sa-
viens in
Cyri cada-
ver.

“ ἅπληστον ἔοντα, αἵματος κορέσω.” *Κῦρος μὲν νυν
τῶν ἐπέων οὐδένα τούτων ἀνενειχθέντων ἐποίητο λόγον.
2 ὁ δὲ τῆς ^b βασιλείης ^c Τομύριος πᾶς Σπαργαπίσης, ὥς
μιν ὅ τε οἶνος ἀνῆκε, καὶ ἑμαθεῖνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς
Κύρου ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι, ἔτυχε· ὥς δὲ ἐλύθη τε 55
τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐαυτόν.
καὶ δὴ οὗτος μὲν τρόπῳ τοιούτῳ τελευτᾷ. Τόμυρις δὲ,
2 ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, συλλέξασα ^b πᾶσαν τὴν
ἐαυτῆς δύναμιν, ^c συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην,
ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρίνω ἰσχυ- 60
ροτάτην γενέσθαι· ^d καὶ δὴ καὶ πυθάνομαι οὕτω τοῦτο
3 ἐγνόμενον. πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας
ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δὲ, ὥς σφι τὰ βέλεα ^e ἐξ-
ετοξέυτο, συμπεσόντας τῆσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγ- 65
χειριδίοις συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συν- 10
εστάναι μαχομένους, καὶ οὐδετέρους ἐθέλιν φεύγειν· τέλος
4 δὲ, οἱ Μασσαγέται ^b περιεγενέατο. ἥ τε δὴ πολλὴ τῆς
Περσικῆς ⁱ στρατιῆς αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, καὶ δὴ καὶ
αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα
5 τριήκοντα ἔτεα. ἀσκήν δὲ πλῆσασα αἵματος ἀνθρωπίνου 70

213.

* Sic M.K. ἐπέων τούτων ἀν.
οὐδέν' ἐπ. λόγ. Ald. R. Κῦρος μὲν
τῶν ἐπ. P. Κῦρος μὲν ἐπέων οὐδένα
τούτων ἀνεν. ἐπ. λ. F.a.b.c.d. Κῦρος
μὲν οὐδένα τούτων ἐπέων S.

^b Sic F.a.c. Vulgo βασιλείης.

^c Sic M.K.F.a.c. Τομύριδος
Ald. et alii. τῆς Τομύριδος S.

214.

* Sic ed. Steph. 2. Gronov. a.
ὥς οἱ Κῦρος F. οἱ om. Ald. S.P.
Wesseling. Eodem modo, no-
tante Schweigh. constructum
hoc verbum legitur VI. 86. ὥς οἱ
οὐδὲ ταῦτο ἐσήκουον οἱ Ἀθηναῖοι ubi
ut h. l. οἱ om. S.

^b πᾶσαν om. S.d.

^c συνέβαλλε d.

^d Sic S.V.R.F.a.b.c.d. Ald.
Wesseling. qui citat I. 129. 165.
VIII. 79. καὶ post δὴ om. M.K.
Gronovius, et Schæferus.

^e γινόμενον d.

^f ἐπ' ἄλλ. R.a.c.

^g Sic cum Steph. F.a.c. ἐξ-
ετοξέυτο Ald. V.S.b.d. Imitari
hæc Zosimum II. 18. notat Wes-
selingius.

^h περιεγέγοντο b.d.S.

ⁱ Sic S.P.F.a.b.c.d. cf. VI. 16.
30. αὐτοῦ στρατιῆς ταύτῃ Ald. et
alii. αὐτῷ Steph. text. ed. 1.
marg. ed. 2.

Τόμυρις, ^κ ἐδίχθητο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι τῶν Περσέων τὸν Κύ-
ρου νεκρὸν. ὥς δὲ εὔρε, ^λ ἐναπῆπτε αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν
ἐς τὸν ἀσκόν· λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ, ^μ ἐπέλεγε τάδε·
“ Σὺ μὲν ^ν ἐμὲ ζώουσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχῃ ἀπώ-
λεσας, ^ο παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν δόλῳ· σὲ δ’ ἐγὼ, κατὰ- 75
1 “ περ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.” Τὰ μὲν δὴ κατὰ
τῆς Κύρου τελευτῇ τοῦ βίου, πολλῶν λόγων λεγομένων,
^ρ ὅδε μοι ὁ πιθανώτατος εἴρηται.

- 15 Μασσαγέται δὲ ἐσθῆτά τε ὁμοίῃν τῇ ^α Σκυθικῇ φο- Massag-
ρέουσι, καὶ δίαταν ἔχουσι. ἱππόται δὲ εἰσι καὶ ἀνιπ- rum cui-
ποι· ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι. καὶ τοξόται τε καὶ tus: a
^β αἰχμοφόροι, ^γ σαγάρεις νομίζοντες ἔχειν. χρυσῷ δὲ καὶ atque a
χαλκῷ τὰ πάντα ^δ χρέωνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμάς, abunda
καὶ ^ε ἄρδεις, καὶ σαγάρεις, χαλκῷ τὰ πάντα χρέωνται· argenti
ὅσα δὲ περὶ κεφαλὴν, καὶ ζωστήρας, καὶ μασχαλιστῆ- ferri eg
3 ρας, χρυσῷ κοσμέονται. ὥς δ’ αὐτῶς τῶν ^ς ἱππῶν τὰ
μὲν περὶ τὰ στέρνα, χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι·
τὰ δὲ περὶ τοὺς χαλινούς καὶ στόμια καὶ φάλαρα,
4 χρυσῷ. σιδήρῳ δὲ οὐδ’ ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ
γὰρ οὐδέ σφί ἐστι ἐν τῇ χώρῃ· ^ε ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ 90

^κ Sic P.F.a. ἐδίχτο alii cum S.

^λ Sic M.K.F.f. cf. H. Stephani Thes. T. I. p. 496. ἐναπῆκε α. b.c.d.S.V.R. Vall. Ald.

^μ εἴτ’ ἔλεγε Priscianus p. 1189.

^ν Sic R.K.M.f. et sine σε μάχῃ S.V. Sic etiam a.c.F. ubi ζώουσαν, unde adscivit Schweighæuser. In pr. nil mutant b.d. qui in extr. ἐς μάχην. Vulgo ἐμεῦ ζώσης τε καὶ νικώσης ἐς μάχην. Huc spectat Aelianus Animal. VII. 11.

^ο δόλῳ παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν f. probante Schweighæusero.

^ρ ἔτε μὴν S.

215.

^α Περσικῇ R.c. marg. Steph. Mox τε post τοξόται om. S.

^β Sic F.a.c. forma Ionica ex σαγάριας contracta. σαγγάρεις Ald. S. et mox. σαγάρεις vulg.

^γ χρέονται a. teste Larchero, probante Schweighæusero χρών-ται S.

^δ Sic Suidas et Glossæ. Vulgo ἄρδεις. φαρέτρας V.S. Vall. b.d.

^ς ἱππέων F.

^ε οὐδὲ γὰρ om. a. οὐδὲ sec. om. c.

^ε χρυσὸς καὶ χαλκὸς K. χρ. καὶ δ χ. S.F.a. Valla.

216

Uxores habent communes: eos qui sepuerunt, immolant et epulantur: extinctos morbo sepe liunt: vivunt pecoribus, piscibus, lacte: Sollem unum colunt, et equis ei sacrificant.

χρυσὸς, ἄπλετος. Νόμοισι δὲ χρέωνται τοιοῖσδε γυναῖκα μὲν γαμέει ἕκαστος, ^a ταύτησι δὲ ^b ἐπίκαινα ^c χρέωνται. ὃ γὰρ Σκύθας φασὶ Ἑλληνες ποιέειν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες, ἀλλὰ Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμῆσει γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ, ^d τὸν φαρετρεῶνα ⁹⁵ ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης, μίσγεται ἀδεῶς. Οὗρος δὲ ^e ἡλικίᾳ σφι ^f πρόκειται ἄλλος μὲν οὐδεὶς· ἐπεὰν δὲ γέραν γένηται κάρτα, οἱ προσήκοντές οἱ πάντες συνελθόντες θύουσὶ μιν, καὶ ἄλλα πρόβατα ^g ἅμα αὐτῶ· ἐψήσαντες δὲ τὰ κρέα, κατευχέονται. ταῦτα μὲν τὰ ὀλβιάτατά σφι νεόμισται. τὸν δὲ νοῦσῳ τελευτήσαντα ¹ οὐ ^h κατασιτέονται, ἀλλὰ γῇ κρύπτουσι, συμφερὴν ποιεῦμενοι, ὅτι οὐκ ἔκετο εἰς τὸ ⁱ τυθῆναι. Σπείρουσι δὲ οὐδὲν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνῶν ζώουσι καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ, ἄφθονοὶ σφι ἐκ τοῦ Ἀράξειῳ ποταμοῦ παραγίνονται· ⁵ γαλακτοπόται δὲ εἰσὶ. ^k Θεῶν δὲ μῶνον ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ^l ἵππους. νόμος δὲ οὗτος τῆς θυσιῆς· τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

216.

^a ταύτη S.^b Sic F.K.a.c. Vulgo cum S. ἐπὶ κοινά. cf. Procopius B. Pers.

I. 5.

^c χρέονται b.^d τῶν φαρετρεῶν S. πρὸ τῆς ἀμ. τὸν φαρ. ἀπακρ. d.^e ἡλικίᾳ F.b.^f Sic F. Vulgo πρόκειται. σφι

om. S.

^g σὺν S.^h Sic V.S.M.R.F. Paris. Vulgo κάρτα σιτέονται.ⁱ τιθεῖναι S. Vide Strabonem

XI. p. 780=513.

^k θεὸν b. Strabo. Supra γαλακτοπόται S.^l ἵπποις S.

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ Α.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ.

ΕΥΤΕΡΠΗ.

1 **ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ** δὲ Κύρου, παρέλαβε τὴν βασι-
 λείην Καμβύσης, Κύρου ἐὼν παῖς καὶ *Κασσανδάνης,
 τῆς Φαρνάσπευ θυγατρός· τῆς προαποθανούσης, Κύρος 5
 αὐτός τε ^βμέγα πένθος ἐποίησατο, καὶ τοῖσι ἄλλοις
 ἔπαινε πᾶσι, τῶν ἦρχε, ^γπένθος ποιέεσθαι. ταύτης δὲ
 τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ Κύρου Καμβύσης, Ἴωνας
 μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρῷους ἐόντας ἐνόμιζε· 10
 ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, ἄλλους τε
 παραλαβὼν τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ ^δἙλλήνων, τῶν ἐπε-
 κράτες.

103
 Cambyses
 in imperio
 Cyrum pa-
 trem a. 530
 secutus, ad-
 versus Æ-
 gyptios an-
 no quinto
 facit expe-
 ditionem.
 [3, 1 499.]

2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἢ *Ψαμμίτιχον σφέων βα-
 σιλεύσαι, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς πρῶτους γενέσθαι πάντων ἀν-
 ἰθρώπων. ^βἐπειδὴ δὲ Ψαμμίτιχος βασιλεύσας ἠθέλησε 15
 εἰδέναι οἱ τινες γενοῖατο πρῶτοι, ἀπὸ τούτου νομίζουσι
 Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑαυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἑωυ-
 3τούς. Ψαμμίτιχος ^γδὲ ὡς οὐκ ἐδύνατο πυθνανόμενος
 πόρον οὐδένα ^δτούτου ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρῶτοι ἀνθρώ-

Ægyptios
 originis an-
 tiquitate a
 Phrygiis
 vinci, quo
 argumento
 creditum.

LIB. II. 1.

* Κασσανδάνης et mox Φαρνάπευ.

F. Mox προαποθανούσης S. pr.

^β Sic F.a.c. πένθος μέγα S.
 vulgo. τε post αὐτὸς om. e.

^γ Sic S.K.P.F.b.d. Vall. Alii
 μέγα π. π. ποιήσασθαι c.

^δ Ἑλλήνας Ald.

2.

* Sic F.a.b.f. cf. Dorvill. ad

Charit. p. 52 = 221. Ψαμμήτιχον
 V.S. Ψαμμήτιχον R. Ald. Ψαμ-
 μήτιχος M.K. Hujus v. varieta-
 tem posthac enotare superse-
 debo.

^β Sic M.K.F.a.b. ἐπεὶ S. Ald.
 et alii.

^γ Sic M.S.K.F.a.b.d. γὰρ c.
 Ald.

^δ τούτου om. f.

πων, ἐπιτεχνᾷται τοιόνδε. Παιδιά δύο νεογὰ ἀνθρώ- 20
 4 πων τῶν ἐπιτυχόντων ^ε διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποιμή-
 νια τροφήν τινα τοιήνδε· ἐντειλάμενος μηδὲνα ἀντίον
 ἑαυτῶν μηδεμίαν φωνὴν ἰέναι, ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ'
 ἑαυτῶν κέεσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν ὥρην ^ε παγινέειν ^β σφί 15
 αἶγας· ^ι πλήσαντα δὲ ^κ τοῦ γάλακτος, τᾶλλα διαπρήσ- 25
 5 σεσθαι. ταῦτα δ' ^ι ἐποίεε τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμίτι-
 χος, θέλων ἀκοῦσαι τῶν παιδίων, ^μ ἀπαλλαχθέντων τῶν
 6 ἀσθήμων ^ν κυζυμμάτων, ἥντινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην. τὰ-
 περ ὧν καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ ^ο διέτης χρόνος ἐγεγόνεε 30
 ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, ^ρ ἀνοίγοντι τὴν θύρην καὶ
^θ εἰσίσιντι τὰ παιδιά ἀμφοτέρα προσπίπτοντα ^τ βεκὸς
 7 ἐφώνεον, ὀρέγοντα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὴ πρῶτα ἀκού-
 σας, ἥσυχος ἦν ὁ ποιμήν. ὥς δὲ ^σ πολλάκι φοιτέοντι
 καὶ ^ε ἐπιμελομένῳ πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, οὕτω δὴ 35
 σημήνας τῷ δεσπότῃ, ἤγαγε τὰ παιδιά κελεύσαντος
 8 ἐς ὄψιν ^ν τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμί-
 τιχος, ἐπυνθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων βεκὸς τί ^ω καλέουσι.

^ε Sic S.b.d.V.R. Ald. διδωσι
 M.K.R.F.a.c.f.

^ι αἰτέων] αὐτῶν F.S. et mox
 μηδεμίαν F. φωνὴν μηδεμίην S. ἐναν-
 τίαν αὐτῶν οὐδεμίαν f. μηδὲν ἀντίαν
 M. μηδ' ἐναντίαν K. Mox ἰέναι
 vulgo. ἰέναι F. Deinde κέεσθαι
 S.

^ε Sic Paris. R.V. Ald. ἐπαγι-
 νέην S. ἐπάγειν M.K.f.F.

^β Sic M.K.F.a. σφιν f. σφίσι
 S. Ald. Wessel.

^ι πλήσαντα a.b.c.d.S.V.R. Ald.
 πλήσαντας M.K.P.F. pr.

^κ τοῦ οἴν. P.F.a.f.

^ι Sic M.K.F.a. ἐποίεε sine τε
 f. ἐποίεετο S.V.R. Ald.

^μ ἀπαλλαγέντων F.

^ν Suid. in v. Glossæ Herod. et
 Gregor. Dial. Ion. 113. α

^ο τριετής Suidas in Βεκκεσέληρος.
 διετής pr. dein. διέτης F. Mox ὥς
 δὲ pro ὥς γὰρ f.

^ρ Sic M.K.F. Paris. ἀνοίγοντι
 τε τὴν S. Ald. et alii.

^θ Sic Ald. cum parte codicum.
 εἰσίσιντι S.b.d. εἰσίσιντι alii.

^τ Sic M.F.a.c. Tzetzes Chil.
 IV. 801. Suid. Hesych. ubi vid.
 Alberti, necnon annot. ad Pol-
 luc. V. 88. Maussac. Dissert.
 Harpocrat. p. 358. βεκὸς K. βεκ-
 κὸς (βέκκος S. Ald.) alii. Mox
 ἐφώνεον F.

^σ πολλάκις F.a.f.S. Tum φοι-
 τῶντι S.

^ε Sic K.F.a.c.f. Vulgo ἐπιμε-
 λουμένῳ cum S.

^ν τὴν ἐκείνου] om. f.

^ω λέγουσι f.

ἵπυθανόμενος δὲ, εὗρισκε ^αΦρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον.
αὐτῷ συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι, καὶ τοιοῦτῳ σταθμησάμε- 40
νοι πρήγματι, τοὺς Φρύγας ^γπρεσβυτέρους ^εεἶναι ἐωυτῶν.

3 Ὅδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱεῶν τοῦ Ἡφαίστου ^εἐν Μέμφι
ἤκουον. Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ,
καὶ ὡς γυναικῶν τὰς γλώσσας ὁ Ψαμμίτιχος ἐκταμὼν,
τὴν δίαίταν οὕτως ἐποίησατο τῶν ^δπαιδῶν παρὰ ταύτησι 45
τῇσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν τροφήν τῶν παιδῶν τοσ-
αῦτα ἔλεγον. Ἦκουσα δὲ καὶ ^εἄλλα ἐν Μέμφι,
ζέλθῶν ἐς λόγους τοῖσι ἱεῶσι τοῦ Ἡφαίστου. καὶ δὴ καὶ
ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἡλιούπολιν ^δαὐτῶν τούτων εἵνεκεν
ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοισι 50
τούτοις ἐν Μέμφι. οἱ γὰρ Ἡλιουπολῖται λέγονται Αἰγυπ-
τίων εἶναι ^ελογιώτατοι. Τὰ μὲν νυν θεῖα τῶν ἀπηγη-
μάτων οἷα ἤκουον, οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐξηγέσθαι, ἔξω ἢ
τὰ οὐνόματα ^εαὐτῶν μάθων νομίζων πάντας ἀνθρώπους
ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, 55
ὑπὸ τοῦ λόγου ^εἐξαναγκαζόμενος ἐπιμνησθήσομαι.

4 Ὅσα δὲ ἀνθρωπῆϊα πρήγματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολο-
γέοντες σφίσι. Πρώτους ^αΑἰγυπτίους ἀνθρώπων ἀπάν-
των ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν, ^δδωδέκα μέρεα δασαμένους

Edit aucto-
res Herodo-
tus, a qui-
bus accep-
tas res Æ-
gyptias tra-
diturus sit:
de Diis ne-
gat se quid-
quam, nisi
eorum no-
mina, et
quæ rerum
ordo postu-
let, memo-
raturum
esse.

Primos Æ-
gyptios an-
105
num et xii.
ejus partes

^α τοὺς Φ. f.

^γ πρώτους V.S. Et b.d.

^ε ἐωυτῶν εἶναι f.

3.

^α τοῦ ἐν Μέμφι M.K.F. ἐν Μέμ-
φῃ S. et in seqq. Supra ἱερέων S.
et sic alibi.

^δ Sic K.P.F.a.c. Alii παιδίων
cum S. qui mox ταῖς pro τῇσι, et
τροφὴν τῶν παιδίων absque τῇν.

^ε ἄλλων d.

^δ αὐτέων τούτων] Sic M.K. αὐ-
τῶν τούτων F.S. τούτων om. Ald.
b.d.

^ε Sic M.K.R.a.c.F. λογιώτα-
τοι S.V.b.d. Ald. Eustath. Dio-
nys. 232. Sequentia citat Athe-
nagoras Legat. c. 24.

^ε αὐτέων] αὐτῶν S.F. et puto
reliqui. Tum μόνων S.

^ε Sic M.K.R.F.a.b.c. ἀναγκα-
ζόμενος S.d. et al.

4.

^α Αἰγυπτίων d. In pr. Ὅσα δὴ
S. qui mox ἐμολογέοντες.

^δ δωδεκαμόρια S.

invenisse,
Diiſque xii.
et nomina,
et aras, et
ſimulacra,
et delubra
poſuiſſe, a-
nimaliaque
in lapide
cœlaſſe :
Menem ex
hominibus
primum
Thebaidis
regem ; cœ-
teram Æ-
gyptum pa-
ludem fu-
iſſe.

τῶν ὠρέων ἐς αὐτόν. ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρον 60
3 ἔλεγον. ἄγουσι δὲ ἄτοσῶδε σοφώτερον Ἑλλήνων, ἔμοι
δοκέειν, ὅσῳ Ἑλλήνες μὲν διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον
ἐπεμβάλλουσι, τῶν ὠρέων εἵνεκεν Αἰγύπτιοι δὲ τριη-
κοτημέρους ἄγοντες τοὺς δώδεκα μῆνας, ἐπάγουσι ἀνὰ
πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφι ὁ 65
4 κύκλος τῶν ὠρέων ἐς τὰυτὸ περιῖον παραγίνεται. Δω-
δεκά τε θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους
5 νομίσαι, καὶ Ἑλλήνας ἑπαρὰ σφέων ἀναλαβεῖν. βα-
μούς τε καὶ ἀγάλματα καὶ νηοὺς θεοῖσι ἀπονεῖμαι
σφέας πρώτους, καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι. 70
καὶ 70
τούτων μὲν νυν τὰ πλεῶν ἔργῳ ἐδήλουν οὕτω γενόμενα.
6 Βασιλεῦσαι δὲ ἄπρωτον Αἰγύπτου ἀνθρώπων ἔλεγον
7 ἡ Μῆνα. ἐπὶ τούτου, πλὴν τοῦ Θηβαϊκοῦ νομοῦ, πᾶσαν
Αἴγυπτον εἶναι ἕλος· καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον 75
τῶν νῦν ἑνερθε λίμνης τῆς Μοίριος ἑόντων· ἐς τὴν ἀνά-
πλους ἀπὸ θαλάσσης ἑπτὰ ἡμερέων ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποτα-
μόν. 5 Καὶ εὖ μοι ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς χώρας. ἃ δῆλα
γὰρ δὴ καὶ μὴ προακούσαντι, ἰδόντι δὲ, ὅστις γε σύνεσιν
ἔχει, ὅτι Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἑλλήνες ναυτίλλονται, ἐστὶ 80
Αἰγυπτίοισι ἑπὶ κτήτός τε γῆ, καὶ ἑδῶρον τοῦ ποταμοῦ·

^c ἄστρον M.K.F.a. ἀστέρων c.
b.d.S.V.R. Ald.

^d τὸ σῶμα σοφ. S.V. Sed lite-
ræ μα in S. punctis notatæ, tan-
quam delendæ.

^e ἔμοι δοκέειν M.K.R.F.a.b.c.d.
ὡς ἔμοι δοκέει Ald. S. et al. cf. IV.
168.

^f παρὰ σφῶν F. et mox ἀπονεῖ-
μαι σφέας.

^g Sic M.K.F. τουτέων absque
καὶ S.V.R. Paris. Ald.

^h Sic M.K.b. πρῶτον Αἰ. ἀνθρω-
πων R.F.a.c. πρῶτον ἀνθρώπων sine
Αἰγύπτου Ald. d.S.

¹ Μῆνα Ald. S.V.R.b.d. Vall.
Μῆνα K.M. Μῆνα F.a. Μῆνα c.
Mox αὐτὰς pro αὐτῆς S.

^k ὑπερέχων S.

^l Μοίριος M.K.a.c. Μύριος Ald.
S.V. Vall. F.

⁵
^a Sic a.b.d.V.S.R. Ald. cf.
IX. 11. δὴ om. M.K.F. δῆλα
δὴ γὰρ c. Mox γε post ὅστις
om. S.

^b τε om. b.

^c Citat Arrian. Anab. V. 6.
Strabo I. p. 53=30. 61=36.

καὶ τὰ κατύπερθε ^δ ἐτι τῆς λίμνης ταύτης, μέχρι τριῶν
ἡμερῶν πλοῦ, τῆς περὶ ἐκείνοι οὐδὲν ἐτι ^ε τοιόνδε ἔλεγον,
ἔστι δ' ἕτερον ^ι τοιοῦτον.

- 1 Αἰγύπτου γὰρ φύσις τῆς χώρας ἐστὶ τοιήδε. Πρῶτα ⁸⁵
μὲν προσπλέων, ἐτι καὶ ἡμέρης δρόμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς,
κατεῖς ^β καταπειρητηρίην, ^β πηλὸν τε ἀνοίσεις, ^ι καὶ ἐν
ἑνδεκα ^κ ὀργυῖσι ἔσαι. τοῦτο μὲν ἐπὶ ^ι τοσοῦτο δηλοῖ
6 πρόχυσιν τῆς γῆς εἰῶσαν. ^α Αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου Lon
ἐστὶ μῆκος τὸ παρὰ θάλασσαν, ἐξήκοντα σχοῖνοι, κατὰ ⁹⁰ mar
ἡμέες διαιρούμεν εἶναι Αἶγυπτον ἀπὸ τοῦ ^β Πλινθινήτεω
κόλπου μέχρι ^ε Σεβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον
ὄρος ^δ τείνει. ^ε ταύτης ὦν ἅπο οἱ ἐξήκοντα σχοῖνοί εἰσι.
10 οἱ μὲν γὰρ ^ι γεωπεῖναί εἰσι ἀνθρώπων, ^β ὀργυῖσι με-
μετρήκασι τὴν χώραν· ὅσοι δὲ ^β ἦσσαν γεωπεῖναι, στα- ⁹⁵
θίοισι· οἱ δὲ πολλὰν ἔχουσι, παρασάγγησι· οἱ δὲ ἄφθο-
30 νον ^ι λίην, σχοῖνοισι. δύναται δὲ ὁ μὲν παρασάγγης
τριήκοντα στάδια· ὁ δὲ ^κ σχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ^ι ἐὼν

^δ ἐστὶ K. ἐπὶ R. καθύπερ ἐτι S.
^ε ταῦδε om. S.V.b. οὐδὲν ἐπέ-
λεγον d.

^ι τοῦτο a. τοιοῦτον Ald. S.V.
R.b.c.d. τοῖνδε M.K.F. cf. I.
207. Mox φύσις ἐστὶ τῆς γ. S.

^β κατὰ π. Ald. K. Paris.

^β πηλὸν S.d. Ald.

^ι καὶ ἑνδεκα P.S. ἐν δέκα F.c.
et sic a. sed ita ut inter ἐν et
δέκα nonnihil spatii intersit, quod
litteras εν capere possit.

^κ ὀργυῖσι F.S.

^ι Sic F.a. Vulgo τοσοῦτον.

6.

^α Sic Schweighæuserus cum
Schæfero. αὐτὶς δὲ αὐτῆς Αἰ. ἐστὶ
edd. vulg. Alii mas. αὐτὶς δὲ αὐ-
τῆς. Alii αὐτῆς δὲ τῆς. αὐτῆς δὲ τῆς
Αἰγύπτου ἐπὶ Ald. S. qui mox ἡμεῖς.

^β Sic S.M.K.P.F. (ubi τοῦ

om.) Πλινθινήτεω A.B.V. Ald.
Vid. Holsten. ad Steph. v. Πλιν-
θίνη, Vossium ad Scylac. p. 106.

^ε Σεβωνίδος Ald. V.S.b.

^δ τείνει S.V. Ald. Vall. Pari-
sini, R. cf. III. 5. Deest M.K.
et F. pr.

^ε Sic F.a.R.K.M. ἀπὸ vulg.
om.

^ι γεωπεῖναι S.F. et sic mox. Æ-
mulatur hæc Max. Tyr. XXXIX.
p. 459. leviter lapsus. Vid.
Ruhnken. ad Timæum p. 49 =
68. Wess.

^β ὀργυῖσι K.S.

^β ἦσσαν Schæfer. Mox παρα-
σάγγησιν S.

^ι λίην om. c. Mox μὲν om. a.
et F. pr.

^κ σχοῖνος] Suidas in v.

^ι ἐὼν S.K.F.b.

- 4 Αἰγύπτιον, ἐξήκοντα στάδια. οὕτω ἂν εἴσαν Αἰγύπτου
στάδιοι ἐξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, τὸ παρὰ θάλασσαν.
- 7 Ἐνθεῦτεν ^a μὲν καὶ μέχρι Ἑλίουπόλιος ἐς τὴν ^b μεσό-
γαιαν, ἔστι εὐρέα Αἴγυπτος, εἴϋσα πᾶσα ὑπὲρ τε καὶ
^c ἄνδρος, καὶ ἰλύς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς ^d τὴν Ἑλιούπολιν
ἀπὸ θαλάσσης ^e ἄνω ἰόντι, παραπλησίη τὸ μῆκος τῇ ἐξ
Ἀθηνέων ὁδῷ, τῇ ἀπὸ τῶν ^f δώδεκα θεῶν τοῦ βωμοῦ
φερουσῇ ἔς τε ^b Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ
3 Ὀλυμπίου. σμικρόν ⁱ τι τὸ διάφορον εὐροί τις ἂν λογι-
ζόμενος τῶν ^k ὁδῶν τουτέων, τὸ μὴ ἴσας ^l μῆκος εἶναι, οὐ
πλέον πεντεκαίδεκα σταδίων· ἢ μὲν γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ
^m Ἀθηνέων, ⁿ καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων, ὥς μὴ ^o
8 εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων· ἢ δὲ ἐς Ἑλιούπολιν ἀπὸ
θαλάσσης, πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων. Ἀπὸ δὲ Ἑλι-
ουπόλιος ἄνω ἰόντι, στενὴ ἔστι Αἴγυπτος. τῇ μὲν γὰρ,
τῆς Ἀραβίης ὅρος παρατέταται, φέρον ἀπ' ἄρκτου ^p πρὸς
μεσαμβρίας τε καὶ νότου, αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν ^q
καλεομένην θάλασσαν· ἐν τῷ ^b αἰ λιθοτομίαι ἐνεῖσι, αἰ
- Utrumque
latus inde
ab Helio-
poli monte
cinctum,
alterum
Arabico,
alterum Li-
byco.

7.
^a Deest μὲν Ald. S. Sed ha-
bent mss. plerique.

^b μεσόγειαν S.

^c ἄνδρος omnes mss. Schweigh-
æuserus cum Larchero malebat
εὐδρος coll. IV. 47. ubi duo mss.
ἐνδρος, ut hic correxit Hennicke.
Lectionem vulgatam retinui. Æ-
gyptum enim aquis irriguam
temere dixeris, quæ Nili solum
inundationibus fecundetur.

^d τὴν om. F.c.

^e ἄνω ἀνιόντι S.d. Ald.

^f Sic K.P. Valckenærius ci-
tat I. 98. VI. 127. VII. 6. 62.
90. VIII. 100. 118. 120. IX. 7.
106. Alii Ἀθηναίων.

^g δώδεκα S.

^h Sic S.V.F.a. Πίσσαν R. Ald.

et al. Πέσαν bis M.K.

ⁱ τι τὸ διάφορον M.K.R.a.c. τι
διαφέρειν Ald. S.V.b. τι διάφορον d.
τὸ διάφορον F.

^k ὁδῶν S.F.a. ὁδῶν K. οὐδῶν Ald.
cf. III. 126.

^l Sic K.R.M.F.a.c. Vulgo om.
μῆκος cum S. qui mox ἐπὶ Πίσαν.

^m Sic P.K. Vulgo Ἀθηναίων.

ⁿ κατὰ δὲ Ald. d.

^o Sic Ald. V.S.R.a.b.d. ὥς om.
M.K.F.c.

8.

^p Sic M.K.R.F.a.b.c. ἐς με-
σαμβρίας Steph. Marg. πρὸς με-
σαμβρίην τε καὶ νότον Ald. d. S.
Mox αἰ S.

^q Sic M.K.F.a.c. καὶ λιθοτ.
Ald. V.S.R.b.d.

εἰς τὰς πυραμίδας κατατμηθεῖσαι τὰς ἐν ᾠ Μέμφι. ταύτη
 μὲν λῆγον, ἀνακάμπει εἰς τὰ εἴρηται, τὸ ὄρος. τῇ δὲ
 αὐτὸ ἐαυτῷ ἐστὶ ᾠ μακρότατον, ὡς ἐγὼ ἐπυνθανόμην δύο 20
 μῆκων αὐτὸ εἶναι ᾠ τῆς ὁδοῦ ᾠ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην· τὰ
 δὲ πρὸς τὴν ἡῶ, λιβαντοφόρα αὐτοῦ τὰ ᾠ τέρματα εἶναι.
 3 τοῦτο μὲν νυν τὸ ὄρος τοιοῦτο ἐστὶ. Τὸ δὲ πρὸς Λιβύης
 τῆς Αἰγύπτου, ὄρος ᾠ ἄλλο πέτρινον τείνει, ἐν τῷ αἰ πυ- 107
 ραμίδες ἐνεῖσι, ψάμμω ᾠ κατειλυμένον, ᾠ τεταμένον τὸν 25
 αὐτὸν τρόπον ᾠ τὸν καὶ τοῦ ᾠ Αραβίου τὰ πρὸς μεσαμ-
 ᾠ βρίην φέροντα. Τὸ ᾠ δὴ ἀπὸ ᾠ Ἡλιουπόλιος, οὐκέτι
 ᾠ πολλὸν χωρίον, ὡς εἶναι Αἰγύπτου· ἀλλ' ὅσον τε ᾠ ἡμε-
 ρῶν τεσσέρων ἀναπλόου ᾠ στεινὴ ἐστὶ Αἴγυπτος ἐοῦσα.
 5 τῶν δὲ οὐρέων τῶν εἰρημένων τὸ μεταξὺ, πεδιάς μὲν 30
 ᾠ γῆ· στάδιοι δὲ μάλιστα ἐδόκεόν μοι ᾠ εἶναι, τῇ στεινό-
 τατόν ἐστι, δῆκοσίων οὐ ᾠ πλείους, ἐκ τοῦ ᾠ Αραβίου ᾠ οὐ-
 6 ρεος εἰς τὸ Λιβυκὸν ᾠ καλούμενον. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν αὐτῆς
 οὐρέα Αἴγυπτός ἐστι. Πέφυκε ᾠ μὲν νυν ᾠ ἡ χώρα αὕτη
 9 αὕτω. ᾠ Ἀπὸ δὲ ᾠ Ἡλιουπόλιος εἰς Θήβας, ἐστὶ ἀνάπλοος
 ἐννέα ἡμερῶν· στάδιοι δὲ τῆς ὁδοῦ, ἐξήκοντα καὶ ὀκτα- 35
 κᾠ σίοι καὶ τετρακισχίλιοι, σχοίνων ἐνὸς καὶ ὀγδᾠκοντα

Latitudo ab
 Heliopoli
 ad Thebas,
 et a Thebis
 ad Elephan-
 tinem.

ᾠ Μέμφι S.F.

ᾠ μακρότατον M.K.R.F.a.b.c.
μακρότερον d. Ald. S.

ᾠ τῆς ὁδοῦ om. S.

ᾠ Sic R.K.M. et mox ᾠ ἡῶ. Vul-
go ᾠ utrobique. ᾠ ἡοῦς—ᾠ ἡῶ F.

ᾠ τέλματα S.

ᾠ ἄλλο ᾠ ὑπερτείνει R.F.a.c.P.
marg.

ᾠ Sic M.K.F.b.d. κατειλημέ-
νων R.S.V.a.c. edd. vett.

ᾠ Sic Ald. b. τεταμμένον S.V.
c.d. verbum om. K.M.F.a. κατὰ
τὸν αὐτὸν τρ. a.

ᾠ Sic M.K.F.a.b.c. τὸν om.

Ald. S.V.d.

ᾠ Sic K.P.a.c.F. Vulgo πολ-
λᾠ ᾠ χωρίων cum S.

ᾠ ἐστὶ στεινὴ F.S.

ᾠ δὲ om. M.K. Mox ᾠ ἡρέων S.

ᾠ γῆς S.d.

ᾠ εἶναι om. S.

ᾠ πλείους F.a.

ᾠ ὄρεος S.F. pr. sed statim corr.

ᾠ καλούμενον K. Eton. F.a.
probante Wassio Thucyd. IV.
36. Mox Αἴγυπτος οὐρέα S.

ᾠ Sic M. et alii. μὲν ᾠ Ald. S.
V.d.

2 εόντων. οὔτοι ^ασυντεθειμένοι οἱ στάδιοι Αἰγύπτου, τὸ μὲν
 παρὰ θάλασσαν, ἤδη μοι καὶ πρότερον δεδήλωται ὅτι
 ἐξακοσίων τέ ἐστι σταδίων καὶ τρισχιλίων ὅσον ^βδέ τι
 ἀπὸ θαλάσσης ^γἐς μεσόγαίαν μέχρι Θηβέων ἐστὶ, ση-40
 3 μανέω. στάδιοι γάρ εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ-
 χίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἐς Ἐλεφαντίνην καλεομένην
 πόλιν, στάδιοι ^δχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.

IO

Terra inter
 montem
 Arabicum
 et Liby-
 cum, olim
 sinus ma-
 ris.

Ταύτης ὦν ^ατῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, κα-
 τάπερ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον, ἐδόκεε ^βδὲ καὶ αὐτῷ μοι εἶναι 45
 2 ἐπὶ κτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων
 τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ ^γμεταξὺ ἐφαίνετό
 μοι εἶναι κοτε κόλπος θαλάσσης, ^δὥσπερ γε τὰ περὶ
 Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαϊάνδρου
 πεδίων ^εὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μέγαλοις συμβα-50
 3 λείειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποτα-
 μῶν, ἐνὶ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου, ὄντος ἑπταστό-
 μου, οὐδεὶς αὐτῶν πλήθος πέρι ἄξιος συμβληθῆναι ^εἐστὶ. 55
 4 εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ὄντες

9.

^α Sic F.a. Vulgo cum S. συν-
 τεθειμένοι. Mox οἱ ante στάδιοι ex
 F. In pr. ἐστὶν ἐς Θήβας ἀνάπλεος
 S. qui mox ἐνὸς ὁδῶκεντα.

^β Sic R.K.M.F.a.b.c.d. Vulgo
 δὲ τῇ cum S.

^γ Sic R.P. μέχρι Θηβαίων μεσό-
 γαυιά ἐστι vulgo, μέχρι Θηβαίων
 μεσόγαυιά ἐστι S. Vid. Gronovius
 ad Arrian. Anab. III. 5. Mox
 πόλιν καλεομένην S.

^δ χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι M R.K.
 F.a.c. εἴκοσι καὶ ἑκτ. Ald. Vall. b.
 S. εἰ καὶ ἑκτ. d.

10.

^α τῆς χώρας exciderunt ex ed.
 Wessel. et seqq. Mox ἱερεῖς S.

^β δὲ om. M.K. et F.a. pr. sed
 in his additum a m. antiqua.
 Mox ἱερέων S. et Μέμφην.

^γ μεταξὺ γ' Ald. μ. γε φαίν. S.
 γε om. M.K.

^δ Sic M.K.F.a.b.c. ὥσπερ τὰ τε
 π. ^ε Ald. d. S.

^ε Sic R.K.M.F.a.b.c. Ceteri
 ὡς cum S. Collatis vero codd.
 lectionibus, vide ne genuina auc-
 toris scriptura hujusmodi fu-
 erit, ὥσπερ τὰ τε περὶ etc. ac de-
 inde ὡς γε εἶναι etc. SCHWEIGH-
 JEUSER.

^ι Sic M.K.F.a.c.d. ἑπταστόμου
 Ald. S.b.V.R.F. pro v. l.

^ε ἐστὶ om. V. et deleuit Schæ-
 ferus. συμβληθῆναι ἐστὶν S.

- ¹μεγάλα, οἱ τινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσι·
τῶν ἐγὼ ἰφράσαι ἔχω οὐνόματα, καὶ ἄλλων, καὶ οὐκ
ἤκιστα Ἀχελώου· ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης, καὶ ^κἐξείς
ἐς θάλασσαν, τῶν Ἐχινάδων ἡσων τὰς ἡμίσεας ἤδη
II ἤπειρον πεποιήκε. Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρης, Αἰγύπ- 108
του δὲ οὐ πρόσω, κόλπος θαλάσσης ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυ- 61
θρῆς καλεομένης ²θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ
³στεινὸς, ὡς ἔρχομαι φράσω. μῆκος μὲν ^επλόου, ἀρ-
ξαμένῳ ἐκ μυχοῦ διεκπλῶσαι ἐς τὴν ⁴εὐρέην θάλασσαν,
ἡμέραι ἀνασιμιῶνται τεσσεράκοντα, εἰρεσίῃ χρωμένῳ· ⁶⁵
εὖρος δὲ, τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἡμισυ ἡμέρης
πλόου. ^ερήχι δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἀμπωτις ἀνὰ πᾶσαν
³ἡμέρην γίνεται. ἕτερον τοιοῦτον κόλπον ¹καὶ τὴν Αἰγυπ-
τον δοκέω γενέσθαι ^εκού· τὸν μὲν, ἐκ τῆς ^ββορηίης θα-
λάσσης κόλπον ¹ἐσέχοντα ἐπὶ ^κΑἰθιοπίας· τὸν δὲ [ἰ' Α- 70
ράβιον, τὸν ἔρχομαι λέζων,] ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ

108
Sinu
bicus
simil
quon
Ægyt
fuisse

¹ Sic M.K.V.F.a.b.c. μεγάλαίεαι
S. μεγάθει d. μεγάθει Schæfer.
Vulgo μεγάθεις. cf. I. 202. III.
102. 107.

¹ φράσω S.

^κ ἐξείς] M.K.R.F.a.b.c. ἐξίων
Ald. V.S.d. Eustath. Dionys.
431. Mox ἐς τὴν θάλασσαν edd.
vett. sed τὴν om. mss. plerique
et Eustath.

¹ ἡμίσεας Stegerus.

II.

² θαλάσσης om. S. vulgo. Sed
præbent R.M.K.P.F.a.b.c.d.

^β Sic F.a. Vulgo στενός.

^ε πλόου K.P.F.a. ἀρξαμένου K.
R. Tum μάχου S.V. Ald. Ina-
cho Vall.

⁴ Sic S. Alii εὐρείην.

^ε ριχίη F. et in marg. ριχίη αὐχ-
μός. Mox ἀμπωτις S.

¹ Sic M.K.R.F.d. καὶ ἐπὶ τὴν

Ald. V.S.a.b.c.

^ε Sic M.K.R.F.a.b.c. κου om.
Ald. V.S.d.

^β Sic K.F. cf. II. 158. 159.
IV. 37. 42. βορείης vulg. ante
Wessel. βορέ S. βορέης Ald.

¹ Sic R. Cui lectioni bene ad-
movet Wesselingius I. 193. ἐσ-
έχει δὲ ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐ-
φράτη. II. 158. ἐσέχει δὲ ἐς τὴν
Ἐρυθρὴν θάλασσαν. Aristid. II. p.
354. Jebb. εἰς τοὺς παρ' ἡμῶν τό-
πους ἐσέχει θάλασσα, ἣ καλεῖται
Κασπία. ἐσέχοντα M.K.a.b.c. ἐσ-
χέοντα F. ἔχοντα Ald. d.S. κόλ-
πον om. S. Ald.

^κ Αἰθιοπίην S. qui mox Συρίην
σχεδὸν ἀλλήλοισι.

¹ Uncinis inclusit Schweigh-
æuserus, quasi ex scholio in-
vecta.

2 ¹έόντων. οὔτοι ²συνταβήμενοι αἱ στάδιοι Αἰγύπτου, τὸ μὲν
παρὰ θάλασσαν, ἥδη μοι καὶ πρότερον δεδήλωται ὅτι
ἑξακοσίων τέ ἐστι σταδίων καὶ τρισχιλίων· ὅσον ³ἔδ' ἐτι
ἀπὸ θαλάσσης ἕς μεσόγαιαν μέχρι Θηβέων ἐστὶ, ση- 40
3 ⁴μανών. στάδιοι γάρ εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ-
χίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἕς Ἐλεφαντίνην καλεομένην
πόλιν, στάδιοι ⁵χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.

IO

Terra inter
montem
Arabicum
et Liby-
cum, olim
sinus ma-
ris.

Ταύτης ὦν ⁶τῆς χώρης τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, κα-
τάπερ οἱ ἱεῖες ἔλεγον, ἔδοκεε ⁷ἔδ' καὶ αὐτῷ μοι εἶναι 45
2 ⁸ἐπικτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων
τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ ⁹μεταξὺ ἐφαίνετό
μοι εἶναί ποτε κόλπος θαλάσσης, ¹⁰ὥσπερ γε τὰ περὶ
Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαϊάνδρου
πεδίοι· ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβα- 50
3 ¹¹λέειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποτα-
μῶν, ἐνὶ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου, ἔοντος ἑνταστό-
μου, οὐδεὶς αὐτῶν πλήθεος πέρι ἄξιος συμβληθῆναί ¹²ἐστι. 55
4 ¹³εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἔοντες

9.

^a Sic F.a. Vulgo cum S. συν-
ταβήμενοι. Mox αἱ ante σταδίων ex
F. In pr. ἐστὶν ἐς Θήβας ἀνάπλεος
S. qui mox ἐπὶς ὀγκώματα.

^b Sic R.K.M.F.a.b.c.d. Vulgo
ἔδ' τῇ cum S.

^c Sic R.P. μέχρι Θηβαίων μεσό-
γαιά ἐστι vulgo, μέχρι Θηβαίων
μεσόγαιά ἐστι S. Vid. Gronovius
ad Arrian. Anab. III. 5. Mox
ἐὼς καλεομένης S.

^d χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι M.R.K.
F.a.c. εἴκοσι καὶ ὀκτ. Ald. Vall. b.
S. εἰ καὶ ὀκτ. d.

10.

^e τῆς χώρης exciderunt ex ed.
Wessel. et seqq. Mox ἱερεῖς S.

^f ἔδ' om. M.K. et F.a. pr. sed
in his additum a m. antiqua.
Mox ἱερεῖς S. et Μέμφην.

^g μεταξὺ γ' Ald. μ. γε φαίν. S.
γε om. M.K.

^h Sic M.K.F.a.b.c. ὥσπερ τὰ τε
π. Ἰλ. Ald. d. S.

ⁱ Sic R.K.M.F.a.b.c. Ceteri
ὡς cum S. Collatis vero codd.
lectionibus, vide ne genuina auc-
toris scriptura hujusmodi fu-
erit, ὥσπερ τὰ τε περὶ etc. ac de-
inde ὡς γε εἶναι etc. SCHWΕΙG-
ER.

^j Sic M.K.F.a.c.d. ἐνταστόμου
Ald. S.b.V.R.F. pro v. l.

^k ἐστὶ om. V. et deleuit Schae-
ferus. συμβληθῆναί ἐστιν S.

Συρίης· σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι ^m συντετραίνοντας τοὺς
 4 μυχούς, ὀλίγον δέ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρας. ^a εἰ
 ὦν δὴ ἐβελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον ἃ Νεῖλος ἐς τοῦτο τὸν
 Ἀράβιον κόλπον, τί μιν καλύει ῥέοντος τούτου ^o ἐκχῶσ- 75
 5 θῆναι ἐντὸς γε δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἔλπομαί
^p γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἄν. κοῦ γε δὴ, ἐν τῷ
 προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ^q ἢ ἐμὲ γενέσθαι, ^r οὐκ
 ἂν χωσθεῖη κόλπος καὶ πολλῶ μεζῶν ἔτι τούτου, ὑπὸ
 12 τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ οὕτως ἐργατικῶν; Τὰ περὶ 80
 Αἴγυπτον ὦν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι, καὶ
 αὐτὸς ^a οὕτω κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον
 προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, ^b κογχυλιά τε φαινόμενα
 ἐπὶ τοῖσι ^c οὔρεσι, καὶ ἄλμην ἐπανθέουσαν, ὥστε καὶ τὰς
 2 πυραμίδας δηλέεσθαι· καὶ ^d ψάμμον μῶνον Αἰγύπτου 85
 ὅρος ταῦτο ^e τὸ ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον· πρὸς δὲ, τῇ χώρῃ
 οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρω εὐούση τὴν Αἴγυπτον προσ-
 εικέλην, οὔτε τῇ Λιβύῃ, ^f οὐ μὲν οὐδὲ τῇ Συρίῃ· (τῆς γὰρ
 Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται,) ἀλλὰ
 8 μελάγγαιόν τε καὶ κατερρηγνυμένην, ὥστε εὐούσαν ἰλύν 90
 τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας ^h κατενηνειγμένην ὑπὸ τοῦ

Argumenta
 hujus rei
 ex terre a
 vicinis di-
 versae na-
 tura.

^m Sic M.K.F. συμπεραίνοντας
 a.b.c.d.S.V.R. Ald. F. pro v. l.
 conf. Wessel. ad Diod. Sic. III.
 44. qui et Aeschyl. Choëph.
 449. indicavit.

^a δὴ om. M.F.a. sed habent
 F.a. pro v. l. Mox ἐβελήσειε tan-
 quam ex Ald. R. citat Wesse-
 lingius. Atqui Aldus cum vulg.
 consentit.

^o Sic M.K.F.a.c. χωρισθῆναι
 R. χωσθῆναι S. vulg. Mox μὲν
 post ἐγὼ om. S.

^p Sic M.R.K.F.a.b.c. τε sine
 καὶ Ald. d.S.

^q ὀλμαι S.

^r Sic Ald. S.V.a.b.d. οὐκ ἀνα-

χωσθεῖη M.K.C.F. ἀναχωρισθεῖη R.
 Mox μεζῶν S.

12.

^a ὅτος ὅτω καταδοκέω S. ὅτω
 καταδοκέω Ald.

^b Eustath. Od. δ'. p. 1509,
 32=186, 42.

^c Sic F. Vulgo ὄρεσι.

^d βάμμον μόνον S.

^e τὸ om. d.

^f Sic P.F. et forte alii. ὡ μὲν
 vett. edd.

^g μελάγγειον Ald. S.V. Mox
 ὥστε οὔσαν S.

^h Sic M. Paris. κατενηνειγμένην
 Ald. S. κατενηνειγμένην K. κατενη-
 νημένην F. κατανεν. Ald.

3 ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἰδμεν ἐρυθροτέρην τε γῆν, καὶ 109
 ἡ ὑποψαμμοτέρην· τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργι-
 λωδεστέραν τε καὶ ἡ ὑπόπετρον εἴουσιν.

13 Ἐλεγον δὲ καὶ τότε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς 95
 χώρας ταύτης οἱ ἱεῖες, ὡς ἐπὶ ἡ Μοίριος βασιλέος, ὅπως
 ἔλθοι ὁ ποταμὸς ἐπὶ ὀκτὼ πήχεας τὸ ἐλάχιστον, ἡ ἄρ-
 2 δεσκε Αἴγυπτον τὴν ἐνερθε Μέρμιος. καὶ ἡ Μοίρι οὐ κα-
 ῖν ἔτα ἡ εἰνακόσια τετελευτηκότι, ὅτε τῶν ἱεῶν ἡ ταῦτα
 3 ἐγὼ ἤκουον. νῦν δὲ, ἡ ἢ μὴ ἐπ' ἐκκαίδεκα ἡ πεντεκαί-
 δεκα πήχεας ἀναβῆ τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμὸς, οὐκ ὑπερ- 1
 4 βαίνει εἰς τὴν χώραν. δοκέουσι ἔτε μοι Αἰγυπτίων οἱ
 ἐνερθε ἡ τῆς λίμνης τῆς Μοίριος οἰκούντες τὰ τε ἄλλα
 χωρία καὶ τὸ καλούμενον Δέλτα, ἡν οὕτω ἡ χώρα αὐ-
 τη κατὰ λόγον ἐπιδιδόι εἰς ὕψος, καὶ τὸ ὁμοῖον ἀποδι- 5
 δοῖ εἰς αὐξήσειν, μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου πεί-
 σσθαι τὸν πάντα χρόνον ἡ τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τὸ
 5 κοτε αὐτοὶ Ἑλληνας ἔφασαν πείσσθαι. ἡ πυνθόμενοι γὰρ
 ὡς ὑεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποτα-
 μοῖσι ἄρδεται, κατὰπερ ἡ σφετέρη, ἔφασαν “ Ἑλληνας 10
 “ ψευσθέντας κοτὲ ἐλπίδος μεγάλης, κακῶς ἡ πεινή-

Quanta
 Nili altitu-
 do irrigarit
 Egyptum
 regnante
 Mæri; [ab
 a. 1358 ad
 1329. 2,
 101] quan-
 ta, Herodo-
 ti ætate.
 Fama pe-
 riculum
 esse metu-
 endum et
 Græcia,
 nisi pluit,

¹ ἰδμεν K.F.

² ὑποψαμμοτέρον b.

¹ ὑπόπετρον F.

13.

^a Sic M.K.F. Μύριος S. (qui tum βασιλεὺς pro βασιλεὺς) alii et F. pro v. l. Supra ἱερεὺς S. ut sæpius.

^b Sic M.K.P. alii. Wesselingus attulit Abydenum Ensebii Præp. IX. 41. Vulgo ἄρδεσκε.

^c Μοίρι R. Μύρι M.K. Μοίρη F. Μόρις S.d. et alii. Mox τετελευτηκώς Ald. S.

^d Sic K.R.P. alii. cf. II. 145.

Vulgo ἐνακόσια.

^c ἐγὼ ταῦτα F.

^f Sic F.S. Vulgo ei μὴ. Vid. Herman. de part. c. II. 7.

^g Sic M.K.F.a.b.c. Alii cum

S. δέ μοι d. μοι δέ.

^h τῆς om. F.a. Tum μύριος S.

ⁱ εἰς ὕψος—ἀποδιδόι om. K.

^k τὸν ἐπίλοιπον om. S. qui mox οἱ Αἰγ. improbante Schweighæusero. Αἰγύπτιοι om. c. Deinde Ἑλληνας οὗτοι S.

^l πυνθόμενοι R.K.M. et alii. πυνθανόμενοι Ald. S.

^m πονήσεν Ald. C.

6 “ σειν.” τὸ δὲ ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν, ὡς “ εἰ μὴ
 “ ἡ ἐθέλησει σφι ὑεῖν ὁ θεὸς, ἀλλ’ αὐχμῶ διαχρᾶσθαι,
 “ λιμῶ οἱ Ἕλληνες οὐκ αἰρεθήσονται· οὐ γὰρ δὴ σφι ἔστι
 “ ὕδατος ἢ οὐδεμία ἄλλη ἀποστρόφη, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς 15
 “ ἡ μῶνον.” Καὶ ταῦτα μὲν ἐς Ἕλληνας Αἰγυπτίοισι
 “ ὀρθῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ νῦν, καὶ αὐτοῖσι Αἰγυπ-
 “ τίοισι ὡς ἔχει, φράσω. εἴ σφι ἡ θέλοι, ὥς καὶ πρότερον
 εἶπον, ἡ χώρα ἡ ἐνεργε Μείμφιος (αὕτη γὰρ ἔστι ἡ αὐ-
 “ ξανομένη) κατὰ λόγον τοῦ ἐπαροισχομένου χρόνου ἐς ὕψος 20
 αὐξάνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτη οἰκόντες Αἰγυπτίων
 πειθήσουσι; εἰ ἢ μήτε γε ὕσταί σφι ἡ χώρα, μήτε ὁ 110
 ποταμὸς οἷός τ’ ἔσται ἔς τὰς ἀρούρας ὑπερβαίνειν.
 3 Ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἡ ἀπονητότατα καρπὸν κομίζον-
 “ ται ἐκ γῆς, τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων ἡ πάντων, καὶ 25
 “ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων· οἱ οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες
 αὐλακὰς ἔχουσι πόνους, οὔτε ἡ σκάλλοντες, οὔτε ἄλλο
 ἐργαζόμενοι οὐδὲν τῶν ἡ ἄλλοι ἄνθρωποι περὶ λήϊον πονέ-
 “ ουσι· ἀλλ’ ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ὁ ἐπελθὼν
 ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἡ ἀπολείπη ὀπίσω, τότε 30
 σπείρας ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ ἄρουραν, ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν

I 4
 et Ægyptiis,
 ubi non
 possit flui-
 us in ter-
 ram altius
 crescentem
 exspatiari.
 Minimo
 labore Æ-
 gyptios ter-
 ram Nilo ir-
 rigatam fruc-
 tum perci-
 pere.

ⁿ ἐθέλῃσι Ald. c. ἐθέλῃσιν S. θελήσει F. Mox σφίσι pro σφι F. Ald.

^o ἀναρεθ. S.

^p οὐδεμὴν] οὐδεμία F.S.

^q μῶνου C.

14.

^a ὀρθῶς—Αἰγυπτίοισι om. S.V.

^b Sic M.K.F.a. ἐθέλοι c. θέλει R. ἐθέλῃσι S.b.d. ἐθέλῃσι Ald.

^c καὶ ὡς F.

^d αὐξομένη S.

^e Sic S.R.M.K.V.F.a.c.d. παρρηχόμενον vulg. et d. Mox Αἰγυπτίων οἰκόντες S.

^f Sic R.K.M.P.a.b.c. ζεται F.

Vulgo cum S. μήτε γέυσεται σφι ἡ χώρα τὰ ἀπὸ Διὸς, μήτε.

^g ἐς τὰς om. S. vulgo. Habent M.R.K.

^h ἀπονητότατοι F.

ⁱ ἐκ γῆς R.M.K.V.F. Paris. ἐκ τῆς S. ἐκτὸς τῶν τε vulgo.

^k πάντων K.F. ἀπ. ἀνθρώπων S.

^l τῶν om. F.

^m οὔτε σκάλλοντες om. S.

ⁿ οἱ ἄλλοι R.M.F.a. ἄλλοι Ald. ἄνθρωποι om. S.

^o Sic V.R.K.S.M.F. Paris. ἐκατελθὼν edd. vett.

^p ἀπολείπει F.a.c. ἀπολείπει S.

1 ὕς. ἐπεὰν δὲ ᾠ καταπατήσῃ τῇσι ὑσὶ τὸ σπέρμα, ᾠμη-
τον τὸ ἀπὸ τούτου μένει. ἀποδινήσας δὲ ᾠ τῇσι ὑσὶ τὸν
σῖτον, οὕτω κομίζεται.

- 15 Εἰ ὦν ᾠ βουλόμεθα γνώμῃσι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι ᾠ τὰ
περὶ Αἴγυπτον, οἱ φασὶ τὸ Δέλτα μῶνον εἶναι Αἴγυπ- 35
τον, ἀπὸ ᾠ Περσέος ᾠ καλομένης σκοπιῆς λέγοντες τὸ
παρὰ θάλασσαν εἶναι ᾠ αὐτῆς μέχρι ᾠ Ταριχειῶν τῶν
2 Πηλουσιακῶν, ᾠ τῇ δὴ ᾠ τεσσαράκοντά εἰσι σχοῖνοι· τὸ δὲ
ἀπὸ θαλάσσης λεγόντων ἐς ᾠ μεσόγαίαν ᾠ τείνειν αὐτὴν 40
μέχρι ᾠ Κερκασάου πόλιος, κατ' ᾠ ἣν σχίζεται ὁ Νεῖλος,
3 ἔς τε Πηλούσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον· τὰ δὲ ἄλλα λε-
γόντων τῆς Αἰγύπτου, τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ Ἀραβίης
εἶναι· ἀποδεικνύοιμεν ἂν, τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι,
4 Αἰγυπτίοισι οὐκ εἶσαν πρότερον χώρην. ᾠ ἥδη γὰρ σφι 45
τό γε Δέλτα, ὥς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι, καὶ ἐμοὶ
δοκεῖ, ἔστι κατάρρυτον τε καὶ νεωστὶ, ὥς λόγῳ εἰπεῖν,
5 ἀναπεφνήος. εἰ τοῖνυν σφι χώρην γε ᾠ μηδεμία ὑπῆρχε,
τί ᾠ περιεργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι;

Ionum sen-
tentia de
Ægypto
refellitur.

q Sic M.R.K.F. Paris. κατα-
πατήσῃ ὑσὶ V.S. καταπατηθῇ τοῖσι
ισί Ald.

r τὸν ἀμητὸν Ald. S. ἄμητον de-
dit Schweigh. ex F.a.c. Deest
articulus M.K.P.

s Sic mss. nonnulli. Alii τοῖσι
cum S.

15.

a βουλοίμεθα Benedictus, pro-
bante Schweighæusero. Mox
γνώμῃσι τισιν S.

b Sic R.M.K.F.a. περὶ Αἰγύπ-
του sine τὰ Ald. b.d.S. et sic ed.
Wesseling.

c Sic F.a. Vulgo Περσέως.

d Sic M.V.K.F. Paris. Vulgo
καλομένην cum S.

e Sic R.K.F.a.c. αὐτὴν b.M.S.
Ald. Gronov. Schæfer.

f Sic S. Ταριχειῶν F.a.c. Alii
ταριχειῶν.

g Sic F.a. Vulgo τῇδε. S. τῇ
δέ.

h τεσσαρ. F.S. Ald.

i μεσόγαίαν S. passim.

k τείνειν αὐτὴν Ald. V.S.R.a.
τείνειν αὐτῶν M.K.F.c.

l Κερκασά πόλιος F.

m ἥδη] ἥτοι γὰρ profecto enim
Benedictus. Mox δοκεῖ S.

n μηδεμίαν] μὴ δὲ μία F. μηδε-
μία S.

o Sic R.F.a.b.c. περιεργάζοντο
M. περιεργάζονται S.d. et vulgo.

οὐδὲ ῥ' ἔδει σφέας ἐς ἧ διαπείραν τῶν παιδίων ἵναί, τίνα III
 6 γλῶσσαν ἑκαστὴν ἀπήσουσι. Ἄλλ' οὔτε Αἰγυπτίους 51
 δοκέω ἅμα τῷ Δέλτα τῷ ὑπ' Ἰώνων καλεομένῳ γε-
 νέσθαι, αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο·
 προΐουσης δὲ τῆς χώρας, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπο-
 μένους ἑαυτῶν ἐγένεσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαί- 55
 7 νοντας. τὸ δ' ὧν πάσαι αἱ Θῆβαι, Αἴγυπτος ἑκαλέετο·
 τῆς τὸ περίμετρον στάδιοι εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ
 16 ἑξακισχίλιοι. Εἰ ὧν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκο-
 2 μεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου. εἰ δὲ ὀρθή
 ἐστὶ ἢ τῶν Ἰώνων γνώμη, Ἑλληνάς τε καὶ αὐτοὺς Ἴω- 60
 νας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογιζέσθαι· οἱ φασὶ
 τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην
 3 καὶ Λιβύην. τέταρτον ἃ γὰρ δὴ σφέας δεῖ προσλογί-
 ζέσθαι, Αἰγύπτου τὸ Δέλτα· εἰ ἑμὴ τι γέ ἐστι τῆς
 4 Ἀσίας, μῆτε τῆς Λιβύης. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γε ἐστὶ,
 κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης· 65
 τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὅζῃ περιρρήγνυται ὁ Νεῖ-
 λος, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης γίνοιτ'
 17 ἄν. Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνώμην ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ὥδε
 καὶ περὶ τούτων λέγομεν. Αἴγυπτον μὲν πᾶσαν εἶναι

17
 Asie atque
 Africae ter-

ῥ' ἔδει Borheckius.

ἧ διαπείραν V.S.

ἑκαστὴν S. Mox ἀπήσουσι M.S.
 K. et plerique alii. ἀπύσουσι Ald.
 vulg. Mox ἀπὲ S.

ἑαυτῶν Ald. R.V. αὐτῶν M.S.

F. et cap. seq.

ἐγένεσθαι F.S. Ald.

ἑκατέοιτο R.c.

16.

ἑκαστὴν ὀρθῶς F.

ἢ γνώμη τῶν Ἰώνων K.F. γ. τ.

ἢ. sine ἢ S.a.c.

c Sic M.K.F. Paris. εἶναι omi.

S. εἶναι τὴν γῆν vulgo.

d Sic F. Ald. γὰρ σφέας δὲ
 Wesseling. cum M. σφέας δὲ K.
 δὴ σφέας b.d.S. δεῖ om. S. Ald.

c Sic Ald. R.F.b.d. μὴ τέ γε
 Steph. et recent.

f Sic R. probante Wesselingio,
 qui ἀπὸ supplendum docet. τῇ
 Λιβύῃ Ald. M.F.S.

17.

a ἔδει κη conj. Reiskius, non
 improbante Schweigh. qui in
 vulg. tamen acquiescit.

^b ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων οἰκειομένην, κατάπερ Κιλι- 70 minum
Nilum :
ejus iter
septem
ostia.
κίην τὴν ὑπὸ Κιλικῶν, καὶ Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυρίων.
1 αὔρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ ^cοἶδαμεν οὐδὲν ἐὼν ὀρθῶ
3 λόγῳ, εἰ μὴ τοὺς Αἰγυπτίων ^dαὔρους. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἐλ-
λήτων νενομισμένῳ χρησόμεθα, νομιοῦμεν Αἴγυπτον πᾶ-
σαν, ἀρξάμεν ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαντίνης 75
πόλιος, δίχα διαιρέεσθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμίων
ἔχουσαι· τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης· τὰ δὲ,
4 τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Κατα-
δούπων, ῥέει, ^eμέσῃ Αἴγυπτον σχίζων, εἰς θάλασσαν.
μέχρι μὲν νυν Κερκασώρου πόλιος ῥέει εἰς ἐὼν ὁ Νεῖλος· 80
τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλιος, σχίζεται τριφασίας ὁδούς·
καὶ ἡ μὲν πρὸς ἡῶν τρέπεται, ^hτὸ καλεῖται Πηλοῦσιον
στόμα· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν ἰοδῶν πρὸς ἐσπέρην ἔχει· τοῦτο
5 δὲ Κανωβικὸν στόμα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθέα τῶν ὁδῶν
τῷ Νεῖλῳ ἐστὶ ἥδε· ἀνωθεν φερόμενος, εἰς τὸ ὄξυ τοῦ 85
Δέλτα ἀπικνέεται· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, σχίζων μέσον τὸ
Δέλτα, εἰς θάλασσαν ἔξiei, οὔτε ἐλαχίστην μίσην τοῦ
ὑδατος παρεχόμενος ^kταύτῃ, οὔτε ἥκιστα ^lοὐνομαστήν·
6 τὸ καλεῖται Σεβεννυτικὸν στόμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα
διφάσια στόματα, ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, 90
φέροντα εἰς θάλασσαν· τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε, ^mτῷ 112
7 μὲν Σαῖτικὸν ⁿαὐτῶν, τῷ δὲ, Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβί-
τινον στόμα καὶ τὸ Βουκολικὸν οὐκ ὀθαγενέα στόματά

^b ταύτην om. S.^c Sic M.S.K. οἶδαμεν Ald. οἶδα
μὲν vulg. Mox ἐὼν om. S.V.d.^d αὔρους F.S.^e τὰ μὲν—Ἀσίας om. S. τά τε
τῆς Ἀσίας om. F.^f ἐκ τῶν M.K.F.b. ἀπὸ S.a.c.d.
Ald. Eustath. Dionys. 226.^g μέσῃ S.^h Sic M.K.F.b. Deest τὸ a.c. Phryn. p. 648.

d.S. Ald.

ⁱ ἄλλων S. ὅλων b. Ald. πρὸς—τῶν
ὁδῶν om. F. pr. Mox ἰθειά S.^k Sic S.F.a.b.c. et alii. ταύτην
M.K.P. edd.^l ὀνομ. F.S.^m τὸ μὲν S. qui mox τὸ δέ.ⁿ αὐτέων] αὐτῶν F.S.^o ὀθαγενέα S. cf. Lobeck. ad

18
Hammonis
responsum,
quæ terra
sit Ægyp-
tus, qui
Ægyptii.

ἔστι, ἀλλ' ὀρυκτά. Μαρτυρεῖ ^aδέ μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι
τοσαύτη ἔστι Αἴγυπτος ὅσην ^bτινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ ⁹⁵
λόγῳ, καὶ τὸ Ἄμμωνος χρηστήριον γεγόμενον· τὸ ἐγὼ
^cτῆς ἐμεωτοῦ γνώμης ὕστερον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην.

² ^dοἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρῆς τε πόλιος καὶ Ἀπιοσ, οἰκέοντες
Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα ^eΛιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες εἶναι
Λίβυες, καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι, ^fκαὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ
ἱρὰ θρησκίῃ, βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ^hἔργεσθαι,
ἐπεμψαν εἰς Ἄμμωνα, φάμενοι “ οὐδὲν σφίσι τε καὶ
“ Αἰγυπτίοις κοινὸν εἶναι· οἰκέειν τε γὰρ ἔξω τῷ Δέλ-
“ τα, καὶ ⁱοὐκ ὁμολογέειν αὐτοῖσι· βούλεσθαι τε πάν-
³ “ των σφίσι ἐξεῖναι γεύεσθαι.” ὁ δὲ θεὸς σφεας οὐκ ἔα ⁵
ποιεῖν ταῦτα, φὰς “ Αἴγυπτον εἶναι ταύτην τὴν ὁ Νεῖλος
“ ἐπὶ ὧν ἄρδῃ· καὶ Αἰγυπτίους εἶναι ταύτους, οἱ ἔνερθε
“ Ἐλεφαντίνης πόλιος οἰκέοντες, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τού-
“ του πίνουσι.” οὕτω σφι ταῦτα ἐχρήσθη. ἐπέρχεται δὲ

19

Nilus
quam Æ-
gypti regio-
nem inun-
det: quan-
do et quam
diu crescat
et decre-
cat: nul-
las ab eo
auras ef-
flare.

ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύνῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα, ἀλλὰ καὶ ¹⁰
τῷ Λιβυκοῦ τε λεγομένου ^aχώρου εἶναι, καὶ τοῦ Ἀρα-
βίου, ἐνιαχῇ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερέων ^bἐκατέρωθι ὁδόν, καὶ
^cπλεῦν ἔτι τούτου, καὶ ἔλασσον.

² Τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσιος πέρι, οὔτε τι τῶν ἱρέων, οὔτε
³ ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα
τάδε παρ' ^dαὐτῶν πυθέσθαι, ὅ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖ- ¹⁵

18.

^a Sic M.K.F.a.b.d. δέ μου S.
Ald. V.c.

^b τινὰ om. M.K.F.

^c Ita Valckenærius. Vulgo τῆσι.
ἔ. γνωμῆσι.

^d Citat Orig. contra Celsum.
V. 34.

^e Λιβύης R.

^f καὶ οὐκ ἀχ. K.P.F.B. marg.

^g Sic S. ubi τῇ περὶ τούτων θρησκ-

κίῃ. Vulgo θρησκείῃ.

^h Sic Ald. Origen. εἵργεσθαι
M.K.F.c.S.

ⁱ Sic Orig. M.K.F. οὐδὲν ἴμ.
S.a.c.b. edd. vett. Schæfer.

19.

^a χωρίου M.K.F. χώρου a.b.c.S.
V.R. Ald.

^b ἐτέρωθι S.

^c πλέον F. Mox καὶ om. S.

^d αὐτέων] αὐτῶν F.S.

- λος πληθύνων, ἀπὸ τροπέων τῶν ^αθερινέων ἀρξάμενος, ἐπὶ
 ἑκατὸν ἡμέρας· ^βπελάσας δ' ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν
 ἡμερέων, ὅπισω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ρέεθρον· ὥστε
 βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν, ^γμέχρι οὗ ²⁰
⁴αὐτὶς τροπέων τῶν θερινέων. τούτων ὧν περὶ οὐδενὸς οὐδὲν
 οἶός τ' ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ἱστο-
 ρέων αὐτοὺς ἥτινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἐμπαλιν
⁵πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ ^δλε-
 λυγμένα βουλόμενος εἰδέναι, ἱστόρεον· καὶ ὅ τι αὔρας
 ἀποσπενούσας μῦθος ^εποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται. 113
- 20 Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι ²⁶
 σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοὺς·
 τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν ^αοὐδ' ἀξιώ μνησθῆναι, εἰ μὴ
²ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῦθον. τῶν ἡ ἑτέρη μὲν λέγει
 τοὺς ^βἐτησίαις ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποτα- ³⁰
³μὸν, κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. πολ-
 λάκις δὲ ἐτησίοι μὲν ^γοὐκ ὧν ἔπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος ταῦτο
⁴ἐργάζεται. πρὸς δὲ, εἰ ἐτησίοι αἰτίοι ἦσαν, ^δχρῆν καὶ
 τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ὅσοι ^ετοῖσι ἐτησίησι ἀντίοι ῥέουσι, ³⁵
 ὁμοίως πάσχειν καὶ ^εκατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νεῖλῳ· καὶ
 μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ, ὅσω ἐλάσσονες εἶντες, ἀσθενέστερα
⁵τὰ ρεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ πολλοὶ μὲν ἐν τῇ
 Συρίῃ ποταμοὶ, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ, οἱ οὐδὲν ^ετοι-
- ^α θερινέων M.K.F. Paris. Alii
 θερινῶν cum S. qui infra tamen
 θερινέων.
^β πελάσας S.V.R.F. Paris. edd.
 πέλας M.K.P.
^γ μέχρις F.S. Ald. Mox τούτων
 F. pro τούτων.
^δ Sic M.K.F. λεγόμενα S.V.P.
 Paris. Ald.
^ε ποταμῶν πάντων F. πάντων πο-
 ταμῶν vulgo.
 20.
^α οὐκ ἄ. F. qui mox μόνον.
- ^β ἐτησίους S. Attigit hæc Aris-
 tides in Ægyptio sermone p.
 331. Wess. Mox ἐτήσιοι S. ex
 emend. absque μὲν.
^γ οὐκων vel οὐκ ὧν libri omnes.
 οὐκω Schæferus sine causa. cf.
 III. 137. 138. SCHWEIGH. Mox
 ἐτήσιοι S.
^δ χρῆναι K.
^ε τῇσι F. τοῖσιν ἐτησίωσιν S.
^ε Sic M.F. Paris. κατὰ αὐτὰ K.
 κατὰ ταῦτά Ald. S.
^ε Sic F.a. Vulgo τοιούτων.

- 21 αὐτο πάσχουσι οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος. Ἡ δ' ἑτέρα, ^aἀνε- 40
πιστημονεστέρη μὲν ἐστὶ τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν,
^bθυμασιωτέρη ἢ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ ῥέοντα αὐ-
τὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δ' Ὀκεανὸν γῆν περὶ πᾶ-
22 σαι ῥέειν. Ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, ^aπολλὸν ἐπισκεπτάτη
ἐοῦσα, μάλιστα ἔψυσται. λέγει γὰρ δὴ οὐδ' αὐτὴ οὐ- 45
δὲν, φαμένη τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος· ὅς
ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς
²Αἴγυπτον. κῶς ὦν δῆτα ^bῥεοὶ ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν
θερμωτάτων [^cτόπων] ῥέων ἐς τὰ ^dψυχρότερα; τῶν τὰ
πολλὰ ἐστὶ ^eἀνδρὶ γε λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἷα τε 50
³εόντι, ὡς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν. πρῶτον μὲν
καὶ μέγιστον μαρτύριον οἱ ἄνεμοι παρέχονται, πνέοντες
⁴ἀπὸ τῶν ^eχωρέων τουτέων θερμοί. δεύτερον δὲ, ὅτι ἄνομ-
βρος ἡ χώρα καὶ ^bἀκρύσταλλος διατελεῖ ἐοῦσα· ἐπὶ δὲ
χιόνι πεσούσῃ, πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρῃσι· 55
⁵ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ἕτεο ἂν ταῦτα τὰ χωρία. ^kτρίτα δὲ,
⁶οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μάλα νες εόντες. ἰκτῖνοι
δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἕτεος εόντες οὐκ ἀπολείπουσι· γέ-
ρανοι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ
¹γινόμενον, ^mφοιτέωσι ἐς ⁿχειμασίην ἐς τοὺς τόπους τοῦ- 60

21.

^a ἀνεπιστημωτέρη S. qui mox λε-
γμένης.

^b θυμασιωτέρη M.K.

22.

^a πολλῶ R.

^b ῥέει S.F.

^c τόπων om. Ald. S.V. Paris.
ῥέων om. K.P.F. utrumque con-
iunxit Gronovius. τόπων nisi eji-
ciendum, uncinis saltim inclu-
dendum vidit Schweighæuserus.
ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότατα
ῥέων S.

^d Sic M.F. ψυχρότατα V.a. Ald.

^e Sic M.K.F. γε om. a.c.S. et
alii.

^f οὐδὲν εἰκὸς F. οὐδὲ οἰκὸς Rei-
zius.

^g Sic F. Vulgo χωρίων.

^h ἀκρύσταλος S.

ⁱ ἕεν b.S.

^k τρίτα δὲ S.M.K.F. Paris.
τρίτον edd.

^l Sic F.a.S. γυγόμενον c.R.
Vulgo γενόμενον.

^m Sic F. Vulgo φοιτέωσι.

ⁿ Sic S.P.V.M.K.F.a.c.d.
Vulgo χειμαδίην cum b.

ἴσας· εἰ τοῖσιν ἐχθρόνιζε ^οκαὶ ὅσων τούτην τὴν χώραν,
 δὲ ἥς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἄρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ῥῆν
 23 αὐ τούτων οὐδέν, ὡς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. Ὁ δὲ περὶ
 τοῦ Ὀκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας,
 οὐκ ἔχει ἐλεγχον. οὐ γάρ τινα ἔγω γε οἶδα ποταμὸν ⁶⁵
 Ὀκεανὸν εἶντα· Ὀμηρον δὲ, ἢ τινα τῶν πρότερον γενο-
 μένων ποιητῶν, δοκέω τοῦνομα ^αεὐρόντα ἐς ^βτὴν πείησιν 114
 ἐστεικασθαι.

- 4 ^αΕἰ δὲ δεῖ μεμφάμενον γνώμας τὰς προκειμένας,
^βαὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην ἀποδεξασθαι, φράσω ⁷⁰
 διότι μοι δοκεῖ ^γπληθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρεος. τὴν
 χειμεριτὴν ὥρην ^δἀπελαυνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίας
 διαξέδου ὑπὸ ^ετῶν χειμῶνων, ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ
 3 ἄνω. ὡς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶσαι, πᾶν εἴρηται·
^ετῆς γὰρ αὖν ^βἀγχοτάτῳ ἢ χώρης οὗτος ὁ θεός, καὶ ⁷⁵
 κατὰ ἣν τινα, ταύτην ^ιοἰκὸς ^κδιψῆν τε ὑδάτων μάλιστα,
 καὶ τὰ ἐγχώρια ρεύματα μαραίνεισθαι τῶν ποταμῶν.
 5 Ὡς δὲ ἐν πλείονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει. διεξιὼν τῆς
 Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος, τάδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντὸς
 τοῦ χρόνου αἰθρίου τε ^αεόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα ⁸⁰

Ipsius He-
 rodoti sen-
 tentia, Ni-
 lum aestate
 abundare,
 minui hi-
 eme, quod
 eum sol as-
 tivas ab
 Africa su-
 periore di-
 gressus, mi-
 nus attra-
 hat; hiber-
 nus pro-
 prior, ma-
 gis.

^ο εἰ καὶ M.K.F.a.c. Alii εἰ om. εσθαι S.

cum S.

^ρ Sic M.P.K.R.a.b. ἦν αὖν τι
 τούτων vulg. cum d.S. αὖν τι τού-
 των c. ἦν τούτων οὐδέν F. absque
 α. Mox οἶδα ἔγωγε S.

23.

^α εὐρότας F.

^β τὴν om. K.S.F.a.c.

24.

^α ἤδη δὲ S. in textu, qui vulg.
 in marg.

^β Sic M.S.K.F. Paris. αὐτέων
 Ald. etc. Mox γνώμην om. Matth.

^γ Sic M.K.F.a. Vulgo πληθύν-
 εσθαι cum b.c.d. ὁ νεῖλος πληθύν-
 VOL. I.

^δ Citat Schol. Hermogen. p.
 390. Plutarch. Pl. Phil. IV. 1.

^ε τοῦ χειμῶνος d.

^ζ Sic M.K.F.a.b. Aristid. II.
 p. 341. cf. 25. 26. Alii εἰς τὰ ἄνω
 cum S.

^η Sic K.P.F.a.b. Alii om. αὖν
 cum S.

^θ Sic M.P.F.b.c. Vulgo ἀγχο-
 τάτῳ γε. ἀγχοτάτῳ γε ἢ α. ἀγχο-
 τάτῳ γε S.

^ι Sic Gronov. et Wessel. οἰκὸς
 S.F.d. edd. vett.

^κ διψῆν S.

25.

^α Sic a.b.c.d.S.V.R. Ald. de-

τὰ χωρία, καὶ ^b ἀλεεινῆς τῆς χώρας εὐούσης, ^c οὐκ ἔόντων
 ἀνέμων ψυχρῶν, διεξιὼν ποιεῖ οἶον περ καὶ τὸ θέρος
^a εἴθε ποιεῖν, ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. ἔλκει γὰρ ἐπ'
 ἑαυτὸν τὸ ὕδωρ· ἐλκύσας δὲ, ^e ἀπαθείε ἐς τὰ ἄνω χωρία·
 ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ ἄνεμοι, καὶ διασκιδάντες, τή-₈₅
 κουςι· καὶ εἰσι ^f οἰκώτως οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρας πνέ-
 οντες, ὃ τε νότος, καὶ ὁ λιψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάν-₃
 των ὑετώτατοι. ^g δοκεῖ δέ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέ-
 τειν ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νείλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ
⁴ καὶ ^h ὑπολείπεσθαι περὶ ἑαυτόν. πρηγνόμενου δὲ τοῦ χει-₉₀
 μῶνος, ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὀπίσω·
 καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποτα-
⁵ μῶν. τέως ⁱ δὲ οἱ μὲν, ^k ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου
 πολλοῦ ^l αὐτοῖσι, ἅτε ὑμένης τε τῆς χώρας καὶ κεχα-
 ραδρωμένης, ρέουσι μεγάλοι· τοῦ δὲ θέρος, τῶν τε ὀμ-
 βρων ἐπιλειπόντων αὐτοὺς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι, ₉₅
⁶ ἀσθενέες εἰσὶ. ὁ δὲ Νεῖλος ἐὼν ἄνομβρος, ἐλκόμενος ^m δὲ
 ὑπὸ τοῦ ἡλίου, μῶνος ποταμῶν τοῦτον τὸν χρόνον οἰκώτως
 αὐτὸς ἑαυτοῦ ρεῖ ⁿ πολλῶ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρος·
 τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων ^o τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται,
 τὸν δὲ χειμῶνα, μῶνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενό-
₂₆ ^p μικά ^p τούτων αἴτιον εἶναι. Αἴτιος δὲ ^a αὐτὸς οὗτος, ₁

est ἐντός M.K.F. Supra πλείονι
 S. qui mox τὸ κατὰ.

^b Gl. in P. θερμῆς.

^c Sic S. (ὄντων S.) b. καὶ ἀ-
 νέμων sine οὐκ ἔόντων F.a.c.d. Ald.
 Gronov. Sic itaque M.K.P. ut
 videtur.

^d Sic F. Vulgo εἴθεε. S. εἴθε.

^e ἀπαθεί F.S.

^f Sic M.K.F. Paris. Vulgo
 εἰκώτως, quomodo F. mox.

^g δοκεῖ δὲ S.

^h ὑπολείπεσθαι S.P.V.F.a.b.d.

ἀπολείπεσθαι c. et al.

ⁱ δὲ οἱ om. S.

^k ὀμβρίου τοῦ ὕ. S.V.A.B. Ald.

^l αὐτῆς, διὰ τε R. τε post ὑμέ-
 νης om. S.

^m δὲ om. F. Mox εἰκώτως S.

ⁿ Sic S.R.K.M.F. Paris. Alii

πολλόν.

^o τῶν om. S.

^p Sic M.K.P.F. Paris. Alii
 τούτου cum S.

26.

^a Sic Weasel. ἐντός S. ὁ αὐτός

- κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν ὃ τὸν ταύτη
 εἶναι, ὁ διακαίων τὴν διεξοδὸν αὐτῶ· οὕτω τῆς Λιβύης
 τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει. Εἰ δὲ ἡ στάσις ἥλλακτο
 τῶν ὠρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν ὥν ὁ βορέης τε καὶ ὁ
 χειμῶν ἐστάσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ
 τῆς μεσαμβρίας, τῇ δὲ ὁ νότος ὥν ἔστηκε, ταύτη δὲ ὁ
 βορέης· εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος
 ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω,
 ἦε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰπερ ὥν τῆς Λιβύης
 ἔρχεται. διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης, ἵ
 ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον τά περ ὥν ἐργάζεται τὸν
 27 Νεῖλον. Τῆς αὐρῆς δὲ περί, ὅτι οὐκ ἀποπνέει, τήνδε
 ἔχω γνώμην, ὥς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χωρέων οὐκ οἰκός
 ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν· αἶρῃ δὲ ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει
 πνέειν.
 28 Ταῦτα μὲν νυν ἔστω ὥς ἐστι τε καὶ ὥς ἀρχὴν ἐγέ-
 νητο. Τοῦ δὲ Νείλου τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίω, οὔτε
 Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους,
 οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαΐ πόλει
 ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. οὗτος

Conversio
 cæli regio
 nibus, Di
 nubio ide
 eventurum

115

Auras pro
 ter ferro-
 rem nullis
 expirare.

De Nili
 fontibus
 quid Sait
 quidam
 narravit :
 eorum pro
 fundam a
 titudinem
 Psammeti

K.P.F.a. αὐτὰς vulgo. Mox καὶ
 τοῦ τὸν ἥερα Reiskius. Articulum
 in talibus negligere Herodotum
 collato c. 20. monet Schweigh-
 æuserus.

^b Sic R.M.K.F. Paris. αὐτῇ
 S.V. ταύτῃ sine τὸν Ald.

^c δικαίων S. δικαίων τὸν Λιβύην
 τῆς διόλου. οὕτω τῆς Λιβ. d.

^d αὐτῶ M.K.F.a.c. Ald. om.

S. αὐτοῦ vulg. οὕτω om. b.

^e ὅν F.

^f ἡ σύστασις F.

^g ὁ om. F.

^h συνέστηκε F.S.

ⁱ ταύτῃ δὲ S.

^k Sic F. Vulgo ὅτως.

^l Sic S.M.K.P.F. Paris. Alii
 τὰ Λιβύης.

^m Sic M.K.F.a.b.c. διεξιόντα
 δέ μιν Ald. διεξιὼν δ' ἂν ἡμῖν S.d.
 27.

ⁿ Sic M.K.P.F.a.b.c. ἀποπνέει
 ἀπὸ τοῦ Νείλου, τήνδε d.S. edd.
 vett. Mox χώρων S.

28.

^a τὴν ἀρχὴν S.b. cf. I. 86. 140.
 Mox τοῦ νείλου δὲ S. ubi ἑλλήνων
 —Λιβύων.

^b Hinc Pollux IV. 19. Aristid.
 II. p. 343. WESSEL. Mox ἱέρων
 S.

cho frustra
inquisitam
esse.

^c δ' ἐμοί γε παίζειν ἔδοκεε, φάμενος εἶδέναι ἀτρεκέως.
ἔλεγε δὲ ὧδε· “Εἶναι δύο οὖρεα ἐς ὃζυ τὰς κορυφὰς
“ ἀπὸ γμῆνα, ^e μεταξὺ Σύνης τε πόλιος κείμενα τῆς
“ Θηβαΐδος, καὶ Ἐλεφαντίνης· οὐνόματα δὲ εἶναι τοῖσι ²⁵
³ αὔρεσι, τῷ μὲν, ^f Κρῶφι, τῷ δὲ, Μῶφι. τὰς ὧν δὴ πη-
“ γὰς τοῦ Νείλου, εἰούσας ἀβύσσους, ἐκ τῷ μέσῳ τῶν
“ οὐρέων ^g τούτων ῥέειν· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος, ἐπ’
“ Αἰγύπτου ῥέειν καὶ πρὸς βορρῇν ἄνεμον· τὸ δ’ ἕτερον
⁴ ἡμισυ, ἐπὶ Αἰθιοπίας τε καὶ νότου. ὡς δὲ ἀβυσσοὶ εἰσι ³⁰
“ αἱ πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου ^h Ψαμμῆτιχον Αἰ-
⁵ γύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι. πολλέων γὰρ αὐτὸν χι-
“ λιάδων ὀργυιέων πλεζάμενον ^k κάλον, κατεῖναι ταύτη,
⁶ καὶ οὐκ ἔξικέσθαι ἐς βυσσόν.” ^m Οὕτω μὲν δὴ ὁ
γραμματιστὴς, εἰ ἄρα ταῦτα γενόμενα ἔλεγε, ἀπέφαινε, ³⁵
ὡς ἐμὲ κατανοεῖν δίνας τινὰς ταύτῃ εἰούσας ἰσχυρὰς
καὶ παλιρροίην· οἷα ⁿ δὲ ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι
οὔρεσι, μὴ δύνασθαι κατιεμένην ^o καταπειρητηρίην ἐς βυσ-
σὸν ἵεναι. Ἄλλου δὲ οὐδενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυνθέσθαι.
ἀλλὰ τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, μέχρι ⁴⁰
μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτόπτης ἐλθὼν, τὸ δ’ ^a ἀπὸ

29

Ultra Ele-
phantinam
qualis Nili
cursus: in-

^c Sic M.K.P. δέ μοι γε F. Alii
γε om. cum Ald. γ’ ἔμωγε S. qui
mox ὄρεα.

^d ἀπηγγεμένα S.

^e Perstringit hæc imprudenter
Strabo XVII. p. 1174=818.
WESS. τε om. S. ubi κείμενα
—πόλιος.

^f Χρῶφι—Μωφι b.d.S.

^g τούτων ῥέειν] τούτέων S. τού-
των β. F. ὀρέων et supra ονόματα
—ὄρεσι S.

^h Sic F. Ψαμμῆτιχον S. Ψαμ-
μήτιχον edd. pleræque.

ⁱ ὀργυιέων K.S.

^k κάλων K.d.

^l ἐξικέσθαι b.d.

^m ὅτως S.

ⁿ δὲ om. M.K.F. ἐμβάλλοντος
K.F. ἐμβάλλοντος S. Ald. Locum
e conjectura sic edidit Schweigh-
æuserus; ἀπέφαινε· ὡς ἐμὲ κατα-
νοεῖν, διὰ δίνας τινὰς ταύτῃ εἰούσας
ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην, οἷα ἐμβάλ-
λοντος κ. τ. λ. sed mentem mu-
tavit in annotationibus. Mox
ὄρεσι S.

^o Sic M.K.F.c. Alii καταπει-
ρατ. cum S. κατιεμένην om. S.
Tum ἐς βυθὸν P.K.S.

29.

^a Sic M.K.S.F. Paris. Alii ἀπὸ
ταῦδε. cf. Aristides II. p. 344.
Mox ἀκνῇ Ald.

1 τούτου, ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων. Ἀπὸ Ἑλεφαντίνης πόλιος
 ἄνω ἰόντι, ἄναντές ἐστι χωρίον ταύτῃ ὧν ^b δεῖ τὸ πλοῖον
 2 διαδήσαντας ἀμφοτέρωθεν, κατάπερ βοῦν, πορεύεσθαι
 ἦν δὲ ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον ^d οἴχεται φερόμενον ὑπὸ ἰσ- 45
 3 χύος τοῦ ῥόου. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ ἡμέρας
 4 τέσσερας πλόος· σκολιὸς δὲ ταύτῃ, κατάπερ ὁ Μαίαν-
 δρος, ἐστὶ ὁ Νεῖλος. σχοῖνοι δὲ δυνάδεκά εἰσι οὔτοι, τοὺς
 5 δεῖ ^f τούτῳ τῷ τρόπῳ διεκπλῶσαι. καὶ ἔπειτα ^e ἀπίζεαι 116
 ἐς πεδίον λεῖον, ἐν τῷ νῆσον περιρρέει ὁ Νεῖλος. ^h Τα- 50
 6 χομφῷ ὄνομα αὐτῇ ἐστί. αἰκέουσι δὲ ⁱ τὰ ἀπὸ Ἑλε-
 φαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη, καὶ τῆς νήσου τὸ ἥμισυ· τὸ
 δὲ ἥμισυ, Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη μεγάλη,
 7 τὴν περίξ νομάδες Αἰθίοπες νέμονται· ^k τὴν διεκπλώσας, 55
 ἐς τοῦ Νείλου τὸ ῥέεθρον ἤξεις, τὸ ἐς τὴν λίμνην ταύτην
 8 ἐκδιδοῖ. καὶ ἔπειτα ἀποβὰς, παρὰ τὸν ποταμὸν ὁδοι-
 πορίην ποιήσεται ἡμερέων ^l τεσσαράκοντα· σκόπελοί τε
 γὰρ ἐν τῷ Νείλῳ ὀξέες ἀνέχουσι, καὶ χοιράδες ^m πολλαί
 9 εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶά τε ἐστὶ πλέειν. διεξελθὼν δὲ ἐν τῇσι 60
 τεσσαράκοντα ἡμέρησι τοῦτο τὸ χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον
 πλοῖον ⁿ ἐμβὰς, δυνάδεκα ἡμέρας πλεύσει· καὶ ἔπειτα
 10 ἤξεις ^p ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ ὀνομά ἐστι Μερὴ. λέ-
 γεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητρόπολις τῶν ἄλλων

sula Ta-
 chompo :
 Æthiopes :
 lacus in-
 gens : Me-
 roe urbs,
 et ibi Jovis
 ac Liberi
 cultus, Jo-
 visque ora-
 culum.

^b Sic Paris. Valla, probante Valckenaerio. Alii δὲ.

^c Sic M.P. διαδήσαντες S.F. διαδήσαντα a.c. Ald.

^d Sic M.K.F.d. οἴχεται S.a.c.b. Vulgo ἔχεται.

^e τέσσαρας F.S. Ald.

^f τούτῳ τρόπῳ K.F.

^g Sic Ald. S.R.C.F. ἀπίζεαι M. Mox ἐν ᾧ S.

^h Steph. in v. et Χομφῷ.

ⁱ τὰ om. S.

^k τὴν δὲ ἐκπ. ἐκ τοῦ N. τὸ μέθ-
 ρον ἤξεις, τὸ ἐκδ. ἐς τὴν λίμνην S.

^l τεσσαράκ. F.S. Ald.

^m ἀνέχουσι c. Mox ἐν om. Ald.

ⁿ ἐσβὰς K.P.F. Vulg. habet Longinus de Subl. c. 26. ubi mox δὲ pro δυνάδεκα.

^o ἔξεαι Ald. R.V.b.d. ἤξεις Lon-
 ginus M.K.S.a.c. ἤξει F. ἤξεις
 item Lucianus Ver. Hist. II. 27.
 Omnes ἤξεις c. 30.

^p Cf. Stephanus in Μερῇ.

30 Inde Automoli, coloni Ægyptii, qui a Psammeticho in Æthiopiam transfugerunt: Ægyptia praesidia tria: mitiores facti Æthiopes imitandis moribus colorum.

9 Αἰθιοπῶν. οἱ δ' ἐν ^α ταύτῃ Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μού- 65
 νους σέβονται, τούτους τε μεγάλως τιμᾶσι· καὶ σφι
 10 μαντήϊον Διὸς ^τ κατέστηκε. στρατεύονται δ' ἐπεὰν σφεας
 ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ ^θ θεσπισμάτων· καὶ, τῇ ἂν κε-
 λεύῃ, ἐκείτῃ. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς πόλιος πλέων, ἐν ἴσῳ
 χρόνῳ ἄλλω ἤξεις ἐς τοὺς Αὐτομόλους, ἐν ὅσῳ περ ἐξ ⁷⁰
 Ἐλεφαντίνης ἦλθες ἐς τὴν μητρόπολιν ^α τὴν Αἰθιοπῶν.
 2 τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι τούτοις οὐνομά ἐστι ^β Ἀσμάχ· δύ-
 νатаι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ ^γ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν,
 3 οἱ ἐξ ἀριστερῆς ^δ χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖ. ἀπέστη-
 σαν δὲ αὐταὶ ^ε τέσσαρες καὶ εἴκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων ⁷⁵
 τῶν μαχίμων ἐς τοὺς Αἰθίοπας· τούτους, δὲ αἰτίην τοι-
 4 ᾗνδε. ἐπὶ Ψαμμίτιχου ^ς βασιλέως φυλακαὶ ^h κατέστα-
 σαν ἐν τε Ἐλεφαντίνῃ ^ι πόλει πρὸς Αἰθιοπῶν, καὶ ἐν
 Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι ἄλλη δὲ πρὸς Ἀραβίων ^κ τε
 5 καὶ ^λ Σύρων, καὶ ἐν Μαρῇ πρὸς Λιβύης ἄλλη. ἔτι δὲ ⁸⁰
 ἐπ' ἐμῷ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα αἱ φυλακαὶ ἔχουσι,
 ὥς καὶ ἐπὶ Ψαμμίτιχου ἦσαν· καὶ ^μ γὰρ ἐν Ἐλεφαντίνῃ
 6 Πέρσαι φρουρέουσι, καὶ ἐν Δάφνησι. τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπ-
 τίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας ἀπέλυε οὐδεὶς τῆς φρου-
 ρῆς· οἱ δὲ, βουλευσάμενοι καὶ κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι, ⁸⁵
 πάντες ἀπὸ ^ν τοῦ Ψαμμίτιχου ἀποστάντες, ἦσαν ἐς
 7 Αἰθιοπίην. Ψαμμίτιχος δὲ πυθόμενος, εἰδῶκε. ὥς δὲ

^α αὐτῇ F. Mox μόνους S.

^τ κατεστήκε F.

^θ θεσπισματος S.

30.

^α Sic K.M.P. τῶν Αἰθ. A.B.S. F. Ald.

^β Sic Ald. Paris. S.V. R. Ἀσ-
 χάμ M.P.K. Ἀχάμ F. Ἀσμάχην
 Stephanus Byz. in Αὐτόμολοι.

^γ τὴν τῶν Ἑλ. S.

^δ χειρὸς Steph. Byz.

^ε τέσσαρες F.S.

^ι τούτους om. S.

^ς Sic S. qui ψαμμητίχου. ut et
 infra. βασιλέως vulgo.

^h κατέστησαν F.S.

^ι Sic K. Vulgo πόλει cum S.

^κ Sic Ald. c.S. τε om. M.K.

^λ Σύρων Sic S.a.b.d. Vall. Ἀσ-
 συρίων F.c. et vulgo.

^μ γὰρ Ἐλεφαντίνην S.b.

^ν τοῦ om. f.

κατέλαβε, ἔδετο, πολλὰ λέγων, καὶ σφεας θεοὺς πα-
 τρώους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα, καὶ τέκνα, καὶ γυναῖκας.
 8^ο τῶν δέ τινα λέγεται δείξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν “ ἔνθα I 17
 “ ἂν ταῦτο ἦ, ἔσθαι αὐτοῖσι ἐνθαῦτα καὶ τέκνα καὶ 90
 9 “ γυναῖκας.” Οὗτοι ἐπεὶ τε ἐς Αἰθιοπίην ἀπίκοντο, δι-
 δᾶσι Ῥσφείας αὐτοὺς τῷ Αἰθίοπων βασιλεῖ. ὁ δὲ σφεας
 10 τῷδε ἀντιδωρέεται. ἥσάν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν
 Αἰθίοπων· τούτους ἐκέλευε ἐξελόντας, τὴν ἐκείνων γῆν 95
 11 οἰκείειν. ταύτων δὲ ἐσοικισθέντων ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἡμερώ-
 τεροι γεγόνασι Αἰθίοπες, ἤθεα μαθόντες Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νυν ^ατεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γι-
 νώσκεται ὁ Νεῖλος, πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ρεύματος.
 2^β τοσούτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὐρίσκονται ἀναισι-
 μούμενοι ἐξ Ἑλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομόλους 1
 3 τούτους. ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ ^γἡλίου δυσμέων.
 Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι· ἐρήμος
 32 γὰρ ἐστὶ ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος. Ἄλλὰ ^ατάδε
 μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων, φαμένων ἐλθεῖν ^βτε ἐπὶ 5
 τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον, καὶ ἀπικέσθαι ^γἐς λόγους Ἑτε-
 ἀρχῇ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεῖ· καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων
 ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ
 οἶδε τὰς πηγὰς· καὶ τὸν Ἑτέαρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε
 2 παρ’ αὐτὸν ^δΝασαμῶνας ἀνδρας. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτό ἐστι 10

Nilum
 apud Auto-
 molos flu-
 ere ab oc-
 cidente :
 quod ultra,
 incomper-
 tum.

Quid Cy-
 renæi qui-
 dam retu-
 lerint de
 quinque
 Nasamo-
 num pro-
 fectio ad
 inspicien-
 das Africæ
 solitudines:
 per quas
 eos ad Ze-

^ο Sic F.f. Alii τὸν δὲ cum S.

^ρ Sic a. et vulgo. σφέας ἐων-
 τὸς S. K. M. P. F. σφέας αὐτοὺς
 Ald. ὁ δὲ σφεας — αἰθίοπων S.
 marg.

31.

^α τεσσάρων F. Mox γινώσκεται
^β γινώσκεται S.

^β Sic Schæferus ex Reiskii
 correctione Wesselingio proba-
 tu. τοσούτῃ V.S. αὐτῷ vulgo.

^γ ἡλίου om. S.b.d. Supra ἐσ-
 πέρης F.

32.

^α Sic S.V.a.b.c.d.R. Ald. τὰ
 μὲν M.K.F.

^β τε om. F.

^γ ἐς λόγους περὶ τοῦ Νείλου M.K.
 F. qui περὶ τοῦ Νείλου retinent in
 seqq.

^δ Cf. Stephanus Byz. in v.
 Eustathius ad Dionys. 209.

phyrum itin-
nere facto,
invenisse
fluvium in
quo croco-
dili essent,
meantem ab
occidente ad
orientem.

μὲν Λιβυκὸν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν ^επρὸς ἡῶ
3 χώρην τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν. ἀπικομένους δὲ τοὺς
Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτευμένους εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν
περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, φάναι, παρὰ σφίσι γε-
νόσθαι ἀνδρῶν δυναστῶν παῖδας ὑβριστάς· τοὺς ἄλλα τε ¹⁵
μηχανᾶσθαι ἀνδραθέντας περισσὰ, καὶ δὴ ^εκαὶ ἀπο-
κληρῶσαι πέντε ἑαυτῶν, ὁψομένους τὰ ἐρῆμα τῆς Λιβύης,
καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν ^ετῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων.
4 (Τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν ^ββορηίην θάλασσαν,
ἀπ' Αἰγύπτου ἀρχάμενοι μέχρι ^ιΣολέωντος ἄκρης, ^κἢ ^ζ20
τελευταὶ τῆς Λιβύης, παρήκουσι παρὰ πᾶσαν Λίβυες,
καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλὰ, πλὴν ὅσον Ἕλληνες καὶ
5 Φοίνικες ἔχουσι. τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ^ιἐπὶ
θάλασσαν κατηκόντων ἀνθρώπων, τὰ κατύπερθε θηριώδης
ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδους, ψάμμος τέ ²⁵
6 ἐστὶ, καὶ αὐτὸς δεινῶς, καὶ ἐρῆμος πάντων.) “^ω Ἐπεὶ ¹¹

^ε προσηχώρην S. πρὸς ἑω χώρην K.
F. Mox εἰρωτευμένους S. Infra τῆς
om. Ald.

^ε καὶ om. F. Supra περισσὰ
ἀνδραθέντας S.

^ε Sic M.K.F.a.b.d. τῶν μακρό-
τατα c. Ald. τῶν μακροτάτων S.

^β βορηίην S.

^ι Σολέωντος K.

^κ ἢ τελευτᾷ τὰ Reizius, Reis-
kium sequutus. Vulgo cum S.
ἢ τελευτᾷ τῆς, unde Wesselingius
ἢ τελευτᾷ τῆς A. Vetusti codd. τε-
λευτᾷ. τελευτᾷ K. Minus pla-
cet Schweighæuseri conjectura
ἢ τελευταίῃ τῆς.

^ι Sic Ald. S.a.b.c.d.V.R. ὑπὲρ
θ. M.K.P.F.

^ω εἰπον ὧν ed. Reizius, e non-
neminis emendatione Wesselin-
gio recte improbata, et Her-

manno, quem vide ad Vigerum
n. 241. p. 784. ed. sec.

Ib. Orationem esse ἀνακρίνουσαν
recte vidit Hermannus: apo-
dosin a verbis διεξεληθῆναι δὲ
χώρην seqq. incipere monens.
Quod mihi secus videtur: nam
in protasi commemorari, tan-
quam aliunde vel per se satis
nota, non possunt ea, quæ et
nondum commemorata sunt, et
caput narrationis continent, ut
h. l. λέγει τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς εἰ-
κομένης, ταύτην δὲ διεξεληθῆναι κ.
τ. λ. Itaque mihi Herodotus,
quum dicere vellet ἐπεὶ ὧν τοὺς
νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλι-
κων, ὅθασί τε καὶ σιτίσι εὖ ἐξηρτυ-
μένους λέγει, λέγει πρῶτα μὲν etc.
prius λέγει omisissæ, ut apodo-
sis hæc sit λέγει πρῶτα μόν. De

- “ ὦν τοὺς νεηίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων,
 “ ὕδασι τε καὶ σιτίοισι εὖ ὀξηρτυμένους, ἰέναι τὰ
 “ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκομένης· ταύτην δὲ διεξελθόντας,
 “ ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι· ἐκ δὲ ταύτης, τὴν ἐρῆμον 30
 1 “ διεξιέναι, τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον·
 “ διεξελθόντας δὲ χῶρον πολλὸν ψαμμώδεα, καὶ ἐν
 “ πολλῇσι ἡμέρησι, ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα ἐν πεδίῳ πε-
 “ φυκῆτα· καὶ σφεας προσελθόντας, ἀπτεσθαι τοῦ ἔπε-
 8 “ ὄντος ἐπὶ τῶν δενδρέων καρποῦ. ἀπτομένοισι ῥ¹ δέ σφι 35
 “ ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς, μετρίων ἐλάσσονας ἀνδρῶν,
 “ λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς ἐκεί-
 “ νων τοὺς ὁ² Νασαμῶνας γινώσκειν, οὔτε τοὺς ἄγοντας
 9 “ τῶν Νασαμῶνων. ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι’ ἐλέων με-
 “ γίστων, καὶ διεξελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι ἐς πόλιν, 40
 “ ἐν τῇ ἅπαντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους,
 10 “ χρῶμα δὲ μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν
 “ μέγαν· ῥέειν δὲ ἀπὸ ἐσπέρης αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλ-
 13 “ λοντα· φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους.” Ὁ μὲν
 δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος ἐς τοῦτό μοι ὁ³ δεδῆ- 45
 λώσθω· πλὴν ὅτι “ ἀπονοστήσαί τε ἔφασκε τοὺς Νασα-
 “ μῶνας, ὡς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον· καὶ ἐς τοὺς οὗτοι
 2 “ ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι ἅπαντας.” Τὸν δὲ
 δὴ ποταμὸν ταῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτεάρχος συν-

Hunc Ni-
 lum videri,
 qui medi-
 am Afri-
 cam eadem
 longitudine
 secet, qua
 Danubius
 Europam.

consuetudine semel ponendi
 quæ bis scribenda erant vid. ad
 VIII. 142. Alia ratione subveni-
 endum erat loco II. 52. ΜΑΤ-
 ΤΗΙΔ.

ὁ Sic M.K.P.F.a.c. ὑδατί γε b.
 d. vulgo. ὑδατί τε S. Ald.

ὁ ὀξηρτημ. F.S.

ῥ δέ σφισι F.

ὁ⁴ Νασαμῶνας F. qui σ dupli-
 cat et in seqq.

ῥ Sic K.M.P.F. Paris. δὴ om.
 S. Ald.

ὁ Sic M. Alii πάντας cum S.
 Mox μέγεθος S.

33.

ὁ δηλούσθω S. δεδηλούσθω b.

ὁ ὡς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον om. S.
 αἱ om. K.F. Mox οὗς S. Ald. pro
 τούς.

ὁ ἅπαντας F.

εβάλλετο εἶναι ^d τὸν Νεῖλον· καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτως ⁵⁰
αἰρέει. ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος, καὶ μέσσην ^fτάμνων
³ Λιβύην· καὶ (ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, τοῖσι ἐμφανέσι
τὰ μὴ γινωσκόμενα τεκμαιρόμενος) τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν
⁴ ἴσων μέτρων ὀρμαῖται. ^e Ἰστρος τε γὰρ ποταμὸς ἀρξ-
άμενος ἐκ Κελτῶν καὶ ^h Πυρρήνης πόλιος, ῥέει μέσσην σχί- ⁵⁵
⁵ ζων τὴν Εὐρώπην. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακληίων
στηλέων· ὁμουρέουσι δὲ ⁱ Κυνησίοισι, οἱ ἔσχατοι πρὸς
⁶ δυσμέων οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένων. τε-
λευτᾷ δὲ ὁ Ἰστρος, ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου
πόντου διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ ^k Ἰστρίῃ οἱ Μιλησίων
³⁴ οἰκέουσι ἄποικοι. Ὁ μὲν δὴ Ἰστρος, ^a ῥέει γὰρ δι' ^b οἰ- ¹¹⁹
κευμένης, πρὸς πολλῶν γινώσκεται· περὶ δὲ τῶν τοῦ ⁶¹
Νείλου πηγῶν οὐδεὶς ἔχει λέγειν· ἀοίκητός τε ^c γὰρ
² ἐστὶ καὶ ἐρήμος ἡ Λιβύη, δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ρεύ-
ματος αὐτοῦ, ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξ-
³ κέσθαι, εἴρηται. ἐκδιδοῖ δὲ ἐς Αἴγυπτον. ^d ἡ δὲ Αἴγυπ- ⁶⁵
τος τῆς ὀρεινῆς Κιλικίης μάλιστά κη ἀντίη κέεται· ἐν-
θῦτεν δὲ, ἐς Σινώπην τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πάντε
ἡμερέων ἰθεῖα ὁδὸς εὐζώνῳ ἀνδρί· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστρῷ
⁴ ἐκδιδόντι ἐς θάλασσαν ^e ἀντίον κέεται. οὕτως τὸν Νεῖλον
δοκέω διὰ πάσης τῆς Λιβύης διεξίοντα ἐξισοῦσθαι τῷ ⁷⁰
Ἰστρῷ. Νείλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.

^d τὸν om. F.a.S.

^e Sic S.K.F. Vulgo οὕτως.

^f τέμνει S. Quæ lectio correctori deberi videtur, non animadvertenti e superioribus assumendum esse ῥέει.

^g Cf. Eustath. Dionys. 298.

^h Sic S.K.F.c. Vall. Πυρρήνης a. Ald. Πειρήνης b.d. Mox Ἑρακλεῶν S.

ⁱ De Cynesiis sive Cynetis v. ad IV. 49. Wess.

^k Sic K.F. Vall. τὴν δ' Ἰστρίην οἱ S. Ἰστριηνοὶ edd. vett.

34.

^a ῥέει F. sine γάρ.

^b Sic S. Alii οἰκευμένης.

^c γὰρ καὶ ἐρήμος ἐστὶ F.

^d ἡ δὲ Αἴγυπτος om. F. ubi mox om. πάντε ἡμ. ἰθ. ἰθ. εὐζ. Mox κείται S. qui tamen infra κέεται.

^e Sic R.V.M.K.P.F. Paris. ἀντίη Ald. S.

- 35 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι
 ἂ πλεῖστα θωμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα
 λόγου μεζῶ παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν· τούτων εἵνεκα
 ἂ πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ 75
 τῷ κατὰ σφέας ἔοντι ἑτεροίῳ, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν
 ἂ ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, τὰ πολλὰ
 πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστήσαντο
 3 ἥθεά τε καὶ νόμους· ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγορά-
 ζουσι καὶ καπηλεύουσι· οἱ δὲ ἄνδρες, κατ' οἴκους ἔοντες, 80
 ὑφαίνουσι. ὁ ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι, ἄνω τὴν κρόκην
 4 ἀθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ, κάτω. τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες
 ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν
 ὤμων· οὐρέουσι, αἱ μὲν γυναῖκες, ὀρθαί· οἱ δὲ ἄνδρες,
 5 κατήμενοι. ὁ εὐμαρῇ χρέωνται ἐν τοῖσι οἴκοις, ὁ ἐσθίουσι 85
 δὲ ἔξω ἐν τῇσι ὁδοῖσι· ὁ ἐπιλέγοντες, ὡς τὰ μὲν αἰσχροῦ,
 ἀναγκαῖα δὲ, ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιεῖν χρεῶν· τὰ δὲ 120
 6 μὴ αἰσχροῦ, ἀναφανδόν· ὁ ἱράται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε
 ἔρσηνος θεῶν, οὔτε θηλέης· ἄνδρες δὲ, πάντων τε καὶ πα- 90
 σέων. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ ὁ οὐδεμία
 ἀνάγκη, μὴ βουλομένοις· ὁ τῇσι δὲ ὁ θυγατρᾶσι πᾶσα
 36 ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένησι. Οἱ ἱρέες θεῶν τῇ μὲν
 2 ἄλλῃ ὁ κομέουσι· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ὁ ξυρεῦνται. τοῖσι ἄλ-

Ægyptio-
rum utri-
usque sex-
us, et sa-
cerdotum
apud eos,
mores et
victus et
ritus.

35.

^a Sic M.K.P.F. πλέω Ald. S. V.R.A.B. Wesseling. quem vide ad VII. 16. cf. Herman. ad Viger. n. 57. Mox θωμάσια M.K. P. Tum ἢ ἢ ἄλλῃ S.

^b ἄλλῃ F.

^c Sic M.S.K.F. Paris. Al. δὲ om. Mox καθήμενοι S.

^d Sic K.P.S.F.a. Suidas h. v. cf. IV. 113. Vide Koen. ad Gregor. Dial. Ion. 119. Vulgo εὐμαρῇ.

^e Citat Stobæus 43, 74.

^f τοῖσι F. ubi passim ὁδὸς in

masculino. cf. VII. 114.

^g λέγοντες f.

^h ἱρά τε S.

ⁱ οὐδεμῇ] οὐδεμία F. et S. qui paulo supra cum vulg. habet οὐδεμῇ.

^k τῇσι δὲ—βουλομένησι om. F.

^l θυγατρῇσι S.

36.

^a κομῶσιν S. qui supra τῶν θεῶν cum Ald.

^b Sic F. Paris. edd. vett. ξηρῶνται S. ξυρῶνται K.P. ξυρῶνται M.

λοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κῆδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφα-
 λὰς τοὺς μάλιστα ἰκνέεται· Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοὺς θα- 95
 νάτους ἀνιέῃσι τὰς τρίχας αὖξασθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ
 3 καὶ τῷ γενεῖῳ, τέως ἐξυρημένοι. τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀν-
 θρώποισι χωρὶς θηρίων δίαίτα ἀποκέκριται· Αἰγυπτίοισι
 4 δὲ ὁμοῦ θηρίοισι ἡ δίαίτα ἐστὶ. ἀπὸ ^c πυρέων καὶ ^d κρι-
 θέων ^e ἄλλοι ζώουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ
 ταύτων τὴν ἴζον, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι· ἀλλὰ ἀπὸ
 ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ^b ζειὰς μετεξέτεροι κα-
 5 λέουσι. ^b φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί· τὸν δὲ πηλὸν
 τῆσι χερσὶ, ⁱ καὶ τὴν κόπρον ἀναίρουσιν. ^k τὰ αἰδοῖα
 ἄλλοι μὲν ἑῶσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ ταύτων ἔμα- 5
 6 θον· Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνονται. εἴματα, τῶν μὲν ἀν-
 7 θρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν ἐν ἑκάστη. τῶν
 ἰστίων τοὺς ⁱ κρίκους καὶ κάλους, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξῶθεν
 8 προσδέουσι· Αἰγύπτιοι δὲ, ἑσῶθεν. γράμματα γράφουσι
 καὶ λογιζονται ^m ψήφοις, Ἕλληνες μὲν, ἀπὸ τῶν ἀρι- 10
 τερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα· Αἰγύπτιοι δὲ,
 ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα,
 αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ ⁿ δεξιὰ ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀρι-
 9 τερά. διφασίοισι ^o δὲ γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν
 αὐτῶν, ἱρά· τὰ δὲ, δημοτικά καλεῖται. 15

37 Θεοσεβείες δὲ περισσῶς ἔόντες μάλιστα πάντων ἀν-
 2 θρώπων, νόμοισι ^a τοιοῖσιδε χρέωνται. ^b Ἐκ χαλκίων

^c Sic Ald. V. Paris. R. πυρέων
 K.M.S.F.

^d κριθῶν S.

^e ἄλλοι M.K. Paris. F. ἄλλοι
 S.V. ἄλλοι Ald.

^f ζῶν F.S.

^g Sic S. cum Erotiano et Ga-
 leno v. Μετεξέτεροι. Vulgo ζεάς.

^h Citat Strabo XVII. p. 1179
 = 823.

ⁱ καὶ τὴν κόπρ. ἀν. om. Vall. S.

V.d. Supra ταῖς S. pro τῆσι.

^k τὰ δὲ αἰ. K. Tum ἄλλοι S.

^l κρίκους K. Tum τοὺς κάλους Ald.

^m ψήφοις om. c.

ⁿ Sic F. Paris. S. Vulgo τὰ δεξιὰ.

^o δὲ om. F. Mox δημοτικά S.

37.

^a Sic M.K.P. Alii τοιοῖςδε cum
 S.F.a.

^b Conf. Athenæus VI. p. 231.

D.

ποτηρίων πίνουσι, ^cδιασμέωντες ἀνὰ πᾶσαν ^dἡμέρην·
 3 οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φο-
 μάουσι, αἰεὶ νεόπλυτα· ἐπιτηθεύοντες τοῦτο μάλιστα. τὰ 20
 τε αἰδοῖα περιτάμνονται ^eκαθαριότητος εἵνεκεν· ^fπροτι-
 μῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἱρέες ^hἔξυ- 121
 ρῆνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθείρ,
ⁱμήτε ἄλλο μυστάρην μηδὲν ^kἐγγίγηται σφι θεραπεύουσι
 5 τοὺς θεούς. ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινέην μούνην, καὶ 25
 ὑποδήματα βύβλινα· ἄλλην ^lδέ σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι
 6^m λαβεῖν, οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. λύνται δὲ δις τῆς
 ἡμέρης ἐκάστης ⁿψυχρῶ, καὶ δις ἐκάστης νυκτός. ἄλ-
 7 λας τε ^oθρησκείας ^pἐπιτελέουσι μυρίας, ὥς εἰπεῖν λόγῳ.
 8 πᾶσχοι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα. οὔτε τι γὰρ τῶν 30
 αἰκηῶν τρίβουσι, οὔτε δαπανέωνται· ἀλλὰ καὶ σιτία
 σφί ἐστι ἱρὰ ^qπασσόμενα, καὶ ^rκρεῶν βοέων καὶ χηνέων
 πληθὺς τι ἐκάστῳ γίνεται πολλὸν, ^sἡμέρης ἐκάστης·
 9 δίδεται δὲ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος. ἰχθύων δὲ οὐ σφι
 ἔξεστι ^tπάσασθαι. κυάμους δὲ ^vοὔτε τι μάλα σπεί- 35
 ρουσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ τούς τε γενομένους οὔτε τρώ-

^c διασμέωντες Ald. c.b.d.R.V.
 F. διασμῶντες M.K. διασμέωντες a.
 διασμῶντες S.

^d τὴν ἡμέρην F.

^e Sic F. Reliqui οὐχ ὁ.

^f καθαριότητος a. c. καθαρότητος

S.

^g προτιμῶντες F.

^h ἔξυρῶνται K. ἔξυρῶνται S.

ⁱ μήτε ἄλλο M.K.F. Paris. μήτ'
 ἄλλο S. μήτε τι ἄλλο edd. Mox
 μηδὲν om. S.

^k ἐγγ. σφισι F. ἐγγίγηται σφι
 θεραπεύοντες S.

^l δέ σφιν S.V.R.a.b.c.d.F. δέ
 σφισι M.K.

^m βαλέειν Ald. S. βαλεῖν a.c.
 Mox δὲ δις τε S.

ⁿ χυθρῶ S. sine ὕδατι. ὕδατι om.
 M.K.F. Paris. ὕδατι ψυχρῶ edd.
 ante Gronov. τρίς pro δις legisse
 videtur Valla. Porphyrius de
 Abst. IV. 7. Wesselingio cita-
 tus, τρίς δὲ τῆς ἡμέρας ἀπελούστο
 ψυχρῶ, ἀπὸ τε κοίτης, καὶ πρὸ ἀρίσ-
 του, καὶ πρὸς ὕπνου.

^o Sic S. Alii θρησκείας.

^p Sic F.a.S. Vulgo μυρίας ἐπιτ.
 Mox δαπανῶνται S.

^q πασσόμενα S.

^r Sic F.a. Vall. S.K. Vulgo
 χηνέων καὶ βοέων κρεῶν.

^s Sic F. Vulgo ἐκάστης ἡμέρης.

^t πάσασθαι S.

^v οὔτε μάλα S. cf. Windet. de
 Vita functorum statu c. 5. Wess.

10 γουσι, οὔτε ἔψοντες ^ω πατέονται. οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρέ-
 οντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ ^κ καθαρὸν μιν εἶναι ὅσπρι-
 11 ον. ἱρᾶται δὲ οὐκ εἰς ἐκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί,
 τῶν εἰς ἐστὶ ἄρχιέρεως· ἐπεὰν δὲ τις ἀποθάῃ, τούτου
 38 ² ὁ παῖς ἀντικατίσταται. τοὺς δὲ βούς τοὺς ἔρσενας τοῦ 40
 Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι, καὶ τούτου εἵνεκα δοκιμάζουσι
² αὐτοὺς ὧδε. τρίχα ^α ἦν καὶ μίαν ἰδοῖται ^β ἐπεῖσαν μέ-
 3 λαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. ^γ δίζηται δὲ ταῦτα ^δ ἐπὶ
 τούτῳ τεταγμένος τῶν τις ἱρέων, καὶ ὀρθῶ ἐστεῶτος τοῦ
 κτήneos καὶ ὑπτίου, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξειρύσας, εἰ κα- 45
 θαρῇ τῶν προκειμένων σημητῶν, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ
 4 ἐρέω. κατοραῖ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ
 5 φύσιν ἔχει πεφυκυίας. ἦν δὲ ^ε τούτων πάντων ἡ καθα-
 ρος, σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρεα ^ς εἰλίσσων· καὶ 122
 ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπιβάλλει τὸν δακ- 50
 6 τύλιον· καὶ οὕτω ἀπάγουσι. ἀσημαντον δὲ θύσαντι
 θάνατος ^β ἡ ζημὴ ἐπικέεται· δοκιμάζεται ἡ μὲν νυν τὸ
 39 κτήνος τρόπῳ τοιῷδε. Θυσίῃ δὲ σφί· ἥδε κατέστηκε.
^α ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸν βωμὸν,
 2 ὅκου ἂν ^β θύωσι, πυρὴν καίουσι. ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ 55
 οἶνον κατὰ τοῦ ἱρήϊου ἐπισπείσαντες, καὶ ἐπικαλέσαντες,

Quomodo
 taurus ut
 victima pu-
 ra explore-
 tur et sig-
 netur.

In eo im-
 molando
 quid obser-
 vent, et
 mactati ca-

^ω Sic M.K.P.F.a.c. cf. infr. 66. δατέονται S.b. Ald. δατέουσι d. Gl. in P.d. γέονται.

^κ καθαρὸν εἶναι μιν F.

^γ Sic K.M.P.a.F. cf. Reimar. ad Dion. Cass. LIII. p. 712. ἀρχιερεῖς S.b.d. vulgo.

² ὁ om. S. qui ἀντικαθίσταται.

38.

^α ἦν καὶ μίαν] ἦν μίαν F. ἦν καὶ μίαν S. Supra βούς ἔρσ. S.

^β Sic P.F.a.c. ἐνεῖσαν S.b. ἐπιούσαν alii.

^γ Sic S.K.P.F. Paris. Eustath.

Od. p. 1774, 31=564, 50. Alii δέχεται.

^δ ἐπὶ τούτῳ F.a.c. Vulgo ἐπὶ τούτῳ cum S.

^ε τούτων] τούτων F.S.

^ς πάντων om. S.

^ς Sic F. εἰλίσσων M.K.P. εἰλίσ-
 σων alii cum S.

^β καὶ ἡ ζημὴ F. ἡ ζημία S.

^ι μὲν τοι τὸ d.

39.

^α ἀπαγόντες R.

^β Sic P.M.K.F.b.d. θύωσι
 Ald. S.V.a.c. Mox δὲ om. S.

τὸν θεὸν, σφάζουσι· σφάζαντες δὲ, ^c ἀποτάμνουσι τὴν
κεφαλὴν. ^d σῶμα μὲν ^e δὴ τοῦ κτήneos ^f δέιρουσι· κε-
φαλῇ ^g δὲ κεῖνῃ πολλὰ ^h καταρυσάμενοι, φέρουσι, τοῖσι
μὲν ⁱ ἂν ἡ ἀγορῇ, καὶ Ἑλληνές ^k σφίσι ἔωσι ^l ἐπίδημοι ^m 60
ἔμποροι, ⁿ οἱ δὲ φέροντες εἰς τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν ἔδοντο·
τοῖσι δὲ ^o ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληνες, οἱ δ' ἐκβάλλουσι εἰς
τὸν ποταμόν. ^p καταρέονται δὲ, τάδε λέγοντες, τῆσι κε-
φαλῇσι· “ εἴ τι μέλλοι ἡ σφίσι τοῖσι θύουσι, ἡ Αἰγύπτῳ
“ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, εἰς κεφαλὴν ^o ταύτην ^q 65
^r “ τραπέσθαι.” Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυο-
μένων κτηνῶν, καὶ τὴν ^s ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου, πάντες
Αἰγύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως εἰς πάν-
τα τὰ ἱρά· καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου, ^t οὐδὲ ἄλλου οὐ-
^u 70 δινὸς ἐμφύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίῳ οὐδεὶς. Ἡ ^v 70
δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν ^w καὶ ἡ καῦσις, ἄλλη περὶ ἄλλο
ἱρὸν σφί κατέστηκε. τὴν ^x δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα
^y ἡγνῆται εἶναι, καὶ μεγίστην οἱ ὀρτὴν ^z ἀνάγουσι, ^{aa} ταύτην
^{ab} 75 ἔρχομαι ἐρέων. ^{ac} ἔπειδ' ^{ad} ἀποδείρῳσι τὸν βῶν, κατευξά- ^{ae} 75

pite qu
non ve:
cantur.

Isis ma
ma De:
maximi
ejus fet
tum: i
sacrifici
jejunan
et eo ai
te se ve
rant.

^c ἀποτέμνουσι b.

^d τὸ σῶμα Schæferus.

^e δὴ om. M.K.P.F.

^f δέρουσι S.

^g δὲ κείνῃ M.K.P.F.Paris. Al. cum
S. δ' ἐκείνῳ. Mox πολλὰ om. S.

^h καταρυσάμενοι K.V.P.F.a.c.d.
καταρυσάμενοι S.b. καταρυσάμενοι
alii.

ⁱ εἰς ἀγορῇ S.

^k Sic M.F. σφί Ald. a.c. σφιν S.

^l Sic M.P.F. ἐπίδημοι A.B.S.
V.R. Ald.

^m Sic F.a. Vulgo οἶδε cum S.

ⁿ καταρέονται F. καταρῶνται S.

^o ταύτης F.

^p ἐπίπασιν οἴνου Galeus ex S.
Perperam. Codex iste cum vulg.
consentit. ἐπίπασιν b. Mox ἱερά S.

^q οὐδὲ ἄλλου om. S.b.d.

40.

^a καὶ om. F. Supra ἱερῶν S.

^b δ' ὡς μ. S.

^c ἄγειν τε F. Nempe ἡγνῆται
debuerat, qua forma Dorica idem
alibi utitur, ut II. 69. 72. ἡγνῆται
pro ἡγνῆται II. 115. SCHWEIGH.

^d ἄγουσι F.

^e ταύτην S. vulgo. ταύτη F.
ταύτη Schweighæuser.

^f Sic fere M.K.P.F.a. ἐπὶν προ-
ηστυεύσωσι τῇ Ἰσι, καὶ ἐπὶν κα-
τεύξωνται, θύουσι τὸν βῶν· καὶ ἀπο-
δείραντες, κοιλίην μὲν ἐκείνην (κείνην
Ald.) πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον. V.R. Paris.
tres. Ald. nisi quod τῆσι pro τῇ
Ἰσι Ald. c. et mox τὴν βῶν et ἐξ
εἶλον Ald. προηστυεύσουσι τῆσι—
κατεύξωνται—βῶν—κείνη S.

^g ἀποδείρῳσι F.

μενοι, κοιλίην μὲν ^h κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελήν· σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην, καὶ τοὺς ὤμους τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλάσι ἄρτων καθαρῶν, καὶ βομέλιτος, καὶ ἰσταφίδος, καὶ σύκων, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων ^k θυωμάτων. πλήσαντες δὲ αὐτῶν, καταγίζουσι, ἔλαιον ἄφθονον ^l καταχέοντες. προηστούσαντες δὲ, θύουσι. καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνται, δαῖτα προτίθενται τὰς ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

4 I

Boves Isidi consecratæ, veneratio- nisque max- imæ om- nium pecu- dum : aver- sabbiles Æ- gyptiis Græci : mortuæ bo- ves mæ- guntur : pec- cudes aliæ quomodo sepeliantur : urbs Atar- bechis.

Τοὺς μὲν νυν ^a καθαρὸς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς ¹²³ μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι· τὰς δὲ θηλέας οὐ σφί ^b ἔξεστι θύειν, ἀλλὰ ἱραὶ εἰσι τῆς ^b Ἰσίδος. τὸ γὰρ τῆς Ἰσίδος ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆϊον, ^c βούκερὼν ἐστὶ, κα- τάπερ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι· καὶ τὰς βοῦς τὰς ⁹⁰ θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ^d ὁμοίως σέβονται προβάτων ³ πάντων μάλιστα μακρῶ. τῶν εἵνεκα αὐτ' ἀνὴρ Αἰγύπ- τιος, οὔτε γυνή, ἀνδρὰ Ἕλληνα φιλήσεις ἂν τῷ στό- ματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται, οὐδ' ὀβε- λοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατετμημένου ⁴ Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ ^e γεύσεται. Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀπο- θνήσκοντας βοῦς, τρόπον τόνδε. τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν

^h κεινὴν, id est κενὴν, conj. πάντα.

Schweighæuserus, κεινὴν κοιλίην idem monens significare q. κεν- εῶνα, abdomen, alvum, in quo intestina. κεινὴν F.a. Vulgo ἐκει- νην. Mox τῷ om. S.

^l Wesselingius ἰσταφίδων ex S. Alii et meliores codd. in his F.a. ἀσταφίδος.

^k θυωμάτων S. cf. Thomas M. in v.

^l καταχέαντες S. et mox ἐλί-

4 I.

^a Sic P.M.K.S.F. Paris. A- thenag. Legat. c. 24. καθαρὸς ἔρσενας τῶν βοῶν edd. vett.

^b Ἰσίδος Athenag.

^c βούκερὼν S.

^d ὁμοίως om. S.

^e χρήσεται S.b. Notam ad h. v. habet S. pravi quid, ut puto, subesse indicantem. Mox τρόπον τοῖονδε Ald.

ποταμὸν ἀπῑᾶσι· τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι
ἐν τοῖσι προαστείοις, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ ἀμφότερα
5 ὑπερέχοντα, σημηίου¹ εἵνεκεν. ἐπεὰν δὲ σαπῇ, καὶ προσήι
ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βάρις
6 ἐκ τῆς Προσωπίτιδος² καλευμένης³ ἡσίου. ἡ δ' ἔστι μὲν
ἐν τῷ Δέλτα, ἡ περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἑννέα.
7 ἐν⁴ ταύτῃ ὦν τῇ Προσωπίτιδι ἡσῶ ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαις
¹ πόλεις συχναί· ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρις παραγίνονται ἀνα-
ρησόμεναι τὰ ὅστέα τῶν βοῶν, ὄνομα τῇ⁵ πόλι⁶ Ἀτάρ-
8 βηχίς· ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν⁷ ἅγιον ἵδρυται. ἐκ
ταύτης τῆς πόλιος⁸ πλανέονται πολλοὶ⁹ ἄλλοι ἐς ἄλλας
¹ πόλεις· ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὅστέα, ἀπάγουσι καὶ θάπ-
9 τουσὶ ἐς¹⁰ ἓνα χώρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι
βουσί καὶ τᾶλλα¹¹ κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα· καὶ
γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ
42 δὴ οὐδὲ ταῦτα. Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς¹² Ἐθβαϊέος¹³ ἵδρυται
ἱρὸν, ἢ νομαὶ τοῦ Ἐθβαίου εἰσὶ, οὗτοι¹⁴ μὲν νυν πάντες οἶων¹⁵
¹ ἀπεχόμενοι, αἶγας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ τοὺς αὐτοὺς
ἀπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβονται, πλὴν Ἰσιός τε καὶ

Isis et Osi-
ris, qui et
Bacchus,
Dii omni-
um com-
munes :
Thebani

¹ εἵνεκεν M.K.P.F. εἵνεκα S. alii.

² Sic M.K.P. καλεομένης S.F. a. alii.

³ χώρας Steph. marg. ἡσίου χώρας C.

⁴ Sic P.K.F. περίμετροι Ald. περίμετρος S. Steph. et edd. seqq. τὸ περίμετρον infr. 149.

⁵ ταύτῃ ὦν S.M.K.P.F. Paris. Alii ταύτῃ δὴ ὦν.

⁶ πόλεις F. et alii. πόλις a. πόλις S.

⁷ πόλις. Sic K. πόλις F.S. et vulg.

⁸ Ἀταρβίχης Steph. Byz. cf. Jablonskii Diss. de Remphah p.

VOL. I.

77. WESSEL.

⁹ ἅγιον om. b.

¹⁰ πλανέονται F. πλανῶνται S.

¹¹ ἄνθρωποι videtur legendum. SCHWEIGH. Nihil mutandum.

¹² Sic M.K.P. πόλεις F. πόλις S. alii.

¹³ ἐν χώρῳ S.b.

¹⁴ κτήνεα ἅπαντα θ. b. et al.

42.

¹⁵ Ἐθβαϊέος Ald. S.V.a.b.c.d.R. cf. I. 182. II. 54. IV. 181. Ἐθβαίου K.M.P.F.

¹⁶ ἵδρυται F.

¹⁷ Sic P.M.K.F. νυν om. al. cum a. S. Mox σέβονται, ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι S.

quare ab
onibus im-
molandis
abstineant,
et quare
Jupiter ari-
etina facie
apud Am-
monios.

^d Ὀσίριος, τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι· τούτους δὲ
3 ὁμοίως ἅπαντες σέβονται. ὅσοι δὲ τοῦ Μένδητος ἔκτην-
ται ἱρὸν, ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσὶ, οὗτοι δὲ αἰγῶν ἀπε- 20
4 χόμενοι, οἷς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νυν, καὶ ὅσοι ^e διὰ
τούτους οἶων ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν νόμον τόνδε
σφι ^h τεθῆναι· “ Ἡρακλέα θελῆσαι πάντως ιδέσθαι τὸν
5 “ Δία, καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ. ἰτέλος
“ δὲ, ἐπεί τε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία μηχα- 25
“ ῖσθαι, κριὸν ἐκδεύραντα, ^d προέχεσθαι τε τὴν κεφα-
“ λὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ, καὶ ἐνδύντα τὸ ⁱ νάκος,
6 “ οὕτω οἱ ἑαυτὸν ^m ἐπιδέξαι.” Ἀπὸ τούτου κριοπρόσω-
πον ⁿ τοῦ Διὸς τῷγαλμα ποιεῦσι Αἰγύπτιοι· ἀπὸ δὲ
Αἰγυπτίων, Ἀμμώνιοι, εἶντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθίο-
πων ἄποικοι, καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. 124
7 ^o δοκέειν δ’ ἐμοὶ, καὶ τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε ³¹
σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο· ^p Ἀμῶν γὰρ Αἰγύπτιοι
8 ^q καλοῦσι τὸν Δία. τοὺς δὲ κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι,
ἀλλ’ εἰσὶ σφι ἱροὶ διὰ τοῦτο. μῆν δὲ ἡμέρῃ τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ, ἐν ὁρτῇ τοῦ Διὸς, ^r κριὸν ἓνα κατακόψαντες καὶ 35
ἀποδεύραντες, κατὰ τὰντὸ ἐνδύουσι τῷγαλμα τοῦ Διὸς,
καὶ ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα ^s Ἡρακλέος προσάγουσι πρὸς

^d Sic Ald. S.A.B.V.R. Ὀσίρι-
δος P.M.K.F.

^e Sic S.F. Paris. ὅσοι δὲ M.
Alii ὅσοι μὲν δή.

^f κέκτηνται S.

^g διὰ τούτων b.S. qui mox σφίσι
pro σφι.

^h τεθῆναι] δοθῆναι d.

ⁱ Sic M.K.S.F. Paris. Al. om.
δέ.

^k προέχεσθαι M.K.R.P.F.a.c.
προεκθέσθαι Ald. S.V.b.d. προσχέ-
σθαι malebat Wessel. cum Reis-
kio.

^l δέρμα gl. in P.

^m Sic M.K.P. ⁱ ἐπιδέξαι F. Alii
ἐπιδέξαι cum S.

ⁿ Sic F. τῷγαλμα τοῦ Διὸς
vulgo. τὸ ἄγ. τ. δ. S.

^o δοκέει δέ μοι S. δοκέειν δέ μοι F.

^p Ἀμῶν] Ἀμῶν F. Eustath.
Dionys. 211. Plutarch. Isid. et
Osir. p. 354. C. cf. Jablonski
Panth. Ægypt. II. 2.

^q καλοῦσι F.

^r κριὸν om. F. Mox κατὰ ταῦτα
S. qui deinde om. τοῦ.

^s Sic Ald. a.b.c.d.V.S.R.K.P.
E. Ἡρακλέους M. cf. ad. I. 180.
ἄγαλμα ἄλλο S.

9 αὐτό. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸν
 ἱρὸν ἅπαντες τὸν κρῖον, καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπ-
 τουσιν αὐτόν.

40

43 Ἡρακλῆος δὲ περὶ τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα, ὅτι εἷη
 2 τῶν δωδέκα θεῶν. τοῦ ἑτέρου δὲ περὶ Ἡρακλῆος, τὸν
 Ἕλληνας οἶδασιν, οὐδαμῇ Αἰγύπτου ἐδυνάσθη ἀκοῦσαι.
 3 καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον τὸ οὐνομα
 4 τοῦ Ἡρακλῆος Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ Ἕλληνας μᾶλλον παρ' 45
 Αἰγυπτίων, καὶ Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφι-
 τρώωνος. γόνῳ τοῦνομα Ἡρακλῆα, πολλά μοι καὶ ἄλλα
 τεκμήριά ἐστι τοῦτο οὕτω ἔχειν, ἐν δὲ καὶ τόδε, ὅτι τε
 τοῦ Ἡρακλῆος τούτου οἱ γονεὲς ἀμφότεροι ἦσαν, Ἀμφι-
 τρώων καὶ Ἀλκμήνη, γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπ-
 50 του, καὶ διότι Αἰγύπτιοι οὔτε Ποσειδῶνος οὔτε Διοσ-
 κούρων τὰ οὐνόματά φασιν εἶδέναι, οὐδὲ σφί θεοὶ οὗτοι ἐν
 4 τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι ἀποδεδέχονται. καὶ μὴν εἴ γε παρ'
 Ἑλλήνων ἔλαβον οὐνομά τευ δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκισ-
 55 τα ἀλλὰ μάλιστα ἐμελλον μνήμην ἔχειν, εἴπερ καὶ
 τότε ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν Ἑλλήνων τινὲς ναυ-
 τίλοι· ὥς ἐλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει, ὥστε
 60 τούτων ἂν καὶ μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπισ-
 5 τέατο Αἰγύπτιοι ἢ τοῦ Ἡρακλῆος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖός
 ἐστι θεὸς Αἰγυπτίοις Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγουσι, 60

Hercules
 Deorum
 XII. unus:
 Græcos il-
 lius nomen
 ab Ægypti-
 tiis acce-
 pisse.

^t οἱ om. F. Mox τὸ ἱρὸν S. Ald.

^v πάντες S.

43.

^a Sic M.K.P.F. ὡς εἷη Ald. S. V. Paris. Supra τὸν om. S.

^b Sic K.P.F. τοῦνομα vulg. cum S.

^c Αἰγύπτιοι τοῦ Ἡρακλ. F. Mox οἶνομα S. Ald. Infra Ἀμφιτρώωνος Ald.

^d Sic M.K.P.F. Paris. cf. I. 74. II. 176. VIII. 113. ἐν δὲ δὴ I.

185. 192. II. 79. III. 15. 38.

Alii ἐν δὲ δὴ καί. ἐν δὲ καὶ S.

^e Διοσκόρων S. hic et VI. 127.

qui cum vulg. II. 50. cf. Schæfer. ad Gregor. p. 300. Lobeck.

Phrynich. p. 235.

^f οὐκ om. F.

^g ἐμὴ γνώμη F. Mox αἰρέειν Schæfer.

^h τούτων] τούτων F.S.

ⁱ ἐστὶν Αἰγ. ἀρχ. θεὸς S.

44
In urbe Tyro
Herculis
templum
antiquissi-
mum, et
aliud ejus-
dem cog-
nomine
Thasii:
Thasum,
ibique Her-
culis tem-
plum, qui
conside-
runt: Her-
cules in
Graecia pas-
sim duplex,
Olympius
et Heros.

ἔτεά ἐστι ἑπτακισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύ-
σαντα, ἐπεὶ τε ἐκ τῶν ὀκτῶ θεῶν οἱ ^κ δώδεκα θεοὶ ἐγέ-
νοντο, τῶν Ἡρακλέα ἓνα νομίζουσι. Καὶ θέλων δὲ ταύ-
των πέρι σαφές τι εἰδέναι ἐξ ὧν οἶόν τε ἦν, ἔπλευσα καὶ
ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανόμενος αὐτοῖσι εἶναι ἱρὸν ⁶⁵
Ἡρακλέος ἅγιον καὶ ἰδὼν πλουσίως κατεσκευασμένον
ἄλλοις τε πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στῆ-
λαι δύο, ἡ μὲν, χρυσοῦ ἀπέφθου ἡ δὲ, ^β σμαράγδου
λίθου, λάμποντος τὰς νύκτας μέγας. ἐς λόγους δὲ ¹²⁵
ἐλθὼν τοῖσι ἱεῦσι τοῦ θεοῦ ^ε εἰρόμην ὁκόστος χρόνος εἴη ἐξ ⁷⁰
^α αὐτοῖσιν τὸ ἱρὸν ἰδρυταί. εὗρον δὲ οὐδὲ ταύτους τοῖσι Ἑλ-
λασι συμφερομένους. ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ οἰκίζομένη
καὶ τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ^δ ἰδρυθῆναι· εἶναι δὲ ἔτεα ^ε ἀφ' οὗ
³ Τύρον οἰκεῖουσιν, τριηκόσια καὶ δισχιλία. εἶδον δὲ ἐν τῇ
Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱρὸν Ἡρακλέος, ἐπανυμῖν ἔχοντος ⁷⁵
⁴ σίου εἶναι. ^ε ἀπικόμην δὲ καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὗρον
ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης
ζητήσιν ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκτίσαν· ^β καὶ ταῦτα καὶ
πέντε γενεῇσι ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρώωνος
⁵ Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι. Τὰ μὲν νυν ἱστορή- ⁸⁰
μένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν θεὸν ἶτ' ὃν Ἡρακλέα εἶναι.
⁶ καὶ δοκεῖουσιν δέ μοι οὗτοι ὀρθότατα ^κ Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ

^κ δώδεκα S. qui mox τὸν pro
τῶν.

44.

^α εἶδον F.

^β σμαράγδου M.K.P.F.c. cf. A-
thenæus III. p. 94. B. σμαράγδου
S. Ald. et al. cf. III. 41. Wass.
Thucyd. IV. 31. Broukhusius
ad Propert. II. 13, 43. Mox pro
μέγας Reiskius μέγα φῶς.

^ε ἡρόμην F.

^δ Sic P.M.K.S. ἰδρυθῆναι Ald.

R.V.F.a.c. cf. I. 172.

^ε ἀπ' ὧ Schæferus. cf. Koen.

Gregor. Dial. Ion. s. 18.

^ε ἰδον S.

^ε Sic M.P.K.S. Vall. F.a.b.d.
sed καὶ om. S. Vulgo ἀπικόμενος
—Θάσον, εὗρον. cf. Eustath. Dio-
nys. 517.

^β Sic M.K.P.F.a.b.d. καὶ sec.
om. S. c. et al.

^ι τὸν om. P.S.F.c.

^κ τῶν Ἑλλήνων S.

- διζῇ Ἡράκλεια ἰδρυσάμενοι ἔκتهνται· καὶ τῷ μὲν, ὡς
 ἀθανάτῳ, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπαυμίην, θύουσι· τῷ δὲ ἐτέρῳ,
 45 ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. Λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀν- 85
 επισκέπτως οἱ Ἕλληνες. εὐήθης δὲ αὐτῶν καὶ ὅδε ὁ
 μῦθος ἐστὶ, ὃν περὶ τοῦ Ἡρακλέος λέγουσι· ὡς “ αὐ-
 “ τὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον στέψαντες οἱ Αἰγύπτιοι,
 “ ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θύοντες τῷ Διὶ τὸν δέ,
 “ τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν· ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ 90
 “ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν τραπόμενον, πάντας
 1 “ σφείας καταφονεύσαι.” Ἐμοὶ μὲν νυν δοκέουσι, ταῦ-
 τα λέγοντες, τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμ-
 3 παν ἀπειρώς ἔχειν οἱ Ἕλληνες. τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήνεα 95
 ὁσίη θύειν ἐστὶ, χωρὶς οἴων, καὶ ἐρσένων βοῶν καὶ
 4 μύσχων, ὅσοι ἀν καθαροὶ ἔωσι, καὶ χηνῶν, κῶς ἀν
 οὔτοι ἀνθρώπους θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα ἰέοντα τὸν Ἡρακλέα, 126
 καὶ ἔτι ἀνθρώπον, ὡς δὴ φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολ-
 λὰς μυριάδας φονεύσαι; Καὶ περὶ μὲν τούτων τσαῦτα
 ἡμῖν εἰποῦσι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων
 ἑὺμένεια εἴη. *ἡ ἰσχυροῦς ἡ δὲ...*
- 46 Τὰς δὲ δὴ αἶγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ
 θύουσι Αἰγυπτίων οἱ εἰρημένοι. τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν
 λογιζονται εἶναι οἱ Μενόησιοι· τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τού-
 2 τους, προτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ γενέσθαι. ἡ γρά- 5

Refellitur
 Græcorum
 quedam
 fabula de
 Hercule.

Mendesii
 non im-
 molant ca-
 pras et hir-
 cos: Pan
 unus ex
 vii Diis:

¹ Ἡράκλεια F. Ἡρακλήϊα Bor-heck.

45.

^a αὐτίων] αὐτῶν F.S.

^b τὸν om. S. qui mox sic interpungit, Ἡρακλέος λέγουσιν ὡς.

^c δὲ αὐτοὶ S.b.V.

^d ἀπείκως S.V.

^e Ita Schweigh. e Valckenæ-rii emendatione. οἷω (sic) F. si Schweighæuserum recte intel-

ligo. ὧν vulgo.

^f καὶ σέων S.

^g καὶ ὅσοι ἐάν F.

^h χηνῶν F.S. χηνῶν alii.

ⁱ Sic S. Al. ὄντα.

^k εὐμένεια S.V. cf. Koen. ad Gregor. Dial. Ion. 41. Schæfer. ib. p. 521.

46.

^a Sic M.K.P.F.b.d. γρ. δὲ δὴ Ald. a.c.S.V.R.

quale si-
mulacrum
ejus finga-
tur: capris
et maxime
hircis
quantus
apud Men-
desios ho-
nor.

47
Sues et su-
buleos Æ-
gyptii aver-
santur:
Lunæ ac
Baccho se-
mel per
annum,
eodem ple-
nilunio u-
trique, sues
immolant,
et immola-
tarum car-
nibus ves-
cantur:
quomodo
eas Lunæ

φουσί τε δὴ^b καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλ-
ματοποιοὶ τοῦ Πανὸς τῶγαλμα, κατὰπερ Ἕλληνες,
αἰγοπρόσωπον καὶ τραγოსκελέα·^d οὐ τι τοιοῦτον νομί-
3 ζοντες εἶναί μιν, ἀλλ' ὁμοῖον τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι. ὅτεν
δὲ εἶνεκα τοιοῦτον γράφουσι αὐτὸν, οὐ μοι ἡδιόν ἐστι¹⁰
4 λέγειν. σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἶγας οἱ Μενδήσιοι,
καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, καὶ τούτων οἱ αἰ-
πόλοι τιμὰς μέζονας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα,
ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος μέγα παντὶ τῇ Μενδησίῳ
5 νομῷ τίθεται. καλέεται δὲ ὅ τε τράγος καὶ ὁ Πᾶν Αἰ-¹⁵
γυπτιστὶ, Μένδης. ἐγένετο δ' ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ'
ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσγητο ἀναφαν-
δόν. τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο. Ἦν δὲ Αἰ-
γύπτιοι μιὰρὸν ἡγνῆται θηρίον εἶναι, καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις²⁰
ψαῖση αὐτῶν παριὼν ὕς αὐτοῖσι ἱματίοις, ἅπ' ὧν
ἔβαψε ἑαυτὸν, βὰς ἐπὶ τὸν ποταμόν· ταῦτο δὲ, οἱ συ-
βῶται, ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενεές, ἐς ἱρὸν οὐδὲν τῶν ἐν
Αἰγύπτῳ ἐστέρχονται μῦνοι πάντων· οὐδὲ σφι ἐκδίδοσθαι
21 θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει, οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτῶν· ἀλλ'²⁵
ἐκδιδόαται τε οἱ συβῶται καὶ ἀγέεται ἐξ ἀλλήλων.
2 τοῖσι μὲν νυν ἄλλοις θεοῖς θύειν ὥς οὐ δικαιοῦσι Αἰ-
γύπτιοι· Σελήῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μῦνοις, τοῦ αὐτοῦ 127

^b καὶ γλύφουσι om. F. Mox καὶ
οἱ ἀγαλματοποιοὶ om. F.M.K.

^c Sic M.K.P.V.S.F. Paris.
κατὰπερ Ἕλληνες τῶγαλμα edd.
vett.

^d ἢ τι F. Mox ἔνεκα S. et ἰδιον
pro ἥδιον.

^e Schæferus edidit κόλοι, mu-
tuli, cornua non habentes. Vide
Wesseling, ad IV. 29.

^f Sic S.F. Paris. Αἰ. Μενδησίῳ.
Mox τὸ ante τέρας om. S.

^g Sic K.P. Paris. ἐπίδειξιν S.
F. et al.

47.

^a Sic V.S. αὐτοῖσι τοῖσι ἱμ. F.
et al. Supra θηρίων credo S.

^b Sic M.K.P.a. pro v. l. ἀπὸν
F. ἀπὸν S.a.d. edd. vett.

^c Sic M.P.F. ἐς τὸν π. S.a.
vulg.

^d οὐδεὶς θυγ. F.

^e αὐτέων] αὐτῶν F. αὐτέων hic
retinet S.

^f Sic F. Vulgo ἐκδιδόται et
ἄγεται. cf. I. 209. τε om. edd.
vett.

χρόνου, τῇ αὐτῇ πανσελήνῳ, τοὺς ὕς θύσαντες, ^επατέον- immolent,
et
 3 ται τῶν κρεῶν. ^βδιότι δὲ τοὺς ὕς ἐν ^ιμὲν τῇσι ἄλλῃσι ³⁰
 ὀρτῇσι ἀπεστυγῆκασιν, ἐν δὲ ταύτῃ θύουσι, ἔστι μὲν
 λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος· ἐμοὶ μὲν-
 4 τοι ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ
 δὲ ἥδε τῶν ὑῶν τῇ Σελήνῃ ποιέεται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν
 ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ^εἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ, ³⁵
 καὶ ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήνεος τῇ πιμελῇ τῇ περὶ
 5 τὴν νηδὺν γινομένη· καὶ ἔπειτα καταγίγει πυρί. τὰ δὲ
 ἄλλα ^ικρέα σιτέονται ἐν τῇ ^{ιι}πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ
 ἱρὰ ^{ιιι}θύσωσι· ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ οὐκ ἂν ὅτι γευσαίαιτο.
 6 αἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπ' ^ιἀσθενείας ^{ιι}βίου στατίνας ⁴⁰
 48 πλάσαντες ὕς, καὶ ὀπτήσαντες ταύτας, θύουσι. Τῷ δὲ quomodo
Baccho :
hujus sec-
tum ut
agant.
 Διονύσῳ, τῆς ὀρτῆς ^ατῇ δορκίῃ, χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων
 σφάξας ἕκαστος, διδοῖ ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ
 2 τῷ ^βἀποδομένῳ τῶν συβατῶν. τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι
 ὀρτὴν τῷ Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι, πλὴν ^εχορῶν, κατὰ ⁴⁵
 3 ταύτῃ σχεδὸν πάντα Ἑλλήσι. ἀντὶ δὲ φαλλῶν, ἄλλα
 σφί ἐστι ἐξευρημένα ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευ-
 ρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας ^δγυναῖκες,
 νεῦον τὸ αἰδοῖον, οὐ πολλῷ τέῳ ἔλασσον ἐὼν τοῦ ἄλλου
 4 σώματος. προηγέεται δὲ ^εαὐλός· αἱ δὲ ἔπονται αἰείδου- ⁵⁰
 5 σαι τὸν Δίονυσον. διότι δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ

^ε πατέονται F.

^β διότι μὲν F.

^ι μὲν om. S.V.F. Mox ἀπο-
στυγῆκασιν ἐν ταύτῃ δὲ S.

^ε ἐπίπλοον F.

^ι κρέα om. b.S.

^{ιι} πανσελήνῃ F.

^{ιι} Sic M.K.P.F. θύωσι S.c. et
vulgo.

^ο ἐπ'γευσαίαιτο R.

^ι ἀσθενείας a.

^ι Sic mss. meliores. βιός τε

τῶας Ald. S.V. quod eodem redit.

48.

^α τῆς τῇ δορκίῃ S. τῆς τε V.

^β ἀδυμένῳ R.

^ε Sic M.K.P.F. probantibus
Gronovio, Reizio, Schæfero,
Schweighæusero. χοῖρον Ald. R.
a.c. probante Wesselingio. χαί-
ρων S.V.

^δ Sic S.V.M.K.P.F. Paris.

Vulgo τὰ γ.

^ε ὁ αὐλός S.

49
Melampo-
dum sacra
Ægyptiaca,
tum alia,
tum Bac-
chi, a Cad-
mo accepta
Græcos do-
cuisse.

κινέει μῦθον τοῦ σώματος, ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ἱερὸς
λεγόμενος. Ἦδη ὦν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀρυ-
θέωνος τῆς θυσιῆς ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς, ἀλλ' ἐμπει-
2 ρος. Ἕλλησι γὰρ δὴ Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος 55
τοῦ Διονύσου ἂτό τε ὄνομα, καὶ τὴν θυσίην, καὶ τὴν
3 πομπὴν τοῦ φαλλοῦ. ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλα-
βὼν τὸν λόγον ἔφη· ἀλλ' οἱ ἐπιγενόμενοι ὁ ταῦτα σο-
4 φισταὶ μεζόνως ἐξέφησαν. τὸν δ' ὦν φαλλὸν τὸν τῷ
Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐκατηγησά- 60
μενος· καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι
5 Ἕλληνες. Ἐγὼ μὲν νῦν φημι Μελάμποδα γενόμενον
ἄνδρα σοφὸν, μαυτικὴν τε ἑαυτῷ συστήσαι, καὶ πυθό-
μενον ἀπ' Αἰγύπτου, ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγήσασθαι
Ἕλλησι, καὶ τὰ περὶ τὸν Δίονυσον, ὀλίγα δ' αὐτῶν παρ- 128
6 αλλάζοντα. οὐ γὰρ δὴ συμπεσεῖν γε φήσω τὰ τε ἐν 66
Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ θεῷ, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι
ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἕλλησι, καὶ οὐ νεωστὶ
7 ἐσαγμένα. ὁ μὲν οὐδὲ φήσω ὅπως Αἰγύπτιοι παρ'
Ἑλλήνων ἔλαβον ἢ τοῦτο, ἢ ἄλλο καὶ τι νόμαιοι. πυ- 70
θίσθαι δέ μοι δοκέει ἰμάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν
Δίονυσον παρὰ Κάδμου ἢ τε τοῦ Ἰυρίου, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ἀπικομένων εἰς τὴν νῦν Βοιωτίην καλθο-
μένην χώραν.

^f προσλεγόμενος S. pro ἱερὸς λεγόμενος.

49.

^a Sic M.K.P.F. Al. cum S. om. τε. Vid. Plutarch. II. p. 857.

^b τοῦτο d.

^c Sic M.P.K.F. ἀπηγησάμενος S.a.c.b. Ald. ἐξηγ. d. Infra ἀπηγήσασθαι Ald.

^d αὐτὸν S. Mox παραλλάζοντα

F. Tum δὴ om. S. ubi συμπεσεῖ γε.

^e ὁμότροπα S.V. Supra τοῖς S. et mox.

^f Sic M.K.P.F. Paris. ἂν om. S.V. Ald.

^g Sic M.K.P.F.a.b. ἐσηγμένα R.c. ἐσηγημένα V.S.d. Ald.

^h ὁ μὲν S.

ⁱ ἰμάλιστα om. S.

^k τοῦ τε F.

^l Τύρεω S.V.

- 50 Ἐχέδον δὲ καὶ ^aπάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε εἰς τὴν Ἑλλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ τῶν βαρβάρων ^bἦκει, πυθανόμενος οὕτω εὐρίσκω εἶναι ⁷⁵ 2 δοκέω δ' ὧν μάλιστα ἀπ' Αἰγύπτου ἀπῆχθαι. ὅτι γὰρ 3 δὴ μὴ Ποσειδέωνος, καὶ Διοσκούρων, ὥς καὶ πρότερον μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἥρης, καὶ Ἰστίης, καὶ ^cΘέμιος, καὶ Χαρίτων, καὶ ^dΝηρηίδων, ^eτῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυπτίοισι αἰεὶ κοτε τὰ οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ. 80 3 λέγω δὴ τὰ λεγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δέ μοι δοκέουσι ὑπὸ Πελασγῶν ὀνομασθῆναι, πλὴν Ποσειδέωνος. τοῦτον δὲ 4 τὸν θεὸν παρὰ Λιβύων ἐπίθοντο. ^bοὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ποσειδέωνος ἰσὺς οὐνομα ^kἐκτενται, εἰ μὴ Λίβυες· καὶ 85 τιμέωσι τὸν θεὸν ^lτοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὧν Αἰγύπτιοι 51 ^mοὐδ' ἤρωσι οὐδέν. Ταῦτα μὲν νυν, καὶ ἄλλα πρὸς τοῦτοισι τὰ ἐγὼ φράσω, Ἕλληνες ^aἀπ' Αἰγυπτίων γενεμίκασι. τοῦ δὲ Ἑρμέως τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῦντες, οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ⁹⁰ ἀπὸ Πελασγῶν· πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων ἄλλοι. Ἀθηναίοισι ^bγὰρ, ἤδη τηνικαῦτα εἰς Ἑλλήνας τελέουσι, Πε-

Græcorum Deos partim ab Ægyptiis, partim a Pelægis; Neptunum ab Afriis esse: Heroibus non uti Ægyptios.

Mercurii statuas quales facere Græci a quibus didicerint: Pelægos cum Atheniensibus habitasse, prius autem Samothraciam

50.

^a πάντων τῶν θεῶν τὰ οὐν. S.V.
πάντων τὰ οὐν. τῶν θ. b.d.

^b ἦκε S.

^c Θέμιδος P.K.F.

^d Νηρηίδων K.

^e Sic M.K.P.F. Paris. καὶ τῶν ἄλλων add. vett. S.

^f εἰσὶν S.

^g λέγω δὲ F.c.

^h οὐδαμοὶ K.M.P.F. Paris. Al.
οὐδαμῇ cum S.

ⁱ ὄνομα F.

^k ἐκτενται S.P.K.F. pr. Mox

τιμέωσι S.

^l τοῦτον εἶναι K.

^m οὐ δὴ δρῶσιν S.V. Vall.

51.

^a ἐπ' c. Paulo infr. ποιεῖνται S.

^b Sic M.K.P.F.b.c. γὰρ δὴ Ald. a.d. nec δὴ nec ἤδη agnoscunt S.V. Schweighæuserus: "Differunt sane δὴ et ἤδη. Si δὴ "hic legas, significabitur de- "siisse deinde Athenienses in "Hellenum numero censi; "quod falsum. Sin ἤδη, signifi- "cabitur fuisse olim tempus quo

incoluisse,
ibique Ca-
birorum
sacra insti-
tuisse.

λασγοὶ σύνοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ· ὅθεν περ καὶ Ἑλ-
3 ληνες ἤρξαντο νομισθῆναι. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια 95
μεμύηται, τὰ Σαμοθρήικες ἐπιτελέουσι ^α παραλαβόντες
4 παρὰ Πελασγῶν, οὕτως ὡνὴρ οἶδε τὸ λέγω. τὴν γὰρ
^ε Σαμοθρήικην οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι, ^β τοί περ
Ἀθηναίοισι σύνοικοι ἐγένοντο, καὶ ^γ παρὰ τούτων Σαμο-
5 θρήικες τὰ ὄργια παραλαμβάνουσι. ὁρᾷ ὧν ἔχειν τὰ 129
αἰδοῖα τὰ γάλαμα τῷ Ἑρμῇ, Ἀθηναῖοι πρῶτοι Ἑλ-
6 λήνων, ^δ μαθόντες παρὰ Πελασγῶν, ἐποίησαντο. οἱ δὲ
Πελασγοὶ ἰρὸν τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι
^ε ἐν Σαμοθρήικῃ μυστηρίοισι δεδῆλωται. Ἔθυσον ^α δὲ πάν- 5
τα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπευχόμενοι, ὡς ἐγὼ ἐν
Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας· ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ^β ἐποι-
2 εῖντο οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ^γ ἀκηκόεσάν κω. θεοὺς δὲ
προσωνόμασάν σφεας ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου, ὅτι ^δ κόσμω
θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομὰς εἶχον. 10
^ε ἐπεὶ τε δὲ, χρόνου πολλοῦ ^ε διεξελθόντος, ἐπίϋοντο ἐκ
τῆς Αἰγύπτου ^β ἀπικόμενα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν
3 ἄλλων, Διονύσου δὲ ὕστερον πολλῶ ἐπίϋοντο. καὶ μετὰ
χρόνον ἐχρηστηρίαζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν Δωδώνῃ·

52
Caruasse
Pelagorum
Deos no-
minibus :
ea post ex
Ægypto
allata, ora-
culi Dodo-
nei solius
tum in
Græcia
monita il-
lis indita
esse.

“ nondum in Hellenum nume-
“ ro sint habiti; id quod Hero-
“ dotus tradidit I. 57.”

^α Ἑλλήνες ἐσῆρξαντο F.

^δ Sic M.K.S.P.F.a.b.d. Vulgo
λαβόντες.

^ε τὸ λέγω M.K.S.P.F.a.b.d.
τὰ λ. al.

^ε Σαμοθρήικην V.S.K.

^ε Sic Ald. R.V. ὅπερ M.S.K.
P.F.a.

^β παρὰ τούτων τὰ ὄργια τοῦ Ἑρ-
μέω, Ἀθηναῖοι mediis omissis F.

^γ Sic P.S.K.V.F. παρὰ Π. μ.
vulg.

^κ ἐν om. V.S. Ald.

52.

^α Sic M.P.S.V.F. Paris. Vulg.
δὲ καὶ π.

^β πεισύντο F. qui mox cum S.
αὐτῶν non αὐτέων.

^γ ἀκηκᾶσιν αὖ κῶθεν, οὕς δὲ S.V.
Vall.

^δ κοσμηθέντες S.V. cf. Eustath.
II. α'. p. 19, 2 = 14. 45.

^ε ἔπειτα δὲ Reizius. ἐπεὶ τε δὲ
P.M.K. Gronov. Wessel. ἔπειτα
δὲ Ald. et al. cum S. ἔπειτα δὲ F.

^ε Sic M.P.F. al. διελθόντος S.
a.c. Ald.

^ε Sic M.P.F. ἀπηγμένα Ald.
S.V.R. ἀπηγμένα a.b.c.

- τὸ γὰρ δὴ μαντήϊον ταῦτο ^hνερόμισται ἀρχαιότατον τῶν ¹⁵
 ἐν Ἑλλησι χρηστηρίων εἶναι, καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον
 4 μῶνον. ἵππει ὧν ἐχρηστηρίαζοντο ἐν τῇ Δαδώνῃ οἱ Πε-
 λασγοὶ “εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα ^kτὰ ἀπὸ τῶν βαρ-
 5 “βάρων ἦκοντα.” ἀνείλε τὸ μαντήϊον “χρᾶσθαι.” ἀπὸ
 μὲν δὴ τούτου τοῦ χρόνου ἔθουν, τοῖσι οὐνόμασι τῶν θεῶν ²⁰
 χρεώμενοι. παρὰ δὲ Πελασγῶν Ἕλληνες ¹ἐξεδέξαντο
 53 ὕστερον. ^aἘνθεν δὲ ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴ τε
 “δ’ αἰεὶ ἦσαν πάντες, ὁκοῖοι τέ τινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἦπισ-
 τέατο μέχρι οὗ ^dπρώην τε καὶ χθές, ὥς εἰπεῖν λόγῳ.
 2 Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι ²⁵
 3 δοκέω μευ πρεσβυτέρους γενέσθαι, καὶ οὐ πλέοσι. οὗτοι
 δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες ^eθεογονίην Ἑλλησι, καὶ τοῖσι
 θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας
 4 διελόντες, καὶ εἶδεα αὐτῶν σημνῆντες. οἱ δὲ ^fπρότερον ³⁰ ¹³⁰
 ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι, ὕστερον,
 5 ^gἔμοι γε δοκέειν, ἐγένοντο ^hτούτων. καὶ τὰ μὲν πρῶτα
 αἱ Δαδωνίδες ἱρήϊαι λέγουσι. ^kτὰ δὲ ὕστερα, τὰ ἐς
 Ἡσίοδον τε καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, ἐγὼ λέγω.
- 54 Χρηστηρίων δὲ πέρι, ^aτοῦ τε ^bἐν Ἑλληνσι, καὶ τοῦ ἐν <sup>Narrationes
de origine
duorum</sup>
 2 Λιβύῃ, τόνδε Αἰγύπτιοι λόγον λέγουσι. ἔφασαν οἱ ἱερεῖς ³⁵
- ^hνερόμισται P.M.K.S.F. Paris. lus c. Julian. III. p. 76.
^hνερόμιστο Ald. al. ^eθεολογίην d.
ⁱἐπεὶ γούν c. ἐπεὶ οὖν S. ^fπρότεροι V. Ald.
^kτὰ om. S. ^gἔμοι γε (vel ἔμοιγε) δοκέειν M.
^lSic M.K.R.F. Paris. ἐδέξαντο K.F.b.d. ἔμοι δοκέειν Ald. a.c. ἔμοι
al. cum S. δοκέει S.
^hτούτων. τὰ F.d.S.
ⁱἱερεῖαι F.
^kτὰ δὲ ὕστερα M.P.F.b.c.d. τὰ
δὲ ὕστερον a. et al. τὸ δὲ ὕστερον S.
54.
^aSic M.K.S.P.F.a. Vulg. τῶν
τε.
^bἐν om. M. Mox θηβάας S.
53.
^aSic M.P.F.a.b.c. ἔθεν δὲ Ald.
S.V.R.
^bἐγένοντο K.S.
^cSic F. δ’ αἰ M.K.P. δὲ om.
a.c.d.S.
^dSic Ald. S.R.V. Paris. πρίν
τε κ. χθ. M.P. Sequentia citant
Athenagor. Apol. c. 14. Cyril-

Jovis oraculorum,
Dodonæi et
Ammonis,
institutio-
rum circiter
a. 1980.

- τοῦ Θηβαίεος Διὸς “ δύο γυναῖκας ἱρήϊας ἐκ Ἑθβεῶν
 “ ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων· καὶ τὴν μὲν αὐτέων πυ-
 “ θέσθαι ἐς Λιβύην πρηνεῖσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἑλληνας·
 “ ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας εἶναι τὰς ἰδρυσαμένας τὰ
 3 “ μαντήϊα πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοισι ἔθνεσι.” ^βΕἶρο-40
 μένου δὲ μευ, ὁκόθεν οὕτω ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγου-
 σι, ἔφασαν πρὸς ταῦτα, “ ζήτησιν μεγάλην ἀπὸ σφέων
 “ γενέσθαι τῶν γυναικῶν τούτων· καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφε-
 “ ας οὐ δυνατοὶ γενέσθαι· πυθέσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα
 55 “ περὶ αὐτέων τάπερ δὴ ἔλεγον.” Ταῦτα μὲν· νυν τῶν 45
 ἐν Θήβησι ἱρέων ἤκουον· ^ατάδε δὲ ^βΔωδωναίων φασὶ αἱ
 προμάντιες· “ Δύο πελειάδας μελαινας ἐκ Ἑθβεῶν
 “ τῶν Ἀἰγυπτίεων ἀναπαταμένας, τὴν μὲν αὐτέων ἐς
 2 “ Λιβύην, τὴν δὲ παρὰ σφέας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δὲ
 “ μιν ἐπὶ φηγὸν, αὐδάξασθαι φωνῇ ^γἀνθρωπηῇ, ὡς 50
 3 “ χρεὼν εἴη μαντήϊόν· αὐτόθι Διὸς γενέσθαι. καὶ αὐτοὺς
 “ ὑπολαβεῖν θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλούμενον αὐτοῖσι,
 4 “ καὶ σφεας ἐκ τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας
 “ οἰχομένην πελειάδα λέγουσι Ἀμμωνος χρηστήριον 55
 5 “ κελεῦσαι τοὺς Λίβυας ποιέειν.” ἔστι δὲ καὶ ταῦτο
 Διός. ^ιΔωδωναίων δὲ αἱ ἱρήϊαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ οὐ-

^α ἱέρειαι K.P. teste Wessel.
qui probabiliter tamen cum F.
præbent *Ιερέας*.

^δ Sic Wessel. Libri Θηβαίων.

^ε αὐτῶν F. male.

^ς εἶναι om. F.

^β εἰρημένου S.

55.

^α Sic M.K.P.c.b. τὰ δὲ a.d.S.
vulg. τὰ δὲ F.

^β Δωδωνέων S.V. tamquam ex
Δωδῶναι apud Steph. Byz. Wess.

^γ Θηβαίων S.V. Θηβαίων F. Ald.

^δ Αἰγυπτίων S.V.P.K.F. Αἰ-
γυπτίων vulgo. cf. Theon. Pro-

gymn. p. 90.

^ε ἀναπαταμένας Ald. S.V. R. Pa-
ris. Eustath. Od. p. 1760, 50 =
545, 9. ἀναπατομένας M.P.K.F. cf.
Brunck. Aristoph. Av. 48. Hunc
locum respicit Servius ad Virgil.
Eclog. IX. 13.

^ς αὐτῶν F. sed αὐτέων infr. 56.

^β ἀνθρωπηῇ K.P.F. al. ἀνθρω-
πική Ald. Eustath. ἀνθρωπική a.
ἀνθρωπική S.

^γ ὑπολαβεῖν Borheckius.

^δ Δωδωνέων S. et mox ἱρήϊαι sine
ai. ai ἱέρειαι F.

νομα ἦν Προμέχεια, τῇ δὲ ^κ μετὰ ταύτην, Τιμαρέτη, τῇ δὲ
 6 νεωτάτῃ, Νικάνδρῃ, ἔλεγον ταῦτα. συνωμολόγεον δέ σφι
 56 καὶ ¹ οἱ ἄλλοι Δωδωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱρόν. Ἐγὼ δ' ἔχω 13 I
 περὶ αὐτέων γνώμην τήνδε. εἰ ἀληθῶς οἱ Φοίνικες ἔξ- 61
 ἤγαγον τὰς ἱρὰς γυναῖκας, καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λι-
 βύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, ^α δοκέει ἐμοὶ ἡ
 γυνὴ αὕτη τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης
 καλυμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, ^β πρῆθῆναι ἐς Θεσπρω- 65
 τούς· ἔπειτα ^γ δουλεύουσα αὐτόθι, ἰδρύσασθαι ὑπὸ φηγῷ
 πεφυκυίῃ Διὸς ἱρόν· ὥσπερ ἦν οἶκος, ^δ ἀμφιπολεύουσαν
 ἐν Θήβῃσι ἱρόν Διὸς, ^ε ἐνθα ἀπίκετο, ἐνθαῦτα μνήμην
 2 αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου, χρηστήριον κατηγήσατο, ἐπεὶ
 3 τε συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δέ οἱ ἀδελ- 70
 φῆν ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων, ὑπ'
 57 ὧν καὶ αὕτη ἐπρῆθη. Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κλη- Colu:
 θῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρ- a Dou
 βαροι ἦσαν· ^α ἐδόκεον δέ σφι ^β ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. naeis
 2 μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα ^γ ἀνθρωπείῃ φωνῇ αὐδά- 75 ras di
 ξασθαι λέγουσι, ἐπεὶ τε ^δ συνετά σφι ^ε ἡῦδα ἡ γυνή· ἕως videri

^κ Sic M.P.F. μετ' αὐτὴν Eustath. S.V.R. Paris. Ald. μετὰ αὐτὴν Wessel.

¹ Sic M.P.K.F. et al. οἱ om. S.c. et al. et mox οἱ om. S.

56. ^α δοκέει ἐμοὶ S.V.b.d. probante Wesselingio et citante Reitz. ad Lucian. Astrol. 9. Abresch. Dil. Thuc. p. 5. δοκέειν ἐμοὶ F.a.c. al.

^β προσθῆναι R. Mox εἰκός S. Ald. ^γ δουλεύουσιν V.S. δουλεύουσα K.

^δ ἀμφιπολεύουσιν M.V.S.K.P. F. ἀμφιπολεύουσιν c. Ald. Schæfer.

^ε Sic mss. plerique. ἐνθαδ' M. quod perperam amplexus est Gronovius.

57. ^α ἐδόκεον Eustath. S.V.K.P.F. Schol. Sophocl. Trach. 176. ἐδόκεε M.a.c. Ald. Conf. de hoc loco Valckenær. ad Eurip. Phoen. 1475. Sallier Acad. Inscr. V. Hist. p. 35.

^β ὁμοία V.b.d. Wessel. ὁμοῖα probat Schweigh. Alii omnes ὁμοίως cum Eustath. et Schol. Sophocl. ed. vet. nam mutavit Brunck. Conf. Hemsterhus. ad Lucian. Somn. c. 2. Infra III. 8. 35. 57. VII. 120.

^γ Sic M.K.P.F. ἀνθρωπείῃ S.V. ἀνθρωπείῃ a. ἀνθρωπίνῃ vulgo.

^δ Sic F. Vulgo τὰ συνετά. ^ε αὐδα F.

δὲ ἐβαρβαρίζε, ὅρσιος τρόπον ἐδόκεε σφι φθέγγεσθαι·
 3 ἐπεὶ τῷ τρόπῳ ἂν^β πελειᾶς γε ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγγ-
 ζαιτο; μέλαιναν δὲ λέγοντες εἶναι τὴν πελειάδα, σημαί-
 4 νουσι ὅτι Αἰγυπτίῃ ἡ γυνὴ ἦν. Ἡ δὲ μαντήϊ ἡ τε ἐν⁸⁰
 Θήβῃσι^β τῇσι Αἰγυπτίῃσι καὶ ἐν Δαδώνῃ, παραπλήσιαι
 ἀλλήλησι τυγχάνουσι εἶναι. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἱεράων ἡ
 58 μαντικὴ ἀπ' Αἰγύπτου^κ ἀπιγμένη.

Extispici-
um, con-
ventus,
pompas, et
victimarum
adducenda-
rum ritus,
Ægyptios
primos, in-
stituisse.

59 Quibus in
urbibus
quosum
Deorum
honori con-
ventus ce-
lebreantur:
Isis eadem
que Ceres.

^α Πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς
 πρῶτοι ἀνθρώπων Αἰγυπτίοι εἰσι οἱ ποιησάμενοι· καὶ⁸⁵
 2 παρὰ τούτων Ἕλληνες μεμαθήκασι. τεκμήριον δὲ μοι
 τούτου, τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ^β πολλοῦ τευ
 χρόνου ποιούμεναι· αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν.
 Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐκ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ,
 2^α πανηγύρις δὲ συχνάς· μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα⁹⁰
 3^β ἐς Βούβαστιν πόλιν, τῇ Ἀρτέμιδι. δεύτερα ἐς Βούσιριν¹³²
 πόλιν, τῇ Ἴσι· ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ^γ πόλει ἐστὶ μέγισ-
 4 τον Ἴσιος ἱρόν. ἱδρυται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου
 5 ἐν μέσῳ^δ τῷ Δέλτῳ. Ἴσις δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων
 γλῶσσαν Δημήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σαῖν πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ⁹⁵
 πανηγυρίζουσι· τέταρτα δὲ, ἐς Ἡλιούπολιν τῷ Ἠλίῳ·
 πέμπτα δὲ, ἐς Βουτοῦν πόλιν τῇ Λητοί· ἕκτα δὲ, ἐς

^τ Sic P.S.V.K.F. Vulgo ἐδόκ. του.

σφι ὄρν. τρ.

^ε γε om. a.S. ubi ἀνθρωπίν. ἀν-
 θρωπίνῃ absque γε Ald.

^β τοῖσι Αἰγυπτίοισι V.

^ι ἱεράων R. Ald. Paris. V.S. ἱερέων
 P.M.K.F. Supra ἔστι δὴ S.

^κ ἀπιγμένη S.V. cf. c. 52.

58.

^α πανηγύρις K. πανηγύρεις M.F.
 πανηγύριος a.S. al. cf. Plutarch.
 II. p. 857. Mox Αἰγύπτιοι om.
 S. et paulo post τοῦδε pro τού-

^β πολλοῦ τοῦ χρ. F. πολλοῦ τε d.
 59.

^α Sic M.K. πανηγύρεις F. πα-
 νηγύριος S.a. Ald. al.

^β τὰ ἐς Βούβαστιν τὴν S.V. ἐς
 Βούβαστον M.K.F. Receptam
 tuetur Steph. Byz. v. Βούβαστος.
 cf. II. 67. 137.

^γ πόλις K. πόλις F.S. πόλει al.

^δ τῷ δέλτῳ. S.V.P.F.a.b.c.d.
 cf. 17. τῷ δέλτῳ edd.

- 60^ο Πάπρημιν πόλιν τῷ ¹ Ἀρεϊ. Ἐς μὲν νυν ² Βούβαστιν
³ πόλιν ἐπεὰν κομίζωνται, ποιεῦσι ⁴ τοιάδε. πλεονσί τε
γὰρ δὴ ἅμα ἄνδρες γυναῖξι, καὶ πολλόν τι πλῆθος
⁵ ἐκατέρων ἐν ἐκάστῃ βάρι. αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν
κρόταλα ἔχουσιν κροταλίζουσι, οἱ δὲ αὐλέουσι, κατὰ
πάντα τὸν πλόον· αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες
⁶ αἰδέουσι, καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. ἐπεὰν δὲ πλείοντες
κατὰ τινα πόλιν ἄλλην γένωνται, ⁷ ἐγχριψάντες τὴν
⁸ βάριν τῇ γῇ, ⁹ ποιεῦσι τοιάδε. αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν
ποιεῦσι τάπερ εἴρηκα. αἱ δὲ ταθάζουσι, βοῶσαι, τὰς ἐν
τῇ ¹⁰ πόλει ταύτῃ γυναῖκας· αἱ δ' ὀρχέονται· αἱ δ' ἀνα-
δύρονται ἀνιστάμεναι. ταῦτα παρὰ πᾶσαν πόλιν παρα-
ποταμὴν ποιεῦσι. ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς τὴν ¹¹ Βού-
βαστιν, ¹² ὀρτάζουσι, μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας· καὶ
οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμουῖται ¹³ πλεόν ἐν τῇ ὀρτῇ ταύτῃ
τῇ ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ ¹⁴ τῷ ἐπιλοίπῳ. ¹⁵ συμφοιτέωσι
δὲ, ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, πλὴν παιδίων, καὶ ἐς ἐβδο-
μήκοντα μυριάδας, ὥς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι. ταῦτα μὲν ¹⁶
61 δὴ ταύτῃ ποιεῖται. Ἐν δὲ Βουσίρι ¹⁷ πόλι ὡς ἀνάγουσι
¹⁸ τῇ Ἰσι τὴν ὀρτὴν, εἴρηται πρότερόν μοι. τύπτονται ¹⁹ μὲν
γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶσαι, μυριάδες

Diane /
tum Bu
bastitici

Festum
Isidos B
riticum
[2, 40]
quidnan

^ο Πατρήμιν S. Πρήμιν V. Πάμ-
ρημιν F. Πρήμιν b.d. cf. c. 71.

¹ Ἀρη F.

60.

² Βούβαστον M.K.P.F.

³ πόλιν om. S. edd. vett. De-
derunt M.P.K.F.

⁴ τοιάδε M.S.K.P.V.F. et sic
infra τᾶδε Ald. a.d. Mox καὶ
om. S.

⁵ Sic S. Gloss. Suid. cf. III.
85. IX. 98. Alii ἐγχριψάντες.

⁶ ποιεῦσι. M. Tum τᾶδε Ald.

⁷ πόλει Ald.

⁸ Βούβαστον M.K.F.

⁹ ὀρτάζουσι M.K.

¹⁰ πλεόν F. e corr. Schæfer.

¹¹ τῷ om. F.

¹² Sic F. et al. συμφοιτέωσι S.
V.K.P.

61.

¹³ πόλει F.S.

¹⁴ Sic M.K.P.F. μὲν om. S.a.
c. Ald. Athenagoras Leg. c.
25.

indicio sit,
Cares qui
Ægyptum
incolant,
hospites
esse.

62

Minervæ
festum Sai-
ticum noc-
turnum,
lucernis
per totam
Ægyptum
accensis.

κάρτα πολλαὶ ἀνθρώπων. τὸν δὲ τύπτονται, οὗ μοι 20
3 ὅσιόν ἐστι λέγειν. ὅσοι δὲ Καραῶν εἰσὶ ἐν Αἰγύπτῳ οἱ-
κέοντες, οὗτοι δὲ τοσούτῳ ἔτι ^d πλέω ^e ποιεῦσι τούτων, ὅσῳ
καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρησι· καὶ τούτῳ εἰσὶ
δηλοὶ ὅτι εἰσὶ ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι. Ἐς Σαῖν δὲ
πόλιν ἐπεὰν ^a συλλεχθῶσι ^b τῇσι θυσίησι, ^c ἐν τινι νυκτί 25
^d λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώ- 133
ματα κύκλῳ. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα αἰλός
καὶ ἐλαίου· ^e ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχχιον.

2 καὶ τοῦτο καίεται παννύχιον· καὶ τῇ ὀρτῇ ὄνομα κέεται
3 Ἰλυχνοκαίη. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν 30
πανηγυριν ταύτην, φυλάσσουντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης,
καίουσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα· καὶ οὕτω οὐκ ἐν
Σαῖ μούνη καίεται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πᾶσαν Αἰγυπτον.

4 ὅτε δὲ ^b εἵνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἢ νύξ αὐτῇ, ἐστὶ
ἱρὸς περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. Ἐς δὲ ^a Ἡλίου πόλιν 35
καὶ Βουταῦν θυσίας μούνας ἐπιτελεύουσι φοιτέοντες. ἐν δὲ
^b Παπρήμι θυσίας μὲν καὶ ἱρὰ, κατὰ περ καὶ τῇ ἄλλῃ,
2 ^c ποιεῦσι. εὗτ' ἂν ^d δὲ γίνηται καταφερῆς ὁ ἥλιος, ὀλύγοι
μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τᾶγαλμα πεπονέαται· οἱ δὲ 40

63
Festum So-
lis Helio-
politæ; Latonæ,
Butoiti-
cum; Mar-
tis, Papre-
miticum,

^c Sic M.K.P.F.a.c. τὸ φ δὲ
S.V. τῷ δὲ Ald. b. al. τὸν δὲ τύ-
πτονται τρέπον Athenagoras.

^d πλέον F.

^e ποιεῦσι V.S.a. Mox ξεῖνοι S.
62.

^a συλλεχθῶσι M.P.K.F. Paris.
cf. VI. 58. Alii συλλεχθῶσι cum
S.

^b Fors. τῆς θυσίης ἐν τινι νυκτί.
SCHWEIGH.

^c Sic M.K.P.F. ἐν τῇ v. a.c.
d.S. Ald.

^d Hinc Pollux X. 115. A-
then. XV. p. 701. Hesych. in

v. WESS.

^e ἐπὶ πολλῆς S.V.

^f Quasi dicas, *Candlemas*.
conf. Pollux VII. 178.

ε ὅτου F.

^b Sic F. εἵνεκα vulgo cum S.
63.

^a Sic M.K.P.F.a. Ἡλίου τε
π. S.c. et vulgo. Mox φοιτῶν-
τες S.

^b Sic M.P.K.F.a. Παπρήμι S.
V.c. Παπρήμι b.

^c Sic M. et al. Vulgo ποιεῦσι
cum S.

^d δὲ Ald. et al. δὴ M.K.F.

πολλοὶ αὐτῶν, ἑξέων κορύνας ἔχοντες, ἐστᾶσι τοῦ ἱεροῦ
 ἐν τῇ ἐσοδῷ· ἄλλοι δὲ εὐχῶλας ἑπιτελέοντες, πλε-
 νες χιλίων ἀνδρῶν, ἑκάστοι ἔχοντες ξύλα καὶ οὗτοι, ἐπὶ
 3 τὰ ἕτερα ἰάλεες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα, ἔν ἐν νηῷ μι-
 κρῷ ξυλίνῳ κατακεχρυσμένῳ, προσκομιζουσι τῇ ἑ-
 4 τεραίῃ ἐς ἄλλο οἶκημα ἱόν. οἱ μὲν δὲ ὀλίγοι οἱ περὶ
 τοῦ ἄγαλμα λελειμμένοι, ἔλκουσι τετράκυκλον ἄμαξαν,
 ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῷ ἐνέον ἄγαλμα.
 5 οἱ δὲ οὐκ εἴσσι, ἐν τοῖσι προπυλαίοισι ἐστεῶτες, ἐσιέ-
 ναι· οἱ δὲ εὐχῶλιμαῖοι, τιμωρέοντες τῷ θεῷ, παίουσι 50
 6 αὐτούς ἁλεξόμενοι. ἐνθαῦτα μάχη ξύλοισι καρτερῇ γί-
 νεται· κεφαλὰς τε συναράσσονται, καὶ ὡς ἐγὼ δοκέω,
 πολλοὶ καὶ ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραμάτων· οὐ μέντοι
 64 οἱ γε Αἰγύπτιοι ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα. Τὴν δὲ
 πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι. 55
 οἱ κέειν ἐν τῷ ἱρῷ τούτῳ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα· καὶ τὸν
 Ἄρεα ἀπότροφον γενόμενον, ἔλθειν ἐξανδρωμένον, ἐβέλον-
 τα τῇ ἑ-
 65 μητρὶ συμμιζαί· καὶ τοὺς προπύλους τῆς μη-
 τρός, οἷα οὐκ ὀπαπώτας αὐτὸν πρότερον, οὐ περιορᾶν παρ-
 ἵεναι, ἀλλ' ἀπερύκειν· τὸν δ' ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόν-
 60 μενον ἀνθρώπους, τοὺς τε προπύλους τρηχέως περισπῆν,

in quo lig-
 nis con-
 vulnerant
 sibi mutuo
 capita.

Ejus con-
 suetudinis
 origo :
 Egyptio-
 rum et
 Graecorum
 in adeun-
 dis templis
 castitas.

134

^c Sic M.P.K.F. ἐκ ξύλων S.V. R.a.c. Ald. αὐτῶν M.P.K.F. pro αὐτῶν, quod retinet S.

^f ἄλλοι τε F.

^g ἀποτελέοντες S.V.

^h ἑκάστος Steph. marg.

ⁱ Citat Eustath. II. p. 179, 20 = 135, 52. deest v. F.

^k προτέρῃ S.V.

^l τὸ om. S.

^m προσιέναι S.

ⁿ ἁλεξομένου S.V. probante Wesselingio. Hoc recepit Schæ-

VOL. I.

ferus. cf. I. 211.

^o Sic K.S.V.P.F. Paris. οὐ μέντοι γε οἱ τε Ald. al. Valckenæ-
 rius citat I. 51. 80. II. 81. 83.

64.

^a ἐλθεῖν ἐξανδ. Habet M. in marg.

^b Sic K.P.F. Paris. μητρί—
 μητρός vulgo. μηρί—μῆρος S.

^c Sic M.K.R.P.V. Gloss. Suid. προσπύλους S. Ald. et al.
 προσπύλους καὶ τῆς F.

2 καὶ ἐσελθεῖν παρὰ τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἀρεῖ
ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρτῇ νενομικέναι φασί.
3 Καὶ τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναίξιν ἐν ἱροῖσι, μὴδὲ ἀλού-
τους ἀπὸ γυναικῶν ἐς ἱρὰ ἐσιέναι, οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι⁶⁵
4 θρησκεύσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄν-
θρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται ἐν
ἱροῖσι· καὶ ἀπὸ γυναικῶν ^dἀνιστάμενοι, ἄλoutoi ἐσέρ-
χονται ἐς ἱρόν· νομίζοντες ἀνθρώπους εἶναι κατὰπερ τὰ
5 ἄλλα κτήνεα. καὶ γὰρ ^eτὰ ἄλλα κτήνεα ὁρᾷν καὶ το
ὀρνίθων ^fγένεα ὀχευόμενα ἐν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ
6 ἐν τοῖσι βτεμένεσι. ^hεἰ ὧν εἶναι τῷ θεῷ ταῦτο μὴ φίλον,
οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήνεα ποιεῖν. οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα
7 ⁱἐπιλέγοντες, ποιῶσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά. Αἰγύπτιοι
δὲ θρησκεύουσι περισσῶς τά τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ, καὶ⁷⁵
δὴ καὶ τὰδε.

65
Bestiarum
cultus a-
pud Egyp-
tios: ne-
cis earum
pœna mors.

Ἐοῦσα δὲ Αἴγυπτος ὁμouρος τῇ Λιβύῃ, οὐ μάλα θη-
2 ριώδης ἐστί. τὰ δὲ ἔοντα σφι ^aἅπαντα ἱρὰ νενομίσται·
καὶ τὰ μὲν, σύντροφα αὐτοῖσι ^bτοῖσι ἀνθρώποισι· τὰ δὲ,
3 οὔ. τῶν δὲ ^cεἵνεκεν ^dἀνεῖται τὰ ἱρὰ εἰ λέγοιμι, κατα-
βαίην ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεῖα πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω⁸⁰
μάλιστα ἀπηγγέσθαι. τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπι-
4 ψάυσας, ^eἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος εἶπον. Νόμος

^d ἄλoutoi ἀνιστάμενοι S.

^e τὰ πάντα S.V.

^f τέλεα S. et Barocc. apud Wassium ad Thucydid. II. 81. Vall. probantibus Wesselingio, Valcken. Schæfer. et Schweighæusero.

^g Sic V.S.P.K.M.F. Paris. τεμένεσι Ald.

^h Sic P.K.S.V.F.a.c. Vulgo ἐν ὧν ἦν.

ⁱ Sic M.P.K.F. ποιῶντες ἐπι-λέγουσιν S.a.b.c.d. et al.

65.

^a ἱρὰ ἅπαντα S.V. πάντα ἱρὰ F.

^b τοῖσι om. S.V.

^c Sic S.P.M.K.F. εἵνεκα vulg.

^d εἰ λέγοιμι ἀνεῖται τὰ ἱρὰ S.

^e ἀναγκαίῃ Paris. S.V.R. Ald. cf. II. 182. IV. 180. ἀνάγκη P. M.K. ἀνάγκη καὶ καταλ. F.

δέ ἐστι περὶ τῶν θηρίων ὧδε ἔχων. ¹μελεδωνοὶ ²ἀποδέ-
 δέχεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων, καὶ ἔρσενες καὶ
 θῆλαι τῶν Αἰγυπτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρός ἐκδέ- 85
 5 κεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι πόλισι ἕκαστοι εὐχὰς
 τάσδε σφι ἀποτελέουσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ τοῦ ἂν ἢ τὸ
 θηρίον, ¹ἔξυρουντες τῶν παιδίων ἢ παῖσαν τὴν κεφαλὴν,
 ἢ τὸ ἥμισυ, ἢ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς, ἵστασι σταθ- 135
 μῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας· τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο 90
 6 τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων διδοῖ. ἢ δ' ἂντ' αὐτοῦ τάμνουσα
 ἰχθύς, παρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοις. τροφή μὲν δὴ αὐ-
 7 τοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεται. Τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων
 τούτων ἀποκτείνῃ, ἣν μὲν ἐκὼν, θάνατος ἢ ζημίη· ἣν δὲ 95
¹ἀέκων, ¹ἀποτίνει ζημίην τὴν ἂν οἱ ἱρέες τάζωνται. ὅς
 δ' ἂν ¹ἴβιν ἢ ¹ἱρηκα ἀποκτείνῃ, ἣν τε ἐκὼν, ἣν τε ἀέκων,
 66 66 τεινάναι ἀνάγκη. Πολλῶν δὲ ¹ἐόντων ²ὁμοτρόφων τοῖσι
 ἀνθρώποισι θηρίων, πολλῷ ἂν ἔτι πλεον ³ἐγίνετο, εἰ μὴ
 2 καταλάμβανε τοὺς ⁴αἰελοῦρους τοιάδε. Ἐπεὰν τέκωσι
 αἱ θῆλαι, οὐκέτι φοιτεύουσι παρὰ τοὺς ἔρσενας· οἱ δὲ, ¹
 διζήμενοι μίσγεσθαι ²αὐτῇσι, οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦ-
 3 τα σοφίζονται τάδε· ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν ¹θηλέων καὶ
 ὑπαιρεόμενοι τὰ τέκνα, κτείνουσι. κτείναντες μέντοι, οὐ
²πατέονται. αἱ δὲ, στερισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων 5

Felium
 genus cres-
 cere quid
 velet: luc-
 tus in
 morte felis,
 item in
 canis.

¹ Gl. in P. φροντισταί. cf. Suidas in Μελεδωνός.

² ἀποδέχεται V.S. Vall. et mox ἐκάστου.

³ ἔξυρουντες S.V.P.K.

⁴ τῷ μελ S. Mox τῶν om. Ald.

⁵ ἄκων S.

¹ Sic S.P.M.K.F. Paris. ἀπο-
 τίνειν Aldus et Schaeferus.

² ἴβιν V.S.

³ Sic F. Vulgo ἱρηκα.

66.

⁴ Sic P.M.K.F. Paris. ὄντων
 alii cum S.

¹ τῶν ὁμοτρ. b.

² ἐγίνετο S.d. πλείω S.

³ Sic M.K.P.F. αἰελοῦρους S.a.
 d. et vulgo. Vide Pierson. ad
 Moerin p. 36.

⁴ αὐτοῖσι S. Mox τὰ, S. pro ταῦτα.

⁵ Sic S.V.F. al. θηλέων a. et
 al. Mox ὑπαιρέμενοι S.

⁶ Sic S.V. Ald. R. Paris. θα-
 τέονται P.M.K.F.a. pro v. l. cf.
 II. 37. IV. 186. οὐ τι ἀτέονται,
 nullum inde damnum patiuntur,
 Valckenær. Adn. Crit. Nov. Test.
 p. 342.

δὲ ἐπαυμέουσai, οὕτω ^hδὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρ-
 4 σενας· φιλότεκνον ⁱδὲ τὸ θηρίον. πυρκαϊῆς δὲ ^kγενο-
 μένης, θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους.
 5 αἱ μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν
 αἰελοῦραν, ἀμελήσαντες σβεπνύναι τὸ καίόμενον· οἱ δὲ ¹⁰
 αἰελοῦροι, διαδύοντες καὶ ὑπερβρώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους,
 6 ^lἰσάλλονται ἐς τὸ πῦρ. ^mταῦτα δὲ γινόμενα, πένθεα
 7 μεγάλα τοὺς Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ἐν ^oότεοισι
 δ' ἂν οἰκίοισι αἰελοῦρος ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου,
 οἱ ἐνοικέοντες πάντες ^pἔζυρέονται τὰς ^rὀφρῦας μούνας· ¹⁵
 παρ' ὅτεοισι δ' ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφα-
 67 λήν. ^aἈπαγέεται δὲ οἱ αἰελοῦροι ἀποθανόντες ἐς ἱρὰς
 στέγας, εἴθ' αὖ θάπτονται ταριχευθέντες ἐν ^bΒουβάστι
 2 πόλει. τὰς δὲ κύνας ἐν τῇ ἑαυτῶν ἑκάστοι πόλει θάπτουσι
 ἐν ἱρήσι ^cθήκησι. ^dὥς δὲ αὕτως τῆσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ
 3 θάπτονται. τὰς δὲ ^eμυγαλάς καὶ τοὺς ἱρήκας ἀπά- ²⁰
 γουσι ἐς Βουτοῦν πόλιν· ^fτὰς δὲ ἱβίς ἐς Ἑρμέων πόλιν.

Ubi et quo-
 modo hæ-
 atque aliæ
 nonnullæ
 bestię se-
 peliantur.

^h om. δὲ S.V.

ⁱ Sic M.K.F. γὰρ a.b.c.d.Ald.
 φιλ. δὲ τὸ θ. om. S.

^k γενομένης K.P.S.V.F.a.d. γε-
 νομένης Ald. M.b. γιγνομένης c.
 Mox αἰελοῦρους et αἰελοῦραν etc. S.
 Ald.

^l ἰσάλλονται Ald. S.V. Paris.
 R. ἄλλονται M.K.F.

^m Sic M.K.P.F. τούτων δὲ γι-
 νομένων S.b.c. Ald. τούτων δὲ γιγνο-
 μένων a.d. Correctori scilicet dis-
 plicebat nominativus absolutus.

ⁿ Sic M.S.P.V.F. Paris. ἐτέγησι
 —οἰκίῃσι al.

^o ἔζυρουντες F.

^p ὀφρῦς S.

67.

^a Sic F. Vulgo cum S. ἀπά-
 γονται cf. II. 47.

^b Βουβάστη F. Mox ἐκάστη S.

^c θήκησι S.V.

^d Sic F.S.K.P. Paris. cf. I. 215.
 VII. 86. IX. 80. Alii ὡσαύτως
 δέ. Mox τοῖσι κυσὶν S.

^e μυγάλας F. μυγαλᾶς a.

^f Sic Reizius. F. et al. h. l.
 ἱρήκας.

^g τὰς δὲ ἱβίς, εἰσάσας ἱρὰς, ἐς Ἑρ-
 μέων πόλιν. Ita Schweighæuserus,
 monens ad εἰσάσας ἱρὰς ex ad-
 juncto oppidi nomine ἱρὰς τοῦ
 Ἑρμέων facile intelligi posse; Ibin
 Mercurio sacram fuisse, ex Æli-
 ano N.A.X. 29. Platon. Phædr.
 extr. patere: τὰς δὲ ἄρκτους εἰσάσας
 ἱρὰς ἐς Ἑ. π. τὰς δὲ ἄρκτους εἰσάσας
 σπ. c. τὰς δὲ ἱβίς ἐς Ἑ. π. sine
 εἰσάσας ἱρὰς P.M.K.F. τὰς—πόλιν
 om. Ald. S.d.

ἅτας δὲ ἄρκτους, εἰύσας ^bσπανίας, καὶ τοὺς λύκους, οὐ
πολλῶ τέφ εἶοντας ἀλωπέκων μέζονας, αὐτοῦ θάπτουσι
τῇ ἂν εὐρεθέωσι κείμενοι.

68 Τῶν δὲ κροκοδείλων ἡ φύσις ἐστὶ τοιήδε. τοὺς χειμε-
ριαπατάτους μῆνας ^aτέσσαρας ἐσθίει οὐδέν. ἐὼν δὲ τετρά-
πουν, χερσαῖον καὶ λιμναῖόν ἐστι· τίκτει μὲν γὰρ ὡὰ
ἐν γῇ, καὶ ἐκλέπει, καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρί-
βει ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ·
θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ^bτῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς
3 δρόσου. πάντων δὲ τῶν ἡμεῖς ^cἴδμεν θνητῶν, ταῦτο ἐξ
ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται. τὰ μὲν γὰρ ^dὡὰ, χηνέων
οὐ πολλῶ ^eμέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον
τοῦ ὡῦ γίνεται· αὐξανόμενος δὲ, γίνεται καὶ ἐς ἑπτα-
4 καίδεκα πῆχτας, καὶ μέζων ἔτι. ἔχει δὲ ὀφθαλμοὺς 35
μὲν ὕος, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, κατὰ
5 λόγον τοῦ σώματος. γλῶσσαν δὲ μῦνον ^fθηρίων οὐκ
ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω ^gκινεῖ γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο
μῦνον ^hθηρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. ἔχει
δὲ καὶ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν, ἄρρηκ-
6 ταν ἐπὶ τοῦ νώτου. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ
ⁱἰζηυδερκέστατον. ἅτε δὴ ὦν ἐν ὕδατι διαίταν ποιεύμε-
7 νον, τὸ στόμα ἐνδοθεν φορεῖ πᾶν μεστὸν ^kβδελλέων. τὰ
μὲν δὲ ἄλλα ὄρνεα καὶ θηρία φεύγει μιν· ὁ δὲ ^lτρο-

138

Crocodili
natura: pa-
cem agit
cum solo
trochilo.

^b ἱράς S. Ald. et al. Mox πολ-
λῶ τε pro πολλῶ τέφ S. et infra
ἐρεθῶσι.

68.

^a τέσσαρας F.S. Ald.

^b Sic Paris. Ald. R.S.V. τε
om. M.K.F.

^c ἴσμεν S.V. qui mox om. μέ-
γιστον.

^d ὡὰ V. ὡὰ P.F. cf. 73.
Schweigh. Animadv. Athen. III.
p. 121. C. δὲ S. cum vulg.

^e μέζονα P.M.K.F.b.c. μέζων a.
Ald. S.V.

^f θηρίων om. S.V.

^g Sic K. Paris. Vulgo κινεῖ
cum S. οὐδὲ κινεῖν τὴν κάτω γνά-
θον F.

^h θηρίων S.V.

ⁱ ἰζηυδερκέστατον hinc citat Pol-
lux II. 51.

^k βδελλέων S. et infra.

^l Sic S. Mendosse nonnulli
libri τροχίλος, cum media syllaba

Crocodi-
lum Æ-
gyptii alii
colunt, alii
comedunt:
ipai eum
champrosom
nominant:
crocodi-
lum Iones
dixerunt.

69

70

χίλος εἰρηναῖον οἱ ἐστὶ, ἅτε ὠφελεομένῳ πρὸς αὐτοῦ. 45
8^μ ἐπεὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδει-
λος, καὶ ἔπειτα χάνῃ (^α ἔωθε γὰρ τοῦτο ὡς ἐπίπαν
ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον,) ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσδύνων ἐς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφε-
λεύμενος ἡδεται, καὶ οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον. Τοῖσι 50
μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι· τοῖσι δ'
οὐ, ἀλλ' ἅτε πολεμίους περιέπουσι. οἱ δὲ περὶ τε Θήβας
καὶ τὴν ^αΜοίριος ^βλίμνην οἰκόντες, καὶ κάρτα ἤγνηται
2 αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι ^δτρέφουσι
κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῦθα· ἀρτήματά τε 55
^ελίθινα χυτὰ καὶ ^ςχρύσεια ἐς τὰ ὅτα ^εἐνθέντες, καὶ
^βἀμφιδέας περὶ τοὺς ^ιπροσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀπό-
τακτα δίδοντες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα
^ζζῶοντας, ἀποθανόντας δὲ ^ιταριχεύοντες θάπτουσι ἐν
3 ἱρήσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκόντες, 60
4 καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς, οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. Καλέον-
ται δὲ οὐ κροκόδειλοι, ἀλλὰ χάμψαι. κροκοδείλους δὲ
Ἰῶνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ 13;
σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι ^μτοῖσι ἐν τῇσι αἵμα-
σιῇσι. Ἄγραι δὲ σφειν πολλαὶ κατεστίασι, καὶ παν-

corripiatur. Vide Aristoph. A-
charn. 876. et alibi.

^μ Citat Gregorius Dial. Ion.

55.

^α ἔωθε S.V. qui ἔωθε III. 33.
ubi alii mss. ἔωθε. cf. I. 11.
Mox ὡς τοσπίαν S.

^ο ὠφελούμενος M.K.F. Alii ὠφε-
λεύμενος cum S.

69.

^α Μύριος S.V.

^β πόλιν S.

^ς ἤγνηται F. cf. 40.

^δ Sic M.K.P.F. Paris. S. ἐκ-
τρέφουσι Ald. Mox εἶναι librario-

rum esse additamentum suspi-
catur Elmsleius ad Eurip. He-
racl. 575.

^ε λιθὺν S.V.b.d.

^ς χρύσεια F.

^ε Sic M.K.F. Paris. ἐσθίντες
S.V. Ald. al.

^β ἀμφιδέας. Vide Casaubon. ad
Athen. IV. 27. p. 323.

^ι Sic K.P.F. Alii ἐμπροσθίους
cum S.

^κ Sic F. Vulgo ζῶντας.

^ι Sic M.K.P.F.d. ταριχεύσαντες
S.a.c.d. Ald. θάπτουσι παρ. F.

^μ τοῖσι om. S.V.

- τοῖαι· ἢ δ' ἂν ἑμοί γε δοκέει ἀξιοτάτῃ ἀπηγήσιος ⁶⁵ Captura
εἶναι, ταύτην γράφω. ἐπεὰν ὁ νῶτον υἱὸς δελεάσῃ περὶ
ἄγκιστρον, ἑμετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ
τοῦ χεῖλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ἄζωον, ταύτην
τύπτει. ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται
κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ νῶτῳ, καταπίνει· ὅ
οὐ δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάν- ⁷⁰
των ὁ ἑθρευτὴς πηλῶ κατ' ἂν ἔπλασε ἑαυτοῦ τοὺς
ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ
71 χειροῦται· ἢ μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ. Οἱ δὲ ⁷⁵ Hippo-
ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροὶ εἰσι,
τοῖσι δὲ ἄλλοις Αἰγυπτίοις οὐκ ἱροί. φύσιν δὲ παρ-
έχονται ἰδέης τοιήνδε· τετράπουν ἐστὶ, δίχληρον, ὀπλαὶ
βοῶς, σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, ὁ χαυλιδόοντας φαῖνον,
οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν· μέγας, ὅσον τε βοῦς ὁ μέ- ⁸⁰
γιστος· τὸ δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω ὥς τι παχύ ἐστι,
ὥστε αὐτοῦ γενομένου, ζυστὰ ποιέσθαι ἀκόντια ἐξ αὐ-
72 τοῦ. Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱράς
ἄγηνται εἶναι. νομίζουσι δὲ καὶ πάντων ἰχθύων τὸν
καλεούμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι, καὶ τὴν ἔγχελυν. ἱρούς ⁸⁵

Captura
crocodilo-
rum.

Hippo-
tamus in
qua præ-
fectura sa-
cer: descri-
bitur.

Lutra,
squameus,
anguilla,
vulpanser.

70.
* Sic S.V.R. Ald. γε om. M.
F.K.P. Supra κατεστῆσι S. Infra
εἶναι S. Supra αἶραι Ald. pro
ἄγραι.

^b νῶτον υἱὸς M.K.P.b.d. νῶτος
υἱὸς S.V. υἱὸς Ald. a.c. υἱὸς F.

^c μετίει F. μετιῖ Schæferus.
Vid. ad I. 180. Schweigh.

^d Gregorius Dial. Ion. 57.
partim huc, partim VIII. 93.
spectat.

^e οἱ δὲ ἔλκουσι om. V.S.d.

^f ἐλκυσθῇ S.V.

* Sic M.K.P.F.a.c.b. θηρευτὴρ
Ald. S.V.R.d.

^b αὐτοὺς τοὺς F.

ⁱ μὴ δὲ ποιήσας S.

71.

* Παπρημίτῃ Ald. R.V. Paris.
Παπρημίτῃ M.K.F. Πατρημίτῃ S.

^b χαυλιδόοντων, φαῖνον οὐρ. S. ἵ-
που χαυλιδόοντος b.

^c δὴ παχύ τι F.

^d ποιέσθαι M.K.P.F.b.d. ποι-
εται S.a.c. Ald. Mox ἀκόντια de-
let Schæferus.

72.

* ἄγηνται F. ut 69. et alibi.
Supra ἐνύδριες S.

^b Sic M.K.F.b.d. καὶ τῶν a.
c.S.

δὲ τούτους ἑταῦ Νείλου φασὶ εἶναι· καὶ τῶν ὀρίθων τοὺς
χηναλώπεκας.

73

Phoenix
qualis et
quantus:
fabula de
illo.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ ὄνομα φοῖνιξ· ἐγὼ
μὲν μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δὴ καὶ
σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, διὰ ἐτέων (ὡς Ἡλιαυπολῖται
λέγουσι) πεντακασίων. ^αφοιτᾷν δὲ τότε φασί, ἐπεὶ οἱ 90
ἀπθάνη ὁ πατήρ. ἔστι δὲ, εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, το-
σούδε καὶ τοιούδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσοκόμα τῶν ^βπτε-
ρῶν, τὰ δὲ, ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα ^γαἰετῶ περιγύρῃσιν
3 ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγαθος. Ταῦτον δὲ λέγουσι μη-
χανᾶσθαι τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες· ἔξ Ἀρα- 95
βίης ^δὀρμεώμενον, ἐς τὸ ἱρὸν τοῦ Ἡλίου κομίζειν τὸν
πατέρα, ἐν σμύρῃ ^εἐμπλάσσοντα, καὶ θάπτειν ἐν τοῦ
4 Ἡλίου τῷ ἱρῷ. κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον, τῆς σμύρνης
^εὡν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν· μετὰ δὲ,
πειρᾶσθαι αὐτὸ φορέντα· ἐπεὶ δὲ ἀπεπειρηθῇ, οὕτω
δὴ κοιλήναντα τὸ ὦν, τὸν πατέρα ἐς αὐτὸ ἐπιθέναι,
σμύρῃ ^ιδὲ ἄλλῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο ^κκατ' ὅ τι τοῦ ὦν 138
^λἐγκοιλίρας ἐνέθηκε τὸν πατέρα· ^μἐσκειμένον δὲ τοῦ 2
πατρὸς, γίνεσθαι τὰντὸ βάρος· ἐμπλάσσοντα δὲ, ^νκο-
μίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἡλίου τὸ ἱρὸν. ταῦτα
μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιέειν.

5

^ε Sic P.V.K.S.F. Vulgo εἶναι
τοῦ Ν. φ.

73.

^α φοιτᾷ P.M.K.F. Paris. φοι-
τῇ Ald. S.V.R. Superiora adti-
git Themistius XXXIII. fin.
Wess. Mox εἰ τῇ γραφῇ ex R.
V. Vall. a.b.c. οἱ τῇ γρ. S. ἐν τῇ
γρ. F. et al. εἰ ἐν τῇ d.

^β πτερύγων S.b.d.

^γ αἰετῶν S.V.

^δ ὀρμεώμενον a. ὀρμεόμενον S.

^ε ἐμπλάσσοντα Schaeferus.

^ι τῆς σμύρνης S. τῆς σμύρνης V.

^κ οἷον F. et sic infra.

^λ Sic Ald. V.R. Paris. ὅσον τε
δυνατὸς εἶναι M.K.P.F. ὅσον δυνα-
τὸς ὅτι S. qui mox om. αὐτό.

^μ δὲ om. S.V.

^ν Sic K. et fere F. ubi κατότι.
Vulg. καθότι.

^ξ ἐγκοιλίρας K.F.

^η Sic M.K.P.F. ἐσκειμένον a.
b.c.d.S.V.R. Ald.

^θ Sic M.K.P.F. μιν om. Ald.
a.S. Mox λέγουσι om. Matth.

74 Εἰςὶ δὲ περὶ Θήβας ἱροὶ ὄφεις, ἀνθρώπων ἰοδαμῶς
 δηλήμονες· οἱ μεγάλοι ἔοντες μικροὶ, δύο κέρα ἰοφρού-
 2 σι, πεφυκότα ἐξ ἄκρης τῆς κεφαλῆς. τοὺς θάπτουσι
 ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Διός· τούτου γάρ σφεας τοῦ
 75 θεοῦ φασὶ εἶναι ἱρούς. Ἔστι δὲ χώρος τῆς Ἀραβίης, 10
 κατὰ Βουτοῦν πόλιν μάλιστά ἰοκη κείμενος· καὶ ἐς ταῦ-
 το τὸ χωρίον ἦλθον, πυθανόμενος ἰοπερὶ τῶν πτερωτῶν
 2 ὀφίων. ἀπικόμενος δὲ, εἶδον ὅστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας,
 πλάθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι· σωροὶ δὲ ἦσαν
 ἀκανθίων καὶ μεγάλοι, καὶ ὑποδεέστεροι, καὶ ἐλάσσονες 15
 3 ἐτι τούτων· πολλοὶ δὲ ἦσαν οὔτοι. ἔστι δὲ ὁ χώρος οὗτος,
 ἰοτῷ αἰ ἀκάνθαι ἰοκατακεχύεται, τοῖσδε τις ἰοβολὴ
 ἐξ οὐρέων στενωπῶν ἐς πεδίον μέγα· τὸ δὲ πεδίον ταῦτο
 4 συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δὲ ἐστὶ, ἰομα τῷ
 ἰοαρι πτερωτοῦς ὄφιος ἐκ τῆς Ἀραβίης πέτεσθαι ἐπ' Αἰ- 20
 γύπτου· τὰς δὲ ἰοβίς τὰς ὀρνίθας ἀπαντάσας ἐς τὴν
 ἰοβολὴν ταύτης τῆς χώρας, οὐ παριέναι τοὺς ὄφεις, ἀλλὰ
 5 κατακτείνειν. καὶ τὴν ἰοβιν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τετιμῆσθαι
 λόγουσι ἰοἈράβιοι μεγάλως πρὸς Αἰγυπτίων· ἰοὐμελο-
 γέουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι διὰ ταῦτα τιμᾶν τὰς ὀρνίθας 25

Sacri ser-
 pentes cir-
 ca Thebas.

10 Ex Arabia
 serpentes
 alatos ad-
 volantes
 confici ab
 ibidibus:
 quas aves
 ideo sacras
 esse.

74.

^a Sic M.K.S.P.V.F. Paris.
 οἰδαμῶς vulgo. Mox μεγέθει S.

^b φέρωντες F.

^c Sic F. Vulgo τοὺς ἀποθ.
 θάπτ.

75.

^a κη F. om. d.

^b περὶ om. S.V.d. πτερωτῶν om.
 M.K.F.c. Mox ἀπικόμενος, et
 ἰδον S.

^c ἦσαν τῶν θεῶν M.F. In marg.
 M. ὁστέων probante Gronovio.
 Sed bene admovet Wesselin-
 gius Schol. Apoll. Rhod. IV.
 150. τὰ τῶν ἐφίων ὁστᾶ ἀκάνθαι

λέγεται. Ceterum in utroque
 codice scribam voluisse τῶν ἀ-
 κανθίων opinatur Schweigh. hac
 sententia, harum, quas dixi, spi-
 natum. Mox ἐπὶ τούτων Ald.

^d Sic M.P.K.F. ἐν ᾧ S.a. al.

^e κατακεχύνεται S.V. Schae-
 ferus, improbante Schweighaeu-
 sero, et monente literam δ ab
 Ionibus in iis tantum verbis ad-
 hiberi, quæ in ζω terminantur.

κατακεχύνεται d. Mox ἰρέων S.

^f ἦρι F. et mox ὄφεις.

^g Ἀράβιοι om. S. in textu.

^h οὐκ ἰμελ. d.

Ibidam
quæ spe-
cies: aliud
earum ge-
nus diver-
sum: quæ
serpentum
figura.

76 ταύτας. Εἶδος δὲ ^aτῆς μὲν ἵβριος τόδε. μέλαινα δεινῶς
πᾶσα, σκέλεα δὲ φορεῖ γεράνου, ^bπρόσωπον δὲ ἐς τὰ
2 μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρεῖζ. τῶν μὲν δὴ
μελαινέων, τῶν ^cμαχομένων πρὸς τοὺς ὄφεις, ἥδε ἰδέη.
τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλευμένων τοῖσι ἀνθρώποισι· ³⁰
(διζαὶ γὰρ ^dδὴ εἰσι αἱ ἵβριες) ^eψιλὴ τὴν κεφαλὴν, καὶ
τὴν δειρὴν πᾶσαν· λευκὴ πτεροῖσι, πλὴν κεφαλῆς καὶ
^fτοῦ αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερύγων καὶ τοῦ πυγαίου
ἄκρου· ταῦτα δὲ τὰ εἶπον πάντα, ^gμέλαινά ἐστι δεινῶς·
3 σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον, ἐμφερὲς τῇ ἐτέρῃ. τοῦ δὲ ³⁵
ὄφιος ἡ μορφή, οἷα περ τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐ πτερωτὰ
φορεῖ, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστα κη
ἐμφερέστατα. Τοσαῦτα μὲν θηρίων περὶ ἱρῶν εἰρήσθω.

77
Qui ex Æ-
gyptiis
campestris
loca incol-
lunt, quare
ii solertissi-
mi homi-
num sint:
eorum cor-
poris cura,
cibus et
potus.

Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων, οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην ⁴⁰
Αἴγυπτον οἰκέουσι, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκέον-
τες μάλιστα, λογιώτατοί εἰσι μακρῶ τῶν ἐγὼ ἐς διά- ¹³⁹
2 πειραν ἀπικόμεν. Τρόπῳ δὲ ζῆσι τοιῶδε ^aδιαχρέωνται.
Συρμαῖζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπέξῃς μηνὸς ἐκάστου, ἐμέ-
τοις θηρώμενοι τὴν ^bὑγιεῖν καὶ κλύσμασι, νομίζοντες
ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς νούσους τοῖσι ἀν- ⁴⁵
3 θρώποισι γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι

76.

^a Sic M.P.S.K.V. μὲν om. F. et al.

^b Citat Gregorius Dial. Ion. 59. Mox μέγεθος S.

^c Sic P.M.F. μαχομένων S.V. R. Ald.

^d δὴ et al om. S. V.P. al item F.a.

^e Sic Ald. V.S.R. Paris. ἡ ψιλὴ M.K.P.F. Schweighæusero placeret ᾗδε. ψιλὴ τὴν κ.

^f Sic K.M.P.F. τοῦ om. Ald.

S.a.c. et ante πυγαίου. v. Theon. Progymn. p. 122. Wess.

^g Sic recte F. Scil. μέλαινά ἐστι ἡ ἵβρις κατὰ ταῦτα πάντα. Vulgo (cum S.) μέλαινα. SCHWEIGH.

77.

^a δὴ χρέωνται M.K.P.F. Gro- nov. Wessel. διαχρέωνται a. Su- pra ζῶντες S.

^b ὑγιεῖν V.M.K.P.F. Paris. ὑγιεῖν S. ὑγιήν Ald. Schæfer. ὑγιήν Borheck. Mox νόσους S.

μετὰ Λίβυας ^c ὑγιεινέστατοι πάντων ^d ἀνθρώπων, τῶν
 ὠρέων (^c δοκέειν ἐμοὶ) ^f εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσιν
 αἱ ὥραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ
 νοῦσοι μάλιστα γίνονται, ^e τῶν τε ἄλλων πάντων, καὶ ⁵⁰
 5 δὴ καὶ τῶν ὠρέων μάλιστα. Ἀρτοφαγέουσι δὲ, ἐκ τῶν
^h ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκείνοι ⁱ κυλλήστις ὀνο-
 6 μάζουσι. οἶνω δ' ἐκ κριθέων πεπονημένω διαχρέωνται·
 οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς
 μὲν, πρὸς ἥλιον αὐτῆντες, ὠμούς σιτέονται· τοὺς δὲ, ⁵⁵
 7 ἐξ ἄλλης ^k τεταριχευμένους. ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρνυγας,
 καὶ τὰς νήσας, καὶ τὰ ^l σμικρὰ τῶν ^m ὀρνιθίων, ὧμα
 8 σιτέονται, προταριχεύσαντες. τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἡ ὀρνίθων
 ἢ ἰχθύων ἐστὶ σφί ἐχόμενα, χωρὶς ἡ ὁκόσοι σφί ἱροὶ ἀπο-
 δεδεχεται, τοὺς λοιποὺς ὀπτοὺς καὶ ἐφθoὺς σιτέονται. ⁶⁰
 78 Ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι, ^a τοῖσι εὐδαίμοσι ^b αὐτῶν, ἐπεὶ
 ἀπὸ δείπνου γένονται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῶ
 ξύλινον πεπονημένον, ^c μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ
 γραφῇ καὶ ἔργῳ, μέγαθος ὅσον τε πάντη πηχυαῖον, ἡ
^d δίπηχυν· δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ τῶν συμποτέων, λέγει· ⁶⁵

In com-
 mensione
 argumen-
 tum biben-
 di a morte.

140

^c ὑγιεινέστατοι P.M.K.F.a.c.
 ὑγιέστεροι S.V.b.d. Eustath. Di-
 onys. 262. ὑγιέστατοι Ald. Lexic.
 Seg. p. 115, 7. Ὑγιεινέστατος Ἡρό-
 δοτος β. cf. IV. 187.

^d ἀνθρώπων M.K.P.F. ἀνθρώπων
 Ald. S.V. Eust. a.c.

^e δοκέειν ἐμοὶ F. Vulgo ἐμοὶ δο-
 κέειν. S. μοι δοκέειν.

^f εἵνεκα M.K.F. Mox γίνονται
 μάλιστα S.

^g ἄλλων εἵνεκα πάντων Ald. τῶν
 τε—ὠρέων μάλιστα om. S.V.d.
 Vall.

^h ὀλυρέων S.V. ὀλυρέων c. Ald.

ⁱ Sic S.M.K.P. Vall. F. Paris.
 καλλήστις edd. cf. Athenæus III.
 p. 114. C.

^k Sic R.S.V.P.M.F. Paris.
 Vulgo τεταριχευόμενοι.

^l Sic S. et al. μικρὰ alii cum
 Aldo.

^m Sic Ald. S.V.R. Paris. ὀρνί-
 θων M.K.P.F. Vulgatum defen-
 dunt, Wesselingio iudice, Ari-
 stophanis μικρὰν ἀργυρίδιον, Te-
 rentii pisciculi minuti, et Cice-
 ronius minute interrogatiuncula.
 78.

^a τοῖσι om. S.

^b αὐτέων] αὐτῶν F.

^c μεμιμημένον ed. Steph. 1. et
 al.

^d δίπηχυν M.P.K.F. δίπηχυν Ald.
 a.c. διπλοῦν S.V.b.d.

“ Ἐς ἐταῦτον ὀρέων, πῆνέ τε καὶ τέρπευ’ ἔσσαι γὰρ
“ ἀποθανὼν τοιοῦτος.” Ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια
ποιοῦσι.

79
Carmina
patria: Ma-
neros, an-
tiquissi-
mum car-
men, et
idem quod
Græcorum
Linus.

Πατρίοις δὲ ^αχρεώμετοι νόμοις, ἄλλον οὐδένα ἐπι-
²κτείνονται. τοῖσι ^βἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα, καὶ δὴ
καὶ αἴσμα ^γἐν ἐστὶ, ^δΛίνος, ὅσπερ ^εἐν τε Φοινίκη αἰοί-70
διμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ, ^ςκαὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα
ὄνομα ἔχει, συμφέρεται δὲ ^ζαὐτὸς εἶναι τὸν αἰ “Ἕλληνες
³Λίνον ὀνομάζοντες αἰεδασι. ὥστε πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα
ἀποθωμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ἑόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
τὸν Λίνον ὁκόθεν ^ηἔλαβον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κατε ταῦτον 75
⁴αἰεδόντες. ἔστι δὲ Αἴγυπτιστὶ ὁ Λίνος καλούμενος Μα-
⁵νέρας. ἔφασαν δὲ μιν Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύ-
σαντος ^ιΑἰγύπτου παῖδα μουνογενέα γενέσθαι· ἀπο-
θανόντα δ’ αὐτὸν ^κἄναρον, θρήνοισι ταύταισι ὑπ’ Αἰγυπ-80
τίων τιμῆσθαι· καὶ αἰοῖσθαι τε ^λταύτην πρώτην καὶ μού-
νην σφίσι γενέσθαι. Συμφέρονται δὲ καὶ τόδε ἄλλο
²Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μούνοισι Λακεδαιμονίοισι. εἰ νεώτε-
ροι ^ααὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες, εἰκουσι
τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται· καὶ ἐπιούσι, ἐξ ἑδρης ὑπαν- 141

80
Honor erga
maiores
nato, salu-
tatio mu-
tua.

^ε ταῦτε d. Mox πρὸς τε S.

79.

^α χρεώμενοι a. qui mox ἐκτείνονται. ἐκτείνονται S.

^β ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι S.V. Vall. A.B. ἄλλα τε πολλὰ ἐπάξιά ἐστι edd. vet. ἄλλα τε ἀπαξ δ’ ἐστι M.P.K.F. Gronov.

^γ Sic Wesseling. et Valcken. pro ἔνεστι.

^δ Λίνος om. S.V. Vall. qui mox ὅσπερ et αἰδιδμάντι. (αἰδιδμάντι S.)

^ε ἐν τῇ Φοινίκη d.S.

^ς Sic K.S.V.P.F. Paris. καὶ ἐν ἄλλῃ al.

^ζ ταῦτ’ εἰς τὸ αἰ “E. Reizius ex Wesselingii conj.

^η ἔλαβον τοῦτομα] Sic (vel τὸ οὐτομα) mas. omnes. ἔλαβε τ. Ald. Eustath. Il. Σ. p. 1164=1223, 4. τοῦτομα suadente Wesselingio post Reizium delevit Schweighæuserus. Mox ἰ ante Λίνος om. S. qui deinde μέντοι cum V.

^ι Sic M.K.P.F.b. Αἰγυπτίων S. a.c.d. Ald.

^κ ἄναρον S.b.d. Mox ταῦταισι om. Matth.

^λ Sic M.K.P.F.a.b.c. αὐτὴν καὶ μούνην σφίσι S.V. Vall. d. Vulgo ταύτην μούνην εἶναι, καὶ πρώτην σφίσι γενέσθαι.

80.

^α αὐτῶν F.S.

- 3 ιστέαται. Τόδε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμ-86
 φέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν ἑτῇσι
 ὁδοῖσι, προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν
 81 χεῖρα. Ἐνδεύκασι δὲ κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέ- Vestes li-
 λεα ἑθυσανατοὺς, οὓς καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ ταύτοις neæ ac li-
 2 δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληθὸν φορέουσι. οὐ μὲν-90 neæ : la-
 3 τοι ἔς γε τὰ ἱρὰ ἐσφέρεται εἰρίνεα, οὐδὲ συγκαταθάπτε- neæ vest
 3 τὰι σφι· οὐ γὰρ ὅσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι profanæ.
 Ὀρφικοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχικοῖσι, ἐαυτοὶ δὲ Αἰ-
 4 γυπτίοισι, καὶ ὁ Πυθαγορείοισι. οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀρ-
 γίων μετέχοντα ὅσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοισι εἴμασι ἑθαφθῆναι. 95
 ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.
- 82 Καὶ τὰδε ἄλλα Αἰγυπτίοισι ἐστι ἐξευρημένα· μίς Menes i-
 τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη θεῶν ὅτεν ἐστί· καὶ τῇ ἑκάστος dies sing-
 ἡμέρη γενομένος, ὅτεοισι ἐγκυρήσει, καὶ ὅπως τελευ- sacrati :
 2 τήσῃ, καὶ ὁκοῖός τις ἔσται. καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων thema ni-
 οἱ ἐν ποιήσῃ γενομένοι ἐχρήσαντο. Τέρατά τε πλεῖα ὁ σφι talitium
 3 ἀνείρηται ἢ τοῖσι ἄλλοισι ἅπασιν ἀνθρώποισι. γενομένου prodigio-
 γὰρ τέρατος, φυλάσσουσι γραφόμενοι ἑτάπαβαῖνον· καὶ rum obs-
 ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ τὸν vatio.
 83 νομίζουσι ἀπαβήσισθαι. Μαντικὴ δὲ αὐτοῖσι ὥδε δια- Divinatio-
 nem soli

^b ἄλλο Steph. et seqq. edd. Male. Abundat ἄλλως, ut sæpe alibi.

^c Sic mss. Vulgo τοῖσι.

81.

^a Sic V.S.K.F. Paris. Al. θυσ-φανωτοῦς cf. IV. 189. Mox ἐς δὲ τὰ ἱρὰ S.

^b ὁμολογέει V.S.

^c καὶ B. ἔ. δὲ Aiy. om. M.K. P.F. Gronov. Wessel. confer Valcken. de Aristobulo p. 83. Hipp. 952.

^d Πυθαγορείου S.V.a.c.d.

^c ταφῆναι S.V.b.d. θαφῆναι F. cf. Eustath. II. p. 519, 41=323, 29.

82.

^a ὅτε ἐστί F.

^b Sic a.b.c.d.S.V. Ald. τέως M.K.F.

^c ἐγγυρήσει S. Mox πλέω Ald.

^d σφι εἴρηται a.V. Ald. σφιν εἴρηται b.d.S. σφιν ἀνείρηται P.M.K. σφι ἀνείρηται F.c. πλέω Matth.

^e τῶν ποιμαῶν F. Supra τραφόμενοι S. et mox εἰ κοτε. Infra διακείται Ald.

Diis qui-
busdam
attribui.

κέεται. ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκέεται ἡ τέχνη, τῶν δὲ⁵
θεῶν μετεξετέροισι. καὶ γὰρ Ἡρακλέος μαντήϊον αὐτόθι
ἐστὶ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀρτέμιδος,
καὶ Ἄρεος, καὶ Διός· καὶ ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται
πάντων τῶν μαντήϊων, Λητοῦς ἐν³ Βουτοῖ πόλι ἐστὶ. οὐ¹⁰
μέντοι αἱ γε μαντήϊαί σφι κατὰ τὸντὸ ἐστᾶσι, ἀλλὰ
84 διάφοροί εἰσι. Ἡ δὲ ἱητρικὴ κατὰ τὰδε σφι δέδοσται.
Medici alii
alius morbi.
2 μίης νούσου ἕκαστος ἱητρός ἐστι, καὶ οὐ πλεόνων. πάντα
δ' ἱητρῶν ἐστὶ πλέα. οἱ μὲν γὰρ, ὀφθαλμῶν ἱητροὶ Ἀκα-
ριστάσι· οἱ δὲ, κεφαλῆς· οἱ δὲ, ὀδόντων· οἱ δὲ, τῶν¹⁵
κατὰ νηδύν· οἱ δὲ, τῶν ἀφανέων νούσων.

85
Luctus in
morte pro-
pinqumorum.

Θρήνοι δὲ καὶ ταφαί σφρων, εἰς αἶδε. τοῖσι ἂν ἀπο-
γένηται ἐκ τῶν οἰκίων ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος ἦ,
τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκίων τούτων κατ' ὧν
ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ³ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον. κα-²⁰
πεῖτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιποῦσαι τὸν νεκρὸν, αὐταὶ ἀνὰ¹⁴²
τὴν πόλιν στροφώμεναι, τύπτονται ἐπεζωσμένοι, καὶ
φαίνουσαι τοὺς μαζούς· σὺν δὲ σφι αἱ προσήκουσαι
3 πᾶσαι. ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι

83.

^a Ἀθηναίης Ald. Paris. S.V.R.
Ἀθήνης M.P.K.F. cf. H. Steph.
de Dial. p. 236. Supra μετεξέ-
τεροι S.

^b Βουτοπίλι K. Βουτοῖσι πόλι Ald.
Βουτοῖ πόλι F.S. Supra ἔτε Ald.

84.

^a κατεστέῃσι F. Supra νόσου S.
Mox οἱ δὲ ὀδόντων om. Matth.

^b τῶν om. M.K.F. Habent
Ald. S.V.R. Paris.

85.

^a Hic et infra vulgo cum S.
οικίαν. οικίαν utrobique F. οικίαν
posteriore loco P.K. quod utro-
bique reposuit Schweighæuse-
rus, monens, "si οικίαν (i. e. oi-

κείαν) voluisset, non ἐκ τῶν οικ.

"ἀνθ. scripturus erat, sed τῶν οικ.

"absque præpositione. Porro ἡ

"οική, unde gen. pl. τῶν οικίαν,

"Nostro significat familiam: h.

"l. de ædibus agitur, quæ ei sunt

"τὰ οικία."

^b Sic M.K.P.F. Paris. ἡ al.

om. cum S.

^c οικίοισι K.P.S.V.F. a. b. c. d.

Vulg. οικίαισι. Tum λιποῦσαι S.

^d αὐταὶ F. Vulgo αὐται.

^e Sic V.F. a. στροφώμεναι Wess.

et al. στρεφόμεναι d. στροφέμεναι S.

^f ἐπεζωσμένοι S. qui mox om.

σὺν δὲ σφι—πᾶσαι.

^g ἐπεζωσμένοι S.V.

4 καὶ οὗτοι. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν τα-25
 86 ρίχουσιν κομιζουσι. Εἰςὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ^ακα-
 2 τέαται, καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι ἐπεὰν σφι κο-
 μισθῇ ^βνεκρὸς, ^γδεικνύασι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα
 νεκρῶν ξύλινα, τῇ γραφῇ μεμιμημένα. καὶ τὴν μὲν σπου-
 δαιοτάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι
 3 ^δτὸ οὐνομα ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ὀνομάζειν. τὴν δὲ ^ε30
 δευτέρην ^εδεικνύασι ὑποδεεστέραν ^ετε ταύτης καὶ εὐτελεσ-
 τέρην· τὴν δὲ τρίτην, εὐτελεστάτην. φράσαντες δὲ, πυν-
 θάνονται παρ' αὐτῶν κατὰ ἥτινα βούλονται σφι σκευ-
 4 ασθῆναι τὸν νεκρόν. οἱ μὲν δὴ ἐκποδῶν, μισθῷ ὁμολογή-
 σαντες, ἀπαλλάσσονται· οἱ δὲ ὑπολείπομενοι ἐν οἰκήμασι, 35
 5 ὥδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι. πρῶτα μὲν σκολιῷ
 σιδήρῳ διὰ τῶν ^εμυζωτήρων ^εἐξάγουσι τὸν ἐγκέφαλον,
 τὰ μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγοντες, τὰ δὲ ^εἐγχεόντες φάρμακα.
 6 μετὰ δὲ, λίθῳ Αἰθιοπικῷ ὀξείῃ παρασχίσαντες παρὰ τὴν
 λαπάρην, ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν· ἐκκαθίραντες 40
 δὲ αὐτὴν, καὶ ^εδιηθήσαντες οἶνῳ φοινικητῷ, αὐτὶς ^εδιη-
 7 θέουσι θυμὸν ^εμεμῆσιν ^ετετριμμένοις. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρ-
 νης ^εἀκράτου τετριμμένης, καὶ κασίης, καὶ τῶν ἄλλων
 ὀθυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, συρράπτουσι 45

Triplex
condiendi
cadaveris
ratio: qua-
lis prima:
gummi pro
glutine.

86.

^α κατατετάχεται S. Vall.^β νεκρὸς K.S.V.P.F. Paris. A-thenag. Legat. c. 25. Al. ὁ νε-
κρὸς. F. repetit κομισθῇ post νεκρὸς.^γ Sic M.K.F.b.d. Athenag. P. Thomas M. in Ζευγνύασι. δεικνύ-
ουσι Ald. a.c.S. qui mox τὸ, οὐκ
ἴσιον.^δ τὸ om. V.S. Athenag. τὸ pro
τοῦ d.^ε Sic P.M.K.F. Al. δεικνύουσι
cum S.^ε τε ταύτης κ. ε. om. F. τε
om. S.^ε μυκτῆρων S.V. μυζητήρων d.^ε ἐνάγουσι F.^ε Sic P.K.V.S.F. φάρμ. ἐγχ.
vulgo.^ε θεραπεύσαντες b.d.^ε διηθεύουσι F. αἰθις S.^ε Sic M.P.S.K.V.R.F. Paris.
περιτετριμ. vulgo.^ε ἀκράτου V.S.^ε Sic Ald. R.a.b.c.d.V.S. Eu-
stath. Od. 8. p. 1488, 16=157,
5. Thomas M. in v. cf. II. 40.
III. 113. θυμῶμασι non θυμῶμασι
in Simonide ap. Clement. Alex.
Pæd. II. p. 207. ex Athenæo

8 ὁπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ταριχεύουσι ^ρλίτρῳ, κρύ-
ψαντες ἡμέρας ἐβδομήκοντα· πλεῦτας δὲ τουτέων οὐκ
9 ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν δὲ παρέλθωσι αἱ ἐβδομήκοντα,
λαύσαντες τὸν νεκρὸν, ^ακατελίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ
σῶμα σινδόνης ^ιβυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι,
ὑποχρίοντες τῷ ^κκόμμι, τῷ δὲ ἀντὶ κόλλης ^ιτὰ πολλὰ 143
10 ^νχρεώνται Αἰγύπτιοι. ἐνθεῦτεν δὲ παραδεξάμενοί μιν οἱ ^{σι}
προσθήκοντες, ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα· ποιη-
σάμενοι δὲ, ^ωἐσεργυῖσι τὸν νεκρὸν· καὶ κατακληίσαντες
οὕτω, θησαυρίζουσι ἐν οἰκίᾳ ^θθηκαίῳ, ἰστάντες ὀρθὸν
πρὸς ταῖχον. οὕτω μὲν τοὺς τὰ πολυτελέστατα σκευά- 55
87 ζουσι νεκρούς. τοὺς δὲ ^ατὰ μέσα ^ββουλομένους, τὴν δὲ
²πολυτελεῖαν ^δφεύγοντας, σκευάζουσι ὥδε. ἐπεὰν ^ετοὺς
κλυσιτῆρας πλήσωται τοῦ ^εἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινο-
μένου, ^εἐν ᾧ ἐπλησαν ^βτοῦ νεκροῦ τὴν κοιλίην, οὔτε
ἀναταμόντες αὐτὸν, οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν, ^ικατὰ δὲ 60
τὴν ἑσθρὴν ἐσηθήσαντες· καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς
3 ὁπίσω ὁδοῦ, ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας· τῇ δὲ
τελευταίῃ ἔξιεισι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν ^κκεδρίην, τὴν ἐση-
καν πρότερον· ἡ δὲ ἔχει τσαύτην δύναμιν, ὥστε ἅμα

Reliqua
duo genera
conditurae.

XV. p. 690. C. legendum do-
cuit Wesseling. θυμημάτων M.
K.P.F. Infra συρράπτουσιν S.

^ρ λίτρῳ P.M.K.F.a. νίτρῳ S.c.
b.d.P. pro v. l. Ald. Vide Pier-
son. ad Maerlin p. 246.

^α κατελίσσουσι F. Mox τὸ σῶμα
αὐτοῦ S.

^ι βυσσίνης V.S.

^κ κόμμι F. κόμμι. Lex. Seguer.

p. 104, 1.

^ι Sic F. ταπειλά vulgo.

^ν χρεώνται a.

^ω ἐσεργυῖσι S.V.d. Mox κα-
τακληίσαντες S.

^θ θηκαίῳ K.F. ἐν οἰκίᾳ—

νεκρούς om. S.V.d. Vall.
87.

^α τὰ om. F.

^β βουλομένους S.V.F. Paris. βου-
λομένους edd. vett.

^γ πολυτελεῖαν S.V.K.F.a.

^δ Sic P.M.F. Paris. Vulgo ἐκ-
φεύγοντας.

^ε Sic M.K.P.F.b.d. τοὺς om.
S. al. cf. Pollux X. 150.

^ε Sic K.S.V.P.F.d. ἀπὸ τοῦ κ. al.

^ε ἐν τῇ d.

^β τὴν κοιλίην τοῦ νεκροῦ F.

^ι κατὰ τε F.

^κ κεδρίην V.S.b.d.

ἰωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχχνα κατατετηκότα ἐξά-⁶⁵
 γει· τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει· καὶ δὴ λεί-
 4 πεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέρμα ^m μῶνον, καὶ τὰ ὀστέα. ἐπεὰν
 δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν νεκρὸν, οὐ-
 88 δὲν ἔτι πρηγματευθέντες. Ἡ δὲ τρίτη ταριχεύσις ἐστὶ
 ἥδε, ^a ἢ τοὺς χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευάζει. ^b συρμαῖη ⁷⁰
 διηθήσαντες τὴν κοιλίην, ταριχεύουσι ^c τὰς ἐβδομήκοντα
 89 ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέρεισθαι. Τὰς
 δὲ γυναῖκας τῶν ἐκφανέων ἀνδρῶν, ἐπεὰν τελευτήσωσι,
 οὐ παραυτίκα διδούσι ταριχεύειν, οὐδὲ ὅσαι ^{an} ὥσι εὐ-
 ειδέες κάρτα καὶ λόγου ^a πλεῖνος γυναῖκες· ἀλλ' ἐπεὰν ⁷⁵
 τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται, οὕτω παραδιδούσι τοῖσι
 2 ταριχεύουσι. ταῦτο δὲ ^b ποιεῖουσιν οὕτω τοῦδε· εἵνεκεν, ἵνα
 3 μή σφι οἱ ταριχευταὶ ^d μίσγωνται τῇσι γυναῖξιν. ^e λαμ-
 φθῆναι γὰρ τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ προσφάτω γυ-
 90 ναικός· ^f κατεῖπαι δὲ τὸν ὁμοτέχον. Ὅς δ' ^{an} ἡ αὐτῶν ⁸⁰
 Αἰγυπτίαν, ἢ ξείνων ὁμοίως, ὑπὸ κροκοδείλου ^a ἀρπαχθεῖς
 ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνεται ^b τεθνηώς, κατ' ἣν ^{an}
 πόλιν ^c ἐξεχειχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύ-
 2 σαντας αὐτὸν, καὶ περιστείλαντας ὡς κάλλιστα, θάψαι
 3 ἐν ἱρῇσι θήκησι. οὐδὲ ψαῦσαι ἔχει ^d αὐτοῦ ἄλλον οὐδένα, ⁸⁵
 οὔτε τῶν προσηκόντων, οὔτε τῶν φίλων· ἀλλὰ μιν οἱ ἱερεῖς

Mulieres
eximias,
defunctæ
non statim
condiuntur.

2. φ. - δ. - δ.

Ab croco-
dilo raptas,
aut mersus
fluvio, sa-
crum fa-
nus.

¹ λίτρον F.a. νίτρον al. cum S.
Supra δὲ om. Ald.

^m μόνον F.

88.

^a ἢ om. S.V.

^b Hinc Pollux I. 247. et Suid.
in v.

^c Sic M.K.P.F. al. τὰς om.
al. cum S.

89.

^a πλεῖνες S.

^b ποιέουσιν F.

VOL. I.

^c Sic P.K.F. Vulgo εἵνεκα
cum S.

^d μίσγονται V.S.

^e λαφθῆναι P. λαμφθῆναι S.

^f Sic Ald. c. cf. Gregor. Dial.
Ion. 72. κατεῖπε V.S. κατεῖπειν
M.K.P.F.

90.

^a ἀρπαχθεῖς b.d.S.

^b τεθνηώς K.F. τεθνηώς d.

^c ἐξεχειχθῇ F.

^d αὐτῷ S.V.

αὐτοὶ ^εοἱ τοῦ Νείλου, ἅτε πλέον τι ἢ ἑαυτοῦ νεκρὸν,
^εχειραπατάζοντες θάπτουσι.

91
 Chemmis
 urbs: in ea
 Perseo tem-
 plum et
 signum di-
 catum, et
 instituti
 ludi gym-
 nici.

Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι ^αφεύγουσι χρᾶσθαι· τὸ δὲ
 σύμπαν εἰπεῖν, μήδ' ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώ- 90
 πων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι οὕτω τοῦτο
 2 φυλάσσουσι. ^βἔστι δὲ ^εΧέμμις ^δπόλις μεγάλη νομοῦ 144
 τοῦ Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς Νήης πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ ^επόλι
 ἔστι Ἱερσεός τοῦ Δανάης ἱερὸν τετράγωνον· περίξ δὲ
^εαὐτοῦ φοίνικες πεφύκασι· τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ 95
 λίθινά ἐστι, κάρτα μεγάλα. ^βἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες
 3 δύο ἑστᾶσι λίθινοι μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ
 τούτῳ νηὸς τε ἓν, καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ ἐνέστηκε ^ιτοῦ
 4 Περσεός. οὗτοι οἱ ^ιΧεμμῖται λέγουσι τὸν Περσεά ^κπολ-
 λάκι μὲν ἀνὰ τὴν γῆν φαίνεσθαι σφί, ^κπαλλάκι δὲ ἔσω
 τοῦ ἱεροῦ. ἱστανδάλιον τε αὐτοῦ ^μπεφορημένον εὕρισκес-
 1 θαι, ἐν τῷ μέγαθος δίπηχυ· τὸ ἐπεὰν φανῇ, ^νεὐθιγένειν
 5 ἅπαντα ^οΑἰγυπτον. ταῦτα μὲν λέγουσι. ποιεῦσι δὲ
^ρτάδε Ἑλληνικὰ τῷ Περσεῖ· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι
 διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα· παρέχοντες ἄθλα, κτήνεα 5

^ε οἱ om. F.a.c.

^ι Sic P.M.K.F. Paris. Vulgo cum S. ἄνθρωπον.

^κ χειραπατάζοντες K. quod adoptavit Schæferus.

91.

^α φεύγουσι om. S.V. et mox μηδαμᾶ.

^β ἔτι V.S.

^ε χέμμις V.F. sed mox χέμμις F. cf. Steph. Byz. in ν. χέμμις S.

^δ πόλις om. S.

^ε πόλις F.S.

^ι τοῦ Π. K.P. teste Wesselingio. cf. infra. Mox Δαναοῦ S.

^κ αὐτὸ S.V.d. cf. I. 196. II. 29.

^β ἐπὶ δὲ—μεγάλοι om. F. Mox μεγάλοι λίθινοι S.

^ι Sic F. Vulgo τοῦ om. Varietatem a Wesselingio e K.P. paullo supra enotatam huc pertinere censet Schweighæuserus.

^κ χεμμῖται K.V.F. et infra.

^κ παλλάκις bis K.S.V.F.

^ι Hinc Pollux VII. 86.

^μ περιφορημένον d. Mox μέγος S.

^ν εὐθιγένειν Ald. εὐθενέειν in Zonarae Lex. p. 920. contra lexicographi mentem scribitur, monente Schweighæusero.

^ο Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Vulgo τὴν Αἴγ.

^ρ τὰ Ἑλλ. F. Mox κεχωρικάται S.

6 καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰρομένου δέ μευ ὅ τι σφι
 μούνοισι ἔαθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι, καὶ ὅ τι κεχω-
 ρίδαται Αἰγυπτίων τῶν ἄλλων, ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες,
 ἔφασαν “ τὸν Περσέα ἐκ τῆς ἐαυτῶν πόλιος γεγονέναι·
 “ τὸν γὰρ Δαναὸν καὶ τὸν Λυγκέα, ἔοντας Χερμίτας, 10
 7 “ ἐκπλῦσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα.” ἀπὸ δὲ τούτων γενεηλο-
 8 γέοντες, κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα. “ ἀπικόμενον δὲ
 “ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον, κατ’ αἰτίνην τὴν καὶ Ἑλλήνες
 “ λέγουσι, οἴσοντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν
 “ ἔφασαν, ἐλθεῖν καὶ παρὰ σφέας, καὶ ἀναγνῶναι τοὺς
 “ συγγενείας πάντας· ἐκμεμαθηκότα δὲ μιν ἀπικέσθαι 15
 “ ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Ἑρμίου ὄνομα, πεπυσμένον
 “ παρὰ τῆς μητρός· ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν, αὐτῷ κε-
 “ λῦσαντος, ἐπιτελέειν.”

92 Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατύπερθε τῶν ἐλέων οἰκόντες
 2 Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἄλλοις κατοική- 20
 μένοι, τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται τοῖσι καὶ οἱ ἄλ-
 λοι Αἰγύπτιοι· καὶ τὰ ἄλλα, καὶ γυναικὶ μίῃ ἕκαστος
 3 αὐτῶν συνοικεῖ, κατὰ περ Ἑλλήνες. Ἀτὰρ πρὸς εὐ-
 4 τελέην τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα ἐξεύρηται. ἔπειτα
 πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ, 25
 φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι κα-
 λέουσι λωτόν· ταῦτα ἔπειτα ὀρέψωσι, αὐαίνουσι πρὸς

*Ægyptio-
rum qui
loca palus-
tris habi-
tant, mores
iidem: vic-
tus e loto
et byblos;
aut ex solis
piscibus ad
solem sic-
catis.*

^a ἐς Αἴγ. αὐτὸν S.

^r Sic S.V.R. Paris. Ald. ^φ
καὶ M.K.P.F. τὴν Ἑλλήνες abs-
que καὶ d.

^a Χέρμιος K.

^r πεπασμένον S. πεπυσμένου F.

^v τελέσαντος d.

92.

^a ἔλλοις V. Supra οἰκόντες om.
S. Tum τοῖς Ald. Mox οἱ ante
ἔλλοι om. S. et sic Schweigh.

tacite.

^b αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^c Sic S.V. Schæfer. cf. Koen.
ad Gregor. Dial. Ion. 41. εὐτε-
λέην vulgo. εὐτελήην Borheck.

^d Citat Eustathius Od. i. p.
1616, 46=337, med. Mox πε-
λαγίσῃ S.

^e Sic S.V.R.P.M.K. Eustath.
F. Paris. Vulgo ὀρέψονται.

ἥλιον· καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ [†] τοῦ μέσου τοῦ λωτοῦ ^ε τῇ
μήκωνι ἔον ἐμφερές, ^h πτίσαντες, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ
5 ἄρτους ὀπτοὺς πυρί. ἔστι δὲ καὶ ἡ ρίζα τοῦ λωτοῦ τοῦ- 30
του ἐδωδῖμη, καὶ ⁱ ἐγγλύσσει ἐπισικέως, ἔον στρογγύλον,
6 μέγαθος κατὰ μῆλον. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥό-
δοισι ἐμφερέα, ἐν τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα· ἐξ
ᾧ ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ κάλυκι παραφυομένη ^k ἐκ τῆς
7 ρίζης γίνεται, κηρίῳ σφηκῶν ἰδεῖν ὁμοιότατον. ἐν τούτῳ
τρωκτὰ ὅσον τε πυρην ἐλαίης ἐγγίνεται συχρά. τρώ- 35
8 γεται δὲ καὶ ἀπαλὰ ^l ταῦτα καὶ αὔα. Τὴν δὲ βύβλον
τὴν ἐπέτειον γινομένην, ἔπειτα ^m ἀνασπᾶσσι ἐκ τῶν
ἐλαίων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες, ἐς ἄλλο τι
ⁿ τράπουσι· τὸ δὲ ^o κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆ-
9 χυν, τρώγουσι, καὶ πωλέουσι. ^p οἱ δὲ ^q αὖ καὶ κάρτα 145
βούλονται χρηστῇ ^r τῇ βύβλωι χρᾶσθαι, ἐν ^s κλιβάνῳ
10 διαφανεῖ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι. Οἱ δὲ τινες αὐτῶν
^t ζῶσι ἀπὸ τῶν ἰχθύων ^u μούων· τοὺς ἔπειτα λάβωσι, καὶ
ἐξέλωσι τὴν κοιλίην, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον, καὶ ἔπειτα
αὔους ὄντας σιτέονται.

93

Pisces in
paludibus

Οἱ δὲ ἰχθύες ^a οἱ ἀγελαῖοι, ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι 145
οὐ μάλα γίνονται· τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνησι, τοιάδε

[†] τοῦ om. V.P.S.F.

^ε τῇ μήκωνι S.V.R. Eustath.

Ald. τῇ μ. M.P.K.F.c.

^h Sic V.a.b.d. Eustath. loc.

cit. et ad Il. δ. p. 481, 30=

367, 11. πτίσαντες S. ὀπτήσαντες

F.c. et al.

ⁱ ἐγγλύσσει P.M.K. Hesych.

ἐγγλύσει F. Ald. C. ἐγγύς εἰ S.V.

ἐγγλυκάζει schol. in P.

^k ἐκ τῆς γῆς V.S.b.d. Vall.

^l καὶ ταῦτα καὶ F.

^m σπᾶσιν S.V.

ⁿ τρέπουσι d.S.

^o καταλελ. S.

^p οἱ δὲ ἔαν K.P. οἱ δὲ καὶ αὖ

βούλ. κάρτα V.S.

^q τῇ om. V.S.

^r Cf. Eustath. p. 975, 52=

963, 32. Athen. III. p. 110. C. Wess.

^s Forte ζώουσι. SCHWEIGH.

^t μούων S.V.F.

93.

^a οἱ om. S. et mox ἐν μὲν τοῖσι
ποτ. om. S.

2^β ποιεῦσι. ἐπεὰν σφεας εἰσὶν ὁ ἴστρος κυίσκυσθαι, ἀγε-
ληδὸν ἐκπλώουσι ἐς ^δ τὴν θάλασσαν. ἡγεύονται δὲ οἱ ἔρ-
σενες, ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ· αἱ δὲ, ἐπόμεναι ^α ἀνα-
3 κάπτουσι, καὶ ἐξ αὐτοῦ κυίσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις ^{σο}
^ε γέωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἥθεα
4 τὰ ἐωυτῶν ἕκαστοι. ἡγεύονται μέντοι γε οὐκέτι οἱ αὐτοί,
ἀλλὰ τῶν ^β θηλέων γίνεται ἡ ἡγεμονίη. ^β ἡγεύμεναι δὲ
ἀγεληδὸν, ποιεῦσι οἷον περ ἐποίεον οἱ ἔρσενες· τῶν γὰρ
ῶων ἀπορραίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, οἱ δὲ ^ε ἔρ- 55
5 σενες καταπίνουσι ^κ ἐπόμενοι. εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὔτοι
ἰχθύες. ἐκ δὲ τῶν περιγινομένων καὶ μὴ καταπινομένων
6 κέγχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν
ἀλῶσι ἐκπλώουτες ἐς θάλασσαν, φαίνονται τετριμμένοι 60
τὰ ἐπαριστερὰ τῶν κεφαλῶν· οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλώ-
7 οντες, τὰ ἐπιδεξιὰ τετρίφεται. πάσχουσι δὲ ταῦτα διὰ
τόδε. ἰχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλώουσι ἐς
θάλασσαν· καὶ ἀναπλώοντες ὀπίσω, τῆς αὐτῆς ἀντέ-
χονται, ἐγχριπτόμενοι καὶ ψαύοντες ὡς μάλιστα, ^π ἵνα 65
8 δὴ μὴ ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ῥόον. Ἐπεὰν δὲ ^π πλη-
θύνεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τά τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ
τέλματα ὁ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται ^π πί-
πλασθαι, διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ

natos, gregatim in mare abeuntes gignere, ac redeuntes ova parere: multitudinis palustrium piscium quæ causa.

^b Sic M.K.P.F. ποιέονται S.

ποιέουσ, d, edd.

^c Ἰστρον F. Ἰστρος V.S.

^d τὴν om. F.a.S.

^e ἀνακάμπειν. Ald. R. ἀνακάμπειν. a.b.c.d. κατεσθίενσι gl. in P. Aristot. Gener. Anim. III. 5. citat Wesseling. τὸν εἰρηθὴ λόγον—ὑπερ καὶ Ἡρόδοτος δ' μυθολόγος, ὡς κυσσομένων τῶν ἰχθύων ἐκ τοῦ ἀνακάμπειν τὸν θορόν.

¹ γέννηται F.

⁸ Sic V.S.F. θαλασσιν Ald. a.

^h ἡγεύμενοι V.S.

¹ ἔρρεντες S. ἔρνεες V.

* Sic M.K.P.F. al. ἐρχόμενοι
Ald. a.c.S.

¹ αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox κε-
φαλαίων S.

^m Sic S.V.a.b. edd. vett. δὴ
om. M.K.P.F. Supra ἐγγραφεύ-
μενοι cum S. pro ἐγγράμκ.

^π πλήθεσθαι S.V.

° τὰ om. S.V.P.

^P πῖπλασθαι et infra πῖπλαται
solus M. Ceteri πῖμπ. πῖπλασθαι
S. cf. I. 212. IV. 72.

αὐτίκα τε ⁹πλέα γίνεται ταῦτα, καὶ παραχρῆμα ἰχ-
 9 θύων σμικρῶν πίπλονται πάντα. ἴκοθεν δὲ ¹οἰκὸς αὐτοὺς γο
 γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω ²κατανοέειν τοῦτο. τοῦ προτέρου
 ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες ³ἐντεκόντες ὡὰ
 ἐς τὴν ἰλὺν, ἅμα τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται·
 ἐπεὰν δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, 146
 ἐκ τῶν ὡῶν τούτων παραυτίκα γίνονται ⁴οἱ ἰχθύες. καὶ 75
 περὶ μὲν ⁵τοὺς ἰχθύς οὕτω ἔχει.

94
 Olei cicini
 uous ad unc-
 turam et
 ad lucer-
 nas.

⁶Ἀλείφατι δὲ χρέωνται ⁷Αἰγυπτίαν οἱ περὶ τὰ ἔλεα
 οἰκόντες, ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ ⁸κα-
 2 λῦσι μὲν Αἰγύπτιοι ⁹κίκι· ποιεῦσι δὲ ὧδε. παρὰ ¹⁰τὰ
 χεῖλεα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνέων σπείρουσι τὰ ¹¹80
 σιλλικύπρια ταῦτα, ¹²τὰ ἐν ¹³Ἑλλήσει αὐτόματα ἄγρια
 3 φύεται. ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ σπειρόμενα, καρπὸν
 4 φέρει πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ. ¹⁴ταῦτον ἐπεὰν συλλέ-
 ζονται, οἱ μὲν κόψαντες ¹⁵ἀπειποῦσι· οἱ δὲ καὶ φρύξαν-
 τες ἀπέψουσι, καὶ τὸ ἀπορρέον ¹⁶ἀπ' αὐτοῦ ¹⁷συγκομί-85

⁹ πελάγια F. πλέα τε S.

¹ ὅθεν δεύτερον S.V.b.d.

² Sic F.b. Alii cum S. εἰκός.
 Deest voc. d.

³ Sic F. Vulgo κατανοεῖν cum
 S. Mox ἀπολείπη S. qui ἔτεος po-
 nit post Νεῖλος.

⁴ Sic K.F.a.b.d. ἐκτεκόντες edd.
 οἱ τεκόντες S.V. probante Wes-
 sel. sed repugnante Schweigh.
 qui receptum interpretatur, pis-
 ces, postquam ova in limo de-
 posuerunt. ὡὰ F. Mox ὅλην pro
 ἰλὺν S.

⁵ Sic M.P.K.F. οἱ ἰχθύες οἱτοι
 S.V.a.c. Ald.

⁶ τοὺς ἰχθύς P.M.K.F. τῶν ἰχ-
 θύων edd. vett. τοὺς ἰχθύας a.S.

94.

⁷ Αἰγύπτιοι S.V.b.

⁸ καλέουσι F.

⁹ κίκι S.V.R.b.d. Vall. Ald.
 Strabo XVII. p. 1179=824.
 Conf. Plinius XV. 7. Dioscorid.
 IV. 164. Scaliger. Opusc. p.
 432. Salmas. in Solin. p. 686.
 Jablonski Lexic. Vocum Æ-
 gypt. p. 110. τήκι P.M.K.F.
 a.c.

¹⁰ τὰ om. F.

¹¹ τὰ ἐν] Sic M.K.V.P.S.Vulg.
 τὰ γὰρ ἐν cum F.c.

¹² ἔλεσι S. quam lectionem con-
 sideratione dignam iudicat Wes-
 selingius, videndus ad Hieroclis
 Synecd. p. 726.

¹³ ταύτων S.V.

¹⁴ ἀπειποῦσι Ald. F.a. ἀπειτοῦσι
 Steph. marg. ἀπητοῦσι K.

¹⁵ ἀπ' αὐτοῦ M.P.K.F. Al. ἀπ'
 om. cum S.

¹⁶ συγκομίζουσι S.V.

95 ζονται. ἔστι δὲ πῖον, καὶ οὐδὲν ἦσσαν τοῦ ἐλαίου τῷ
 λύχνῳ προσήνης· ὁδμὴν δὲ ¹βαρέαν παρέχεται. Πρὸς
 δὲ τοὺς κώνωπας, ἀφθότους ἔοντας, τὰδε σφί ἐστι με-
 2 μμηχανημένα. τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ²ἐλέων οἰκέοντας οἱ
 πύργοι ὠφελέουσι, ³ἔς οὓς ἀναβαίνοντες ⁴κοιμέονται· οἱ γὰρ
 κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἰοί τε εἰσι ὑψοῦ
 3 πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλα οἰκέουσι τὰδε ἀντὶ τῶν
 πύργων ἄλλα μεμηχάνηται. πᾶς ἀνὴρ ⁴αὐτῶν ἀμφί-
 βληστρον ⁵ἐκτῆται, τῷ ⁶τῆς ἡμέρης μὲν ἰχθὺς ἀγρᾶται,
 τὴν δὲ νύκτα τὰδε αὐτῷ χράται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ,
 περὶ ταύτην ἴσσησι τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ ἔπειτα ἐνδύς, 95
 4 ⁷ὑπ' αὐτῷ καθεύδει. οἱ δὲ κώνωπες, ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ
⁸ἐνελεξάμενος ⁹εὐδῇ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων δάκνουσι· διὰ
 δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ¹⁰ἀρχήν.

Remedium
adversus
culices.

96 Τὰ δὲ δὴ πλοῖά σφι, τοῖσι φορτηγέουσι, ἔστι ἐκ τῆς
 ἀκάνθης ποιούμενα· τῆς ἡ μορφή μὲν ἐστὶ ¹ὁμοιοτάτῃ τῷ
 2 Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκρυον κόμμι ἐστί. ἐκ ταύτης
 ὧν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε ²διπήχεα, πλιν-
 3 θηδὸν συντιθεῖσι, ³ναυπηγούμενοι τρόπον ⁴τοιόνδε. περὶ
 γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα
 ξύλα· ἐπεὰν δὲ ⁵τῷ τρόπῳ τούτῳ ναυπηγήσωνται, ζυγὰς
⁶ἐπιπολῆς ⁷τείνουσι αὐτῶν· νομῆυσί δὲ οὐδὲν χρέωνται.

Navium
vectoria-
rum struc-
tura, et cur-
sus.

¹ βαρέαν F. βαρέην Borheck. Male. παρέχεται βαρέαν S.

ξάμενος Ald. a.b. εἰλεξάμενος S.

² εὐδῇ F.

³ τὴν ἀρχήν S.

95.

⁴ ἐλαίων F. Supra τὸ ἄνω S.

⁵ ἐς τοὺς Borheck.

⁶ κοιμέονται Ald. Paris. R. κοι-
 μῶνται M.K.S. κοιμέωνται F.

⁷ αἰτέων] αἰτῶν F.S.

⁸ ἐκτῆται M.P.F. Mox τὸ, τῆς S.

⁹ Sic P.K.S.V.F. τῆς ἢ. μὲν
 vulgo. Mox τὰδε post νύκτα so-
 lus suppediavit F.

¹⁰ ὑπ' αὐτὸ S.V.F. ὑπ' αὐτὸν a.c.

¹¹ ἐνελεξάμενος P.M.K.F. ἐλι-

96.

¹ Sic V.P.M.K.F. Paris. ὁμοι-
 οτάτῃ S. Vulgo ὁμοίῃ.

² διπήχαια S. et mox.

³ ἀπηγέμενοι K.

⁴ τοιούτων S.V.

⁵ Sic S.K.P.F. Vulgo om. τῆς.

⁶ ἐπὶ πολλῆς V.S.F.d.

⁷ Sic Ald. V.R.S. Paris. F.
 τίνουσι M.K.P.

ἔσθαι δὲ τὰς ἁρμονίας ἐν ᾧ ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ·
 πηδάλιον δὲ ἐν ποιεῖνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος 147
^κ διαβύνεται· ἰστῶ δὲ ἀκανθίνῳ χρέωνται, ἰστιόισι δὲ
 4 βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ 10
^ι δύνανται πλέειν, ἣν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ἐκ γῆς
 5 δὲ παρέλκεται. κατὰ ῥόον δὲ ^μ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ
 μυρίκης πεποιημένη θύρη, κατερραμμένη ^π ῥίπῃ καλά-
 μων, καὶ λίθος ^ο τετρημένος διτάλαντος ^ρ μάλιστα κη
 σταθμόν· τούτων τὴν μὲν θύρην, δεδεμένην κάλῳ, ἔμπροσ- 15
 θε τοῦ πλοίου ἀπίει ἐπιφέρεισθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῳ
 6 κάλῳ ὅπισθε. ἡ μὲν δὲ θύρη, τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, χω-
 ρεῖται ταχέως, καὶ ἔλκει τὴν βάριν· (τοῦτο γὰρ δὴ οὐνομά
 ἔστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις)· ὁ δὲ λίθος ὅπισθε ^ρ ἐπείλ-
 7 κόμενος, καὶ ἐὼν ἐν βυσσῶ, κατιθύνει τὸν πλόον. ἔστι δὲ 20
 σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει πολλὰ, καὶ ἄγει ἔνια πολ-
 97 λὰς χιλιάδας ταλάντων. Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ Νεῖλος
 τὴν χώραν, ^α αἱ πόλεις μῦναι φαίνονται ὑπερέχουσαι,
 μάλιστα κη ἐμφορέες τῆσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ ^β πόντῳ νήσοισι.
^γ τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνεται· αἱ 25
 3 δὲ πόλεις μῦναι ^δ ὑπερέχουσι. πορθμύονται ᾧ, ἐπεὰν
 τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ ^ε τὰ ῥέεθρα τοῦ ποταμοῦ,

97
 Egypti
 Nilo inun-
 datum facies
 et naviga-
 tio.

^h Cf. Eustath. Od. p. 1532,
 56=220, 28. Hesych. in Ἐτάκ-
 τωσαν.

ⁱ εὖ ποιεῖνται S.V.

^κ διαβύνεται P. Ald. M.K.F.
 Paris. cf. Kuster. ad Hesych. in
 Διαβύσσει. διαδύνεται S.V. διαβαί-
 νεται Steph. edd. seqq.

^ι δύναται M.K.P.F. quod def-
 fendit Wesseling. citans II. 125.
 et not. ad Diodor. V. 8. δύναται
 S.a.b. edd.

^μ κομίζεται F.

^ο ῥηπικαλάμῳ S.V. Vid. Suid.
 v. ῥιπῆς.

^ο τετρημένος V. τετριμμένος F.S.

^ρ μάλ κη σταθμῷ διτάλ. S.V.

^ρ Sic S.V.a. Ald. ἐλκόμενος P.
 M.K.F.

97.

^α Sic Ald. R. Paris. αἱ πόλεις
 M.K.S. αἱ πόλεις F. et sic mox
 cum a. Ald.

^β Sic M.S.K.P.V.F.b.d. κάλῳ
 a.c. Ald.

^γ γὰρ om. S. Mox πόλεις S.

^δ ὑπερέχουσαι πορθμύονται· ἐπεὰν
 ᾧ τοῦτο Vall. S.V.

^ε τὰ om. F.S.

- 4 ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ
 Ναυκράτιος ἄναπλώνοντι, παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας
 γίνεται ὁ πλόος· ἔστι δὲ οὗκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ 30
 5 ὄζυ τοῦ Δέλτα, καὶ παρὰ Κερκάσῳρον πόλιν. ἐς δὲ
 Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου
 πλέων, ἥξεις κατ' ^b Ἀνθυλλάν τε πόλιν, καὶ ⁱ τὴν Ἀρ-
 98 χάνδρου ^k καλυμένην. Τούτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα, εὐ-
 σα λογίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδεται τοῦ 35
 αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται,
 3 ^a ἐξ ὅσου ὑπὸ Πέρσῃσι ἐστὶ Αἴγυπτος. ἡ δὲ ἑτέρα πόλις
 δοκεῖ μοι τὸ οὐνομα ἔχειν ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ γαμβροῦ,
 Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου, τοῦ Ἀχαιοῦ· καλεῖται γὰρ δὴ
 4 Ἀρχάνδρου πόλις. εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχανδρος·
 οὐ μέντοι γε Αἰγύπτιον τὸ οὐνομα. 41 148
 99 Μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ^a ἐμὴ καὶ γνώμη καὶ
 ἱστορίῃ ταῦτα λέγουσά ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ ταῦδε, Αἴγυπ-
 2 τίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἤκουον. ^b προσ-
 3 εῖσται ^c δὲ αὐτοῖσί τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Τὸν ^d Μῆνα, 45
^e τὸν πρῶτον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου, οἱ ἱρέες ἔλεγον,
 4 τῷτο μὲν, ἀπογεφυρῶσαι ^e καὶ τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ

Anthylla
urbs et
Archandro-
polis.

Menes, Æ-
gypti rex
primus, ab
a. 2235 ab
2173: con-
didit Mem-
phin, et in
ea templum
Vulcani.

^f ἀναπλώνοντι F.

^g Sic S.V. Vall. Schæfer. Vulgo οὗτος. Mox ἐς δένον-
κράτιν S. et πλέων διὰ πεδίου.

^h Hinc Steph. Byz. in v. qui
citat τούτων—ἐξαίρετως. Postre-
mum amplectitur Valckenaerius;
incaute.

ⁱ τὴν om. S.V.d.

^k καλυμένην F.

98.

^a ἐξ ὅτου S.

99.

^a Sic V.M.P.K.S.F. Paris.
ἐμοῖ al.

^b πρόσστι S. qui supra om.
τὰ cum vulg. quod præbent B.K.
P.V.

^c Sic M.K.V.F.b.d. δέ τι καὶ
αὐτοῖσι τὴν καὶ τῆς ἐ. ἔ. c. vulgo
δέ τι κ. α. τι α. δέ τι καὶ αὐτοῖσι
καὶ S.

^d Μῆνα Ald. R. Mīna M.K.S.
F.a.b.c. Vall. et mox. cf. supra 4.

^e Sic S.V. Paris. Vall. τὸν om.
F. et al.

^f Sic S.P.V.K.F.b. τούτων a.c.
d. edd. vet.

^g Sic M.K.F.a.c. καὶ om. Ald.
V.R.S.

ποταμὸν πάντα ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος τὸ ^hψάμμινον πρὸς
 Λιβύης· τὸν δὲ Μῆνα ἀνωθεν, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους
 ἀπὸ Μέρμφιος, ⁱτὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώ- 50
 σαντα, τὸ μὲν ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηράναι, τὸν δὲ ποτα-
 μὸν ὀχευῆσαι, τὸ μέσον τῶν οὐρέων ῥέειν. ἔτι δὲ καὶ νῦν
 ὑπὸ Περσέων ὁ ἀγκῶν οὗτος τοῦ Νείλου, ^kὃς ἀπεργμῆνος
 ῥέει, ἐν φυλακῇσι μεγάλῃσι ἔχεται, ^lφρασόμενος ἀνὰ
 6 πᾶν ἔτος. εἰ γὰρ ^mἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς 55
 7 ταύτῃ, κίνδυνος πάσῃ Μέρμφι κατακλυσθῆναι ἔστι. ⁿὥς
 δὲ τῷ ^oΜῆνι τούτῳ τῷ πρώτῳ γενομένῳ βασιλεῖ χέρσον
 γεγενῆσθαι τὸ ἀπεργμῆνον, τοῦτο μὲν, ^pἐν αὐτῷ πόλιν
 8 κτίσαι ταύτην, ἣτις νῦν Μέρμφις καλεῖται· ἔστι γὰρ
 καὶ ἡ Μέρμφις ἐν τῷ στείνῳ τῆς Αἰγύπτου· ἔξωθεν δὲ 60
 αὐτῆς ^qπεριούρχει λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς βορέην
 τε καὶ ^rπρὸς ἐσπέρην· τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖ-
 9 λος ἀπέργει. τοῦτο δὲ, τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ιδρύσασθαι
 ἐν αὐτῇ, εἶν μέγα τε καὶ ἀξιαπληγέτατον. Μετὰ δὲ
 10 ταῦτον, κατέλεγον οἱ ἱερεῖς ἐκ ^aβύβλου ἄλλων ^bβασιλείων 65
 2 τριηκοσίων τε καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν ^cτοσαύτῃσι
 γενῆσι ἀνθρώπων, ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία
 3 δὲ γυνὴ ἐπιχωρὶή· οἱ δὲ ἄλλοι, ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ

100

Reges post
 Menem
 cccxxx, in
 quibus Æ-
 thiopes
 xviii, et
 una mulier

^h ψάμμινον P.K.M.F. ψίμμινον
 V.S.b.d. ψάμμινον a.c. Ald.

ⁱ τὸν om. S.V. Mox ὀρέων S.

^k ὡς Ald. V.S.K.F. ἀπεργόμενος
 F.d.

^l φρασόμενος S.V.F.

^m ἐθελήσει V.S.F. Paris. ἐθε-
 λήσει edd. vett.

ⁿ τῷ δὲ sine ὡς S.V.b.

^o Μῶν S.a.b.c. Μηνί F. supra-
 scripto Μωί.

^p Ald. Paris. S.V. ἐν om. P.
 M.K.F.

^q περιούρχει S.

^r Sic M.K.S.V.P.F. Paris.
 πρὸς al. om.

100.

^a Sic F. Paris. et al. βύβλων
 Ald. Schæfer. βιβλων S.

^b βασιλείων F. et vulgo. βασιλίων
 ἄλλων S. Mox τε post τριηκοσίων
 om. F.S.

^c Sic F.a.c.M. Ald. τοσαύτῃσι
 δὲ γ. S.V.b.d. Mox dedi μία pro
 μή ex S.

γυναικὶ ὄνομα ἦν ἣτις ἐβασίλευσε ^ατόπερ τῇ Βαβυ-
 4 λωνίῃ, Νίτωκρις. τὴν ἔλεγον τιμωρέουσιν ^εἀδελφεῶν, τὸν γο
 Αἰγύπτιοι ^ιβασιλεύοντα σφέων ἀπέκτειναν· ἀποκτεί-
 ναντες δὲ, οὕτω ἐκείνῃ ἀπέδωσαν τὴν βασιληίην· τούτῳ
 τιμωρέουσιν, πολλοὺς Αἰγυπτίων ^ςδιαφθεῖραι δόλω.
 5 ποιησαμένην γάρ μιν οἶκημα περίμηκες ^υὑπόγαιον, και-
 6 νοῦν τῷ λόγῳ, νόῳ δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι. ^ικαλέσασαν γ6
 δὲ μιν Αἰγυπτίων τοὺς μάλιστα μεταίτιους τοῦ φόνου
^κἡδε, πολλοὺς ἐστιᾶν· δαινυμένοισι δὲ ἐπείναι τὸν πο-
 7 ταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ μεγάλου. ταύτης μὲν πέρι
 τσαῦτα ἔλεγον· πλὴν ὅτι ^ιαὐτὴν μιν, ὡς τοῦτο ^ιἐξέρ- 80
 γαστο, ρίψαι ἐς οἶκημα ^υσποδοῦ πλέον, ὅπως ἀτιμώ-
 101 ρητος γίνηται. Τῶν δὲ ἄλλων βασιλέων οὐ γὰρ ἔλεγον
^αοὐδεμίαν ἔργων ἀπόδεξιν, κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος,
 2 πλὴν ἐνὸς τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν ^υΜοίριος. τοῦτον δὲ ἀπο-
 δεῖξασθαι μνημόσυνα, τοῦ Ἡφαίστου τὰ πρὸς ^εβορῆν 85
 ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια· λίμνην τε ὀρύξαι, τῆς ἥ
^δπερίοδος ὅσων ἐστὶ σταδίων ὕστερον δηλώσω· πυραμίδας
 τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομῆσαι, τῶν τοῦ μεγάλτερος πέρι ὁμοῦ αὐ-
 3 τῇ τῇ λίμνῃ ἐπιμνήσομαι. τοῦτον μὲν τσαῦτα ἀποδέ-
 ξασθαι, τῶν δὲ ἄλλων ^εοὐδένα οὐδέν.

Nitocris
 domine,
 imperans
 ab a. 1994
 ad 1982:
 quomodo
 haec ulta
 sit caedem
 fraternam.

149

Rex Moe-
 ris, ultimus
 illorum ab
 a. 1445 ad
 1416: ejus
 tria opera.

90

^α τόπερ τῇ R.V.S.a.b.c. τόπερ
 ἐν τῇ P.M.K.F. τῇπερ τῇ Ald. τό-
 περ τῆς βαβυλωνίης d. Pro ἐν τῇ
 Schweigh. auspicatur καὶ τῇ
 Valckenærius τῇ ἐν. Possis et ἦν
 τῇ. Ad Josephi Antiq. VIII. 6.
 2. remittit Wesselingius, et Bo-
 chart. Phaleg. II. 26.

^ε ἀδελφεῶν S.

^ι βασιλεύσαντα S.

^ς δόλω διαφθεῖραι F.

^υ ὑπόγειον, καὶ νῦν S.V.

^ι Sic M.K.P.F. Paris. καλέ-
 εσασ V.S. καλέουσιν edd.

^κ ἡδε V.d. ἡδε S. Mox denn-

μένοισι S.

^ι αὐτὴν μιν M.K.V.S.F. Paris.

αὐτὴν μὲν Ald.

^ι ἐξεργάσατο S. ἐξέργαστο V.

^υ σπονδῆς S.

101.

^α οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S. Mox
 ἀπόδειξιν S.

^υ Μύριος V.S.b.

^ε Sic P.F.b.c.d. Alii cum S.

βορέην. cf. 149.

^δ Sic M.S.K.P.V.F.a.b.d. πε-

ρίμετρος c. et vulg. Mox μεγέθεος S.

^ε οὐδένα ἄλλων] ἄλλων οὐδένα F.a.

S.

102

Post illos regnat Sesostris, ab a. 1416 ad 1357: is ex Arabico sinu quam longe potuit progressus, rubri maris accolas; et reversus mediterraneos populos ad septentrionem domuit: cippi victoriae indices.

Παραμειψόμενος ὧν τούτους, τοῦ ἐπὶ τούτοις γενομένου^α βασιλέος, τῷ ὀνόματι^β ἦν Σέσωστρις, τούτου^γ μνήμην ποιήσομαι. τὸν ἔλεγον οἱ ἱεεὶς πρῶτον μὲν^δ πλοίοις μακροῖς ὁρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τοὺς^ε παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους κατα-⁹⁵ στρέφειν εἰς τὸ πλέοντά μιν πρόσω, ἀπικέσθαι εἰς³ θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων. ἐνθεῦτεν δὲ^δ ὥς ὀπίσω ἀπίκητο εἰς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱερέων τὴν φάτιν, στρατιὴν^ε πολλὴν λαβὼν ἤλαυνε διὰ τῆς ἡπεί-¹⁵⁰ 4ρου, πᾶν ἔθνος τὸ ἐμποδὼν καταστρεφόμενος. ὁτέοις μὲν νυν^κ αὐτῶν ἀλκίμοις ἐνετύγχανε^ι καὶ δεινῶς γλι-^ι χομένοισι^ι περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας^α ἐτίσθη εἰς τὰς χώρας, διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε⁵ αὐτοῦ ὄνομα καὶ τῆς πατρὸς, καὶ ὥς ὀδυνάμει τῇ αὐτοῦ κατεστρέφασθαι σφεας. ὁτέων δὲ ἀμαχητὶ καὶ⁵ εὐπετέως παρέλαβε^α τὰς πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφεν ἐν τῇσι στήλησι κατὰ ταῦτα^ι καὶ τοῖσι ἀνδρηίοις τῶν ἐθνέων γενομένοισι^ι καὶ δὴ καὶ αἰδοῖα γυναικὸς^α προσ-

102.

^α Sic S.K. Paris. Ald. βασι-
λέως F. al.

^β ἦν S.K.V.F. ἔην vulgo.

^γ ἔλεγον om. V.S.

^δ πλοίοις a.c.

^ε Sic M.K.S.V.P.F. Paris.
περὶ Ald.

^ι Sic S.K.V.M.P.F. Paris.
μηκέτι edd. c.

^κ ὥς om. ed. Steph. 2. et al.

^λ Sic S.V. Paris. πολλὴν τῶν
λαβὼν Ald. et alii. πολλὴν στρατιὴν
τῶν λαβὼν F. ubi τῶν notatur
ut suspectum, quod, docente
Schweighäusero, non habet quo
referatur, nisi interciderit *Ἀθην-
αίων*. Pro τῶν nescio an legen-
dum αὐτῶν.

^ι ἐμποδὼν S.V.

^κ αὐτέων] αὐτῶ F.

^λ καὶ om. S.V.b.d.

^μ περὶ delevit cum Valckenæ-
rio Schæferus. Nostrum VIII.
143. conferens Wesselingius ni-
hil hic mutandum statuit, potest
enim idem videri ac περιγλίχασθαι.
cf. Abresch. ad Cattier. p. 86.
Dil. Thuc. p. 722.

^ν Sic M.P.K.V.F. Paris. ἀν-
ίστη al. cum S.

^ξ Sic M.P.K.V. δυνάμει S.F.a.
vulg.

^π καὶ τέων δὲ F.

^ρ Sic Paris. R. Ald. πόλιας P.
M.K.F. πόλεις S.V.

^σ καὶ om. c.

^τ Sic M.K.P.F. Paris. προσ-

- ἐνέγραφε, δῆλα βουλόμενος ποιέειν ὡς εἶψαν ἀνάγκη-
 103 δεσ. ἅταυτα δὲ ποιῶν, διεξήϊε τὴν ἡπειρόν· ἐς ὃ ἐκ τῆς 10 Quousque
 Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην διαβάς, τοὺς τε Σκύθας κατ- in Euro-
 2 εστρέψατο καὶ τοὺς Θρήϊκας. ἐς τοὺτους δὲ μοι δοκεῖ pam armis
 ὃ καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος ὁ στρατός· ἐν tulerit.
 μὲν γὰρ τῇ τούτων χώρῃ φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στήλαι·
 3 ὃ δὲ προσατέρω τούτων, οὐκέτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέψας 15
 ὁπίσω ἦϊε· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένετο ἐπὶ Ὑάσι ποταμῷ, οὐκ
 ἔχω ὃ τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν, εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
 Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐωυτοῦ στρατιῆς μόριον ὅσον
 ὃ δὴ, αὐτοῦ ὃ κατέλιπε ὃ τῆς χώρας οἰκήτορας· εἴτε τῶν
 τινὲς στρατιωτῶν ὃ τῇ πλάνῃ αὐτοῦ ὃ ἀχθεσθέντες, περὶ 20
 104 Φάσιν ποταμὸν κατέμειναν. Φαίνονται μὲν γὰρ ἔοντες
 ὃ οἱ Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς, ἢ ἀκού- Colchi at
 2 σας ἄλλων, λέγω. ὡς δὲ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, ὃ εἰρό- Ægyptiis
 μνη ἀμφοτέρους· καὶ μᾶλλον οἱ Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν 25 oriundi:
 3 Αἰγυπτίων, ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν δὲ quæ gent
 ἔφασαν ὃ Αἰγύπτιοι τῆς Σέσωστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς virilia cir
 Κόλχους· αὐτὸς δὲ εἵκασα τῇδε, καὶ ὅτι ὃ μελάγχροές cumcidan

ἀνέγραφε Ald. Eustath. Hom. p.
 668, 42=537, 46. προσενέγραψε
 S.V.

ὃ Sic P.M.K.F. ἦσαν S.V.a.d.
 al.

103.

ἃ Sic K.F.S. ταῦτα δὴ vulgo.

ὃ Sic P.F. Schæfer. καὶ οὐ πρ.
 vulgo cum S. Negantem parti-
 culam male deleri statuit Her-
 mannus Annot. Euripid. Med.
 Elmsl. p. 497. ed. Oxon.

ἃ Σέσωστρις S. nec male. Vid.

c. 107. Wess.

ἃ τῷ δὲ S.

ἃ Φάσει V.S.

ἃ ἀτρεκέως τὸ ἐνθ. V.S.

ἃ δὴ αὐτοῦ om. S.V. αὐτοῦ
 om. d.

ἃ Sic Ald. V.S. Paris. R. κα-
 ταλείπει M.K.F.

ἃ τῆς χώρας S.V.

ἃ Edd. Steph. 2. et seqq. ἐν
 τῇ πλ.

ἃ ἀχθέντες V.S.b.d.

104.

ἃ οἱ om. V. ἔοντες τῇ χοροῦ Αἰ-
 γύπτιοι S. unde Schæferus ἔοντες
 τῇ χοροῦ οἱ K. A. improbante
 Schweighæusero.

ἃ Sic S.V. Alii ἡρόμην.

ἃ οἱ Αἰγ. F.

ἃ μελάγχροες V.S.

4 εἰσι καὶ ^εοὐλότριχες. καὶ ταῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει·
 5 εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ἀλλὰ ^ετοισίδε ^βκαὶ μάλ- 30
 λον, ὅτι μῦνοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι
^ικαὶ Αἰθίοπες ^κπεριτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα.
 6 Φοίνικες δὲ καὶ ^ιΣύροι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ αὐτοὶ 151
 ὁμολογέουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι· Σύριοι δὲ οἱ
 περὶ ^μΘερμώδοντα καὶ Παρθένιον ποταμὸν, καὶ ^αΜά- 35
 κρωνες οἱ τούτοις ἀστυγείτονες ἔοντες, ἀπὸ Κόλχων φασὶ
 7 νεωστὶ μεμαθηκέναι. οὗτοι γὰρ εἰσι ^οοἱ περιταμνόμενοι
 ἀνθρώπων ^ρμῦνοι· καὶ οὗτοι ^αΑἰγυπτίοισι φαίνονται
 ποιῶντες κατὰ τὰ αὐτά. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰ-
 θίοπων οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὁκότεροι παρὰ τῶν ἑτέρων ἐξέμαθον· 40
 8 ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι φαίνεται εἶναι. ὥς δ' ἐπιμισγόμενοι
 Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τότε ^ιτεκμήριον γί-
 νεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσχονται, οὐκέτι
 Αἰγυπτίους μιμεῖνται κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπι-
 105 γινομένων οὐ περιτάμνουσι τὰ αἰδοῖα. ^αΦέρε νυν καὶ 45
 ἄλλο εἶπω περὶ τῶν Κόλχων, ὥς Αἰγυπτίοισι ^βπροσ-
 2 φερέες εἰσὶ. ^ελίον μῦνον οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ^δἐργά-

105
 Colchi et
 Ægyptii li-
 no elabo-
 rando, et

^ε Hinc Pollux II. 23. Eu-
 stath. Dionys. 689.

^ι ἀνήκει S.

^ε Sic Schæferus. τοῖσι δὲ K.d.
 τοῖσιδε S.a. Vulgo τοῖσι δὲ.

^β Sic P.M.K.F.a.c. καὶ om.
 vulg. cum S. Tum ὅτοι S. pro ὅτι.

^ι καὶ Αἰθίοπες om. c.

^κ περιτάμνουσιν F.

^ι Σύροι P.M.F.b.c. Σύριοι S.K.
 a.d. Ald. Josephus Antiq. VIII.
 10, 31. c. Ap. I. 21. Ἀσσύριοι
 Africanus apud Euseb. Præp. X.
 10. p. 490. Wess. Mox omnes
 Σύριοι δὲ.

^μ Θερμώδοντα ποταμὸν καὶ Παρθ.
 S.V. Eustath. Dionys. 772.

^α Conf. Schol. Apoll. Rhod.

I. 1024.

^ο ἀνθρώπων οἱ περιτ. S.V.

^ρ μῦνοι F.

^α Αἰγύπτιοι V.S. Mox τι om. S.

^ι Sic M.K.P.F.a. μαρτύριον S.
 b.c.d. et al.

105.

^α φέρε νυν M.K.V.S.P. φέρε νυν
 F. φέρε δὲ vulgo.

^β προσφορέες F.

^ε Spectavit hæc Strabo XI.
 p. 762=498. Eustath. Dionys.
 689. Schol. Apoll. Rh. IV. 277.
 Wess. λίον μῦνον S.

^δ Sic S.V. Paris. ἐργάζονται,
 καὶ κατὰ ταῦτα καὶ ἡ ζ. M.F. Mox
 ζῶν S.

ζονται κατὰ τὰ αὐτά· καὶ ἡ ζῶν πάσα καὶ ἡ γλῶσσα
 3 ἔμφορής ἐστι ἀλλήλοισι. ^ολίνον δὲ τὸ μὲν Κολχικόν,
 ὑπὸ Ἑλλήνων Ἰσθμικὸν κέκληται· τὸ μόντοι ἀπ' Αἰ- 50
 106 γύπτου ἀπικνεύμενον, καλεῖται Αἰγύπτιον. ^αΤὰς δὲ
 στήλας τὰς ^βῖστα ^γκατὰ τὰς χώρας ὁ Αἰγύπτου βα-
 σιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῖνες οὐκέτι φαίνονται πε-
 ριεῦσαι· ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς ^δὄρεον εἰούσας,
 καὶ τὰ γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα, καὶ γυναικὸς 55
 2 αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγ-
 κεκολαμμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ τῆς Ἐφεσίου ^εἐς
 3 Φώκαιαν ἔρχονται, καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην. ἑκα-
 τέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, μέγαθος πέμπτῃς σπιθα- 60
 μῆς, τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ ἀριστερῇ
^ςτόξα, καὶ τὴν ἄλλην ^βσκευὴν ὡσαύτως· καὶ γὰρ Αἰ-
 γυπτίην καὶ Ἀιθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν
 ἕτερον ὦμον διὰ τῶν στηθῶν γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια 152
 4 δίδει· ἐγκεκολαμμένα, λέγοντα τάδε· ΕΓΩ ΤΗΝΔΕ 65
 ΤΗΝ ΧΩΡΗΝ ^κΩΜΟΙΣΙ ΤΟΙΣΙ ΕΜΟΙΣΙ ΕΚΤΗ-

vita, et lin-
 gua simi-
 les.

Cippi victo-
 riae de im-
 bellibus, in
 Palestina:
 duæ statuae
 circa Io-
 niam, Se-
 sostris ima-
 ginem refe-
 rentes, non
 Memnonis.

^ο λίνον a. Sequentia exscripsit Pollux, auctore Wesselingio, sic legendus V. 26. Ἡρόδοτος δὲ τὸ Κολχικόν, ὅπερ ἐστὶ Φασιανόν, ὑφ' Ἑ.

^ι Σαρδωνικόν S.F.a. Neutrum male. Σαρδιηνόν forsan malles cum Larchero: sed videntur ipsi Græci vulgo subinde duo nomina gentilitia, Σαρδωνικὸς et Σαρδιανὸς vel Σαρδιανικὸς, quorum alterum ad Sardinian insulam, alterum ad Sardes urbem pertinet, inter se confudisse. Vide Holsten. ad Steph. Byz. p. 284. SCHWEIGH. Mox ἀπικνεύμενον S.

106.

^α Sic S.V.b.c.d. αἱ δὲ στήλαι F.a. Ald. et forte M.K.P.

^β Ἰσθμῇ b.S. Mox περιεῦσαι S.

^γ Sic M.S.V.K.P.F.a.b.d. κατὰ χώρας c. κατὰ χώραν vulgo.

^δ Sic S. probante Koen. ad Gregor. p. 190=407. cf. 150. ὄρεον K.F.a. ὄρον P. ὄρεων Ald. ὄρεον vulgo.

^ε ἐς Φώκαιαν ἔρχονται M.K.V. P.F. Paris. ἐφ' ἧ καὶ ἀνέρχονται S. Vulgo κατέρχονται.

^ς Sic M.K.P.F.a.b.d. Alii ἐκατέρωθεν cum S. qui mox μέγεθος.

^β Sic K.S.V.M.P.F. Paris. τόξον edd. vett.

^κ κατασκευὴν S.V.d. ὀπλισμὸν gl. in P.

^ι Αἰθιοπίην b.d.

^κ νόμοισι S. ὤμοισι V.

ΣΑΜΗΝ. ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστὶ, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δη-
5 λῶι, ἑτέρωθι δὲ δεδήλωκε. ἵτα δὴ καὶ μετεξέτεροι τῶν
ἡ θησαυμένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσὶ μιν εἶναι, πολὺ
τῆς ἡ ἀληθείης ὁ ἀπολελειμμένοι.

70

107

Redeunti
Sesostri pe-
riculum a
fratre: quo-
modo id
evitarit.

Τούτον δὴ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστρον ἀναχωρέοντα, καὶ
ἀνάγοντα ἡ πολέας ἀνθρώπους τῶν ἐθνῶν τῶν τὰς χώρας
κατεστρέψατο, ἔλεγον οἱ ἱεεῖς, ἐπεὶ τε ἡ ἐγένετο ἀνακο-
μιζόμενος ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, τὸν ἀδελφεὸν
ἑωυτοῦ τῷ ἐπέτρεψε ἡ Σέσωστρις τὴν Αἴγυπτον, τούτον⁷⁵
ἐπὶ ἡ ξείνια αὐτὸν καλέσαντα, καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς παῖ-
δας, ἡ περινηῆσαι ἐξῶθεν τὴν οἰκίην ἵϋλῃ περινηήσαντα
2 δὲ, ὑποπῆσαι. τὸν δὲ ὡς μαθεῖν τούτο, αὐτίκα συμ-
βουλευέσθαι τῇ γυναικί· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα
3 αὐτὸν ἅμα ἄγεσθαι. τὴν δὲ οἱ συμβουλευῆσαι, τῶν παί-
δων ἐόντων ἔξ, ἡ τοὺς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτείναντα, γε-80
φυρῶσαι τὸ καιόμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνον-
4 τας ἐκσῶζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστρον· καὶ δύο
μὲν τῶν παίδων κατακαῆναι τρόπῳ ἡ τοιούτῳ· τοὺς δὲ
λοιποὺς ἀποσωθῆναι ἅμα τῷ πατρί. Νοστήσας δὲ ὁ⁸⁵
Σέσωστρις εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ τισάμενος τὸν ἀδελ-
φεὸν, τῷ μὲν ὁμίλῳ τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας
2 κατεστρέψατο, τούτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο. τοὺς τέ οἱ
λίθους, τοὺς ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως κομισθέντας εἰς τοῦ

108

Punit fra-
trem: cap-
tivorum
opera trahit
lapides in-
gentes in
Vulcani
templum,

ἡ τὰ δὲ S.

ἡ θηησάμενοι S. θειησαμένων V.

ἡ ἀληθείης F.a. ἀληθείας S.

ἡ ἀπολελυμένοι V.

107.

ἡ Sic R.b.c.d. πολλέας Ald. πολλοὺς M.K.V.S.F.a.

ἡ ἐγένετο K.S.V.P.F.a. Mox αἰτοῦ S. Ald.

ἡ ἰ S. F.

ἡ ξείνῳ b.

ἡ περιῆσαι et mox περιηήσαντα K.F.P. ubi gl. σωρεῦσαι. cf. I.

50.

ἡ ἕλῃ S.

ἡ τὰς δύο S.V. et mox ἐκτεί-
νοντα.

ἡ τοιφεδε a. Ald. καὶ δύο μὲν—δ Σέσωστρις init. c. seq. om. F.

108.

ἡ τιμωρησάμενος gl. in P.

Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν, ἔοντας μεγάβει περιμήκεας, οὔτοι
 ἦσαν αἱ ἐλκύσαντες· καὶ τὰς διώρυχας τὰς νῦν εἰούσας⁹⁰
 ἐν Αἰγύπτῳ πάσας οὔτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρυσαν·
 ἔποיעν τε οὐκ ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν εἶσαν ἰπ-
 3 πασίμην καὶ ἀμαξευομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ
 γὰρ τούτου τοῦ χρόνου Αἴγυπτος, εἶσα ἑπεδιάς πᾶσα,
 ἀνιππος καὶ ἀναμάξευτος γέγονε· αἵται δὲ τούτων αἰ⁹⁵
 διώρυχες γεγόνασι, εἶσαι πολλαὶ, καὶ παντοίους τρό-
 4 πους ἔχουσai. κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ
 βασιλεύς· ὅσοι τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκ-
 τηγτο ἡ τὰς πόλεις, ἀλλ' ἀναμέσους, οὔτοι ὅπως τε ἀπίοι
 ὁ ποταμὸς, σπανίζοντες ὑδάτων, πλατυτέροισι ἔχρεοντο
 τοῖσι πόμασι, ἐκ φρεάτων ἔχρέομενοι. τούτων μὲν δὴ
 109 εἵνεκα κατετμήθη ἡ Αἴγυπτος. Κατανεῖμαι δὲ τὴν
 χώραν Αἰγυπτίοισι ἅπασιν ταῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα,
 κλήρον ἅ ἴσον ἐκάστω τετράγωνον δίδοντα· καὶ ἀπὸ τού-
 του τὰς προσόδους ποιήσασθαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν⁵
 2 ἑπιτελέειν κατ' ἐνιαυτόν. εἰ δέ τις τοῦ κλήρου ὁ πο-
 ταμὸς ἑτι παρέλοιτο, ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσήμαινε
 τὸ γεγενημένον· ὁ δὲ ἔπεμπε τοὺς ἐπισκεψομένους καὶ
 ἀναμετρήσοντας ὅσω ἐλάσσων ὁ χώρος ἔγγονε, ὅπως
 τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τε-¹⁰
 3 λείοι. δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν γεωμετρίῃ εὐρεθεῖσα, εἰς τὴν

et seci
 Egypti
 fossis.

153
 Æqual
 et agro
 signat,
 vectiga
 ponit :
 Geome
 origo :
 lum et
 monen
 diei pa
 xii a B
 loniis
 ci habe

^b Sic M.K.P.F.b.d. διώρυξαν
 R. ὥρυξαν Ald. a.c.S.

^c ἐποίειν K.F. al. ἐποίειν S.a.
 edd. vett.

^d ἰπασίην S.V.

^e πᾶσα πεδιάς F.

^f ἄλλος ὁ βασ. R. probante
 Schæfero.

^g ἔκτηνται F.

^h Sic K.M.S.V.P.F. Paris.
 τὰς om. al. πόλεις S.

VOL. I.

ⁱ Sic S.V.a. Alii ἐχρέοντο—
 χρεώμενοι. Mox δὲ om. S.

^k ἡ om. K.F.

109.

^a ἴσον F.

^b Sic Ald. S.V. Paris. R. cf.
 V. 49. 82. 84. ἀποτελέειν M.K.
 P.F. Gronov.

^c τι om. S.V.d. ἂν mox om. d.

^d γεγενημένη S.V.

I IO

Solus Ægyptiorum Sesostris Æthiopi- bus impe- ravit: co- lossae ad Vulcani statuit, su- am, et uxo- ris, et filio- rum ima- gines: Da- rii statuam poni ante illas quis vetuerit.

Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γὰρ, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δωδέκα μέρεα τῆς ἡμέρης, παρὰ Βαβυλωνίων ἔμα-
 θον ^οοἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς ^αμὲν δὴ οὗτος μῦνος Αἰ-
 γύπτιος Αἰθιοπίας ἦρξε. Μημόσυνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ ¹⁵
^βἩφαιστείου, ἀνδριάντας λιθίνους· δύο μὲν, τριήκοντα
 πῆχων, ἐαυτὸν τε καὶ τὴν γυναῖκα· τοὺς δὲ παῖδας
²εὐντάς τέσσερας, εἴκοσι πῆχων ἕκαστον. ^γτῶν δὴ ὁ ἱεὺς
 τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα πολλῷ Δαρεῖον τὸν
 Πέρσην οὐ ^δπεριεῖδε ἰστάντα ἔμπροσθεν ἀνδριάντα, φὰς ²⁰
 “οὐ ^οοἱ πεποιῆσθαι ἔργα οἷά περ Ἰσεώστρι τῷ Αἰγυπ-
 “τίῳ. ^εΣεώστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε καταστρέφα-
 “σθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσω ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ Σκύθας·
³“^β Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας εἰεῖν. οὐκὼν δὲ-
 “καιον εἶναι ἰστάντα ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημά-²⁵
 “των, μή οὐκ ^κὑπερβαλλόμενον ἰτοῖσι ἔργοισι.” Δα-
 ρεῖον μὲν νυν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασ-
 θαι.

I I I

Phero, ab an 1357. ad 1391: quare amisit et quomodo recupe-

Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδεῖσθαι ἔλεγον τὴν
 βασιλῆην τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἀφερῶν τὸν ἀποδεῖσθαι
 μὲν ^βοὐδεμίαν ^οστρατηγὴν, συνενειχθῆναι δὲ οἱ τυφλὸν
²γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρῆγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος ³⁰

^ο οἱ Ἕλληνες Eustath. Dionys. 988. S.K.V.F. Paris. οἱ om. vulgo.

I IO.

^α Sic M.K.P.F. Paris. δὴ οὗτος δὴ vulgo. δὲ δὴ οὗτος S.

^β Ἡφαιστίου F.

^γ τῶνδε δὴ S.V. alterum præfe-
 runt Schæferus et Schweighæu-
 serus.

^δ περιεῖδε S.V.

^ο οἱ om. S.V.

^ε Sic V.S.K.F. Paris. Σεσώσ-
 τρι al.

^ε ὁ μὲν γὰρ Σεσώστρις S.V.

^β Δαρεῖον—Σκύθας om. S.V. Vall.

^γ Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Al.

στάναι.

^κ ὑπερβαλλόμενον b.

^ι Sic M.S.V.K.P.F. Paris.

Vulgo τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι.

I I I.

^α Φερῶν M.P.K. Φέρωνα S.b.d. Ald. Φερων sine acc. F. Φέρων a.c.

^β οὐδεμίην] οὐδεμίαν F. cum
 vulg. consentit S.

^γ στρατηγὴν S.V.

μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὡς ὑπερέ-
 βαλε τὰς ἀρούρας, πνεύματος ἐμπειρόντος, ^d κυματῆς ὁ
 ποταμὸς ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλεῖα λέγουσι τοῦτον ἀτασ-
 θαλὴν χρησάμενον, λαβόντα αἰχμὴν, βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δῖνας τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐ- ³⁶
 τὸν τοὺς ὀφθαλμούς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα
 εἶναί μιν τυφλόν· ἑνδεκάτῳ δὲ ἔτει ἀπικέσθαι οἱ μαν-
 τήϊον ἐκ Βουτῶς πόλιος, ὡς “ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 “ζημῆς, καὶ ἀναβλέψει, γυναικὸς οὐρῶ νιφάμενος ⁴⁰
 “τοὺς ὀφθαλμούς, ἥτις παρὰ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μῶνον
⁴“ πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν εἴουσα ἄπειρος” καὶ τὸν
 πρώτης τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι· μετὰ δὲ, ὡς οὐκ
⁵ἀνέβλεπε, ἐπέζης πασιῶν πειρᾶσθαι. ἀναβλέψαντα
 δὲ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλὴν ἡ τῆς ⁴⁵
 τῷ οὐρῶ νιφάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσσαντα, ὑπο-
⁶πῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ πόλει. τῆς δὲ νιφάμενος
 τῷ οὐρῶ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀνα-
 θήματα δὲ, ἀποφυγὼν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλα ⁵⁰
 τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγιμα ἀνέθηκε, καὶ ^b τοῦ γε
 λόγον μάλιστα ἄξιόν ἐστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν
 ἀξιόθετα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἑνὸς
ⁱἑόντα ἑκάτερον λίθου, μῆκος μὲν ἑκάτερον πηχέων ἑκα-
 τὸν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ^k πηχέων.

112 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλῆϊν ἔλεγον ἄνδρα ⁵⁵

rarit visum
 Nilus ultra
 modum
 abundans :
 cavillatio
 contra mu-
 I 54
 lieres : obe-
 lisci duo in
 templo So-
 lia.

^d κυματῆς citat Eustath. II. λ'.
 p. 827, 49=759, 8. Mox ἀνα-
 κέσθαι S.V.

^c Sic M.P.K.b.d. ἀνέβλεψε
 cum S.a.c. Ald. Schæferus. μετὰ
 δὲ—πειρᾶσθαι om. F. Mox dedi-
 μίαν pro μήν ex S.

^f συναλίσσαντα V. συναλίσσαν-

τα d.

^g πόλει F.S.

^h τό γε λόγου et σχεῖν S. σχεῖν V.

ⁱ Sic M.K.P.F.c. ἑόντας S.a.b.
 vulg. Schæfer. ἑόντος d.

^k πηχέων om. edd. vett. ha-
 bent mss.

I I O

Solus Ægyptiorum Sesostris Æthiopi-
bus impe-
ravit: co-
lossos ad
Vulcani
statuit, su-
am, et uxori-
am, et filio-
rum ima-
gines: Da-
rii statuam
poni ante
illas quis
vetuerit.

Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γὰρ, καὶ γνώμονα, καὶ
τὰ δώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης, παρὰ Βαβυλωνίων ἔμα-
θον^ο οἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς^α μὲν δὴ οὗτος μῦθος Αἰ-
γύπτιος Αἰθιοπίης ἦρξε. Μνημόσυνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ¹⁵
^β Ἡφαιστείου, ἀνδριάντας λιθίνους· δύο μὲν, τριήκοντα
πήχεων, ἑαυτὸν τε καὶ τὴν γυναῖκα· τοὺς δὲ παῖδας
² ἐόντας τέσσερας, εἴκοσι πήχεων ἕκαστον. ^γ τῶν δὲ ὁ ἱεὺς
τοῦ Ἡφαιστού χρόνῳ μετέπειτα πολλῷ Δαρεῖον τὸν
Πέρσην οὐ^δ περιεῖδε ἰστάντα ἔμπροσθεν ἀνδριάντα, φάς²⁰
“οὐ^ε οἱ πεποιῆσθαι ἔργα οἷά περ Ἰσεώστρι τῷ Αἰγυπ-
“ τῷ. ^ε Σέσωστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε καταστρέψα-
“ σθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσω ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ Σκύθας·
³ “ Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας ἐλεῖν. οὐκὼν δὲ-
“ καιον εἶναι ἰστάντα ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημά-²⁵
“ των, μή οὐκ ἕπερβαλλόμενον ἰτοῖσι ἔργοισι.” Δα-
ρεῖον μὲν νυν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασ-
θαι.

I I I

Phero, ab
an 1357. ad
1391: qua-
re amiserit
et quomo-
do recupe-

Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδέξασθαι ἔλεγον τὴν
βασιλῆϊν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἀφερῶν· τὸν ἀποδέξασθαι
μὲν^β οὐδεμίαν^ο στρατιήν, συνενειχθῆναι δὲ οἱ τυφλὸν
² γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρῆγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος³⁰

^ε οἱ Ἕλληνες Eustath. Dionys.
988. S.K.V.F. Paris. οἱ om.
vulgo.

I I O.

^α Sic M.K.P.F. Paris. δὴ οὗτος
δὴ vulgo. δὲ δὴ οὗτος S.

^β Ἡφαιστίου F.

^γ τῶνδε δὴ S.V. alterum præfe-
runt Schæferus et Schweighæu-
erus.

^δ περιῖδε S.V.

^ε οἱ om. S.V.

^ς Sic V.S.K.F. Paris. Σεσώ-
στριν al.

^ε δὲ μὲν γὰρ Σέσωστριν S.V.

^β Δαρεῖον—Σκύθας om. S.V.
Vall.

^γ Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Al.

στάναι.

^κ ὑπερβαλλόμενον b.

^ι Sic M.S.V.K.P.F. Paris.
Vulgo τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι.

I I I.

^α Φερῶν M.P.K. Φέρωνα S.b.d.
Ald. Φερων sine acc. F. Φέρων a.c.

^β οὐδεμίαν οὐδεμίαν F. cum
vulgo. consentit S.

^γ στρατιήν S.V.

μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὡς ὑπερέ-
 βαλε τὰς ἀρούρας, πνύματος ἐμπεσόντος, ^dκυματὶς ὁ
 ποταμὸς ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλέα λέγουσι ταῦτον ἀτασ-
 θαλὴν χρησάμενον, λαβόντα αἰχμὴν, βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐ- ³⁶
 3 τὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα
 εἶναι μιν τυφλόν· ἐνδεκάτῳ δὲ ἔτει ἀπικέσθαι οἱ μαν-
 τήιον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς “ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 “ζημίας, καὶ ἀναβλέψει, γυναικὸς οὐρῶ νιφάμενος 40
 “τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἧτις παρὰ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μῶνον
 4 “πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος” καὶ τὸν
 πρῶτης τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι· μετὰ δὲ, ὡς οὐκ
 5 ἀνέβλεπε, ἐπεξῆς πασέων πειρᾶσθαι. ἀναβλέψαντα
 δὲ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλὴν ἡ τῆς 45
 τῷ οὐρῶ νιφάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσσαντα, ὑπο-
 6 πρῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ πόλει. τῆς δὲ νιφάμενος
 τῷ οὐρῶ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀνα-
 θήματα δὲ, ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, ἄλλα 50
 τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγισμα ἀνέθηκε, καὶ ^hτοῦ γε
 λόγον μάλιστα ἄξιόν ἐστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν
 ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἑνὸς
ⁱἑόντα ἐκάτερον λίθου, μῆκος μὲν ἐκάτερον πηχέων ἐκα-
 τὸν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ^kπηχέων.

112 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην ἔλεγον ἄνδρα 55

^d κυματὶς citat Eustath. II. λ'.
 p. 827, 49=759, 8. Mox ἀναπ-
 ικέσθαι S.V.

^e Sic M.P.K.b.d. ἀνέβλεψε
 cum S.a.c. Ald. Schæferus. μετὰ
 δὲ—πειρᾶσθαι om. F. Mox dedi
 μίαν pro μήν ex S.

^f συναλίσσαντα V. συναλίσσαν-

τα d.

^g πόλει F.S.

^h τό γε λόγου et σχεῖν S. σχεῖν V.

ⁱ Sic M.K.P.F.c. ἑόντας S.a.b.
 vulg. Schæfer. ἑόντος d.

^k πηχέων om. edd. vett. ha-
 bent mss.

rarit visum
 Nilus ultra
 modum
 abundans:
 cavillatio
 contra mu-
 154
 lieres: obe-
 lisci duo in
 templo So-
 lis.

Proteus, ab
a. 1291 ad
1237: ejus
fanum, cir-
cumhabita-
tum a Ty-
riis, conti-
nens eodem
Veneris
Hospitæ.

I 13

Paris cum
Helena de-
latus in Æ-
gyptum:
Herculis
Ægyptii
templum,
jure asyli:
Thonis,
præfectus
ostio Cano-
bico.

Μεμφίτην, τῷ κατὰ τὴν τῶν Ἀ^αλλήνων γλῶσσαν ὀνο-
μα Πρωτέα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν Μέμφι κάρτα
καλόν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἡ^βφαιστῆ^β τοῦ πρὸς
νότον ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος ταῦτο
Φοῖνικες Τύριοι· καλέεται δὲ ὁ χώρος οὗτος ὁ συνάπας, 60
Τυρίων στρατόπεδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος
ἶρον, τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ
ταῦτο τὸ ἶρον εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεως, καὶ τὸν λόγον
ἀκηκοὺς ὡς διαιτῆθαι Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ 65
ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπωνυμίον ἐστι· ὅσα γὰρ ἄλλα
Ἀφροδίτης ἰρά ἐστι, οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλέεται.
Ἐλεγον δὲ μοι οἱ ἱερεῖς ἱστοροῦντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσ-
θαι ὥδε· Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρτης,
ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑαυτοῦ. καὶ μιν, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ Αἰ- 70
γαίῳ, ἐξῶσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
πέλαγος· ἐβῆνεν δὲ (οὐ γὰρ ἄνιεν τὰ πνεύματα) ἀπ-
ικνέεται ἐς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανω-
βικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου, καὶ ἐς Ταριχείας.
ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, ὃ καὶ νῦν ἐστι, Ἡρακλέος ἶρόν· ἐς 75
τὸ ἦν καταφυγὼν οἰκέτης ὅτεω ἀνθρώπων ἐπιβάλλεται 155
στίγματα ἰρὰ, ἑαυτὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔχεσσι τούτου

112.

^a Sic P.M.K.F. Paris. τῶν al.
om. Respexit Eustath. Od. 8.
p. 1500, 35=174, 11.

^b Ἡφαιστίου K.F. Ἡφαιστείου
a.S. cf. Lobeck. Phryn. p. 369.

^c δὲ om. S. Mox εἶναι om.
Steph. et edd. seqq.

^d Τυνδάρεως F.

^e Sic P.F.a. edd. vett. εἰδαι-
τήθῃ S. Gronov. Wessel.

^f Sic P.M.K. ἐπωνυμίον b.c.V.
S. Ald. ἐπων.—Ἀφροδίτης om. F.

^g ἄλλα Ἀφρ. M.K.V.P.F.b.d.

ἄλλη ἄλλης Ἀφρ. c. Ald. ἄλλης
Ἀφρ. a.S.

^h οὐδαμῶς M.K.S.V.P.F. Paris.
οὐδαμᾶ al. Mox ξείνη S.

113.

^a Sic S.V. Vall. F. Paris.
Vulgo Αἰγυπτίων.

^b ἀνίει F.

^c καὶ Αἰγύπτου om. S. Vall.

^d νῦν om. b.S.

^e καλούμενον F.

^f κίονος S.V.

^g ἐπιβάλλεται S.b. ἐπιβέβληται F.

ἄψασθαι. ὁ νόμος οὗτος διατελέει ἐὼν ὁμοῖος μέχρι
 4 ἐμεῦ τῷ ἀπ' ἀρχῆς. τοῦ ὧν δὴ Ἀλεξάνδρου ἀπιστεύεται
 θεράποντες, πυθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱρὸν ἔχοντα νόμον·⁸⁰
 ἰκέται δὲ ἰζόμενοι τοῦ θεοῦ, κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου,
 βουλόμενοι βλάπτειν αὐτὸν, πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι ὥς
 εἶχε περὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς Μενέλεων ἀδικίην·
 κατηγοροῦν δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱρέας καὶ τὸν^κ τοῦ
 I 14 στόματος τούτου φύλακον, τῷ ὄνομα ἦν Θῶνις. Ἀκού-⁸⁵ Proteus Pa-
 ρin com-
 prehensum
 ad se duci
 jubet.
 σας δὲ τούτων ὁ Θῶνις, πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν
 2 παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην, λέγουσαν τάδε· “Ἦκει ξεῖνος,
 “ γένος μὲν Ἄευκρος, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι
 “ ἔξεργασμένος· ξείνου γὰρ τοῦ ἐωυτοῦ ἐξαπατήσας
 “ τὴν γυναῖκα, αὐτὴν τε ταύτην ἄγων ἤκει, καὶ πολλὰ
 “ κάρτα χρήματα, ὑπὸ ἀνέμων^ε ἐς γῆν τὴν σὴν^δ ἀπε-
 “ νειχθεῖς. κότερα^ε δὴτα τοῦτον εἴμεν ἀσινέα ἐκπλέειν,
 3 “ ἢ ἀφελώμεθα τὰ ἔχων ἦλθε;” Ἀντιπέμπει πρὸς
 ταῦτα ὁ Πρωτεὺς^ε λέγοντα τάδε· “Ἀνδρα τοῦτον, ὅστις
 “ κοτέ^ε ἐστὶ ἡ ἀνόσια^ι ἐργασμένος ξεῖνον τὸν ἐωυτοῦ, συλ-⁹⁵
 “ λαβόντες, ἡ ἀπάγετε παρ' ἐμεῖ, ἵνα^ι εἰδῶ ὅ τι κοτέ^ε καὶ

^h Sic fere F. ubi τὸ pr. et ἀπ-
 αρχῆς. ὁμοῖος τὸ μέχρι ἐμεῦ ἀπαρχ.
 V.S. μέχρι plurimi pro μέχρις.
 ὁμοῖος τὸ μέχρι ἀπ' ἀρχῆς d. ὁμοῖως
 μέχρις ἐμεῦ τῇ ἀπαρχῇ vulgo.

ⁱ Sic M.P.S.V.K.F. Paris.
 Al. ἐζόμενοι.

^k Citat Eustath. Od. 1500=
 174, 13. τούτου om. S.V.

114.

^a Τευκρὸς Schweighæuserus cum
 S.F.a. et Steph. Byz. Vulgo
 Τευκρος. γενόμενος pro γένος S.

^b ἐξεργασμένος M.K.P.F. ἐξερ-
 γασάμενος d. ἐργασάμενος V.S.b.
 ἐργασμένος c. ἐργασμένος edd. rett.
 Mox αὐτὴν γε S.

^c Sic Ald. S. Paris. a.b.d.
 Schæfer. Schweigh. cf. cap. 115.
 ἐς γῆν ταύτην M.P.K.F. Gronov.
 Wessel.

^d Sic Ald. P.F. et alii. cf. I.
 66. 141. II. 116. ἀπενεχθεῖς S.
 Steph. Gron. Wess.

^e δὴ ταῦτα F.

^f ἀπελώμεθα Schæfer.

^g λέγοντας S.V. λέγων d.

^h ἀνόσιον F.

ⁱ ἐργασμένος M.K.P.F. et al.
 ἐξεργασμένος Ald. d.V.S.

^k ἀπαγάγετε S.

^l εἰδῶ P.S.V.M.K.F.a. εἰδῶ τί
 κοτέ Ald.

115
Incrēpa-
tum Æ-
gypto exi-
git, abla-
tam ei He-
lenam et
opes marito
servans.

“ λέξει.” Ἀκούσας δὲ ^a ταῦτα ὁ Θῶνις, συλλαμβάνει
τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς νέας αὐτοῦ κατίσχει· μετὰ δὲ,
αὐτὸν τε τούτον ^b ἀνήγαγε ἐς Μέμφιν, καὶ τὴν Ἑλένην τῇ
² καὶ τὰ χρήματα· πρὸς δὲ, καὶ τοὺς ^c ἱκέτας. ^d ἀνακο-
μισθέντων δὲ πάντων, ^e εἰρώτα τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Πρω-
³ τεὺς, ^f τίς εἴη, καὶ ὁκόθεν πλέοι. ὁ δὲ οἱ καὶ τὸ γένος
κατέλεξε, καὶ τῆς πάτρης εἶπε ^g τὸ οὐνομα· καὶ ὅθι καὶ
⁴ τὸν πλοὸν ἀπηγήσατο ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δὲ, ὁ Πρωτεὺς
εἰρώτα αὐτὸν ὁκόθεν τὴν Ἑλένην λάβοι· πλανωμένου δὲ ⁵
τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐ λέγοντος τὴν ^h ἀλη-
θειήν, ἤλεγχον οἱ γενομένοι ⁱ ἱκέται, ἐξηγούμενοι πάντα
⁶ λόγον τοῦ ἀδικήματος. τέλος δὲ ^k δὴ σφί λόγον τόνδε
ἐκφαίνει ὁ Πρωτεὺς, λέγων ὅτι “^l Ἐγὼ εἰ μὴ περὶ πολ-
“ λαῖ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι ὑπ’ ἀνέμων
“ ἦδ’ ^m ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν, ἐγὼ ἂν
“ σε ὑπὲρ τοῦ Ἑλλήνος ἐτισάμην.” ⁿ ὅς, ὦ κάκιστε ἀν-
“ δρῶν, ^o ξεινίων τυχῶν, ἔργον ^p ἀνοσιώτατον ἐργάσαο.
⁵ “^q Παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες.” ^r καὶ ¹⁵
“ μάλα ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλὰ ἀναπτεράσας αὐ- ¹⁵⁶
⁶ τὴν, ^s οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας. καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι

115.

^a Sic M.P.K.F. τοῦτο vulgo
cum S.

^b Sic M.P.K.F. a b.d. ἀνήγεν
S.c. al.

^c οἰκέτας S. Vall.

^d ἀνακομισθέντας ed. Steph.

^e Sic S.P.V. Paris. cf. Gregor.
Dial. Ion. 73. ἡρώτα F. et al.

^f Sic M.S.V.P.F. Paris. τίς τε
εἴη Ald. Schæfer.

^g τὸ ὄνομα F.

^h ἀληθειήν F.a.

ⁱ οἰκέται S.b.

^k Sic M.K.P.F. δὴ om. a.b.
d.S. Ald.

^l ἐγὼ P.K.S.M.V.F. Paris.

Vulgo om.

^m ἀπυλαφθ. P.d. δὴ ἀπυλαμφ.
S.V.

ⁿ ὅσων S.V.b. pro ὅς ὦ.

^o ξείνων Vall.

^p ἀνοσίτων S.V.

^q Sic P.K.M.F.a.c. περὶ τοῦ σ.
ξ. γυναῖκα, τὴν ἣν ἔχων ἦλθες Ald.
παρὰ τ. σ. γ. ἣν ἔχων S.V. ἔχων ἦ.
sine τὴν vel ἦν b.d.

^r Sic M.P.K.F. Paris. καὶ λα
ταῦτα V. Vulgo καὶ μάλα οὐκ
ἤρκεσέ σοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ,
ἀλλ’—et sic S. nisi quod μάλα
om.

^s Sic M.P.K.R.F.a.c. οἴχεται
ἔχων V. οἴχων λαβὼν S. Ald. et al.

“ μούνα ἤρκεσε, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραί-
 7 “ σας ἤκει. νῦν ὦν, ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἤγημαι μὴ
 “ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν ταύτην καὶ τὰ χρήματα 20
 “ οὐ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλὰ αὐτὰ ἐγὼ τῷ
 “ Ἑλλήνι ξείνῳ φυλάξω, ἵες ὁ ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκείνος
 “ ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ· αὐτὸν δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμ-
 “ πλόους τριῶν ἡμερῶν προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἵες
 “ ἄλλην τινα ἢ μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἄτε πολεμίους 25
 “ περιέψεσθαι.”

116 Ἑλένης μὲν ταύτην ἄπιζιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον οἱ
 ἱεῖες γενέσθαι· δοκέει δὲ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον τοῦ-
 τον πυθέσθαι· ἀλλ’ οὐ γὰρ ὁμοίως ἐς τὴν ἐποποιήην εὐ-
 πρεπῆς ἦν τῷ ἑτέρῳ τῷ περ ἐχρήσατο· ἐς ὃ μετῆκε αὐτὸν, 30
 2 δηλώσας ὡς καὶ τοῦτον ἐπίσταται τὸν λόγον. δῆλον δὲ
 ἢ κατὰ γὰρ ἐποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλη ἀνε-
 πόδισε ἐαυτὸν) πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἄπηνείχθη
 ἄγων Ἑλένην, τῇ τε δὴ ἄλλη πλαζόμενος, καὶ ὡς ἐς
 3 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπίκητο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν 35
 Διομήδεος ἀριστείῃ, λέγει δὲ τὰ ἔπεια οὕτω·

Ἐνθ’ ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, ἑτάς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς

Homerum
 videri non
 ignorasse
 istam fa-
 mam, sed
 propter car-
 minis de-
 cus neg-
 lexisse.
 [Il. 6, 289.
 Od. 4, 227.
 351.]

οἷχαι ἔχον b.d. absque ἐκκλέφαι,
 quod om. S. Ald.

ἰ Sic V.b.d. Eustath. Il. β.
 p. 364, 27=476, 1. τὰ om. M.
 F. al. τὰ τοῦ ξείνου οἰκία S.

ἄ γημαι F. Μοx ξεινοκτονέειν S.
 ται om. F.

ταῦτα F.

ἵες ὁ ἂν F.

αὐτὸς ἐκ. ἐλθὼν P.F. ἐλθὼν αὐ-
 τὸς S.

ἂ θέλη S.V.

ἢ μετορμίζεσθαι S.b.d. μετωρί-
 ζεσθαι V. ἔς ante ἄλλην om. S.

116.

ἂ ἐπίσταται K.F. Supra μεθ-
 κεν S.

ἢ κατὰ περ Reizius, κατὰ τὰ
 Schæferus. κατὰ Ionice pro κα-
 θὰ scriptum putant Wesseling.
 et Schweighæuser. ἐποίησε γὰρ
 omisso κατὰ ed. Matthiæ.

ἔν om. V. ἐποίησεν Ἰλιάδα S.

ἂ πηνείχθη F.

ἔ ἄλη S. qui mox ἐπιμέμνηται
 δῆ.

ἰ Sic M.K.P.F. Δε Ald. a.S.

ἢ Sic Homer. Il. ζ'. 290. Ald.

ἤγαγε Σιδονίην, ἐπιπλῶς εὐρέα όντον,
τὴν όδόν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέριαν.

40

4 Ἐπιμένηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἐν ἡ τοῖσίδε τοῖσι ἔπεισι·

Τοῖα Διός θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, ἱ Θῶνος παράκοιτις
Αἴγυπτινῇ τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

45

5 καὶ τὰδε ἕτερα πρὸς Τηλέμαχον ἡ Μενέλεως λέγει·

Αἴγυπτι μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.

50

6 Ἐν τούτοις τοῖσι ἔπεισι δηλοῖ, ὅτι ἡπίστατο τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πλάνην· ὁμυρρέει γὰρ ἡ Συρίη Αἰγύπτῳ· οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἔστι ἡ Σιδῶν, ἐν τῇ Συρίᾳ οἰκέουσι.

157

I 17

Cypria carmina Homeri non esse.

Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεια, καὶ τότε τὸ χωρίον οὐκ ἦκισ- 55

τα, ἀλλὰ μάλιστα, δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια
2 ἔπεια ἔστι, ἀλλ' ἄλλου τινός. ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοις εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης Ἀλεξάνδρος ἀπικετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων τὴν Ἑλένην, εὐαῖ τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι λέγει ὡς ἐπλάττετο ἄγων αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν, καὶ τὰ Κύπρια ἔπεια, χαιρέτω.

V.S.R. Paris. ἀς αὐτὸς P.M.K.F. Strabo I. p. 69=41.

^h τοῖσίδε S. Vulgo τοῖσδε. ἐπιμένηται usque ad ἐκατόμβας, ut suspecta, uncis inclusit Schaeferus.

ⁱ Θῶνος S.V. vid. Odyss. 8. 228.

^k Sic S.V.F. Paris. Μενέλεως M.P. Μενέλαος edd. vett. Mox δέτι S. pro μ' ἔτι.

^l ἔσχον P.F. Mox σφι ῥέξας S. ῥέξα V. σφιν ἔρεξα F. σφι ῥέξα d. vid. Odyss. 8. 352. τεληέσσας pro

τελευτήσας F. Mox ὁμυρρέει S. ὁμυρρέη Ald.

^m Sic P.K.F. Paris. ἡ om. edd. vett. ἔστι ἡ Σιδῶν om. S.V.

117.

^a ἔπεια om. S. Hoc caput, ut suspectum, uncis inclusit Borheck.

^b Sic K.S.V.P.F. Paris. Ἀλεξάνδρος ἀπικετο ἐκ Σπάρτης vulg. ^c τὴν om. P.K.V.F.S.

^d Sic Eustath. II. ζ p. 643, 3 = 503, 12. V.R.S. Paris. εὐαγεί τε Ald. τε om. F.M.

- 118 Ἐίρομένου δέ μευ τοὺς ἱρέας, εἰ μάταιον λόγον λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ περὶ Ἴλιον γενέσθαι, ἢ οὐκ ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε, ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι παρ' αὐτοῦ
 2 Μενέλεω. Ἐλθεῖν ἂν μὲν γάρ, μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν, 65
 εἰς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλήν, ἂν βοήθυσαν Μενέλεω· ἐκβᾶσαν δὲ εἰς γῆν καὶ ἰδρυεῖσαν τὴν
 στρατιὴν, πέμπειν εἰς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους· σὺν δὲ σφί
 3 ἵεναι καὶ αὐτὸν Μενέλεω· τοὺς δ' ἐπεὶ τε ἰσελθεῖν εἰς τὸ
 τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα τὰ ὅοιο
 οἷχετο κλέψας Ἀλεξάνδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας
 αἰτεῖν· τοὺς δὲ Τευκροὺς τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν τότε
 καὶ μετέπειτα, καὶ ὀμνύοντας καὶ ἄνωμοι, 66 μὴ μὲν
 ἔχειν Ἑλένην, μηδὲ τὰ ἑπικαλούμενα χρήματα, ἀλλ'
 4 εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οὐκ ἂν δικαίως 75
 αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἀλλὰ Πρωτεύς ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς
 ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῖσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν,
 5 οὕτω δὴ ἐπολιόρκειον, εἰς ὃ ἐξῆλλον. ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος
 ὥς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἑλένη, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ
 προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ τῷ 80
 πρώτῳ οἱ Ἕλληνες, αὐτὸν Μενέλεω ἀποστέλλουσι παρὰ
 119 Πρωτέα. Ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως εἰς τὴν Αἴγυπτον,
 καὶ ἀναπλώσας εἰς τὴν Μέμφιν, εἶπας τὴν ἀληθείην
 τῶν πρηγμάτων, καὶ ξεινίων ἤντησε μεγάλων, καὶ Ἑλέ
 νην ἀπαθέα κακῶν ἀπέλαβε· πρὸς δὲ, καὶ τὰ ἑαυτοῦ 85
 2 χρήματα πάντα. Τυχὼν μέντοι τούτων, ἐγένετο ἂν Μενέ-

Ægyptio-
rum narra-
tio de Troja
expugnata.

Menelaus
Ægyptiis
pro benefi-
cio quam
injuriam
reddiderit.

118.

^a ἠρομένου F.

^b μὲν om. P.M.K.F.

^c Sic S.b.d. τὴν F.a.c. et al.

^d Cf. Gregorius Dial. Ion. 60.

Libanius T. I. p. 189. Mox δ' post τῶς om. S.

^e οἱ om. S.a. Ald. et forte al.

^f ἀνωμοτεῖ F.

^g μὴ μὲν hinc Gregorius Dial.

Ion. 62. μὴ δὲν F.

^h ἐπικελ. P.

ⁱ Citat Gregorius Dial. Ion.

63.

119.

^a ἀληθείην F. Mox ἔλαβε S.

^b Sic P.K.V.S.F. Paris. ἀνὴρ Μενέλ. ἄδ. alii.

λεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους. ἀποπλέειν γὰρ ὥρμη-
 μένον αὐτὸν ἴσχον ἅπλοιαι· ἐπειδὴ ^d δὲ ταῦτο ἐπὶ πολλὸν 158
 τοιοῦτο ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρῆγμα οὐκ ὅσιον· λαβὼν γὰρ
 δύο παιδιά ἀνδρῶν ὁ ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα ἐποίησε. 90
 3 μετὰ δὲ, ὡς ἐπαίσιτος ἐγένετο ταῦτο ἔργασμένος, ^e μιση-
 θεὶς τε καὶ διωκόμενος, ^b οἶχετο φεύγων τῆσι νηυσὶ ἱ ἐπὶ
 4 Λιβύης. τὸ ἐνθεῦτεν δὲ ^h ὅκου ἐτράπετο, οὐκέτι εἶχον
 εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν
 ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἐωυτοῖσι γεγόμενα, ἀτρεκέως 95
 ἐπιστάμενοι λέγειν. Ταῦτα μὲν Αἰγυπτίων οἱ ἱερεῖς ἔλε-
 γον· ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης λελθῆντι καὶ
 αὐτὸς προστίθεμαι, τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ ἦν Ἑλένη ἐν
 Ἰλίῳ, ἀποδοθῆναι ^a ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἑλλῃσι, ἥτοι ἐκόντος
 2 γε ἢ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου. ^b οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενο-
 βλαβῆς ἦν ὁ Πρίαμος, οὐδὲ ^{bb} οἱ ἄλλοι προσήκοντες αὐτῷ, 1
 ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι τέκνοισι καὶ ὁ τῇ
 πόλι κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέξανδρος Ἑλένη συν-
 3 οικήῃ. εἰ ^d δὲ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρώτοις χρόνοις ταῦτα
 ἐγίνωσκον· ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, ὁκότες
 συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλῃσι, ὁπώλλυντο, αὐτοῦ δὲ Πρι-
 ἄμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ ^e καὶ ἑῖς πλείους τῶν

120
 Rationibus
 disputat
 Herodotus,
 Helenam
 Trojæ non
 fuisse.

^c ὁρμημένον V. Schæfer.

^d δὲ τὸ πολλὸν τοιοῦτον ἦν V.S.b.

Mox ἐπιτεχνᾶται γὰρ S.V.

^e ἐγχωρίων S.V.d.

^f ἐργασμένος F.

^g μισωθεὶς S.V.

^h οἶχετο a.S.

ⁱ ἰθὺ ἐπὶ Λιβ. citat Plutarchus
 II. p. 857. ἰθὺ Λιβύης ed. Reiz. et
 Schæfer. Valckenærium secuti.

^k Sic a.c. Ald. ὅκου ἐτρ. ἔτι οὐκ
 Vall. V.S. εἰπεῖν om. S. ὅκου ἔτι
 ἐτράπετο, οὐκ εἶχον εἰπεῖν M.P.K.F.
 Wessel.

120.

^a ἂν om. V.S.

^b Citat Eustath. II. γ'. p. 307
 = 301. Od. δ'. p. 1500, 38 =
 174, 15.

^{bb} οἱ ἄλλοι οἱ Matthiæ.

^c Sic Ald. τῇ πόλει S. al. πόλει
 sine τῇ F.

^d δὲ τι S.F.

^e ἀπόλοιτο S. ἀπώλυντο F. ἀπώ-
 λυντο Ald.

^f ὅτε οὐ δύο Paris. S.V.R. Ald.
 ὅτε ἢ δύο M.K.P.F.

^g καὶ om. F.

παίδων, μάχης ^b γινομένης, ἀπέθησκον, εἰ ⁱ χρή τι τοῖσι
 4 ἐποποιοῖσι χρεώμενον λέγειν· τούτων δὲ τοιούτων συμ-
 βαίνοντων, ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πριάμος ¹⁰
 συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἀχαιοῖσι,
 μέλλοντά γε δὴ τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσεσ-
 5 θαι. ^k οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλεξάνδρον περιήϊε,
 ὥστε γέροντος Πριάμου ἑόντος, ^l ἐπ' ἐκείνῳ τὰ ^m πρήγμα-
 τα εἶναι· ⁿ ἀλλὰ Ἑκτωρ, ^o καὶ πρεσβύτερος καὶ ἀνὴρ ¹⁵
^p ἐκείνου μᾶλλον ἔων, ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀποθανόντος
^q παραλάμψεσθαι· τὸν οὐ προσῆκε ἀδικέοντι τῷ ἀδελ-
 φῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν
 συμβαινόντων ἰδίῃ τε ^r καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι ἄλλοις πᾶσι
 6 Τρωσί. Ἀλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ λέ- ²⁰
 γουσι αὐτοῖσι τὴν ἀληθείην ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες· ὥς μὲν
 ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρασκευάζον-
 τος, ὅπως παναλεθρὴν ἀπολόμενοι, καταφανές τοῦτο τοῖσι ¹⁵⁹
 ἀνθρώποισι ^s ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων με-
 γάλας εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν. καὶ ταῦτα ²⁵
 μὲν, τῇ ^t ἐμοὶ δοκέει, εἴρηται.

121 Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληΐην ^a Ῥαμφίνιτον
 ἔλεγον· ὃς μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς
 2 ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ ^b Ἡφαιστείου. ἀντίους δὲ τῶν

Rhapsini-
 tus, ad an.
 1237 ad
 1182: Vul-
 cani tem-

^b γενόμενης F.S.

ⁱ Sic M.K.P.F.a.b.d.S. τι om.
 c. al. Mox οἴκεε S. pro συνοίκεε,
 et paulo post om. ἂν. Tum
 ἀπαλλαγῆσθαι Ald.

^k οὐ μὴν Reiskius. Monet au-
 tem Schweigh. Herodotum sic
 dixisse atque ἢ μὲν pro ἢ μὴν.

^l ἐπ' ἐκ. S.V.

^m πρήγματα F.S.

ⁿ ἀλλὰ καὶ E. S.V.

^o καὶ πρεσβ. καὶ ἀνὴρ om. K.
 M.F.

^p Sic M.K.F.a.c.d. μᾶλλον ἐκεί-

νου ἔων S.V. ἐκείνου μᾶλλον γ' ἔων
 edd. vett.

^q παραλάμψεσθαι V.S.F. παρα-
 λάψεσθαι d.

^r Sic M.K.P.F. Paris. καὶ S.
 al. om.

^s Sic M.K.P.S.V.F. Paris.
 ποιήσονται edd. vett.

^t ἐμοὶ om. S.V.

121.

^a Ῥαμφίνιτον S.V.

^b Ἡφαιστείου F.K. Ἡφαιστηίου
 Matth.

plum or-
nat : statuit
Æstatem et
Hiemem :
duo simu-
lacro in-
gentia.

Ditissimus
omnium :
architecti
fraus, ex-
struentis ei
ædificium
condendæ
pecuniæ.

προφυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο, ἑόντας τὸ μέγαθος 30
πέντε καὶ ἑξήκοντα πηχέων· τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν πρὸς
ἰβωρέω ἐστεῶτα καλέουσι θέρος· τὸν δὲ πρὸς νότον, χει-
3 μῶνα. καὶ τὸν μὲν καλέουσι θέρος, τοῦτον μὲν προσκυνέ-
ουσί τε, καὶ εὖ ποιέουσι· τὸν δὲ χειμῶνα καλούμενον,
I 4 τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. Πλοῦτον δὲ τούτῳ τῷ βα-35
σιλεῖ γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν ὕστερον
ἐπιτραφέντων βασιλέων δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι, οὐδ'
5 ἔγγυς ἔλθειν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν ἂσφαλειῇ τὰ
χρήματα θησαυρίζειν, οἰκοδομέσθαι οἴκημα λίθινον· τοῦ
6 τῶν τοίχων ἓνα εἰς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκίας ἔχειν. τὸν δὲ
ἐργαζόμενον, ἐπιβουλεύοντα, τάδε μηχανᾶσθαι· τῶν λί-40
θων παρασκευάσασθαι ἓνα ἑξαιρετὸν εἶναι ἐκ τοῦ τοίχου
ῥήϊδιως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ενός. ὡς δὲ ἔπε-
τελέσθη τὸ οἶκημα, τὸν μὲν βασιλέα θησαυρίσαι τὰ χρή-
8 ματα ἐν αὐτῷ. χρόνου δὲ περιϊόντος, τὸν οἰκοδόμον, περὶ
τελευτὴν τοῦ βίου ἑόντα, ἀνακαλέσασθαι τοὺς παῖδας· 45
9 (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο)· τούτοις δὲ ἀπηγγέσθαι, ὡς
ἐκείνων ἢ προορέων ὅπως βίον ἀφθονον ἔχωσι, τεχνάσαιτο
10 οἰκοδομέων τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλέως. σαφέως δὲ αὐ-
τοῖσι πάντα ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ὀξείρεσιν τοῦ
λίθου, δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ, λέγοντα ὡς ταῦτα δια-50
φυλάσσοντες, ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων ἔσονται.

^c εἴκοσι V.S.F. Paris. εἰκοσι al.

^d Sic M.K.P.S.F. Paris. Al.

βορέην.

^e Sic M.K.P.F.b.d. Desunt
usque ad θέρος a.c. edd. vett.
Mox καὶ τὸν μὲν—χειμῶνα om.
S.V. Vall.

^f τὸν δὲ πρὸς νότον χειμ. καλεόμε.
edd. vett. a.c.

^g Sic M.K.P.R.F.a.c. ἔτι γρα-
φέντων S.V.b. ἐπιγραφέντων Ald.
d. ἐπιτραφέντων Borheck. cum

Larchero ad I. 7. Wessel. h. l.

^h ἀσφαλείῃ F.a.

ⁱ οἰκονομέσθαι S.V.

^k ἐτελέσθη S.V. Mox dedi βα-
σιλέα ex S. pro βασιλῆα.

^l τ. γὰρ F. Deest particula S.

^m προορέων P.K.S. Mox οἰκοδο-
μῶν F.

ⁿ βασιλέως F. βασιλέως S. qui
mox ἐξηγησάμενον αὐτοῖσι πάντα.

^o Exscripsit Eustath. Homer.
p. 119, 35=90, 12.

- 11 καὶ τὸν μὲν τελευτῆσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖδας αὐτοῦ
οὐκ ῥ' ἐς μακρὴν ἔργου ἔχεσθαι. ἧ ἐπελθόντας δὲ ἐπὶ τὰ
βασιλῆα νυκτός, καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι
ἀνευρόντας, ῥηϊδίως μεταχειρίσασθαι, καὶ τῶν χρημάτων 55
- 2 12 πολλὰ ἐξενείκασθαι. Ὡς δὲ τυχεῖν τὸν βασιλέα ἀνοί-
ξαντα τὸ οἶκημα, ἰθὺμάσαι, ἰδόντα τῶν χρημάτων
καταδεῖν τὰ ἀγγηία· οὐκ ἔχειν δὲ ὄν τινα ἑπαϊτιάται,
τῶν τε ἑσημάντρων ἐόντων σώων, καὶ τοῦ οἰκήματος ἑκε-
13 κλειμένου. ὥς δὲ αὐτῷ, καὶ δις καὶ τρίς ἀνοίξαντι, αἰεὶ 60
ἐλάσσω φαίνεσθαι τὰ χρήματα, (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ
ἂν αἰνῆσαι ἑκείνους,) ποιῆσαί μιν τάδε· πάγας προσ-
τάξαι ἐργάσασθαι, καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγγηία, ἐν τοῖσι
14 τὰ χρήματα ἐνῆν, ἵστησαι. τῶν δὲ φωρῶν, ὥσπερ ἐν τῷ 65
πρὸ τοῦ χρόνῳ, ἐλθόντων, καὶ ἑνδύντος τοῦ ἐτέρου αὐτῶν,
ἐπεὶ πρὸς τὸ ἀγγος προσῆλθε, ἰθέως τῇ πάγῃ ἐνέχεσθαι·
ὥς δὲ γινῶναι αὐτὸν ἐν οἴῳ κακῷ ἦν, ἰθέως καλέειν τὸν
ἀδελφεὸν, καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρεόντα, καὶ κελεύειν
τὴν ταχίστην ἑσδύντα, ἑποταμνεῖν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν· 70
ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθεῖς, καὶ γνωρισθεῖς ὅς εἴη, ἑ προσ-
15 ἀπολέσει καὶ ἐκείνον. τῷ δὲ ἑδοῖξαι εὖ λέγειν, καὶ ποιῆ-
σαί μιν πεισθέντα ταῦτα· καὶ καταρμόσαντα τὸν λίθον,

Fures fra-
tres: alter
160
laqueo cap-
tus, alter
capite fra-
tri ampu-
tato elapsus.

ῥ Sic Ald. V.S. cf. V. 108. ἐς
μακρὸν M.P.K.F. Paris. Wessel.

ἧ ἐλθόντας S.V.d. Mox ἐνευρόν-
τας S.

ἑ θυμάσαι S.V. Dedi supra
βασιλέα ex S.

ἑ παϊτιάσθαι (sic) S.V. ἐπαι-
τιῶσαι b.d.

ἑ σημαντῶν S.

ῥ Sic M.P.F.d. κεκλεισμένου S.
V.K.a.b.c. probante Schweigh-
æusero. κατακεκλεισμένου edd.
vett. Mox αἰεὶ om. M.P.K.F.

ῥ Gl. in P. ἐνδοῦναι.

ῥ Huc respicit Eustath. Hom.

Il. β. p. 364, 22=476, 1.

ῥ στήναι S.V. Supra οἴσι S.
pro τοῖσι.

ῥ ἐσδύντος S. Schæfer.

ῥ Sic M.P.K.S.V.F.a.b.d. ἐν-
θέως c. vulg. Mox ἔχεσθαι S. pro
ἐνέχεσθαι.

ῥ ἐλθόντα b.

ῥ ἀποταμνεῖν P.F.

ῥ Sic S.b.d. probante Wes-
seling. et conferente Dawes.
Misc. p. 228. προσαπολήση F.a.c.
edd. vett.

ῥ διῶν S.

3
Dolor ma-
tris ob filii
cadaver e
muro sus-
pensum.

4
Id quo astu
deceptis
custodibus
frater abs-
tulerit.

ἀπιέναι ἐπ' οἴκου, ¹φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφεοῦ.
 16 Ὡς δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο, ἐσελθόντα τὸν βασιλέα εἰς τὸ 75
 οἶκημα, ἐκπεπλῆχθαι, ὀρέοντα τὸ σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ
 πάγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν· τὸ δὲ οἶκημα, ἀσινές, καὶ
 17 οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν ²οὐδεμίαν ³ἔχον. ἀπορούμενον
 δέ μιν, τάδε ποιῆσαι· τοῦ φωρὸς τὸν νέκυν κατα τῷ
 τείχεος κατακρεμάσαι· φυλάκους δὲ αὐτοῦ καταστή- 80
 σαντα, ἐντείλασθαι ἰσφι, τὸν ἂν ἴδωνται ⁴ἀποκλαύ-
 σαντα, ἣ κατοικτισάμενον, συλλαβόντας ἄγειν πρὸς
 18 ἑαυτόν. ἀνακρεμαμένον δὲ τῷ νέκυος, τὴν μητέρα δεινῶς
 φέρειν· λόγους δὲ πρὸς τὸν περιεόντα παῖδα ποιευμένην,
 προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεω τρόπῳ δύναται, ¹μηχανᾶσθαι 85
 ὅπως τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύσας ^mκομίει· εἰ δὲ
 τούτων ἀμελήσει, ⁿδιαπειλέειν αὐτὴν, ὡς ἐλθοῦσα πρὸς
 19 τὸν βασιλέα, μηνύσει αὐτὸν ἔχοντα τὰ χρήματα. Ὡς
 δὲ χαλεπῶς ^oἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιεόντος παι-
 δος, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτὴν λόγων οὐκ ἔπειθε, ^pἐπιτεχ- 90
 20 ῆσασθαι τοιάδε μιν. ὄνους κατασκευασάμενον, καὶ
 ἀσκούς πλῆσαντα οἴνου, ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν ὄνων, καὶ
 ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὡς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσον-
 τας ^qἦν τὸν κρεμάμενον νέκυν, ἐπισπάσαντα ^rτῶν ἀσκῶν
 21 δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύειν ^sἀπαμμένους. ὡς δὲ 95

^fSic M.K.P.F.c. ἀπάγοντα S.a.
b.d. Ald. Mox βασιλέα et ὄρων-
τα S.

^gοὐδεμίαν F.S. οὐδεμίαν vulg.
Paulo supra ἀσινές ἐδὸν Ald.

^hἔχον τε πορευόμενον S. ἔχοντα
πορευόμενον δέ μιν τάδε, τάδε ποιῆ-
σαι V. Mox φύλακας—καταστή-
σαι ἐντείλασθαι τε S.V.b.d.

ⁱισφι S.V.a.b.c.d. σφισι M.F.
Gron. Wess. Mox αὐτὸν S. pro
ἐαυτόν.

^kἐπικλαύς. K.cf. III.14. Wess.

¹μηχανῆσασθαι S.V.d.

^mκομίση S.V.d. Mox ἀμελήση
S.

ⁿἀπειλέειν S.V.d. Mox αὐτὴν
M.P.K.S.V.F.a.c.d. αὐτῷ edd.
αὐτὸν d. Tum βασιλέα S.

^oSic mss. ἐπελαμβάνετο edd.
vett.

^pἐπιτεχνῆσασθαι F.

^qἦν ἴσον τὸν κρ. S.V.d. φυλ.
τὸν κ. sine ἦν c. Ald.

^rτὸν ἀσκὸν S.V.

^sἀπαμμένους Ald. V.S. Paris.

ἔρρεε ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλη βοῶντα,
 ὡς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὁκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον τράπηται.
 22 τοὺς δὲ φυλάκους, ὡς ἰδεῖν πολὺν ρέοντα τὸν οἶνον, συν-
 τρέχειν εἰς τὴν ὁδὸν ἀγγήια ἔχοντας, καὶ τὸν ἐκκεχυ- 161
 μένον ¹οἶνον συγκομίζειν ἐν κέρδει ποιευμένους· τὸν δὲ
 23 διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, ὄργην προσποιούμενον. παραμυ-
 θευμένων δὲ αὐτὸν τῶν φυλάκων, χρόνῳ πηρύνεσθαι προσ-¹
 ποιέεσθαι, καὶ ²ὑπείσθαι τῆς ὄργης· τέλος δὲ, ἐξελάσαι
 24 αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατασκευάζειν. ὡς δὲ
 λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι, καὶ τινα καὶ σκῶφαι
 μιν καὶ ³ἐς γέλατα ⁴προαγαγέσθαι, ⁵ἐπιδῶναι αὐ-
 τοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ εἶχον, κατα-
 κλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι, καὶ ἐκείνον παραλαμβά-
 νειν, καὶ κελεύειν μετ' ἐωυτῶν μείναντα συμπίνειν· τὸν
 25 δὲ πεισθῆναί ⁶τε δῆ, καὶ καταμεῖναι. ὡς δὲ μιν παρὰ
 τὴν πόσιν ⁷φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδῶναι ⁸αὐτοῖσι 10
 καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν. δαφιλεῖ δὲ τῷ ποτῷ χρησα-
 μένους τοὺς φυλάκους, ὑπερμεθυσθῆναι· καὶ κρατηθέντας
 ὑπὸ τοῦ ὕπνου, αὐτοῦ ἐνθάπερ ⁹ἐπίνον ¹⁰κατακοιμηθῆναι.
 16 τὸν δὲ, ὡς πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς, τό τε σῶμα τοῦ ἀδελ-
 φεοῦ ¹¹καταλῦσαι, καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ ¹²πάν- 15

R. cf. I. 199. IV. 98. ἀφαιμέ-
 νους M.K.F. κρεμαμένους gl. P.
 Mox πρῶτον τῶν ὄνων S. et post
 paulo φύλακας.

¹ οἶνον om. S. συντρέχειν—οἶνον
 om. F.

² Sic K.R.P.M.F.a.c.d. ὑπεί-
 χεσθαι S.b. edd. vett. Grono-
 vius citat I. 156. Schweighæu-
 serus IV. 181.

³ ἐς om. d. ἐς καὶ γ. S.

⁴ προαγαγέσθαι M. K. F. a. c.
 προαγαγίσθαι P. edd. vett. προσ-
 αγεῖν (sic) S.V. προαγαγεῖν b.d.

⁵ Sic P.K.V.S.F. Paris. ἐπι-
 δῶναι σφι τῶν (τὸν Ald.) ἀσκῶν ἓνα
 αὐτοῖσι M. Ald. et al. cf. Plu-
 tarch. II. p. 866. c.

⁶ τε δεῖ V.

⁷ φιλοφρόνως om. S.V.b.

⁸ Sic P.K.S.V. Paris. F. Ald.
 καὶ ἄλλον om. M. καὶ ἄλλων Steph.
 ed. 2.

⁹ ἐπίνονον F.

¹⁰ κοιμηθῆναι S.V.d.

¹¹ κατεκλύσαι S.V.

¹² πάντων om. S.V.b.

τῶν ζυγῆσαι τὰς δεξιὰς ἡ παρῆϊδας ἐπὶ πῶτα δὲ τὸν
 νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄντας, ἡ ἀπελαύνειν ἐπ' αἴκου, ἐπιτελέ-
 5 27 σαπτα τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα. Τὸν δὲ βασιλέα,
 ὡς αὐτῷ ἡ ἀπηγγέλθη τῷ φῶρος ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος,
 δεῖνὰ ποιέειν· πάντως δὲ βουλόμενοι εὐρεῖσθαι ὅστις κοτὲ 20
 εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος, ποιῆσαι μιν τάδε, ἐμοὶ μὲν
 28 οὐ πιστά· τὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἐκείνου ἡ κατίσαι ἐπ'
 αἰκῆματος, ἐντειλάμενοι πάντας τε ὁμοίως προσδέκεσθαι,
 καὶ πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ ὅ τι δὴ
 ἐν τῷ βίῳ ἔργασται αὐτῷ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· 25
 ὅς δ' αὖ ἡ ἀπηγήσεται τὰ περὶ τὸν φῶρα γεγενημένα,
 29 ταῦτον συλλαμβάνειν, καὶ μὴ ἀπίσταν εἶναι. ὡς δὲ τὴν
 παῖδα ποιέειν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα, τὸν
 φῶρα πυθόμενοι τῶν εἰνεκα ταῦτα ἐκρήσσετο, βουλη-
 θέντα παλυτροπή τῷ ὁ βασιλεὺς περιγενέσθαι, ποιέειν 30
 30 τάδε. νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ἢ ἐν τῷ ὧμῳ τὴν
 χεῖρα, ἰεῖναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· ἡ ἐσελ-
 θόντα δὲ ἡ ὡς τῷ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ εἰρωτώ-
 μενοι τάπερ καὶ αἱ ἄλλοι, ἀπηγήσασθαι ὡς ἀνοσιώτατον 162
 μὲν εἶη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ 35
 βασιλεὺς ὑπὸ πάγης ἀλόγτος ἀποτάμῃ τὴν κεφαλὴν·
 σοφώτατον δὲ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας, ἡ κατα-
 31 λύσει τοῦ ἀδελφεοῦ ἡ κρεμάμενον τὸν νέκυν. τὴν δὲ, ὡς

^h παρῆϊδας S.V. παρῆϊας b.d.

ⁱ ἀπελαύνειν R.

^k ἀπηγγέλη S.V.

^l Sic F.M.P.K. δὲ om. S. edd. vett.

^m κατίσαι F. καθίσαι S.

ⁿ ἀπηγήσεται S. Supra ἔργασθαι Ald.

^o βασιλεὺς] βασιλεὺς F. βασι-
 λείας S. et infra.

^p Sic S.V.P.K.F. Paris. τὴν
 χεῖρα ἐν τῷ ὧμῳ M. edd. πρόσφα-

των hinc explicat Eustath. II. ε'.
 p. 564, 10=428, 19.

^q ἐσελθεῖν d.S.

^r ὡς τῷ βασ. M.P.V.S.K.
 Wesseling. ἐς Ald. R.F.a.ē.
 quod retinet Schweighauserus,
 citans I. 116. II. 135. 147. III.
 140.

^s ἡρωτων. F. εἰρωτεύμενον Bor-
 heck. Mox μὲν om. S.

^t καταλύσει V.S.

^v κρεμάμενον V.S. Ald. a.b.c.

- ἤκουσε, ἄπτεσθαι αὐτοῦ. τὸν δὲ φῶρα ἐν τῷ σκότει προ-
 τεῖναι αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα· τὴν δὲ, ἐπιλαβομένην 40
 ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι·
 τὸν δὲ φῶρα προέμενον αὐτῇ, οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύ-
 6 32 γοντα. Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν βασιλέα ἄνευεῖχθαι,
 ἐκπεπλῆχθαι ἢ μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ ἢ τε καὶ τόλμῃ
 τὰνθρώπου. τέλος δὲ, διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς ἁπό- 45
 λεις, ἐπαγγέλλεσθαι ἄδειάν τε δίδόντα, καὶ μεγάλα
 33 ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὅφιν τὴν ἐωυτοῦ. τὸν δὲ φῶρα,
 πιστεύσαντα, ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· ἢ Ῥαμψίνιτον δὲ με-
 γάλως θαυμάσαι, καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοι-
 κίσαι, ὡς πλεῖστα ἐπισταμένῳ ἀνθρώπων· Αἰγυπτίους 50
 μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προεκρίσθαι, ἐκείνους δὲ Αἰγυπτίῳ.
 122 Μετὰ δὲ ταῦτα, ἔλεγον, ἁ τοῦτον τὸν βασιλῆα ζῶν
 καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες αἰδῶν νομίζουσι
 εἶναι, καὶ κειῖθι ἢ συγκυβεῦν τῇ Δήμητρί· καὶ τὰ μὲν,
 νικᾶν αὐτὴν, τὰ δὲ, ἐσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καὶ μιν ἁπά- 55
 λιν ἄνω ἀπικίσθαι, δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακ-
 2 τρον χρύσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμψίνιτου καταβάσιος,
 ὡς πάλιν ἀπίκητο, ὁρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἐφα-
 σαν· τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐπιτελούντας αὐ-
 τοῦς· ἃ οὐ μέντοι εἴτε δι' ἄλλο τι εἴτε διὰ ταῦτα 60

Ob callidi-
 tatem et
 audaciam
 fur a rege
 adsciscitur
 gener.

Descendisse
 Rhampsi-
 nitum vi-
 rum ad in-
 feros : lu-
 sisse ibi
 cum Cerere
 alea, et
 munere do-
 natum in-
 de rediisse :
 Ægyptio-
 rum festum
 Cereris, et
 in eo ritus.

κρεμαμένον M.K.P.F. Gronov. Wessel.

^ω αὐτὴν S.

² ἀνευεῖχθαι Schæfer. ἀνηεῖχθαι S.V. Alii ἀνευεῖχθαι.

⁷ μὲν om. d.S.

⁸ τε om. F.

⁹ πόλεις S.V. πόλεις F.

⁶ Ῥαμψίνιτον S. et infra; qui mox θαυμάσαι.

^c οἱ καὶ S.V.

122.

^a Citat Athenæus IX. p. 410.

E. Mox ἄθην S. et ἐκεῖθι.

^b Schol. in P. συνταυλίζειν sive συνταβλίζειν. Mox ἡσοῦσθαι S.

^c Sic S.V.b. Valla. Schæfer. ἄνω om. vulgo, et noluit recipere Wesselingius, propterea quod ab Athenæo negligitur.

^d Sic Ald. R.K. οὐ μὲν εἶγε διὰ ταῦτα ἐορτάζουσι V.S.d. Vall. οὐ μέντοι εἶγε διὰ ταῦτα P. et sic fere M. ubi εἶτε, cujus tamen margo omissas habet voces.

Inferorum

123

Inferorum
qui princi-
pes: ani-
mam ho-
minis pri-
mos Ægyp-
tios dixisse
immorta-
lem esse,
que spatio
ter mille
annorum
finitis
omnibus
mutationi-
bus in ho-
minem re-
migrat.

3 ὀρνάζουσι ἔχω λέγων. φᾶρος δὲ αὐτημερὸν ἐξυφάναν-
τες οἱ ἱρέες, κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μήτηρ τοὺς ὀφθαλ-
μούς· ἀγαγόντες ἔδ' μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς ὁδὸν φέ-
ρουσαν ἐς ἱρὸν Δήμητρος, αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω·
τὸν δὲ ἱρέα ταῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, λέ- 65
γουσι ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Δήμητρος,
ἀπέχον τῆς ἑπ' ὀλίγος ἑξήκοσι σταδίου· καὶ αὐτὶς ὀπίσω
ἐκ τοῦ ἱροῦ ἀπάγειν μιν τοὺς λύκους ἐς τὸ αὐτὸ χωρίον.
Τοῖσι μὲν νυν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγομένοιςι χράσθω ὅτεω
τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα τὸν λόγον 70
ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἐκάστων ἀκοῇ γρά-
φω. ἀρχηγετεύειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι ὅτι
2 μητρα καὶ Διόνυσον. Πρῶτοι δὲ καὶ ὁ τόνδε τὸν λόγον
Αἰγύπτιοι εἰσι· οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνα- 75
τός ἐστι· τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον 11
αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ περιέλθῃ πάντα τὰ
χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινὰ, αὐτὶς ἐς
ἀνθρώπου σῶμα ἑ γινόμενον ἐσδύνει· τὴν περιήλυσιν
3 δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοις ἔτεσι. ταύτῃ τῷ λόγῳ 80

^c ἐξυφάναντες V.S.

^f μιν om. S.V. qui mox om.
ἱρὸν.

^g Sic V.S.P.K.F. Paris. Al.
πύλεως. πύλεως Ald.

^h Sic P. edd. vett. εἴκοσι V.S.
K.F. Paris. Mox αἰθις S. et ἀπα-
γάγειν.

123.

^a ὅτι om. V.S.b.d. Mox τὰ
λεγόμενα ἀκοῇ γράφειν ὑπὲρ ἐκάστων
S. Valla.

^b Sic V. ὑπ' ἐκάστων edd. F.
Paris. περὶ ἐκάστων d.

^c Sic M.K.P.V.S.F. Paris.
Δήμητραν edd. Plutarch. II. p.
857. C. Schweighæuserus citat

Heynium ad Apollodor. I. 1, 1.
5, 3. Diod. Sic. V. 68. Conf.
Dobæus ad Aristoph. Plut. 64.
Creuzer. Comin. p. 308.

^d τοῦτον S.

^e Sic M.P.K.S.V.b.d. οἱ om.
F.a.c. edd. vett.

^f καταφθίναντος V.S. Mox πάν-
τα περιέλθῃ S.

^g Sic M.K.P.S.V.b.d. Vulgo
πηγὰ cum a.c. πετεινὰ F.

^h γινόμενην Steph. marg. Ald.

ⁱ ἐσδύνει P.K.a.c. ἐσδύνει F.

^k Sic M.P.S.R.F. Paris. περι-
κλυσιν K. περιέλυσιν V. περιελή-
σεν Ald. Gl. in P. ἔφθον, πόρειαν.

εἰςὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν, ἰ πρότερον, οἱ δὲ, ἰῖ ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἑαυτῶν ἑόντι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ αὐνόματα, οὐ γράφω.

124 Μέχρι μὲν νυν Ῥαμφινίτου βασιλέος εἶναι ἂ ἐν Αἰ-
γύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην ἔλεγον, καὶ εὐθηνέειν Αἴγυπτον
μεγάλως. μετὰ δὲ τοῦτον, ἂ βασιλεύσαντά σφεων Χέο-85
πα, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι. ἂ κατακλήϊσαντα γάρ
μιν πάντα τὰ ἱρά, πρῶτα μὲν σφεας ἂ θυσιῶν ἀπέρξαι·
μετὰ δὲ, ἐργάζεσθαι ἂ ἑαυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυπτί-
3 ους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδέχθαι, ἐκ τῶν ἰ λιθοτομιῶν τῶν
ἐν τῷ Ἀραβίῳ αὐρεῖ, ἐκ τούτων ἔλκειν λίθους μέχρι τοῦ 90
Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν πλοίοισι τοὺς
λίθους ἑτέροισι ἑταξῆ ἑπιδέκεσθαι, καὶ πρὸς τὸ Λιβυκὸν
4 καλυμμένον ὅρος, πρὸς ταῦτο ἔλκειν. ἑργάζοντο δὲ κατὰ
δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν τρίμηνον ἐκάστην. 95
5 χρόνον δὲ ἂ ἐγγενέσθαι τριβομένῳ ἰ τῷ λαῷ, δέκα ἂ μὲν
ἑτεα τῆς ὁδοῦ ἰ κατ' ἡν ἰῖ εἶλκον τοὺς λίθους, τὴν ἑδαι-
μαν· ἑργον ἑὸν οὐ πολλῷ τέῳ ἑλασσον τῆς πυραμίδος,
6 ὡς ἑμοὶ ἂ δοκέειν· (ἂ τῆς γὰρ μῆκος μὲν εἰσι πέντε στά-
διοι· εὖρος δὲ, δέκα ὀργυαί· ὕψος δὲ, τῇ ὑψηλοτάτῃ
ἑστὶ αὐτῇ ἑαυτῆς, ὁκτὼ ὀργυαί· ἂ λίθου τε ξεστοῦ καὶ ἰ

Cheops, ab
a. 1182 ad
1132, im-
pius et du-
rus: itine-
rarium ag-
gerem la-
pideum
struit in-
gentis o-
peris, et
maximam
pyramidem.
cum sub-
terraneis
edibus.

¹ πρότερον F.

^{ἰῖ} δεύτερον S.V.b.d.

124.

^ἂ ἐν om. V.S. Ραμφινίτου βα-
σιλέος S. Mox εὐθηνέειν S. Ald.

^ἂ βασιλεύοντα S.V.d.

^ἂ κατακλήϊσαντα K.V. κατακλεί-
σαντα S. καταβλήσαντα F.

^ἂ Sic V.S.b. θ. τούτων απ. M.
F.a.d. Ald. τούτων c. Τούτων
mendosam fuisse sinceræ lecti-
onis θυσιῶν scriptionem suspica-
tur Valckenær.

^ἂ ἑαυτοῦ V.S.

^ἰ λιθοτομιῶν P. Mox ἑρι S.

^ἂ ἐργάζοντο S.V.K.F.

^ἂ ἐπιγενέσθαι S.V.d. γενέσθαι

F.

^ἰ τῷ ἄλλῳ P.M.C.K.F.

^ἂ ἑτεα μὲν F.S.

^ἂ κατὰ τὴν K.

^{ἰῖ} εἶλκοντο S. εἶλκοντο V.

^ἂ δοκέει S.

^ἂ Sic S.V.d. Schæfer. τῆς μὲν
γὰρ μῆκός ἐστι edd. vett. τῆς μὲν
γὰρ μῆκός ἐστι K.P.F.a.b.c.

^ἂ λίθου δὲ S.V.

ἡζώνων ἐγγεγλυμμένων·) ^αταύτη τε ^βδὴ τὰ δέκα ἔτεα
γεγέσθαι, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ^γἐπ' αὐτῶσι αἱ πυ- 16.
ραμίδες, τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποίητο θήκας
^δἐαυτῶ ἐν νήσῳ, διώρυχα τοῦ Νείλου ^εἔσγαγόν. τῇ δὲ ^ς
πυραμίδι αὐτῇ χρόνον γεγέσθαι εἴκοσι ἔτεα ποιευμένη·
τῆς ἐστὶ ^ζπανταχῇ μέγαντον ἕκαστον ὀκτὼ πλεῖρα, εὐ-
σης τετραγώνου, καὶ ὕψος ἴσον· λίθου δὲ ξέστου τε καὶ
ἀρμωσμένου τὰ μάλιστα· οὐδεὶς τῶν λίθων τριήκοντα
^ηποδῶν ἐλάσσω. Ἐποιοῦθαι δὲ ὥδε αὕτη ἡ πυραμίς· ἀνα- 10
βαθμῶν τῶν τῶν, τὰς μετεξέτεροι ^θκρύσσας, οἱ δὲ ^ιβ-
^κμίδας ὀνομάζουσι. τοιαύτην τὸ πρῶτον ἐπεὶ τε ἐποίησαν
αὐτὴν, ἤπειρον τοὺς ἐπιλοίπους λίθους μηχανῆσι ξύλων
βραχέων πεποιημένῃσι· ^λχαμάθεν μὲν ἐπὶ τὸν πρῶτον 15
στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν ἀείροντες, ^μὅπως δὲ ^νἀνίοι ὁ λί-
θος ἐπ' αὐτὸν, εἰς ἑτέραν μηχανὴν ἐτίθετο, ἐστεινῶσαν ἐπὶ
τοῦ πρώτου στοῖχου· ἀπὸ τούτου ^ξδὲ ἐπὶ τὸν δεύτερον
^οἔλκετο ^πστοῖχον ἐπ' ἄλλης μηχανῆς. ὅσοι γὰρ ^ςδὴ
στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, τοσαῦται καὶ ^ταἱ μηχαν- 20
ναὶ ἦσαν· εἴ τε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανὴν, εἴσαν ^θμίαν τε

125
Quomodo
pyramis
constructa,
et quantæ
in eam
factæ im-
pense.

^α ταύτης τε Schweighæuserus
ex Reizii emend. ταύτης δὲ Schæ-
ferus. ταύτη δὲ S.b.c.d. edd. vett.
ταύτη τε F.a. probante Schweigh-
æusero in annot.

^β δὴ om. S.V.

^γ ἐφ' οὗ S.V.P.K.F.

^δ καὶ τῶν Reiz. τῶν τ' Schæfer.

At copulæ non erat hic locus :
nam τὰ ἐπὶ τοῦ λόφου οἰκήματα,
quæ hic significat auctor, sunt
ea ipsa opera quæ ὑπὸ γῆν erant
substructa : a quibus mox dein
distinguit pyramidem ipsam, quæ
in eodem colle in altum extru-
ebatur. SCHWEIGH.

^ε ἐσγαγόν F.

^ζ πανταχῇ] πανταχῇ K.V.F.S.

125.

^θ κρύσσας F.a.c. Vulgo κρύσσας
cum S.

^ι Hesych. in v.

^κ χαμάθεν M.S.V.K.P.F.a.c.
χαμάθεν Ald. b. cf. Pierson. ad
Moerin p. 409.

^λ ὅπως τε F.

^μ ἀν εἴη V.S.

^ν δ' ἀν ἐπὶ V.S.

^ξ Sic F. ἔλκετο M.K.P. ἐλκετο
Ald. S.V.R. Paris.

^π Post στοῖχον intercidisse vi-
dentur talia quædam verba, καὶ
ἐκ τοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν τρίτον στοῖχον.
SCHWEIGH.

^ς αἱ om. V.S.

^τ μίαν] μίαν F.S.

καὶ εὐβάστακτον, μετεφόρεον ἐπὶ στοῖχον ἕκαστον, ὅπως
 τὸν λίθον ἐξέλοιεν ¹λελέχθω γὰρ ἡμῖν ἐπ' ἀμφοτέρω,
 4 κατὰπερ λέγεται. Ἐξεποιήθη δ' ὦν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς
 πρῶτα· μετὰ δὲ, τὰ ἐπόμενα τούτων ἐξεποίουν· τελευ- 25
 ταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ^mἐπίγαια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποί-
 5 ησαν. Σεσήμαται δὲ διὰ γραμμάτων Αἰγυπτίων ἐν τῇ
 πυραμίδι, ὅσα ἔς τε ⁿσυρμαῖην καὶ κρόμμυα καὶ σκό-
 ροδα ^aἀναισιμῶδη τοῖσι ἐργαζομένοισι· καὶ ὡς ἐμὲ εὖ
 μεμνήσθαι τὰ ὁ ἐρμηνεύς μοι, ^pἐπιλεγόμενος τὰ γράμ- 30
 ματα, ἔφη, ἑξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργυρίου τε-
 6 τελέσθαι. εἰ δ' ἔστι οὕτως ἔχοντα ταῦτα, κόσα εἰκὸς
 ἄλλα δεδαπανῆσθαι ἔστι ἔς τε σίδηρον τῷ ἐργάζοντο,
 καὶ σιτία, καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζομένοισι; ὁκοτε χρόνον
 μὲν οἰκοδόμεον τὰ ἔργα τὸν εἰρημένον· ἄλλον δὲ, ὡς ἐγὼ 35
 δοκέω, ἐν τῷ τοὺς λίθους ἔταμνον, καὶ ^qἄγον, καὶ τὸ
 126 ὑπὸ γῆν ὄρυγμα ^rἐργάζοντο, οὐκ ὀλίγον χρόνον. Ἐς
 τοῦτο δὲ ἐλθεῖν Χέσπα κακότητος, ^aὥστε χρημάτων δε-
 ὀμενον, τὴν θυγατέρα τὴν ἐωυτοῦ ^bκατίσαντα ἐπ' οἰκή- 40
 ματος, προστάξαι ^cπρήσσεσθαι ἀργύριον, ὁκόσον δὴ τι·
 2 οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε ἔλεγον· τὴν δὲ, τὰ τε ὑπὸ τοῦ πα-
 τρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι, ἰδίῃ δὲ καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι 165
^dμνημῆιον καταλιπέσθαι, καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς αὐτὴν
 ἑκάστου δέεσθαι, ὅπως ἀν' αὐτῇ ἓνα λίθον ἐν τοῖσι ἔργοις 45

Questus
 causa pro-
 stituit pater
 filiam: fi-
 liam pyra-
 mis.

¹ Sic F.a.c.d. edd. vett. γὰρ
 om. M.K.P.d. Wessel. λελέχθην
 S.V. absque γάρ. Mox ἐξεποί-
 ῃην S.

^m ἐπίγαια V.S. Mox κατώτατα
 S.

ⁿ Gl. in P.M. εἶδος πλακοῦντος
 καθαρτικοῦ. ὅσα τε ἐς σ. S.

^o δεδαπανῆθη b. scil. e. gl.

^p Gl. in P. ἀνεγινωσκόμενος.

^q Sic Paris. F.R. Ald. ἔγον M.

S.V.P.

^r ἐργάζοντο V.S. et sic supra.
 126.

^a Sic S.P.V.K.F. Paris. Vulg.
 ὥστε τ. θ. τ. ἐωυτοῦ χρημάτων δε-
 ὀμενον.

^b κτίσαντα F. καθίσαντα S.

^c πρήσσεσθαι V.S. πρήσεσθαι F.

^d μνημῆιον M.K.P.V.S. μνημό-
 σιον Ald. c. Mox δωρεῖτο S.

εἶναι κακότητα, καὶ τὰ ἱρὰ χρόνου τοσούτου ^a κατακληϊσ-
 2 θέντα οὐκ ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεος οὐ ^b κάρτα
 θέλουσι Αἰγύπτιοι ὀνομάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας
 καλέουσι ποιμένος ^c Φιλιτίωνος, ὃς τοῦτον τὸν χρόνον ἔνεμε
^d κτήnea κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

phrenis,
 Ægyptii
 eorum py-
 ramides vo-
 cant pasto-
 ris Philiti-
 dia.

- 129 Μετὰ δὲ τούτων, βασιλεῦσαι Αἰγύπτου ^a Μυκερίνον ⁷⁰
 ἔλεγον, Χέοπος παῖδα· τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα
^b ἀπαδεῖν· τὸν δὲ τὰ τε ἱρὰ ἀνοῖξαι, καὶ τὸν ^c λεῶν ^d τε-
 τρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ
 θυσίας· δίκας δὲ σφι πάντων ^e βασιλέων δικαιοτάτας
 2 κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον, ἀπάντων ὅσοι ἦδη ⁷⁵
 βασιλεῖς ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνεοῦσι μάλιστα τούτων·
 τὰ τε ἄλλα γάρ μιν κρίνειν εὖ, καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμ- ¹¹⁶
 φομένῳ ἐκ τῆς δίκης παρ' ἐαυτοῦ διδόντα ἄλλα, ἀπο-
 3 πιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. Ἔοντι δὲ ἡπίῳ τῷ Μυκε-
 ρίνῳ κατὰ τοὺς πολίτας, καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι πρῶτον ⁸⁰
 κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ, ^e τὴν μού-
 4 νον οἱ εἶναι ἐν τοῖσι ^b οἰκίοισι τέκνον. τὸν δὲ, ὑπεραλγῆ-
 σαντά τε τῷ περιεπεπτῶκε πρήγματι, καὶ βουλόμενον
 περισσώτερόν ⁱ τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυγατέρα, ποιή-

Mycerinus,
 ab a. 1076
 ad 1056,
 æquitatis
 colens :
 mortuam
 filiam in
 bove lignea
 cava sepe-
 liit.

128.

^a Sic M. Paris. Ald. κατακλεισ-
 θέντα P.S.K. κατακληθέντα V.
 κατακληθῆντα F.

^b καταθέλουσιν S.V.

^c Sic Ald. a.c.d. Φιλίτιονος F.
 Φιλίοντιος V. Φιλίτιος M.P.S.K.
 Vall.

^d κτήnea] om. S.V.

129.

^a Respexit Hesychius in Μυ-
 κερῖνα.

^b ἐπαδεῖν S.

^c Sic S.V.F. Paris. λεῶ M.P.
 K. cf. notas ad Gregor. Dial.

Att. 91. λαὸν Ald.

^d τετρυμένον S. τετρυγημένον
 Gregorius Dial. Ion. 140. ubi
 vide notas.

^e βασιλήων] βασιλέων F.S. et
 mox βασιλεῖς.

^f Sic P.V.S.K.F. Paris. Vul-
 go γάρ μιν ἄλλα.

^g τὸ μούνον εἶναι S.V. τὸ μούνον
 οἱ εἶναι Schæfer. probante Her-
 manno ad Viger. Adn. 28.

^h οἰκίοισι S.P.V.K.F. Paris.
 οἰκήτοισι M. et al. cf. I. 109.

ⁱ τι om. d.

130
Eam bo-
vem et My-
cerini con-
cubinarum
ligneos co-
lossos ex-
stare.

131
Fabulosa
causa mor-
tis filie
Mycerini,
et precisarum colos-
sorum manu.

σασθαι ^k βοῦν ξυλίνην κοίλην. καὶ ἔπειτα καταχρυσώ-85
σαντά μιν ταύτην, ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ¹ ταύτην δὴ τὴν
ἀποθανοῦσαν θυγατέρα. Αὕτη ὦν ἡ βοῦς γῇ οὐκ ἐκρύφθη,
^a ἀλλ' ἐτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερὴ· ἐν Σαΐ μὲν ^b πόλι ἐοῦσα,
κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιληϊοῖσι, ἐν οἰκῇματι ἡσκημένῳ·
^c θυμιάματα δὲ παρ' αὐτῇ παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ 90
παῖσαν ἡμέρην· νύκτα δὲ ἐκάστην πάννηχος λύχνος ^d πα-
ρακαίεται. ἀγχοῦ δὲ τῆς βοῦς ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκῇματι
εἰκόνες τῶν παλλακῶν ^e τῶν Μυκερίνου ἐστᾶσι, ὡς ἔλε-
γον ^f οἱ ἐν Σαΐ πόλι ἱρέες· ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλιναι ^g κο-
λοσσοί, ἐοῦσαι ἀριθμὸν ὡς ^b εἴκοσι μάλιστα κη, γυμναῖς 95
¹ ἐργασμέναι· αἱ τινες μέντοι εἰσὶ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, πλὴν ^k ἡ
τὰ λεγόμενα. ^a Οἱ δὲ τινες λέγουσι περὶ τῆς βοῦς
ταύτης, καὶ τῶν κολοσσῶν, τόνδε τὸν λόγον· ὡς Μυκε-
ρίνος ^b ἐράσθη τῆς ἐωυτοῦ θυγατρὸς, καὶ ἔπειτα ἐμίγη οἱ
² ἀεκούσῃ. μετὰ δὲ, λέγουσι ὡς ἡ παῖς ἀπήγξατο ὑπὸ
ἄχρεος· ὁ δὲ μιν ἔθαψε ἐν τῇ βοῇ ταύτῃ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς
τῶν ἀμφιπόλων τῶν προδουσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ ¹
ἀπέταμε τὰς χεῖρας· καὶ νῦν τὰς εἰκόνας αὐτῶν εἶναι
³ πεπονθυῖας τάπερ ^c αἱ ζῶαι ἔπαθον. ^d ταῦτα δὲ ^e λέγουσι
φλυηρέοντες, ὡς ἐγὼ δοκέω, τά τε ἄλλα, ^f καὶ δὴ καὶ
τὰ περὶ τὰς χεῖρας τῶν κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ 5

^k βοῦν om. S.V.

¹ Sic M.K.P.V.S.a.b.d. ταύτην
δὴ om. Ald. c. ποιήσασθαι—θυ-
γατέρα om. F.

130.

^a ἀλλὰ καὶ S.V.

^b πόλι K.V. Al. πόλι cum S.

^c θυμιάματα S.V. qui mox παρ'
αὐτῇ pro παρ' αὐτῇ.

^d παρακαίεται F.a.b.c.

^e τοῦ Μυκ. S.b.

^f οἱ ἐν Σ. π. οἱ ἱρέες F.

^g ἀγάλματα gl. in P.

^b Sic Ald. M. εἴκοσι V.K.S.F.
Paris.

¹ Sic M.V.S.P.K.F.a.c.d. κεί-
μεναι edd. vett. b.

^k ἡ om. b.

131.

^a εἰ δὲ S.V.

^b Sic V. Vulgo ἡράσθη cum S.

^c Sic P.K.V.S.F. Paris. αἱ om.
edd. vett. paulo supra νῦν om. S.

^d Sic F.a.c. ταῦτα δὴ edd. S.

^e λέγοντες φλυηρέουσιν S.

^f καὶ ἐτι δὴ c. Mox ἡρῶμεν S.

- ἡμεῖς ὠρέομεν, ὅτι ὑπὸ χρόνου τὰς χεῖρας ἀποβεβλή-
 κασι, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων ^εφαίνοντο εὐῶσαι ^ηἔτι καὶ ἐς
 132 ἐμέ. Ἡ δὲ βοῦς τὰ μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φοινικίῳ
^αεἵματι· τὸν αὐχένα δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν ^βφαίνει ^γκε-
 χρυσωμένα παχέϊ κάρτα χρυσῶ· μεταξὺ δὲ τῶν κερέων, ὁ ¹⁰
²τοῦ ἡλίου κύκλος μεμιμημένος ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ
 ἡ βοῦς οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν ^δγούνασι κειμένη· μέγας δὲ,
 ὅσπερ μεγάλη βοῦς ^εζωή. ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκή-
 3 ματος ἀνὰ πάντα ^ετὰ ἔτεα. ἐπεὶ τὴν τύπνεται οἱ Αἰγύπ-
 τιοὶ τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον θεὸν ὑπ' ἐμῷ ἐπὶ τοιούτῳ ¹⁵
 πρήγματι, τότε ὦν καὶ τὴν βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς.
 4 φασὶ ^εγὰρ δὴ αὐτὴν δεηθῆναι τοῦ πατρὸς Μυκερίνου ἀπο-
 θήσκουσας, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἅπαξ μιν τὸν ἥλιον κατιδεῖν.
 133 Μετὰ δὲ τῆς θυγατρὸς τὸ πάθος, δεύτερα τούτῳ τῷ βα-
 σιλεῖ τάδε γενέσθαι. ἐλθεῖν αἱ μαντήϊον ἐκ Βουτούς ^από-
 λιος, ὡς “^βμέλλοι ἐξ ἔτεα μῶνον βιοῦς τῷ ἐβδόμῳ ²¹
²“τελευτήσιν.” τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον, πέμψαι ἐς
 τὸ μαντήϊον τῷ θεῷ ὀνειδίσμα, ^γἀντιμεμφόμενον ὅτι “ὁ
 “μὲν αὐτοῦ πατὴρ καὶ ^δπάτρις, ^εἀποκληίσαντες τὰ
 “ἱρὰ, καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώ- ²⁵
 “πους ^εφθείροντες, ἐβίωσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· αὐτὸς
 “δ' ^εεὐσεβὴς ἔων, ^ημέλλοι ταχέως οὕτω τελευτήσιν.”

Bovis orna-
 tus, et an-
 niversaria
 expositio.

Responsi
 Myserino
 167
 dati, et hu-
 jus ad id
 eludendum
 ratio abeo-
 na.

^ε Sic V. φαίνονται S. ἐφαίνοντο
 vulgo.

^η Sic V.S.M.K.P.F. Paris. ἔτι
 ἐς Ald.

132.

^α ἱματι V. ἱμάσι S.

^β φαίνει om. S.V.

^γ ἐνκεχυρωμένα V. ἐγκεχυρω-
 μένα S.

^δ γούνασι P.K.F.

^ε Gl. P. σώσα (ζῶσα.)

^ε τὰ om. P.S.F.b. Mox οἱ
 om. S.

^ε Sic V.S. δὴ om. F.c. Ald.

133.

^α Sic P.K.V.S.F. Paris. πώλες
 edd. vett.

^β μέλλει S. Mox μόνον S.

^γ καὶ ἀντιμεμφ. S.V.

^δ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς Gl. P.

^ε ἀποκλήσ. K.V. ἀποκλείσ. S.

^ε φθείραντες S.V.

^ε εὐσεβέων S.V.

^η Sic M.P.K.V.F. Paris.
 Vulg. μέλλει cum S.

3 Ἐκ δὲ τοῦ χρηστηρίου αὐτῶν δεύτερα ἐλθεῖν λέγοντα “ τού-
 “ των εἵνεκα καὶ συνταχύνειν ἑαυτῶν τὸν βίον. οὐ γὰρ
 “ ποιῆσαι μιν τὸ χρεὼν ἢ ποιέειν· δεῖν γὰρ Αἴγυπτον³⁰
 “ κακοῦσθαι ἐπ’ ἑτα πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν· καὶ
 “ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους βασιλέας
 4 “ μαθεῖν τοῦτο, κεῖνον δὲ οὐ.” Ταῦτα ἀκούσαντα
 τὸν Μυκερῖνον, ὡς κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων, λύχνα
 ποιησάμενον πολλὰ, ῥῶκως γίνοιτο νῦξ, ἀνάψαντα αὐ-³⁵
 τὰ, πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν, οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς
 ἀνιέντα, ἧς τε τὰ ἔλεα καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον, καὶ
 ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι γῆς ἐνηβητήρια ἐπιτηδεύατα.
 5 ταῦτα δὲ ἐμνηχανᾶτο, θέλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον
 ἀποδεῖξαι, ἵνα οἱ δώδεκα ἑτα ἀντὶ ἐξ ἐτέων γένηται,
 αἱ νύκτες ἡμέραι ποιεύμεναι.

40

134
 Pyramis ab
 eo relicta :
 errare, qui
 eam Rhodopidis esse
 credant :
 hanc Amasidis ætate

Πυραμίδα δὲ καὶ οὗτος ἀπελίπετο πολλὸν ἐλάσσων
 τοῦ πατρὸς, εἴκοσι ποδῶν καταδέυσαν κῶλον ἑκασ-
 τον τριῶν πλεῖρων, εὐσῆς τετραγώνου, λίθου δὲ ἐς τὸ
 ἥμισυ Αἰθιοπικοῦ τὴν δὴ μετεξέτεροί φασι Ἑλλήνων
 Ῥωδῶπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. 45

¹ αὐτὸν τὸν K.P.V.F.b.c.

² Sic M.P.S.K.V.F. Paris. εἴη
 edd. vett. Mox τε om. S.

³ τοὺς μὲν πρότερον τοὺς δύο τοὺς
 πρὸ Ald.

⁴ τοῦτον, κακέειν δὲ V.S.

⁵ Sic P.K.V.M.S.F. Paris.
 ταῦτα δὲ edd. vett.

⁶ Sic Ald. K.a.b.c.F. κατακε-
 κριμένον S.M.V.d.

⁷ ὅποτε Gl. P. Exscripsit Athe-
 næus X. p. 438.

⁸ Citat hæc Eustathius Od. i.
 p. 1624, 8=348, 3. qui cum A-
 thenæo habet νερόμενον pro πλα-
 νώμενον.

⁹ γῆς vulgo omissum adjecit

Schweighæuserus ex Gregorio
 Dial. Ion. 65. secundum em.
 Valckenærii.

¹⁰ εὐνητήρια Gl. P. et Suid.
 ἡβητήρια Athenæus.

¹¹ ἐπιτηδεύατα Gregorius, V.
 ἐπιτηδεύατα S.

¹² ἀποδεῖξαι K.S.V.

134.

¹³ Sic S.V.b.d.R. Ald. καὶ om.
 M.K.P.F.a.c.

¹⁴ εἴκοσι K.V.S.F. Paris.

¹⁵ καταχέουσιν F. Post h. v. dis-
 tinctionem sustulit Schweigh-
 æuserus.

¹⁶ ἐτέρης S.V. Mox μοι om. S.

2 οὐδὲ ὧν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὔτοι ἦτις ἦν
 ἡ Ῥοδῶπις· οὐ γὰρ ἔαν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασ-
 θαι τοιαύτην, ἐς τὴν ἑταλάντων χιλιάδες ἀναριθμητοί,
 ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται· πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἄμα- 168
 σην βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις, ἀλλ' οὐ κατὰ 50
 3 ταῦτον. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν
 βασιλέων τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἦν λιπομένων
 Ῥοδῶπις· ἰγεῖν μὲν, ἀπὸ Θρηίκης· δούλη δὲ ἦν Ἰάδ-
 μονος τοῦ Ἡφαιστοπόλιος, ἀνδρὸς Σαμίου, σύνδουλος δὲ
 4 Αἰσώπου τοῦ λογοποιῶ. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένε- 55
 το, ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἥκιστα· ἐπεὶ τε γὰρ πολλάκις
 κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ ἑθεοπροπίου “ὅς βούλοιο ποι-
 “ ἦν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελῆσθαι”, ἄλλος μὲν οὐδεὶς
 ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς, ἄλλος Ἰάδμων, ἀντί-
 135 λετο· οὕτω καὶ Αἰσώπος Ἰάδμονος ἐγένετο. Ῥοδῶπις 60
 δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο, Ξάνθῳ τοῦ Σαμίου κομίσαν-
 τὸς ἂ μιν ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην, ἐλίθη χρημάτων
 μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράζου, τοῦ Σκα-
 μανδρωνύμου παιδὸς, ἀδελφεοῦ δὲ Σαπφῶς τῆς μουσο-
 2 ποιῶ. οὕτω δὴ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη, καὶ κατέμεινέ τε 65
 ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη, μεγάλη
 ἑκτέσαστο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι ἑῶν Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ

Sami apud
 Iadmonem
 cum Aeo-
 po serviisse,

A Xantho
 abductam
 in Aegy-
 ptum, re-
 demtam a
 Charaxo
 Sapphus
 fratre, quae-
 tu maxi-
 mo facto,
 Delphos
 misisse de-
 cimam o-
 rum verum
 ferrea: me-

ἔαν om. P.M.K.F. Habent ἦν pro ποιήν.

Ald. a.c.V.S.R.

ἑταλάντα V.S.

ἑ ταυτέων] ταύτων F. et mox
 βασιλέων pro βασιλίων.

ḡ Sic S.V.R.c. ἦν λιπομένη
 Ῥοδ. Eton. P.K. Ald. F.b.d. λι-
 πομένων ἦν Ῥοδ. Stephanus et seqq.
 λιπομένων, ἦν Ῥοδῶπις Schæfer.

ἰ Cf. Suidas et Photius in Ῥο-
 δῶπις.

ḡ νεοτροπίου S.V. qui mox pri-

135.

ἂ μιν om. Gronov. Wessel.
 cum M.P.K.F. Dedi mox Μυ-
 τιλ. pro Μιτυλ. Vide Wesseling.
 ad I. 160.

ḡ ἐκτέσαστο F. Supra ἡλευθερώθη
 S.

ḡ Ῥοδῶπιος Reizius ex em.
 Valcken. Ῥοδῶπι Schæfer.

ḡ Sic K. Vulgo οὕτως γε. οὕτως
 γε S.

reticulum
Naucrati-
carum ce-
lebritas.

3 ὥς γε ἐς ^ε πυραμίδα τοιαύτην ἐξικέσθαι. τῆς γὰρ τὴν
δεκάτην τῶν χρημάτων ιδέσθαι ἐστὶ ἐτι καὶ ἐς τὸδε
παντὶ τῷ βουλομένῳ, οὐδὲν δέῃ μεγάλα οἱ χρήματα ⁷⁰
ἀναβείναι. ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις μνημῆϊον ἑαυτῆς ἐν
τῇ Ἑλλάδι καταλιπέσθαι, ποίημα ποιησαμένη ταῦτο, τὸ
μὴ τυγχάνει ἄλλῳ ἐξευρημένον καὶ ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ,
5 ταῦτο ἀναβείναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἑαυτῆς. τῆς ὦν ¹⁶⁹
δεκάτης τῶν χρημάτων ποιησαμένη ^ε ἰβελούς ^β βουπό- ⁷⁶
ρους πολλοὺς σιδηρέους, ὅσον ἐνεχώρει ἡ δεκάτη οἱ, ἀπέ-
πεμπε ἐς Δελφοὺς· οἱ καὶ νῦν ἐτι ^ι συνενέαται, ὅπισθε
μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χῖοι ἀνέθεσαν, ^κ ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ
6 ηοῦ. ^ι Φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι ⁸⁰
γίνεσθαι αἱ ἐταῖραι. τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς περὶ λέ-
γεται ὅδε ^μ ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι κλεινὴ ἐγένετο, ὥς καὶ
^π πάντες οἱ Ἕλληνες Ῥοδῶπιος τὸ οὔνομα ἐξέμαθον· τοῦ-
το δὲ, ὕστερον ταύτης, τῇ οὔνομα ἦν ^ο Ἀρχιδίκη, αἰοιδίμος
ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, ^ρ ἥσπον δὲ τῆς ἐτέρης ^q περι- ⁸⁵
7 λεσχίνευτος. Χάραξος δὲ ὥς λυσάμενος Ῥοδῶπιν ἀπε-
νόστησε ^ι ἐς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφῶ πολλὰ κατεκερ-
τόμησέ μιν. Ῥοδῶπιος μὲν νυν περὶ πέπαυμαι.

136

Μετὰ δὲ Μυκεῖνον γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλέα ἔλε-

^ε τυραννίδα Ald. τοιήνδε pro
τοιαύτην S.

^ι Sic S.V. Vulgo αὐτῆς.

^ε ἰβελούς F.

^β βοπόρους Suid. in v. Tum
πολλοὺς σιδηρέους om. S.

^ι συνέαται S.V. συνενέαται F.
ἐπισυνενέαται R. cf. Etymol. p.
599.

^κ ἀντίον S.V. cf. c. 34. Mox
ηός S.

^ι Respexit hæc Athenæus
XIII. p. 596. WESSEL. Mox

ναυκράτω S. et αἱ om.

^μ ὁ om. P.K.b.

^π Sic V.K.P.a.c.d. οἱ πάντες
M.F.b.S.

^ο Ἀρχιδίκη Steph. et edd. seqq.

^ρ κρέσσαν S.V. ἔσσαν Schæfer.

^q περὶ λέσχην οὗτος S.V. Expli-
cat Hesychius in v. ubi περιβόητος
cum Abreschio mallem. WESS.

^ι Sic S.V.K. Ald. R. Paris.
ὥς M.P.F. Dedi autem Μυτιλήνην
pro Μιτυλ. Mox ἐν om. S.

γον οἱ ^αίρέες Ἀσυχιν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ποιῇ-⁹⁰
 σαι τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια, εἶντα ^βπολλῷ τε ^γκάλ-
²λιστα καὶ πολλῷ μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ πάντα
 προπύλαια τύπους τε ^δἐγγεγλυμμένους, καὶ ἄλλην ὄψιν·
 οἰκοδομημάτων μυρίην· ἐκεῖνα δὲ, καὶ ^εμακρῷ μάλιστα.
³Ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος, ἔλεγον, ἀμιξίης εἰούσης πολλῆς ⁹⁵
 χρημάτων, γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι, ἀποδεικνύντα
 ἐνέχυρον τῷ πατρὸς τὸν νέκυν, οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος·
¹προσθεῖναι δὲ ἐπὶ τούτῳ τῷ νόμῳ τόνδε, τὸν δίδοντα τὸ
 χρέος καὶ ἀπάσης κρατέειν τῆς τοῦ λαμβάνοντος θήκης·
⁴τῷ δὲ ^βὑποτιθέντι ταῦτο τὸ ἐνέχυρον, τήνδε ἐπεῖναι ζῆμιν, ¹
^βμὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος, ^ιμήτ' αὐτῷ ἐκείνῳ
 τελευτήσαντι εἶναι ταφῆς κυρῆσαι μήτ' ἐν ἐκείνῳ τῷ
^κπατρὶ ὡς τάφῳ μήτ' ἐν ἄλλῳ μηδενί, μήτε ἄλλον μη-
⁵δὲνα ¹τῶν ἐαυτοῦ ἀπογενόμενον θάψαι. Ὑπερβαλέσθαι ¹⁷⁰
 δὲ βουλούμενον τοῦτον τὸν βασιλέα τοὺς πρότερον ἐαυτοῦ
 βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου, μνημόσυνον πυραμίδα
 λιπέσθαι, ἐκ πλίνθων ποιήσαντα· ἐν τῇ γράμματα ἐν
 6 λίθῳ ἐγκεκολαμμένα ^{ιι}τάδε λέγοντά ἐστι· ΜΗ ΜΕ
^αΚΑΤΟΝΟΣΘΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΛΙΘΙΝΑΣ ΠΥΡΑ-¹⁰
 ΜΙΔΑΣ. ΠΡΟΕΧΩ ΓΑΡ ΑΥΤΕΩΝ ΤΟΣΟΤΤΟΝ,
⁷ὍΣΟΝ Ὁ ΖΕΥΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΘΕΩΝ. ΚΟΝΤΩ
 ΓΑΡ ὙΠΟΤΤΙΠΤΟΝΤΕΣ ΕΣ ΛΙΜΝΗΝ, Ὁ ΤΙ

Asychis, ab
 a. 1056. ad
 1006: Vul-
 cani tem-
 plum exor-
 nat: pecu-
 niae sub eo
 inopia, et
 fides an-
 gusta: le-
 gem de
 mutuo
 quam dede-
 rit: pyra-
 mis ejus
 lateritia.

136.

^αίρέες γενέσθαι Ald. Mox ποι-
 ῆσαι μιν S.

^βπολλῶν S.V.

^γτε καὶ κάλλιστα F.

^δἐγγεγλυμμένους S.V. *figuras
 insculptas* Valla. cf. II. 124. 138.
 148. εὐ λελεγμένους F. εὐ γεγλ.
 vulgo.

^επολλῶ Gl. P. Mox ἀμαξίης S.
¹προσθεῖναι S. et mox τότε

pro τότε.

^βὑποθέντι S.

^ιSic M.S.V.P.K.F. Paris. καὶ
 μὴ Ald.

^ιμηδὲ] μήτ' S.V. Reiz. Schæfer.

^κπατρὶ Schæfer.

¹τὸν Steph. et seqq. cum S.

^{ιι}ἐστὶ τάδε λέγοντα S.V.

^ακατονοσθῆς M.K.P.b.d. κατο-
 νοθῆς Ald. R.a.c.F. κατονομασθῆς
 V.S. καταμέμφου Gl. in P.

°ΠΡΟΣΧΟΙΤΟ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥ ΤΩ ΚΟΝΤΩ, ΤΟΥΤΟ ΣΤΑΛΛΕΓΟΝΤΕΣ, ΠΛΙΝΘΟΥΣ ΕΙΡΤΣΑΝ, ΚΑΙ 15
ΜΕ ΤΡΟΠΩ ΤΟΙΟΥΤΩ ΕΞΕΠΟΙΗΣΑΝ. ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ
ΤΟΣΑΥΤΑ ΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙ.

137

Anysis, ab
a. 1006 ad
1004, ce-
cus: [inter
Anysin et
Sabacomet
Herodotus
non advertit
suas ipsius
rationes ar-
guere inter-
vallum po-
nendum
esse: ortum
confusionem
tollas ita:]
regno pul-
sus Anysis
ab hoste,
annis 1. post
ex insula
Elbone
progressus,
iterum im-
perat ab a.
954: Elbo
insula om-
nibus latuit
annos plus
D, usque
ad Amyr-

Μετὰ δὲ τούτον, βασιλεῦσαι ἄνδρα τυφλὸν ἐξ Ἀνύ-
σιος ἂ πόλιος, τῷ ὄνομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτου βασι-
λεύοντος ἐλάσαι ἔπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ ὁ Αἰθίοπας 20
τε καὶ Σαβακῶν ὁ τὸν Αἰθίοπων βασιλέα· τὸν μὲν δὴ
τυφλὸν τούτον οἴχεσθαι φεύγοντα εἰς τὰ ἔλεα· τὸν δὲ
Αἰθίοπα βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἔτεα πενήκοντα· ἐν
3 τοῖσι αὐτὸν τάδε ἀποδεξασθαι. ὅπως τῶν τις Αἰγυπτίων
ἁμάρτοι τι, κτείνειν μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλειν· τὸν δὲ 25
κατὰ μέγας τοῦ ἀδικήματος ἑκάστῳ ἡ δικάζειν, ἐπι-
τάσσοντα ἡχώματα χεῖν πρὸς τῇ ἐωυτῶν πόλι, ὅθεν
ἕκαστος ἦν τῶν ἀδικούντων. καὶ οὕτω ἐτι αἱ πόλεις
4 ἔγένοντο ὑψηλότεραι· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ἐχώσθησαν
ὑπὸ τῶν τὰς διώρυχας ὀρυζάντων, ἐπὶ Σισώστριος βα- 30
σιλέος· δεύτερα δὲ, ἐπὶ ταῦ Αἰθίοπος ἡ καὶ κάρτα ὑψη-
λαὶ ἐγένοντο. Ὑψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων ὁ τασσομένων ἐν
5 τῇ Αἰγύπτῳ ῥπολίων, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἡ μάλιστα μὲν
Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρὸν ἐστὶ Βουβάστιος

° πρὸς σχοῖτο P. προσέχοιτο V.S.
πρόσχοιτο edd. πρόσχοιτο Schæfer.

137.

ἂ Sic S.V.K.F. Paris. πόλιος
Ald.

ḃ Sic M.P.K.F.b.d. ἐς Αἴγ.
Ald. V.R.a.c. χειρὶ πολλῇ ἐς S.

Ḅ Αἰθίοπά τε καὶ Σαβακὸν S.V.
Αἰθίοπά Ald.

ḁ Sic F. Vulgo τῶν Αἰθ. β.
cum S.

Ḃ τι omi. S.V. ἁμάρτη τι F.

Ḅ αὐτὸν S.V.

Ḅ ἑκάστῳ P.K.F.

Ḃ δικάζοντα ἐπιτάσσειν F.m. sec.

Ḅ ἡχώματα χεῖν citat Suid. in
χώματα.

Ḅ οἰκούντων S.V. Vall.

Ḅ ἐγένοντο c.

Ḅ ὀρυζάντων om. S.V.

Ḅ καὶ κάρτα M.K.P.V.S.F.a.b.
καὶ om. c.d. vulg.

Ḅ γενομένων S.V. Vall.

Ḅ Sic K.F. Paris. πολέων
vulgo.

Ḅ Sic M.K.P. et F. ubi πόλις.
μάλιστα ἢ ἐν Βουβάστι πόλις S.V.
A.B.R. Ald. Mox ἱερὸν S.

- 6 ἀξιαπηγητότατον. μέζω μὲν ἴ γὰρ ἄλλα, καὶ πολυδα- 35
 πανώτερά ἐστι ἱρά· ἡδονῇ δὲ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλ-
 λον. ἡ δὲ Βούβαστις, κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, ἐστὶ
 138 Ἀρτεμις. Τὸ δὲ ἱρὸν αὐτῆς ὧδε ἔχει. πλὴν τῆς ἐσόδου,
 τὸ ἄλλο ἡσός ἐστι· ἐκ γὰρ τοῦ Νείλου διώρυχες ἐσέ-
 χουσι, οὐ^a συμμίσγουσαι ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐσό- 40
 δου τοῦ ἱροῦ ἐκατέρῃ ἐσέχει· ἡ μὲν, τῇ περιρρέουσα, ἡ δὲ,
 τῇ εὖρος εἰῶσα ἐκατέρῃ ἐκατὸν ποδῶν, δένδροσι κατὰ-
 2 σκιος. τὰ δὲ προπύλαια, ὕψος μὲν δέκα ὀργυιῶν ἐστὶ,
 τύποισι δὲ ἐξαπήχεσι ἐσκευάδεται ἀξίοισι λόγου. εἰν δ'
 ἐν μέσῃ τῇ πόλει τὸ ἱρὸν, κατοραῖται πάντοθεν περιϊόντι· 45
 αἶτε γὰρ τῆς ἠ πόλιος μὲν ἐκκεχωσμένης ὑψοῦ, τοῦ δ'
 ἱροῦ οὐ κεκινημένου, ὡς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, ἔσοπτόν ἐστι.
 3 περιβέει δ' αὐτὸ αἵμασι τὴν ἐγγεγλυμμένην τύποισι. ἐστὶ
 δὲ ἔσασθεν ἄλσος δενδρέων μεγίστων, πεφυτευμένον περὶ 50
 νηὸν μέγαν, ἐν τῷ δὴ τῷγαλμα ἐνι. εὖρος δὲ καὶ μῆκος
 4 τοῦ ἱροῦ ἑπάντη σταδίου ἐστί. κατὰ μὲν δὴ τὴν ἐσοδον,
 ἐστρωμένη ἐστὶ ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίου τρεῖς μάλιστα
 κη, διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ. εὖρος δὲ, ὡς
 ἠ τεσσάρων πλεῦρων· τῇ δὲ καὶ ἰτῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα 55
 οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει ἠ δ' ἐς Ἑρμῆω ἱρόν. τὸ μὲν
 139 δὴ ἱρὸν τοῦτο οὕτω ἔχει. Τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ
 2 Αἰθίοπος ὧδε ἔλεγον γενέσθαι. ὅψιν ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε
 ἰδόντα αὐτὸν, οἴχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκεε οἱ ἄνδρα ἐπι-

teum fu-
 gientem a.
 171
 450: inter-
 vallum :
 Sabaco Æ-
 thiops, ab
 a. 765 ad
 715: delicta
 non punit
 morte: ad
 aggeratio-
 nibus tollit
 solum ad
 urbes al-
 tius: des-
 criptio
 templi Dia-
 nm.

Sabaconis
 territi som-
 nio dioces-
 sus ex Æ-
 gypto.

^r Sic M.K.P.S.V.F. Paris. γὰρ
 καὶ ἄλλα vulgo.

138.

^a συμμίσγονται F.

^b Sic V.S.K.P. πόλεος edd.
 vett.

^c ἐκκεχυμένης Ald. ἐγκεχωσ. S.V.

^d ἔσοπτον M.K.P.S. ἔσοπρον F.
 ἔσοπτρον Ald.

^e μὲν ἄ. S.V.

^f Sic F.b. πεφυτευμένων vulg.

^g πάντα S. Mox ὁδὸς λίθου
 ἐστιν S.

^h τεσσάρων F.

ⁱ τῇδε d.

^k Sic Ald. S.V. Paris. ἐς om.
 M.K.P.F.

^l οὕτως F.S.

στάνα συμβουλευέιν, ^a τοὺς ἱρέας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλ- 60
³ λῆξαντα πάντας, μέσους ^b διαταμέειν· ἰδόντα δὲ τὴν
 ὄψιν ταύτην λέγειν αὐτὸν, ὡς πρόφασιν οἱ ^c δοκεῖοι ταύτην
 τοὺς θεοὺς ^d παραδεικνύειν, ἵνα ἀπεβήσας περὶ τὰ ἱρά,
 κακὸν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ἔστι
^e ποιήσειν ταῦτα· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον, ⁶⁵
⁴ ὁκόσον κεχρῆσθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ^f ἐκχωρήσειν. ἐν
 γὰρ τῇ Αἰθιοπίῃ εἰσὶν αὐτῷ τὰ μαντήϊα, τοῖσι χρέωνται
 Αἰθίοπες, ἀνεῖλε, ^h ὡς δέοι αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεύσαι
 ἕτεα πεντήκοντα. ὡς ὦν ὁ χρόνος οὗτος ἐξῆι, καὶ αὐτὸν
 ἢ ὄψις τοῦ ἐνυπίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ⁱ ἀπαλλάσσεται ⁷⁰
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ ^k Σαβακὼς. Ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι
 τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὶς τὸν τυφλὸν ^l ἄρχειν, ἐκ
 τῶν ἐλέων ἀπικόμενον· ἐνθα πεντήκοντα ἕτεα, ἦσαν χώ-
² στας σποδῶ τε καὶ γῆ, οἴκε. ὅπως γὰρ οἱ φοιτᾶν σῖτον
 ἄγοντας Αἰγυπτίων ὡς ἐκάστοισι προστετάχθαι ^b σιγῇ ⁷⁵
 τοῦ Αἰθίοπος, ἐς ^c τὴν θωρηκὴν κελεύειν σφέας καὶ ^d σπο-
³ δὸν κομίζειν. ταύτην ^e τὴν ἦσαν οὐδεὶς πρότερον ἐδυνάσθη
 Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν· ἀλλὰ ἕτεα ἐπὶ πλείῳ ἢ ἑπτακόσια
 οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι γενομένοι βα- ^{1;}

140
 Elbo In-
 sula.

139.

^a Citat Gregorius Dial. Ion.

67.

^b Sic M.K.P. διατάμνειν Gre-
 gor. διαταμεῖν F. διαταμεῖν Al.
 S. Valckenærius: "Ionice, ut
 "τάμνειν, scribebatur στράφειν et
 "τράπειν. Sed Dorica sunt, ut
 "puto, τράφειν et τράχειν: hoc
 "rarius, et Grammaticis tantum
 "observatum."

^c δοκέειν P.K.F.b.d.

^d παραδεικνύειν b.

^e ποιήσει F.

^f ἴσον S.V. qui mox ἄρχοντα
 pro ἄρξαντα.

^g ἐκχωρήσειν M.K.P.S.V.F.a.

b.d. ἐκχωρήειν edd. vett. c.

^h ὁ θεὸς οἱ S.V.

ⁱ ἀπαλλάσσεται F.c.d.S. Ald.

^k Σαβακὼς S.V.

140.

^l ἄρχειν om. F.

^m Cf. Thomas M. in v.

ⁿ τὴν om. ed. Wessel.

^o σπονδὸν S.

^p τὴν om. d. Dedi mox βασι-
 λείας cum S.

σιλέες Ἀμυρταίου· ὄνομα δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἑλβά⁸⁰ μέγαθος ⁸¹ ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.

- 141 Μετὰ δὲ ταῦτον, βασιλεῦσαι τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου, τῷ ὀνόματι εἶναι Σεθών· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων, ὥς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν ἄλλα τε δὴ ἄτιμα ποιῶντα ἐς αὐτοὺς, καί⁸⁵ σφεας ἀπελίσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν ⁸⁶ προτέρων βασιλείων δεδόσθαι ⁸⁷ ἐξαίρετους ἐκάστῳ δώδεκα ἀρούρας.
- 2 μετὰ δὲ, ⁸⁸ ἐπ' Αἰγυπτῶν ἐλαύνειν στρατὸν μέγαν Σαναχάριβον βασιλέα ⁸⁹ Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων. οὐκ ἔθελειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθεῖν· τὸν⁹⁰ δὲ ἱρέα ἐς ἀπορίην ⁹¹ ἀπειλημένον, ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον, πρὸς τῷγαλμα ⁹² ἀποδύρεσθαι οἷα κινδυνεύει παθεῖν.
- 3 ἐλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, καὶ οἱ δοῖται ἐν τῇ ⁹³ ὄψι, ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὥς οὐδὲν κείσεται ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν· αὐτὸς γάρ οἱ⁹⁵
- 4 ⁹⁴ πέμψειν τιμωροὺς. τούτοις ⁹⁵ ἰδὲ μιν πίσυνον ⁹⁶ τοῖσι ἐνυπνίοις, παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς βουλομένους οἱ ἔπεισθαι, στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ· ταύτῃ γάρ εἰσι αἱ ἐσβολαί· ἔπεισθαι δὲ οἱ τῶν μαχίμων μὲν οὐδένα

Sethon, Vulcani sacerdos, rex ab a. 715 ad 671: militarem ordinem secus tractat: belli a Sanacharibo illati a. 712 exitus memorabilia.

¹ Ἑλκῶ P. Eton. b. Ἑλκῶ d. vid. Steph. Byz. in v.

² Sic V.P.M.K.F.a. δὲ om. c. edd. vett. δὲ absque ἐστὶ S.

141.

³ πρόσθεν V.S. Mox βασιλείων F.S.

⁴ ἐξαίρετως S. cum vulg. consentit Eustath. II. β'. p. 210, 1. = 159, 2.

⁵ ἐπ' Αἰγύπτου P. e corr. F. Parum refert: prius significat contra, adversus Ægyptum; alterum Ægyptum versus. SCHW.

⁶ Vid. Joseph. Antiq. X. 1, 4. Eustath. II. α'. p. 35, 2 = 26, 35.

Mox οὐκ ἔθελειν S.

⁷ Ita legendum docuit Wes-seling. conferens ἀπειληθέντα ἐς ἀπορίην I. 24. Addit Schweigh-seuser. VIII. 109. IX. 34. ἀπειλημένον F.S. et al. cum edd.

⁸ Sic S.M.K.P.F. Paris. ἀποδύρεσθαι Ald. al. Mox κινδυνεύειν S.

⁹ ὄψι M.P.K. ὄψει S.F. al. Tum θαρσύνειν S. et τῶν Ἀραβίων.

¹⁰ πέμψει P.K. πέμψαι F.d.

¹¹ Sic P.K.M.V.S.F.a.b.d. μὲν δὴ c. Ald.

¹² τοῖσι Αἰγυπτίοις S.V. Mox Αἰγυπτίοις F. pr. m.

ἀνδρῶν, καπήλους δὲ, καὶ ¹χειρώνακτας, καὶ ἀγοραίους
 5 ἀνθρώπους. ἐθαῦτα ἀπικομένους, τοῖσι ἐναντίοις αὐ-
 τοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς ^mἀρουραίους, κατὰ μὲν
 φαγέειν τοὺς φαρετρεῶνας ⁿαὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα·
 πρὸς δὲ, τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε τῇ ὑστεραίῃ φευ-
 6 γόντων σφέων, ^oγυμνῶν ὅπλων, πεσέειν πολλούς. καὶ 5
 οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔστηκε ^pἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίσ- 173
 του λίθινος, ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν, λέγων διὰ γραμ-
 μάτων τάδε· ΕΣ ΕΜΕ ΤΙΣ ὈΡΕΩΝ, ΕΤΣΕΒΗΣ
 ΕΣΤΩ.

142

legni Æ-
 gyptii a
 Æene ad
 Iethonem
 stas, anno-
 um 1564:
 ntra id
 tempus ini-
 tium vagi
 anni bis in
 estatem,
 vis in hie-
 nem inci-
 lisce.

Ἐς μὲν τοσούδε τοῦ λόγου Αἰγύπτιοί τε καὶ ^aοἱ ἱερεῖς 10
 ἔλεγον, ἀποδεικνύντες, ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως ἐς τοῦ
 Ἡφαίστου τὸν ἱεῖα τοῦτον τὸν τελευταῖον βασιλεύσαντα
^bμία τε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίας ἀνθρώπων
 γενεὰς γενομένας, καὶ ἐν ταύτῃσι ἀρχιρέας καὶ βα-
 2 σιλέας ἑκατέρους τοσούτους γενομένους. καὶ τοὶ τριη- 15
 κόσιαι μὲν ^cἀνδρῶν γενεαὶ δύναται μύρια ἕτεα· γενεαὶ
 3 γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἑτέα ἐστί. μῆς δὲ καὶ τεσ-
 σεράκοντα ^dἐπὶ τῶν ἐπιλοίπων ^eγενέων, αἱ ἐπῆσαν τῇσι
 τριηκοσίῃσι, ἐστὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκόσια καὶ χίλια
 4 ἕτεα. οὕτω ἐν μυρίοις τε ἕτεσι καὶ χιλίοις, ^fκαὶ πρὸς, 20
 τριηκοσίοις τε καὶ τεσσεράκοντα, ἔλεγον θεὸν ἀνθρω-
 ποιῖδ' οὐδ' ἄνθρωπον γενέσθαι· οὐ ^gμέντοι οὐδὲ πρότερον, οὐδὲ

¹ χειρώνακτας S.V.

^m ἀρουραῖους S.V.

ⁿ αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

^o Sic S.V. Ald. R.a.c. Eu-
 stath. γυμνῶν ἀνέπων M.P.K.F.
 b.d.

^p ἐν om. S.V. Mox τῆς om. S.
 142.

^a οἱ om. S.V.

^b μίαν] μίαν S.F. qui mox τεσ-
 sar. Paulo post, ἀρχιρέας S. et

τοσούτους ἑκατέρους.

^c γενεὰ ἀνδρῶν P.K.S.V. cf.
 Eustath. II. α'. p. 97, 31=73,

22. Supra τῶν om. S.

^d ἐπὶ τῶν P.K.F.d.

^e γενέων M.P.K.V.S.F. Paris.
 γενέων edd. vett. Mox οὕτως ἐν
 μυρίοις ἕτεσι τε S.

^f Sic S.V.b.d. cf. Wessel. ad
 I. 156. πρὸς al. om.

^g μὲν οὐδὲ S.V.

ὑστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι Αἰγύπτου βασιλεῦσι γενο-
 5 μένοισι, ἔλεγον ^h τοιοῦτον οὐδέν. Ἐν τοίνυν τούτῳ τῷ
 χρόνῳ ⁱ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡβῶν τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι· ²⁵
^k ἔθα τε νῦν καταδύεται, ἐνθεῦτεν δὲ ^l ἐπαντεῖλαι· καὶ
 ἔθεν νῦν ^m ἀνατέλλει, ἐθαῦτα δὲ ⁿ καταδύναι· καὶ
 οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὀπὸ ταῦτα ἐτεροιωθῆναι, οὔτε
 τὰ ^p ἐκ τῆς γῆς, οὔτε τὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ σφι γινόμενα,
 οὔτε τὰ ἀμφὶ νάουσους, οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους. ³⁰

143 Πρῶτερον δὲ Ἑκαταίῳ τῷ λογοποιῷ ἐν ^a Θήβῃσι ^b γενεη-
 λογήσαντί τε ἑαυτὸν, καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατρίην εἰς ἐκ-
 καιδέκατον θεὸν, ἐποίησαν οἱ ἱεῖες ^c τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ
² ἐμοὶ ^d οὐ γενεηλογήσαντι ἑμᾶυτόν. ἔσαγαγόντες εἰς τὸ
 μέγαρον ἔσω, ἐὼν μέγα, ἐξηριθμέον δεικνύντες κολοσσούς ³⁵
 ξυλίνους τοσοῦτους ὅσους περ εἶπον· ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκασ-
 τος αὐτοῖσι ^e ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ζώης ^f εἰκόνα ἑαυτοῦ.
³ ἀριθμύοντες ὧν, καὶ δεικνύντες οἱ ἱεῖες ἐμοὶ, ἀπεδείκνυσαν
 παῖδα πατρὸς ^g ἑαυτῶν ἕκαστον ἑόντα, ἐκ τοῦ ἀγχιστα
 ἀποθανόντος τῆς εἰκόνος ^h διεξιόντες διὰ πασέων, ἕως οὔ ⁴⁰
⁴ ἀπέδεξαν ἀπάσας αὐτάς. Ἑκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι
 ἑαυτὸν, καὶ ⁱ ἀναδήσαντι εἰς ἐκκαιδέκατον θεὸν, ἀντεγενεη-
 λόγησαν ἐπὶ τῇ ἀριθμῇσει, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ

Hecateum
 gloriantem
 de origine
 divina, re-
 fellunt sa-
 cerdotes
 Aegyptii:
 summo-
 rum sacer-
 dotum co-
 lossi Thebis
 in templo
 cccxlv;
 Piromis ex
 Piromide.

174

^h οὐδὲν τοιοῦτο aut τοιοῦτον P.K.
 S.V.F.

ⁱ Citat Thomas M. v. 'Εξ.

^k ἔθα τε—ἐπαντεῖλαι om. S.V.

^l ἐπαντεῖλαι b.

^m Sic M.P.K.V.S.F. Paris.
 ἀντέλλει edd. vett. cum Schæfero.

ⁿ καταβῆναι c. Ald.

^o ὑπὸ ταῦτα om. d.

^p ἀπὸ γῆς S. et mox ἀπὸ τοῦ πο-
 ταμοῦ.

143.

^a Θήβῃσι F.

^b Sic a. te vulgo om. post
 ἀναδήσαντι inseruit Ald. ἀναδή-

σαντά τι F. γενεηλογήσαντι τὴν
 πατρίην mediis om. S.

^c τοῦ Διὸς om. d.

^d Sic Vall. M.P.K.R.S.F. Pa-
 ris. συγγενηλογ. edd. vett. Mox
 ζώης S.

^e Sic M.P.K.F.b.d. ἵστα S.V.
 a.c. Ald.

^f εἰκόνας b. Mox μοι S.

^g ἑαυτῶν ἕκαστον S.P.V.F. Pa-
 ris. ἕκαστον ἑαυτὸν vulgo.

^h διεξιόντες om. V.S. διὰ—αὐ-
 τὰς om. M.P.K.F. Mox εἰς αὐ S.

ⁱ ἀναδήσαντι ἑαυτὸν F. Mox γε-
 νίσθαι ἀπὸ θεοῦ S.

5 θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον. ἀντεγενεολόγησαν δὲ ὧδε, φά-
μενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν Πέρωμιν ἐκ Πιρώμιος γε-
γονέναι. ¹ἔς δὲ τοὺς πέντε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκο-
σίους ²ἀπέδεξαν κολοσσούς Πέρωμιν ἐκ Πιρώμιος γε-
νόμενον, καὶ οὔτε ἐς θεὸν, οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς.

6 Πέρωμις δὲ ἐστὶ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς κάγα-
θός. Ἡδὴ ὧν, τῶν αἰ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυ-
σαν σφεας πάντας ἔοντας, θεῶν δὲ πολλὸν ³ἀπαλ-
2 λαγμένους. τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν ⁴τούτων θεοὺς
εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντας, ⁵οἰκέοντας ἅμα τοῖσι
ἀνθρώποισι· καὶ τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν ⁶κρατέοντα εἶναι·
3 ⁷ὑστάτον δὲ αὐτῆς βασιλεῦσαι Ὀρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, 55
τὸν Ἀπόλλωνα Ἑλληνες ὀνομάζουσι· τούτον, ⁸καταπαύ-
σαντα Τυφῶνα, βασιλεῦσαι ὑστάτον Αἰγύπτου. Ὀσίρις
δὲ ἐστὶ Διόνυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.

Ἐν Ἑλλήσει μὲν νυν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζονται εἶναι
4 ⁹Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν· παρ' Αἰγυπτίοισι 60
δὲ Πάν μὲν ἀρχαῖστας, καὶ τῶν ὀκτὼ ¹⁰τῶν πρώτων
λεγομένων θεῶν Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων, τῶν δώδεκα
λεγομένων εἶναι· Διόνυσος δὲ, τῶν τρίτων, οἱ ἐκ τῶν

I 44
Olim Dii
reges: quo-
rum postre-
mi Osiris,
Typhon et
Oros: Oai-
rin Bac-
chum esse;
Orum, A-
pollinem.

I 45
Vetustissi-
mam apud
Ægyptios
ætatem
esse Panis:
mediam,
Herculis;
[2, 43] mi-

^k ἐκάστῃ S.V. Vall.

¹ ἔς ἐκαστούς S.V.

² ἀπὸ τῶν γεγονότων αὐτοῦ S.V. Vall.
Mox Πέρωμιν ἐκ Πιρώμιος γενόμενον
S.V. Vall. Vulgo Πέρωμιν ἐκπο-
μαζόμενον cum F. Paris.

144.

^a ἀπὸ τῶν γεγονότων S.V. Athenag.
Legat. c. 24. Supra πάντας om.
Athenag.

^b τούτων om. d.

^c Sic S.V. Vall. d. Vulgo οὐκ
ἔντας. cf. c. 156. "Apud Athe-
nagoram οὐκ ἔντας editur: sed
"nescio an hoc ab editoribus
"ex vulgatis Herodoti libris

"illi sit obtrusum: in latina
"quidem versione Gesneri le-
"gitur, una cum hominibus ha-
"bitantes." SCHWEIGH. οὐκ ἔν-
τας Athenagoræ mss. Oxon.

^d κραταίοντα S.V.

^e ὑστέρον Athenag. Steph. marg.

^f Cf. Eustath. II. β' p. 346,
17 = 262, 8. ζ' p. 629, 39 =
484, 49.

145.

^a Vid. Plutarch. II. p. 857.
Arrian. Anab. II. 16.

^b τῶν πρώτων λεγομένων om. S.V.
θεῶν εἶναι Ald. c. qui mox om.
εἶναι ante Διόνυσος.

2 ²δυώδεκα θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλεῖ μὲν δὴ ὅσα αὐτοὶ Αἰ- 65
 γύπτιοί φασι εἶναι ἔτεα ἐς Ἄμασιν βασιλέα, δεδήλωταί
 μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἔτι τούτων ἑπλέονα λέγεται εἶναι,
 Διονύσω δ' ἐλάχιστα τούτων· καὶ τούτῳ πεντακισχίλια
 3 καὶ μύρια λογιζονται εἶναι ἐς Ἄμασιν βασιλέα. καὶ
 ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως φασὶ ἐπίστασθαι, αἰεὶ τε 70
 4^d λογιζόμενοι, καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα. Διο-
 νύσω μὲν νῦν τῷ ἐκ Σήμελης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γε-
 νέσθαι, κατὰ ἑξακόσια ἔτεα καὶ χίλια μάλιστα ἔστι ἐς
 ἐμέ· Ἡρακλεῖ δὲ τῷ Ἀλκμήνης, κατὰ εἰνακόσια ἔτεα· 175
 5 Πανὶ δὲ τῷ ἐκ Πηνελόπης, (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Ἑρμείω 75
 λέγεται γενέσθαι ὑπὸ Ἑλλήνων ὁ Πάν·) ἐλάσσω ἔτεά
 ἔστι τῶν Τρωϊκῶν, ἑ κατὰ τὰ ὀκτακόσια μάλιστα ἐς
 146 ἐμέ. Τούτων ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι τοῖσι τις
 πείσεται λεγομένοις μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ ^aαὐτῶν 80
 2 γνώμη ἀποδεδεκται. εἰ μὲν γὰρ φανεροὶ τε ἐγένοντο καὶ
 κατεγῆρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι, κατάπερ ^bἩρα-
 κλέης ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος, καὶ δὴ καὶ Διόνυσος
 ὁ ἐκ Σήμελης, καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηνελόπης γενόμενος, ἔφη
 ἂν τις, καὶ τούτους ἄλλους, ἑ ἄνδρας γενομένους, ἔχειν 85
 3 τὰ ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγεγονότων θεῶν. νῦν δὲ Διό-
 νυσόν τε λόγουσι οἱ Ἕλληνες, ὡς αὐτίκα γενόμενον ἐς τὸν
 μηρὸν ^dἐνεγράψατο Ζεὺς, καὶ ἤνεικε ἐς Νύσαν τὴν ὑπὲρ
 Αἰγύπτου εἶσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίῃ· καὶ Πανὸς γε περὶ οὐκ

nimam,
 Bacchi:
 apud Græ-
 cos Bac-
 chus natus
 circiter an.
 1544;
 Hercules,
 circiter an.
 1384;
 Pan, tem-
 pore aliquo
 post an.
 1284.

Herodoti
 Ægyptio-
 rum opinio
 de ortu bo-
 rum Deo-
 rum apud
 Græcos.

^c πλείονα P.K.F. πλέονα τούτων S.

^d ψηφίζόμενοι gl. in P.

^e Sic M.K.P. ἔτεα om. S. al.
 ἐννακόσια S. Ἡρακλεῖ δὲ usque ad
 fin. cap. om. F.

^f Sic plerique cum Eustath.
 Od. β. p. 1435, 57=82, 18. ἐκ
 om. S.V.

^g τὰ om. Ald. b.d.V.S.F. m.
 sec.

146.

^a αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^b Ἡρακλῆς F.a.

^c Sic F. Vulgo γενομένους ἄν-
 δρας Mox νῦν τε S.

^d ἀνεγράψατο S. Eustath. Dio-
 nys. 1153. ἐγράψατο K. ἐράψατο
 F. Mox Νύσαν S.V.P.K.F. Pa-
 ris. Νύσαν vulgo cum Eu-
 stath.

4 ἔχουσι εἰπεῖν ὅκη ἐτράπετο γενόμενος. ἔθ' ἡλ' αὖ μοι ὦν γέ-90
 γονε, ὅτι ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων τὰ οὐνό-
 ματα, ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν· ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο χρόνου,
 ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν. Ταῦτα μὲν
 νυν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι.

I 47

Notitia re-
 rum in Æ-
 gypto de-
 hinc gesta-
 rum, jam
 certior:
 xii reges
 creati ab a.
 671, Ægy-
 ptum in to-
 tidem par-
 tes divisam
 regunt:
 eorum in-
 ter se pacta,
 et metus
 ex oraculo.

Ἔσα δὲ οἱ ἄτε ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ Αἰγύπτιοι λέ-95
 γουσι, ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοις, κατὰ ταύτην τὴν
 χώραν γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσέσται δέ τι ἂν
 2 τοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιοι
 μετὰ τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα, (οὐδένα
 γὰρ χρόνον οἷοι τε ἦσαν ἄνευ βασιλέως διαιτᾶσθαι,) ἐ-
 στήσαντο δωδέκα βασιλέας, ἃ δωδέκα μοίρας δασά-1
 3 μνοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι ἐπιγαμίας ποιησάμενοι,
 ἐβασίλευον, νόμοισι τοιοῖδε χρεώμενοι, μήτε καταίρειν
 ἀλλήλους, μήτε πλεόν τι δίζησθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ
 4 ἐτέρου, εἰναί τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἵνεκα
 τοὺς νόμους τούτους ἐποιεῦντο, ἡσχυρῶς περιστέλλον-
 τες. ἐκέχρητό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς
 τὰς τυραννίδας “τὸν χαλκῇ φιάλῃ σπείσαντα ἑαυτῶν
 “ ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύ-
 “ σειν Αἰγύπτου.” ἔς γὰρ δὴ τὰ πάντα ἱρὰ συνελέ-
 10 γοντο. Καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ
 δόξαν δέ σφι, ἐποίησαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς

I 48

Labyrin-
 thum edi-

εἰ δὴ μοι ἐγένοντο S.V.

147.

α τε om. M.K.P.F. Wessel.

β Sic S.M.K.P.F. Paris. αὐ-
 τοῖς vulgo.

γ οἷον V. Mox βασιλέως cum S.

δ Sic S.V. Vulgo ἐς δ. μ. cf.
 Valcken. ad VII. 121. Adde IV.
 148. et Schæfer. ad Bosii Ellipse.
 p. 683=427. SCHWEIGER.

ε Sic Reizius. τοιοῖδε M.S.V.

P.K. Vulgo τοιοῖδε.

εἰ τῶν δὲ F.

ε ἐποιεῦντο F.

η ἡσχυρῶς S.V. qui mox cum
 F. ἐκέχρητο, probante Wessel. et
 conferente c. 151. III. 64. VII.
 220. ἐκέχρητο Ald.

ι αὐτῶν] αὐτῶν F. om. S.

κ ἐν τῷ] ἐν S.V.

λ ὡς γὰρ S. ὡς γὰρ V. ὡς γὰρ δὴ
 τὰ πάντα ἐς ἱρὰ σ. Schæferus.

λίμνης τῆς ^aΜοίριος, κατὰ Κροκοδείλων καλεομένην πό-
 λιν μάλιστά κη κείμενον· τὸν ἐγὼ ἤδη ^bἶδον λόγου μέζω.
² εἰ γὰρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ^cἔργων ἀπό-
 δεξιν συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόνου ^dτε ἂν καὶ δαπά-
 νης φανείη εἶντα τοῦ λαβυρίνθου τούτου· καὶ τοὶ ἀξιόλο-
 γός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ^eἐστὶ νῆος, καὶ ὁ ἐν Σάμῳ
 ἦσαν μὲν νυν καὶ αἱ πυραμίδες λόγου μέζονες, καὶ πολ-
 λῶν ἐκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ ^fμεγάλων
 ἀνταξίη· ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερ-
³βάλλει. τοῦ γὰρ δωδέκα μὲν εἰσι αὐλαὶ κατὰστεγοί,
 ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἐξ μὲν πρὸς ^gβορέῳ, ἐξ δὲ πρὸς
 νότον τετραμμέναι συνεχεές· τοῖχος δὲ ^hἔξωθεν ὁ αὐτός
⁴σφεας περιέργει. οἰκήματα δ' ⁱἐνέστι διπλᾶ, τὰ μὲν,
⁵ὑπόγαια, τὰ δὲ, μετέωρα ^jἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια ἀριθ-
 μὸν, ^kπεντακοσίων καὶ χιλίων ἐκάτερα. τὰ μὲν νυν
 μετέωρα τῶν οἰκημάτων αὐτοὶ τε ^lὀρέομεν διεξιόντες, καὶ
 αὐτοὶ θεσπόμενοι λέγομεν· τὰ δὲ ^mαὐτῶν ὑπόγαια λό-
⁵γοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ γὰρ ἐπεστωῶτες τῶν Αἰγυπτίων
 δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον, φάμενοι θήκας αὐτοῖσι
 εἶναι τῶν τε ἀρχὴν τὸν λαβύρινθον ⁿτοῦτον οἰκοδομησα-

176
 ficant, opus
 majus
 quam vel
 pyramides :
 ejus et py-
 ramidis
 quam ad-
 junctam
 habet, de-
 scriptio

148.

^a Μύριος S.V. Mox κροκοδείλου S.

^b ἶδον F.

^c ἔργα S. cf. Eustath. II. p. 286, 38=217, 5.

^d τὸ ἂν V. τὰ ἂν τῆς δαπάνης S.

^e νέος ἐστὶ S.V. Supra ἀξιόλο-
 γός δε (sic) S.

^f Sic S.K.P.V.M.F.b. μεγίσ-
 των R.a.c. Ald. Wessel. Mox αἱ
 αὐλαὶ S.

^g Sic M.P.K.F. Al. βορέην cum
 a.c.S.

^h ἔξωθεν om. S.V.

ⁱ Sic R.M.V.P.K.F. Paris. ἰπ'

ἐκείνησι S. Ald.

^k Videtur aut πεντακόσια καὶ
 χίλια corrigendum, aut tali quo-
 dam modo, πεντακοσίων καὶ χιλίων
 ἐκατέρων εἶντων. SCHWEIGH.

^l Sic Reizius e corr. Wesse-
 lingii, citantis II. 106. V. 40.
 Heraclitum Clement. Al. Strom.
 III. p. 520. cf. Koen. ad Gre-
 gor. Dial. Ion. 23. ὀρέομεν S.F.
 ὀρῶμεν P.K. ὀρέομεν edd. pleræ-
 que.

^m αὐτέων] αὐτῶν F.S.

ⁿ ταύτων M.P.K. Vulgatum
 habent F.a.c. al.

6 μέγαν βασιλέαν, καὶ τῶν ἱρῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν
 μὲν κάτω πέρι οἰκημάτων ἀκοῇ παραλαβόντες λέγομεν
 7 τὰ δὲ ἄνω, μέζονα ἀνδραπήτων ἔργων, αὐτοὶ ὀρέομεν. αἵ
 τε γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν ὀστεγῶν, καὶ οἱ ἔλγμοι διὰ
 τῶν αὐλέων ἐόντες ποικιλαῦτατοι, θῆυμα μυρίον παρείχοντο
 ἐξ αὐλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιῶσι, καὶ ἐκ τῶν οἰκη-
 μάτων ἐς παστάδας, ἑς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν
 παστάδων, καὶ ἐς αὐλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων.
 8 εὐροφὴ δὲ πάντων τούτων, λυθίη, κατάπερ οἱ τοῖχοι· οἱ
 δὲ τοῖχοι, τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι. αὐλὴ δὲ ἑκάσ-
 τη, περίστυλος, λίθου λευκοῦ ἀρμοσμένου τὰ μάλιστα.
 9 τῆς δὲ γυνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμῖς
 τεσσαρακοτὸργυιος, ἐν τῇ ἕζωα μεγάλα ἐγγεγλυπται·
 ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιῖται.

149

Lacus Mæ-
 ridia, ipso
 labyrintho
 admirabi-
 lior: ejus
 magnitudo,
 situs, alti-
 tudo: pyra-
 mides in ea
 duæ, utra-
 que colos-
 sum ges-
 tante: men-
 sura inter-
 vallorum:
 quantus ex

Τῷ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐόντος τοιούτου, θῆυμα ἔτι
 μέζον παρέχεται ἡ Μοίριος καλεομένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ
 λαβυρίνθος οὗτος οἰκοδομεῖται. τῆς τὸ περίμετρον τῆς πε-
 ρόδου εἰςὶ στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, σχαίνων ἑξ-
 ἡκοντα ἐόντων ἴσῳ καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θά-
 2 λασσαν. κέεται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς ὁ βορρῇ τε καὶ
 νότον, εὐστα βάθος, τῇ βαθυτάτῃ αὐτῇ ἐαυτῆς, πεντη-
 3 κοτὸργυιος. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ ὀρυκτὴ, αὐτὴ
 δηλοῖ. ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη ἐστᾶσι δύο!

ο βασιλέαν] βασιλέαν F.S.

ῥ Sic Reiz. ἱρῶν S.V. ὀρέο-
 μεν F. ὀρέομεν edd. plerique.

ἡ γυνίη V.S.

ῥ εἰλεγμένοι P.K.F. Mox πα-
 ρείχοντο S. et ἐς τὰς παστάδας.

ῥ ἐστεγασμένας ἄλλας, ἐκ τῶν
 παστ. δι' ἐς τὰς αὐλὰς S. ἐστέγασ-
 ται V.

ῥ ἄλλας om. V. ed. Gron.

ῥ οἱ δὲ τοῖχοι om. V.S. qui mox

τύπων γεγλυμ.

ῥ ἑκάστη—τῆς δὲ om. S.V.

ῥ ἕζωα S.V.P.

ῥ αὐτὴν—τοιούτου c. 149. om.
 S.V.

149.

ῥ πᾶρατιν ἡ Μοίριος V.S.

ῥ βορρῇ V.S. Alii βορέην. Supra
 κέεται S.

ῥ αὐτὴ om. F.

πυραμίδες, τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσαι πενήκοντα ὀργυιάς
 ἑκατέρη, καὶ τὸ κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον ^α τοσούτο·
 καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπασσι κολοσσὸς λίθινος, κατήμενος
 4 ἐν θρόνῳ. οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰσὶ ἑκατὸν ὀργυιῶν,
 αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαί ^ε δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξαπλῆθρον· 60
^ε ἑξαπέδου μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, καὶ τετραπή-
 χεος· ^δ τῶν ποδῶν μὲν τετραπαλαιίστων ἐόντων, τοῦ δὲ
 5 πήχεος, ἑξαπαλαιίστου. Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ,
 αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι· ἀνὺδρος γὰρ δὴ δεινῶς ἐστὶ ταύ-
 τη· ἐκ τοῦ Νείλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσθῆκται, καὶ ἑξ 65
 μὲν μῆνας ἔσω ῥέει ἐς τὴν λίμνην, ἑξ δὲ μῆνας ἔξω ἐς τὸν
 6 Νεῖλον αὐτίς. καὶ ἐπεὰν μὲν ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ τότε τοὺς
 ἑξ μῆνας ἐς τὸ βασιλῆιον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἑκάσ-
 την τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων· ἐπεὰν δὲ ἐσὶ τὸ
 150 ὕδωρ ἐς αὐτὴν, εἴκοσι μνέας. Ἐλεγον δὲ οἱ ἐπιχώριοι 70
 καὶ ὡς ἐς τὴν Σύρτιν ^α τὴν ἐν Λιβύῃ ἐκδιδοί ἡ λίμνη αὕτη
 ὑπὸ γῆν, ^β τετραμμένη τὸ πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν ^γ μεσό-
 2 γαιαν παρὰ τὸ ὅρος τὸ ὑπὲρ Μίμφιος. Ἐπεὶ τε δὲ τοῦ
 ὀρύγματος τούτου οὐκ ὤρεον τὸν χεῖν οὐδαμῶς ὄντα, 75
 ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν, ^δ εἰρόμην τοὺς ἀγχιστα οἰκέσθ-
 3 τας τῆς λίμνης, ὅκου εἴη ὁ χεῖς ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρα-
 σάν μοι ἵνα ἐξεφορήθῃ, καὶ εὐπετέως ἔπειθον· ἥδεα γὰρ
 λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίῳ πόλι γενόμενον ἕτερον

lacu pisci-
um pro-
ventus.

Lacum
subterra-
neo ventu
in Syrtin
exire: ter-
ram effos-
sam, jac-
tam esse
in Nilum:
fures qui
Sardanapa-
li thesauros
Nini com-
pilassent,
idem fe-
cisse.

^a Sic a. Vulgo τοσούτον cum S.

^e τοῦτ' S.V.

^f δίκαιαι om. V.S.

^g ἑξαπέδου S.V.M.P.K. ἑξαπέ-
δου Ald. F.a.c.

^h τῶν ποδῶν δὲ S.

ⁱ τῇ om. F.

150.

^a Sic V.S.a. Ald. τὴν ἐς Λιβύην
M.P.K.F.b. Gron. Wess.

^b τετρημένη F.

^c μεσογίαν S.V. Mox ὅρων pro
ὤρεον S.

^d Sic Wessel. εἰρήμην V.S. ἡρέ-
μην vulgo.

^e ἥδε γὰρ λόγον F. λόγον item
b.d.

^f Sic M.K.a.c. ἕτερον τοιοῦτον
P.S.V.F.b. ἕτερον τι τοιοῦτο Ald.
Schaefer.

4 τοιοῦτο. τὰ γὰρ ^ε Σαρδαναπάλλου τοῦ Νίνου ^β βασιλέως ⁸⁰
 χρήματα, ^ι ἔοντα μεγάλα, καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυ- ¹⁷⁸
 5 ροῖσι ^κ καταγαίοισι, ἐπενόησαν κλῶπες ἐκφορῆσαι. ἐκ
 δὴ ὧν τῶν σφετέρων οἰκίων ἀρξάμενοι οἱ κλῶπες, ὑπὸ
 6 γῆν ^ι σταθμεύοντες ἐς τὰ βασιλῆα οἰκία ^μ ὄρυσσον. τὸν
^ν δὲ χοῦν τὸν ^ο ἐκφορεόμενον ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ὅπως ⁸⁵
^ρ γένοιτο νῦξ, ἐς τὸν Τίγριν ποταμὸν, παραρρέοντα τὴν
 Νῖνον, ἐξεφόρεον· ἐς ὃ κατεργάσαντο ὃ τι ἐβούλοντο.
 7 τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ τὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ λίμνης
 ὀρυγμα γενέσθαι· πλὴν οὐ νυκτὸς, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην
 ποιούμενον· ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους, ⁹⁰
 ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν· ὃ δὲ, ὑπολαμβάνων, ἔμалле δια-
 χεῖν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται ὀρυχθῆναι.

Τῶν δὲ ^α δώδεκα ^β βασιλέων δικαιοσύνην χρεωμένων,
 ἀνὰ χρόνον ὥς ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τῇ
 ὑστάτῃ τῆς ὀργῆς μελλόντων κατασπείσειν, ὃ ^β ἀρχιερεὺς ⁹⁵
^ο ἐξένεικε σφί φιάλας χρυσίας, τῇσί περ ἐάθισαν σπέν-
 2 δειν, ἀμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ, ἑνδεκα, δώδεκα εἶναι. ἐν-
 θαῦτα ὥς οὐκ εἶχε φιάλην ὃ ἔσχατος ἐστέως ^δ αὐτῶν
^ο Ψαμμίτιχος, περιελόμενος τὴν κυνὴν, εἶδεν χαλκὴν,
 3 ὑπέσχε τε καὶ ἔσπενδε. κυνέας ^ε δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ^ε ἄ-

^ε Σαρδαναπάλλου M.K.P. Paris.
 et sic Maximus Tyr. X. 9. Philo
 Jud. II. p. 536. Lucian. Dea
 Syr. 40. Scaliger ad Euseb. p.
 63. Sic etiam Justinus et Oro-
 sius. Alii Σαρδαναπάλλου cum S.

^β βασιλῆος] βασιλέως F.S.

^ι ἔοντα μεγάλα χρήματα P.K.S.
 V.F.a.

^κ καταγαίοισι V.S.

^ι Sic K.V.S.F.a. Al. σταθμε-
 ὄμενοι.

^μ Sic S.V. Schaefer. ὄρυσσον
 vulgo.

^ν δὲ om. F.

^ο Sic M.K.P.F. Paris. Alii
 ἐκφερόμενον cum S.

^ρ γένοιτο S.V.

151.

^α βασιλῆων] βασιλέων F.S.

^β ἀρχιερεὺς F.a.

^γ ἐξένεικε S.V. qui mox ἐάθη-
 σαν.

^δ αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^ε Ψαμμίτιχος S.V.P.K. Athe-
 naeus. Ψαμμίτιχος F. Paris. cf.
 C. 2.

^ε Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
 γὰρ καὶ Ald.

^ε πάντες F.a.S. Ald.

151
 Hammeti-
 hus, xii.
 egum u-
 ius, quare
 ceteris in
 alustria
 elegatus.

παντες ἐφόρεον ^hτε βασιλείες, καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχον-
 1τες. Φαμμίτιχος ⁱ μὲν νυν οὐδενὶ δολερῶ νόμῳ χρεώμενος,
 4 ὑπέσχε τὴν κυνέην. οἱ δὲ, ^kἐν φρενὶ λαβόντες τό τε ποιη-
 θέν ἐκ Φαμμιτίχου, καὶ τὸ χρηστήριον ὃ τι ^lἐκέχρητός
 σφι, τὸν χαλκῆ σπείσαντα αὐτῶν φιάλῃ, τοῦτον ^mβα-
 σιλέα ἔσθθαι μῶνον Αἰγύπτου· ἀναμνησθέντες τοῦ ⁿχρησ-
 μοῦ, κτεῖναι μὲν οὐκ ἐδικαίωσαν Φαμμίτιχον, ὥς ἀνέυ-
 ρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιῆς ^oπρονοίης αὐτὸν ποιή-
 σαντα· ἐς δὲ τὰ ἔλεα ἔδοξε σφι διῶξαι, ψιλώσαντας ¹⁰
 τὰ πλεῖστα τῆς ^pδυνάμιος· ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ^qὀρμεώμενον
 152 μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ. Τὸν δὲ Φαμμίτι-
 χον τοῦτον, πρότερον ^aφεύγοντα τὸν Αἰθίοπα Σαβακῶν,
 ὅς οἱ τὸν πατέρα ^bΝεκὼν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα
 τότε ἐς Συρίην, ὡς ἀπαλλάχθη ἐκ τῆς ^cὄψιος τοῦ ὀνείρου ¹⁵
 ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον Αἰγυπτίων οὔτοι οἱ ἐκ νομοῦ ^dτοῦ
 2 Σαῖτέω εἰσι. μετὰ δὲ, βασιλεύοντα, τὸ δεύτερον πρὸς
 τῶν ἑνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνέην
 3 ^eφεύγειν ἐς τὰ ἔλεα. Ἐπιστάμενος ὢν ὡς περιυβρι-
 σμένος εἴη πρὸς αὐτῶν, ^fἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διῶξαν ²⁰
 4 τας. πέμψαντι δὲ ^gοἱ ἐς Βουτούν πόλιν ἐς τὸ χρηστήριον ¹⁷⁹

Prior ejus
 fuga quan-
 do et cur
 acciderit :
 quomodo
 regnum re-
 cuperavit,
 solus reg-
 nans circi-
 ter ab a.
 650.

^h τε om. S.V. βασιλείες ex S. προ βασιλῆς.

ⁱ Sic M.S.V.P.K.F.a.b.d. δέ νυν c. et vulgo.

^k ἐν om. S.V.

^l ἐκέχρητο S.V. Schæfer. cf. c.

147. ἐκέχρηστο al.

^m βασιλῆα] βασιλέα F.S.

ⁿ χρηστηρίου S.

^o αἰτίας S.V.

^p Sic V.S.P.K.F. Paris. δυνά-
 μιος Ald. Alii δυνάμεις.

^q ὀρμεώμενον Ald. R.F. Paris.
 ὀρμώμενον S.M. Gronov.

152.

^a φεύγοντα om. S.V. qui mox

Σαβάκον.

^b Νέκων S.V. Vall. edd. re-
 cent. Ἐκὼν Ald. R.a.c.F. Ἐκὼν
 K. Ἐκων M.P. Gronov. cf. Leo-
 pardi Em. VII. 12.

^c Sic P.S.V. Ald. ὄψιος M.
 ὄψιος Steph. Gron.

^d Sic F.a.S. Ald. Σαῖτέων K.P.
 b. Vulg. om. artic.

^e Sic P.M.K.R.V.F. Paris.
 φεύγοντα Ald. φεύγοντα διὰ τὴν
 κυνέην S.

^f Sic V. Paris. R. Ald. ἐπ-
 ενόησε S. ἐπενόεε M.P.K.F.

^g οἱ om. S.V. qui mox ἐν τῷ
 χρηστήριον.

τῆς Λητοῦς, ἔθα δὲ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ ^hμαντήιον ἀψευ-
δέστατον, ἦλθε χρησμός, ὡς τίσιν ἦξει ἀπὸ θαλάσσης
5 χαλκίαν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων. καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστίῃ
μεγάλη ὑπεκέχυτο, ^kχαλκέους οἱ ἄνδρας ἦξιν ἐπικού- 25
ρους. χρόνου δὲ οὐ πολλῷ διελθόντος, ἀναγκαίῃ κατ-
έλαβε Ἴωνάς τε καὶ Κᾶρας ἄνδρας, ⁱκατὰ λήϊν ἐκ-
πλώσαντας, ἀπεισιχθῆναι ἐς Αἴγυπτον ἐκβάντας δὲ ἐς
γῆν, καὶ ^mὀπλισθέντας χαλκῷ, ἀγγέλλει τῶν τις Αἰ-
γυπτίων ἐς τὰ ἔλεα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμίτιχῳ, (ⁿὡς 30
οὐκ ἰδὼν πρότερον χαλκῷ ἄνδρας ὀπλισθέντας,) ὡς χάλ-
κειοι ἄνδρες ἀπυγμένοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ
7 πεδῖον. ὁ δὲ, μαθὼν τὸ χρηστήριον ἐπιτελούμενος, φίλα
τε τοῖσι Ἴωσι καὶ Καρσὶ ποιεῖται, καὶ σφεας, μεγάλα 35
8 ὑπιοσχεύμενος, πείθει μετ' ἐαυτοῦ γενέσθαι. ὡς δὲ ἔπεισε,
οὕτως ἅμα τοῖσι μετ' ἐαυτοῦ βουλομένοισι Αἰγυπτίοισι,
καὶ τοῖσι ἐπικούροισι, καταίρει τοὺς βασιλεῖας.

153

nat Vul-
si tem-
ma: au-
a exstru-
Apidi,
i Græcis
aphus,
nam sup-
pitis co-
sia.

Κρατήσας δὲ Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμίτιχος, ἐποίη-
σε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν Μέμφι, τὰ πρὸς νότον 40
ἄνεμον τετραμμένα· αὐλὴν τε τῷ Ἄπι, ἐν τῇ τρέφεται
ἐπεὰν φανῇ ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε, ^aἐναντίον τῶν προπυ-
λαίων, πᾶσάν τε περίστυλον εἰῶσαν, καὶ τύπων πλήν·
ἀντὶ δὲ κίωνων, ὑπεσῆσαν καλοσσοὶ δωδεκαπῆχες τῇ
αὐλῇ. ὁ δὲ Ἄπις, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν ἐστὶ 45

154

Ἐπαφος. Τοῖσι δὲ Ἴωσι καὶ τοῖσι ^aσυγκατεργασα-

^h μαντήιον V. K. F. a. b. d. Al.
μαντεῖον voc. om. Ald. c. ἀψευ-
δέστατον χρηστήριον S.

ⁱ ἦξει οἱ Schæferus.

^k χαλκέους ἄνδρας hinc Eustath.
p. 1031, 16=1037, 31. Liba-
nius T. II. p. 120. WESSEL.

^l Citat Gregorius Dial. Ion.
69. λῆν S. qui mox ἀπεισῆχθαι.

^m ὀπλισμένους R.

ⁿ ὥς b.

153.

^a ἀντίον P.

154.

^a συγκατεργασμένοι P. καὶ τοῖσι
Καρσὶ τοῖσι συγ. S. Ald. Mox ἔχω-
τας S.

μένοισι αὐτῷ ὁ Φαμμίτιχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆσαι
 ἀντίους ἀλλήλων, τοῦ Νείλου τὸ μέσον ἔχοντας· τοῖσι
 2 οὐνόματα ἐτέθη ^b Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφί τοὺς
 χώρους δίδωσι, καὶ τᾶλλα τὰ ὑπέσχετο πάντα ἀπέ- 50
 δωκε· ^c καὶ δὴ καὶ παῖδας ^d παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπ-
 3 τίους, τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεισθαι. ἀπὸ δὲ
 τούτων ἐκμαθόντων ^e τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν Αἰ-
 4 γύπτῳ γεγονάσι. οἱ δὲ Ἴωνές τε καὶ οἱ Κᾶρες τούτους
 τοὺς ^f χώρους οἰκῆσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰσὶ δὲ οὗτοι 55
 οἱ χῶροι ^g πρὸς θαλάσσης, ὀλίγον ἔνερθε Βουβάστιος ^h πό-
 λιος, ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ ⁱ καλευμένῳ στόματι τοῦ Νεί-
 5 λου. τούτους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις
 ἐξαναστήσας, ἐθεῦτεν κατοίκησε ἐς Μέμφιν, φυλακὴν
 6 εἰαυτοῦ ποιούμενος πρὸς Αἰγυπτίων. Τούτων δὲ οἰκισθέν- 60
 των ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐπιμισγόμενοι τού-
 τοισι τὰ περὶ Αἰγυπτον γινόμενα ἀπὸ Φαμμιτίχου
 βασιλέως ἀρξάμενοι πάντα καὶ τὰ ^k ὕστερον ^l ἐπιστά-
 7 μεθα ἀτρεκέως. πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλό-
 γλωσσοι κατοικίσθησαν. ^m ἐξ ὧν δὲ ⁿ ἐξανέστησαν χῶ- 65
 ρων, ἐν τούτοις δὴ οἱ τε ὀλκοὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια 180
 τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμεῦ ἦσαν. Φαμμίτιχος μὲν
 νυν οὕτω ἔσχε ^o τὴν Αἰγυπτον.

Agrum dat
 Ionibus et
 Caribus,
 quos Ama-
 sis postea
 Memphin
 traductos,
 ad custodi-
 am corporis
 habuit : o-
 rigo inter-
 pretum in
 Aegypto :
 res Aegypti
 jam certius
 cognitæ.

155 Τοῦ δὲ χρηστηρίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνήσ-

^b τὰ Στρατόπεδα S.V.
^c Sic S.V. Ald. R. Paris. καὶ
 sec. om. M.K.P.F. cf. VII. 10.
 VIII. 79. 130.
^d παρέλαβεν S.V.b. Mox διδάσ-
 κεσθαι S.
^e τὴν γλῶσσαν M.P.K.S.V.F.
 Paris. τὴν Ἑλλάδα γ. edd. vett.
 Mox τε om. S.
^f χρόνους οἰκ. χῶρον S.
^g Sic P.S.V.F. Paris. cf. Diod.

I. 67. πρὸς ὀλίγον θαλάσσης alii.
^h πόλιος K.V.S.P.F.a. πόλεος alii.
ⁱ Sic S.V. καλεομένη M.P.F.a.
 edd. vett. Mox κατοίκησεν S. edd.
 vett. Receptam tuetur F.
^k ὕστερα S.V.
^l ἐπιστάμενοι b.d.
^m ἐξ ὧν δὴ c.
ⁿ Sic M.P.K.S.V.R.F. Paris.
 Vulgo ἀνέστησαν. Mox ἐρείπια S.
^o Sic S. τὴν al. om.

locus o-
culum
urbe
ito.

θην ἤδη, καὶ ἔδη λόγον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀξίου εἶντος
 2 ποιήσομαι. τὸ γὰρ χρηστήριον τοῦτο ἢ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ, 70
 ἔστι μὲν Ληταῦς ἱρὸν, ἐν πόλει δὲ μεγάλη ἰδρυμένον,
 κατὰ τὸ Σεβετυτικὸν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου,
 3 ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω. ὄνομα δὲ τῇ πόλει
 ταύτῃ ἄκου τὸ χρηστήριον ἐστί, Βουτῶ, ὡς καὶ πρότερον 75
 4 ὀνόμασται μοι. ἱρὸν δὲ ἐστί ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ Ἀπάλ-
 λωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ ὁ γε νῆος τῆς Ληταῦς, ἐν τῇ
 δὴ τὸ χρηστήριον ἐνι, αὐτὸς τε τυγχάνει εἰν μέγας, καὶ
 τὰ προπύλαια ἔχει ἐς ὕψος δέκα ὀργυίων. τὸ δὲ μοι
 τῶν φανερῶν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. 80
 5 ἔστι ἐν τῷ τεμένει τούτῳ Ληταῦς νῆος ἐξ ἐνὸς λίθου πε-
 ποιημένος, ἐς τε ὕψος, καὶ ἐς μήκος· καὶ τοῖχος ἕκασ-
 τος ταύταισι ἴσος· ἢ τεσσαράκοντα πήχεων ἰσότητων ἕκασ-
 6 τὸν ἐστί. τὸ δὲ ἢ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος
 1 ἐπικέεται λίθος, ἔχων τὴν ἢ παροροφίδα τετράπηχυν. 85
 156 Οὕτω μὲν νυν ὁ νῆος τῶν φανερῶν μοι τῶν περὶ ταῦτο τὸ
 ἱρὸν ἐστί ἂ θαυμαστότατον· τῶν δὲ δευτέρων, νῆος ἡ
 ἢ Χέμμης ἢ καλεωμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθεῇ καὶ πλα-
 τῇ κειμένη παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρὸν· λέγεται δὲ ὑπ' Αἰ-
 2 γυπτίων ἢ εἶναι αὕτη ἡ νῆος πλατὴ. αὐτὸς μὲν ἐγαγε 90

156
 acus prop-
 r id tem-
 pli, et in
 Chemmis
 sula, na-
 vis, ex quo
 mporē ibi
 cultatus
 tuit Orus.

155.

- α δὴ om. S.
 β τὸ om. M.P.K.
 γ πόλει F.
 δ ἔπου S.V.
 ε ὀνόμασται S.V.P.
 ς Sic F. θῶμα M.P.K. θῶμα
 al. ἦν θῶμα S. Ald.
 ζ ἐς om. V.S.
 η Sic P. Alii τεσσαράκοντα.
 θ ταύτων] ταύτων F.S.
 ι Hinc Pollux VII. 123. κα-
 ταστέγασμά ἐστι F.
 κ Sic Ald. R. Paris. F. ἐπικεῖ-

ται al.

m παροροφ. S.

156.

- α Sic S. θαυμαστότατον K.M.P.
 θαυμαστότατον F. θαυμαστότερον c.
 θαυμάστοτερον edd.
 β Sic vulg. et Steph. Byz. in
 voc. Mela I. 9. Ἐχεμης S. Eustath.
 Od. κ'. p. 1644, fin = 378, 9.
 γ Sic S.M.P.K. καλεωμένη al. F.
 Plene post h. v. interponxi cum
 Stegero.
 δ Sic P.K.V.S.F. αὕτη ἡ νῆος
 εἶναι πλ. Wessel. et al.

οὔτε πλέουσιν, οὔτε κινήθεισαν ἔιδον· τέθηπα δὲ ἀκούων,
 3 εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτή. ἐν δὴ ὣν ταύτῃ νηὸς τε
 Ἀπόλλωνος μέγας ἐνι, καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύαται.
 ἔμπεφύκασιν δ' ἐν αὐτῇ ἑφοίνικες συχνοὶ, καὶ ἄλλα
 4 δένδρεα, καὶ καρποφόρα καὶ ἄφορα, πολλά. λόγον δὲ⁹⁵
 ἔτόνδε ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοι, φασὶ εἶναι αὐτὴν
 5 πλωτήν· ὥς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ οὐκ εἴσῃ πρότερον πλωτῇ,
 Λητῶ, εἴσῃσα τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν πρώτων γενομένων, οἰ-
 κέουσα δὲ ἐν Βουτοῖ πόλει, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον τοῦτό
 ἐστι, Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη,
 δέσῃσσε κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νήσῳ·
 ἥ ὅτε δὴ τὸ πᾶν διζήμενος ὁ Τυφὼν ἐπῆλθε, θέλων ἔξευ-
 6 ρεῖν τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. (Ἀπόλλωνα δὲ, καὶ
 Ἄρτεμιν, Διονύσου καὶ Ἴσιος λέγουσι εἶναι παῖδας·
 Ἄρητῶν δὲ, τροφὸν αὐτοῖσι καὶ ὁ σώτηραν γενέσθαι.⁵
 7 Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν, Ὡρος· Δημήτηρ δὲ,
 Ἴσις· Ἄρτεμις δὲ, Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου
 καὶ οὐδενὸς ἄλλου, Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ
 ἐγὼ φράσω, μῦθος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων. 181
 8 ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος.) τὴν
 δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέσθαι πλωτήν. ταῦτα μὲν οὕτω
 λέγουσι.

^e εἶδον] ἴδον S.V.F. probante Schweighæusero.

^f ἔμπεφύκασιν V.S. probante Galeo, et Homeri περὶ τῶν αἰγυρίων πεφύκασιν conferente. ἔμπεφύκεισαν F. Vulg. ex I. 193. II. 91. defendit Wesseling.

^g φοίνικες τε V.S. συχνοὶ S. ubi om. καὶ post δένδρεα.

^h Sic M.P.K.V.S.F. Paris. τοιάνδε al.

ⁱ ταύτην S. et mox οἰκεύσῃ pro οὐκ εἴσῃ. cf. c. 144. Tum λητῶ πλωτῇ S.

^k Sic S.F. δὲ al. om. Supra λεγομένη πλωτῇ S.

^l ἐξελεῖν F.

^m Sic M.P.K.V.S.F.a.b.c. Ὀσίριδος al. Seqq. exscripsit Athenagoras Leg. c. 24.

ⁿ Sic Ald. S.V.R.a. Λητῶ M. P.K.F.b.c.d. Athenag.

^o σώτηραν F.

^p ὦρας S.V.

^q Εὐφορίωνος S.V. Αἰσχύλος—δὴ om. F. pr. m.

^r ποιητέων λεγομένων S.V. Vall.

157
anaceti-
i regnum
lum ab
671 ad
7: Aso-
i urbe
nos xxix
sensu, et
ita.

158
ico ab a.
7 ad 601:
nam e
ilo in si-
m Ara-
cum in-
cat.

Ψαμμίτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου ^ατέσσαρα καὶ πενήκοντα ἔτεα· τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τρήκοντα, ^βἈζω-
τον, τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν, προσκατήμενος ἐπαλιάρ-
15 κει, ^γἐς τὸ ἐξέειλε. αὕτη δὲ ἡ Ἀζωτος ἀπασάντων παλίων
ἐπὶ πλείστον χρόνον ^δπαλιορκευμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς
ἴδμεν. ^αΨαμμίτιχου δὲ Νεκῶς παῖς ἐγένετο, καὶ ἐβα-
σίλευσε Αἰγύπτου· ὃς τῇ διώρυγῃ ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ
ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν Δαρεῖος ὁ Πέρσης οὖ
δευτέρα διώρυξε· τῆς ^βμῆκος μὲν ἐστὶ πλὺς ἡμέραι
^γτέσσερες, ^δεὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τρήρεας δύο πλέειν
2 ὁμοῦ ἐλαστρευμένας. ἦκται δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδαρ
ἐς αὐτήν· ἦκται δὲ κατύπερθε ὀλίγον Βουβάστιος πό-
λιος, παρὰ Πάτουμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐστέχει δὲ ἐς
3 τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὠρυκται δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πε-
δίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα· ^εἔχεται
δὲ κατύπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν τείνον ὄρος,
4 ^{εἰ} ἐν τῷ αἰ λιθοτομίαί ἐνεῖσι. τοῦ ὧν δὲ οὖρεος ταύτου
παρὰ τὴν ^εὑπερείην ἦκται ἡ διώρυξ ἀπ' ἐσπέρης μακρῆς οὖ
πρὸς τὴν ἡῶ· καὶ ἔπειτα τείνει ἐς διασφάγας, ^βφέ-
ρουσα ἀπὸ τοῦ οὖρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον
5 ἄνεμον, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. ^ιτῇ δὲ ἐλάχιστόν
ἐστὶ καὶ συντομώτατον, ἐκ τῆς βορείης θαλάσσης ὑπερ-

157.

^α τέσσαρα F.S. Ald.

^β Ἀζωτον S.

^γ ἐς ὃ S.V.M.d. Snid. in voc. ἐς
τὸ F.a.b.c.

^δ Sic V.S. al. παλιορκευμένη F.a.
vulg.

158.

^α Sic F. edd. vett. Ψαμμήτιχος
S.V. ^βid. in v. cf. 151.

^β Sic V.S. Vulg. ^γom. μέν.

^γ τέσσαρες F.S.

^δ εὖρος—ἐλαστρευμένας om. S.V.
ἐλαστρευμένας Ald. R. Eustath.
p. 1161=1219, 24. F. Paris.
ἐλαστρευμένας M.K.P. Mox παύ-
την S. pro αὐτήν.

^ε ἔχετε F. Supra Αἰγύπτου S.

^{εἰ} ἐν ᾧ V.S. et mox μὲν ἐνεῖσι.

Vulgo om. ἐν. Mox ὄρεας S.

^ε ὑπερείην V.S.

^β Sic P.K.a.b.F. φερύσας M.
S. et vulgo. Mox ὄρεας S.

^ι Sic F. τῇ δὲ vulgo cum S.

βῆναι ἐς τὴν νοτίην καὶ Ἐρυθρὴν^κ τὴν αὐτὴν ταύτην κα- 35
 λεομένην, ἀπὸ τοῦ Κασίου ὄρους, τοῦ οὐρίζοντος Αἴ-
 γυπτόν τε^α καὶ Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰςὶ στάδιοι χίλιοι
 6^β ἀπάρτι ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. τοῦτο μὲν ὁ τὸ συντο-
 μώτατον· ἡ δὲ διώρυξ πολλῶ μακροτέρη, ὅσῳ σκολιωτέρη
 7 ἐστὶ, τὴν ἐπὶ Νεκῶ^β βασιλεὺς ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων 40
 ἀπώλοντο δυνάδεκα ἑμυριάδες. Νεκῶς μὲν νυν μεταξὺ
 ὀρύσσειν ἐπαύσατο, μαντητοῦ ἐμποδίου γενομένου τοιοῦδε,
 8^γ “τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι.” βαρβάρους δὲ
 πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς ἢ μὴ σφίσι ὁμο-
 9 γλώσσους. Πausάμενος δὲ τῆς διώρυχος ὁ Νεκῶς, ἐστρά- 45
 πετο πρὸς στρατηίας· καὶ τριήρεις, αἱ μὲν, ἐπὶ τῇ βορρῇ
 θαλάσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ’ ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ
 2 τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ·^α τῶν ἔτι οἱ ὀλκοὶ^β ἐπὶ δῆλοι. καὶ
 ταύτησί τε ἐχρᾶτο ἐν τῷ δέοντι· καὶ Σύριοισι περὶ ὁ
 Νεκῶς συμβαλὼν ἐν^δ Μαργδόλῳ ἐνίκησε· μετὰ δὲ τὴν 50
 μάχην, ὁ Κάδυτιν πόλιν τῆς Συρίας εἰσῆσαν μεγάλην εἴλε.
 3 ἐν τῇ δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα κατεργασάμενος, ἄνθηκε
 τῷ Ἀπόλλωνι, πέμψας ἐς Βραγχίδας τὰς Μιλησίαν.

Struit clas-
 sem ad u-
 trumque
 mare: Ju-
 daeos præ-
 lio terrestri
 vincit. a.
 608.

^κ τὴν αὐτὴν om. S. ταύτην
 om. F.

¹ τοῦ om. Ald. ὄρους S.

^α ὀρίζοντες S.V. Eustath. Di-
 on. 260.

^β ἀπάρτι e Schol. Aristoph.
 Plut. 388. Lex. Seguiet. p. 418.
 et Suid. inseruit post Schæfe-
 rum Schweighæuserus. Monu-
 erat Wesselingius in Adden-
 dis.

^γ τὸ om. d.

^δ βασιλῆος] βασιλέως F. βασι-
 λῆος a.S.

^ε Sic M.P.K.S.V.b.d. ὀρύσ-
 σοντες F.a.c. Ald.

^ζ μυριάδας F.

^α Sic M.K.P.V. Vall. F. Pa-
 ris. Vulgo προεργ. cum S. qui
 mox om. ei.

^β ἢ μὴ σφι] μὴ σφισι M.K.P.V.
 F.S.

159.

^γ Sic M.K.P.F. ἄν vulgo cum
 S.

^δ εἰςὶ δῆλοι S.V. non impro-
 bante Wesselingio.

^ε Σύριοισι S.V.

^ζ Μαργδόλῳ F.a. Μαργδάλῳ b.

^η Κάδυτις Steph. Byz.

^θ H. l. citat Porphyrius Quæst.
 Homer. 8. τὰς Μιλ. defectiones.
 τοὺς Μιλησίαν. Vide I. 92.

4 μετὰ δὲ, ^εἑκαταίδεκα ἔτηα ^βτὰ πάντα ἄρξας, τελευτᾷ, ⁵⁵
τῷ παιδὶ Ψάμμῳ παραδούς τὴν ἀρχήν.

I 60

mis
601
15:
um
m le-

Ἐπὶ ταῦτον ^αδὴ τὸν Ψάμμῳ βασιλεύοντα Αἰγύπτου
ἀπίκοντο Ἠλείων ^βἄνδρες ἄγγελοι, αὐχέοντες δικαιο-
τατα καὶ ^γκάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα
πάντων ἀνθρώπων, καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἀν ⁶⁰
τοὺς σοφωτάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευρεῖν.
2 ὥς δὲ ἀπικόμενοι εἰς τὴν Αἴγυπτον οἱ Ἠλεῖοι ἔλεγον τῶν
εἵνεκα ἀπίκοντο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς οὗτος συγκαλέσεται
3 Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφωτάτους. συνελ-
θόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπυθάνοντο τῶν Ἠλείων λεγόν- ⁶⁵
των ἅπαντα τὰ ^δκατήκει σφείας ποιεῖν περὶ τὸν ἀγῶνα·
ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα, ἔφασαν ἥκειν ἐπιμαθησό- ¹
μενοι “ εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι ^ετούτων δικαιοτέρον ἐπ-
4 “ ἐξευρεῖν.” οἱ δὲ, βουλευσάμενοι, ^εἐπειρώτων τοὺς Ἠλεί- ⁷⁰
ους εἰ σφί οἱ πολιῆται ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ ἔφασαν,
καὶ σφείων ^βκαὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ^δὁμοίως τῷ βου-
5 λομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασαν.
“ σφείας, ^ιοὕτω τιθέντας, παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτη-
“ κέναι· οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανήν, ὅπως οὐ τῷ ἀστῶ ⁷⁵
6 “ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται, ἀδικέοντες τὸν ζῆνον. ἀλλ’
“ εἰ δὴ βούλονται δικαίως τιθέναι, καὶ τούτου εἵνεκα
“ ἀπικοίωτο εἰς Αἴγυπτον, ζεῖνοισι ^κἀγωνιστῆσι ^ιἐκέ-

^ε Decem ac septem vertit
Valla.

^β τὰ om. S.

160.

^α δὴ om. S.V.

^β ἄνδρες om. M.K.P.V.S.F.d,
sed Herodotum amare hunc ple-
nonasmum notat Wesseling. cf.
I. 90. 141.

^γ κάλλιστα S.V.

^δ ἥκει S.V.

^ε τούτων om. d.

^ε ἐπειρώτων M.P.K. ἐπηρώτων
F.S. al.

^ε Sic M.P.K.F.c. καὶ om. S.
τῶν al. om.

^δ ὁμοίως S.V.

^ι τοῦτο S. Mox οὐδεμίαν S. cum
vulg. Paullo post S. βούλονται.

^κ ἀγωνισθεῖσι S.V.

^ι ἐβούλεων S.

“λευον τὸν ἀγῶνα τίθεναι, Ἡλείων δὲ μηδενὶ ἔϊναι
 “ἀγωνίζεσθαι.” Ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἡλείοις ὑπε-
 θήκαντο.

80

- 61 Ψάμμιος δὲ ἐξ ἔτεα μῶνον βασιλεύσαντος Αἰγύπτου,
 *καὶ στρατευσαμένου ἐς Αἰθιοπίν, καὶ μεταυτίκα τε-
 2 λυτήσαντος, ὁ ἐδεῖξάτο ὁ Ἀπρίης ὁ Ψάμμιος. ὅς μετὰ
 Ψαμμίτιχον τὸν ἑαυτοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαιμονέστα-
 3 τος τῶν ἁπρότερον βασιλέων, ἐπ’ ἔτεα πέντε καὶ εἴκοσι
 ἄρξας· ἐν τοῖσι ἐπὶ τε Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε, καὶ ἐναυ-
 4 μάχησε τῷ Τυρίῳ. Ἐπεὶ δὲ οἱ ἔδεε κακῶς γενέσθαι,
 ὁ ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν ἐν τοῖσι
 Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγήσομαι, μετρίως δ’ ἐν τῷ παρ-
 4 εόντι. ἀποπέμφας ἵ γὰρ ὁ στρατεύμα ὁ Ἀπρίης ἐπὶ 90
 5 Κυρηναίους, ὁ μεγαλωστὶ προσέπταισε. Αἰγύπτιοι δὲ
 ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι, ἀπέστησαν ἀπ’ αὐτοῦ, δοκίοντες
 τὸν Ἀπρίην ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι ἐς φαινό-
 6 μενον κακὸν, ἵνα δὴ σφέων φθορὴ γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν
 7 λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχῃ. ταῦτα δὲ δεινὰ 95
 ποιεύμενοι οὗτοί τε οἱ ἀπονοστήσαντες, καὶ οἱ τῶν ἀπο-
 82 λομένων φίλοι, ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης. Πυθόμενος δὲ
 ὁ Ἀπρίης ταῦτα, πέμπει ἐπ’ αὐτοὺς Ἀμασιν, ὁ κατα-
 παύοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἀπικόμενος κατελάμ-
 βανε τοὺς Αἰγυπτίους, ταῦτα μὴ ποιεῖν λέγοντος αὐτοῦ, 1

Bellum
 ejus cum
 Æthiopi-
 bus. Apries
 ab a. 595
 ad 570 : fe-
 licissimus
 regum, ex-
 cepto
 Psammeti-
 cho : gerit
 bellum
 cum Phœ-
 nicia terra
 et mari :
 ob cladem
 a Cyrenæis
 acceptam,
 exercitus
 ab eo defi-
 cit.

Rebelles
 Amasin re-
 184
 gem con-
 stituunt, et
 Ægyptii
 ceteri ob

^m Sic V.S.M.K.P.F. Paris. F.a. et vulgo.
 εἶναι Ald.

ⁿ ἀγωνίσασθαι S.V.
 161.

^a καὶ στ. ἐς Αἰθ. om. S.

^b Sic M.V.P.K.S.F. Paris. εἶ.
 τὸν βασιλῆην. Ald. cf. I. 16.

^c Πρίης Ald.

^d ἀπρότερον a. Mox βασιλέων
 F.S.

^e Sic S.V. ut IV. 79. ἐγίνετο

ἵ γὰρ om. V.S.

^g στρατεύμα ὁ Ἀπρίης μέγα Ald.

Sed μέγα om. mss. plerique.

στράτευμα μέγα Ἀπρίης S.

^h μεγάλως S.V. μεγάλως τι K.

ⁱ ἄρχῃ M.P.K.F.b.d. ἄρχῃ a.c.
 S.V. Ald. Schæfer.

162.

^a ὁ Ἀπρίης Wessel. cum S.

^b καταπαύοντα S.

ctum
prie in
atarbe-
in, ad
masin
rusept.

τῶν τις Αἰγυπτίων ὅπισθε στας, περιβηκὲς^c οἱ κυνέην¹
καὶ περίτιθεις, ἔφη “ἐπὶ βασιλῆϊ περιτιθέναι.”² καὶ
τῷ οὕτως ἀκούσιον³ ἐγένετο τὸ ποιούμενον, ὡς διεδείκνυε.
ἐπεὶ τε γὰρ ἐστήσαντό μιν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων οἱ
ἀπεστεῶτες, παρεσκευάζετο ὡς ἐλὼν ἐπὶ τὸν Ἀπρίην.⁵
3 Πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ἔπεμπε ἐπ’ Ἀμασιν
ἄνδρα δόκιμον τῶν περὶ ἑαυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ ὄνομα ἦν
Πατάρβημις· ἐντειλάμενος αὐτῷ, ζῶντα Ἀμασιν⁴ ἀγα-
γεῖν παρ’ ἑαυτόν. ὡς δὲ ἀπικόμενος⁵ τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε
ὁ Πατάρβημις, ὃ Ἀμασις (ἔτυχε γὰρ ἐπ’ ἵππου κατ-
10 ἡμενος)⁶ ἐπάρας, ἀπεματαΐσει· καὶ τοῦτό μιν⁷ ἐκέλευε
5 Ἀπρίην ἀπάγειν. ὅμως δὲ αὐτὸν ἀξιῶν τὸν Πατάρβημιν,
ἃ βασιλεὺς μεταπεμπομένου, ἰέναι πρὸς αὐτόν· τὸν δὲ
αὐτῷ ὀυποκρίνεσθαι, ὡς “ταῦτα πάλαι⁸ παρεσκευ-
“ ἄξετο ποιεῖν, καὶ αὐτῷ οὐ⁹ μέμψασθαι Ἀπρίην.”¹⁵
6 “παρέσεσθαι γὰρ¹⁰ καὶ αὐτὸς, καὶ ἄλλους ἄξειν.” τὸν
δὲ Πατάρβημιν¹¹ ἐκ τε τῶν λεγομένων οὐκ ἀγνοεῖν τὴν
διάνοιαν, καὶ παρασκευαζόμενον ὀρέοντα, σπουδῇ ἀπι-
έναι, βουλόμενον τὴν ταχίστην βασιλεῖ δηλῶσαι¹² τὰ
17 πρησσόμενα. ὡς δὲ ἀπικέσθαι αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀπρίην,²⁰
οὐκ ἄγοντα τὸν Ἀμασιν, οὐδένα¹³ λόγον αὐτῷ δόντα,

^c οἱ om. S.V.

^d Gl. in P. Ἀμάσιδι. Mox ἀκούσιον S.

^e Sic P.K.F.a. ἐγένετο Wessel.

^f παρ’ αὐτῶν S.V.

^g ἄγειν S.V.

^h Sic P.K.V.S.a. Vulgo ὁ Πατάρβ. ἐκάλ. τὸν Ἀμ. Ὁ Πατ. usque ad κατήμενος om. F.

ⁱ Sic M.P.K.V.S. Paris. Vulgo ὁ δὲ Ἀ.

^k ἐπάρας Ald. Steph. Gron.

^l Schol. P. ἐματαιώθησε, ἐμώρων. Perperam. cf. Plutarch. II. p. 866. c.

^m Sic V.S.F.a. Vulgo ἐκέλευσε.

ⁿ Sic S.V.K. Paris. βασιλεὺς vulgo cum M.F.

^o ὑποκρίνεσθαι M.K.P.F. Paris. ὑποκρίνασθαι S.V. Ald.

^p παρασκευάζεται V.S.

^q μέμψεσθαι Schaefer.

^r καὶ αὐτὸν S.

^s ἐκ τῶν τε λόγων S.V. Vall.

^t ὀρέοντα F. ὀρώτα S.

^v τὰ πρησσόμενα P.V.S.M.K.F. Paris. τὸ πρησσόμενον Ald.

^w Sic P.M.K.S.V.F. Paris. ἔχοντα vulgo.

^x Sic K.P.S.F. Paris. αὐτῷ

- ἀλλὰ ἵ περιθύμως ἔχοντα, περιταμεῖν προστάζει αὐτοῦ
 8 τὰ τε ὧτα καὶ τὴν ρῖνα. ² ἰδόμενοι δ' οἱ λοιποὶ τῶν Αἰ-
 γυπτίων, οἱ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνεον, ἄνδρα τὸν δοκιμά-
 τатон ἐαυτῶν οὕτω αἰσχροῦς λύμῃ διακείμενον, οὐδένα δὴ ²⁵
 χρόνον ἐπισχόντες, ἀπιστεύατο πρὸς τοὺς ἑτέρους, καὶ
 13 ἐδίδσαν σφέας αὐτοὺς ³ Ἀμάσι. Πυθόμενος δὲ καὶ
 ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ὥπλιζε τοὺς ἐπικούρους, καὶ ἤλαυνε
⁴ ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἐαυτὸν Κᾶράς τε ³⁰
 καὶ Ἴωνας, ἄνδρας ἐπικούρους ⁵ τρισμυρίους· ἦν δὲ οἱ τὰ
 βασιλήϊα ἐν Σαῖ πόλι, μεγάλη εὐντα καὶ ἀξιόθῃτα.
² καὶ οἱ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν,
³ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀμασιν, ἐπὶ τοὺς ζείνους. ἐν τε ³⁵ δὴ
 Μωμέμφι πόλι ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρήσεσθαι
 ἔμελλον ἀλλήλων.
 14 Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἑπτὰ γένεα· καὶ τούτων οἱ μὲν,
 ἱρέες, οἱ δὲ, μάχιμοι κεκλέαται· οἱ δὲ, βουκόλοι· οἱ δὲ,
 συβῶται· οἱ δὲ, κάπηλοι· οἱ δὲ, ἐρμηνέες· οἱ δὲ, κυ-
 βερῆται. γένεα μὲν Αἰγυπτίων τσαῦτ' ἔστι· οὐνόματα
² δὲ σφι κέεται ἀπὸ τῶν τεχνέων. οἱ δὲ μάχιμοι ⁴⁰ αὐτῶν
 καλέονται μὲν Καλασίριές τε καὶ Ἑρμοτύβιες· ἐκ νο-
 μῶν δὲ τῶνδε εἰσὶ. (κατὰ γὰρ ⁵ δὴ νομοὺς Αἴγυπτος
 15 ἅπαντα ⁶ διαραίρηται.) Ἑρμοτυβίων μὲν οἶδε εἰσὶ νομοί·

Armat A-
 prius Ionas
 et Caras :
 utrinque ad
 Momem-
 phin urbem
 consistitur.

185
 Ægyptio-
 rum vii
 genera :
 Calasiries et
 Hermoty-
 bies, gene-
 ris militaris.

Utrorum-

λόγον edd. vett. λόγον ἐαυτῶν Reiz.
 e Wesselingii emend. Idem fere
 αὐτῶν valere contendit Schweigh-
 seuserus.

¹ Gl. in P. πάνυ ὀργίλος. Mox
 περιταμεῖν αὐτοῦ τὰ ὧτα προστάζει
 S.

² ἰδόμενοι F.

³ Ἀμάσι P.

163.

⁴ ἐπὶ om. b.

⁵ τρισμυρίους om. M. Retinent

ceteri cum Diodoro I. 68. Mox
 ὧτα Ald.

⁶ δήμω Μέμφι S. cf. Steph. Byz.
 in Μώμεμφις M. et al. δὴ Μέμφι.
 cf. c. 169. Mox ἐγίνοντο S.

164.

⁷ αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox μὲν
 om. S.

⁸ δὴ om. c.

⁹ διήρηται S.V.

propositi
et maxime
tunc.

166

167

Dignitas
militum
pro officii-
bus apud
omnes gen-
tes, et in
Graecia
maxime

Βασίλειος, Σαίης, Χερμής, ^aΠατρημής, ἦσος ἡ
Προσπύτης καλεῖται, Ναβὺ τὸ ἥμισυ. ἐκ μὲν ^bτούτων
τῶν νομῶν Ἑκατόμβιες εἰσι. γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλεί-
στους ^cγενέσθαι, ἑκαυδεκά μυριάδες. καὶ τούτων βα-
σιλεὺς αἰεὶς δέδωκε αἰδῆν, ἀλλ' ^dἀνίσταται ἐς τὸ μά-
χημασι. ^eΚαλασιρίων δὲ εἶδε ἄλλαι νομοὶ εἰσὶ· Θηβαῖος, ^f
Βαβαστίτης, Ἀφθίτης, ^gΤανίτης, Μενόσιος, ^hΣεβονί-
της, Ἀθιζίτης, Φαρβαλίτης, ⁱΘμουίτης, Ὀνουφίτης,
^jἈπίσιος, ^kΜικροφρίτης· αὗτος ὁ νομὸς ἐν ἡσῶ οἰκεῖ,
^lἀπὸ τῶν Βαβαστίων πάλιος. αὗτοι δὲ αἱ νομοὶ Καλα-
σιρίου εἰσὶ· γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείους ἐγενέσθαι, πάντες
καὶ εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τούτοις ἔξεστι τέχνη
ἐπασκῆσαι ^mοἰδεμίαν, ⁿἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκῆσαι
μῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ^oἐκδεκόμενος. Εἰ μὲν νῦν
καὶ ταῦτο παρ' Αἰγυπτίῳ μεμαθήκασι οἱ Ἕλληνες, οὐκ
ἔχω ἀτρεκέως ^pκρῖναι· ὅραν καὶ Θρήικας καὶ Σκύθας ^q
καὶ Πέρσας καὶ Λυδοὺς, καὶ σχεδὸν πάντας ^rταῖς
βαρβάρους, ^sἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ^tἡγεμένους πο-

165.

^a Πατρημ. S. Πατρημής K. Πατρημής b. cf. c. 71. Mox προσπύτης S.

^b ταυτέων] τούτων F.S. τῶν om. S.

^c Sic Ald. S.V.P.a.c.R. ἐγένετο M.P.K.F.b.d. Mallet ἐγένετο Wessel. Vulg. defendit Schweigh. Supra πλείους d.

^d Gl. in P. ἀνίσταται. ἀνέσθαι F. quod conjecit H. Steph. probante Wesselingio. Vulgatum ex ἀνέσθαι deducit Portus. ἀνίσταται malit Elmsleius ad Eurip. Heracl. 3. 166.

^e Καλασιρίων S. et mox. cf. Steph. Byz. in v.

^f Τανίτης b.

^g Sic S.V.F. Paris. Ald. Vulgo

Σεβονίτης.

^h Θουίτης, Καφίτης V.S.

ⁱ Ἀπίσιος S.V. *Apysia plaga* Valla. Vulgo Ἀπίσιος cum F.

^j Μικροφρ. S. Vall.

^k ἀπὸ τῶν οἱ Βαβ. S.

^l οἰδεμίαν] οἰδεμίαν F. οἰδεμίαν ἐπασκῆσαι S.

^m ἀλλὰ τε ἐς π. S.

ⁿ Sic M.K.P.V.S. cf. I. 7. Diodor. II. 21. Arrian. Ind. 8. p. 321. ἐκδεκόμενοι Ald.

^o εἰπεῖν d. 167.

^p ταῖς om. S.V.

^q Vid. Hesych. in voc. ἀποτιμωτέρους S.

^r Sic S.V.M.K.P.b.d. ἡγεμένους Schaefer. ἡγεμένους a.c. Ald.

λιητέων τοὺς τὰς τέχνας μαθάνοντας, καὶ τοὺς ἐκγό-
 2 νους τούτων· τοὺς δὲ ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωνα-
 ξιέων, γενναίους ἠνομιζομένους εἶναι, καὶ μάλιστα τοὺς 65
 ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους. μεμαθήκασι δ' ὧν ταῦτο
 πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ μάλιστα Λακεδαιμόνιοι. ἦκισ-
 8 τα δὲ Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας. Γέρεα δὲ σφι
 ἦν τὰδε ἐξαραιρημένα μούνοισι Αἰγυπτίων, πάρεξ τῶν
 2 ἱρέων· ἄρουραι ἐξαίρετοι δώδεκα ἐκάστῳ ἀτελεῖς. ἡ
 δὲ ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντη. ὁ δὲ 70
 3 Αἰγύπτιος ἐπὶ χυς τυγχάνει ἴσος ἐὼν τῷ Σαμῳ. ταῦτα
 μὲν δὴ τοῖσι ἅπασιν ἦν ἐξαραιρημένα. τὰδε δὲ ἐν περι-
 4 τροπῇ ἐκαρπῶντο, καὶ οὐδαμὰ ὠυτοί. Καλασιρίων χί-
 λιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι, ἐδορυφόρεον ἐν αὐτὸν ἑκάσ- 75
 τοι τὸν βασιλέα· τούτοις δ' ὧν τὰδε πάρεξ τῶν
 ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδδοτο ἐπ' ἡμέρῃ ἑκάστη, ὅπταυ σίτου
 σταθμὸς ἑπέντε μνέαι ἐκάστῳ, κρεῶν βοείων δύο μνέαι,
 οἶνου ἑτέσσερες ἀρυστῆρες. ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφο-
 ρέουσι ἐδίδδοτο.

19 Ἐπεὶ τε ἂ δὲ ὁ συνιόντες, ὃ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπι- 80 Victus præ-

F.m. sec. ubi pr. ἡγεμόνους. ἡγη-
 μένους τῶν ἄλλων S.

^a ἐγγόνους F.

^b ἀπαλλαττομένους d.

^c Citat Pollux II. 151. χειρω-
 ναξίαν V.S. χειραξίαν F. pr.

^d Sic M.S.V.P.K.b.d. νομιζον-
 τας Ald. a.c. νομιζοντες F. Mox

οἱ ante Ἕλληνες om. S.
 168.

^e ἦν om. S.V. Mox ἐξαίρημένα S.

^f Hinc Eustath. Hom. II. γ.
 p. 411, 38=312, 11.

^g πῆχυς om. S. male. Vide I.
 178. WESSEL.

^h τὰδε δὲ S. Mox ἐν αὐτῶν S. pro
 ὠυτοί. et Καλασιρίων δὲ cum Ald.

ⁱ Sic S.V. Ald. Valla; ἄλλοι
 om. M.P.K.F. Paris. edd. re-
 centt. Schweigh. suspicatur nu-
 merum χίλιοι justo minorem esse,
 collatum cum militum numero
 capp. 165. 166. edito.

^j Sic M.P.K.F. Paris. ἑκάστῳ
 V.S. Ald.

^k δ' om. F.a.b.

^l ἐκάστῳ S.

^m πέντε μνέων d. Schol. in P.
 ἑκατὸν δραχμαὶ ποιῶσι μνῶν μίαν.

ⁿ τέσσαρες F.S.

^o αἰεὶ τοῖσι d.
 169.

^p δὲ om. F.

^q συνιόντες S.V.

x 4

apud Lace-
 daemonios:
 Corinthii
 minime
 contem-
 nunt opifi-
 ces.

Singulis
 militibus
 apud Ægyp-
 tios duo-
 denæ arum
 immunes:
 quantus
 numerus
 ex utroque
 genere mi-
 186

litum in
 singulos
 annos regi
 apparuerit,
 et quantum
 eorum
 quisque pa-
 nis, carnis
 et vini
 quotidie
 acceperit.

Apries
captus,
quandiu
pigne-
bitus,
nique
angula-
r: sepul-
a regum
præfec-
ra Saiti-
, in tem-
o Miner-
b.

κούρους, καὶ ὁ Ἀμασις πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ἀπί-
κοντο εἰς ^dΜώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ ἐμαχέ-
σαντο μὲν οὖ οἱ ξεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῶ ἐλάσσονες ἐόν-
2 τες, κατὰ τοῦτο ἐσώθησαν. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι
ἥδε ὁ ἡ διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν ἑμμένα δύνασθαι παῦ-85
σαι τῆς βασιλείης· οὕτω ἀσφαλῶς ἑαυτῷ ἰδρῦσθαι ἐδό-
3 κσε. καὶ δὴ τότε συμβαλὼν ἐσώθη· καὶ ζωγρηθεὶς,
ἀπήχθη εἰς Σάϊν πόλιν, εἰς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία πρότερον
4 ἐόντα, τότε δὲ Ἀμάσιος ἦδη βασιλήϊα. ἐνθαῦτα δὲ ἑτέως
μὲν ἐτρέφετο ἐν τοῖσι βασιλεῦσι, καὶ μιν Ἀμασις εὖ 90
5 περιεῖπε. τέλος δὲ, μεμφομένων Αἰγυπτίων ἰὼς οὐ ποιοῖ
δίκαια, τρέφων τὸν σφίσι τε καὶ ἑαυτῷ ἔχριστον, οὕτω
6 δὴ παραδιδῶν τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοισι. οἱ δὲ μιν
ἀπέπνιξαν, καὶ ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατράσιν τα-
7 φῆσι. αἱ δὲ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω 95
8 τοῦ μεγάρου, ἐσιόντι ἀριστερῆς ἡ χειρός. ἔθαψαν δὲ Σαῖται
πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ τούτου γενομένους βασιλεῖας ἔσω
9 ἐν τῷ ἱρῷ. καὶ γὰρ ^mτὸ τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ⁿἐκατέρω
μὲν ἐστὶ τοῦ μεγάρου ὁ ἡ τὸ τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου
προπατόρων· ἐστί μέντοι καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ,
παστὰς λιθίνῃ μεγάλῃ, καὶ ἡσκημένη στύλοισι τε φοίνι-
10 κας τὰ δένδρεα μεμιμημένοισι, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ.
170 τοῖσι θυρώμασι ἡ θῆκη ἐστί. ^aΕἰς δὲ καὶ αἱ ταφαὶ

^c τοὺς om. F.a.c.S.

^d Sic M.P.K.V. Vall. b. Μώ-
μεμφιν F. Μέμφιν S. Ald. et al.
Mox ἐσώθησαν, et infra ἐσώθη S.

^e ἡ om. F.a.

^f ἑμμένα om. R.F.a.b.c. nullus
deorum neque hominum Valla.

^g οικία S.

^h ἐν S.V. cf. ad I. 86.

ⁱ Sic M.K.P.a.c. ποιεῖ S.V.

Ald. F.d. ὅς om. F.

^k οὐδεμίαν F.

^l χειρός P.K.S.V.F. χειρός al.

^m τὸ et σῆμα om. V.S.

ⁿ ἐκατέρω S.V. Ald. ἐκατέρου F.

^o ἢ P. cum gl. ἔκτου. ἡ τούτου
Ἀπρίεω S.

^p ἐν τῇ δαπάνῃ S.

170.

^a Exscipsit Athenag. Leg. c. 25.

τοῦ οὐκ ὅσιον ποιῆσαι ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ἐξαγορεύειν⁵
 τοῦτομα ἐν Σαΐ, ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε⁶ τοῦ
 1 τοῦ, πατὸς τοῦ τῆς Ἀθηναίης⁷ ἐχόμεναι τοίχου. καὶ ἐν
 τῷ τεμένει ὀβελοὶ ὅσῃσι μεγάλοι λίθινοι· λίμνη⁸ δὲ
 ἔστι ἐχομένη, λιθίνη κρητῖδι κεκοσμημένη, καὶ ἔργασ-
 μένη εὖ κύκλῳ, καὶ μέγαθος, ὡς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ¹⁰
 71 ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ τροχοειδῆς καλεομένη. Ἐν δὲ τῇ λίμνῃ
 ταύτῃ τὰ⁹ δίκηλα τῶν παθίων αὐτοῦ νυκτὸς ποιῶσι,
 2 τὰ καλέουσι μυστήρια Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν¹⁰ τούτων,
 εἰδοῖ μοι ἐπὶ πλέον ὡς ἕκαστα¹¹ αὐτῶν ἔχει, εὐστομα
 κείσθω. καὶ τῆς Δήμητρος τελετῆς περὶ, τὴν οἱ Ἕλληνες
 θεσμοφῶρια καλέουσι, καὶ ταύτης¹² εἰδοῖ μοι περὶ εὖ-¹⁷
 3 στομα κείσθω, ἢ πλὴν ὅσον αὐτῆς ὅση ἔστι λέγειν. αἱ
 Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπ-
 4 του ἐξαγαγούσαι, καὶ διδάξασαι τὰς¹³ Πελασγίωτιδας¹⁰
 γυναικάς. μετὰ δὲ, ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου
 ὑπὸ Δωριέων, ἐξαπώλετο ἡ τελετή· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες
 Πελοποννησίων καὶ οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, διέσωζον
 αὐτὴν μῦθοι.

72 Ἀπρίεω δὲ¹⁴ ὥδε καταραιρεμένου, ἐβασίλευσε Ἀμα-
 σις, νομοῦ μὲν Σαΐτεω ἑὸν¹⁵ ἐκ τῆς δὲ ἦν¹⁶ πόλις, αὐ-²⁵
 2 νομά οἱ ἔστι Σιούφ. τὰ μὲν δὲ πρῶτα¹⁷ κατόνουντο τὸν

In eodem
 templo a-
 liud sepul-
 crum Dei
 eujusdam.

Quae ibi
 mysteria fi-
 ant: Danaī
 filiae Thes-
 morphoria
 ex Aegypto
 in Pelopon-
 nesum at-
 187
 tulerunt a.
 1570.

Amasis ab
 a. 570:
 25 quam cal-
 lide ignobi-
 litatem su-

⁵ τοῦ τῆς S.F.

⁶ Sic S.V. ἐχόμενον τοίχου Ald.

Athenag. a.c. ἐχόμενον τοίχου F.

⁷ δὲ ἔστι Athenag.

⁸ ἀρμυμένη S. cf. c. 148. καὶ

ἐργ. om. Athenag. ubi ἐν κύκλῳ.

⁹ ἢ om. S.V. ὅση περ ἐν Δήλῳ, ἢ

τροχ. καλ. Athenagoras.

171.

¹⁰ εἰδωλα, ὁμοιώματα gl. in P.

¹¹ om. S.V.

¹² αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

¹³ Citant Plutarch. II. p. 857.

et al. Thomas M. et Suid. in
 Εὐστομαίῳ.

¹⁴ Sic S. Omittunt alii om-
 nes.

¹⁵ πλὴν ὅσον α. δ. δ. om. S. qui
 pro λέγειν dat λέγεται ὡς αἱ.

¹⁶ γνῶτιδας S.

172.

¹⁷ ὥδε om. S.V.

¹⁸ Sic S.V.K.P.F. Paris. Vulgo
 πόλις.

¹⁹ Sic V.S.f. cf. Koen. Gregor.
 Dial. Ion. 23. Vulgo κατόνουντο.

a con-
atu vin-
arit.

ἙΑμασιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν^d οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλη ἦγον,
ἅτε δὴ δημότην^e τὸ πρὶν εἶντα, καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέας·
μετὰ δέ, σοφίῃ αὐτοὺς ὁ ἙΑμασις, οὐκ ἔγνωμοσύνη^f
3 προσηγάγετο. ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ³⁰
^h ποδανιπτῆρ χρύσεος, ἐν τῷ αὐτός τε ὁ ἙΑμασις καὶ οἱ
δαιτυμόνες οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε^k ἐναπενίζεατο.
4 τοῦτον κατ' ὦν κόψας, ἄγαλμα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποι-
ήσατο, καὶ ἴδρυσεν τῆς ἰπόλιος ὅκου ἦν ἐπιτηδεύατον·
οἱ δὲ Αἰγύπτιοι^m φοιτέοντες πρὸς τῷγαλμα, ἐσέβοντο³⁵
5 μεγάλως. μαθὼν δὲ ὁ ἙΑμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιεύ-
μενον, συγκαλέσας Αἰγυπτίους, ἐξέφηεν φᾶς “ ἐκ τοῦ
“ ποδανιπτῆρος τῷγαλμα γεγονέναι, ἐς τὸνⁿ πρότερον
“ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμείν τε καὶ ἐνουρέειν, καὶ πόδας
6 “ ἐναπονίζεσθαι, τότε δὲ μεγάλως σέβεσθαι. ἤδη ὦν,
“ ἔφη λέγων, ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανιπτῆρι πεπρηγνῆναι.
“ εἰ γὰρ πρότερον^o εἶναι δημότης, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι
7 “ εἶναι^p αὐτῶν βασιλεύς.” καὶ τιμᾶν τε καὶ προμη-
θεύεσθαι^q ἐωυτοῦ ἱκέλευε. τοιοῦτῳ μὲν τρόπῳ προσηγά-
γετο τοὺς Αἰγυπτίους, ὥστε δικαιοῦν δουλεύειν. ἙΧρᾶ-
45 το δὲ καταστάσει πρηγμάτων τοιῆδε. τὸ μὲν ὄρθριον,

173

id ma-

Exscripsit hæc Plutarch. de No-
bil. cap. 3.

^d οὐδενί f.

^e Sic (vel τοπριν) M.P.K.V.S.
F. Paris. τὸ πρότερον c. Ald.

^f Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

Vulgo εἰγνωμοσύνη.

^g ἦν ἄλλα τέ οἱ S.V. ἦν οἱ ἄλλα f.

^h ποδανιπτῆρ hinc Pollux X. 78.
ποδανιστῆρ F. qui infra tamen
ποδανιπτῆρι.

ⁱ οἱ om. f.

^k ἐναπονίζεατο Schæferus tan-
quam ex S. Is autem codex
perspicue, ut ceteri, ἀπενιζέατο.

^l Sic S.V.F. Paris. Al. πόλεος.

Mox ἐπιτηδεύατον S.

^m φοιτέοντες F. φοιτῶντες f.

ⁿ μὲν om. S.V.f. Mox ἀπενιζέσ-
θαι S. qui retinet ἐνουρέειν cum vulg.

^o Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

Vulgo ἦεν.

^p αὐτῶν] αὐτῶν F.f.S.

^q ἐωυτὸν S.

^r ἐκέλευσε V.

173.

^s Sic M.P.K.F. ἐχρήτε V. Ald.
S.R. cf. Valcken. ad Eurip. Phoen.
961. Priorem formam ab Hero-
doto frequentari notat Schweigh-
æuserus ex I. 102. 172. II. 123.
181.

- μέχρι ὅτου ^b πληθώρας ἀγορῆς, προθύμως ἔπρησε τὰ προσφερόμενα πρήγματα· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἐπινέ τε καὶ ^c κατέσκαπτε τοὺς συμπότας, καὶ ἦν μάταιός τε ² καὶ ^d παιγνιήμων. ἀχθεσθέντες δὲ τούτοις οἱ φίλοι αὐ- ⁵⁰ τοῦ, ἐνουθέτεον αὐτὸν, τοιάδε λέγοντες· “Ω βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεαυτοῦ προέστηκας, ἐς ^e τὸ ἄγαν φαῦλον ³ “ ἰπρόαγων σεαυτόν. σὲ γὰρ ^f χρῆν ἐν θρόνῳ ^b σεμνῶ “ σεμνὸν θωκέοντα, δι’ ἡμέρης πρήσσειν τὰ ¹ πρήγματα· “ καὶ οὕτω Αἰγύπτιοί τ’ ἂν ^h ἐπιστέατο ὡς ὑπ’ ἀνδρὸς ⁵⁵ ⁴ “ μεγάλου ἄρχονται, ¹ καὶ ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες. νῦν δὲ “ ποιεῖς ^m οὐδαμῶς βασιλικά.” ⁿ Ο δ’ ἀμείβετο ^o τοι- σίδε αὐτούς· “ Τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέων- “ ται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι· ^p ἐπεὰν δὲ χρήσωνται, ἐκ- ⁵ “ λύουσι. εἰ γὰρ δὴ τὸν ^q πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ⁶⁰ “ ἐκραγείη ἄν· ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι ⁶ “ χρῆσθαι. οὕτω δὴ καὶ ἀνθρώπου κατάστασις· ^e εἰ “ ἐθέλοι κατεσπουδάσθαι αἰεὶ, μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ μέ- “ ρος ἐαυτὸν ἀνιέναι, λάθοι ἂν ἦτοι μανεῖς, ἢ ^r ὄγε ἀπό- ⁷ “ πληκτος γενόμενος. τὰ ἐγὼ ἐπιστάμενος, μέρος ^v ἑκα- ⁶⁵ ¹⁷⁴ “ τέρω νέμω.” Ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο. Λέ- Privatus

^b Sic S.V. πληθούσης F. Paris. et vulg. Sequentia, docente Wes-selingio, respexit Ælianus. Var. II. 41. Supra μέχρις S. qui mox τὰ προσφερόμενα ἔπρησε πρήγματα.

^c κατέσκαπτε F.

^d Vide Athenæum VI. p. 261.

C. παρηγνιήμων ἀχθεσθέντες S.

^e τὸν ἄγαν S.

^f ἀπρόαγων V.S.

^g Sic F.a.b. edd. vett. ut II. 179. III. 65. VII. 39. ἐχρῆν M. V.S.P.K.

^h Sic S.P.K. Vall. F. Paris.

σεμνῶ σεμνῶς f. σεμνὸν σεμνῶ vulg.

ⁱ πρήγματα F.

^k ἐπιστέατο S.f. ὡς om. S.

^l καὶ σὺ ἄμεινον ἤκουες S. et sic credo V.

^m οὐδαμῶς f.

ⁿ οὐδ’ F.

^o Quidam τοῖσιν, alii τοῖσδε.

In his S.

^p ἐπ. δι’ χρ. ἐκλ. om. M.P.K.

Vall. F.a.c. μὲν om. S.

^q ἀπαντα f. qui mox ἐκραγεῖεν.

Tum ἐκτεταμένα S.

^r χρᾶσθαι V.S.F.

^s εἰ ἐθέλει V.S.F.a.d. εἰ θέλοι f.

^t ὅτε S.

^v ἑκάτερον f.

huc, lu-
riosus et
rax: im-
rium ad-
tus, quos
nos neg-
verit,
os colue-

γεται δὲ ὁ Ἀμασις, ^aκαὶ ὅτε ἦν ἰδιώτης, ὡς φιλοπότης
^bεὼν καὶ φιλοσκώμων, καὶ οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος
ἀνὴρ· ὅπως δὲ μιν ἐπιλείποι πίνοντά τε καὶ εὐπαθέοντα, ^γο
τὰ ^dἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιῶν. οἱ δ' ἂν μιν φά-
μενοι ἔχειν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενοι ἄγεσκον
ἐπὶ μαντήιον ὅκου ἐκάστοισι εἴη· πολλὰ μὲν δὴ ^eκαὶ
αἰλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντήϊων, πολλὰ δὲ καὶ ^ςἀποφεύ- 189
^γγεσκε. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ἐβασίλευσε, ^hἐποίησε τοιάδε· ὅσοι ^γς
μὲν αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν
τῶν ἱρῶν οὔτε ἐπεμέλετο, οὔτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδέν·
οὐδὲ φοιτῶν ἔθυσ, ὡς οὐδενὸς ἐοῦσι ἀξίοισι, ψευδέα τε
⁴μαντήϊα κεκτημένοισι. ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι,
τούτων δὲ, ὡς ἀληθῆς θεῶν ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήϊα ⁸ο
παρεχομένων, τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο.

175

linervæ
mplum
nat: do-
us ex la-
de solido
l ingrea-
m tem-
i, ex Ele-
antina
que ad-
cta.

Καὶ τοῦτο μὲν, ἐν Σαῖ τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θου-
μάσι^a οἱ ἐξεποίησε, πολλὸν πάντας ^ςὑπερβαλλόμενος
τῷ τε ὕψει καὶ τῷ ^bμεγαλείῳ, ὅσων τε τὸ μέγαθος λί-
θων ἐστὶ, καὶ ὁμοίων τέων· τοῦτο δὲ, κολοσσὸς ⁸μεγά-
λους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκειας ἀνέθηκε, λίθους τε
ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφύεας τὸ μέγαθος ἐκόμισε.
²ἡγάγετο δὲ ^cτούτων τοὺς μὲν, ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν

174-

^a Sic M.V.S.K.F. Paris. καὶ
om. edd. vett.

^b Sic K.P.F.a.b.d. ἦν S.c.
edd. vett.

^c ἐπιλείποι V.S.b. Schæfer.

^d Sic F. cf. Koen. Gregor.
dial. Ion. 45. Vulgo ἐπιτήδεια.

^e ἐκάστοτε V.S.

^f Ita Schweighæuserus, mo-
nens imperfecta in σκω aug-
mentum non accipere. καταλίσ-
κετο S.V. καταλίσκετο vulgo, καὶ
ἡλίσκετο Valckenærius, probante
Wesselingio.

^ς Ita Wessel. et forte b.c.

ἀπέφευγε M.P.K.F.a.d. ἀποφεύ-
γεσκε S.V. ἀπόφευγε Ald. Mox
καὶ om. S.

^h Sic f. Vulgo ἐποίησε cum S.

ⁱ Sic V.S.M.P.K.F.b.d.f. τάδε
Ald. a.c. Mox φοιτῶν S.

^k Sic S.V. (ἀληθῶς S.) Vall.
ἀληθέων θεῶν ἐόντων F.Ald. ἀληθέων
vel ἀληθῆς ἐόντων sine θεῶν alii.

175.

^a ὑπερβαλόμε. F.

^b μεγεθεῖ F.

^c τούτων] τούτων F.S.

εουσέων λιθοτομίων· τοὺς δὲ ὑπερμεγάβας, ἐξ Ἑλεφαν-
 τίνης πόλιος, πλόον ^d καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης 90
 3 ἀπὸ Σάϊος. τὸ δὲ οὐκ ἥκιστα ^e αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα
 ἑθαυμάζω, ἔστι τόδε· οἶκημα μονόλιθον ἐκόμισε ἐξ Ἑλε-
 φαντίνης πόλιος· καὶ τοῦτο βεκόμιζον μὲν ἐπ' ἕτα τρία,
 δισχίλιοι δὲ οἱ προσετέταχато ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗ-
 4 τοι ^b ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται. τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ 95
 μὲν μῆκος ἔξωθεν, ἔστι εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχες· εὖρος
 δὲ, τεσσερεσκαίδεκα· ὕψος δὲ, ὀκτώ. ταῦτα μὲν τὰ
 5 μέτρα ἔξωθεν τῆς στέγης τῆς ἱμονολίθου ἐστί· ἀτὰρ
 ἔσωθεν τὸ μῆκος, ὀκτωκαίδεκα πηχέων καὶ πυγόνος·
^k τὸ δὲ εὖρος, δυώδεκα πηχέων· τὸ δὲ ὕψος, πέντε πη-
 6 χέων ἐστί. αὕτη τοῦ ἱροῦ κέεται παρὰ τὴν ἔσοδον. ἔσω
 γὰρ μιν ἐς τὸ ἱρόν φασι τῶνδ' εἵνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν
 ἀρχιτέκτονα αὐτῆς, ἐλκομένης τῆς στέγης, ἀναστενάξαι,
 οἷά τε χρόνου ἑκγεγονότος πολλοῦ, ^m καταχθόμενον τῶς
 ἔργω· τὸν δὲ Ἀμασιν ⁿ ἐσθυμιστὸν ποιησάμενον, οὐκ εἶν 190
 ἔτι προσωτέρω ἐλκύσαι. ὅῃ δὲ τινες λόγουσι, ὡς ἄν-
 θρωπος διεφθάρη ^p ὑπ' αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων,
 176 καὶ ^a ἀπὸ τούτου οὐκ ἐσελκυσθῆναι. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν
 τοῖσι ἄλλοις ἱροῖσι ^o ἡ Ἀμασις πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις 10
 ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα· ^b ἐν δὲ, καὶ ἐν Μέμφι, τὸν

Ornat et
 alia tem-
 pla, maxi-
 meque
 templum

^d Sic V.S.K.M.P.F.a. καὶ al. om. εἴκοσι S.K.V.F. Paris.

^e αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

^f θαυμάζω F.

^g Sic R.M.K.P.F. Paris. ἐκό-
 μιζε Ald. V.S.

^h πάντες S. qui mox ἐς τε καί.

ⁱ τοῦ μονολ. R.B. μονολ. Ald.
 Mox ἂ γὰρ S. pro ἀτὰρ, et μῆκος
 ἐστίν.

^k τὸ δὲ εὖρ. δυώδ. πηχ. om. F.a.
 M.K.P. Vall.

^l ἐγγεγονότος conj. Schweigh-

æuserus. Supra post τὸν exci-
 disse μὲν existimat Wesselingius,
 nolente Schweighæusero.

^m Sic F.a.c. edd. vett. καὶ ἀχ-
 θόμενον S. Wessel. καταχθόμενος
 Ald. Mox τὸ ἔργον F.

ⁿ ἐσθυμιστ. S.

^o οἱ δὲ τινες S.

^p ὑπ' αὐτῇ S.

^q διὰ τοῦτο S.

176.

^a ὁ Ἀμασις π. τ. ἐλ. om. S.

^b ἐν δὲ καὶ F.S.

ilcani, et
vum Isi-
modificat.

ὑπτιον κείμενον κολοσσόν, τοῦ Ἑφαιστείου ἔμπροσθε
2 τοῦ πόδες πέντε καὶ ἐβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ
τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἐστᾶσι, ^d Αἰθιοπικῷ ἐόντος λίθου, δύο
κολοσσοί, ^e εἴκοσι ποδῶν τὸ μέγας ἐὼν ἑκάτερος· οἱ
3 μὲν ἔθην, ὁ δ' ἔθην ἑαυτοῦ μεγάρου. ἔστι δὲ ἄλλος ἕτερος
τοσούτος καὶ ἐν Σαῖ, κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ
ἐν Μέρφι. ^h τῇ Ἰσι τε τὸ ἐν Μέρφι ἱρὸν Ἀμασίς ἐστι ὁ
ἐξοικοδομήσας, ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθαύμαστον.

177
ili et a-
orum A-
side reg-
nte uber-
s: xx m
biam:
i jubens
temque
gulis an-
s indica-
, unde
rat.

Ἐπ' Ἀμασίος δὲ βασιλεὺς λέγεται Αἴγυπτος μά-
λιστα δὴ τότε εὐδαιμονῆσαι, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
τῇ χώρῃ γινόμενα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χώρας τοῖσι ἀνθρώ-
2 ποις. καὶ πόλιν ^b ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
δισμυρίας τὰς οἰκομένης. νόμον δὲ Αἰγυπτίοις τόνδε
Ἀμασίς ἐστι ὁ καταστήσας· ἀποδεικνύει ἕτερος ἑκάστου
τῷ ^d νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἰγυπτίων, ὅθεν βιούται
μὴ δὲ ποιῶντα ταῦτα, μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίην ^e ζῆν,
3 ἰθύνεσθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰ-
γύπτου τοῦτον ^h τὸν νόμον, Ἀθηναίοις ἔθετο· τῷ ἐκεῖνοι
ἐς αἰεὶ χρέωνται, ἐόντι ἀμώμῳ νόμῳ. Φιλέλλην δὲ γενό-
μενος ^a ὁ Ἀμασίς, ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους
ἀπεδίδεξε, καὶ δὴ καὶ τοῖσι ^b ἀπικνευμένοις ἐς Αἴγυπ-

178
ræcis da-
Naukra-
s: Helle-
um et

^c Ἑφαιστίου F.

^d Sic S.V. Vall. b.d. τοῦ αὐτοῦ
ἐόντος F.c.d. edd. ἐόντες conj.
Schweighæuserus.

^e εἴκοσι K.V.S.F. Paris. Wes-
sel.

^f τοῦ μεγάλου ed. Schæfer.
Vallam secutus, qui vertit, mag-
no illi assistentes, probante
Schweighæusero.

^g αὐτὸν om. S.V. Mox τοῦ S.
pro τῷ.

^h λέγουσι τε τὸ S.V.

177.

^a βασιλῆος] βασιλέως F. βασι-

λέος S.

^b ἐν αὐτῇ γενέσθαι S. post οἰκο-
ομένης H. l. citat Eustath. II. β'.
p. 314, 38=238, 17.

^c Sic F.d. Vulg. νόμον τε cum S.

^d νομάρχῃ S.

^e Αἰγύπτῳ V.S.

^f Sic Ald. V.S.R. Suid. in voc.
βιούται c. βεβαιούται M.P.K.
βεβαιούτε F.

^g ζῆν S.V.

^h τὸν om. F.

178.

^a ὁ om. F.

^b ἀπικνευμ. S.

τον ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι τοῖσι δὲ μὴ βου-
 λομένοισι ^c αὐτῶν ^d οἰκέειν, αὐτοῦ δὲ ναυτιλλομένοισι, ³⁵
 ἔδωκε ^e χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι.
 2 τὸ μὲν νυν μέγιστον ^f αὐτῶν τέμενος, καὶ οὐνομαστότατον
 εἶν καὶ χρησιμώτατον, ^g καλούμενον δὲ Ἑλλήνιον, αἶδε ¹⁹¹
^h πόλιν εἰς ⁱ αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ, Ἰώνων μὲν, Χίος, ^k καὶ
 Τέως, καὶ Φώκαια, καὶ ^l Κλαζομεναί· Δωριέων δὲ, Ῥόδος, ⁴⁰
 καὶ ^m Κνίδος, καὶ ⁿ Ἀλικαρνησσοῦς, καὶ Φάσηλιν· Αἰ-
 3 ολέων δὲ, ἡ Μυτιληναίων μούνη. τούτων μὲν ἐστὶ τοῦτο
 τὸ τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὗται αἱ πόλιν
⁴ εἰς ^p αἱ παρέχουσαι. ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλιν μετα-
 ποιεῦνται, οὐδὲν σφι μετέον μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ, ⁴⁵
 Αἰγινῆται ἐπ' ἐαυτῶν ἰδρύσαντο τέμενος Διός· καὶ ἄλλο
 79 Σάμιοι, Ἡρῆς καὶ Μιλήσιοι, Ἀπόλλωνος. Ἦν δὲ τὸ
 παλαιὸν μούνη ^q ἡ Ναύκρατις ἐμπόριον, καὶ ἄλλο οὐδὲν
 Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐς τῶν τι ἄλλο ^r στομάτων ταῦ ⁵⁰
 Νείλου ἀπύκοιτο, χρῆν ὁμῶσαι· “ μὴ μὲν ἐκόντα ἐλθεῖν”
 2 ἀπομόσαντα δὲ, τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικόν· ἢ
 εἰ μὴ γε οἶά τε εἴη πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ
 φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, ^c μέχρι ⁵⁵

alia templa
 in Ægypto
 a Græcis
 exstructa:
 præfecti
 mercato-
 rum.

191

Sola Nau-
 cratis em-
 porium an-
 tiquitus in
 Ægypto.

^c αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^d ἐνοικεῖν S.V. Schæfer. ἐσο-
 κείν P. αὐτοῦ οἰκείν R.

^e Sic Ald. S.V. a.c.R. Schæfer.
 χωρὶς M.P.K.F. Wess.

^f αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox οὐ-
 νομαστότατον S.

^g καλούμενον F.

^h πόλιν M.K.P. πόλιν Ald. F.
 a.S.

ⁱ αἱ om. F.

^k καὶ Τέως—καὶ Κνίδος om. F.

^l Κληζομ. S. Κλζ. V. cf. Eu-
 stath. II. β. p. 314, 38=238.

Berkel. ad Steph. Byz. in Ἐφεσος.
^m Χίος P.K. Κνίδος S.V.

ⁿ Ἀλικαρνησσοῦς S.V. Vall. cf. I. 1.

^o Sic P.K.S.V.F. Paris. τὸ
 τέμενος τοῦτο edd. vett. Supra
 dedi Μυτιλην. pro Μιτυλ. ut alibi.
 Infra ταύτων S. pro τούτων.

^p αἱ om. F. Supra πόλιν S. Ald.

^q αἱ δὲ ἄλλαι πόλιν οὐδὲν σφι
 μετέον μεταποιεῦνται V.S.

^r οὐδὲν σφι μ. μ. om. P.K.F.
 Mox Ἡρας F.

179.

^s ἡ om. V.S.K. Mox εἰ δέ τι
 ἐτῶντι S.

^t στόμα K. στόμα τῶν P. στό-
 μάτε S. Mox ἐν ταῖς βάρισι S.

^c μέχρις F.S.

180
Delphicum
templum
deflagra-
tum a. 548:
Amasidis in
Delphos li-
beralitas.

οὐ ἀπίκειτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις ἔτε-
τίμητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν Δελφοῦσι
νῦν ἑόντα νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἄξεργάσασθαι· (ὁ
γὰρ πρότερον ἑὼν αὐτόθι ἂ αὐτομάτως κατεκρή· τὰς
Δελφούς δὲ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος
παρασχεῖν)· πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλεις,
ἐδωτίναζον· ποιῶντες δὲ τοῦτο, οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰ-
γύπτου ἐνείκοντο. Ἀμασις μὲν γὰρ σφί ἐδωκε χίλια
ἑστυπηρίης τάλαντα· οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκίοντες Ἑλ-
ληνες, εἴκοσι μνέας.

181
Amicitia et
foedus cum
Cyrenais:
uxor Cyre-
naica La-
dice: hujus
votum Ve-
neri factum
et exsolu-
tum: ean-
dem postea
Cambysae
victore in
patriam re-
missa.

Ἀκυρηναίοισι δὲ Ἀμασις φιλότῃ τε καὶ συμμα-
χίῃ συνεθήκατο. ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτῇσιν, αἷ-
ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς, εἴτε καὶ ἄλλως φιλό-
τητος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δ' ὧν, οἱ μὲν λέγουσι
Βάττω, οἱ δ' Ἀρκεσίλειω θυγατέρα, οἱ δὲ, Κριτοβαύλῳ,
ἀνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμου· τῇ ὄνομα ἦν Λαδίκη. τῇ
ἐπεὶ τε συγκλίνειτο ὁ Ἀμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἶός τε
ἐγένετο· τῇσι δὲ ἄλλῃσι γυναιξὶ ἐχράτο. ἐπεὶ τε δὲ
πολλὸν ταῦτο ἐγένετο, εἶπε ὁ Ἀμασις πρὸς τὴν Λαδίκην
ταύτην καλεομένην· “ὦ γύναι, κατὰ με ἐφάρμαξας,
καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι 19

^d ἐτέτιμητο K.P.F.b.d.

180.

^a Sic Ald. S.V.a.b.c.d.R. ἐξ-
εργᾶσθαι M.K.P. ἐξεργάσθαι F.

^b αὐτόματος S.V. Schæfer.

^c Sic F. Vulgo ἐπέβαλε cum
S. Mox πόλεις S.

^d ἐλάχιστ' ἂν S.

^e Sic F. Vulgo ἡνείκοντο cum
S.

^f στυπῆς solus M. vid. Wes-
seling. ad Diodor. V. 10.

181.

^a Sic S.V.c. Κυρη. δ' ἐς ἀλλή-
λους Ἀμασις φ. Ald. Κυρ. δ' ἐς ἀλ-

λήλους φ. M.F. al.

^b Sic M.K.P.S.V.R.F. Paris.

αὐτόθι edd. vett. Mox Βάττω τοῦ
Ἀρκεσ. S.V. Vall.

^c Λαδίκη S. et sic semper.

^d Sic S.V.b.d. ὁ om. F. et al.

^e ἐγένετο a.c.

^f Sic M.K.F.a. εἶπε δὲ ὁ S. Ald.
εἶπε δὲ ὁ V.

^g Sic S.P.V.b.c.d.F. ἔστι τι
M.K. ἔστι οὐδ. a. et vulg.

^h οὐδεμία] οὐδεμία S.M.F.a.
Wessel.

ⁱ Sic Ald. Paris. F.V.R.S.
ὑπολωλέναι M.P.K.

5 “κάκιστα ^κγυναικῶν πασέων.” Ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπεὶ
 τέ οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἔγινετο πρηύτερος ^μὁ Ἀμασις, εὐ-
 χεται ἐν τῷ ^ννόῳ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ὀὕπ’ ἐκείνην τὴν ⁸⁰
 νύκτα μιχθῇ ὁ Ἀμασις, ταῦτο γὰρ οἱ κακῶς εἶναι μῆχος, ^κπερὶ δὲ
 6 ἄγαλμά οἱ ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν
 αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἀμασις· καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ^ρἤδη ὁκότε
 ἔλθοι. πρὸς αὐτὴν, ἐμίσγετο· καὶ κάρτα μιν ἔστερξε
 7 μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ. ⁸⁵
 ποιησαμένη γὰρ ἄγαλμα ἄπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ
 ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ^σσοόν, ἔξω ^ττετραμμένον τοῦ Κυρηναίων
 8 ἄσπετος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὡς ἐπεκράτησε Καμβύσης
 Αἰγύπτου, καὶ ἐπύθετο αὐτῆς ἢ τις εἴη, ἀπέπεμψε ⁹⁰
 82 ἀσιεῖα ἐς Κυρήνην. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ ^αἈμα-
 σις ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν, ἐς Κυρήνην ἄγαλμα
 ἐπὶ χρυσοῦ Ἀθηναίης, ^βκαὶ εἰκόνα ἑαυτοῦ γραφῇ εἰκασ-
 μένην· ταῦτο δὲ, τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγά-
 9 λματα λῦθινα, καὶ θῶρηκα ^γλίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ’, ⁹⁵
 ἐς Σάμον τῇ Ἥρῃ εἰκόνας ἑαυτοῦ διφασίας ξυλίνας, αἱ
 ἐν τῷ νηῷ τῷ μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ ^δμέχρις ἐμεῦ,
 3 ὅπιοιθε τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ
 ξεινίην τὴν ἑαυτοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ ^εΑἰάκεος· ἐς
 δὲ Λίνδον, ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι δὲ τὸ ἱεὸν τὸ

Quae dona-
 ria quibus
 templis
 Graeciae de-
 derit Ama-
 sis: tem-
 plum quod
 Lindi est
 Minervae, a
 Danae filia
 bus extruc-
 tum: Cy-
 prus ab
 Amaside
 primum
 occupata.

^κ Sic Wessel. ex S. vulgo γυναικῶν. Schweighauserus conj. κάκιστα κακίστη γυναικῶν.

¹ Sic S.P.V.F.a.c. Vulg. ἐγένετο.

^μ Sic V.S. ὁ vulgo om.

^ν Sic a.c.S.V. Ald. νῆ P.F.f.d. νηῖ M.K. Wessel.

^ο Sic Schaefer. Vulgo ἐπ’ ἐκ.

^ρ δὴ S.V.

^σ Sic S.V. Vall. ἔλθοι Ἀμασις πρὸς F.a. edd. vett.

^τ ἀπέπεμπε F.

^υ Sic K.V.P. σῶον S.F.d. vulg.

vol. I.

cf. I. 66. V. 96. VI. 86. VIII. 39.

¹ ἱδρυμένον S.V. Vall. Schaefer.

^ν εἰ τι S.V.

182.

^α Sic M.K.P.F. Paris. ὁ Ἀ. πέμψας ἐς τ. Ἑ. Ald. et alii. πέμψας ὁ Ἀμ. S.

^β καὶ εἰκόνα—Ἀθηναίῃ om. F.

^γ λίνεον om. S.V. cf. III. 47.

^δ Sic S.F. et al. non μέχρι.

^ε Cf. III. 139.

Y

ἐν Λίνῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς ἑταῖρας τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας εἰδρύσασθαι ^h προσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας. ταῦτα μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἄμασις. Εἶλε δὲ ἱ Κύπριον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν.

^f τοῦ om. S.V.F.

^h προσχούσας Schæfer.

^g Sic V.S.a.b.c.d. Ald. ἰδρῦσθαι

ⁱ Exscripsit Eustath. II. λ'. p.

M.P.K. Wessel. ἰδρῦσθαι F.

827, 27=759, 7.

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ Β'.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

ΘΑΛΕΙΑ.

1 Ἐπὶ τούτων δὴ τὸν Ἄμασιν Καμβύσης ὁ Κύρου ἐστρά-
 τεύετο, ἄγων ^a καὶ ἄλλους τῶν ἥρχε, καὶ Ἑλλήνων Ἰω-
 2 νάς τε καὶ Αἰολέας, δι' αἰτίνην τοιήνδε. Πέμψας Καμ- 5
 βύσης εἰς Αἴγυπτον κήρυκα, αἵτεε Ἄμασιν θυγατέρα·
 αἵτεε δὲ ^b ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, ὃς μεμφόμενος
 Ἄμασιν, ἔπρηξε ταῦτα, ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰ-
 γύπτῳ ἡτρῶν ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός τε καὶ τέκνων, 10
 ἐκδοτὸν ἐποίησε εἰς Πέρσας, ὅτε Κῦρος πέμψας παρὰ
 Ἄμασιν αἵτεε ἡτρὸν ὀφθαλμῶν, ὃς εἴη ἄριστος τῶν ἐν
 3 Αἰγύπτῳ. ταῦτα δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπτιος, ἐήγγε
 τῇ συμβουλῇ κελεύων αἰτέειν τὸν Καμβύσῃ Ἄμασιν 15
 θυγατέρα· ἵνα ἢ τοῦς ἀνιῶτο, ἢ μὴ τοῦς, Καμβύσῃ ἀπέχ-
 4 θοίτο. ὁ δὲ Ἄμασις, τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθό-
 μενος, καὶ ἀρρωδέων, οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασ-
 θαι· ^d εὖ γὰρ ἠπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς γυναῖκά μιν ἔμελλε
 5 Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλογ- 194
 ιζόμενος, ἐποίησε· ^e τάδε. ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βα- 21
 σιλέος θυγάτηρ κάρτα μεγάλη τε καὶ εὐειδής, μούνη τοῦ
 6 οἴκου λελειμμένη· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Νίτητις. ταύτην δὴ

193
 Mittitur ab
 Amaside
 Cyro pe-
 tenti medi-
 cus ocula-
 rius, et
 Cambyai
 filiam ip-
 sius peten-
 ti, Nitetis
 Apris filia
 pro sua.

LIB. III. 1.
^a ἄλλους τε S.V.
^b ἐκ συμβουλῆς S.V. Wessel.
 Matth. βουλῆς Ald. συμβουλῆς Theo
 Progymn. p. 56. Vulgo βουλῆς.
^c Sic Ald. R.F. Paris. συμβουλῆ

M.K.V.S. Mox ἀπέχθητο Ald.
^d ἐπίστατο γὰρ V.S. Mox πα-
 λακὴν P.
^e τάδε M.P.K.S.V. ταῦτα Ald.
 F.a.
^f βασιλέως F. Mox ταύτην δὲ S.

τὴν παῖδα ὃ Ἄμασις κοσμήσας ἔσθῃτί τε καὶ χρυσῷ, 25
 7 ἀποπέμπει εἰς Πέρσας ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ
 χρόνον ὡς μιν ἡσπάζετο, πατρώθεν οὐνομάζων, λέγει πρὸς
 8 αὐτὸν ἡ παῖς· ἡ “ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμά-
 “ σιος οὐ μανθάνεις, ὃς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέ-
 “ πεμφε, ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα διδοῦς, εἴουσιν τῇ ἰαλῇ 30
 “ θηίῃ Ἀπρίῳ τὸν ἐκείνος, ἔοντα ἑαυτοῦ ἡδεσπότεα,
 9 “ μετ’ Αἰγυπτίων ἐπαναστὰς, ἐφόνευσε.” Ταῦτο δὴ τὸ
 ἔπος καὶ αὕτη ἡ αἰτία ἑγγενομένη ἤγαγε Καμβύσέα τὸν
 Κύρου, μεγάλως θυμαθέντα, ἐπ’ Αἴγυπτον. οὕτω μὲν 35
 2 νυν λέγουσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ οἰκηιοῦνται Καμβύ-
 σεα, φάμενοί μιν ἐκ ταύτης ὃ δὴ τῆς Ἀπρίῳ θυγατρὸς
 γενέσθαι· Ἐκὺρον γὰρ εἶναι τὸν πέμψαντα παρὰ Ἀμα-
 σιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα, ἀλλ’ οὐ Καμβύσέα. λέγοντες δὲ
 1 ταῦτα, οὐκ ὀρθῶς λέγουσι. οὐ μὴν οὐδὲ λέληθε αὐτὰς, 40
 (εἰ γὰρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ὀρθῶς ἐπ-
 ιστεύεται καὶ Αἰγύπτιοι,) ὅτι πρῶτα μὲν νόθον αὐ σφι νό-
 μος ἐστὶ βασιλεῦσαι, γησίου παρεόντος· αὐτὶς δὲ, ὅτι
 ἸΚασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς ἦν παῖς Καμ-
 βύσης, ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ’ οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης. 45
 ἀλλὰ παρατρέπουσι τὸν λόγον, προσποιούμενοι τῇ Κύρου
 οἰκίῃ συγγενεές εἶναι. καὶ ταῦτα μὲν ὥδε ἔχει. Λέγεται
 3 δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός· ὡς τῶν ὃ Περ-

Cambyses
non, ut Æ-
gyptii sin-
gunt, Nite-
tide, sed
Cassandane
matre na-
tus.

Memorari
et aliam

⁸ Sic M.P.K.S.V.F. Paris. τε
al. om. Mox ὀνομάζων S.

^h Citat Gregorius Dial. Ion.
143. et 144.

ⁱ ἀληθεῖν F.a.

^k δεσπότην S.

^l Sic S.K. Paris. F. γενομένη
V. ἐγγινομ. M.P. Ald.

2.

^a Sic S. cf. I. 4. et 94. οικει-
οῦνται M.P. Ald. οικειοῦνται K.F.a.

^b ὃν om. V.S.

^c καὶ γὰρ Κύρον S.

^d ὀρθῶς om. P.K.F.b.d.

^e Sic S.F. Paris. Al. αἰθίς.

^f Κασσανδάνης M.K.P.S.V.F.
Paris. Κασσανδάνης Ald. et sic in-
fra.

3.

^a Sic S.V.f. ὅδε λ. a.F. Al.
ὅδε λ. Ad I. 52. remittit Wesse-
ling.

^b Περσέων f.

σίδων γυναικῶν ἐσελθοῦσά τις παρὰ τὰς Κύρου γυναῖ-
 κας, ὡς εἶδε τῇ Κασσανδάνῃ παρεστεῶτα τέκνα εὐεῖδέα ⁵⁰
 τε καὶ μεγάλα, πολλῶ ἐχράτο τῷ ἐπαίνῳ, ^d ὑπερβουμά-
² ζουσα. ἡ δὲ Κασσανδάνῃ, εὖσα ὁ τοῦ Κύρου γυνή, εἶπε
³ ἰτάδε. “Τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα εὖσαν Κῦ-
 “ρος ἐν ἀτιμίῃ ἔχει· τὴν δ’ ^ε ἀπ’ Αἰγύπτου ἐπικτήτων ⁵⁵
⁴ “ἐν τιμῇ τίθεται.” Τὴν μὲν, ἀχθομένην τῇ ^h Νιτήτι, εἰ-
 πεῖν ταῦτα· τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν ⁱ πρεσβύτερον εἰπεῖν
⁵ Καμβύση. “^kΤοιγάρ τοι, ὦ μήτερ, ἐπεὰν ἐγὼ γένω-
 “μαι ἀνὴρ, Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ ¹⁹⁵
⁶ “κάτω, ἄνω.” Ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα ὡς δέκα κουβ
 γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θαύματι γενέσθαι· τὸν
 δὲ, διαμνημονεύοντα, οὕτω δῆ, ἐπεὶ τε ἀνδράθη, καὶ ἔσχε
 τὴν βασιλικήν, ποιήσασθαι τὴν ἐπ’ Αἴγυπτον ἰστρατιήν.

causam
belli a
Cambyse in
Ægyptum
suscepti,
minus veri-
similem il-
lam.

Συνήνεκε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι ⁶⁵
² τὴν ^a ἐπιστράτευσιν ταύτην. ἦν τῶν ἐπικούρων ^b τῶν Ἀμά-
 σιος ἀνὴρ ^c γένος μὲν ^d Ἀλικαρνησσεύς, ὄνομα ^e δὲ οἱ
 Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς, καὶ τὰ ^f πολέμια ἄλκιμος.
³ οὗτος ὁ Φάνης, μεμφόμενός κού τι ^ε Ἀμάσι, ^h ἐκδιδρῆσκει
 πλοῖα ἐξ Αἰγύπτου, βουλόμενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς λό-
⁴ γους. ⁱ οἷα δὲ ἑόντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροις λόγου οὐ

Phanes
Græcus
transfugit
ab Amaside
ad Camby-
sem.

^c Sic Ald. R.V.S. Paris. F. εἰσελθ. M.P.K.

^d ἀποθυμάζ. S.

^e τοῦ om. f.

^f τοιαῦτα S. τοιάδε V.

^g ἐπ. Αλγ. F.

^h Νιχίτι S.

ⁱ πρεσβύτατον S.V. Vall.

^k τοιγάρ τοι M.P.K. Al. cum S. om. τοι. Seqq. habet Thomas M. in γέγονα, ubi olim lectum δέ-
 δεκα pro δέκα.

¹ Sic S.V. στρατεῖν f. στρατιήν F.a. vulg.

4.

^a Sic M.S.V.K.P.F.a.b.d.

Lexic. Seguiet. p. 94, 20. στρα-
 τευσιν c. Ald. Supra τοιούτων S.
 pro τοιούδε.

^b Sic S.V.b.d. τῶν al. om.

^c γενόμενος F.

^d Ἀλικαρνησεὺς S.V.

^e δὲ οἱ ἦν Φ. S.V.

^f Sic S.V.R. Ald. Wesselin-
 gius citat V. 78. 111. VII. 9, 3.
 238. IX. 57. not. ad Diodor. I.
 54. Abresch. Dil. Thuc. p. 196.
 πολεμικά M.K.P.F.a.c.

^g Ἀμασιν S.F. Ἀμάσιδι b.

^h διαδιδρῆσκει S.

ⁱ δὲ V. S.

^k σμικροῦ, ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέστατα, 5 μεταδιδώκει ὁ Ἀμασις, σπουδὴν ποιούμενος ἑλεῖν. μεταδιδώκει δὲ τῶν εὐνούχων τὸν πιστότατον ἀποστείλας ^m τριήρει ⁿ κατ' αὐτόν· ὃς αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ, ἐλὼν δὲ, ^{is} οὐκ ἀνήγαγε εἰς Αἴγυπτον· σοφίῃ γάρ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. ^o καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους, ἀπαλλάσσετο εἰς Πέρσας. ὠρμημένῳ δὲ ^p στρατεύεσθαι Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅπως τὴν ἀνδρὸν διεκπερᾷ, ἐπελθὼν φράζει ^q μὲν καὶ τὰλλα τὰ Ἀμασίους ^{ro} πρήγματα, ἐξηγέεται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὧδε παραινέων· πέμψαντα παρὰ τὸν ^r Ἀραβίων βασιλέα δέεσθαι, τὴν διεξοδὸν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. Μούτῃ δὲ ταύτῃ εἰσι φανεραὶ ἐσβολαὶ εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ γὰρ Φοινίκης ^a μέχρι οὖρων τῶν ^b Καδύτιος πόλιος, ^c ἣ ἐστὶ Σύρων ^a τῶν ⁸⁵ Παλαιστινίων καλεομένων· ἀπὸ δὲ Καδύτιος, εἰσῆς πόλιος (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) Σαρδίων. οὐ πολλῶν ἐλάσσονος, ἀπὸ ⁱ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἐπὶ θαλάσσης μέχρι Ἰηήσου ^a πόλιός ἐστι ⁸⁰ τοῦ Ἀραβίου· ἀπὸ δὲ Ἰηήσου, ^b αὗτις Σύρων μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν ⁱ δὴ τὸ Κάσιον ὄρος

5 Ora maritima inde a Phœnice usque ad Ægyptum, quorum ditionis: urbes Cadytis et Ienysus: Typho in palude Serbonide occultatus.

^k σμικροῦ S.V.F. Paris. Alii μικροῦ.

ⁱ ἐλθεῖν S.

^m Sic (vel τριήρει) Ald. Paris. V.R.S. Wesselingius attulit VI. 39. V. 85. III. 44. τριήρη M.P. K.F.

ⁿ εἰς ταυτὸν S.

^o θύσας S. Valla. Mox ἀπηλλάσσετο S.

^p Sic F. Vulgo Καμβύσῃ στρατ. Supra ὀρμημένῃ S.

^q μιν V.S.

^r Ἀράβιον b. cf. 5. et 7.

5.

^a μέχρις F.S. et sic mox.

^b Καδύτιος bis S. Καταδύτιος h.l.F.

^c Vulgo ἣ ἐστι. γῆ ἐστι cum

Gronovio Reizius et Schæfer.

Ib. Videtur Herodotus, quum dicere vellet, ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρι οὖρων τῶν Καδύτιος πόλιος ἣ χώρα ἐστὶ Σύρων, institutæ orationis oblitus, ultima ad Cadytin urbem retulisse, ἣ ἐστὶ Σύρων. MATTHIÆ.

^d Sic M.K.P.F. Συρίων S. Ald. ut et F. infra. Mox πόλιος εἰσῆς S.

^e Sic Ald. S.R.a.c.d. ἀπὸ θαλ. V.M.P.F.b. τὰ ἐμπόρια om. S.

^f Ἰκνύσου S. Vall. et mox ubi sic V. Ἰηυσσός Steph. Byz. ex h.l.

^g Sic S.V. τῆς Ἀραβίου F.a.b. c. et vulgo.

^h πόλιος S.V. qui Συρίων.

ⁱ δὲ V.

τείνει ^κ ἐς θάλασσαν ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τῇ
^ι δὴ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι, ἀπὸ ταύτης ^μ ἤδη Αἴ-
 3 γυπτος. τὸ δὴ μεταξὺ Ἰηύσου πόλιος καὶ Κασίου τε
 οὔρεος καὶ τῆς ^π Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τούτῳ οὐκ ὀλίγον ⁹⁵
 χωρίον ἀλλ' ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὄδον, ἀνδρόν ἐστι
 δεινῶς. ^α Τὸ δὲ ^β ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλλομένων
^ε ἐννενῶκασι, τοῦτο ἔρχομαι ^δ φράσων. ἐς Αἴγυπτον ἐκ
 τῆς Ἑλλάδος πάσης, ^ε καὶ πρὸς, ἐκ ^ς Φοινίκης, κέραμος
 ἐσάγεται πλήρης οἴνου ^ς δις τοῦ ἔτεος ἐκάστου· καὶ ἐν
^β κεράμιον οἶνον ἀριθμῶ ^ι κείμενον οὐκ ἐστὶ (ὡς λόγῳ εἰ-
 2 πέν) ^κ ἰδέσθαι. καὶ δῆτα, εἴποι ^ι τις ἂν, ταῦτα ^μ ἀναι-
 σιμῶνται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω. δεῖ ^π τὸν μὲν δήμαρ-
 χον ἐκάστον ^ο ἐκ τῆς ἐαυτοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα
 τὸν κέραμον, ἄγειν ἐς Μέμφιν· τοὺς δὲ ἐκ Μέρμφιος ἐς ⁵
 ταῦτα δὴ τὰ ἀνδρα τῆς Συρίας κομίζειν, πλήσαντας ὕδα-
 3 τος. οὕτω ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος, καὶ ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰ-
 γύπτῳ, ^ρ ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. Οὕτω
 μὲν νυν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευά-
 σαντες ^α ἐπ' Αἴγυπτον κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα ^β σάζαντες ¹⁰

Vasa testa-
 cea, quibus
 vinum im-
 portatur in
 Ægyptum,
 collecta et
 aqua im-
 pleta quo
 deferantur.

Ejus insti-
 tuti aucto-
 res Persæ:
 Cambysis
 fœdus cum

^κ ἐπὶ θάλ. S.

^ι δὴ om. V.S.

^μ Sic Ald. V.S.a.c. δὴ Αἴγ.
 M.P.K.F. Mox τὸ δὲ μετ. S. et
 infra ὄρεος.

^π Σερβωνίδος V. Spectavit hæc
 Plinius H. Nat. V. 13. Mox ἔσ-
 τιν ἀνδρῶν S.

6.

^α τὸν δὲ F.

^β ὀλίγον S.

^ε ἐννενῶκασι V.

^δ φράσων P.

^ε νυν καὶ πρὸς S.V.

^ς Sic M.K.P.V.S.F. Paris. Φοι-
 νίκων al.

^ς δι' ἔτεος S.

^β κεράμιον οἶνον hinc Pollux

VII. 161. et Lex. Seguiet. p.

110, 32.

^ι κεινὸν S.V. Vall. Schæfer.

^κ εἰδέσθαι edd. recentt. post
 Steph. εἰδέσθαι S. qui λόγος pro
 λόγῳ.

^ι ἂν om. d.

^μ Sic F.a. Ald. ἀναισιμῶται
 M.P.K.

^π τῶν μὲν δημάρχων conj. Reisk.

^ο Sic P.K.V.S.F. Paris. Vulgo
 συλλέξ. ἐκ τῆς.

^ρ Sic M.K.P.S.V.F.a.b.c. ἐπὶ
 τῶν παλαιῶν d. et vulgo.

7.

^α Sic M.K.P.a.b.d. ἐς Αἴγ. F.
 c. edd. vett.

^β Sic S. Vulgo ἐλξαντες.

rege Arabum.

ὑδατι, ^c ἐπεὶ τε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. Τότε δὲ οὐκ ἐόντος ^d κω ὑδατος ἐτοίμου, Καμβύσης πυθόμενος τοῦ ^e Ἀλικαρνησσοῦς ξείνου, πέμψας παρὰ τὸν ^f Ἀράβιον ἀγγέλους, καὶ δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἐτυχε, πίστις δ' αὖτε ^g καὶ δεξιόμενος παρ' αὐτοῦ.

8

Arabum quanta fides, qui ritus in fœdere faciendus, qui Dii, quæ capillorum tonsura.

Σέβονται δὲ Ἀράβιοι πίστις ἀνθρώπων ὁμοῖα ^h τοῖσι μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς τῶν τοιῶνδε· τῶν βουλευμένων τὰ πιστὰ ποιεῖσθαι, ἄλλος ἀνὴρ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐστὼς, λίθῳ ὅξείῳ τὸ ⁱ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιουμένων τὰς ^k 2 πίστις· καὶ ἔπειτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ^l ἐκατέρου ^m 1· ⁿ κροκύδα, ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κειμένους λίθους ἐπτά· τοῦτο δὲ ποιεῶν, ἐπικαλεῖ ^o τὸν τε Διόνυσον καὶ 3 τὴν Οὐρανίην. ^p ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου ταῦτα, ὁ τὰς πίσ- 15 τις ποιησάμενος τοῖσι φίλοις παρεγγυᾷ τὸν ξένον, ἢ καὶ τὸν ἀστὸν, ἣν πρὸς ^q ἀστὸν ποιῆται· οἱ δὲ φίλοι καὶ 4 αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβεσθαι. Διόνυσον δὲ ^r θεὸν μῶνον καὶ τὴν Οὐρανίην ^s ἡγεῦνται εἶναι· καὶ τῶν τριῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασί, κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον 5 κεκάρθαι· κείρονται δὲ ^t περιτρόχαλα, περιζυροῦντες τοὺς κροτάφους. οὐνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Διόνυσον, ^u 1' Ὀροτάλ·

^c ἐπὶ τὸ χαστὰ S.

^d κω S.P.K.V.R.F. Paris. και M. et al. Mox ἐτοίμου ὑδατος S.

^e Ἀλικαρνασσῶς S. Ἀλικαρνησσοῦς K.P.F. Ἀλικαρνασσῶς vulgo.

^f Ἀράβιον βασιλέα S.V.

8.

^h τίσι S.

ⁱ Sic P.S.V.F. Paris. Vulgo εἰσω.

^k ἐκάστου S.V.

^l Sic R.M.P.K.F.a.c. Pollux VII. 63. κροκίδα S.V. κροκύν b. edd. vett.

^m τε τὸν F. τε om. S.

ⁿ Sic S.M.V.P.K.F. Paris. ἐπι- καλέσαντος Ald.

^o αὐτὸν S.V. Mox ποιῆται S. et mox σέβεσθαι τὰς π. δ.

^p θεῶν F.

^q Sic S.V.F.a. ἡγέονται al. Mox κείρεσθαι S.

^r Sic V. Photius Lex. περὶ τρέχαλα S. ὑποτρέχαλα F.a.c.d. et vulg. Mox ὑποζυροῦντες S.

^s Ὀροτάλ V. Vall. F. e corr. Ὀροτάλτ a. edd. vett. Ὀροτάλτ K. P.F. pr. c.b.d. S. Ὀροτάλ S.

τὴν δὲ Οὐρανίην, ^m Ἀλιάτ. Ἐπεὶ ἂν τὴν πίστιν τοῖσι
 ἀγγέλοισι τοῖσι παρὰ Καμβύσειω ἀπιγμένοισι ἐποι-
 2 ῆσατο ὁ Ἀράβιος, ἐμηχανᾷτο τοιάδε. ἀσκούς καμή- 35
 λων πλῆσας ὕδατος, ^a ἐπύσαζε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν κα-
 μήλων πάσας· τούτο δὲ ποιήσας, ἤλασε ἐς τὴν ἀνυ-
 δρον, καὶ ^b ὑπέμενε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύσειω στρατόν.
 3 Οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται· δεῖ δὲ καὶ
 4 τὸν ἥσσον πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥηθῆναι. Ποτα- 40
 μός ἐστι μέγας ἐν τῇ Ἀραβίῃ, τῷ ὄνομα ^c Κόρυς. ἐκδι-
 5 δοὶ δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην θάλασσαν. ἀπὸ
 τούτου δὴ ἂν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλεία τῶν Ἀρα-
 βίων, ^d ραφάμενοι ^e τῶν ὠμοβοείων καὶ τῶν ἄλλων δερμά- 45
 των ὀχετὸν μήκει ἐπικνεύμενον ἐς τὴν ἀνυδρον, ἀγαγεῖν
 διὰ δὴ τούτου τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῇ ἀνύδρῳ μεγάλας δεξα-
 6 μενάς ὀρθῆσθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ ^f σώζωσι. ὁδὸς
 δ' ἔστι δωδέκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν
 ἀνυδρον. ἄγειν δέ μιν διὰ ὀχετῶν ^h τριῶν ἐς τριζᾶ χωρία. 50
 ○ Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ Νεῖλου
^a ἐστρατοπεδεύετο ^b Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς, ^c ὑπο-
 1 μάνων Καμβύσεια. Ἀμασιν γὰρ οὐ κατέλαβε ζῶντα
 Καμβύσεως, ἐλάσας ^d ἐπ' Αἴγυπτον· ἀλλὰ βασιλεύσας

Quomodo
 Arabs
 Cambyzi
 aquae on-
 piam in de-
 sertis provi-
 derit, nar-
 rari diverse.

198
 Psammeni-
 tus a. 525
 et patri suc-
 cedit, et
 Cambysem
 ad Pelu-

^m Ἀλιάτ b.d. Ἀλίττα est apud
 Nostrum I. 131. SCHWEIGH.

^a ἐπέλαξεν d. Vulg. citat Lex.
 Seg. p. 94, 23.

^b Sic P.F. Vulgo ὑπέμεινε.

^c Κόρυς F. Κόρος d.

^d Sic Ald. S.V.R. Paris. ἀψά-
 — μενον M.P.K.F.

^e τῶν om. a. Ald. Mox καὶ ἄλλων
 sine τῶν S.V. τῶν δμ.—ἐπικνεύ-
 μενον om. F. ubi tamen adscripta
 sunt margini a m. rec. ἐξικνεύ-
 μενον a.b.d.F. marg. Ald.

^f Sic S.V.b.c. τούτων F.a. vulg.
 διὰ δὲ τούτων d. δὲ προδὴ S. Mox
 ἐρίσασθαι S.

^g ποτίζωσιν S.V. Vall. Mox
 ἀγαγεῖν pro ἄγειν S.

^h τριῶν om. M.P.K.F.d.

- 10.

^a Sic Ald. V.S.a.c.R. ἐστρα-
 τεύετο M.P.K.F.b.d.

^b Ψαμμήνιτος S. et mox. Ψαμ-
 μίνιτος F.f. hic et 14. Alias ut
 vulgo.

^c ἐκδεκόμενος d.

^d ἐν Αἴγ. S.V.

sium osti-
um castris
factis oppo-
nitur: pro-
digium,
pluvia gut-
tatim la-
bans in
Ægypto su-
petiore.

ὁ Ἀμασις ἑτέσπερα καὶ τεσσαράκοντα ἔτεα, ἀπέθανε^{ss}
ἐν τοῖσι οὐδὲν αἰ μέγα ἀνάρσιον πρῆγμα συνενέχθη.
ἀποθανὼν δὲ, καὶ ταριχευθεὶς, ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι τῆσι
3 ἐν τῷ ἱρῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. Ἐπὶ Ψαμμηπίτῳ
δὲ τῷ Ἀμασίῳ βασιλεύοντος Αἰγύπτου, φάσμα Αἰ-ω
γυπτίῳσι μέγιστον ἴδη ἐγένετο· ὕσθησαν γὰρ Θῆβαι αἱ
Αἰγύπτιαι, οὔτε πρότερον ὀυδαμᾶ ὑσθεῖσαι, οὔτε ὕστερον
4 τὸ^m μέχρι ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ
δὴ ὕεται τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν·^a ἀλλὰ
καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι·^o ψακάδι. Οἱ δὲ Πέρσαι,^{ss}
ἐπεὶ τε διεξέλασαντες τὴν ἀνδρὸν ἵζοντο πέλας τῶν Αἰ-
γυπτίων ὡς συμβαλέοντες, ἐθαῦτα οἱ ἐπίκουροι αἱ τοῦ
Αἰγυπτίου, εἶοντες ἄνδρες Ἕλληνες τε καὶ Κᾶρες, μεμφό-
μενοι^b τῷ Φάτῃ, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλ-
2 λόδροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε. ἦσαν τῷτῳ
Φάτῃ παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι·^d τοὺς ἀγα-
γόντες ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς ὄψιν τοῦ πατρὸς, κρη-
τῆρα ἐν μίσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων· μετὰ
δὲ, ἀγινέοντες^e κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων, ἔσφαζον
3 ἐς τὸν κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες τῶν παίδων,⁷⁵

I I

Phanis li-
berorum
jugulato-
rum san-
guis ab Æ-
gyptiorum
auxiliaris
potus: victi
Ægyptii.

^a τέσπερα καὶ om. S.V. τέσσερα
καὶ τεσσαρ. F. Mox ἐν δὲ ταῖσι S.

^f Sic M.P.K.V.S.F.a.b.d. μέγα
om. c. edd. veti. Mox συη-
νέχθη S.

^b οἰκονμ. S.

^b βασιλεύοντος S.V.b.c. βασι-
λεύσαντος Ald. F.a.d.

ⁱ δὴ om. S.V.

^k Cf. Suidas in βαλῆσεται. In
v. ἔσθης Herodoti verbis carent
mss.

ⁱ οἰδαμᾶ F. οἰδαμῇ Suid. in
βουλ. οἰδαμᾶ vel οἰδαμῷ Suidæ
mss.

^m μέχρις F.S. Mox οὔτε γὰρ δὴ
S. et credo V.

ⁿ ἀλλὰ γὰρ leg. suspicatur
Schweighæuser.

^o Sic M.K.P.F.c.d. ψακάδι S.
a.b. Eustath. Dionys. 248. ψε-
κάσι Ald. R.V.A.

II.

^a συγκαλ. Ald.

^b τὸν Φάτκα S.

^c ἐπ' Αἰγύπτου S.

^d ταύτους ἀγ. S.V.

^e κατὰ om. b.d.

^f ἔσφαζον—παίδων om. S.

οἶνον τε καὶ ὕδωρ ἔεσεφόρεον ἐς αὐτόν· ἐμπιόντες δὲ τοῦ
 4 αἵματος πάντες οἱ ἐπίκουροι, οὕτω δὴ ἠσυνέβαλον. μά-
 χης δὲ γενομένης καρτερῆς, καὶ πεσόντων ἑξ ἀμφοτέρων
 τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι.

- 2 ἄθῡμα δὲ μέγα ἶδον, πυθόμενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων. 80
 τῶν γὰρ ὀστέων περικεχυμένων χωρὶς ἑκατέρων τῶν ἐν τῇ
 μάχῃ ταύτῃ πεσόντων· (χωρὶς μὲν γὰρ τῶν Περσέων
 ἑκέστο τὰ ὀστέα, ὡς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς· ἑτέρωθι δὲ,
 2 τῶν Αἰγυπτίων) αἱ μὲν τῶν Περσέων κεφαλαί εἰσι ἀσθε- 85
 νές οὕτω, ὥστε εἰ ἄθελεις ψήφῳ μούνη βαλέειν, διατε-
 τρανείεις· αἱ δὲ τῶν Αἰγυπτίων οὕτω δὴ τι ἰσχυραὶ, ὁμό-
 3 γις ἂν λίθῳ παίσας διαρρήξαις. αἴτιον δὲ τούτου τόδε
 ἔλεγον, καὶ ἐμέ γ' εὐπετέως ἐπειθον, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν,
 αὐτίκα ἀπὸ παιδίων ἀρξάμενοι, ἔξυρῶνται τὰς κεφαλὰς, 199
 4 καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παχύνεται τὰ ὀστέον. ταῦτο δὲ τούτου
 καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἰτίον ἐστὶ· Αἰγυπτίων γὰρ
 ἂν τις ἐλαχίστους ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων.
 5 τούτοις μὲν δὴ τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κε-
 φαλὰς. τοῖσι δὲ Πέρσῃσι, ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κε- 95
 φαλὰς, αἴτιον τόδε· σκητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς, πύλους
 6 ἑτάρας φορέοντες. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα ἰέοντα ἶδον·

Ægyptio-
 rum crania
 robusta,
 Persarum
 fragilia,
 quam ob
 causam:
 paucissimi
 Egyptii
 calvi. A-
 chæmenes
 Darii F. ab
 Inaro vic-
 tus et cæ-
 sus a. 463.

^ε ἐφόρεον S.V.

^η συνέβαλλον F.

^ι ἐξ om. V.S. cf. ad I. 76.

12.

^α θουματι sic F. sine accentu.

^β ἶδον] ἴδον S.V. Schæfer.
 Mox γὰρ oim. S. ubi κεχυμένων.

^γ κίετα S.V.

^δ θέλοις S. Spectavit hæc Sy-
 nesius Encom. Calv. p. 77.
 Wess. μόνη Ald.

^ε Sic M.P.K.S.V.F. Paris.
 Tale asyndeton amare Herodo-
 tum coll. III. 108. IV. 52. no-

tat Schweigh. ὡς μόγης edd. vett.

^ζ Sic S.a.c.R. Ald. διαρρήξαις
 M.P.K.F. Wessel. διαρρήξαις V.
 Schæfer.

^η ἔξυρῶνται P.K.S. Mox καὶ τὸ
 μὴ φ. S. Tum αἴτιον om. S.

^θ ἑτάρας τε Ald. R.c.d. Schæ-
 fer. Supra σκητροφέουσι τε S.
 Paulo ante τὰς κεφαλὰς om. Ald.

^ι ἰέοντα ἶδον] Sic vel ἴδον V.S.
 Vall. Hæc duo verba om. F.a.
 c.d. et al. ἴδον bis Schæfer. cf.
 VI. 109. IX. 54.

ἴδον δὲ καὶ ἄλλα ὁμοῖα τούτοις ἐν ^κΠαπρήμει, τῶν ἄμα
Ἀχαιμένει ^ιτῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ ^μἸνάρου τοῦ
Λίβυος.

13

Ægyptio-
rum in ur-
be Memphi
obsecrorum
deditio:
Afrī, Cyre-
næ, Bar-
cæi ultro se
dedunt.

Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης, ὡς ἐτράποντο, ἔφρα-
γον οὐδενὶ κόσμῳ. κατειληθέντων δὲ ἐς Μέμφιν, ἔπαρ-
σαν ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μυτιληναῖν, κήρυκα ἄγου-
σαν ἄνδρα Πέρσῃν, ἐς ὁμολογίην ^απροκαλούμενος Αἰγυπ-
²τίους. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε τὴν νέα ^βἴδον ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν
Μέμφιν, ἐκχυθέντες ἀλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τὴν τε νέα δι-
έφθειραν, καὶ τοὺς ἄνδρας κρουρῶν διασπάσαντες,
³ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ ταῦτο ^γπο-
λιορκούμενοι, χρόνῳ παρέστησαν. Οἱ δὲ προσεχέες Λί-
βυες, δέισαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγόνота, παρόν-
σαν σφέας αὐτὰς ἀμαχητί· καὶ φόρον τε ἐτάξαντο, καὶ
⁴δῶρα ἔπεμπον. ὡς δὲ Κυρηνᾶιοι καὶ ^δΒαρκαῖοι, δέισαν-
τες ὁμοίως ^εαὐ καὶ οἱ Λίβυες, ἕτερα τοιαῦτα ἐποίησαν.
⁵Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθόντα δῶρα ^εφι-
λοφρόνως ἐδέξατο· τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα ^ς
μεμφθεῖς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἦν ὀλίγα· ἔπειτα γὰρ
δὴ ^βπεντηκοσίας μνέας ἄργυρίου οἱ Κυρηνᾶιοι· ταύτας
δρασσύμενος, αὐτοχειρὶ διέσπειρε τῇ ^κστρατῇ. Ἡμέρη
δὲ δεκάτῃ ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι
Καμβύσης, κατίσας ἐς τὸ προάστειον ἐπὶ λύμῃ τὸν βα- 20

14

Psammeni-
tus, amisso
regno quod
vex menses

^κ Παπρήμι S.

^ι τοῦ Δαρ. V.S.

^μ Ἰνάρου S.V. Tum τῷ A. Ald.

13.

^α παρακαλ. F. Supra vulgo Μι-
τυληναῖν.

^β εἶδον] ἴδον V.S. Schæf. Tum
ἐλθοῦσαν S. et mox νέαν.

^γ Citat Thomas M. in Παρ-
έστησαν Supra καὶ om. S. πολ-
ιορκούμενοι S.

^δ Ἀβάρκαῖοι F. οἱ Βαρκαῖοι δέ-
σαντές τε S.

^ε ὡς καὶ S.V. ὁμοίως καὶ Schæfer.

^ς Sic S.V. Schæfer. ἕτερα al.

om. Mox πεποιήσαν S.

^ς φιλοτίμως R.C.

^β πεντηκοσίας P.F. Paris. Vulgo

πεντακ. cum S.

^ι ἄργυρίου om. S.

^κ στρατῇ S.

σιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μῆνας
 ἕξ, τούτον κατίσας σὺν ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι, ² διεπειράτο
 αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ποιῶν ³ τοιάδε. στείλας αὐτοῦ τὴν
 θυγατέρα ἐσθῆτι ⁴ δουλήν, ἐξέπεμπε ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν
 ὑδρῶν· συνέπεμπε δὲ καὶ ⁵ ἄλλας παρθένας, ἀπολέξας ²⁵
 ἀνδρῶν τῶν πρώτων, ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ τοῦ βασιλέως.
 ὡς δὲ βοῇ τε καὶ κλαυθμῷ ⁶ παρήσαν αἱ παρθένοι ⁷ κατὰ
 τοὺς πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι ⁸ πατέρες ἀνεβόων τε καὶ
⁹ ἀντέκλαιον, ὁρόντες τὰ τέκνα κεκακωμένα· ὁ δὲ ¹⁰ Ψαμ- ³⁰
 μήνιτος, ¹¹ προῖδὼν καὶ μαθὼν, ἔκυψε ἐς τὴν γῆν. ¹² παρ-
 ἐλθουσίων δὲ τῶν ὑδροφόρων, δευτέρα εἰ τὸν παῖδα
¹³ ἔπεμπε μετ' ἄλλων Αἰγυπτίων δισχιλίῳ τὴν αὐτὴν
 ἡλικίην ἔχόντων, ¹⁴ τοὺς τε αὐχένας κάλῳ δεδεμένους, καὶ
¹⁵ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ¹⁵ ἄγοντο δὲ ποιήν ¹⁶ τί- ³⁵
 σοντες Μιτυληναίων τοῖσι ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ
 νηὶ ταῦτα γὰρ ἐδίκασαν οἱ βασιλῆιοι δικασταί, ὑπὲρ
 ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν πρώτων ἀνταπόλ-
 λυσθαι. ὁ δὲ, ἰδὼν παρεξίοντας, καὶ μαθὼν τὸν παῖδα
¹⁷ ἀγρόμενον ἐπὶ θάνατον, τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν πε- ⁴⁰

tenuerat,
 dolorem in
 sua et libe-
 rorum ca-
 lamitate
 premit: in
 amici for-
 tuna mise-
 ra, in gem-
 mitum e-
 200
 rumpit:
 movet
 Croeso et
 Persis lacri-
 mas; Cam-
 bysi, mise-
 ricordiam.

14.

^a διεπειράτο S. διεπειρίετο Koen.
 Gregor. Dial. Ion. 15.

^b Sic S.M.P.K.V.F.a.b.c.d.
 Vulgo τάδε.

^c δουλή S. ubi om. ἐπ' ὕδωρ. ἐς
 ὕδωρ f. Mox συνέπεμπε S.

^d Citat Thomas M. in 'Ανα-
 λόγῳ.

^e Sic Ald. F.a.c.f. et al. παρή-
 σαν V.S. Wessel. παρήσαν Reiz.
 et Schæfer.

^f παρὰ τοὺς M.P.K.F.b.f.S.

^g Sic vel πρὸς S.V. Vall. b.d.f.
 πάντες F.a.c. vulg.

^h Sic V.M.P.K.S.b.d.f. ἀνέ-
 κλαιον Ald. F.c. et al. ἐνέκλαιον a.
 Mox ὁρόντες S.

ⁱ Ψαμμήνιτος S. et sic infra.

^k προσιδὼν S.V. Schæfer.

^l Sic S.V.b.d. Nostrum VI.
 117. Sophocl. Antig. 933. citat
 Wesselingius. παρελθουσίων F.a.
 c.f. edd.

^m ἔπεμπε M.P.K.V.F. Paris.
 ἐξέπεμπε S. Ald.

ⁿ Sic F.b.f. Vulgo τοὺς δέ.
 Mox δεδεμένους ἦγον Ald. S.V.a.c.
 Schæfer. ἦγον om. M.P.K.F.b.f.
 Wessel.

^o Sic Ald. F.a. Alii cum S.
 ἦγοντο.

^p πείσοντες f. et mox τῶν ἐν
 Μέμφι ἀπολομένων. Tum Μιτυληναί-
 ων vulgo. Infra τῶν πρώτων om. S.

^q Sic Ald. R.c. ἀγρόμενον M.V.
 S.P.K.F.a.b.d.f. Wessel. Monet
 Schweighæuserus ἀγρόμενον valere

ρικατημένων αὐτὸν κλαίωντων ^a καὶ δεινὰ ποιούντων, ταύ-
 7 τὸ ἐποίησε τὸ ^a καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. παρελθόντων δὲ καὶ
 τούτων, συνήεικε ὥστε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα ἀπλη-
 κέστερον, ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἑόντων, ἔχοντά τε οὐδὲ,
 εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιὴν, παρ-
 8 ιέναι Ψαμμήνιτόν τε τὸν Ἀμάσιος, καὶ τοὺς ἐν τῷ προασ-
 8 τείῳ κατημένους ^a τῶν Αἰγυπτίων. ὁ δὲ Ψαμμήνιτος ὡς
^a ἴδε, ἀνακλαύσας μέγα, καὶ καλέσας ^a οὐνόματι τὴν
 9 ἐταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. Ἦσαν δ' ἄρα αὐτῷ
^a φύλακοι, οἱ τὸ ποιούμενον ^a πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκαστῇ³⁰
 10 ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον. θαυμάσας δὲ ὁ Καμβύσης
^a τὰ ποιούμενα, πέμψας ἄγγελον, ^b εἰρώτα αὐτὸν, λέγων
 11 ταῦτα· “ Δεσπότης σε Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ,
 “ ^c διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα ὀρέων κεκακωμένην, καὶ τοὺς³⁵
 “ παῖδα ἐπὶ θάνατον ^d στείχοντα, οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε
 “ ^e ἀπέκλαυσας· τὸν δὲ πτωχόν, οὐδὲν σοι προσήκοντα,
 “ ὡς ἄλλων ^f πυνθάνομαι ^g ἐτίμησας;” Ὁ μὲν δὴ ταῦτα

ἀγόμενον, non ἡγόμενον Conf. Aristot. Rhetor. II. 8.

Ib. Equidem ἡγόμενον ἐπὶ θά-
 νατον interpretor qui ceteros, præ-
 grediens, ante ceteros, ad mortem
 ducebatur. ἡγεῖσθαί τι· hoc sensu
 pervulgatum, cf. VII. 40. 130. in.
 ΜΑΤΤΗΙΖ.

^a αὐτῷ f.

^a καὶ δεινὰ ποιούντων] Sic M. P. K. V. S. F. a. b. d. Desunt c. edd. vett.

^b καὶ om. M. P. K. F. f. τῷ pro τῷ f. τῇ om. S. Mox ἔχοντα δὲ S.

^c Sic f. τῶν om. F. a. et al.

^d ὡς εἶδε] ὡς ἴδεν S. ὡς ἴδε Schæfer.

^e Sic S. οὐνόμασι F. ὀνομαστὶ a. b. f. al.

^f Sic V. S. M. P. K. F. Paris. αὐ- τοῦ τρεῖς φ. vulgo.

^g ἅπαν V. S. probante Wassio

ad Thucyd. I. 143. Tum ἐπ' ἐκεί-
 νου ἐξ ἐκαστῆς ἐξόδου S. et forte V.

^a Sic S. V. M. K. P. F. Paris. τὸ ποιούμενον Ald. et al.

^b Sic P. et al. Vulgo ἡρώτα et ἑρωτᾷ.

^c διὰ τὴν f. δὴ om. S. qui mox ὀρῶν κεκαμένην καὶ τὸν παῖδα δέ.

^d στείχοντα S. F. a.

^e ἀπέκλαυσας V. S. K. P. R. F. Paris. ἀνέκλαυσας M. Ald.

^f πυνθάνομαι M. P. K. V. S. Vall. πυνθάνομαι Ald. R. F. c. d. pro-

bante Schweighæusero; “nam
 “ regis,” inquit, “verbis loqui-

“tur homo: quare dein etiam
 “ita respondet Psammenitus,

“quasi cum ipso rege coram lo-
 “queretur.”

^g ἐτίμησας τούτοις V. S. Tum ἐπηρώτα Ald.

12 ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ παῖ Κύρου, τὰ
 “ μὲν οἰκῆα ἦν μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν· τὸ δὲ 60
 “ τοῦ ἱεταίρου ἑπένθος, ἄξιον ἦν δακρύων· ὃς ἐκ πολλῶν 201
 “ τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσῶν, ἐς ἰπταχηίην ἀπίκται ἐπὶ
 “ γήραος οὐδῶ.” Καὶ ταῦτα ὥς ἀπενειχθέντα ὑπὸ τού-
 13 του, εὖ δοκέειν οἱ εἰρῆσθαι. ὥς δὲ λέγεται ὑπ' Αἰγυπ- 65
 τίων, δακρύειν μὲν Κροῖσον, ὅτε τεύχεε γὰρ καὶ οὗτος
 ῥέπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, δακρύειν δὲ Περ-
 σέων τοὺς παρεόντας· αὐτῷ τε Καμβύσῃ ἔσελθεῖν οἰκτόν
 τινα, καὶ αὐτίκα κελεύειν τόν τε οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολ-
 λυμένων σῶζειν, καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστείου ἀναστή- 70
 5 σαντας, ἄγειν παρ' ἑαυτόν. Τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ
 μετιόντες οὐκέτι περιέοντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα·
 αὐτὸν δὲ Ψαμμήνιτον ἀναστήσαντες, ἦγον παρὰ Καμβύ-
 2 σεα· εἴθα τοῦ λοιποῦ διαιτᾶτο, ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ
 καὶ ἢ πιστῆθῃ μὴ ὁ πολυπρηγμονεῖν, ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπ- 75
 τον, ὥστε ἐπιτροπεύειν αὐτῆς. ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθασι Πέρ-
 σαι τῶν βασιλέων τοὺς παῖδας· τῶν, ἣν καὶ σφειν ἄπο-
 στέωσι, ὅμως τοῖσὶ γε παισὶ αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρ-
 3 χήν. πολλοῖσι μὲν νυν καὶ ἄλλοισὶ ἐστὶ σταθμώσασθαι, 80
 ὅτι τοῦτο οὕτω νενομίκασι ποιεῖν· ἔν δὲ δὴ καὶ τῶδε,

Ductus ad
 Camby-
 sem, et
 cum eo vi-
 vens, nova
 moliri con-
 victus, mo-
 ritur poto
 sanguine
 taurino :
 Persarum
 humanitas
 in regum
 etiam de-
 fectorum
 liberos :
 Thannyras
 Inari F. et
 Pausiris

^b ἢ om. F.d.f.

¹ ἑτέρου V.S.F.

^k Sic M.P.S.V.R.K.F.a.b.c.d.
 πάθος f. et vulgo.

¹ Sic M.P.S.V.F. Paris. πτω-
 χην Ald.

^m δ: Schæfer. Delendum pu-
 tat Matthiæ, utpote ex seqq. huc
 retractum.

ⁿ Sic Ald. M. σφι εἰρ. P.K.S.
 V.f.F.a.c.d. εὐδοκεί σφιν R.

^o ἐτέταυχε F.

^p Sic F.b.d.f. ἐπισπόμενος Ald.
 vulg. S. cf. I. 91.

^q ἐπελθεῖν R. cf. Hemsterhus.

ad Lucian. Prom. T. I. p. 26.

^r σῶζειν F.

15.

^a Sic M.P.K.f. εὖρον μετ'. F. εὖ-
 ρον αὐτοῦ οἱ μ. Ald. V.S.R.A.B.

^b ἐπιστῆθῃ S. Schæfer.

^c Sic K.F. Paris. πολυπραγμο-
 νῶν S.V. πολυπραγμονεῖν vulgo.

^d αὐτὴν S.V. Tum ἐώθασι S.

^e Sic R.S.V.a.c. Ald. εἰ καὶ M.
 F. Supra βασιλῆων S. vulg.

^f ἀποστέασιν d.

^g Sic Ald. R. cf. II. 43. δὴ
 om. M.F.a.c.S.

Amyrtei
F. reges be-
neficiarii,
alter Li-
byæ, alter
Ægypti, ab
a. 458.

^h τῷ Λίβυος Ἰνάρω παιδὶ Θαννύρα, ὃς ἀπέλαβε τὴν αἰὶ
πατὴρ εἶχε ἀρχὴν· καὶ τῷ Ἀμυρταίου Πανσίρι· καὶ γὰρ
4 οὗτος ἀπέλαβε τὴν τῷ πατρὸς ἀρχήν. καίτοι ⁱ Ἰνάρω τε
καὶ Ἀμυρταίου ^k οὐδαμοὶ κω Πέρτας κακὰ ^l πλέω ἐργά-
σαντο. νῦν δὲ μηχανώμενος κακὰ ὁ Φαμμήντος, ἔλαβε
5 τὸν μισθόν· ἀπιστὰς γὰρ Αἰγυπτίους ἦλω. ἐπεὶ τε δὲ
ἐπάϊστος ἐγένετο, ὑπὸ Καμβύσῃ αἶμα ταύρου πῖν,
ἀπέθανε παραχρῆμα. οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε.

16

Cambyzes
lacerat A-
masidis ca-
daver, et
eo creman-
do violat
religionem
tum Persa-
rum, tum
Ægyptio-
rum: an
cadaver A-
masidis fue-
rit.

Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπῆκετο εἰς Σάῳ πόλιν,
βουλόμενος ποιῆσαι τὰ ^a δὴ καὶ ἐποίησε. ἐπεὶ ^b τε γὰρ
ἐσθλὴ ἐς τὰ τοῦ Ἀμάσιος ^c οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς
2 ταφῆς τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω. ὥς δὲ ^d ταῦτά
οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο, ^e μαστιγοῦν ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας
ἀποτίλλειν, καὶ ^f κεντῶν τε, καὶ τάλλα πάντα λυμαί-
3 νεσθαι. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιῶντες, (ὁ γὰρ
δὴ νεκρὸς, ἅτε τεταριχευμένος, ἀντεῖχέ τε καὶ οὐδὲν δι-
χέτο,) ἐκέλευσέ μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐτελ-
4 λόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι ^g πῦρ.
τὸ ὦν ^h κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐ-
δετέροις ἐστι· Πέρσῃσι μὲν, ⁱ δι' ὅπερ εἴρηται, θεῶν οὐ δί-
καιον εἶναι ^k λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοις 5

^h τῷ Λίβυος] Sic V.R.a.b. Ald.
Vall. Wesselingius citat Nos-
trum supra 12. VII. 7. Thucyd.
I. 103. Ctesiae Excerpt. c. 32.
Liban. I. p. 420. C. Desunt
duo verba K.P.M.F.c.d. Ἰναρῷ
τῷ Λίβυος παιδὶ Ἰθανύρα ὡς S.

ⁱ Ἰνάρω γε P.F. Ἰναρῷ γε K.
Ἰναρῷ τε S.

^k οὐδαμοὶ κω om. S.

^l πλέω M.K.P.F. Paris. πλέα
Ald. S.V. Mox ἐργάσατο S.

16.

^a δὴ om. S.

^b τε om. d.

^c οἰκία S.

^d Sic S.V. cf. infra 141. αἰ al.
om.

^e Sic K.P.F. Paris. Alii cum
S. μ. τὸν νέκυν.

^f Sic P.K.F. Paris. τε om.
vulg. κεντροῦν S. Dio Chrysost.
XXXVII. p. 467.

^g τὸ πῦρ Stobæus 123, 13. et
al. τὸ om. V.S.P.K.F.

^h Ita Schweighæuser. κατα-
καίειν τε M.P.K.F. particulam
alii om. cum S.

ⁱ διότι περ S. δι' ὅτι περ V.

^k λέγοντες M.S.P.K.V.F. Paris.

δὲ νενόμισται ἵπῳ θηρίον εἶναι ἔμφυχον, πάντα δὲ αὐτὸ
κατεσθίειν ¹ τὰ περ ἂν λάβῃ, ² πλησθὲν δὲ αὐτὸ τῆς βο-
5 ρῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκὼν θηρίοις νό-
μος οὐδαμῶς σφί ἐστι τὸν νεκρὸν δίδοναι. ³ καὶ διὰ
ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων κατα- 10
βρῶθῃ. ⁴ οὕτω δὲ οὐδετέροις νομιζόμενα ἐνετέλλετο ποιέ-
6 ειν ὁ Καμβύσης. Ὡς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ
Ἀμασις ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τῶν τις Αἰ-
γυπτίων, ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι· ὃ λυμαινό-
7 μενοι Πέρσαι, ἐδόκεον Ἐμασιν λυμαινεσθαι. λέγουσι 15
γὰρ, ὡς πυθόμενος ἐκ μαντηίου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἑω-
τὸν μέλλοι ἀποθανόντα γίνεσθαι, οὕτω δὲ ἀκεόμενος τὰ 203
ἐπιφερόμενα, τὸν ⁵ μὲν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν μαστιγαθέντα,
ἀποθανόντα ἔθαψε ⁶ ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἑντὸς τῆς ἑωυτοῦ θή- 20
κης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυχῷ τῆς θήκης ὡς
8 μάλιστα θείναι. αἱ μὲν νυν ἐκ τοῦ Ἀμάσιος ἐντολαὶ αὐ-
ται, ⁷ αἱ ἐς τὴν ταφήν τε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔχουσιν, οὐ
μοι δοκεῖσι ἀρχὴν γενέσθαι, ⁸ ἄλλως δ' αὐτὰ Αἰγύπτιοι
σεμναίν.

probantibus Gronovio et Wes-
selingio, quorum hic citat e VI.
13. VII. 144. similis structuræ
exempla. λέγουσι Ald. R. Stob.
1 τὸ πῦρ Stobæus, probantibus
Valckenærio et Wesselingio.

² τὰ ἂν περ S.V.

³ πλησθέντα δὲ αὐτὸν Stobæus
Trincavelli, et mox θηρίον.

⁴ οὐδαμῶς σφί ἐστι Ald. V.S.
Paris. οὐδαμῶς φησὶν ἐστι η. M. οὐ-
δαμῶς φησὶν K. οὐδαμῶς φ ἐστι F.
οὐδαμῶς σφιν νόμος ἐστὶ Stob. Mox
ἀνθρώπου νεκρὸν sine urgente causa
repositum vult Valckenærius.

⁵ καὶ om. F.

⁶ Sic S.V. δὴ om. F. a. c. edd. vett.

⁷ Sic S.V. τις τῶν F. a. vulg.

VOL. I.

⁸ ἔχων τε S.V. Mox τὴν ἡλι-
κίην Ἀμασιν S.

¹ Sic M.K.P.F. Paris. Ἀμάσι
Ald. V.S.R. Schæfer. Utralibet
structura uti Herodotum notat
Schweighæuserus.

² Sic V. Schæfer. μέλλει ἀπο-
θανόντα γίνεσθαι S. ἀποθανόντα
μέλλοντα vulgo.

³ μὲν om. S.V.

⁴ Sic M.P.K.V.F.S. ἐν τῇσι
Ald. d.

⁵ ἐκτὸς S.V. Vall. cf. II. 170.
WESS.

⁶ αἱ om. S. Mox τὴν ante τα-
φήν om. Ald.

⁷ Sic F. a. b. c. d. ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ
S.V. ἀλλ' ἄλλως δ' αὐτὰ Wessel.

Z

17

Alum
umbyes
ere sta-
it et Car-
aginiensi-
s, et
amoniis,
Æthiopi-
s.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας¹⁷
στρατηίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους,
καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ Λιβύης
² ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν
Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν ἐπὶ δὲ³⁰

18

scribitur
lis men-
, que
ad Æ-
iopes.

Ἀμμωνίους, ^a τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίο-
πας, κατόπτας ^b πρῶτον, ὁφρομένους τε τὴν ἐν ταῦτοις
τοῖσι Αἰθίοφι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι
ἀληθῶς, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοφρομένους· δῶρα
δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Ἡ δὲ τράπεζα³⁵
τοῦ ἡλίου τοιγὰρ τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ
προαστείῳ ^a ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπό-
δων· ^b ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθεῖναι τὰ
^c κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους εὐόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ
ἡμέρας δαίνυσθαι προσιόντα τὸν βουλούμενον· φάσαι δὲ⁴⁰
τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν ^d αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάσ-
² τοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεομένη, λέγεται

19

εἶναι τοιγὰρ. ^a Καμβύσῃ δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατα-
σκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλεως
τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα⁴⁵
γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους ^b μετήϊσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε
³ ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατὸν. Φαίνι-
κες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα· ὀρκίοισι ^d τε γὰρ με-
γάλοισι ἐνδεδέσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποιέειν ὅσα, ἐπὶ τοὺς

17.

^a τὸ πεζὸν d. In pr. ἐβουλεύσατο
δ Καμβύσης S.

^b πρῶτους V.S. om. c. Mox τε
om. S. Infra consentit S. cum
vulg. in αὐτέων.

18.

^a ἐπίπλεος F.a.d.

^b ἐς ἂν V.S.

^c κρέατα V.S.

^d αὐτὴν om. c.

19.

^a Καμβύσης S.V.

^b Sic Reiz. e Valckenærii e-
mend. μετήσαν Wessel. μετήσαν
edd. vett. ἐν ᾧ δὲ τ. μ. om. S.V.

^c ἐπὶ om. Ald.

^d τε om. F.

^e ὅσιν S. Mox ἐγένοντο S.

4 παῖδας τοὺς ἐαυτῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βου- 50
 λομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι
 5 μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμ-
 βύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοινίξι, ὅτι σφέας
 τε αὐτοὺς ἔδεδώκεσαν Πέρσησι, καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἥρ-
 6 τητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας 55
 ο αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ
 τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἑλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφά-
 γοι, ἐπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἄντειλάμενος τὰ
 λέγειν ὁ χρῆ, καὶ δῶρα φέροντας, πορφύρεον τε εἶμα, καὶ 60
 χρύσειον στρεπτὸν περιαιχένιον, καὶ ὦν, καὶ μύρου
 2 ἀλάβαστρον, καὶ ὁ φοινικῆς οἶνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίο-
 πες οὗτοι, ἐς τοὺς ὁ ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶ-
 ναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων νόμοισι
 δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοις 65
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ δὴ ὁ καὶ κατὰ τὴν βασιλιήν
 τοιᾶδε τὸν ἀν τῶν ἀστῶν ὁ κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ
 κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον ἀξιοῦσι βασι-
 λεύειν.

21 Ἐς τοὺς δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυο-
 φάγοι, διδόντες ὁ τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ ὁ αὐτῶν, ἔλεγον 70

Æthiopicæ
 linguae pe-
 riti ex Ich-
 204
 thyophagis
 ab Elephan-
 tina urbe
 arcessiti,
 missi ad
 Æthiopes
 cum donis:
 Æthiopum
 horum cor-
 pora et le-
 ges.

Ichthyo-
 phagi quid
 locuti,

† Sic P.S.V.R.F. Paris. ἐκδε-
 δάκεσαν M.K. Ald.

20.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ὁ χρῆ καὶ δῶρα M.K.P.F. χρῆ-
 ναι δ. S.V. χρῆν καὶ δ. Ald. R.
 A.B.

† Sic M.P.K.V.S.a.F. cf. 22.
 IV. 168. IX. 79. ὦν c. Ald.

† Cf. Athenæus XI. p. 473.
 B. Pollux X. 75. in quo φοι-
 κῆν. Vide I. 194. II. 86. Wess.

† Sic S.V.M.P.K.R.F. Paris.

ἀπέπεμπε Ald. Seqq. citat Eu-
 stath. Dion. 218. Supra ἐς ὅς S.

† Sic S.V. αὐτοὺς καὶ M.P.K.
 F. Wessel. αὐτοὺς κεχω. Ald.a.c.
 Schæfer.

ὁ καὶ om. S.V.

ὁ κρίνωσι h. l. om. S.V. qui
 mox ἰσχὺν κρίνωσι, τοῦτον βασιλεύ-
 ειν. sine ἀξιοῦσι, probante post
 Wesselingium Schæfero. Supra
 τὸ ante μέγαθος om. F.

21.

ἄ δὲ δ. V.S. Supra ὅς om. S.

ὁ αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

17
Bellum
Cambyses
facere sta-
tuit et Car-
thaginien-
bus, et
Ammonii,
et Æthiopi-
bus.

18
Describitur
Solis men-
sa, quæ
apud Æ-
thiopes.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας¹⁷
στρατηίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους,
καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ Λιβύης
² ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν
Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν· ἐπὶ δὲ³⁰
Ἀμμωνίους, ^α τῷ πεζῷ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίο-
πας, κατόπτας ^β πρῶτον, ὀφρομένους τε τὴν ἐν τούτοις
τοῖσι Αἰθίοψι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι
ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοφρομένους· δῶρα
δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Ἡ δὲ τράπεζα³⁵
τῷ ἡλίου τοιήδε τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ
προαστείῳ ^α ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπό-
δων· ^β ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τῆναι τὰ
^γ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ὄντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ
ἡμέρας δαίνυσθαι προσίοντα τὸν βουλούμενον· φάναι δὲ⁴⁰
τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν ^δ αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάσ-
² τοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεομένη, λέγεται
19 εἶναι τοιήδε. ^α Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατα-
σκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλεως
τῶν ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα⁴⁵
γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους ^β μετήϊσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε
³ ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατὸν. Φαίνι-
κες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα· ὀρκίοισι ^δ τε γὰρ με-
γάλοις ἐνδεδέσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποιέειν ^ε ὅσια, ἐπὶ τοὺς

17.

^α τὸ πεζὸν d. In pr. ἐβουλεύσατο

^δ Καμβύσης S.

^β πρῶτους V.S. om. c. Mox τε
om. S. Infra consentit S. cum
vulg. in αὐτέων.

18.

^α ἐπίπλεος F.a.d.

^β ἐς τὸ V.S.

^γ κρέατα V.S.

^δ αὐτὴν om. c.

19.

^α Καμβύσης S.V.

^β Sic Reiz. e Valckenærii e-
mend. μετήσαν Wessel. μετήσαν
edd. vett. ἐν ᾧ δὲ τ. μ. om. S.V.

^γ ἐπὶ om. Ald.

^δ τε om. F.

^ε ὅσιν S. Mox ἐγένοντο S.

4 παῖδας τοὺς ἐωυτῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βου- 50
 λομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιομαχοὶ ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι
 5 μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμ-
 βύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοινίξι, ὅτι σφέας
 τε αὐτοὺς ἔδεδώκεσαν Πέρσησι, καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἥρ-
 6 τητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας 55
 αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ
 τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφά-
 γοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἄντειλάμενος τὰ
 λέγειν ὁ χρῆ, καὶ δῶρα φέροντας, πορφύρεόν τε εἶμα, καὶ 60
 χρύσειον στρεπτόν περιαιχύνιον, καὶ ὦν, καὶ μύρου
 2 ἀλάστρον, καὶ ὁ φοινικίου οἴνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίο-
 πες οὗτοι, ἐς τοὺς ὁ ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶ-
 ναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων νόμοισι
 δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι 65
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ δὴ ὅ καὶ κατὰ τὴν βασιλῆην
 τοιαῦδε τὸν ἀν τῶν ἀστῶν ὁ κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ
 κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον ἀξιούσι βασι-
 λεύειν.

21 Ἐς τούτους δὴ ὧν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυο- 70
 φάγοι, διδόντες ἃ τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ ὁ αὐτῶν, ἔλεγον 70
 Ichthyophagi quid locuti,

¹ Sic P.S.V.R.F. Paris. ἐκδε-
 δώκεσαν M.K. Ald.

20.

^a ἐντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

^b χρῆ καὶ δῶρα M.K.P.F. χρῆ-
 ναι δ. S.V. χρῆν καὶ δ. Ald. R.
 A.B.

^c Sic M.P.K.V.S.a.F. cf. 22.
 IV. 168. IX. 79. ὦν c. Ald.

^d Cf. Athenæus XI. p. 473.
 B. Pollux X. 75. in quo φοι-
 κίον. Vide I. 194. II. 86. Wess.

^e Sic S.V.M.P.K.R.F. Paris.

ἀπέπεμπε Ald. Seqq. citat Eu-
 stath. Dion. 218. Supra ἐς ὅς S.

^f Sic S.V. αὐτοὺς καὶ M.P.K.
 F. Wessel. αὐτοὺς κεχω. Ald.a.c.
 Schæfer.

^g καὶ om. S.V.

^h κρίνωσι h. l. om. S.V. qui
 mox ἰσχὺν κρίνωσι, τοῦτον βασιλεὺ-
 ειν. sine ἀξιούσι, probante post
 Wesselingium Schæfero. Supra
 τὸ ante μέγαθος om. F.

21.

^a δὲ δ. V.S. Supra ὡς om. S.

^b αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

quod re-
ponsum
acceperint
ab Æthio-
pum rege.

2 τὰδε· “Βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης, βουλόμενος ^c φ
 “λος τοι καὶ ξεῖνος γενέσθαι, ἡμέας τε ^d ἀπέπεμψε,
 “λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων, καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδ
 3 “ταῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἦδεται χρεώμενος.” Ὁ
 Αἰθίοψ, μαθὼν ὅτι ^e κατόπται ἤκοιεν, λέγει πρὸς αὐτο
 τοιάδε· “Οὔτε ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμ
 “φέροντας, προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι· αὐ
 “ὕμεις λέγετε ἀληθεῖα, ἤκετε γὰρ κατόπται τῆς ἐμ
 4 “ἀρχῆς. οὔτε ἐκείνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν
 “καιος, οὐτ’ ἂν ἐπεθύμησε χώρης ἄλλης ἢ τῆς ἑαυτο
 “οὔτ’ ἂν ἐς δουλοσύνην ἀνθρώπους ἦγε ὑπ’ ὧν μηδὲν ἤ
 5 “κηται. νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τόδε δίδόντες, τάδε ἔπεα λ
 “γετε· Βασιλεὺς ^f ὁ Αἰθιοπῶν συμβουλεύει τῷ Περσέ
 “βασιλεῖ, ^g ἐπεὰν οὕτω εὐπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πι
 “σαι ἔοντα μεγάθει τσαῦτα, τότε ἐπ’ Αἰθιοπας το
 6 “Μακροβίους πληθεῖ ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι. μ
 “χρη δὲ ^h τοῦτου, θεοῖσι εἰδέναι χάριν, ⁱ αἱ οὐκ ἐπὶ νόον τ
 “ποῦσι Αἰθιοπῶν παισὶ γῆν ἄλλην ^j προσκτᾶσθαι
 “ἑαυτῶν.” Ταῦτα δὲ εἰπας, καὶ ἀνείς τὸ τόξον, πα
 ἔδωκε τοῖσι ἤκουσι. λαβὼν δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον, ^k
 2 πρώτα ὅ τι εἶη, καὶ ὅπως πεποιημένον. ^l εἰπάντων δὲ τ
 Ἰχθυοφάγων τὴν ἀληθινήν περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βι
 φῆς, δολεροὺς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἔφη εἶναι, δολερά

22
De singulis
donis quid
rex judica-
rit.

^c τοι ante βουλόμενος S.V. φίλος
καὶ ξεῖνός τοι P.K.F.

^d Sic M.P.K.V.S. ἀπέπεμπε F.
a. Ald.

^e Hinc Pollux II. 59.

^f ἐπεθύμει S.V. Schæfer. Supra

ἐστὶν ἀνὴρ S.

^g ὁ om. S.V.f.

^h ἐπεὰν M.K.P.S.V.f. ἐπειδὴν
Ald. A.B.F. Mox τὰ om. S. qui

tum μεγάθη.

ⁱ Sic S.V.M.P.K.f.F. τοῦ

a.c. vulg. μέχρις F.

^k Citat Gregor. Dial. Ion. 7

^l κτᾶσθαι πρὸς S.V.

22.

^a Sic S.P.V. ἡρώτα Ald. al.

^b Sic V.S. cf. Gregor. Di
Ion. 72. εἰπόντων vulgo.

3^c αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύτερα δὲ, τὸν ^d χρυσοῦν εἰρώτα 205
 στρεπτόν τὸν περιαιχένιον, καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων
 δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὸν ^e κόσμον αὐτῶν, γελάσας ὁ βα-
 σιλεὺς, καὶ νομίσας εἶναί σφρα πέδας, εἶπε ὡς παρ'
 4 ἐαυτοῖσιν εἰσι ῥωμαλεώτεραι τούτων πέδαι. ^ε τρίτον δὲ,
 5 εἰρώτα τὸ μύρον. εἰπάντων δὲ τῆς ποιήσιος περὶ καὶ ἰ
 ἀλείψιος, τὸν αὐτὸν λόγον ^b τὸν καὶ περὶ τοῦ εἵματος
 6 εἶπε. ἵως δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκητο, καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ τὴν
 ποίησιν, ὑπερησθεις τῷ πόματι, ^k ἐπείρετο ὅ τι τε σιτέε- 5
 ται ὁ βασιλεὺς, καὶ χρόνον ὁκόσον μακρότατον ἀνὴρ Πέρ-
 7 σης ζῶει. οἱ δὲ σιτέεσθαι μὲν ^l τὸν ἄρτον ^m εἶπαν, ἐξηγη-
 σάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν· ὀγδῶκοντα δ' ἔτεα ζῆς
 8 πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέεσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ
 Αἰθίοψ ἔφη, οὐδὲν θαυμάζειν, εἰ σιτεόμενοι κόπρον, ἔτεα 10
 ὀλίγα ζῶουσι· οὐδὲ γὰρ ἂν τοσαῦτα δύνασθαι ζῶειν
 σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ⁿ ἀνέφερον, φράζων τοῖσιν Ἰχθυο-
 φάγοις τὸν οἶνον· ὅ τοῦτο γὰρ ἐαυτοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσ-
 3 σαῦσθαι. Ἀντειρομένων δὲ ^a τὸν βασιλέα τῶν Ἰχθυοφά-
 γων τῆς ^b ζῆς ^c καὶ διαίτης περὶ, ἔτεα μὲν ^d ἐς εἴκοσι 15

Æthiopes
 quam diu
 vivunt, et

^c αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^d χρυσοῦν M.P.K.F. Paris. χρυ-
 σὸν S.V. Ald. χρύσειον Schæfer.

^e κόσμον αὐτέων] κ. αὐτοῦ K.F.
 a.c. κ. αὐτῶν S.

^f εἶναί σφρας S.V. Mox τούτων
 S. pro τουτέων.

^g τρίτα ms. Bodl. apud Wass.
 ind. Thucyd. v. ἐλεγχος. cf. I.
 204. II. 22. 137. Sed falli vi-
 detur Wassius. Omnes Bodlei-
 ani τρίτον diserte, ut vulgo. Mox
 ἡρώτα et εἰπόντων Ald.

^h τὸν ἐπὶ V.S.

ⁱ ὡς δὲ καὶ ἐς f.

^k ἐπείρετο F. ἐπαπείρετο Koen.
 Gregor. D. I. 73.

^l τὸν om. f.

^m Sic S.V. Wessel. εἶπον alii.
 Mox ζῶης S. et οὐδὲν ἔφη—ζῶειν
 δύνασθαι.

ⁿ Sic P.F.a.b.c.d.f. ἀναφέρων S.
 ἀνάφερον V. ἀνέφυρον edd. τῷδε
 ἀνέφυρον Wessel. assumpto τῷδε
 ex f.

^o τούτῃ F.a.f. non improbante
 Wesselingio, vulg. tamen defen-
 dente ex c. 106.

23.

^a τὸν βασιλέα om. S.V.

^b ζῶης S.V. ζώης F.

^c καὶ τῆς διαίτης V.S.

^d Ita Schæfer. ἐς εἴκοσι τε καὶ
 V.S. Wessel. ἐς εἴκοσι καὶ Ald.
 A.B.R. εἴκοσι καὶ M.P.K.F.

quo victu:
aque fons
apud eos,
virtute sin-
gulari:
vincula in
carcere
omnia ex
auro: ex
rarissimum
et carissi-
mum.

καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς ^c αὐτῶν ἀπικνέεσθαι, ἵπερβαλ-
λέειν δέ τινας καὶ ταῦτα· σίτησιν δὲ εἶναι ^e κρέα ἐφθά·
2 καὶ πόμα, γάλα. θῶμα δὲ ποιευμένων τῶν κατασκό-
πων περὶ τῶν ἐτέων, ἐπὶ ^h κρήνην σφί ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς
λουόμενοι, λιπαρώτεροι ⁱ ἐγίνοντο, κατάπερ εἰ ἐλαίου εἴη· ^{ko}
3 ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥσεί ἰων. ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρή-
νης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλεγον εἶναι οἱ κατάσκοποι, ὥστε
μηδὲν οἷόν τε εἶναι ^k ἐπ' αὐτοῦ ἐπιπλέειν, μήτε ξύλον,
μήτε τῶν ὅσα ^l ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα· ἀλλὰ πάντα
4 σφέα χωρέειν ἐς ^m βυσσόν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦτο εἰ σφί ἐστι· ²⁵
ἀληθῶς οἷόν τι ⁿ λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν, τούτῳ τὰ
5 πάντα χρεώμενοι, μακρόβιοι. ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλ-
λασσομένων, ^o ἀγαγεῖν σφέας ἐς δεσμοτήριον ἀνδρῶν, ἔθα-
6 τούς πάντας ἐν πέδησι χρυσέσι δεδέσθαι. ἐστὶ δὲ ἐν τού- ²⁰
τοις τοῖσι Αἰθίοφιν πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ ³¹
τιμιώτατον. θεσάμενοι δὲ καὶ τὸ δεσμοτήριον, ^p ἐθή-
σαντο καὶ τὴν τοῦ Ἡλίου λεγομένην τράπεζαν. Μετὰ δὲ
ταύτην, τελευταίας ἐθήσαντο τὰς θήκας ^a αὐτῶν, αἱ λέ-
2 γονται σκευάζεσθαι ἐξ ^b ὑέλου, τρόπῳ τοιῷδε. ἐπεὰν τὸν ³⁵

24

Quomodo
sepeliant
mortuos.

^c αἰτέων] αὐτῶν F.S.

^f ὑπερβάλλειν P.K.S.F. cf. Eu-
stath. Dionys. 218.

^g κρέα τε] Sic libri omnes.
Videndum an exciderit aliquid
ex c. 97. fortasse supplendum:
aut κρέα τε ὀπτὰ καὶ ἐφθά. κρέατα
edidit Schaefer: sed κρέατα, si
recte memini, nusquam alibi
ista forma dixit Herodotus.
SCHWEIGHÆUSER. Equidem te
delevi cum S. et ms. Bodleiano
2935.

^h κρήνην τινα V.S. Vall. Habet
hinc Sotio in Collect. p. 157. ed.
Boëssii. WESSÉL. Tum σφισιν S.

ⁱ γίνονται S. γήγονται V.

^k ἐπ' αὐτοῦ M.S.V.P.K.F.a.b.

Vall. ἀπ' αὐτοῦ Ald. R.c.d. πλέ-
ειν d.

^l ξύλον S.

^m βυθόν S.V. Schol. Aristoph.
Ran. 183. "Ἰωνες τὸν βυθὸν βυσσὴν
λέγουσι. WESS.

ⁿ λέγεται ἐστὶ P.K.F.

^o ἄγειν S.V.

^p ἐθέσαντο S.K. et sic infra.

24.

^a αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox κα-
τασκευάζεσθαι S.

^b Sic M.a.c. Ald. ξύλου K.P.F.
cum ὑέλου pro v.l. ὑάλου S.V.
Wessel. et sic mox S. conf.
Hemsterhus. ad Thomam Mag.
voc. Τάλος.

νεκρὸν ἰσχυρήσωσι, εἴτε δὴ κατάπερ Αἰγύπτιοι, εἴτε ἄλλως
 κως, γυψώσαντες ἅπαντα αὐτὸν, γραφῇ ^εκοσμοῦσι,
^δἐξομοιεύντες τὸ εἶδος ἐς τὸ δυνατόν· ἔπειτα δὲ οἱ περι-
 ἰστᾷσι στήλην ἐξ ὕλου πεποικημένην κοίλην· ἡ δὲ σφι
 3 πολλὴ καὶ ^εεὐεργὸς ὀρύσσεται. ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ 40
 ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς, οὔτε ὁδμὴν οὐδεμίαν ἄχαριν
 παρεχόμενος, οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδέν· καὶ ἔχει πάντα
 4 φανερά ὁμοίως αὐτῷ τῷ νέκυϊ. ἐνιαυτὸν μὲν δὴ ἔχουσι
 τὴν στήλην ἐν ^ετοῖσι οἰκίοισι οἱ ^βμάλιστα προσήκοντες,
^βπάντων τε ^αἀπαρχόμενοι, καὶ θυσίας οἱ προσάγον- 45
 τες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες, ^κιστᾷσι περὶ τὴν
 πόλιν.

- 5 Θεσάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι, ^αἀπαλλάσ-
 σοντο ὀπίσω. ἀπαγγειλάντων δὲ ταῦτα τούτων, αὐτίκα
 ὁ Καμβύσης, ^δὄργην ποιησάμενος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς
 Αἰθίοπας· οὔτε παρασκευὴν σίτου ^εοὐδεμίαν παραγγεί- 50
 λας, οὔτε λόγον ἐωυτῷ ^δδούς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα ^ετῆς
 2 γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι. ^εοἶα δὲ ἐμμανὴς τε ^βεὼν καὶ
 οὐ φρενήρης, ὥς ἤκουε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρατεύετο,
 Ἑλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας ^βαὐτοῦ ταύτη τάξας ὑπο-
 3 μένειν, τὸν δὲ πεζὸν πάντα ἅμα ἀγόμενος. Ἐπεὶ τε δὲ 207
^ιστρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ 56

Cambyses
 nullo rei
 fragmenta-
 ris proviau
 in Æthi-
 opes mo-
 vens, cogi-
 tur fame
 reverti ex
 itinere :
 Græci mi-
 lites ab eo
 dimittuntur.

^ε κοσμοῦσι F.

^δ ἐξομοιούμενοι S.

^ε εὐεργετῶς S.V. Mox οὐδεμίαν
 S. cum vulg.

^ε ταῖσι οἰκίῃσι b.

^β μάλιστα αὐτῷ τῷ νέκυϊ προσήκ.
 R. probante Wesselingio, qui
 αὐτῷ τῷ ν. in superioribus delet;
 dubitanter tamen.

^β Sic V.S. τε vulgo om.

^ι ἀρχῆμ. F.

^κ ἰστᾷσι M.V.K.P.S.F. ἰστῶσι
 c. Ald. 25.

^α ἀπαλλάσσονται S.V.

^β ἀρχὴν S.V.

^ε οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F. Vulg.
 retinet S.

^δ διδούς F.

^ε Sic S.V. τῆς om. F. et al.

^ε οἶα τε P.K.

^β Sic M.S.V.F. Paris. ὦν Ald.
 Mox ἤκουσε S.

^β αὐτοῦ ταύτη S. Wessel. qui
 confert I. 214. IV. 135. αὐτῷ
 absque ταύτη M.V. Ald. αὐτοῦ P.
 K.F. Paris. Mox ἅμα om. S.

^ι πορευόμενος S.V. Vall.

ὡς πέντε μυριάδας· καὶ ταύτοις μὲν ἐνετέλλετο, Ἄμ-
μαπίους ἐξανδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον ^κ τὸ τοῦ Διὸς
ἐμπρῆσαι· αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν, ἥτε ἐπὶ
· 4 τοὺς Αἰθίοπας. Πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ τὸ πέμπτον μέρος δι-
εληλυθέναι τὴν στρατιὴν, αὐτίκα πάντα αὐτοὺς τὰ εἶχον
σιτίων ἐχόμενα ἐπελελοίπεε· μετὰ δὲ τὰ σιτία, καὶ τὰ
5 ὑπόζυγια ἐπέλιπε κατεσθιόμενα. εἰ μὲν νυν μαθὼν ταῦτα
ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχῃ, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρα-
τὸν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇθεν γενομένη ἀμαρτάδι ^ι ἦν ἂν σοφὸς
ἀνὴρ· νῦν δὲ οὐδὲνα λόγον ποιούμενος, ἥτε αἰεὶ ἐς τὸ
6 πρόσω. οἱ δὲ στρατιῶται, ἕως ^μ μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς
λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες ^ν διεζῶον· ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν
ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον ^ο αὐτῶν τινὲς ἐργάσαντο· το
ἐκ δεκάδος γὰρ ἓνα σφέων αὐτῶν ^ρ ἀποκληρώσαντες,
7 κατέφαγον. πυνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης, δεῖσας
τὴν ἀλληλοφαγίην, ἀπείς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας ^σ στόλον,
ὀπίσω ἐπορεύετο, καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας, πολλὰς
8 ἀπολέσας τοῦ στρατοῦ. ἐκ ^τ Θηβέων δὲ καταβὰς ἐς τὴν
Μέμφιν, τοὺς Ἕλληνας ἀπῆκε ἀποπλέειν. ὁ μὲν ἐπ'
26 Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔκρηξε. Οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμ-
μωνίους ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, ἐπεὶ τε ὀρμηθέντες
ἐκ τῶν ^α Θηβέων ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, ἀπικό-
μενοι μὲν φανεροὶ εἰσι ἐς Ὀασιν πόλιν, τὴν ἔχουσι μὲν ^β
Σάμιοι, τῆς Αἰσχριωνῆς ^γ φυλῆς λεγόμενοι εἶναι· ἀπ-
έχουσι δὲ ἐπτα ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβέων διὰ ψάμμου·

26
Persae missi
adversus
Ammonios,
quum pran-
derent me-
dio loco
inter hos et
Oasin, co-
loniam Sa-
miorum,

^κ τὸ om. S. Mox ἐπελελοίπεε S.

^ι ἦν ἂν ἀ. σ. P.K.F. ἦν ἀνὴρ σ.

S. absque ἄν.

^μ μέντοι S.V. Mox ποιηφαγέον-
τες S.

^ν διεζῶον S.V.

^ο αὐτέων] αὐτῶν F.S. et mox.

^ρ ἀποκληρωθέντες S.

^σ Citat Thomas M. in v.

^τ Θηβέων P.K. Paris. R. Θη-
βαίων S.V. Ald. F. Θηβῶν M.
Addunt edd. vett. δὲ ἐπορεύοντο
ἔχοντες ἀγωγούς καὶ καταβ. quae
mss. om.

26.

^α Θηβαίων Ald. V.S.F. Θηβέων
K.P. Θηβῶν M.

^β φυγῆς S.

ὀνομάζεται δὲ ὁ χώρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν,
² Μακάρων νῆσος. ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χώρον λέγεται
 ἀπικέσθαι τὸν στρατόν· τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμ-⁸⁵
 μώνιοι καὶ οἱ τούτων ^d ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν
 ἔχουσι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους
³ ἀπίκοντο, οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν. λέγεται δὲ ^e καὶ τάδε
 ὑπ' αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὀάσιος ταύτης ⁹⁰
 ἰέναι διὰ τῆς ψάμμου ἐπὶ σφέας, γενέσθαι τε αὐτοὺς
 μεταξύ κου μάλιστα αὐτῶν τε καὶ τῆς Ὀάσιος, ἄρισ-
 τον αἰρεομένοισι αὐτοῖσι ἐπιπνεῦσαι νότον μέγαν τε καὶ
 ἑξάσιον, φορέοντα δὲ θῖνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαι
⁴ σφέας, καὶ τρώπῳ τοιοῦτῳ ἀφανισθῆναι. Ἀμμώνιοι μὲν ⁹⁵
 οὕτω λέγουσι γενέσθαι περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης.

Ἀπιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν, ἐφάνη Αἰγυπ-
 τίοισι ^a ὁ Ἄπις, τὸν Ἕλληνας Ἐπαφον καλέουσι. ἐπι-
 φανέος δὲ τούτου γενομένου, αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι ^b εἴ-
 ματά τε ^c ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι.
² ἰδὼν δὲ ταῦτα τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης, ¹
 πάγχυ σφέας καταδόξας, ἐωυτῷ κακῶς πρήξαντος,
 χαρμόсуна ταῦτα ποιέειν, ^d ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς
 Μέμφιος· ^e ἀπικομένους δὲ ἐς ὄψιν, εἶρετο “ὅ τι πρότε-
 ρον μὲν, ὄντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι, ἐποίουν τοιοῦτον οὐδὲν ⁵
 “ Αἰγύπτιοι· τότε δὲ, ἐπεὶ αὐτὸς παρείη τῆς στρατιῆς

itinere sep-
 tem dierum
 Thebis dis-
 tantem,
 coorto an-
 ista arena
 208
 obruti pe-
 rierunt.

Cambyses
 Egyptios,
 festum
 Apidi con-
 spicuo facto
 celebrantes,
 de rebus a
 se male ges-
 tis luctari
 ratus, præ-
 fectus ur-
 bis Mem-
 phis occidit.

^c Sic vulgo cum Steph. Byz. voc. Ἀβασίς. νῆσος S.V. Vall. Olympiodorus apud Photium Bibl. p. 191 = 111. Eustath. Od. 8. p. 1509, 30 = 186, 51. probante Wesseling.

^d ἀκούοντες V.S.

^e καὶ cum S. Vall. om. Wes-
 sel.

^f Sic M.P.K.F. Paris. V.S. ἄριστον δὲ ἄ. vulgo. Mox αὐτέωσι M.P.F. Paris. Vulgo cum S. αὐ-

τοῖσι Deest voc. K.

27.

^a ὁ om. S. qui mox καλέουσιν Ἐπαφον.

^b Sic S.V. τε om. F.a. et al.

^c ἔφερον S.V. Mox ἰδὼν δὲ ταῦ-
 τα τότε τοὺς S.

^d Sic S.V. Vulgo ἐκάλεσε.

^e ἀπικομένων V.S. Mox αὐτοῦ
 ὄντος S. et infra ἐποιεῖντο.

^f ἐπειδὴ S.V.

3 “πλήθος τι ἀποβαλόν;” οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφὶ θῆς
 4 εἴη φανείς, διὰ χρόνου πολλοῦ ἡ ἐαυτὸς ἐπιφαίνεσθαι
 καὶ ὥς ἐπαὶν φανῇ, τότε πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κεχα-
 4 κότες ὀρτάζουσιν. ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης, ἔφη ψά-
 δεσθαι σφείας· καὶ ὥς ψευδομένους, θανάτῳ ἐζημίαι.
 28 Ἀποκτείνας δὲ τούτους, δεύτερα τοὺς ἱρέας ἐκάλεε ἐς
 ὄψιν. λέγοντων δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν ἱρέων, οὐ λήσω
 ἔφη αὐτόν, εἰ θεὸς τις χειροβῆς ἀπυγμένος εἴη Αἰγυ-
 2 τίοισι. τοσαῦτα δὲ εἶπας, ἡπάγειν ἐκέλευε τὸν Ἀπῆ-
 τοὺς ἱρέας· οἱ μὲν δὲ ἡμετήϊσαν ἄζοντες. Ὁ δὲ Ἀπῆ
 3 οὗτος, ὁ Ἐπαφος, γίνεται μύσχος ἐκ βοῦς ἥτις αὐκί-
 οῖη τε γίνεται ἐς γαστέρα ἄλλον ἑβάλλεσθαι γόνυ.
 3 Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι· σέλας ἐπὶ τὴν βούν ἐκ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ κατίσχειν, καὶ μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἀπῆ.
 4 ἔχει δὲ ὁ μύσχος οὗτος, ὁ Ἀπῆς καλούμενος, σημεῖα
 τοιαῦτα· εὖν ἑμέλας, ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν τετρά-
 γωνον ἑφορέει· ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου, αἰετὸν εἰκασμένον· ἐν
 δὲ τῇ οὐρῇ, τὰς τρίχας διπλᾶς· ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσῃ, 2
 29 κάθαρρον. Ὡς δὲ ἡγαγον τὸν Ἀπῆν οἱ ἱρέες, ὁ Καμ-
 βύσης, οἷα εὖν ὑπομαργότερος, σπασάμενος τὸ ἐγχει-
 ρίδιον, θέλων τύψαι τὴν γαστέρα τοῦ Ἀπῆος, παίει τὸν
 2 μηρόν· γελάσας δὲ, εἶπε πρὸς τοὺς ἱρέας· “ὦ κακαὶ
 “ κεφαλαί, ἡ τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται, ἑναιμοὶ τε καὶ σαφ- 30

Sacerdotes
jubet ad-
ducere sibi
Apidem :
hujus de-
scriptio.

Vulnerat
Cambyses
femur Api-
dis : flagel-
lantur sa-
cerdotes :
festum so-
lutum :

8 Sic M.S.V.P.K.F.a.b.d. πα-
ρείη R.c. Ald.

^h εἰωθὼς S.

ⁱ ὅς S.

28.

^a ἀπάγειν B.R.P.K.F. ἄγειν S.V.

^b μετήσαν F.S. Ald.

^c οὗτος om. S.V.

^d βαλέσθαι S.V. λαβέσθαι Schæ-
fer. ex Pauwii conj. quam non
approbavit Wesselingius, simi-
lem dictionem conferens βάλ-

λεσθαι ἐς θυμόν.

^c Citat Eustath. II. α'. p. 133,
24=100, 41. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ
τὴν βούν S.

^{cc} μέλας M.S.V.P.K. Vall. μέ-
γας Ald. c.R.F. pr.

^f φορέει agnoscunt F.b.c.d.om.
M.S.P.K. Matth.

29.

^a Sic Ald. S.V. Paris. R. α-
τοι οἱ M.P.K.F. Supra ὑπομαργ-
τερος εὖν S.

Apis ex-
stinctus,
clam sepe-
latur.

“ κώδεες, καὶ ὁ παίωντες σιδηρίων; ἄξιός ἐμὲν Αἰγυπ-
“ τίων οὗτός γε ὁ θεός. ἄτάρ τοι ὑμεῖς γε οὐ χαίρον-
3 “ τες γέλατα ἐμὲ θήσεσθε.” Ταῦτα εἶπας, ἐνετείλατο
τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι, τοὺς μὲν ἱρέας ἀπομαστιγῶσαι,
Αἰγυπτίων δὲ τῶν ἄλλων τὸν ἂν λάβωσι ὀρτάζοντα, 35
κτείνειν. ὀρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι· οἱ δὲ
4 ἱρέες ἐδίκαιευντο. ὁ δὲ Ἄπις πεπληγμένος τὸν μηρὸν,
ἐφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος. καὶ τὸν μὲν, τελευτή-
σαντα ἐκ τοῦ τρώματος, ἔθαψαν οἱ ἱρέες λάβρη Καμ-
βύσει.

○ Καμβύσης δὲ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ 40
τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης.
2 Καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεὸν
Σμέρδιν, ὄντα πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς· τὸν ἀπέ-
πεμψε ὁ Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόξον
μοῦνος Περσέων ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρυσσε, 45
παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἥνειακον οἱ Ἰχθυοφάγοι· τῶν δὲ ἄλ-
3 λων Περσέων οὐδεὶς οἷός τε ἐγένετο. Ἀποικομένου ὦν
ἐς Πέρσας τοῦ Σμέρδιος, ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν τῷ
4 ὕπνῳ τοιήνδε. ἔδοξέ οἱ ἄγγελον ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγ- 50
γέλλειν, ὡς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιλεῖ ἰζόμενος Σμέρδης,
5 τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. Πρὸς ὧν ταῦτα, δέισας
περὶ ἑωυτοῦ μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, πέμ-
πει Πρηξάσπεα ἐς Πέρσας, ὅς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων πισ-

Occidit
Smerdin,
fratrem
germanum,
opera Prex-
aspis.

^b ὁ παίωντες S.

^c Sic S.V. μέν γε A. Ald. οὗτός

γε M.P.K.F. γε sec. om. Ald.

^d αὐτὰρ F.

^e ἀπομαστιγώσκειν S.

^f ἡ ὀρτὴ Schæfer.

^g ἐδίκαιευντο S.V.

30.

^a Sic P.K.V.S.F. Paris. Vulg.

διὰ τ. τ. ἀδ. αὐτίκα.

^b ἐς Πέρσας om. S.

^c τὸ om. Ald.

^d Sic Ald. S. Paris. τὸν π. F.

^e π. M. Mox ὁ ἥνειακον S.

^f εἶδεν ἔψιν S. Mox ἐν τῷ ὕπνῳ

om. V.S.

^g ἀρχῇ S.V.P.K.F. Paris. ἀρχῇ

M. Ald. Mox ἐς Πέρσας om. S.V.

non nolente Wesselingio.

^h Sic F. Vulgo ἕς οἱ ἦν.

6 τώτατος, ^h ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ, ἀναβὰς ἐς Σαῦτα, ^h
 ἀπέκτεινε Σμέρδιν· οἱ μὲν λέγουσι, ἐπ' αἶγρην ἐξαγε-
 γόντα· οἱ δὲ, ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προσαγαγόντι
 καταποντῶσαι. Πρῶτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύσῃ τῷ
 κακῶν ἄρξαι τοῦτο. δεύτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελ-
 φειν, ^a ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνάκει, καὶ ^h
² ἣν οἱ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφεῇ. ἔγημε δὲ αὐτὴν ὥδε· αἰ-
 δαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον τῇσι ἀδελφεῇσι συνοικίω
^b Πέρσαι. ἡράσθη μῆς τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης, καὶ
 ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα ἐπικαίε-
 ποιήσῃν, εἶρετο καλέσας τοὺς βασιλῆιους δικαστὰς,
 εἰ τίς ἐστι κελύων νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συ-
³ κέειν. Οἱ δὲ βασιλῆιοι δικασταὶ κεκριμένοι ἄνδρες γί-
 νονται Περσέων, ἐς οὓς ἀποθάνωσι, ^d ἣ σφί παρευρεθῇ τι
⁴ ἄδικον, μέχρι τούτου. οὗτοι δὲ τοῖσι Πέρσῃσι δίκας
 δικάζουσι, καὶ ἐξηγηταὶ τῶν πατρίων θεσμῶν γίνονται,
⁵ καὶ πάντα ἐς τούτους ^e ἀνακείται. Εἰρομένου ὦν τῷ
 Καμβύσῃ, ^h ὑπεκρίνοντο αὐτῷ οὗτοι καὶ δίκαια καὶ
 ἀσφαλέα· φάμενοι, νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελύει
 ἀδελφεῇ συνοικίειν ἀδελφεόν· ἄλλον μὲν τοι ἐξευρηκέναι
 νόμον, τῷ βασιλεύοντι Περσέων ἐξεῖναι ποιεῖν ἰτὸς αὐ-

31
 Occidit so-
 rorem ger-
 manam,
 eandemque
 uxorem :
 duæ sorores
 Cambysis,
 eandemque
 uxores
 ejus : judi-
 ces regii
 qui dicantur,
 quod munus ge-
 rant : con-
 sulti de re-
 gis matri-
 monio cum
 sorore,
 quam jus-
 tum et
 cautum re-
 sponsum
 dederint.

^h ἀποκτενέοντα—Σαῦσα om. K.

31.

^a ἐπομένην K.P.F.a. ἐπισπομέ-
 νην S.V. Ald.

^b Sic K.S.P.F.a. οἱ Πέρσαι
 vulgo.

^c βασιλῆιους καλεσμένους δικαστὰς
 S.V. Vall. Hesychius in Βασι-
 λεῖς, cf. c. 14. et VII. 194. Mox
 Περσέων γίνονται S.

^d Sic M.S.P.K.F.b.d. ἣ σφί
 π. α. ἣν σφί μὴ παρ. c. Ald. pro-
 bante Toupio Em. Suid. T. II.
 p. 28.

^e Sic V.S. τούτων Ald. M.F.
 et al.

^f Sic V.S. Vall. Πέρσῃσι om.
 alii. Mox δίκας om. S.

^g Sic Ald. b.c.d. ἀνακείται
 Steph. F.a. et forte M. ἀνάκει-
 ται S.

^h Sic M.P.K.F. Paris. ἐπεκρί-
 ναντο V.S. Ald. Citat hæc Schol.
 Luciani de Sacrif. T. I. p. 530.
 αὐτῷ om. S.

ⁱ Sic P.K.S.V.F. Paris. τὰ αὐ-
 M. Ald.

6 βούλῃται. οὕτω οὔτε τὸν νόμον ἔλυσαν ^k δέισαντες Καμ-
 βύσεια· ἵνα τε μὴ αὐτοὶ ἀπόλωνται τὸν νόμον περιστέλ-
 λοντες, παρεξέυρον ἄλλον νόμον σύμμαχον τῷ θέλοντι
 7 γαμέειν ἀδελφεάς. Τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἔγνημε ⁸⁰
 τὴν ἑρωμένην· μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν χρόνον ἔσχε
 ἄλλην ἀδελφεήν. τούτων ^m δὴ τὴν νεωτέραν, ἐπισπο-
 μένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον, κτείνει. Ἀμφὶ δὲ τῷ θανάτῳ
 αὐτῆς διζῶς, ὥσπερ περὶ Σμέρδιος, ^a λέγεται λόγος. ⁸⁵
 Ἕλληνες ^b μὲν λέγουσι, Καμβύσεια ^c συμβαλέειν σκύμ-
 νον λέοντος σκύλακι κυνός· θεωρεῖν δὲ καὶ τὴν γυναῖ-
 2 κα ταύτην. νικωμένου δὲ τοῦ σκύλακος, ἀδελφεὸν αὐ-
 τοῦ ἄλλον σκύλακα, ἀπορρήξαντα τὸν δεσμόν, παραγε-
 νέσθαι οἱ· δύο δὲ γενομένους οὕτω δὴ τοὺς σκύλακας ἐπι- ⁹⁰
 3 κρατῆσαι τοῦ σκύμνου. καὶ τὸν μὲν Καμβύσεια ἥδεσθαι
 θεώμενον· τὴν δὲ, παρημένην δακρύειν. Καμβύσεια δὲ
 μαθόντα τούτο, ἐπείρεσθαι διότι ^d δακρύοι· τὴν δὲ εἰπεῖν,
 ὡς ἰδούσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμωρήσαντα, δακ- ⁹⁵
 ρύσειε, μνησθεῖσά τε Σμέρδιος, καὶ ^e μαθοῦσα ὡς ^f κείνῳ
 4 οὐκ εἴη ὁ τιμωρήσων. Ἕλληνες ^g μὲν δὴ διὰ τούτο τὸ
 ἔπος φασὶ αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσειω. Αἰγύπ- ²¹¹
 τιοι δὲ, ὡς τραπέζῃ ^h περικατημένων, λαβοῦσαν θρί-
 δακα τὴν γυναῖκα ^k περιτίλαι, καὶ ἐπανείρεσθαι τὸν ἄν-

Duplex
narratio de
occasione
mortis il-
latæ uxori.

^k δέισαντες om. F. qui mox αὐτοὶ μὴ. Mox παρεξέυρον τε S.

^l εἰρημένην V.S. Vall. qui mox μετὰ δὲ χρόνον ἔσχε καὶ ἄλλην ἄ.

^m δὲ S.V. qui mox ἐπισπωμένην cum Ald.

32.

^a Sic S.V.K.P.R.F. Paris. ἐκ-φέρεται Ald. et M. si Gronovio fidendum.

^b μὲν γάρ] γάρ om. M.P.K.F.a. S.

^c συμβαλέειν om. S. qui mox

κυνὸς βαλέειν μάχεσθαι. Mox ἄλ-λον αὐτοῦ S.

^d δακρύει S.V.F.a.f.

^e καταμαθοῦσα S.V.

^f ἐκείνῳ S.V.P.K.F.f.

^g μὲν γάρ διὰ F. μὲν διὰ f.

^h περικατημένον F. et mox λα-βοῦσαν.

ⁱ Cf. Lexic. Seguiet. p. 99, 18. et Phrynichus cum nota Lobeckii p. 130.

^k περιτίλαι Ald. S.V.R.A.B. πε-ριτεῖλαι M.P.K. περιστεῖλαι F.

δρα, ¹κότερον περιτετιλμένη ^mἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα ⁿεἴ-
⁵ο καλλίων. καὶ τὸν φάναι, ^pδασεῖαν. τὴν δ' εἰπεῖν
 “Ταύτην ^qμὲν τοί κοτε σὺ τὴν θρίδακα ^rἐμμήσας, τὴ
⁶“Κύρου οἶκον ἀποφιλώσας.” Τὸν δέ, θυμωθέντα ἐμ-
 πηδῆσαι αὐτῇ, ἐχούσῃ ἐν γαστρὶ καὶ μιν ἐκτρώσασαι
 ἀποθανεῖν.

33
 Cambyses
 a puero
 epilepticus.

Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς ^aοἰκηίους ὁ Καμβύσης ἐξεμάη,
 εἶτε ^bδὴ διὰ τὸν Ἄπιν, εἶτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ
^cεἰσέθεε ἀνθρώπους ^dκακὰ καταλαμβάνειν. καὶ γάρ τῃ
^eκαὶ ἐκ γενεῆς νῶσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύ-
 σης, τὴν ἱρὴν ^fοὐνομάζουσι τινες. οὐ νύν τοι ἀεικὲς οὐδὲ
 ἦν, τοῦ σώματος νῶσον μεγάλην νοσέοντος, μηδὲ τὰς

34
 Prezaspes
 interrogatus,
 verum
 Cambysi
 dicit: Cam-
 byses Cyro
 patri a con-
 siliariis
 praelatus,
 a Cræso
 postpositus.

φρένας ὑγιαίνειν. ^aΤὰδ' εἰς τοὺς ἄλλους Πέρσας
 ἐξεμάη. λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πηρξάσπεια,
 τὸν ἐτίμα τε μάλιστα, καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρει ¹⁵
 τος, τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος ἦν τῷ Καμβύσῃ, τιμὴ δὲ
²^bκαὶ αὕτη οὐ σμικρὴ· εἰπεῖν δὲ λέγεται τὰδε· “Πῆ-
 “ξασπες, κοῖόν μέ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα;
³“τίνας τε λόγους περὶ ^cἐμοῦ ποιεῖνται;” Τὸν δὲ εἰπεῖν

¹ Sic S.M.P.K.V.F. Paris. κότερα Ald.

^m Sic Ald. M.F.a.f. ἢ δασεῖα ἢ θρίδαξ εἴουσα S.V. δασεῖα εἴουσα non displiceret Wesselingio.

ⁿ ἢ F. in textu.

^o Sic omnes mss. ἀμείνων edd. vett.

^p Sic S.V.P.K.F. Paris. δασεῖα M. et al.

^q Sic M.V.K.F.f. μὲν δὲ κοτε Ald. c.R. μὲν σὺ κοτε S.

^r διεμμήσας f. ἐμμήσας S.V.

33.

^a οἰκειοτάτους V.S.Vall. ἐξεμάη δ Καμβ. S.

^b Sic K.S.V.A.B. Ald. Alii δέ.

^c Sic M.P.K.F. Paris. εἴθε Ald. S.V.

^d κακὰ om. P.F. et glossæ suspectum habet Schweigh.

^e Sic S.V. Vulgo om. καί.

^f Sic F. ὀνομάζουσι vulgo cum S. qui mox ἦν οὐδέν.

34.

^a τὰ δὲ ἐς F. Infra τε post τούτου om. S.

^b Sic M.K.P.V.S.F. καὶ om. c. et al. Mox κοῖόν τινα με S.

^c ἐμεῦ ποιῶνται S.V. ἐμεῖο I. 126. VI. 86. σέο cap. 9. et alibi. Neutram formam, consentientibus mss. improbat Wesseling.

- “ὦ δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα πάντα μεγάλως ^dἐπαι- 20
 “νέαι· τῇ δὲ ^eφιλοινίῃ σέ φασι ^fπλέονως προσκείσθαι.”
 4 Τὸν μὲν δὴ λέγειν ταῦτα περὶ Περσέων. τὸν δὲ, θυμω-
 θέντα, ^gτοιοῦδε ἀμείβεσθαι. “Νῦν ἄρα μέ φασι ^hΠέρσαι
 “αἰὼν προσκείμενοι παραφρονέειν, καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα; ⁱ25
 “οὐδ’ ἄρα σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθεῖς.”
 5 Πρότερον γὰρ δὴ ἄρα, Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ
 Κροίσου, εἶρετο Καμβύσης, κοῖός τις ^kδοκέει ἀνὴρ εἶναι 212
 πρὸς τὸν πατέρα ^lτελέσαι Κύρον· οἱ δὲ ἀμείβοντο, ὥς 30
 εἶη ἀμείνων τοῦ πατρός· τά τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν
 αὐτὸν, καὶ ^mπροσεκτῆσθαι Αἴγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασ-
 6 σαν. Πέρσαι ⁿμὲν δὴ ταῦτα ἔλεγον· Κροῖσος δὲ παριών
 τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος ^oτῇ κρίσει, εἶπε πρὸς τὸν Καμ-
 7 βύσεια ^pτάδε· “Ἐμοὶ μὲν νυν, ὧ παῖ Κύρου, οὐ δοκέεις 35
 “ὁμοῖος εἶναι τῷ πατέρι· οὐ γὰρ κω τοί ἐστι υἱὸς οἷόν σε
 8 “ἐκείνος κατελίπετο.” ἦσθη τε ταῦτα ^qἀκούσας ὁ Καμ-
 βύσης, καὶ ἐπαίνειε τὴν Κροίσου κρίσιν. Τούτων δὴ ὧν
 ἐπιμηθεύοντα, ὀργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πηξάσπεια· “Σὺ
 “νῦν μάθε ^rαὐτὸς, εἰ λέγουσι Πέρσαι ἀληθεῖα, εἴτε αὐ- 40
 2 “τοὶ ^sλέγοντες ταῦτα παραφρονέουσι. ^tεἰ μὲν γὰρ τοῦ
 “παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε, ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροις,
^d Sic F.f.S. cf. l. 180. Vulgo ^l καλέσαι R.F.a.c. voc. om. f.
 ἐπαινέει. ^m προσκτήσασθαι S.V.
^e Sic M.P.K.S.V. Vall. F. ⁿ Sic S. δὴ om. F. et al. cum
 Paris. φιλονεικίῃ edd. vett. edd. vett.
^f μεγάλως f. Tum προσκείσθαι S. ^o τῇ γινομένη κρίσει V.S. κρίσι
^g Sic f.M.K.P.F. τοῦδε a.c.S. Schæfer.
 al. ^p τάδε om. V.S.
^h Sic P.K. Vall. F.f.a.b.c.d. ^q Sic Ald. S.V.R.a.b.c.d. om.
 αἰὼν om. S.V. ubi προσκεισάμενον. M.P.K.F.f.
 Πέρσαι om. Ald. 35.
ⁱ εἰ δ’ ἄρα f. qui mox interserit ^r Sic V.S. Vall. αὐτὸς om. F.
 αὐτίκα δὲ εἴσῃ post ἀληθείς, et om. a.f. edd. vett. Mox εἴτε λ. S.
 δὴ ante ἄρα. ^s λέγουσι τ. παραφρονέοντες S.
^k Sic M.S.V.K.P.F. Paris. ^t ἢ μὲν S.V. qui mox τίχῃ pro
 δοκέει edd. vett. Supra ὁ Καμβύσης S. τίχῃμι.

Cædes filii
 Prexaspis,
 et suppli-
 cium xii
 Persarum.

“βαλὼν τύχοιμι ^a μύσης τῆς καρδίας, Πέρσαι φανέονται
 “λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ ἀμάρτω, φάναι Πέρσας τε λέγειν
 3 “ἀληθέα, καὶ μὲ μὴ σωφρονέειν.” Ταῦτα ^e δὲ εἰπόντα,
 καὶ διατείναντα τὸ τόξον, βαλέειν ^f τὸν παῖδα· πεσόντι
 δὲ τοῦ παιδὸς, ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύειν, καὶ σκέψασ-
 θαι τὸ βλῆμα· ὥς δὲ ἐν τῇ ^g καρδίῃ εὑρεθῆναι ἐνέοντα τὸν
^h οἶστον, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, γελάσαντα,
 4 καὶ περιχαρῆα γενόμενον· “Πρήξασπες, ὥς μὲν ἔγνω
 “οὐ μαίνομαι, Πέρσαι τε ⁱ παραφρονέουσι, θῆλά τι γί-
 “γονε. νῦν δέ μοι εἰπὲ, τίνα εἶδες ἤδη πάντων ἀνθρώπων
 5 “οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;” Πρήξασπες δὲ ^k ὁρίοντα
 ἄνδρα οὐ φρενῆρεα, καὶ περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα, εἰπὼν
 6 “ἀν καλῶς βαλέειν.” Τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο· ἐτί-
 ραθι δὲ Περσέων, ^m ὁμοῖα τοῖσι πρώτοις, δυνάδεκα ἐπ’ ὠ-
 δεμῇ αἰτῇ ἀξιόχρεω ἐλὼν, ⁿ ζῶντας ἐπὶ κεφαλῇ κατ-
 ὠρυξε.

36

Cicero
 bene mo-
 nentem
 imperat in-
 terfici: ser-
 vatum a

Ταῦτα δὲ μιν ποιεῖντα ἐδικαίωσε Κροῖσος ὁ Λυδὸς να-
 θεῖσθαι ^a τοισίδε τοῖσι ἔπει· “ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντα
 “ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε· ἀλλ’ ἴσχε καὶ καταλάμ-
 2 “βανε σεωυτόν. ^b ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι· σοφὸν δὲ ἡ ^c προ- 21

^d τῆς om. S.V. καρδίας F. Ald.
 Mox φαίνονται S.

^e δὲ εἰπόντα om. S.V. Supra
 καὶ ἐμὲ S. qui mox διατείνοντα.

^f αὐτὸν C.

^g κραδίῃ f.

^h οἶστον S.V.K.f. ἴστον P.R.
 ἴστον F.a.c. Vulgo ἴον. Mox ὥς
 μὲν ἔγνω Πρήξασπες οὐ μαίνομαι τε
 Πέρσαι τε S.

ⁱ ταῦτα παραφρονέουσι f.

^k ὁρίοντα F. ὁρῶντα f. S. Mox
 οὐ om. S.

^l αὐτὸς F. Mox τότε μετὰ ταῦ-
 τα S.

^m ὁμοῖα Ald. Wess. cf. ad II.
 57. ὁμοῖους S.V.P.K.b.d. ὁμοῖος F.
 a. edd. post Steph. 2.

ⁿ ζῶντας S.

36.

^a τοισίδε τοῖσι Wess. τοῖσιδε τοῖσι
 Ald. τοῖσι δὲ τοῖσι F. τοῖσιδε τοῖς
 vulg. cum S.

^b Sic S.V. ἀγαθόν τε M.K.P.c.
 ἀγαθὸν τε Ald. F.a.b.d.

^c Sic K.S.V. Paris. cf. I. 88.
 II. 18. Eurip. Hec. 795. Soph.
 Phil. 558. Valck. ad Ph. p. 496.
 citante Wesseling. προμηθεῖ F.
 vulgo.

“ μῆθι. σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας, ^d σεωτοῦ πολι- ministria
gaudent,
hos morte
punit.
“ ἦτας, ἐπ’ οὐδεμὴν αἰτίην ἀξιοχρεῶν ἐλὼν κτείνεις δὲ ⁶⁵
3 “ παῖδας. ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιήης, ὅρα ὅπως μὴ
“ σευ ὁ ἀποστήσονται Πέρσαι. ἐμοὶ δὲ πατὴρ σὸς Κύρος
“ ἐνετέλλετο πολλὰ κελεύων σὲ νουτετεῖν, καὶ ὑποτί-
“ θεσθαι ὅ τι ἂν εὐρίσκω ἀγαθόν.” Ὁ μὲν δὴ εὖνοιαν
4 “ φαίνων συνεβούλευε οἱ ταῦτα. ὁ δ’ ἀμείβετο τοῖσδε ⁷⁰
“ Σὺ καὶ ἐμοὶ τολμᾷς συμβουλεύειν, ^h ὃς χρηστῶς μὲν
“ τὴν σεωτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ
“ ἐμῷ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν ἵ’ Ἀράξῃ ποταμὸν
“ διαβάντα ἵεναι ἐπὶ Μασσαγέτας, βουλομένων ἐκεί- ⁷⁵
“ νων διαβαίνειν εἰς τὴν ἡμετέραν; καὶ ἀπὸ μὲν σεωτοῦ
“ ὤλεσας, τῆς σεωτοῦ πατρίδος κακῶς προστάς· ἀπὸ
5 “ δὲ ὤλεσας Κύρον, πειθόμενόν σοι. ἀλλ’ ^k οὐ τι χαίρων
“ ἐπεὶ τοι καὶ πάλαι εἰς σὲ προφάσιός τευ ἐδόμην ἵ’ ἐπι-
6 “ λαβεῖσθαι.” Ταῦτα δὲ εἶπας, ^m ἐλάμβανε τὸ τόξον ὡς ⁸⁰
κατατοξεύσων αὐτόν. Κροῖσος δὲ ἀναδραμὼν ἔθεε ἔξω· ὁ
δὲ, ⁿ ἐπεὶ τε τοξεῦσα οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο τοῖσι θερά-
7 πουσιν, ὁ λαβόντας μιν ἀποκτείνειν. οἱ δὲ θεράποντες, ἐπι-
στάμενοι τὸν τρόπον αὐτοῦ, κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον·
ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ὥστε εἰ μὲν ^p μεταμελήσει τῷ Καμ- ⁸⁵
βύσῃ, καὶ ^p ἐπιζητήσει τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ, ἐκφήναντες

^d ἐνωτοῦ S.V. Similiter mox τὴν ἐνωτοῦ πατρίδα F. et τῆς ἐνωτοῦ πατρίδος. cf. I. 108. Tum ποιῆς S.

^e Sic F.c. Schæfer. e monitu Wesselingii. Alii ἀποστήσονται cum S.

^f ἐνετείλατο S.V. et νουτετεῖν σε S.

^g φέρων d. ai scil. in ε abiit, et v in ρ, frequenti permutatione. Tum συνεβούλευσε S.

^h Sic Ald. M.F.c. al. ὡς χ. S. V. Vall. Wessel.

ⁱ Sic Ald. S.R. Ἀράξην M.P.

K.F.a. Mox ἐπὶ τὴν S.

^k Sic M.K.P.F. Paris. οὐ τι χαίρων S.V. οὐ τοι χαίρων Ald.

^l ἐπιλαβεῖσθαι. Ταῦτα δὲ om. M.P.K.F. non improbantibus Gronovio et Wesselingio. Supra προφάσιός τε S.

^m ἐπελάμβανε τὰ τόξα S.V.

ⁿ ἐπέπερ b.

^o λαμβάνοντας R.F.a.

^p μεταμελήσει F. μὲν om. S.

^q Sic V.S. ἐπιζητῇ M.K.P.F. ἐπιζητοῖ Ald. c.

σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι. ^a Πανταχῇ ὧν μοι
 ἐστὶ, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν
 τε καὶ ^b νομαίοισι ἐπεχείρησε καταγελαῖν. εἰ γὰρ
 ῥοθεῖη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων νόμους ¹⁰
 ἀλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι
 νοιάτο ἕκαστοι τοὺς ἑαυτῶν· οὕτω νομίζουσι ^c πολὺ
 λλίστους τοὺς ἑαυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι. οὐκ ἂν
 ἐστὶ ^d ἄλλον γε δὴ ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλωτα ¹⁵
 ταῦτα τίθεσθαι. Ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ
 ὅμους ^e οἱ πάντες ἄνθρωποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλ-
 τεκμηρίοισι πάρεστι σταθμῶσασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ
 Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων
 ἀρεόντας, εἶρετο “ ἐπὶ ^f κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο ²⁰
¹ πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι.” οἱ δὲ
 δεῖν ἔφασαν ἔρδειν ἂν ^g τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ
 καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους ^h Καλατίας, οἱ
 ὄντας κατεσθίουσι, εἶρετο, παρέοντων τῶν Ἑλλήνων
ⁱ ἑρμηνέας μανθανόντων τὰ λεγόμενα, “ ἐπὶ τίνι ²⁵
 καὶ δεξαίατ’ ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κα-

Suis quam-
 que gentem
 consuetudi-
 nibus hæ-
 rere: Darii
 experimen-
 tum in
 Græcis et
 Calatiis, In-
 dica na-
 tione.

38.
 λαχοῦ S. πολλαχῇ Eton.
 om. S.
 μισι S.V.
 Ald. Stobæus 23, 11.
 ngius citat Diodor. I. 2,
 p. 12. c. n. Taylori, Di-
 Hal. Ant. p. 662. A. c.
 17gii. προσθείη P.S.V.F.
 ed. Trinc. Origen. c.
 p. 603.
 nes Stobæi edd. ἀνε-
 ptiam princeps Trinca-
 licet aliter statuatur Wes-
 l.
 ti F.S. Vulg. πολύ τι. cf.
 Regor. Dial. Ion. 12.

^a Sic M.K.P.F. Paris. εὐκὸς
 Origen. Ald. S.

^b Sic S. ἄλλον γε ἢ Origen.
 ἄλλο γε ἢ Ald. F.c.

^c Sic Paris. V.S. Orig. τὰ om.
 M.K.P.F.

^d Sic S.V. Orig. οἱ om. F.a. et
 al.

^e Sic M.P.V.K. Orig. F. Vul-
 go κόσμ.

^f πατέρας om. S.V.

^g ταῦτα V.S.

^h Sic F.a.b. Orig. Καλατίας V.
 S. cf. 97. Steph. Byz. in v. et
 Fabric. ac Sextum Emp. p. 184.
 Wesselingio citati.

ἑαυτὸν, δῶρα ἁλάμψονται ζωάγρια Κροίσου· ἣν δὲ μὴ
 8 μεταμελήται, ἢ μὴδὲ πῶθῃ μιν, τότε καταχρησθῆναι. Ἐπὶ-
 θησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῶ μετέπειτα
 χρόνῳ ὕστερον· καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο, ἔπῃ-
 9 γελλον αὐτῷ ὥς περιεΐη. Καμβύσης δὲ “Κροίσου μὲν
 “συνήδεσθαι, ἔφη, περιέοντι· ἐκείνους μέντοι τοὺς περ-
 “ποιήσαντας οὐ καταπροΐζεσθαι, ἀλλ’ ἀποκτενεῖν.”
 καὶ ἐποίησε ταῦτα.

37

Alia gene-
 ra Camby-
 sis insanie:
 Vulcani
 templum
 et simula-
 crum: Pa-
 taici Phœ-
 nicii: tem-
 plum et si-
 mulacra
 Cabirotum.

Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς συμ-
 μάχους ἐξεμαίνετο, μένων ἐν Μέρμφι, καὶ θήκας τε πα-
 2 λαιὰς ἀνοίγων, καὶ σκεπτόμενος τοὺς νεκρούς. ἃς δὲ δὴ
 καὶ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἦλθε, καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλ-
 ματι κατεγέλασε. ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῶγαλμα
 τοῖσι ὃ Φοινικηίοισι Παταϊκοῖσι ἐμπερέστατον, τοὺς αἰ-
 3 Φοίνικες ἐν τῇσι ἁ πρώρῃσι τῶν τριήρεων περιάγουσι. ὅς δὲ
 τούτους μὴ ὀπάπее, ἑγὼ δὲ οἱ σημανέω ὃ πυγμαίου
 ἀνδρὸς μίμησις ἔστι. Ἐσῆλθε ὃ δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων
 τὸ ἱρὸν, ἐς τὸ οὐ θεμιτὸν ἔστι εἰσεῖναι ἄλλον γε ἢ τὸν ἱερέα·
 ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐνέπρησε, πολλὰ κατασκά-
 4 ψας. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὁμοῖα τοῦ Ἡφαίστου· τού-

ἑαυτὸν om. S.V.

ἁ λήψονται S.V.

ἢ Sic M.F.S.V. ἣν μὲν δὴ μὴ
 Ald. A.

ἢ μὴδέποτε, τότε S.V. Mox κα-
 ταχρησασθαι S. Infra δὲ om. S.

ἢ Ita Schweigh. ἐπήγγελεν S.
 V. ἐπηγγέλλοντο vulgo. ἀπηγγέλ-
 λοντο Schæfer. αὐτῶ om. S. qui
 mox περιόντι.

ἢ καταπροΐζεσθαι S.

37.

ἢ Sic S.V. Wess. τοῦ om. Ald.
 A. ὥς δὲ δὴ καὶ ἐς τὸ Ἡ. M.P.K.F.
 τοῦ tamen pro τὸ P.K.F. Supra

τε post θήκας om. S.

ἢ Φοινικοῖσι S.V.

ἢ οἱ om. a.

ἢ πρώρῃσι P.

ἢ ὀπάπее Schæfer. ἀπάπτειν S.

ἢ Sic Ald. R. ὅδε σ. M.K.P.

F.b. ἐγὼ σ. S.V.

ἢ πυγμαίου Ald. S.

ἢ δὲ om. S.V. Citat hæc Stra-
 bo X. p. 725=473.

ἢ ἔστι γὰρ S.

ἢ ὁ τοῖσι τοῦ Ἡ. Ald. A.B.S.

V. τοῦ Ἡφ. absque τοῖσι M.K.P.
 F. Thomas M. in Ὅμοια.

8 του δὲ σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι. ἅπανταχῇ ὧν μοι
 δηλὰ ἐστὶ, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν
 2 ἱροῖσιν τε καὶ ὁ νομαίοισιν ἐπεχείρησε καταγελαῖν. εἰ γάρ
 τις ἑπρωθεῖν πᾶσι ἀνθρώποις ἐκλέξασθαι κελεύων νόμους 10
 τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι
 ἂν ἐλοίατο ἕκαστοι τοὺς ἐαυτῶν· οὕτω νομίζουσι ἑπολύ
 3 τι καλλίστους τοὺς ἐαυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι. οὐκ ἔστι
 οἰκός ἐστι ἄλλον γε δὴ ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλωτα 15
 4 ἢ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. Ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ
 τοὺς νόμους ὅτι πάντες ἄνθρωποι, πολλοῖσιν τε καὶ ἁλ-
 λοις τεκμηρίοις πάρεστι σταθμώσασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ
 5 τῷδε. Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἐαυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων
 τοὺς παρόντας, εἶρετο “ ἐπὶ ἡ κόσμῳ ἂν χρήματι βουλοίατο 20
 “ τοὺς ἑπατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι.” οἱ δὲ
 6 ἐπ’ οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ
 ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Ἡ Καλλατίας, οἱ
 τοὺς γονεάς κατεσθίουσι, εἶρετο, παρόντων τῶν Ἑλλήνων
 7 καὶ δι’ ἐρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, “ ἐπὶ τίνι 25
 “ χρήματι δεχάιαιτ’ ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κα-

Suis quam-
 que gentem
 consuetudi-
 nibus haerere : Darii
 experimen-
 tum in
 Græcis et
 Calatiis, In-
 dica na-
 tione.

38.

^a πολλοῦ S. πολλοῦ Eton.
 Mox ἂν om. S.

^b νομίοισιν S.V.

^c Sic Ald. Stobæus 23, 11.
 Wesselingius citat Diodor. I. 2,
 Lysiam p. 12. c. n. Taylori, Di-
 onysium Hal. Ant. p. 662. A. c.
 n. Sylburgii. προσθεῖν P.S.V.F.
 Stobæi ed. Trinc. Origen. c.
 Cels. V. p. 603.

^d Omnes Stobæi edd. ἀνε-
 λατο, etiam princeps Trinca-
 velliana, licet aliter statuatur Wes-
 selingius.

^e πολὺ τι F.S. Vulg. πολὺ τι. cf.
 Koen. Gregor. Dial. Ion. 12.

^f Sic M.K.P.F. Paris. εἰκός
 Origen. Ald. S.

^g Sic S. ἄλλον γε ἢ Origen.
 ἄλλο γε ἢ Ald. F.c.

^h Sic Paris. V.S. Orig. τὰ om.
 M.K.P.F.

ⁱ Sic S.V. Orig. οἱ om. F.a. et
 al.

^k Sic M.P.V.K. Orig. F. Vul-
 go κόσμῳ.

^l πατέρας om. S.V.

^m ταῦτα V.S.

ⁿ Sic F.a.b. Orig. Καλατίας V.
 S. cf. 97. Steph. Byz. in v. et
 Fabric. ac Sextum Emp. p. 184.
 Wesselingio citati.

“τακαίειν πυρί.” αἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα, ὁ εὐφημέων
8 μιν ἐκέλευον. Ὡς μὲν νυν ταῦτα νεόμισται· καὶ ὅ- 15
θῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα
φῆσας εἶναι.

39

Polycrates,
Sami tyran-
nus, cum
fratribus
quomodo
egerit: hos-
pitium con-
trahit cum
Amaside:
vicinis in-
festus, bello
felix: capti
Lesbii,
vincti foe-
sam fodi-
unt.

Καμβύσῳ δὲ ἐπ' Αἴγυπτον στρατευομένου, ἐπιή- 30
σαντο καὶ Λακεδαιμόνιοι στρατηγὴν ἐπὶ Σάμον τε καὶ
Πολυκράτεια τὸν Αἰάκος, ὃς ἔσχε Σάμον ἐπαναστάς·
2 καὶ τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι
ἀδελφεοῖσι Ἀπανταγῶντι καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε· μετὰ
δὲ, τὸν μὲν αὐτῶν ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα 35
ἐξελάσας, ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον· ἴσχωρ δὲ, ἔξειπῃ
Ἀμάσι τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ ὁ συνθήκατο, πέμπων τε
3 δῶρα, καὶ ὁ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. Ἐν χρόνῳ δὲ 40
ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτους τὰ πρήγματα αὖξεντο,
καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν ἄλλην Ἑλ-
4 λάδα. ὅκου γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ ἐχώρει
εὐτυχέως. ἑκτὸ δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν, καὶ χι-
λίους τοξότας· ἑξέφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας, διακρίνων οὐ- 45
5 δένα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον ἀποδιδούς
6 τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. συχνὰς μὲν δὴ τῶν νή-
σων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄστεα· ἐν δὲ δὴ
καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθεύοντας Μιλησίοις, ναυ- 50

ο Sic Orig. εὐφημεῖν al. Supra
τελευτῶντας S.

ρ Sic a.c.S.V. Orig. Ald. μὲν
om. M.P.K.F.b.

39.

α Πανταγνώστῳ F. Supra εἶχε S.

β διέειμε S.V. Mox vulgo αὐ-
τέων.

γ τὴν om. S.V.K.P.F.a.

δ ἔχων S.

ε Sic M.K.F.P. ξεινήν S. Ald.
al. cf. I. 27. φίλην Steph. marg.

ι Sic R.S.V.M.P.K.F. Paris.
Aegyptiōn edd. vett.

κ φίλην συνεθ. K.M.P. sed φι-
λην om. F. Paris. S. et al. Mox
δῶρά τε S.

λ δεκόμενος F. Mox ἤβητο S.

μ Sic A.B. Ald. R.F. cf. II.
108. Eustath. Hom. II. p. 759,
41=662, 39. ἐκέκτῃ M.P.V.
S.d.

ν Citat Eustathius p. 573,
18=435, 35.

μαχίῃ κρατήσας εἶλε, οἱ τὴν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν
 Ο Σάμῳ πᾶσαν ἰδεδεμένοι ὥρυξαν. Καί κως τὸν Ἄμασιν
 εὐτυχέων ^αμεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἐλάθανε, ἀλλὰ
² οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές. πολλῶ ^β δὲ ἐτι πλευνός οἱ εὐτυχίης
 γινομένης, γράψας ἐς βιβλίον τὰδε, ἐπέστειλε ἐς Σάμον· 216
³ “ ^γ Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει. Ἡδὺ μὲν πυθάνεσ- 56
 “ θαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα· ἐμοὶ δὲ αἱ
 “ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, ^δ τὸ θεῖον ἐπι-
⁴ “ σταμένῳ ὡς ἔστι φθονερόν. καὶ κως βούλομαι, καὶ 60
 “ αὐτὸς, καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ ^ε μὲν τι εὐτυχεῖν τῶν
 “ πρηγματίων, τὸ δὲ προσπταίειν· καὶ οὕτω διαφέρειν
 “ τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσσω, ἢ εὐτυχεῖν τὰ πάντα.
⁵ “ οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ^ς ὅστις ἐς τέλος οὐ
⁶ “ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος, εὐτυχέων τὰ πάντα. ^β Σὺ 65
 “ ὦν νῦν ἐμοὶ ἰπειθόμενος, ^κ ποίησον πρὸς τὰς εὐτυχίας
 “ τοιάδε· φροντίσας τὸ ἂν ^ι εὐρῆς εἶναι τοι πλείστου ἄξιον,
 “ καὶ ἐπ' ὧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγή-
 “ σεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτω, ὅκως μηκέτι ^μ ἥξει ἐς ἀν- 70
⁷ “ θράππους. ἦν τε μὴ ἐναλλάξ ^ν ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου αἱ εὐ-

Amasidis ad
 Polycratem
 epistola.

¹ δεδεσμένοι b.

40.

² ὁ Πολυκρ. μεγάλως b.

³ Sic M.K.P.S.V. δέ τοι Ald.
 οὐκ ἐλάθ. — πλευνός om. F. Mox
 γινομένης S.

⁴ Ἀμασις εὐτυχέων τὰ πάντα ci-
 tat Stobæus 112, 15.

⁵ Sic F. Ald. al. ἐπιστ. τὸ θ.
 S.V. Stob. ut I. 32.

⁶ μὲν τοι F.d. et Stobæi ms.

⁷ Sic Stob. V.S.F. al. ἢ εὐτυ-
 χέων Ald. M.K.P.c. οὐδένα — τὰ
 πάντα non vertit Valla. οὐδὲν pro
 οὐδένα S.

⁸ Sic Stob. Paris. V.S. Ald.
 ὅστις ἔταρος M.P.K.F.

^h Sic S.V. Paris. Stob. Ald.

ἂν om. M.K.P.F.

¹ πιθόμενος V.S.

^κ ποίησον M. in marg.

¹ Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Alii
 εὔροις.

^μ Sic P.S.F. al. cf. 36. 135.
 Dawes. Misc. p. 293. ἤξῃ Ald.
 M. al.

^ν Vulgo ἤδη αἱ εὐτυχίαι τοι τὰπὸ
 τοῦδε αἰτοῖσι πάθεισι, S.V. τὸ ἀπὸ
 τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι ταῖς πάθαισι.
 F. et ut credible est M.P.K.
 ἤδη τὰπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι αὐ-
 ταῖσι πάθαισι, Wesselingius cum
 Gronovio αἱ εὐ. τοιαυταῖσι.

41

Polycrates
annulum a
Theodoro
Samioscalp-
tum detrac-
tum de
digito in
mare abji-
cit.

42

In alvo pis-
cis, Poly-
crati dono
dati, annu-
lus inven-
tus.

“τυχῆαι τοι ταῖσι πάθαισι προσπίπτωσι, τρόπῳ
“ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἀκείο.” Ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ
κράτης, καὶ ἄνω λαβὼν ὥς οἱ εὖ ὕπετιθέτο Ἄ,
ἔδιζτο ἐπ’ ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἄσθηθῇ ὁ
1 μὲν τῶν κείμηλιων διζήμενος δ’ εὗρισκε τόδε.
σφρηγὶς τὴν ἐφόρει χρυσόδετος, σμαράγδου μὲν
εὔστα, ἔργον δὲ ἦν Θεοδώρου τοῦ ἑΤηλεκλέος Σ
ἐπεὶ ὦν ταύτην οἱ ἐδόκεε ἀποβαλέειν, ἐποίησε ἦ
3 ἰπεντηκόντερον ἑ πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτὴν
δὲ, ἀναγαγεῖν ἐκέλευε ἐς τὸ πέλαγος· ὥς δὲ ἀ-
νήσου ἐκὰς ἐγένετο, περιελόμενος τὴν σφρηγίδα, α
ἴορέοντων τῶν συμπλῶν, ρίπτει ἐς τὸ πέλαγος·
δὲ ποιήσας, ἄπέπλεε. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ οἰκία
φορῇ ἐχρήτο. Πέμπτη δὲ ἡ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων
οἱ συνήνεικε γενέσθαι. ἀνὴρ ἀλιεὺς, λαβὼν ἰχθύν
τε καὶ καλὸν, ἥξιόν μιν Πολυκράτει δῶρον δοθῆναι·
ρων δὲ ἐπὶ τὰς θύρας, Πολυκράτει ἔφη ὁθέλειν ἐλ
2 ὄψιν. χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου, ἔλεγε, διδάς τὸν
“ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἐλὼν, οὐκ ἐδικαίωσα φι
“ἀγορὴν, καίπερ γε εἰὼν ἀποχειροβίωτος, ἀλλι

41.

^a ἐν νόμ S.V. Vulg. defendit
Wesselingius conferens c. 143.

^b Sic M.K.P.F. ὑποτίθειτο ὁ
Ἄμασις S. ὑποτίθειτο Ald.

^c Sic S.K.F. Paris. ἐδίξτο Ald.

^d Sic Ald. V.S.A.B.R. ἀσθείη
M.P.K.F.b.d. Mox τόδε εὗρισκεν
S.

^e ἦν ἡ σφ. S.V. et mox χρυσό-
δετος ἀπολεσθῇ S.

^f Sic F.a.S. ἔργον ἦν δὲ V.P.K.
ἦν δὲ ἔργον edd. vett.

^g Τηλεκλέος S. Τημακλέος V.
Mox ἐδόκεεν οἱ S.

^b Sic M.S.V.P.K.F. Pe

de vulgo.

ⁱ πεντηκόντερον b.

^k πλήσας d.

^l Sic M.S.V.P.K.F. Pa

λευσε Ald.

^m ὁρέωντων F. ὁράντων S

ⁿ ἐπέπλεεν S.

42.

^a Sic V.F. Paris. Alii
cum S.

^b θέλειν S.V.

^c Sic V.S. γε om. F.

Mox ἀποχειροβίωτος S.

“ ἔδοκεε σεῦ τε εἶναι ἄξιος καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς· σοὶ δὲ 95
 3 “ μιν φέρων δίδωμι.” Ὁ δὲ, ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι, ἀμείβε-
 ται ⁴ τοῖσδε· “ Κάρτα τε εὖ ἐποίησας, καὶ χάρις διπλή
 “ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ δώρου· καὶ σε ἐπὶ δεῖπνον κα-
 4 “ λέομεν.” Ὁ μὲν δὲ ἄλιεὺς, ⁵ μέγα ποιούμενος ταῦτα,
 ἦε ἐς τὰ οἰκία· τὸν δὲ ἰχθὺν τάμνοντες οἱ θεράποντες, εὐ-
 ρίσκουσι ἐν τῇ νηδίῳ αὐτοῦ ἐνεοῦσαν τὴν Πολυκράτεος σφρη-
 5 γίδα. ὡς δὲ εἶδόν τε καὶ ἔλαβον τάχιστα, ἔφερον ⁶ κε-
 χαρηκότες παρὰ τὸν Πολυκράτεα· διδόντες δὲ οἱ τὴν
 6 σφρηγίδα, ἔλεγον ὅτεω τρόπῳ ⁷ εὗρεθῇ. Τὸν δὲ ὡς ἐσῆλθε
 θεῖον ⁸ εἶναι τὸ πρῆγμα, γράφει ἐς βιβλίον πάντα, τὰ
 ποιήσαντά μιν οἷα ⁹ καταλελαβήκε· γράφας δὲ, ἐς Αἴ-
 3 γυπτον ἐπέθηκε. Ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον
 τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦκον, ἔμαθε ὅτι ¹⁰ ἔκκομίσαι τε
 ἀδύνατον εἶη ἀνθρώπῳ ἀνθρωπὸν ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι
 πρήγματος, καὶ ¹¹ ὅτι οὐκ εὖ τελευτήσῃν ¹² μέλλει Πολυ-
 κράτης, εὐτυχέων τὰ πάντα· ὅς καὶ τὰ ἀποβάλλει, εὐ-
 2 ρίσκει. πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς Σάμον, διαλύεσθαι ἔφη
 τὴν ξεινίην. ¹³ τοῦ δὲ ¹⁴ εἵνεκα ταῦτα ἐποίηε, ἵνα μὴ, συντυ-
 χίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης Πολυκράτεα καταλαβοῦσης,
 αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν ὡς περὶ ¹⁵ ξείνου ἀνδρός.
 4 Ἐπὶ τοῦτον δὲ ὦν τὸν Πολυκράτεα, εὐτυχέοντα τὰ
 πάντα, ἐστρατεύοντο Λακεδαιμόνιοι, ἐπικαλεσαμένων τῶν
 μετὰ ταῦτα Κυδωνίην τὴν ἐν Κρήτῃ κτισάντων Σαμίων. 20

Amasis re-
nuntiat
218
hospitio
cum Poly-
crate.

Polycrates
quos e Sa-
miis habe-
bat suspec-
tos, Cam-

^d τοιάδε V. Mox ἐπὶ δεῖπνόν σε S.
^e μεγάλη V.S.
^f κεχαρηκότες c.b.S.V. Ald. κε-
 χαρηκότες a. κεχαρηότες M.K.
 P.F.
^g Sic S.V.R.K.P.F. Paris. εὐ-
 ρεθείη M. Ald.
^h εἶναι om. V.S.
ⁱ Sic K.P.F. Paris. καταλελά-
 βηκε S. edd. vett.

43.
^a ἔκκομίσαι τε S. ἔκκομίσαι F.
^b Sic M.P.K.V.S.F. Paris. ὅτι
 ὡς οὐκ εὖ vulgo.
^c μέλλοι V.S.
^d Sic F. Schæfer. cf. VIII.
 85. Vulgo τοῦδε.
^e εἵνεκεν F.S. Mox ἀλγήσει S.
^f Sic V.S.M.P.K.F. ἀνδρὸς om.
 Ald. c.

bysi a. 526
Ægyptum
invadenti
auxilio
mittit.

45
Samii re-
deunt
Polycratem
prælio na-
vali vin-
cunt: e-
gressi, et in
terra victi,
Lacedæmo-
nem classe
abeunt: er-
rare, qui Sa-
miis etiam
terrestrem
victoriam
tribuant.

² Ἀπολυκράτης δὲ πέμψας παρὰ Καμβύσεια τὸν
συλλέγοντα στρατὸν ἐπ' Αἴγυπτον, ἔδεξθη ὅκως ἴ-
³ ^b παρ' ἐαυτὸν πέμψας εἰς Σάμον, δέοιτο στρατοῦ.
βύσης δὲ ἀκούσας τούτων, προθύμως ἔπεμψε εἰς Ἰ-
^d δέομενος Πολυκράτεος στρατὸν ναυτικὸν ἅμα π-
⁴ ἐαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον. ὁ δὲ, ἐπιλέξας τῶν αὐτῶ
ὑπάπτειυε μάλιστα εἰς ἐπανάστασιν, ἀπέπεμπε
ράκοντα τριήρεσι, ἐντειλάμενος Καμβύσῃ ὀπίσω τ-
μὴ ἀποπέμπειν. Οἱ μὲν δὴ λέγουσι τοὺς ἀποπει-
τας Σαμίων ἂν ὑπὸ Πολυκράτεος οὐκ ἀπικέσθαι εἰς Α-
τον· ἀλλ' ἐπεὶ τε ἔγενοντο ἐν Καρχήδων πλέοντες
ναὶ σφι λόγον, καὶ σφι ἀδεῖν τὸ προσατέρω μηκέτι
εἶν· οἱ δὲ λέγουσι, ἀπικομένους τε εἰς Αἴγυπτον κα-
² λασσομένους, ἐνθεῦτεν αὐτοὺς ἀποδρῆναι· καταπ-
δὲ εἰς τὴν Σάμον Πολυκράτης νηυσὶ ἀντιάσας, εἰς
κατέστη· νικῆσαντες δὲ οἱ κατιόντες, ἀπέβησαν
νῆσον· πεζομαχῆσαντες δὲ ἐν αὐτῇ, ἐσώθησαν
³ οὕτω δὴ ἔπλεον εἰς Λακεδαιμόνα. Εἰσὶ δὲ, οἱ λ-
τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου νικῆσαι Πολυκράτεια· λέγοντες
δοκέειν, οὐκ ὀρθῶς. οὐδὲν γὰρ ἔδεε σφέας Λακε-
νίους ἐπικαλέσθαι, εἴπερ αὐτοὶ ἱκανοὶ ἦσαν Πολυ-
⁴ παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδὲ λόγος
τῷ ἠ' ἐπικουροὶ τε μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκίησι ἦσαν

44.

^a Sic M.K.P.F. πέμψας δὲ κή-
ρικα λάβρη Σαμίων Πολυκράτης π.
Καμ. a.c.S.V.R. Ald.

^b παρ' αὐτὸν S.V.

^c Sic P.K.F. ἔπεμπε vulgo
cum S.

^d Sic P.K.F. δεηόμενος S. al.

45.

^a ὑπὸ Πολυκράτεος om. M.P.
K.F.

^b ἐγίνοντο F. Μοχ σφμ
τῷ προσωτ. Infra αὐτοὺς ἐλ-

^c ἐσώθησαν S. qui mox

^d Sic Schweighæuser.

ἔδει S. vulgo.

^e ἐπικαλέσασθαι S.V.

^f ἦσαν ἱκανοὶ F.

^g ταύτη S.V.

^h Sic Ald. S.V.A.B.

M.P.K.F.

θεῖ πολλοί, ἰ τοῦτον ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων, ἐόντων ὀλί- 46
 5 γων, ἐσσωθῆναι. τῶν δὲ ὑπ' ἑωυτῶ ἐόντων πολιητέων τὰ
 τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς τοὺς νεωσοίκους
 συνειλῆσας, εἶχε ἐτοίμους, ἣν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς
 5 κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίοισι. Ἐπεὶ τε 50 Samii a
 δὲ οἱ ἄξελασθέντες Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτους ἀπίκοντο ἐς
 τὴν Σπάρτην, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, ἔλεγον
 1 πολλὰ, οἷα κάρτα δεόμενοι. οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ κατα-
 στάσει ὑπεκρίναντο, τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα ἑπιλελη- 55
 θέναι, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνιέναι. μετὰ δὲ ταῦτα, δεύτερα
 καταστάντες, ἄλλο μὲν εἶπον οὐδὲν, θύλακον δὲ φέροντες,
 3 ἔφασαν “ τὸν θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι.” οἱ δὲ σφι
 ὑπεκρίναντο, τῷ θυλάκῳ ἄ περιεργάσθαι· βοηθεῖν δ' ὧν
 7 ἔδοξε αὐτοῖσι. Καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύ- 60 Quo animo
 οντο Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ Σάμον· ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι,
 εὐεργεσίας ἄεκτίνοντες, ὅτι σφι πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοή-
 1 θησαν ἐπὶ Μεσσηνίους· ὥς δὲ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι,
 ἂ οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεόμενοισι Ἑσάμίοισι ἐστρατεύοντο, 65
 ὡς τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν
 ἦγον Κροίσῳ, καὶ τοῦ θώρηκος τὸν αὐτοῖσι Ἀμασις ὁ Αἰ-
 ναυῖ

¹ τούτων S.

² ἐνωτὸν S. Citat hæc Suidas in Νεώσοικοι, cujus edd. præbent infra ἐτοίμους, et mox αὐτοῖσι νεωσ. absque τοῖσι. Frustra Suidæ auctoritate in ejiciendo articulo usus est Wesselingius, quippe cujus mss. cum omnibus Herodoti exemplaribus concordant.

46.

³ ἐξελασθέντες Ald. V. ἐξελασθέντες M.P.K.F.S. Schweigh. confert I. 168. 173. III. 51.

⁴ Sic S.V. ἐπιλελῆσθαι—ὑστατα F. Paris. et vulg. Quatuor voces habet M. in marg.

⁵ Sic M.P.K.V.S.R. Paris.

τὸν, ἀλφίτων Ald. absque θύλακων. τὸν θύλακα ἀλφίτων F. θύλακον delevit Schæferus, Valckenaerii sc. judicium secutus. Monet autem Schweigh. Lacedæmoniorum responsum indicare vocabulo θύλακων hic usos esse Samios.

⁶ Sic F.a. περιεργάσθαι vulgo. περιεργάσασθαι V.S. et P. pro v. l. Tum βοηθεῖν S.

47.

⁷ ἐκτείνοντες S. Ald.

⁸ Sic M.S.V.K.P.F. Paris. οὐκ ἔστι vulgo. Mox δεόμενοι S. Vid. Plutarch. II. p. 859. B.

⁹ Σαμίων d.

Lacedæmoniiis opem frustra multis verbis petitam, ostenso fari-
 næ sacco im-
 petrant.

Quo animo Lacedæmonii suscep-
 rint expedi-
 tionem in
 Samum :
 Lacedæmo-
 niis in bello
 adversus
 Messenios
 ab a. 685 ad
 671 Samii
 navibus

auxilio :
Samii cra-
terem a La-
cedæmoniiis
Creæo mis-
sum a. 546,
[1, 70] et
singularis
operis tho-
racem ab
Amaside
Lacedæmo-
niis missum
a. 547 in-
tercipiunt.

48
Adjurant
expeditio-
nem Co-
rinthii :
pueros Cor-
cyraeos a
Periandro
ad Alyat-
tem ut cas-
trarentur
missos c. a.
586, Samii
ad se ap-
pulsos, quo-
modo ser-
vant.

3 γύπτου βασιλεὺς ἐπεμψε δῶρον. καὶ γὰρ θώρηκα ἐλή-
σαντο τῷ προτέρῳ ἔτει ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι· εἴπα
μὲν λίνεον, καὶ ζῶων ἐνυφασμένων^d συγχῶν, κεκοσμημένων
4 δὲ χρυσῶ καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου. τῶν δὲ εἴνεκα θαυμά- 220
σαι ἄξιον, ἄρπεδόνη ἐκάστη^e τοῦ θώρηκος ποιεῖ· εἴσα
γὰρ λεπτή, ἔχει ἄρπεδόνας ἐν αὐτῇ^h τριηκοσίας καὶ ἐξή-
κοντα, πάσας φανεράς. τοιοῦτος ἑτέρος ἐστὶ καὶ τὸν ἐν¹⁵
Λίνῳ ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίῃ Ἀμασις.

48^a Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμῳ,
2 ὥστε γενέσθαι, καὶ Κορίνθιοι προθύμως. ὕβρισμα γὰρ
καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον γεγεῆ πρό-
τερον τοῦ στρατεύματος τούτου, ^bκατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον³⁰
3 τοῦ κρητῆρος τῇ ἀρπαγῇ γεγονός. ^cΚερκυραίων γὰρ παῖ-
δας^d τριηκοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων Περιάνδρος ὁ Κυψέ-
λου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε παρὰ Ἀλυάττεα ἐπ' ἐκτομῇ.
4^e προσχόντων δὲ ἐς τὴν Σάμον τῶν ἀγόντων τοὺς παῖδας
Κορινθίων, πυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγού-⁸⁵
ατο ἐς Σάρδεις, πρῶτα μὲν τοὺς παῖδας ἐδίδαξαν ἱροῦ
ἄψασθαι Ἀρτέμιδος· μετὰ δὲ, οὐ ^eπεριορέοντες ἀπέλ-
κειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐρ-
γόντων Κορινθίων, ἐποίησαντο οἱ Σάμιοι ὀρθήν, τῇ καὶ νῦν
5⁹⁰ ἐτι^h χρέωνται κατὰⁱ ταῦτά. νυκτὸς γὰρ ἐπιγενομένης, 90

^d συγχῶν κ. δὲ om. S.V.

^e εἰρίοισιν S.V.

^f Hinc Pollux VII. 31. qui
ἀρπεδόνας interpretatur τὰ νήματα.

^g τοῦ θώρηκος om. S.

^h τριηκοσίους M.

48.

^a συνεπελάβοντο V. Schæfer.

Citat h. l. Plutarch. II. p. 859.

E. Mox τοῦ τούτου στρατεύματος S.

^b Sic F.S. κατὰ δὴ vulgo.

^c Κερκυρέων S.V. et sic mox.

^d Sic P.K. Paris. F.S.V. Plu-

tarch. τριηκοσίων vulgo.

^e προσχόντων F. Vulgo προσ-
χόντων cum S. Mox πρὸς V.S.
pro ἐς.

^f ἐπεὶ συνάγοντο S.V. Post ἀ-
γούατο addit Ald. οἱ παῖδες, sed
om. mss.

^g περιορέοντες F. περιορῶντες S.
Mox τῶν Κορινθίων in alit Schweigh-
æuser.

^h Sic F.S. et al. χρέονται a.c.
Schæfer.

ⁱ τοῦτο S.V. πάντα d.

ὅσον χρόνον ^κἰκέτευον οἱ παῖδες, ἴστασαν χοροὺς ¹παρθένων τε καὶ ἡθύνων ἰστάντες δὲ τοὺς χοροὺς, τρακτὰ σήσάμου τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νόμον φέρεσθαι, ἵνα ἀρ-
 6 ⁶πάζοντες οἱ τῶν Κερκυραίων παῖδες ἔχοιεν τροφήν. ἐς 95
 τοῦτο ^μδὲ τότε ^νἐγένετο, ἐς ὃ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παίδων οἱ
 φύλακοι, ^οοἴχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς δὲ παῖδας ἀπήγα-
 3 ³γον ἐς Κέρκυραν οἱ Σάμιοι. Εἰ μὲν νυν Περιάνδρου τελευ-
 τήσαντος ^ατοῖσι Κορινθίοισι φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραί-
 2 ²ους, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ
 2 ²Σάμον ταύτης ^βεἵνεκεν τῆς αἰτίας. νῦν δὲ αἰεὶ, ἐπεὶ τε 1
 ἔκτισαν τὴν νῆσον, εἰσὶ ^εδιάφοροι εἶντες ἑαυτοῖσι. τούτων
 ὧν εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. 221
 3 ³Ἀπέπεμπε δὲ ἐς Σάρδις ἐπ' ἐκτομῇ Περιάνδρος, τῶν
 πρώτων Κερκυραίων ἐπιλέξας τοὺς παῖδας, τιμωρεύμενος· 5
 3 ³πρότεροι γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ἤρξαν ἐς αὐτὸν πῆγμα ἀτάσ-
 3 ³θαλον ποιήσαντες. Ἐπεὶ τε γὰρ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
 Μέλισσαν Περιάνδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοῖνδε οἱ ἄλ-
 λην συνέβη πρὸς τῇ γεγονούῃ γενέσθαι. ἦσαν οἱ ἐκ Με- 10
 λίσσης δύο παῖδες, ἡλικίην ὁ μὲν, ἑπτακαίδεκα, ὁ δὲ,
 2 ²ὀκτωκαίδεκα ^αἕτεα γεγονώς. τούτους ὁ μητροπάτωρ
^βΠροκλῆς, ἐὼν Ἐπιδαύρου τύραννος, μεταπεμφάμενος

Corinthiis
perpetuæ
inimicitiam
cum Cor-
cyreis a
prima ho-
rum ori-
gine.

221

Periandri
uxor, filii,
socer: filius
minor a
patre domo
ejectus.

^κ ἰκετεύοντο S.V.

¹ παρθένων—χοροὺς om. S.

^μ Sic S.V. Vulgo δὲ οἱ. Valcken. τὸδε σφι.

^ν ἐγένετο S.P.K.F.a. Schæfer. ἐγήγετο d. ἐγένετο vulg. ἔτι ἐς τωυτὸν addunt S.V.

^ο Sic K.M.P.F. Paris. ὄχοντο S.V. οἴχοντο Ald. Valcken.

49.

^α φίλα ἦν τοῖσι Κορινθίοισι V.S.

^β Sic V.S.M.K.P.F. Paris. ἔνεκα vulg.

^ε ἀλλήλοισι διάφοροι εἶντες ἑαυτοῖσι. Sic plerique libri. ἀλ-

λήλοισι cum Schæfero abjecit Schweighæuserus, utpote natum ex interpretatione alterius ἑαυτοῖσι. Sed ne sic quidem locus perpurgatus videtur. Pro ἑαυτοῖσι S. habet ἑαυτοί.

^δ Sic P.K.F. ἀπέπεμπε M. ἔπεμπε Ald. V.S. ἔπεμπε Steph. marg. Mox τιμωρεύμενος S.

^ε πρότερον V.S. Mox οἱ Κερκ.—ἐπεὶ τε γὰρ om. S.

50.

^α ἕτεα om. S. qui supra μελίττης.

^β Πατρὸς κλῆς b.

παρ' ἑαυτὸν, ἐφιλοφρονέετο, ὡς εἰκὸς ἦν, θυγατρὸς εἶν-
 3 τας τῆς ἑαυτοῦ παῖδας. ἐπεὶ ^d τε δὲ σφεας ἀπεπέμπετο, ¹⁵
 εἶπε προπέμπων αὐτούς· “^a Ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὅς ὑμέ-
 4 “ων τὴν μητέρα ἀπέκτεινε;” Τούτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσ-
 βύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποίησατο· ὁ δὲ νεώτερος,
 τῷ ὄνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας οὕτω, ὥστε ²⁰
 ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον, ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν
 πατέρα οὔτε ^e προσεῖπε, διαλεγομένῳ τε ^f οὔτε προσδιελέ-
 5 γετο, ἱστορέοντί τε λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δέ μιν,
⁵¹ ^g πέρῃ θυμῷ ἐχόμενος, ὁ Περίανδρος ^h ἐξελαύνει ἐκ τῶν αἰ-
 κίων. Ἐξελάσας δὲ ταῦτον, ἱστορεῖ τὸν ^a πρεσβύτερον τῶν
 σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ^b ἀπηγέετο, ὡς
 σφεας φιλοφρόνως ἐδεξάτο· ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπεος τό σφι
 ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε οὐ νόω λαβὼν, οὐκ ἐμέμ-
 2 νητο. Περίανδρος δὲ ^c οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ ³⁰
 οὐ σφι ἐκείνῳ ὑποθέσθαι τι· ἐλιπάρει τε ἱστορέων. ὁ δὲ,
 3 ἀναμνησθεῖς, εἶπε καὶ ταῦτο. Περίανδρος δὲ νόω λαβὼν
 καὶ τοῦτο, καὶ μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλούμενος οὐδὲν, ἢ ὁ
^d ἐξελασθεῖς ^e ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαιταν ἐποιέετο, ἐς τούτους
 4 πέμπων ἄγγελον, ἀπηγόρευε μὴ μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ³⁵
 δὲ, ὅπως ἀπελαυνόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ^f ἀπελαύ-
 νει' αὖν καὶ ἀπὸ ταύτης, ^g ἀπειλέοντός τε τοῦ Περιάνδρου
 5 τοῖσι δεξαμένοισι, καὶ ^h ἐξέργειν κελεύοντος. ἀπελαυνό-

51
 Patris ad
 saevien-
 dum, et
 filii ad pa-
 tiendum
 obetatio.

^c Sic R.M.K.P.F. Paris. ἐφι-
 λοφρονέε τε Ald. S.V.

^d τε om. V.S. ἀπέπεμπε, τὸ, S.

^e προσεῖπε S. Vall. Mox διαλε-
 γομένου S.

^f οὐ Schweigh. cum edd. vett.

οὔτε V.S.F. Paris. Wessel. οὔ τι
 Reiz. προδιελέγετο S.

^g περιθύμως Wessel. ex S.

^h ἐξελαύνει οἱ ἐκ S.

51.

^a πρεσβύτατον P.K.F.

^b ἀπηγήσατο F.

^c οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S. Mox

ἐλιπάρει S.

^d Sic M.K.S.F.c.b. vulgo ἐξε-
 λαθείς. cf. ad I. 168. 173. III.

46.

^e ἐπὶ ἑαυτοῦ S.V.

^f ἀπελαύνει' F.

^g ἐπιλέγοντος S.

^h Sic F.a. ἐξίργειν S. edd.
 ante Reiz.

μενος ἰδ' ἂν ἦι ἐπ' ἐτέρην τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, ἅτε Περι-
 2 Τέλος δὲ ὁ Περίανδρος κήρυγμα ἐποίησατο, ὃς ἂν ἢ οἰ-
 κίοισι ὑποδεξῆται μιν, ἢ προσδιαλεχθῇ, ἱρὴν ζημίην τοῦτον
 τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσῃν δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ τοῦτο
 τὸ κήρυγμα, οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι, οὔτε οἰκίοισι δέκεσ- 45
 θαι ἤθελε· πρὸς δὲ, οὐδὲ αὐτὸς ἐκεῖνος ἐδικαίει πειρᾶσ- 222
 θαι ἀπειρημένου, ἀλλὰ διακαρτερέων ἐν τῇσι ὁστοῇσι
 2 ἐκαλινδέετο. τετάρτη δ' ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περίανδρος
 ἀλυσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, οὔκτιρε· ὑπὲς
 3 δὲ τῆς ὀργῆς, ἦι ἄσπον, καὶ ἔλεγε· “ ὦ παῖ, κότερα 50
 “ τούτων αἰρετώτερα ἐστὶ, ταῦτα τὰ νῦν ἔχων πρήσσεις,
 “ ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα,
 “ ἐόντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον, παραλαμβάνειν; ὃς ἔων
 “ ἐμός τε παῖς, καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς, 55
 “ ἀλγῆτην βίον εἴλεу, ἀντιστατέων τε καὶ ὀργῇ χρεώμενος
 4 “ ἐς τὸν σε ἥκιστα ἐχρῆν. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐ-
 “ τοῖσι ἐγγόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις· ἐμοὶ τε
 “ αὕτη γέγονε, καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι,
 5 “ ὅσῳ αὐτὸς ἴσφε ἐξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν ὅσῳ 60
 “ φθονέσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν
 “ τι ἐς τοὺς τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι,

ⁱ Sic Ald. δ' om. M.K.P.F. δ' ἀν' ἡ Reiz. ὧν ἦι Reiskius. Sed vulgatum tenendum videtur. ὧν eo sensu adhibetur, quem illustravit Hermannus ad Viger. n. 286.

^k ἐκδέκοντο F.

52.

^a κήρυκα F.

^b ἢ om. Ald. c. Infra ἐδικαίου S.

^c στοῦσιν S.V. στολῆσι F.

^d Sic P.S.V.F.a. Vulgo τὰ ἀγαθὰ.

^e ἐμοὶ καὶ δ. S.

^f Idem valet αὐτοῖσι ac ἑαυτοῖσι, quod in prima pers. h. l. intelligendum, sicut IV.97. SCHWEIGH.

^g ἐμὴ τε S.

^h ὅσον S. ὅσῳ ἂν R.

ⁱ τε d.

^k Sic Ald. V.S.R.A.B.F. ἐξεργασάμην M.P. ἐχειργάσμην d.

^l ὅσον Stobæus 3, 69. qui mox om. τι. ὁκοῖόν τι ἐστιν S.

^m τοκέας] τοκέας S.K.F. Supra κρείσσον F. Mox ὁ μὲν Περίανδρος S. et infra εἴη τὸ κακόν.

παρ' ἑαυτὸν, ἐφιλοφρονέετο, ὡς εἰκὸς ἦν, θυγατρὸς ἐόν-
 3 τας τῆς ἑαυτοῦ παῖδας. ἐπεὶ ^d τε δὲ σφεας ἀπεπέμπετο, ^{is}
 εἶπε προπέμπων αὐτούς· “^e Ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὅς ὑμέ-
 4 “ων τὴν μητέρα ἀπέκτεινε;” Τοῦτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσ-
 βύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποίησατο· ὁ δὲ νεώτερος,
 τῷ οὐνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας οὕτω, ὥστε ²⁰
 ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον, ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν
 πατέρα οὔτε ^e προσεῖπε, διαλεγομένῳ τε ^f οὔτε προσδιελέ-
 5 γετο, ἰστορέοντί τε λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δὲ μιν,
⁵¹ ^b περὶ θυμῷ ἐχόμενος, ὁ Περίανδρος ^h ἐξελαύνει ἐκ τῶν αἰ-
 κίων. Ἐξελάσας δὲ τοῦτον, ἰστόρει τὸν ^a πρεσβύτερον τά ^{is}
 σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ^b ἀπηγέετο, ὥς
 σφεας φιλοφρόνως ἐδεξάτο· ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπος τό σφι
 ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε οὐ νόω λαβὼν, οὐκ ἐμέμ-
 2 νητο. Περίανδρος δὲ ^c οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ ³⁰
 οὔ σφι ἐκείνον ὑποθέσθαι τί· ἐλιπάρει τε ἰστορέων. ὁ δὲ,
 3 ἀναμνησθεὶς, εἶπε καὶ τοῦτο. Περίανδρος δὲ νόω λαβὼν
 καὶ τοῦτο, καὶ μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν, ἢ ὁ
^d ἐξελασθεὶς ^e ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαίταν ἐποιέετο, ἐς τούτους
 4 πέμπων ἄγγελον, ἀπηγόρευε μὴ μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ³⁵
 δὲ, ὅπως ἀπελαυνόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ^f ἀπελαύ-
 νει· ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης, ^g ἀπειλέοντός τε τοῦ Περίανδρου
 5 τοῖσι δεξαμένοισι, καὶ ^h ἐξέργειν κελεύοντος. ἀπελαυνό-

51
 Patris ad
 saevien-
 dum, et
 filii ad pa-
 tiendum
 obetatio.

^c Sic R.M.K.P.F. Paris. ἐφι-
 λοφρονέε τε Ald. S.V.

^d τε om. V.S. ἀπέπεμπε, τὸ, S.

^e προσεῖπε S. Vall. Mox διαλε-
 γομένου S.

^f οὔ Schweigh. cum edd. vett.
 οὔτε V.S.F. Paris. Wessel. οὔ τι

Reiz. προδιελέγετο S.

^g περιθύμως Wessel. ex S.

^h ἐξελαύνει οἱ ἐκ S.

51.

^a πρεσβύτατον P.K.F.

^b ἀπηγήσατο F.

^c οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S. Mox
 ἐλιπάρει S.

^d Sic M.K.S.F.c.b. vulgo ἐξε-
 λαθεῖς. cf. ad I. 168. 173. III.
 46.

^e ὑπὸ ἑαυτοῦ S.V.

^f ἀπηλαύνει F.

^g ἐπιλέγοντος S.

^h Sic F.a. ἐξείργειν S. edd.
 ante Reiz.

- μενος ἰδ' ἂν ἦιε ἐπ' ἐτέρῃν τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, ἅτε Περι- 40
ἀνδρου ἑόντα παῖδα, καί περ δειμαίνοντες, ὅμως ἔδέκοντο.
- 2 Τέλος δὲ ὁ Περίανδρος ἁ κήρυγμα ἐποίησατο, ὃς ἂν ἢ οἰ-
κίοισι ὑποδέξῃται μιν, ἢ προσδιαλεχθῇ, ἱρὴν ζημίην τοῦτον
τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσῃν δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ τοῦτο
τὸ κήρυγμα, οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι, οὔτε οἰκίοισι δέκεσ- 45
θαι ἤθελε· πρὸς δὲ, οὐδὲ αὐτὸς ἐκεῖνος ἐδικαίει πειρᾶσ- 222
θαι ἀπειρημένου, ἀλλὰ διακαρτερέων ἐν τῇσι ὀστοῇσι
2 ἐκαλινδέετο. τετάρτη δ' ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περίανδρος
ἀλουσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, οἷοι τε ὑπὲς
3 δὲ τῆς ὀργῆς, ἦιε ἄσπον, καὶ ἔλεγε· “ ὦ παῖ, κότερα 50
“ τούτων αἰρετώτερά ἐστι, ταῦτα τὰ νῦν ἔχων πρήσσεις,
“ ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἁ ἀγαθὰ τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα,
“ ἑόντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον, παραλαμβάνειν; ὃς ἑὼν
“ ἐμός τε παῖς, καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς, 55
“ ἀλήτην βίον εἶλεν, ἀντιστατέων τε καὶ ὀργῇ χρεώμενος
4 “ ἐς τὸν σε ἥκιστα ἔχρην. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν ἁ αὐ-
“ τοῖσι ἐγεγόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις· ἔμοί τε
“ αὕτη γέγονε, καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχος εἰμι,
5 “ ἢ ὅσῳ αὐτὸς ἰσφε ἔξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν ἴσῳ 60
“ φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὀκοῖόν
“ τι ἐς τοὺς ἁ τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσοντας τεθυμῶσθαι,
- ⁱ Sic Ald. δ' om. M.K.P.F. δ' ἀνῆιε Reiz. ἂν ἦιε Reiskius. Sed vulgatum tenendum videtur. ἂν eo sensu adhibetur, quem illustravit Hermannus ad Viger. n. 286.
^k ἐκδέκοντο F.
52.
^a κήρυκα F.
^b ἢ om. Ald. c. Infra ἐδικαίου S.
^c στοῦσι S.V. στολῇσι F.
^d Sic P.S.V.F.a. Vulgo τὰ ἀγαθὰ.
^e ἐμοὶ καὶ ὁ S.
- ^f Idem valet αὐτοῖσι ac ἑαυτοῖσι, quod in prima pers. h. l. intelligendum, sicut IV.97. SCHWEIGH.
^g ἐμὴ τε S.
^h ἴσον S. ἴσῳ ἂν R.
ⁱ τε d.
^k Sic Ald. V.S.R.A.B.F. ἐξεργασάμην M.P. ἐξεργάσμην d.
^l ἴσον Stobæus 3, 69. qui mox om. τι. ὀκοῖόν τι ἐστιν S.
^m τοκέας] τοκέας S.K.F. Supra κρεῖσσον F. Mox ὁ μὲν Περίανδρος S. et infra εἷν τὸ κακόν.

Ablegat pater filium in Corcyram : Epidaurus a Periandro expugnata, et socer Procles vivus captus.

53
Legationes Perandri tres in Corcyram ad filium : filius a Corcyreis interficitur.

6 " ἄπιθι ἐς τὰ οἰκία." Περίανδρος μὲν τούτοις
κατελάμβανε· ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸ
τέρα, ἔφη δὲ μιν ἱρὴν ζήμιν ὀφείλειν τῷ θεῷ, ἑω
7 λόγους ἀπικόμενον. Μαθὼν δὲ ὁ Περίανδρος ὡς
τι τὸ κακὸν εἴη τοῦ παιδὸς καὶ ἀνίκητον, ἐξ ὀφθε
μιν ἀποπέμπεται, στείλας ^α πλοῖον, ἐς Κέρκυραν·
8 κράτεε γὰρ καὶ ταύτης. ἀποστείλας δὲ τούτον ὁ Π
δρος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὸν πενήθερον ὁ Προκλέα, ^ρ ὡ
παρεόντων οἱ πρηγμάτων ἑόντα αἰτιώτατον· καὶ εἰλ
τὴν Ἐπίδauρον, εἶλε δὲ αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώρ
Ἐπεὶ δὲ, τοῦ χρόνου ^α προβαίνοντος, ὃ τε Περίανδρος
ἠβήκεε, καὶ συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνα
πρήγματα ἐπορᾶν τε καὶ διέπειν, ^β πέμψας ἐς τὴν
κυραν, ^α ἀπεκάλεε τὸν Λυκόφωνα ἐπὶ τὴν τυραννίδ
γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων ^ο οὐκ ἐνεώρα,
2 οἱ κατεφαίνετο εἶναι νεώτερος. ὁ δὲ Λυκόφρων
ἄνακρσιος ἤξιωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. Π
δρος δὲ, περιεχόμενος τοῦ νεηνίῳ, δεύτερα ^β ἀπέστειλε
αὐτὸν τὴν ^η ἀδελφεὴν, ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν
3 λιστα ^ι ταύτῃ ἂν πείθεσθαι. ἀπικομένης ^κ δὲ ταύτης

^α Sic M.K.P.F.a.c. πλοῖον Ald.
R.S. Unice verum erat πλοῖον.
Στέλλειν πλοῖον est instruere na-
vem : et structura orationis
clare sic intelligenda, ἀποπέμπε-
ται μιν ἐς Κέρκυραν, στείλας πλοῖον.
SCHWEIGH.

^ο Προκαλέα K. Πατροκλέα b.d.
cf. 50.

^ρ Sic Ald. F.S. Schæfer. ὡς τὸν
edd. recent. Mox οἱ om. S.V.

53.
^α παραβαίν. F. Mox δυνατός εἶ-
ναι S.

^β πέμπων V.S.

^κ Sic M.P.K.S.F. Paris. ἐπε-

κάλεε edd.

^ε Sic Ald. S.V.R.A.B.

ἑώρα M.K.P.F.b.

^ι Sic F. Paris. al. ἀπὸ
S.V. Vall. ut I. 49. et for-
rius : nisi ὑπακρίσιος ex I
consuetudine malueris. V
ὑπακρίσιος librario nescio ci-
buit Schweighæuser. ἀνα
Ald.

^β ἐπέστειλε b. Tum ἐπ'
b.d.

^η Sic M.P.K.S.V.F.]
ἀδελφὴν Ald.

^ι ταύτης S.

^κ δὲ αὐτῆς S. Mox τε om

λεγοῦσης· “Ω παῖ, βούλει τὴν τε τυραννίδα ἐς ἄλλους 85
 “¹ πείσειν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα μᾶλ-
 “ λον, ἢ αὐτὸς σφε ἀπελθὼν ἔχειν; ² ἀπίθι ἐς τὰ οἰκία, 223
 4 “ παῦσαι σεωπτὸν ζημιῶν. φιλοτιμίη, κτῆμα σκαῖόν·
 “ μὴ ³ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ
 “ ἐπεικέστερα ⁴ προτιθέασι· πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ μητρῶα 90
 5 “ διζήμενοι, τὰ πατρῶα ⁵ ἀπέβαλον. τυραννίς, χρῆμα
 “ σφαλερόν· πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταί εἰσι· ὁ δὲ, γέρον
 “ τε ⁶ ἤδη καὶ παρηβηκώς. μὴ δῶς τὰ ⁷ σεωπτοῦ ἀγαθὰ
 6 “ ἄλλοισι.” Ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα, διδαχθεῖσα 95
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἔλεγε πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ, ὑποκρινάμενος,
 ἔφη οὐδαμᾶ ἤξειν ἐς Κόρινθον, ἔστ’ ἂν πυθάνηται περι-
 γόντα τὸν πατέρα. Ἀπαγγεिलाῖσθαι δὲ ταύτης ταῦτα,
 τὸ τρίτον ⁸ Περίανδρος κήρυκα πέμπει, βουλόμενος αὐτὸς
 μὲν ἐς Κέρκυραν ἔκειν· ἐκείνῳ δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπι-
 8 κόμενον, διάδοχον ⁹ γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. Καταίνε-
 σαντος ¹⁰ δ’ ἐπὶ τούτοις τοῦ παιδὸς, ὁ μὲν Περίανδρος
 ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς ¹¹ οἱ ἐς τὴν Κόρινθον.
 9 μαθόντες δὲ οἱ Κερκυραῖοι τούτων ¹² ἕκαστα, ἵνα μὴ σφί
 Περίανδρος ἐς τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεη-
 νίσκον. ¹³ Ἀντὶ τούτων μὲν Περίανδρος Κερκυραίους ἐτι-
 μώρετο.

4 Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὡς ἀπίκοντο, ἐπο- Lacedæmo-

¹ πείσειν ἔχειν c.

² ἀπέλθε V.S. qui mox ἢ φι-
 λος. cum Stobæo 23, 12.

³ Sic Stob. V.S.K.P.F. Paris.
 τὸ κακὸν τῷ κακῷ vulgo.

⁴ Sic Stob. vulgo προτιθεῖσι.

⁵ Sic Stob. c. R. Ald. V.S.
 μετέβαλον M.K.P.F.a.b.d.

⁶ om. S. qui mox δοῖς pro δῶς.

⁷ σεωπτοῦ S. Mox ἐπαγωγότα S.

⁸ Sic M.V.S.P.F. ὑποκρινόμενος

c. edd. vett.

⁹ αὐτῆς d. ταῦτα ταύτης S.

¹⁰ Sic S.P.K.F.a. Vulgo ὁ Π.

Tum πέμπει κήρυκα S.

¹¹ Sic V.P.K.F. γενέσθαι S.c.
 et vulgo.

¹² δὲ καὶ ἐπὶ S.V. καταρέσαντος
 pro κατὰν. S.

¹³ οἱ om. V.S.

¹⁴ ἕκαστον S.

¹⁵ αὐτίκα d.

nii Samum
obsident.

Archiz,
cujus nepo-
tem Hero-
dorus vidit,
et Lycopæ
Lacedæmo-
niorum vir-
tus et mori.

55

2

3

56

λιόρκεον Σάμον. προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος
μὲν πρὸς θαλάσση ἐστεῶτος πύργου κατὰ τὸ πρῶ-
τῆς πόλιος ^a ὑπερέβησαν· μετὰ δὲ, αὐτοῦ βοηθή-
2 Πολυκράτεος χειρὶ πολλῇ, ^b ἀπηλάσθησαν. κατὰ
ἐπάνω πύργον, τὸν ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὐρεος ^c ἐπ
ἐπεξήλθον οἱ τε ἐπίκουροι καὶ αὐτῶν Σαμίων συχνο
ζάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον,
γον ὀπίσω· οἱ δὲ, ^d ἐπισπόμενοι ^e ἔκτεινον. Εἰ μ
οἱ παρεόντες Λακεδαιμονίων ὁμοῖοι ^f ἐγίνοντο ταύτ
2 ἡμέρην Ἀρχίη τε καὶ Λυκῶπῃ, ^b αἰρέθη ἂν Σάμος.
χίης γὰρ καὶ Λυκῶπῃς μῦνοι ^c συνεσπεσόντες φει
εἰς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοισι, καὶ ἀποκληϊσθέντες
3 ὀπίσω ὁδοῦ, ἀπέθανον ἐν τῇ ^d πόλει τῇ Σαμίων. τρι
ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι ἄλλω Ἀρχίῃ, τῷ Σ
τοῦ Ἀρχίεω, αὐτὸς ἐν Πιτάῃ συνεγενόμην· ^e δῆμα
τούτου ἦν· ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ^f ἐτίμα τε Σ
ους, καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον ^g τούνομα τεθῆνα
^h οἱ ὁ πατὴρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελει
τιμᾶν δὲ Σαμίους, ἔφη, διότι ταφῆναί οἱ τὸν πο
56 δημοσίῃ ⁱ ὑπὸ Σαμίων. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὥς σφ.

54.

^a ἐπέβησαν S.V. probante Wes-
seling. et citante IX. 69. Et sic
edidit Schæfer. Supra πόλεος S.

^b Sic M.S.P.F.a. cf. 51. ἀπη-
λάσθησαν Ald. c. R.V. Mox ὕρεος
S.

^c ἐστεῶτα b.

^d Sic F. Paris. ἐπισπόμενοι S.
edd. vett.

^e ἐκτείνοντες Λακεδαιμονίων S.
omissis mediis.

55.

^a ἐγίνοντο F.a. Vulgo ἐγένοντο
cum S.

^b αἰρέθησαν Σαμίους S.

^c συνεσπόντες S.V. C
Dial. Ion. i. ubi vid. Κο

^d πόλει F.S.

^e δῆμου τ' αὐτοῦ ἦν V.S
ταύτου τοῦ ἦν Gregor. Dial.

^f ἐτίματο K.P.F.b.d.
Plutarch. II. p. 86o. C.

^g οὔνομα S.V.

^h Sic S.V.K.P.F. Paris
al.

ⁱ Sic M.P.K.F.b. ὑπὸ
ἐν Ald. V.A. Wessel. ἐν ἱ-
μίων S. Supra Herodotum
sisse ταφῆναι censet Wes-
citans Eustath. p. 519, 41

σεράκοντα ἐγγεγόνεσαν ἡμέραι πολιορκέουσι Σάμον, ἐς τὸ 30
 πρὸς τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων, ἀπαλλάσ-
 2 σοντο ἄς Πελοπόννησον. ὥς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρ-
 μηται, λέγεται Πολυκράτεα ἐπιχώριον νόμισμα κόψαν-
 τα πολλὸν ὁ μολύβδου, καταχρυσώσαντα δαῦναί σφι·
 τοὺς δὲ δεξαμένους, ὁ οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι. ὁ Ταύτην 35
 πρώτην ὁ στρατηγὴν ἐς τὴν Ἀσίην ὁ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς
 ἐποίησαντο.

7 Οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτεα στρατευσάμενοι Σαμίων,
 ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ὁ ἀπολείπειν ἔμελλον, καὶ
 2 αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐς Σίφνον· ὁ χρημάτων γὰρ ἐδέοντο· τὰ
 δὲ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον, 40
 καὶ ὁ νησιωτῶν μάλιστα ἐπλούτεον, ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι
 ἐν τῇ νήτῳ χρυσεῶν καὶ ἀργυρέων μετάλλων, οὕτω ὥστε
 ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων ὁ αὐτόθεν χρημάτων
 θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται, ὁ ὁμοῖα τοῖσι πλου- 45
 σιωτάτοισι· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα ὁ τῷ ἐνιαυτῷ ἑκάστῳ
 3 χρήματα διενέμοντο. Ὅτε ὁ ὦν ἐποιεῦντο τὸν θησαυρὸν,
 ὁ ἐχρέοντο τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ
 οἶά τε ἐστὶ ὁ πολὺν χρόνον παραμένειν. ἡ δὲ Πυθίη ἔχρησέ
 ὁ σφι τάδε.

Samii aux-
 ilio destitu-
 ti, navigant
 Siphnum:
 Siphnio-
 rum auri et
 argenti me-
 tallis: repo-
 situs Del-
 phis the-
 225
 saurus: ora-
 culum: fo-
 rum in cu-
 ria Siphniis
 ornata mar-
 moreo.

56.

ἁ Sic M.K.P.S.V.F. Paris. ἐς
 τὴν Πελοπ. Ald.

ἂ μολύβδου P.S.F. Vide Eu-
 stath. p. 1340, 30=1469, 20.
 Wesseling. Diodor. II. 10. μολύβδου M.K. Ald.

ἂ δὴ om. S.V. ὁ οὕτω σφὰς c.
 absque ὁ.

ἂ Sic Ald. S.V.A.B. Vall. R.
 ταύτην τὴν M.K.P.F.d.

ἂ Sic Wessel. et Valcken.
 στρατηγὴν vulgo. στρατεῖαν ed. Ge-
 nev. 1618.

ἂ Sic M.K.P.F. Λακεδαιμόνιοι
 VOL. I.

S.a.c. Ald.

57.

ἂ ἀπολείπειν F.

ἂ Citat Gregor. Dial. Ion. 14.

ἂ αὐτόθι S.

ἂ ὁμοῖος S.

ἂ ἐν τῇ ἐν. S.V.

ἂ ἐν F. Mox ἐποιεῦντο S.

ἂ ἐχρέοντο a.

ἂ Sic libri cum Gregor. Dial.
 Ion. 17. πολλὰν reponit Koen.
 ad Gregor. 12. Utrumque He-
 rodoteum esse monet Schweigh-
 æuser.

ἂ σφι om. S.V.

ἂ b

4 Ἄλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανήϊα λευκὰ γένηται, 50
 λεύκοφρύς τ' ἀγορῇ, τότε ^κδὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς
 ἴφράσσεσθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν. 55

58

Naves anti-
 quitus ru-
 bricate :
 Samii a
 Siphniis pec-
 uniam exi-
 gunt.

^μΤοῖσι δὲ Σιφνίοισι ^αἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον
 Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα. ^αΤαῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἶεί
 τε ἦσαν γινῶναι, οὔτε τότε ^βἰθύς, οὔτε τῶν Σαμίων ἀπυ-
 μένων. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον ^επροσ-
 ἴσχον οἱ Σάμιοι, ἔπεμπον τῶν νεῶν μίαν, πρέσβεις
 αἰγούσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ παλαιὸν ἀπασαί ^δαἱ ἦες
 ἦσαν ^εμιληλιφέες· καὶ ἦν τοῦτο τὸ ἡ Πυθίη προηγόμενε
 τοῖσι Σιφνίοισι, ^εφυλάσσεσθαι τὸν ξύλινον λόχον κελεί-
 ζουσα, καὶ κήρυκα ἐρυθρόν. ^εἈπικόμενοι ὦν ^βοἱ αἰγ-
 γελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι χρῆσαι
 οὐ φασκόντων δὲ χρήσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι, οἱ Σάμιοι
 αὐτοὺς χάρους αὐτῶν ἐπόρθεον. πυθόμενοι δ' ἰθύς ἦκον οἱ
 Σίφνιοι βοηθέοντες, καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι, ἐσώθη-
 σαν· καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκλήισθησαν τοῦ ἄστεος
 ὑπὸ τῶν Σαμίων. καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλ-
 λαντα ἔπρηξαν. Παρὰ δὲ Ἑρμιονέων ἦσαν ἀντὶ χρημά-
 των παρέλαβον, ἄτθρεν τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, καὶ
 αὐτὴν Τροϊζηνίοισι παρακατεθέντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην τὴν 15

59

Ab Hermi-
 onensibus
 emunt Hy-
 dream in-

^κ δὴ om. c.

^ι φράσσεσθαι S.V.F.

^μ τοῖσι τε F.

^α Sic F. τότε ἦν vulgo cum S.

58.

^α τοῦτον γὰρ τὸν S.V.

^β Sic S.V. εὐθύς Ald. F. et al.
 hic et infra. Mox ἐπεὶ γὰρ S.

^ε Sic P.K.F.b.d. cf. VI. 99.

Alii προσέσχον. προσεῖχον S.

^δ νέες V.S. ἦσαν om. S.

^ε μιληλιφέες S. teste et pro-
 bante Wesselingio. Attamen is
 codex præbet μιληλιφέες. μι-
 ληλιφέες a. probante Lobeck. ad

Phryn. p. 572. et huc alludere
 videtur F. qui μιληλιφέες. Duss
 lectiones ab S. confundi aper-
 tum est. Vulg. μιληλιφέες.

^ε φυλάσσεσθαι S.V.

^ε Sic P.K.F.a.c. ἀπ. δ' ὦν edd.

^β οἱ om. P.K.F.a. Mox σφισι
 S. et τῶν Σιφνίων χρήσειν. Infra
 ἐσώθησαν.

^ι ἀπεκλείσθησαν F.

^κ ἀπὸ τῶν S.V.

59.

^α ἄτθρεν S.V. Θυρέην Ald. M.a.
 b.d. edd. vett. Θυρέαν K.P.F.

^β Sic S.V. ἐν Πελ. F.M.c. al.

ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν· οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλείοντες, ἀλλὰ Ζα-
 2 κυθίους^d ἐξελαύντες ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ,
 καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἕτεα πέντε· ὥστε τὰ ἱρὰ τὰ ἐν
 Κυθωνίῃ εἶντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες, καὶ τὸν τῆς
 3 Δικτύνης νηόν. ἔκτω δὲ ἔτει Αἰγινῆται αὐτοὺς^e ναυ-80
 μαχίῃ νικήσαντες ἡνδραποδίσαντο μετὰ^f Κρητῶν· καὶ
 τῶν νηῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρώρας^h ἡκρωτηρίασαν,
 4 καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱρόν τῆς Ἀθηναίης ἐν Αἰγίνῃ. Ταῦτα
 δὲ ἐποίησαν ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι Αἰγινῆται. ἰπρό-85
 τεροι γὰρ Σάμιοι, ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν
 Σάμῳ, στρατευσάμενοι ἐπ' Αἰγιναν, μεγάλα κακὰ
 ἐποίησαν Αἰγινήτας, καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτίη
 αὕτη.

50 Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίων μάλλον, ὅτι σφι τρία ἐστὶ
 μέγιστα ἀπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. οὐρέος τε^a ὕψ-90
 λαῦ ἐς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, ^bτούτου ὄρυγμα,
 2 κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον. τὸ μὲν μῆκος τοῦ ὀρύγ-
 ματος, ἑπτὰ^c στάδιοι εἰσι· τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος, ὅκτῳ
^dἐκάτερον πόδες. διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα εἰ-
 κοσίπηχυ βάθος^e ὀρώρυκται, ^fτρίπουν δὲ τὸ εὖρος, δι' οὗ 95

sulam, ea-
 que Trea-
 zenis com-
 missa, in
 226
 Cretam na-
 vigant, Za-
 cynthios
 pellunt,
 Cydoniam
 urbem et
 Dictynnae
 templum
 conduunt:
 subiguntur
 circa a. 518
 ab Ægine-
 tis: Miner-
 vae tem-
 plum in
 Ægina:
 bellum an-
 tiquius a
 Sami rege
 Amphicra-
 te illatum
 Æginetis.

Opera tria
 maxima in
 Samo, a-
 queductus,
 agger, tem-
 plum: Eu-
 palinus
 Megarensis,
 et Rhæcus
 Samius,
 architecti.

^c Sic S.V. ἐπὶ τούτῳ ed. Wes-
 sel. et al. cf. V. 45.

^d Cf. I. 159. II. 30. SCHWEIGH.
 ἐξελαύντες malit Matthiæ.

^e καὶ—νήν om. S.

^f ναυμαχίῃσι R. ναυμαχίῃ αὐ-
 τοῖς S.

^h Κρητῶν νεῶν Κυπρίους ἐχουσέων
 πρώρας S.V.

^b καὶ ἡκρωτ. S.

ⁱ Sic M.K.P.F. Paris. πρότερον
 γὰρ V.S. πρότερον μὲν γὰρ Ald. Vid.
 Wasse ind. Thucyd. voc. πρότε-
 ρος.

^k Αἰγίῳ S.V.

60.

^a Sic S.V.M.K.F.a.b.c. Eu-
 stath. Dion. 533. ὕψους ὄρυγμα
 ἐς d. et vulgo. Supra ὄρεος S.
 Μοχ ἀμφιστόμιον S. et deinde
 μὲν om.

^b Sic S.V. τούτῳ τὸ ὄρ. F.d. al.
 cum edd. ὁ κάτωθεν ὄρυγμα Eu-
 stath.

^c σταδίοισι F.S. πολυστάδιον pro
 ἐ. σ. Eustath.

^d ἐκάτερος K.P. ἐκάτεροι F.a.

^e Sic Ald. R.F.b.d. cf. I. 186.
 al. ὀρυκται M.S.P.V. cf. II. 158.

^f τριπλοῦν Vall. S.V.

εἰς τὸ ὕδωρ, ^h ὀχετεύομενον ἰδιὰ σωλήνων, παραγίνεται εἰς
 4 τὴν πόλιν, ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς. ἀρχιτέκτων
 δὲ ^k τοῦ ὀρύγματος τούτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος
 5 Ναυστρόφου. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν ἐστί. Δεύτερος
 δὲ, περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσῃ, βάθος κατὰ εἰκοσι
 ὀργυιέων· μήκος δὲ τοῦ χώματος, μεῖζον δύο σταδίων.
 6 Τρίτον δὲ σφί' ἐξέργασται, νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τοῦ ἀρχιτέκτων πρῶτος ἐγένετο Ῥοῖκος
 Φίλεω ἐπιχώριος. τούτων εἵνεκεν μᾶλλον ^m τι περὶ Σα-
 μίων ἐμήκυνα.

61

Magi duo,
 Patizithes
 et Smerdis,
 fratres, in-
 surgunt
 contra
 Cambysem
 a. 523.

Καμβύσῃ δὲ τῷ Κύρου, χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον καὶ
 παραφρονήσαντι, ἐπανιστάται ἄνδρες Μάγοι, δύο ἀδελ-
 φεοί· τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπει τῶν ^a οἰκίων μελεδω-
 2 νὸν ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὢν αἱ ἐπανάστη, μαθὼν τε τὸν
 Σμέρδιος θάνατον, ὡς κρύπτοιο γενόμενος, καὶ ὡς ^b ἐλί-
 3 γοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι ^c αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ
 3 περιεόντά μιν εἰδείσαν. πρὸς ταῦτα βουλευσας τάδε,
 ἐπεχείρησε τοῖσι βασιληίοισι. Ἦν αἱ ἀδελφεοὶ, τὸν
 εἰπά ^d οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρ-
 δι τῷ Κύρου, τὸν ὁ Καμβύσης, εὐντα ἐαυτοῦ ἀδελφεόν,
 4 ἀπέκτεινε· ἦν τε δὴ ὁμοῖος ^e εἶδος τῷ Σμέρδι, καὶ δὴ καὶ
 4 οὐνομα ^f τούτῳ εἶχε ^g Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώ-
 σας ὁ Μάγος ^h Πατιζείθης, ὡς οἱ αὐτὸς πάντα δια-

^a τὸ om. S.V. Eustath.

^b Sic S.V. Eustath. K.P.F. Paris. μεταχτενούμενον edd. vett.

^c Sic S.V. Eustath. διὰ τῶν σ. F.a. edd. vett.

^k τοῦτου τοῦ ὄρ. S.

^l ἐξείργ. S.

^m τι om. S.

61.

^a Sic P.S.F. Paris. cf. 63. et 65. Vulgo οἰκίαν Supra ἀδελφοί

et καταλέλοιπε S. Mox ὅτε δὲ S. et τε om. post μαθόν.

^b Sic S.V. ὁμοῖος τε alii.

^c αὐτῶν b. Mox εἰδείσαν et βασιλεῖσι Ald.

^d οἱ om. V.S. Mox οἰκῶς Ald.

^e εἶδος om. S.

^f τούτων S.V.

^g Sic M.K.P.F. Σμέρδι S.V.a.

c. Σμέρδης Ald.

^h Schol. P. Διονύσιος ὁ Μελίσιος

- 5 πρήξει, ¹ εἴσε ἄγων ² ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον. ποιήσας δὲ
 τοῦτο, κήρυκας ¹ τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε, καὶ δὴ καὶ ἐς
 Αἴγυπτον, ³ προερέοντα τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος τοῦ
 Κύρου ἀκουστέα εἶη ⁴ τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω.
 2 Οἱ τε δὴ ἂν ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, καὶ δὴ
 καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς, εὔρισκε γὰρ Καμβύσεα ²⁵
 καὶ τὸν στρατὸν ὄντα τῆς Συρίας ἐν ² Ἀγβατάνοισι,
 προηγόρευε ⁵ ὅτ' αὐτὰς ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ Μά-
 2 γου. Καμβύσης δὲ ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος,
 καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθεία, αὐτὸς τε ⁴ προδεδόσθαι
 ἐκ Πηξάσπεος, (πεμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὡς ἀποκτενεῖν ³⁰
 Σμέρδιν, οὐ ποιῆσαι ταῦτα,) βλέψας ἐς τὸν Πηξάσπεα
 3 ⁶ εἶπε· “ Πηξάσπες, οὕτω μοι ⁵ διεπρήξαι τό τοι προσ-
 “ ἐθηκα πῆγμα;” Ὁ δὲ εἶπε· “ ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι
 “ ταῦτα ἀληθεία, ὅπως κοτε σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ⁵ ὁ
 “ σὸς ἐπανεστῆκε, οὐδὲ ὅπως ¹ τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ³⁵
 “ νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς,
 “ ποιήσας τὰ σύ με ⁴ ἐκέλευες, ἔθαψά μιν χερσὶ τῇσι
 4 “ ἐμεωυτοῦ. εἰ μὲν νυν οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέαςι, προσ-
 “ δέξέ τοι καὶ Ἀστυάγεα τὸν Μῆδον ἐπαναστήσεσθαι·
 “ εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ τοῦ, οὐ μὴ τι ¹ τοι ἔκ γε ἐκείνου ⁴⁰

Caduceator
 in Ægyp-
 tum a Ma-
 gis missus:
 Prexaspes
 purgat se
 Cambysi.

Παυσοῦν ἀνομάζεσθαι τοῦτον λέγει.
 Ex h. l. Κατιζ/θης Zonaras. cf.
 Rutgersii Var. Lect. I. 8. III. 10.

¹ ἦσε F. εἰσάγει pro εἰ. ἄγων S.

² Sic V.S.K.P.F. Paris. τὸν
 om. edd. vett.

³ Sic K.S.P.F. Vulgo διέπεμπε
 τῇ τε ἄλλῃ.

⁴ προελθόντες S.

⁵ τὸ λοιπὸν S.

62.

⁶ Sic Wessel. cum Valla et
 Steph. Byz. Ἐκβατάνοισι edd. mss.
 Vid. infra 64. I. 98. Supra τακ-
 τεῖς S. Μοx προηγόρευε δὲ S.

⁷ Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
 Vulgo στὰς ἐν μέσοις.

⁸ ταῦτα ἀκούσας τοῦ κ. absque
 Καμβύσης δὲ S.

⁹ προδιδόσθαι S.V.

¹⁰ Πηξάσπες, ἔφη S.V.

¹¹ Sic S.V. Vall. a.c.R. οὔτοι
 μοι F. οὔτοι μοι b.d. edd. vett.

¹² διεπρήξας S.V.

¹³ ὁ om. P.K.F.

¹⁴ ἔτι ἐξ F. τοι ἐξ Ald. et mox

νεῖκός τι, cum S.

¹⁵ ἐκέλευσας V.S.

¹⁶ τοι om. d.

63
Caducentor
interroga-
tus, verum
faletur.

- 5 " νεώτερον ἂν ἀναβλαστήσει. νῦν ὧν μοι δοκεῖ, μετα-
" διώξαντας τὸν κήρυκα, ἐξετάζειν ὁ εἰρωτεύντας παρ' 21
" ὅτεν ἤκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέος ἀκού-
" ειν." Ταῦτα ἔειπεντος Πηξάσπεος, ἤρεσε γὰρ Καμ-
βύσης, αὐτίκα ὁ μεταδιδώκτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε. ἀπ' 45
2 μένον δέ μιν εἶρετο ὁ Πηξάσπης ἑτάδε. " ὦ Ἀθραπτε,
" φῆς γὰρ ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος.
3 " νῦν ὧν, εἶπας τὴν ἀληθείην, ἅπιθι χαίρων. κότερα
" αὐτός τοι Σμέρδις φαινόμενος ὅς ὄψιν ἐνετέλλετο
4 " ταῦτα, ἢ τῶν τις ἐκείνου ὑπηρετῶν;" Ὁ δὲ εἶπε. 50
" Ἐγὼ Σμέρδιν μὲν τὸν Κύρου, ἐξ οὗτο βασιλεὺς Καμ-
" βύσης ἤλασε ἔς Αἴγυπτον, οὗ κω ὅπωπα. ὁ δὲ
" μοι Μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίαν
" ἀπέδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετείλατο, φὰς Σμέρδιν τὸν 55
" Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας."
5 Ὁ μὲν δὴ σφί ἔλεγε, ὁ οὐδὲν ἐπικατεφεισμένος. Καμ-
βύσης δὲ εἶπε. " Πηξάσπες, σὺ μὲν, οἶα ἀνὴρ ἀγαθὸς
" ποιήσας τὸ κελεύόμενον, αἰτίην ἐκπέφυγας. ἐμοὶ δὲ
" τίς ἂν εἴη ἡ Περσέων ὁ ἐπανεστῶς, ἐπιβατεύων τοῦ 60
6 " Σμέρδιος οὐνόματος;" Ὁ δὲ εἶπε. " Ἐγὼ μοι δο-
" κέω συνιέναι τὸ γεγονός τοῦτο, ὃ βασιλεῦ. οἱ Μάγοι

ἢ Sic V.S. Vall. et forte alii.
νεώτερον κακὸν F.M.c. edd. vett.

ἢ Sic V.S. ἀναβλάστη F. Paris.
et vulg. Mox δοκεῖ om. S. ubi
μεταδιώξας. Reponeret Wessel-
ingius, νῦν ὧν μοι μεταδιώξας τὸν
κήρυκα ἐξετάζειν παρ' ὅτεν etc. Ἐτά-
ζειν ex h. l. Lex. Seg. p. 96, 28.

ὁ ἠρωτεύντας F. et c. seq. ἤρετο
εἰρωτῶντας S. qui mox βασιλέος
pro βασιλῆος. Ald. προσαγορεύει.

63.

ἢ ἀκούσας V.S. Vall.

ἢ μεταδιώκοντος F.

ἢ τοῖσδε d.

ἢ Sic S.V.F. et al. αἰπός τι
edd. vett. αὐτός τις c.

ἢ ἐς ὄψιν R.S.V.P.K.F. Paris.
ἐν ὄψει vulgo. Mox ἐξ ὅπου S.

ἢ ἐπ' Αἴγυπτον S.V.

ἢ Sic M. P.V. K.S. Ald. F.
Paris. οὐκ ὅπωπα Steph. et edd.
seqq.

ἢ Sic K.V.S.F. al. οἰκίαν d.
edd. vett.

ἢ εἰπόντα ἐρέειν πρὸς S.

ἢ οὐθὲν ἐπικατεφεισάμενος S.V.

ἢ ἀνὴρ Περσ. S.

ἢ Citat Pollux II. 200.

ἢ ὀνόματος F.

“ εἰσί τοι °οἱ ἐπανεστειῶτες, τόν τε ἔλιπες μελεδωνόν τῶν

“ οἰκίων, Πατιζείθης, καὶ ὁ Ῥτούτου ἀδελφεὸς Σμέρδης.”

- 4 Ἐνθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεια τὸ Σμέρδης οὐνομα, 65 Somnium
Cambysis
de Smerdi :
vulnus le-
tale in fe-
more : ora-
culum ex
urbe Buto :
Ecbatana
Syrise.
ἔτυφε ἡ °ἀληθείη τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὅς
ἔδοκεε ἐν τῷ ὕπνῳ °ἀπαγγεῖλαί τινα οἱ, ὡς Σμέρδης
°ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ
2 τοῦ οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὡς μάτην ἀπολαλεκῶς εἶη τὸν 70
ἀδελφεόν, ἀπέκλαιε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ, καὶ πε-
ριημεκτήσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ, ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν
ἵππον, ἐν νόῳ ἔχων τὴν ταχίστην ἐς Σοῦσα στρατεύεσθαι
3 ἐπὶ τὸν Μάγον. καὶ °οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον,
τοῦ °κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ °μύκης ἀποπίπτει· γυμνωθέν 75
4 δὲ τὸ ξίφος παίει τὸν μηρόν. τραυματισθεῖς δὲ κατὰ
ταῦτο °τῇ αὐτὸς πρότερον °τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν
ἔπληξε, ὡς οἱ καιρὴν ἔδοξε τετύφθαι, εἶρετο ὁ Καμβύσης 229
5 ὅ τι τῇ °πόλιν οὐνομα εἶη. οἱ δὲ εἶπαν °ὅτι °Ἄγβατάνα. 80
°τῷ δὲ ἔτι πρότερον °ἐκέχρηστο ἐκ Βρυτοῦς πόλιος, ἐν
6 Ἀγβατάνοισι °τελευτήσῃ τὸν βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι
Μηδικοῖσι Ἀγβατάνοισι ἔδοκεε τελευτήσῃ γηραιός, ἐν
τοῖσι οἱ ἦν Ῥπάντα τὰ πρήγματα· τὸ δὲ χρηστήριον
7 τοῖσι ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοισι ἔλεγε ἄρα. καὶ δὴ ὡς τότε 85

° οἱ om. S.F.d.

Ῥ τούτου om. S.

64.

° ἀληθείη F.

° ἀγγεῖλαι V.S.

° ἰζόμενος Ald. cf. IV. 165.

II. 113.

° οἱ om. F.

° καλεοῦ P.S.F. Citat Eustath.

II. β. p. 290, 2 = 219, 27. Zonaras Annal. IV. p. 127.

Ῥ μύκης Ald. μέκης b.d.

Ῥ Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

αὐτὸς τῇ vulg.

° Sic P.K.F. τὸν Αἴγ. V.S.

τῶν Αἴγ. edd.

° πόλει F.S.

° ὅτι om. S.V. εἶπαν mss. plures pro εἶπον.

Ἄγβατάνα V.S. Vall. Ἀκβά-
τανα M.P.K.F.a.b.c.d. Ἐκβάτανα
edd. vett. et in seqq.

° τὸ δὲ F.a.S.

° ἐκέχρηστο S.V. cf. II. 147.

° τελευτήσῃ—ἔδοκεε om. S

Ῥ τὰ πάντα πρήγ. F.S.

^αἐπειρεόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ ὄνομα, ὅτι
 συμφορῆς τῆς τε ἐκ τοῦ Μάγου ἐκπεπληγμένος ἰ
 τρώματος, ἐσαφρόνησε· συλλαβὼν δὲ τὸ θεοπ
 εἶπε· “Ἐνθαῦτα Καμβύσεια τὸν Κύρου ἐστὶ πεπ
 “τελευτᾶν.”

65
 Ultima ver-
 ba Camby-
 sis ad ami-
 cos.

Τότε μὲν τοσαῦτα· ἡμέρησι δὲ ὕστερον ^αὥς εἴκι
 ταπεμφάμενος Περσέων τῶν παρόντων τοὺς λογ
 α τους, ἔλεγέ σφι τάδε· “ὦ Πέρσαι, ^βκαταλεί
 “με, τὸ πάντων μάλιστα ^γἐκρυπτον πρηγμάτων
 “ἐς ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γάρ, εἰς ἃν ἐν Αἰγύπτῳ
 3 “ὄψιν ἐν τῷ ὕπνῳ, τὴν μηδαμᾶ ^δὄφελον ἰδεῖν.
 “δὲ μοι ἀγγελον ἐλθόντα ἐξ οἴκου ἀγγέλλι
 “Σμέρδης ^εἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ^ςψ
 4 “τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ. δέισας δὲ μὴ ἀπαιρε
 “ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ
 “τερά· ἐν τῇ γὰρ ἀνθρωπῆϊ φύσει οὐκ ἐπὶ
 “μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν· ἐγὼ δὲ ὁ μάταιο
 “ἔασπεια ἀποπέμπω ἐς Σαῦσα ἀποκτενέοντα Σ
 5 “ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ τοσούτου, ἀδεῶς διαί
 “οὔδαμᾶ ἐπιλεξάμενος μὴ κοτέ τις μοι, Σ
 6 “ὑπαραιρημένου, ἄλλος ἐπανασταίῃ ἀνθρώπων.
 “τὸς δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἀμαρτῶν, ^βἀδ
 “κτόνος τε, οὐδὲν δέον, γέγονα, καὶ τῆς βασιλῆϊ
 “ἥσσαν ἐστέρημαι. Σμέρδης γὰρ δὴ ἦν ὁ Μάγ

^α ἐπειρόμενος S.V.A.B. ἐπηρεό-
 μενος F. Mox ὑπὸ τῆς τε σ. τῆς
 ἐκ S.

^ε ἐζόμενος S.

^ς ψαύσει P.K.F.

^β Sic P. ut conj. (

65.

Hoc vel ὑπεξαριρημένου

8, 3. probat Valcken. ἢ

F.M. vulg. παραιρημένου S

^β ἀδελφκτόνος S.V. Po.

25. Mox οὐδὲν ἥσσαν γέγονα

ἰ om. ante Μάγος.

^α ὥς om. S.V.

^β κατέλαβε S. Photius; Κατα-
 λελάβηκεν: τὸ κατέλιπεν Ἡρόδοτος.

^γ ἐπρησσω S.

^δ ὄφελον c.S.

- “ μοι ὁ δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψει ἐπαναστήσεσθαι. 10
 7 “ Τὸ μὲν δὴ ἔργον ἔξέργασταί μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν
 “ Κύρου μηκέτι ὑμῖν ἔοντα λογίζεσθε· οἱ δὲ ὑμῖν Μάγοι
 “ κρατέουσι τῶν βασιληῶν, τὸν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν
 8 “ οἰκίων, καὶ ὁ ἐκείνου ἀδελφεὸς Σμέρδης. τὸν μὲν νυν
 “ μάλιστα χρῆν, ἐμεῦ αἰσχυρὰ πρὸς τῶν Μάγων πεπον- 15
 “ θότος, τιμωρέειν ἐμοὶ, ὁ οὗτος μὲν ἀνοσίῳ μόρῳ τετε-
 9 “ λεύτηκε ὑπὸ τῶν ἐωυτοῦ οἰκησιότατων. Τούτου δὲ μη-
 “ κέτι ἔοντος, δεύτερα τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὧ Πέρσαι, γί-
 “ νεται μοι ἀναγκασιότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω μοι 20
 10 “ γενέσθαι, τελευτῶν τὸν βίον. ¹ καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπι-
 “ σκήπτω, θεοὺς τοὺς βασιληῖους ² ἐπικαλέων, καὶ
 “ πᾶσιν ὑμῖν, καὶ μάλιστα Ἀχαιμενιδέων τοῖσι παρ-
 “ εὔσι, μὴ ³ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὐτῖς ἐς Μήδους
 “ περιελθοῦσαν· ἀλλ’, εἴτε δόλῳ ἔχουσι αὐτὴν κτησά- 25
 “ μενοι, δόλῳ ὁ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων· εἴτε καὶ ⁴ σθένει
 “ τερ ⁵ κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνασώ-
 11 “ σασθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιῶσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν 230
 “ ἐκφέρει, καὶ γυναῖκές τε καὶ ⁶ ποίμνια τίκτοιν, εὔσι
 “ ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέροισι· ⁷ μὴ ἀνασώσασθαι 30
 “ δὲ τὴν ἀρχὴν, μηδ’ ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, τὰ ἐναντία
 “ τούτοις ⁸ ἀρέομαι ὑμῖν γενέσθαι· καὶ πρὸς ἔτι τού-
 “ τοις, τὸ τέλος Περσέων ἐκάστω ἐπιγενέσθαι οἷον ἐμοὶ

¹ Sic M. P. K. V. S. ἔργασται
Ald. A. B. Mox μήκετι ὄντα ὑμῖν S.

² οὗτος—οἰκειοτάτων citat Priscian. XVIII. p. 1206. οἰκειοτάτων S.

³ καὶ νῦν καὶ ὑμῖν F.

⁴ ἐπικαλέω F.

⁵ παριδεῖν S.

⁶ Sic V. S. cf. I. 69. III. 126.
ἀφαιρεθῆναι P. K. F. ὑπαιρεθῆναι
vulgo.

⁷ σθένει τερ M. K. P. V. S. σθένει
τῇ vulgo.

⁸ κατεργασμένοι Steph. marg.
Mox ἐκφέρει S.

⁹ Sic Ald. R. V. F. duo Paris.
ποιμναί M. P. K. καὶ ποίμνια om. S.

¹⁰ μὴ ἀνασώσασθαι δὲ τὴν V. S.
μηδ’ ἀνασώσασθαι ἀρ. F. Paris.

edd. vett. Mox ἐπιχειρήσασι Ald.
¹¹ ἀρέομαι—τούτοις om. S. ἀρέ-
ομαι F.

Persarum
luctus :
Cambyses
post reg-
num vii
annorum
et v mensi-
um obit a.
523 extre-
mo : Smer-
din Cyri F.
occisum
nec Persam
credunt, et
Prexaspes
negat.

12 " ἐπιέγονε." " Ἄμα τε εἶπας ταῦτα ὁ Καμβύσης,
66 ἀπέκλειε πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ πρῆξιν. Πέρσαι δ' ὡς τὸν 35
βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες τὰ τε ἐσθῆτος
ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα ^ακατηρέικοντο, καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνη
² ^β διεχρέωντο. μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς ἐσφακέλισέ τε τὸ ὀστέ-
ον, καὶ ὁ μῆρος τάχιστα ἐσάπη, ^γ ἀπῆνεκε Καμβύσεα
τὸν Κύρου, βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ ^δ
⁴ μῆνας πέντε, ἅπαιδα δὲ τὸ παράπαν εὐντα ἔρσηνος καὶ
³ θήλεος γόνου. Περσέων δὲ τοῖσι παρεούσι ἀπιστή πολλή
ὑπεκέχυτο, τοὺς Μάγους ἔχειν τὰ πρήγματα· ἀλλ' ἠπι-
στέατο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ τοῦ 45
Σμέρδιος θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν.
⁴ οὗτοι μὲν νυν ^ε ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα
ἄνεστεῶτα· δεινῶς γὰρ καὶ ^ς ὁ Πρῆξάσπης ἔξαρνος ἦν
^η μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλές,
Καμβύσεω τετελευτηκότος, φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολω- 50
λεκένας αὐτοχειρίῃ.

Magus reg-
nat vii men-
ses : ejus
liberalitas
in subiectos.

67 † ^α Ὁ μὲν δὴ Μάγος, τελευτήσαντος Καμβύσεω, ἀδελῶς 231
ἐβασίλευσε, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύ-
ρου, μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους ^β Καμβύσῃ ἐς τὰ ὀκτὼ
² ἔτεα τῆς πληρώσιος. ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπὲρ 55
κόους πάντας εὐεργεσίας μεγάλας, ὥστε ἀποθανόντος
αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, παρέξ αὐτῶν

^γ ἄτα S.

66.

^α Sic S.V. κατήρικόν τε M.F.
κατήρεικόν τε P. κατέρεικόν τε vulg.

^β διεχρέοντο a.c. Mox τε om. S.

^γ ἀπένεικε F. Ald. Tum τὸν

Κύρου Καμβύσεα S.

^δ πέντε μῆνας F.S.

^ε ἐπιστέατο S.

^ς ἐπεστεῶτα Reiz. et Schæfer. e
conj. Valckenærii.

^ς ὁ om. S.

^β Sic M.F.a.b.d. al. edd. vett.
vid. Koen. Gregor. Dial. Ion.
62. μή μιν S.V. Wessel. Mox
οἱ ἦν S. Infra ἀπολωλέναι Ald.

67.

^α Sic F. Vulgo ὁ δὲ δῆ. Mox
ἐβασίλευεν S.

^β Καμβύσεω S. quimox ἐν αἰῶνι,
et ἄν ἤρχε.

3 Περσέων. διαπέμφας γὰρ ὁ Μάγος ἐς πᾶν ἔθνος τῶν ἤρχε, προεῖπε ἑατελήην εἶναι στρατηγὴς καὶ φόρου ἐπ' ἑτα τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ⁴ ἐνιστάμενος ⁶⁰

8 ἐς τὴν ἀρχήν. Ὀγδόῳ δὲ μηνὶ ἐγένετο ^aκατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε. Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς, γένει ² δὲ καὶ χρήμασι ^b ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων. ^d οὗτος ὁ Ὀτάνης πρώτος ^c ὑπόπτευσεν τὸν Μάγον, ὥς οὐκ εἴη ὁ ⁶⁵ Κύρου Σμέρδις, ἀλλ' ὅσπερ ἦν τῇδε ^e συμβαλλεόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοῖτα ἐκ τῆς ἀκροπόλιος, καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλεε ἐς ὅψιν ἐωυτῷ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. ³ ὑποπτεύσας δὲ μιν, ἐποίει τάδε. ^{b'} Ἔσχε αὐτοῦ ὁ Καμβύσης θυγατέρα, τῇ οὐνομα ἦν ⁱ Φαιδίμη· τὴν αὐτὴν ^k δὴ το ταύτην εἶχε τότε ὁ Μάγος, καὶ ^l ταύτην τε συνοικίει, καὶ ⁴ τῇσι ἄλλῃσι πάσῃσι τῇσι τοῦ Καμβύσεω γυναῖξί. πέμπων δὴ ἂν ὁ Ὀτάνης ^m παρὰ ταύτην τὴν θυγατέρα, ἐπυνθάνετο παρ' ὅτεω ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴτε μετὰ Σμέρδιος ⁷⁵ τοῦ Κύρου, εἴτε μετὰ ἄλλου τευ. ἡ δὲ οἱ ἀντέπεμπε, φαμένη οὐ γινώσκειν· οὔτε γὰρ τὸν Κύρου Σμέρδιν ⁿ ἰδέσθαι οὐδαμᾶ, οὔτε ὅστις εἴη ὁ συνοικίαν αὐτῇ εἰδέναι. ⁶ ἔπεμπε δεύτερα ^o ὁ Ὀτάνης, λέγων· “Εἰ μὴ αὐτὴ ^p “ Σμέρδιν τὸν Κύρου ^r γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης ⁸⁰

also ἀμε
used with

Otanes
Perna Magi
fraudem
suspiciatus,
quomodu-
eam Phæ-
dymæ fi-
lie opera,
unius regi-
arum uxo-
rum, de-
tlexerit.

^c ἀτελήην—στρατηγὴς S.V. ἀτε-
λήην F.a.

^d Sic V.S. cf. II. 147. VI. 59. ἀνιστάμενος F.a.d. et vulgo.
68.

^a κατάδηλα R. κατάδηλος ὅς ἦν V.S. Vall. ἐγένετο κατάδηλα ὅς ἦν Schæfer.

^b Sic Reiz. ὁμοῖος S. ὁμοίως vulgo.

^c τῷ om. c.

^d Sic M.K.P.V.F. Paris. οὗτος ἂν ὁ al. οὗτος Ὀτάνης S.

^e Sic S.V. P. ὑπόπτευσεν F.edd. vett.

^f ἔσχε S.

^g συμβαλλόμενος S.V.P. συμβα-
λλόμενος F.

^h ἔσχε δὲ F.

ⁱ Sic b.d. τῇ Φαιδίμῃ (sic) S. in marg. Φαιδίμη vulgo.

^k δὴ ταύτην εἶχε τότε om. S.

^l Sic M.P. τε om. F.S. et al.

Mox δὲ ἂν Ὀτάνης S.

^m Sic S.V. παρ' αὐτὴν F. edd. παρ' αὐτὸν M.P.K.

ⁿ εἰδέσθαι S.

^o ὁ om. S.

^p οὐ γινώσκεις S. Wessel. con-
ferens VI. 87.

- “ πύθου ὅτεω ἡ τούτῳ συνοικέει αὐτή τε ἐκείνη, καὶ σύ.
 “ πάντως γὰρ δὴ καὶ τόν γε ἐαυτῆς ἀδελφεὸν γινώσκει.”
 ἡ Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ “ Οὔτε Ἀπόστη
 “ δύναμαι εἰς λόγους ἐλθεῖν, οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν ἰδέσθαι
 “ θαι τῶν συγκατημένων γυναικῶν ἐπεὶ τε γὰρ τά-
 “ χιστα οὗτος ἄνθρωπος, ὅστις κατέ ἐστι, παρέλαβε
 “ τὴν βασιληίην, διέσπειρε ἡμέας, ἄλλην ἄλλη τάξας.”
 69 Ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ Ὀτάνῃ, μᾶλλον κατεφάνετο τὸ
 πρῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει παρ’ αὐτῇν, λέ-
 2 γουσιν αὐτὰ “ ὦ θυγάτερ, δεῖ σε, γεγонуῖαν εὖ, κί-
 “ δνον ἀναλαβέσθαι τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύειν ὁ κελεύει.
 “ εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐστὶ ὁ Κύρου Σμέρδης, ἀλλὰ ὁ τὸν κα- 231
 “ ταδοκέω ἐγὼ, οὗτοι μιν, σοὶ τε συγκοιμώμενον καὶ 95
 “ τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα, δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσ-
 3 “ σαι, ἀλλὰ δοῦναι δίκην. νῦν ἂν ποιήσῃς τάδε ἐπεὶ
 “ σοὶ συνεύδῃ, καὶ μάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον, ἄφασ-
 4 “ σον αὐτοῦ τὰ ὤτα. καὶ ἦν μὲν φαίνεται ἔχων ὤτα,
 “ νόμιζε σεαυτὴν Σμέρδι τῷ Κύρου συνοικέειν ἦν δὲ μὴ
 5 “ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγῳ Σμέρδι.” Ἀντιπέμπει πρὸς
 ταῦτα ἡ Φαιδίμη, φημένη “ ὁ κινδυνεύσειν μεγάλως, ἦν
 “ ἡ ποιῇ ταῦτα. ὁ γὰρ δὴ μὴ τυγχάνῃ τὰ ὤτα ἔχων, ἐπί-

¹ ταύτῃ om. S.V. Mox ἐκείνη om. c.

² συγκατῆμ. F. Supra οὐδεμίαν S. cum vulg.

³ Sic P.S.V. Ald. F.a.c. ἄν-θρωπος b.K. ἄνθρωπος vulgo.

⁴ ἴσται F.

69.

⁵ ὑποδεκνέειν F.a.

⁶ κελεύει M.P.K.F. Paris. κε-λεύει S. Vulgo κελεύει.

⁷ Sic diserte S. ut Schweighæuserus, sequutus Schæferum. mss. plerique ἦν γὰρ, probante Hermannō Diss. de part. αἰ I. 9.

Mox δὲ om. edd. vett. sed ha-
 bent K.M.S.V.R.P.F. Paris.

⁸ Sic S.V.M.K.P.F. Paris. τὸν αἰ κατ. vulgo.

⁹ εὖ τι Werferus.

¹⁰ ἄφασον libri omnes. ἄφασον Wesseling. Suidas; Ἀφάσων, ψηλαφῶν, Ἡρόδοτος.

¹¹ ἡ Φαιδίμη S. Φαιδίμη vulgo.

¹² κινδυνεύειν S.V.

¹³ ποιήσῃ c.

¹⁴ εἰ—τυγχάνει S.V.P. ἔχων in S. ante τυγχάνει.

¹⁵ Sic P.K.F.a.c. ἐπιλαμπεύει b. d.S. Suid. Zonaras, et vulgo.

“ λαμπρος δὲ ἠ ἀφάσσουσα ἔσται, εὖ εἶδέναι ὡς αἰ-
 6 “ στάσει μιν. ὅμως μέντοι ποιήσιν ταῦτα.” ἡ μὲν δὴ 5
 ὑπεδέξατο ἡ ταῦτα τῷ πατρὶ ὁ κατεργάσασθαι. τοῦ δὲ
 Μάγου τούτου τοῦ Σμέρδιος Κῦρος ὁ Καμβύσεω ἄρχων
 7 τὰ ὦτα ἠ ἀπέτεμε ἐπ’ αἰτίῃ δὴ τινι οὐ σμικρῇ. Ἡ ὦν
 δὴ ἠ Φαιδίμη αὕτη, ἡ τοῦ Ὀτάνεω θυγάτηρ, πάντα ἐπι- 10
 τελέουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, ἐπεὶ τε αὐτῆς μέρος
 ἐγένετο τῆς ἠ ἀπίξιος παρὰ τὸν Μάγον, ἐν περιτροπῇ γὰρ
 δὴ ἠ αἱ γυναῖκες ἠ φοιτεύουσι τοῖσι Πέρσησι, ἐλθοῦσα παρ’
 8 αὐτὸν ἠ ἤδε. ὑπνωμένου δὲ καρτερῶς τοῦ Μάγου, ἠ ἔφασ-
 σε τὰ ὦτα. μαθαῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ’ εὐπετέως, 15
 9 ἠ οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὦτα, ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε,
 πέμψασα ἐσήμνηε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα.
 70 Ὁ δὲ Ὀτάνης παραλαβὼν ἠ Ἀσπαθίνην καὶ ἠ Γω-
 βρύην, Περσέων ὁ τε πρώτους ἑόντας καὶ ἑαυτῶ ἐπιτηδεω-
 τάτους ἐς πίστιν, ἀπηγῆσατο πᾶν τὸ πῆγμα· οἱ δὲ 20
 1 καὶ αὐτοὶ ἄρα ἠ ὑπόπτειον οὕτω τοῦτο ἔχειν. ἀνενείκαν-
 τος δὲ τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, ἐδέξαντο· καὶ ἐδοξέ
 σφι, ἑκάστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον,
 3 τῷ πιστεύει μάλιστα. Ὀτάνης μὲν νυν εἰσάγεται ἠ Ἰν-

Septem
 Persæ con-
 spirant ad-
 versus Ma-
 gum.

ἠ ἀφάσσουσα M.S.P.K. ἀφά-
 σουσα F. Ald.

ἠ τοῦτο S.V.

ὁ κατεργάσασθαι M.P.K.F. κατ-
 εργάσασθαι V.S. Ald. A. Mox
 τῷ post τούτου om. S.

ἠ ὑπέτεμε F.

ἠ Φαιδίμη M.S.P. Φαιδίμη al.

ἠ Sic K.P.F.a. αὐτῇ S. edd.
 vett.

ἠ ἀπίξιος V.S.

ἠ Sic V.S.M.P.K.F. αἱ om. a.
 et al.

ἠ φοιτεύουσι F. φοιτῶσι S.

ἠ ἦ δὲ F.

ἠ Sic S. Paris. ἔφασε F. et

vulgo.

ἠ ὡς οὐκ ἔ. S.

70.

ἠ Ἀσπαθίνην S.V. et mox.

ἠ Γοβρύην F.a.

ἠ τοὺς πρώτους S. qui mox ἐπι-
 τηδειωτάτους et ἀπηγῆσαντο.

ἠ Sic S.V. Al. ὑπόπτειον.

ἠ Sic Ald. S.V.A.B.F. Ὀτάνης
 M.P.

ἠ Sic V.S. ὅτῃ π. Ald. a.c.d.
 οὕτω πιστεύειν F.

ἠ Ἰσταφρένα S.V. Vall. Pro
 εἰσάγεται Valckenærius substi-
 tuit ἐπάγεται e Zonara Ann. IV.
 p. 128. B. Nihil opus mutatione.

ταφέρνεα· ^hΓωβρύης δὲ, ἸΜεγάβυζον· Ἀσπαθίης δὲ, ³³
⁴Ἰδάρνεα. γεγονότων δὲ τούτων ἐξ, παραγίνεται ἐς τὰ
 Σῦσα Δαρεῖος ὁ ^kἸοτάσπεος, ἐκ Περσέων ἦκον· τούτων
⁵γὰρ δὴ ἦν ^lοἱ ὁ πατὴρ ὕπαρχος. ἐπεὶ ὦν ^mοὗτος ἀπί-
 κτο, τοῖσι ἐξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον ⁿπροσεται-
 71 ρίσασθαι. Συνελθόντες δὲ οὗτοι, ἔοντες ἐπτά, ἐδίδουσι
^aσφισι ^bπίστις καὶ λόγους. ἐπεὶ τε ^cδὲ ἐς Δαρεῖον ἀπί-
²κτο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ ^dσφι τάδε· “ Ἐγὼ
 “ ταῦτα ἔδοκεον ^eμὲν αὐτὸς μῶνος ἐπίστασθαι, ὅτι τε
 “ ὁ Μάγος εἴη ὁ βασιλεύων, καὶ Σμέρδης ὁ Κύρου τετε-
 “ λεύτηκε· καὶ ^fαὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἦκω σπουδῇ, ὥς ³⁵
³“ συστήσω ἐπὶ τῷ Μάγῳ θάνατον. ἐπεὶ τε δὲ συνήει-
 “ κε ὥστε καὶ ὑμεᾶς εἰδέναι καὶ μὴ μῶνον ἐμὲ, ποιέειν
 “ αὐτίκα μοι δοκέει, καὶ μὴ ^gὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ
⁴“ ἄμεινον.” Εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ὀτάνης· “ ὦ παῖ ⁴⁰
 “ Ἰοτάσπεος, εἰς τε πατὸς ἀγαθῶν, καὶ ἐκφαίνειν ἔοι-
⁵“ κας σεαυτὸν ἔοντα ^hτοῦ πατὸς οὐδὲν ἦσσω. τὴν μέντοι
 “ ἐπιχείρησιν ⁱταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ’
 “ ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε· δεῖ γὰρ πλεῖ-
⁶“ νας γενομένους, οὕτω ἐπιχειρέειν.” Λέγει πρὸς ταῦτα ⁴⁵
 Δαρεῖος· “ Ἄνδρες οἱ παρέοντες, τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ

^h Sic M.P.K. Γωβρύης δὲ F. ὁ
 δὲ Γωβρύης S. Ald. et al.

ⁱ Μεγαβάζον b.

^k Ἰοτάσπεω S. et c. seq.

^l οἱ om. c.

^m Sic S.V.F.a. Vulgo αὐτὸς
 ἀπ.

ⁿ Hic desinit R.

71.

^a σφισι M.P.F. σφι edd. vett.
 cum S.

^b λόγους καὶ πίστις S.V.

^c δὲ om. V. ἀπῆκτο ἐς Δαρεῖον
 S.

^d σφισι V.S.

^e Sic M.S.P.K.V.F. μὲν om.
 a.c. edd.

^f Sic Ald. V.S. Paris. αὐτῷ
 του M.K.F.

^g ὑπερβάλλεσθαι V. ὑπερβαλέ-
 θαι F.S. et vulgo. Mox ὁ ante
 Ὀτάνης om. S. Mox Ἰοτάσπεω
 S.

^h Sic S.V.M.P.K.F. Paris. τοῦ
 om. al. Supra ἦκας S. pro ἔωκας,
 et ὅτα pro ἔοντα.

ⁱ ταύτην om. V.S.

- “¹ Ὅτάνεω ¹ εἰ χρήσεσθε, ἐπίστασθε ὅτι ἀπολέεσθε κά-
 “ κιστα. ἐξοίσει γάρ τις πρὸς τὸν Μάγον, ἰδίῃ περιβαλ-
 7 “ λόμενος ² ἑαυτῷ κέρδεα. μάλιστα μὲν νυν ³ ἀφείλετε
 “ ἐπ’ ὑμέων αὐτῶν ⁴ βαλόμενοι ποιεῖν ταῦτα· ἐπεὶ τε δὲ ⁵
 “ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, καὶ ἐμοὶ ⁶ ὑπερβέσ-
 “ θε, ἢ ποιέωμεν σήμερον, ἢ ἴστε, ὑμῖν ὅτι ⁷ ἦν ὑπερπέση
 “ ἡ νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται,
 “ ἀλλὰ σφέας ⁸ αὐτὸς ἐγὼ κατερῶ πρὸς τὸν Μάγον.” 55
 12 Λέγει πρὸς ταῦτα Ὅτάνης, ἐπειδὴ ὥρα σπερχόμενον Δα-
 ρεῖον· “⁹ Ἐπεὶ τε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις, καὶ
 “ ὑπερβάλλεσθαι οὐκ ἔας, ἴθι ¹⁰ ἐξηγέο αὐτὸς ὅτεω τρόπῳ
 “ πᾶριμεν ἐς τὰ βασιλῆϊα, καὶ ἐπιχειρήσομεν αὐτοῖσι.
 2 “ φυλακὰς γὰρ δὴ διεστεώσας ¹¹ οἰδᾶς κου καὶ αὐτὸς, εἰ βό
 “ μὴ ἰδῶν, ἀλλ’ ¹² ἀκούσας· ἀς τέω τρόπῳ ¹³ περήσομεν;”
 3 Ἀμείβεται Δαρεῖος τοῖσδε· “ Ὅτάνη, ¹⁴ ἡ πολλὰ ἔστι τὰ
 “ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλῶσαι, ἔργῳ δὲ· ἄλλα δ’ ἔστι
 “ τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργον δὲ οὐδὲν ἀπ’ αὐτῶν ¹⁵ λαμβ- 65

¹ Sic a. Vulgo Ὅτάνης cum S.

¹ εἰ χρήσεσθε om. S.

² ἑαυτοῦ S.V.

³ Sic V.F.a. Vulgo ἀφείλετε cum S.

⁴ Sic V.M.P.K. Paris. βαλλόμενοι F.S. βουλλόμενοι edd.

⁵ ὑπεράρρεσθε Steph. marg. Mox ποιέωμεν S.

⁶ ἦν υπερπέση S. probante Wesselingio. ἦν περιπέση V.

⁷ αὐτὸς S.V.P.K.F.a.c. αὐτοῦς M.b. Ald. σφέα pro σφέας S.

Ib. Donec locus inveniatur, ubi κατεπειν τινά legatur pro κατεπειν τινός, cod. S. scripturam amplector, σφέα. ΜΑΤΤΗΙΣ. Totus orationis connexus postulat σφέα ea, nempe omnia illa, quae agitarant, consilia. Quo autem modo explicari possit lectio σφέας, equidem non habeo per-

spectum. Nam qui intelligendi sunt per σφέας eos? Pronomen vero illud σφέα saepius apud Herodotum occurrit ea significatione qua alias αὐτὰ vel ἐκεῖνα. Vid. I. 89. 112. III. 111. 135. IV. 25. 33. V. 83. 85. 92. (7) 95. STEGER.

72.

⁸ ἐπεὶ τε δὲ F. Supra δ’ Ὅτάνης S.

⁹ ἐξηγέω S. Ald. cf. I. 90.

¹⁰ οἰδᾶς κου F.b. κου om. c. Supra διεστῶσας S.

¹¹ ἀκούων S.V.

¹² περήσομεν Ald. S.V.F. ex em. quod vide ne sit Ionice i.q. περήσομεν, sicut πεύρατα i.q. πέρατα. SCHWEIGH.

¹³ ἡ om. V.S.

¹⁴ λαμβρὸν F. Mox κατεστῶσας S. Mox μὲν om. S.

- 4“ πρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς κατεσ-
 “ σας εἴσας οὐδὲν χαλεπὰς παρελθεῖν. ταῦτο μὲν γ
 “ ἡμέων ὄντων ^h τοίων, οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει· τὰ
 “ κου καταιδέομενος ἡμέας, τὰ δὲ κου καὶ δειμαίν
 5“ τοῦτο δὲ, ἔχων αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ ⁱ π
 “ μὲν φὰς ἄρτι τε ἤκειν ἐκ Περσέων, καὶ βούλεσθαι
 6“ ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημήναι τῷ βασιλεῖ. ^k ἔ
 “ γάρ τι δὲ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. ταῦ γὰρ αὖ
 “ γλιχόμεθα, οἱ τε ψευδόμενοι, καὶ οἱ τῇ ἀληθείᾳ δι
 7“ χρεώμενοι. οἱ ^l μὲν γε ψεύδονται τότε, ἔπειάν τι μά
 “ λωσι ^m τοῖσι ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι· οἱ
 “ ἀληθίζονται, ⁿ ἵνα τι τῇ ἀληθείᾳ ἐπισπάσωνται κέρδε
 8“ ο καὶ τι μᾶλλον σφισι ^p ἐπιτράπηται. οὕτω ^q οὐ ταῦ
 “ ἀσκέοντες, ^r τῶν τοῦ περιεχόμεθα. εἰ δὲ μηδὲν κερδήσει
 “ θαι μέλλοιεν, ὁμοίως ἂν ὁ τε ἀληθίζόμενος, ψευδ
 9“ εῖη, καὶ ὁ ψευδόμενος, ἀληθής. ὅς ἂν μὲν νυν τῶν π
 “ λουρῶν ἐκὼν ^s παρή, αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔστα
 “ ὅς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, ^t διαδεικνύσθω ἐνθαῦ
 “ τῶν πολέμιος· καὶ ἔπειτα ὡσάμενοι ἔσω, ἔργου ^u ἔχ
 73 “ μεθα.” ^a Λέγει Γωβρύης μετὰ ταῦτα· “ Ἄνδρες φ

^h Sic F.a.c. et al. τοιῶνδε S.V. probante Wessel. et conferente VIII. 62. Alterum hoc e gl. natum suspicatur Schweigh. Supra ἡμέων pro ἡμέων S.

ⁱ παρέμμι S. Mox φὰς γάρ τε ἤκειν S.V.

^k Citat Stobæus 12, 23. ubi δὲ καὶ ψεύδος. vulg. habet Eustath. p. 188 = 143, 1. et 628, 8 = 482, 47.

^l μὲν γὰρ conj. Schweighæuser. γε om. S.

^m τοῖσι om. M. τοῖς S.

ⁿ Sic S. τι om. P.K.F. τι, ἵνα

τῇ vulgo. ἀληθείᾳ S. et supra.

^o Sic M.P.K.F. καὶ τις S.a. al. Mox σφιν pro σφισι S. Schæfer.

^p τράπηται P.K.F. a.b.c.

^q Sic S.V. Vall. ὅν ταῦτα F. P. ὅν ταῦτα F. et edd.

^r Sic M.K.P.S.V.F. Pari τάντῳ al.

^s Sic V.S. Schæfer. Vulg παρή.

^t Sic V.S. Schæfer. δεκνύσθω ^u ἐχόμεθα S.

73.

^a λέγει om. S.

“λοι, ἡμῖν κοτε κάλλιον ^bπαρέξει ἀναπώσασθαι τὴν ἀρ-
 “χὴν, ἢ, εἰ γε μὴ οἰοί τε ἐσόμεθα αὐτὴν ^cἀναλαβείν,
 “ἀποθανείν; ^dὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν, ἔοντες Πέρσαι, ὑπὸ 90
 “Μήδου ἀνδρὸς Μάγου, καὶ τούτου ὅτα ^eοὐκ ἔχοντος.
 2 “ὅσοι τε ὑμέων Καμβύσῃ νοσέοντι παρεγένοντο, πάντως
 “κου μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι τελευτῶν τὸν βίον,
 “μὴ πειρεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν· τὰ τότε οὐκ
 “ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ’ ἐπὶ διαβολῇ ἐδοκέομεν εἰπεῖν Καμ- 95
 3 “βύσεια. Νῦν ὧν τίθεμαι ψῆφον πείθεσθαι Δαρείῳ,
 “καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ ‘συλλόγου ἀλλ’ ἰόντας ἐπὶ
 “τὸν Μάγον ἰθὺς.” Ταῦτα εἶπε Γωβρύης· καὶ πάντες
^fταῦτα αἶνεον.

Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλευόντο, ἐγένετο κατὰ συν-
 τυχήν τάδε. Τοῖσι Μάγοις ἐδοξε βουλευομένοις Πη-
 ξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε ἐπεπόνθεε πρὸς Καμ- 2
 βύσει ἀνάσσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολωλέκεε·
 καὶ ^aδιότι μῦθος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θά- 5
 νατον, αὐτοχειρίῃ μιν ἀπολέσας· πρὸς δ’ ἔτι, ἔοντα ἐν
 2 ^bαἷῃ μεγίστῃ τὸν Πηξάσπεα ἐν Πέρσῃσι. τούτων δὲ μιν
 εἵνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτέωντο, ^cπίστι τε λαβόν-
 τες καὶ ὀρκίοισι, ^dἣ μὲν ἔχειν παρ’ ἐαυτῶ, μηδ’ ἐξοίσειν

Quid Pre-
 235
 caspes Ma-
 gis postu-
 lantibus re-
 ceperit.

^b Sic M.P.K.S. Vall. F. Paris.
 Vulgo παρέξει.

^c ἀναλαβείν et ἀποθανείν S.V.
 Vulgo ἀναλαβεῖν et ἀποθανεῖν.

^d Sic S. cf. Valckenaer. ad Eu-
 rip. Phoen. p. 209. ὅτε γὰρ F.b.
 et vulgo. Mox μάγον τε καὶ S.

^e μὴ ἔχοντος d. Mox παρεγένοντο
 νοσέοντι S. Infra πειρωμένοις S.

^f συλλόγου ἀλλ’ ἰόντας ἐπὶ τὸν S.
 V. Vall. probante Wesselingio.

“Eo etiam probabilior hæc
 “scriptura, quo minus com-
 “mode ἄλλοθι hic ponatur, ubi
 “ἄλλοσε aut ἄλλῃ requirebatur.”

VOL. I.

SCHWEIGH. Vulgo legunt ἐκ τοῦ
 συλλόγου τοῦδε ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ
 τὸν M.

^f Sic S.V. Vall. ταύτῃ a. edd.
 ταύτῃ ἔναιον F.

74.

^a ὅτι S.V.

^b αὐτῇ S. Vall. Mox προσεκ-
 τέωντο S.

^c Sic, aut πίστει Ald. V.S.A.B.
 πίστις M.P.K.F.

^d Sic F.a.d. Schæfer. cf. Gre-
 gor. Dial. Ion. 62. ἦν μὲν K. ἣ
 μὴν vulgo cum S.

c c

ἢ μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφείων ἀπάτην ἐς Πέρ-
 3 γονῶϊαν ὑποσχυνόμενοι τὰ πάντα οἱ ἑμυρία δώσει
 δεκομένου δὲ τοῦ ἠ Πηξάσπεος ποιήσῃν ταῦτα,
 πείσαν μιν οἱ Μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ
 μενοὶ Πέρσας πάντας ἰσχυκαλέειν ἑκπὸ τὸ β
 τεῖχος, κείνον δ' ἐκέλευον ἀναβάντα ἐπὶ πύργον
 σαι, ὡς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος ἄρχοντας, καὶ
 4 δεινὸς ἄλλου. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο, ὡς πη
 δῆθεν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Πέρσῃσι, ἢ καὶ πολλάκις ἀ
 μένου γνώμῃν ὡς περὶ εἰρήνῃ ὁ Κύρου Σμέρδις, καὶ ἐκ
 μένου τὸν φόνον αὐτοῦ. Φαμένου δὲ καὶ ταῦτα
 εἶναι ποιέειν τοῦ Πηξάσπεω, συγκαλέσαντες ἢ Π
 Μάγοι, ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἑκπὶ πύργον, καὶ ἑ
 2 ἐκέλευον. ὁ δὲ, τῶν ἰ μέντοι ἐκείνοι προσεδέοντ
 τούτων μὲν ἐκὼν ἑπέληθετο ἰ ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ ἰ
 νος, ἑγενεολόγησε τὴν πατρίην ἑ τὴν Κύρου μετ
 ἐς ἑ ταῦτον κατέβη, τελευτῶν ἑλεγε ὅσα ἀγαθὰ
 Πέρσας ἑ πεποιήκοι διεξελθὼν δὲ ταῦτα, ἐξέφ
 ἀληθινήν, φάμενος πρότερον μὲν κρύπτειν οὐ γάρ

75

Ejus veritas
 contra da-
 tam fidem,
 et mors
 voluntaria.

ἑ Sic M.S.P.K.F. Paris. παρὰ
 μηδενὶ Ald. Mox ὑποσχόμενοι S.

ἑ μοιρία F.

ἑ Sic S.V. Eton. Vall. ὑποσχο-
 μένου F.a. edd. vett. e gl. cf. II.
 125. Mox ἀνέγνωσαν pro ἀνέπει-
 σαν, si mss. faverent, reciperet
 Valckenærius; collata Wesse-
 lingii Dissert. Herodot. p. 40.

ἑ Πηξάσπεος P.K.F.a. Πη-
 ξάσπεω alii. Sed vid. c. 75. ubi
 nihil ex mss. enotatum. τοῦ om. S.

ἑ συγκαλέειν S. Vulgo συγκα-
 λέειν. Et bene monet Matthiæ
 hoc futurum esse, ut τελείσθαι
 ap. Homer. pro τελείεσθαι.

ἑ ἐπὶ b.

ἑ ἀναγορεύσαι d.

ἢ καὶ π. τε S. Mox

75.

ἑ Sic M.S.P.K.F. F
 τῶς Π.

ἑ ἐπὶ π. Sic mss. pluri
 ἐπὶ τὸν π.

ἑ ἀναγορεύειν S.V. cf.

ἑ Sic S.V.F. Paris. ἑ

ἑ ἐπελάβετο a. ἀπελάθ

ἑ ἐγενεαλόγει C. ἐγενεαλό

Steph.

ἑ Sic F.a. τοῦ Κύρου al

ἑ Sic V.S. Vall.]

τοῦτο vulgo.

ἑ πεποιήκει K.F.b.d.

ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα· ἐν δὲ τῷ παρεόντι ¹ἀναγ-
3 καίην μιν καταλαμβάνειν ¹φαίνειν. καὶ δὴ ἔλεγε, τὸν
μὲν Κύρου Σμέρδιν ὡς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσῳ ἀναγκα-
4 ζόμενος ἀποκτείνειε, τοὺς Μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρ-
σῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτησαίαιτο ὀπίσω
τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς Μάγους τισαίαιτο, ἀπῆκε ἑαυτὸν ἐπὶ 35
5 κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Πρῆξάσπης
μὲν νυν, εὖν τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος, οὕτω ἐτελεύ-
τησε.

76 Οἱ δὲ δὴ ἐπὶ τὰ τῶν Περσέων, ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα
^aἐπιχειρεῖν τοῖσι Μάγοις καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι,
^bἥϊσαν εὐζάμενοι τοῖσι θεοῖσι, τῶν περὶ Πρῆξάσπεα πρηχ-
2 θέντων εἰδότες οὐδέν. ἐν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ ^cστείχοντες 41
ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πρῆξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο.
3 ἐνθαῦτα ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ, ἐδίδονσαν ^dαὐτὶς σφισι λό-
γους· οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην πάγχυ κελεύοντες ^eὑπερ- 45
βαλέσθαι, μηδὲ, ^fοἰδεόντων τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι
οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον, αὐτίκα τε ἰέναι, καὶ τὰ δεδογ-
4 μένα ποιεῖν, μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι. ὠλιζομένων δ' αὖ-
τῶν, ἐφάνη ἱρήκων ἐπὶ ζεύγεα, δύο ^gαἰγυπιῶν ζεύγεα
5 διώκοντά ^hτε καὶ τίλλοντα καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες δὲ 50
ταῦτα οἱ ἐπὶ τὰ, τὴν τε Δαρείου πάντες αἶνεον γνώμην,
καὶ ἔπειτα ⁱἥϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλῆα, ^kτεθαρσηκότες τοῖσι

Conjurati
septem ad
facinus
euntes,
236
cognito re-
rum statu,
egressi de
via quum
inter se
contende-
rent, augu-
rio con-
firmantur.

^k ἀναγκαίη S.

¹ φαίνειν om. S. Ald.

76.

^a ἐπιρρίειν S.

^b ἥϊσαν P.F. forte Paris. ἥσαν
S. edd. vett.

^c Sic A.B.S.V.F. Ald. στίχον-
τες M.K.

^d Sic S.V. a. c. αὐτοῖσι σφισι
vulgo.

^e Sic Ald. S.V. Eustath. Od.
p. 1441, 61=90, 44. ὑπερβαλέ-

εσθαι M.K.P. ὑπερβάλλεσθαι c.

ὑπερβαλλέσθαι a. ὑπερβαλλέσθαι F.

^f οἱ δεόντων Ald. S. cf. inf. 127.

^g αἰγυπιῶν ex h. l. Suid. Supra

ζεύγη S. sed mox ζεύγεα.

^h τε om. K.F. qui mox cum

P. καὶ τίλλοντά τε. Mox τὴν Δα-
ρείου S.

ⁱ Sic S.V.P.F. ἥσαν Ald. al.

^k Sic S.V. cf. Koen. Gregor.

Dial. Att. 82. Vulgo τεθαρρη-
κότες.

77
In aulam
admissi,
eunuchorum
obsistentium
stragefacta,
in conclave
irruunt.

78
Magorum
virtus et
cædes:
vulnerati
duo e con-
juratis.

77 ὄρνισι. ^αἘπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας ἐγένετο οἷόν τι
 ρεῖω ἢ γνώμῃ ἔφερε· καταιδέμενοι γὰρ οἱ φύλακι
 δρας τοὺς Περσέων πρῶτους, καὶ οὐδὲν τοιαῦτον ὑπο-
 ντες ἐξ αὐτῶν ἔσεσθαι, ^βπαρέσαν, θεῆν πομπῇ χι-
²μένους· οὐδ' ^γἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεὶ τε ^δδὲ παρῆλθα
 τὴν αὐλὴν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι
 νούχοισι, οἳ σφεας ἰστόρεον ὅ τι θελοντες ἤκοιεν· καὶ ὁ
 ἰστορέοντες τούτους, τοῖσι ^επυλouroῖσι ἀπείλεον, ὅτι σφ
 παρῆκαν· ἴσχον τε βουλομένους τοὺς ἐπτά ἐς τὸ πρ
³παριέναι. οἱ δὲ, διακελευσάμενοι, καὶ σπασάμενοι
 ἐγχειρίδια, τούτους μὲν τοὺς ἴσχοντας αὐτοῦ ταύτη σ
 κεντεύουσι· αὐτοὶ δὲ ἦσαν δρόμῳ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα.†
 78 δὲ Μάγοι ἔτυχον ἀμφότεροι τηνικαῦτα ^αέοντες τε ^βε
 καὶ τὰ ἀπὸ ^γΠρηξάσπεος γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχον
 ἐπεὶ ὦν εἶδον τοὺς εὐνούχους τεθορυβημένους ^δτε καὶ βε
 τας, ἀνά τε ἔδραμον πάλιν ἀμφότεροι, καὶ ὥς ἔμαθον
²ποιεῦμενον, πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο. ὁ μὲν δὴ ^εαὐτῶν φ
 νει τὰ τόξα κατελόμενος· ὁ δὲ, πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτ
³πετο. ἔνθαυτα ^βδὲ συνέμισγον ἀλλήλοισι. τῷ μὲν
 τὰ τόξα ἀναλαβόντι αὐτῶν, ἐόντων τε ^γἀγχού· τῶν
⁴λεμίων καὶ προσκειμένων, ἣν χρηστὰ οὐδέν. ὁ δ' ^δἔτε
 τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο, καὶ τοῦτο μὲν ^εἈσπαθίνην παίει

77.
^α ἐπιστάντες δὲ ἐπὶ τὰς πύλας, S.
Schæfer.

^β παρέησαν Ald.

^γ Sic S.V.P. ἐπηρώτα al.

^δ Sic F. Vulgo δὲ καὶ παρ.
cum S.

^ε Sic M.P.K. πυλωροῖσι Ald.
S.V. πυλωροῖσι F.

78.

^α Sic M.P.K.V.F. Paris. τε
om. vulgo cum S.

^β Sic S.V. Vulgo εἶσω.

^γ Πρηξάσπεος K.F. Πρηξάσ-
alii.

^δ τε om. F.

^ε αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^β ἐνθα S.V.

^γ δὴ συνεμ. F. Mox αὐτῶν
pro αὐτέων.

^δ Sic M.S.K.V.P.F. Pa
ἀγχού αὐτῶν vulgo.

^ε Ἀσπαθίνην S. Ἀσπαθίμην
Ἀσπαθίην V. Vall.

τὸν μῆρον, τοῦτο δὲ ἵνταφέρνεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν· καὶ ἐστερήθη μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ Ἴνταφέρ-
 5 νης, οὐ μέντοι ἀπεθανέ γε. τῶν μὲν δὲ Μάγων ἑοῦτερος
 τραματίζει τούτους· ὁ δὲ ἕτερος, ἐπεὶ τέ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν
 ἔχρηστα ἐγένετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀν-80
 δρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι 237
 τὰς θύρας· καὶ οἱ ὁσυνεσπίπτουσι τῶν ἐπτά δύο, Δα-
 6 ρεῖος τε καὶ Γωβρύης. Ὑσμπλακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ
 Μάγῳ, ὁ Δαρεῖος ἔπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει προ-
 7 μηθεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρύην. ὀρέων δὲ μιν ἀργὸν 85
 ἔπεστεῶτα ὁ Γωβρύης, εἶρετο ὅτι οὐ χρεῖται τῇ χειρί· ὁ
 8 δὲ εἶπε· “Προμηθεόμενος σέο, μὴ πλήξω.” Γωβρύης δὲ
 ἀμείβετο· “ὦθι καὶ δι’ ἀμφοτέρων τὸ ξίφος.” Δα-
 ρεῖος δὲ πειθόμενος, ὥστε τε τὸ ἐγχειρίδιον, καὶ ἔτυχέ
 κως τῷ Μάγῳ.

90

79 Ἀποκτείναντες δὲ τοὺς Μάγους, καὶ ἀποταμόντες
 αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τραματίας ἑαυτῶν αὐ-
 τοῦ λείπουσιν, καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν, καὶ φυλακῆς τῆς
 ἀκροπόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν Μάγων τὰς
 κεφαλὰς, ἔθεον ἕξω, βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι, 95
 καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο, ἐξηγεόμενοί τε τὸ

Exposita
 populo re-
 gesta, Ma-
 gi vulgo
 contruci-
 dantur:
 festum
 Persicum
 ingens,
 Magopho-
 nia.

ἵνταφέρνεα S.V. qui mox ἵν-
 ταφρένης.

ἁ ἕτερος τούτους τραματίζει S.V.

ἔχρησμα S.V.c.

ἁ Vid. Suidas et Photius in v.

ὁ συνεσπίπτουσι S. συνεπίπτ. K.
 συνεσπίπτ. F.f. Pro vulg. Wes-
 selingius citat Plutarch. II. p.
 50. E. et Zonaram.

ἁ συμπλακέντος S.P.F. Μοχ τοῦ
 Γωβ. S.

ἁ ἐπὶ ἐσπεῶς S.P. tum οἷον ἐν S.
 ἐπεστεῶς ἐν σκότει, ἠπόρει οἷα προμ.
 V. Μοχ προθεόμενος S. pro προμη-
 θεόμενος.

ἑσπεῶτα S.F.a.

ἁ Sic S.P.K.V.F.f. χρεῖται alii.

Tum χειρὶ S.

ἁ ὀθι τὸ ξίφος καὶ δι’ α. S.F.f.

ἁ Sic V. Vall. f. πειθόμενοι M.

F. πειθόμενος S. Ald.

ἁ Sic S.V. Ald. A.B. τε om.
 M.P.K.F.f.

79.

ἁ αὐτέων] αὐτῶν F.S. ἀποτεμόν-
 τες S. Μοχ τοὺς τε τρ. S.

ἁ αὐτῶν F.

ἁ Sic V.S. Vall. ἕξω om. F.a.
 c. et vulgo.

πρήγμα, καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς· καὶ ἅμα ^d ἔκτε-
 2 νον πάντα τινὰ τῶν Μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Οἱ δὲ
 Πέρσαι, μαθόντες τό ^e τε γεγρονὸς ἐκ τῶν ἐπτά καὶ τῶ
 Μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα
 ποιεῖν· σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια, ἔκτεινον ὅκου τὰ
 Μάγων εὕρισκον· εἰ δὲ μὴ νῦξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον αὖ
 3 οὐδένα Μάγον. Ταύτην τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι Πέρσαι
 κοιτῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων· καὶ ἐν αὐτῇ ὄρτην μεγάλῃς
^e ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων ^b Μαγοφονία· ἐν τῇ
 Μάγων οὐδένα ἔξεστι φαῖναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' ὤ-
 κους ἑαυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.

80

Proposita
 consulta-
 tione de
 rerum sta-
 tu optimo,
 suadet Ota-
 nes Demo-
 cratium;

Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ^a ἐκτὸς πέντε ἡμε-
 ρέων ἐγένετο, ἐβουλευόντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγουσι ¹⁰
 περὶ τῶν ^b πρηγμάτων πάντων καὶ ἐλέχθησαν λόγου
 2 ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὦν. Ὅτάνης
 μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα,
 λέγων τάδε· “ Ἐμοὶ δοκεῖ, ἓνα μὲν ἡμέων ^c μούναρχον ¹⁵
 3 “ μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδῦ, οὔτε ἀγαθόν. εἰδότε ²³
 “ ^d μὲν γὰρ τὴν Καμβύσῃ ὕβριν ἐπ' ὅσον ^e ἐπεξήλας, ²¹
 4 “ ^f μετεσχῆκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. ^g Κῶς δ'
 “ ἂν εἴη χρῆμα κατηρητημένον μουνάρχῃ, τῇ ἔξεστι ^b ἀναι-
 “ θύνῃ ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν τὸν ἄριστον ἀν- ²⁵

^d ἀπέκτεινον F. Mox γινόμενον S.

^e Sic K. τε al. om.

^f Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

κοιτῇ ὄρτην edd. vett.

^g Sic M.F. Paris. ἄγουσι V.S.

Ald. cf. I. 147. VIII. 65.

^b Sic M.P.K.S.V.a.c. Wesse-
 lingius citat Agathiam II. p. 47.
 A. μαγοφονία edd. vett. b.d. μα-
 γοφονία F.

80.

^a Sic S.V. Vall. ἐκτὸς Ald. F.

b.d. Mox ἐγένετο S.

^b πάντων πρηγ. S.F.

^c Sic S.V.P.F.a.b.c. μ. μούνα

μ. edd. Mox γίνεσθαι S.

^d μὲν om. F.a.c.

^e ἐξήλας S.V.c. ἐπεξήλας F.

²¹

^f μετέσχετε V.S. Mox γὰρ F.

^g καὶ ὡς δ' ἂν F. Ald. Exscrip-
 sit Stobæus 49, 29.

^b Sic M.V.P.K.F. Paris. Stob.
 ἀνευθύτως edd. vett. cum S.

- 5 “ δρῶν πάντων, σπάντα ἐς ¹ ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς τῶν
 “ ἐωθότων νοημάτων ² στήσεις. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις
 “ ὑπὸ τῶν παρέοντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῇθεν ³ ἐμφύε-
 6 “ ται ἀνθρώπῳ. δύο δ’ ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακί-
 “ τητα· τὰ μὲν γὰρ, ⁴ ὕβρις κεκορημένος, ἔρδει πολλὰ ³⁰
 7 “ καὶ ἀτάσθαλα· τὰ δὲ, φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύ-
 “ ραννον ⁵ ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα ⁶ τὰ
 “ ἀγαθὰ· τὸ δ’ ὑπεναντίον ⁷ τούτου ἐς τοὺς πολίτας
 8 “ πέφυκε. φθονεῖ γὰρ τοῖσι ἀρίστοις περιεούσι τε καὶ ³⁵
 “ ζώουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίοις τῶν ἀστῶν, διαβο-
 “ λὰς δὲ ⁸ ἄριστος ⁹ ἐνδέκεσθαι, ¹⁰ ἀναρμοστότατος δὲ πάν-
 “ των· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θαυμάζης, ¹¹ ἄχθεται ὅτι ⁴⁰
 “ οὐ κάρτα θεραπεύεται· ἦν τε θεραπεύῃ τις κάρτα,
 9 “ ἄχθεται ¹² ἄτε θωπί. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων·
 “ νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιάται γυναῖκας, κτείνει
 10 “ τε ¹³ ἀκρίτους. Πλήθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν ὄνομα
 “ πάντων κάλλιστον ἔχει, ¹⁴ ἰσονομίην. δεύτερα ¹⁵ δὲ, τού-
 11 “ των τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πάλω ¹⁶ μὲν ἀρ- ⁴⁵
 “ χὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευμάτα δὲ

¹ Sic Stob. S.V.b.d. Ald. τὴν ἀρχὴν om. M.P.K.F.a.c.

² στήσει S.V. Mox ὑπὸ τῶν— ὕβρι om. S.

³ Sic P.K. Stob. F. Paris. ἐμφύεται M. ἐνεμφύεται Ald.

⁴ Sic F. Stob. Trinc. Vulgo ὕβρις. Tum κεκορημένος δ’ S. Infra καίτοι γε ἄνδρα S.

⁵ Citat Thomas M. in Ἀφθ. Vocem om. S.

⁶ τὰ om. F.

⁷ ταύτῃ V.S. τοῦτο Stobæi ms.

⁸ Sic S. Vulgo ἄριστος.

⁹ ἐνδέκεσθαι Stob. Post h. v. ἡγέεται inseruit H. Stephanus.

¹⁰ ἀναρμοστότατον] ἀναρμοστότα-
 τος S. Ald. Schæferus. ἀναρμόσ-
 τaton absque δὲ Stob. Tum θα-
 υμάζης S.

¹¹ ἀπέχθεται Ald.

¹² Sic S. Stob. θαπτεῖαν ἡγούμενος
 edd. vett. θαπτεῖαν absque ἡγού-
 μενος P.K.M.F. b.d.

¹³ Sic V.P.K.F. Paris. Stob.
 ἀκρίτως Ald. et al. κτείνει τε ἀκρ.
 om. S.

¹⁴ ἰσοτιμίην Stobæi ed. Trinc.
 sed vulg. habet ms.

¹⁵ δὲ om. S.

¹⁶ Sic M.P.K.F. Stob. μὲν γὰρ
 δ. S.c. et al.

81
Megabyzus
Aristocra-
tiam;

82
Darius Mo-
narchiam.

“ πάντα ^a ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Τίθεμαι ἂν γν
 “ μετέντας ἡμέας μοναρχίην, τὸ πλῆθος ἀέξειν ^b ἐ
 “ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.” Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτη
 γνῶμην ἐσέφερε. Μεγάβυζος δὲ ὀλυγαρχίᾳ ἐκέλευε
 τράπειν, λέγων τάδε· “ Τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε, τυρα
 “ παύων, λελέχθω καὶ μοι ^b ταῦτα· τὰ δ’ ἐς τὸ π.
 “ ἀνωγε ^c φέρειν τὸ κράτος, γνώμης τῆς ἀρίστης ^d
 2 “ τηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρηστοῦ οὐδὲν ἐστὶ ἀξυνετώ.
 “ οὐδὲ ^d ὑβριστότερον· ^e καὶ τοι τυράντου ὕβριν φα
 “ τας ἀνδρας ἐς δήμου ἀκαλάστου ὕβριν πεσέειν
 3 “ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιεῖ, γινώ
 “ ποιεῖ· τῷ δὲ οὐ γινώσκειν ἐνι. κῶς γὰρ ἂν γινώ
 “ ὅς αὐτ’ ἐδιδάχθη, αὐτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἶκ
 “ ὠθεῖ τε ἐμπροσθὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, χεῖμ
 “ ποταμῷ ^e ἵκελος; Δήμῳ μὲν νυν, οἱ Πέρσῃσι ^b κ
 4 “ νοέουσιν, οὗτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρί
 “ ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, τούτοις ⁱ περιβέωμεν τὸ κρ
 5 “ ἐν γὰρ δὴ τούτοις καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα. ^k ἀρίστα
 “ ἀνδρῶν ^l οἰκὸς ἀρίστα βουλευόμενα γίνεσθαι.” Μ
 βυζος ^m μὲν δὴ ταύτην γνῶμην ⁿ ἐσέφερε. Τρίτος δὲ
 ρεῖος ^a ἀπεδείκνυτο γνῶμην, λέγων· “ Ἐμοὶ ^b δὲ τὰ

^a ἐς κοινὸν F.

^b τὴν om. F.a.

81.

^a ἐπιτραπεῖν F.a.b.c.

^b τάδε F. qui ταῦτα habet in
marg.

^c κελεύων φέρειν S.V.

^d Sic M.S.P.K. ex. Seguiet.
p. 115, 15. ὑβριστικώτερον Ald.

V.F. Paris.

^e Sic S. τοι om. F.a.c. et
vulgo.

ⁱ Sic Ald. M.S.P.K.F. οὐδὲ γι.
B.V. Steph. et seqq. edd. Mox
ἔστι S. et εἶδε pro οἶδε.

^e ἵκελος F.

^h κακῶς S.V. νοέουσιν pr
ουσι S.

ⁱ περιβέωμεν Ald.

^k ἀρίστων τε F.

^l Sic F. Vulgo εἰκός.

^m μὲν νυν c. Steph. marg.
absque δὲ S.V. Tum γνῶμην
S.

ⁿ Sic S.V.P.K.F. Paris.
φερε vulgo.

82.

^a ἀπεδείκνυε S.V. Seqq. l
Stobæus 47, 24.
^b δὲ om. d.

- “ εἶπε Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, δοκέει ὀρθῶς
 2 “ λέξαι· τὰ δ’ ἐς ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. Τριῶν γὰρ
 “ προκειμένων, καὶ πάντων τῶν λέγω ἀρίστων ἐόντων,
 “ δήμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ ^c μουνάρχου,
 3 “ πολλῶ τούτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίσ- 75
 “ του οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ ^d τοιαύτη
 “ χρεώμενος, ἐπιτροπεύει ἂν ἀμώμητως τοῦ πλῆθους·
 “ ^e σιγῶν τε ἂν βουλευμάτα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω 240
 4 “ μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ, πολλοῖσι ἀρετὴν ἐπασκέ- 80
 “ ουσι ἐς τὸ κοινόν, ἔχθεα ^f ἴδια ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσ-
 5 “ θαι. ^g αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἴ-
 “ ναι γνώμησὶ τε νικᾷν, ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι
 6 “ ἀπικνεύονται· ἐξ ὧν στάσεις ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν
 “ στασιῶν, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη ἐς μουναρ- 85
 “ χίην· καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ^h ὅσω ἐστὶ τούτο ἄριστον.
 7 “ Δήμου τε αὖ ἄρχοντος, ⁱ ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ^k ἐγ-
 “ γίνεσθαι. κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ,
 “ ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται ^l τοῖσι κακοῖσι, φιλίαι δὲ 90
 “ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ, ^m συγκλύφαντες
 8 “ ποιῶσι. τούτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν ⁿ προστάς τις
 9 “ τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους παύσῃ. ^o ἐκ δὲ αὐτῶν θαυμά-
 “ ζεται οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου· ^p θαυμαζόμενος δὲ, αὖ 95

^c μουνάρχης S. Schæfer.

^d τοιαύτη om. d.

^e σιγῶν τότε K. Ald.

^f ἴδια om. S. Vall.

^g αὐτῶν γὰρ Ald. marg. Steph.

^h Sic mss. Stob. ἔσων Ald. διέ-
δοξεν S.

ⁱ ἀδύνατον Stob. καὶ pro μὴ S.

^k Sic S.V. Stob. ἐγγενέσθαι
F. al.

^l Sic M.S.P.K.V.F. Paris.
Stob. κακοῖσι om. edd. vett.

^m Sic Stobæus. συγκλύφαντες

vulgo. συγγράφαντες d. συγκρίψαν-
τες S. Mox τοιοῦτον S.

ⁿ Sic mss. Herodoti et Sto-
bæi. προστάτης Stobæi edd. ple-
ræque.

^o ἐκ δὲ αὖ τῶνδε Reizius, Valck-
enærium sequutus.

^p Sic S.K.V.F. Paris. θ. δὴ
edd. vett. θαυμάζεται. οὗτος δὴ ὑπὸ
τοῦ δήμου θαυμαζόμενος ἐφάνη ἔαν
μουνάρχης Stobæus, ubi τοῦ ante
δήμου om. ms.

“ ὦν ἰεφάνη μούναρχος ἐὼν· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ κα-
 10 “ τος ὡς ἡ μούναρχία κράτιστον. Ἐνὶ δὲ ἑπεὶ π-
 “ συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο;
 “ τεῦ δόντος; κότερα ἢ παρὰ δήμου, ἢ ὀλιγαρχίᾳ
 11 “ μούναρχου; Ἐχω τοίνυν γνώμην, ἡμέας ἐλευθερωθῆ-
 “ διὰ ἑνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν χωρὶς τε
 “ του, πατρίους νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὖ οὐ
 “ ἄμεινον.”

83

Placet Da-
 rii senten-
 tia: Otanes
 a regni con-
 tentione
 discedit,
 pacta sibi et
 suis posteris
 libertate.

Γινώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὗται ἡ προεκέατο· οἱ δὲ τῶν
 τῶν ἑπτά ἀνδρῶν προσέθεντο ταύτη. Ὡς δὲ ἐστῶθη
 γνώμη ὁ Ὀτάνης, Πέρσῃσι ἰσονομίην σπεύδων ποῦ
 2 ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῖσι τάδε· “ Ἄνδρες στασιῶται, δι-
 “ γὰρ δὴ ὅτι δεῖ ἑνα γέ τινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι
 “ ἥτοι κλήρω γε ἢ λαχόντα, ἢ ἐπιτρεψάντων τῷ Περσ-
 “ πλήθει τὸν ἂν ἐκεῖνοι ἔλονται, ἢ ἄλλη τινὲς μηχα-
 3 “ ἐγὼ μὲν νυν ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι· οὔτε γὰρ ἄρ-
 “ οὔτε ἀρχεσθαι ἐθέλω. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι
 “ ἀρχῆς, ἐπ’ ᾧ τε ὑπ’ οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, οὔτε
 4 “ τὸς ἐγὼ, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐμεῦ αἰεὶ γινόμενοι.” Ταύτου
 παντος ἑταῦτα, ἢ ὡς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ τούτοις, οὗ
 μὲν δὴ σφί οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ’ ἐκ τοῦ μέσου ἡ καθῆστο

ἡ ἐφάνη ὁ μόν. P.K. ἀν δὲ δ. ὁ
 μ. F. ὦν ἀνεφάνη ὁ μ. d. ἀν δὲ δ.
 μ. ἐὼν edd. Wess. et al. ἀν δὲ δ.
 μ. cum Valckenærio et Reizio
 Schweighæuserus.

ἱ Sic S.V. Stob. παρὰ τοῦ δ.
 vulgo.

ἡ μούναρχίης S.

ἱ τοιοῦτον S.

83.

ἡ προεκέατο M.K.P.F. προσ-
 εκέατο S. προσκέατο Ald. c.

ἡ λαχόντα V.S.a. λαχόντων edd.
 vett. et mss. alii. Mox τῶν Περ-

σέων S.

ἡ ἐκεῖνο ἔληται V.P.K.F. ἡ
 ἐκεῖνος ἔληται S.d. Supra ἐὼν

ἡ Sic Wess. e mss. quibusda
 ἡ ἄλλην τινὰ μηχανῶν edd. vett.

ἡ θέλω S.V.a.

ἡ ἀρχεσθαι S.V. probante W
 selingio.

ἡ ταῦτα om. S.V.

ἡ Sic F.M. et forte alii. ὡς c
 edd. vett.

ἡ καθῆστο F. et reliqui omn
 κατῆστο Reiz. τοῦ ante μέσου c
 Ald.

- 5 Καὶ νῦν αὕτη ἡ οἰκίη διατελεῖ μούνη ἐλευθέρῃ εὔσῃα Περ-
σέων, ^k καὶ ἄρχεται τοσαῦτα ὅσα αὕτη θέλει, νόμους οὐκ 20
- 4 ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἐπτά
ἐβουλεύοντο ὡς βασιλεῖα δικαιοτάτα στήσονται· καὶ σφι
ἔδοξε, Ὅτάνη μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ ^a Ὅτάνεω αἰεὶ γινομέ-
νοισι, ἣν ἐς ἄλλον τινα τῶν ἐπτά ^b ἔλθῃ ἡ βασιληΐη, ἔξαι- 25
ρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος ἐκάστου, καὶ τὴν
2 πᾶσαν δωρεὴν ἣ γίνεται ἐν Πέρσῃσι τιμιωτάτη. ^c τοῦδε δὲ
εἴνεκεν ^d ἐβούλευσαν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε
πρῶτος τὸ πρῆγμα, καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μὲν
3 δὴ Ὅτάνη ἔξαίρετα. Τάδε δὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· 30
παρίναί ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βουλούμενον τῶν ἐπτά
ἄνευ ἐσαγγελίος, ἣν μὴ τυγχάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναῖκός
βασιλεύς· γαμῖν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ
4 ἐκ τῶν ^e συνεπαναστάντων. περὶ δὲ τῆς βασιληΐης ^f ἐβού- 35
λευσαν τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος ἡλίου ^g ἐπανατέλλοντος
πρῶτος φθέγγηται ἐν ^h τῷ προαστείῳ, αὐτῶν ἐπιβεβηκό-
των, τοῦτον ἔχειν ⁱ τὴν βασιληΐην.
- 15 Δαρεῖω δὲ ἦν ^a ἵπποκόμος, ἀνὴρ σοφός, τῷ ὄνομα ἦν
Οἰβάρης. πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ τε διελύθησαν, 40
2 ἔλεξε Δαρεῖος τάδε· “ Οἰβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ τῆς
“ βασιληΐης ποιέειν ^b κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρῶ-
“ τος φθέγγηται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, αὐτῶν ἐπαναβε-
3 “ βηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληΐην. νῦν ὦν, εἴ τινα

Reliqui sex
quos ho-
nores Ota-
ni et pos-
teris ejus
decreverint,
quæ sibi
jura inter
se pepige-
runt: qua
ratione re-
gem fieri
voluerint.

Solertia
Ebaris,
Darii equi-
sonis.

^k καὶ οὔτε ἄρχεται πλὴν τοσαῦτα
S.V. probante Wesselingio. Mox
τῶν Περσέων S.

84.

^a Ὅτάνεος V.F. Ὅτάνεος Ald.

^b ἔλθῃ P.K.

^c τοῦτου δὲ S.V. τοῦ δὲ Schæfer.

^d Sic plures libri. ἐβουλεύσαντο
S.V. probantibus Wesselingio
et Valckenærio. conf. infr. et

I. 73. Mox τε om. S.

^e συνεπαναστάντων S.V.

^f ἐβουλεύσαντο S.V. Wess.

^g ἐπανατελλαντος S.V.

^h τῷ om. F.

ⁱ τὴν Καμβύσει βασιλ. S.V. Vall.

85.

^a ἵπποκόμης C.

^b κατὰ om. V.S.

- “ ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὡς ἂν ἡμεῖς ^dσχῶμεν ταῦτο τῆς
 4 “ γέρας, καὶ μὴ ἄλλος τις.” Ἀμείβεται Οἰβάρις
 τοῖσδε “ Εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἡ βα-
 “ σιλία εἶναι ^e ἢ μὴ, θάρσει τούτου εἵνεκεν, καὶ θυμῷ
 “ ἔχε ἀγαθόν· ὡς βασιλεὺς οὐδεὶς ἄλλος πρὸ σεῦ ἔσται
 5 “ τοιαῦτα ἔχω φάρμακα.” Λέγει Δαρεῖος· “ Εἰ τοῦτο
 “ τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, ὦρῃ μηχανᾶσθαι, καὶ μὴ
 “ ἀναβάλλεσθαι· ὡς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ^f ὁ ἀγὼν ἡμῶν
 6 “ ἐστι.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Οἰβάρις, ποιεῖ τοιοῦτον· ὡς
 εἴναι τοῦτο, τῶν θηλέων ἵππων ἑμίαν, τὴν ὁ Δαρεῖος ἵπ-
 πος ἔσπεργε μάλιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάσπειον, ὡς
 κατέδρασε, καὶ ἐπήγαγε τὸν Δαρείου ἵππον· καὶ τὰ μὲν
 πολλὰ ^hπεριῆγε ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ, ⁱἐγχρίπτων τῇ ^kθηλέῃ· καὶ
 86 τέλος δὲ, ἐπῆκε ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. Ἀμὲν ἡμέρῃ δὲ
^aδιαφασκούσῃ, οἱ ἔξ, κατὰ συνειδήσαντο, ^bπαρήσαν ἐπὶ
 2 τῶν ἵππων. ^cδιεξελαινόντων δὲ κατὰ τὸ προάσπειον,
 ὡς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ^dεἰσέγοντο ἵνα τῆς ^eπαροχ-
 μένης νυκτὸς κατεδέδετο ἡ θήλεια ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δα-
 ρεῖος ἵππος προσδραμὼν ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ τῷ ἵππῳ
 ταῦτο ποιήσαντι, ἀστραπὴ ἐξ ^fαἰθρῆς καὶ βροντὴ ἐγένε-
 3 νετο. ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρείῳ, ἐτελέωσέ μιν,

Darius
 equi binni-
 tu factus
 rex, et sta-
 tim omine
 confirma-
 tus.

^c Sic M.P.K.S.F. ἔχουσιν c. et
 al.

^d ἔχουμεν S.V. Mox τὸ om. S.

^e ἢ μὴ om. c. Steph. marg.
 Mox θάρσει S.

^f ὁ om. S. qui mox om. ἢ ante
 νύξ.

^g μίαν] μίαν F.S.

^h περιῆγεν S.V.a.c. περιῆγαγε
 al.

ⁱ ἐγχρίπτων] ἐγχρίπτων S.b.c.
 cf. II. 60. Suid. ἐγχρίπτων, προσ-
 πελάζων.

^k Sic S.P.K.F. Paris. Gregor.
 Dial. Ion. 41. Eustath. p. 546,

42=414, 46. cf. I. 192. II. 41.
 III. 102. VII. 58. a Wesseling.
 citat. θηλεῖ Ald.

^l τὴν ἱ.] τὴν ἱ. V.S.K.P.F.d.
 86.

^a Sic F.a. et al. διαφασκούσῃ
 V.S. Wessel. Priorem formam
 prætulit Schweighæuser. ex ana-
 logia w. θῆμα, τρῶμα &c.

^b παρήσαν V.S. Schæfer.

^c διελαυνόντων V.S.

^d Sic V.S.P.K.F. Paris. ἐγένε-
 νετο vulg.

^e παροχμήνης d.

^f αἰθρῆς S.

^ε ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γένόμενα· οἱ δὲ, καταθορόν-
τες ἀπὸ τῶν ἵππων, ^η προσεκύνεον τὸν Δαρεῖον ὡς βα-
7 σιλέα. Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα ταῦτα μηχανή-
σασθαι· οἱ δὲ, τοιάδε· (καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρα λέγεται ⁷⁰
² ὑπὸ Περσέων) ὡς τῆς ἵππου ταύτης τῶν ἄρθρων ἐπι-
ψαύσας τῇ χειρὶ, ^α ἔχοι αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι·
ὡς δὲ ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι ^δ ἀπίσθαι μέλλειν τοὺς ἵπ-
πους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ^ε ἐξείραντα τὴν χεῖρα, πρὸς τοῦ
Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενεῖκαι· τὸν δὲ, αἰσ-
15 θόμενον, ^δ φριμάσθαι τε καὶ χρεμετίσαι.

CEbaris ar-
tificium ab
aliis aliter
narrari.

8 Δαρεῖός τε δὴ, ὁ Ὑστάσπεος, βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο·
καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι, πλὴν Ἀρα-
βίων, Κύρου τε καταστρεφάμενου, καὶ ὕστερον αὐτῆς
² Καμβύσεω. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ ^α κατήκουσαν ἐπὶ δου-
80 λουσύνῃ Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγένοντο, παρέντες Καμ-
βύσεα ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόντων γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἂν
³ ἐσβάλοιν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. Γάμους τε τοὺς πρώ-
τους ἐγάμμε Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Κύρου ^ε μὲν δύο θυγα-
85 τέρας, Ἀτοσσάν τε καὶ Ἀρτυστῶνῃν· τὴν μὲν Ἀτοσσαν,
προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ τε τῷ ἀδελφεῷ καὶ αὐτῆς
4 τῷ Μάγῳ· τὴν δὲ Ἀρτυστῶνῃν, παρθένον. ἐτέρην δὲ,
Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα, ἔγχε, τῇ ὄνομα ^δ ἦν

Darius im-
perium in
Asianos
omnes,
præter A-
rabas, te-
net; ux-
ores ducit
primarias
iv: monu-
mentum
statuit a-
243
deptionis
regni.

^ε Hinc Thomas M. in Σύνθετον.

^η προσεκύνειν μιν τ. Δ. Ald. et al. μιν om. mss. plures.

¹ ὡς βασιλέα om. S.V.P.F.a.c. Vall. nec valde desiderantur.

87.

² Sic M.P.K.F. Schæfer. ἔχει V.S. Ald. Wesseling. Monet Schweighæuserus, Herodotum in tali sermone optativum adhibere solere: tum, si indicativum hic maluisset, ἔσχε vel εἶχε dic-

turum esse.

^δ ἀπίσθαι S.

^ε ἐξείραν τ. χ. προσένεικε πρὸς S. qui infra om. προσενεῖκαι.

^δ φριμάσθαι S.

88.

^α Citat Eustath. Dionys. 933.

^β Sic S.V.F.a. ἐσβάλλουσιν Wess. et al.

^γ μὲν δὴ F. Infra τε om. post Καμβύσῃ.

^δ ἦν om. K.

Πάρμυς. ^ε ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ ^ι Ὀτάνεω θυγατὴρ
τὸν Μάγον κατάδηλον ἐποίησε. δυνάμιός τε πᾶσι
5 ^ε ἐπιπλέατο. Πρῶτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος ^η
νον, ἔστησε· ζῶν δὲ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἰκπεύς· ἐπέγρ
6 ^ι δὲ γράμματα λέγοντα τάδε· ΔΑΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣ
ΣΠΕΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕ ΤΟΥ ἹΠΠΟΥ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ
οὐνομα λέγων) ΚΑΙ ΟΙΒΑΡΕΟΣ ΤΟΥ ἹΠΠΟΚΟΜ
89 ^ι ἘΚΤΗΣΑΤΟ ΤΗΝ ΠΕΡΣΕΩΝ ΒΑΣΙΛΗΙΗΝ. ^ι
ήσας δὲ ταῦτα ἐν Πέρσῃσι, ἀρχὰς κατεστήσατο εἰς
2 τὰς αὐτοὶ καλέουσι σατραπείας. καταστήσας δὲ ^ι
ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας ἐπιστήσας, ἐτάξατο φόρου
προσιέναι κατὰ ἔθνεά τε, καὶ ^β πρὸς τοῖσι ἔθνεσι
πλησιοχώρους προστάσων, καὶ ὑπερβαίνων τοὺς π
3 εχέας, ^ε ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἐκαστέρω ἔθνεα νέμων.
χὰς δὲ καὶ φόρων πρόσδοον τὴν ^δ ἐπέτεον κατὰ τ
διεῖλε. τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον ἀπαγινέουσι, ^ε εἴρητο ^ι
βυλώνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπαγινέειν· τοῖσι δὲ χρυ
4 ἀπαγινέουσι, ^ι Εὐβοεικόν. τὸ δὲ Βαβυλώνιον τάλαντον
ναι Εὐβοίδας ἐβδομήκοντα μνίας. Ἐπὶ γὰρ Κι
ἄρχοντας, καὶ αὐτὶς Καμβύσῳ, ἣν ^ε κατεστηκὸς οἱ
5 φόρου πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον. διὰ δὲ ταύτην τὴν ^ε
τάξιν τοῦ φόρου, καὶ παραπλήσια ταύτῃ ἄλλα, λόγo

Satrapia-
rum xx
et rei tribu-
tarie de-
scriptio a
Dario facta;
Babyloni-
cum ta-
lentum
lxxviii
minarum
Euboica-
rum; Da-
rius, insti-
tor; Cam-
byses, do-
minus;
Cyrus, pa-
ter.

^ε ἐλέγετο S.V.

^ι Ὀτάνεος F.

^ε Sic M.P.K.F. ἐπιπλέατο Ald.
S.V.a.d. ἐμπειλ. c.b. Supra οἱ
πάντα S.

^η λίθινον S.V. Ald. Paris. λίθον
M.P.K.F.

^ι δὲ οἱ γρ. S. Schæfer.

89.

^α τὰς om. S.V. Mox οἱ φόρους S.

^β πρ. τοῖσι F.

^ε Sic S. nisi quod habet ἐκα-

τέρω cum c.d. Vulgo τὰ ἐκασ-
τῶν (ἀλλήλοισι Ald.) ἄλλα εἰ
νέμων. ἐκατέρω F. Mox δὲ om

^δ Sic S. Schæfer. ἐπέτειον vu
et sic S. infra 95. Tum κατὰ
S. et infra αὐτῶν pro αὐτέων.

^ε εἴρητο—ἀπαγινέουσι om. F

^ι Εὐβοικόν V.S.K. Mox ἐβo
κατὰ Εὐβοίδας S. et infra τ' αἰ

^ε κατεστεινός S. κατεστεινός ci
Schweigh. Mox τοῦ om. S.

ἄλλα ταύτῃ.

Πέρσαι, ὡς ^b Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος· Καμβύσης δὲ, δεσπότης· Κῦρος δὲ, πατήρ· ὁ μὲν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ ⁱ πρήγματα· ὁ δὲ, ὅτι χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ, ^k ὅτι ἥπιός τε, καὶ ^l ἀγαθὰ σφι πάντα ¹⁵ ἔμνηχανήσατο. Ἀπὸ μὲν δὴ Ἰώνων, καὶ Μαγνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ Αἰολέων, καὶ Καρῶν, καὶ Λυκίων, καὶ ^a Μιλυέων, καὶ Παμφύλων, εἰς γὰρ ἦν οἱ τεταγμένοι ² φόρος οὗτος, ^b προσήιε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου. ^c ὁ ²⁰ μὲν δὴ πρῶτος οὗτος οἱ νομὸς κατεστήκει. Ἀπὸ δὲ Μυσῶν, καὶ Λυδῶν, καὶ ^d Λασονίων, καὶ Καβαλίων, καὶ ^e Ὑγενέων, πεντακόσια ^f τάλαντα. ^g νομὸς δεύτερος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Ἑλλησποντίων, τῶν ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι, καὶ Φρυγῶν, καὶ Θρηίκων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ Παφλα- ²⁵ γόνων, καὶ ^h Μαρνανδυνῶν, καὶ ⁱ Συρίων, ἐξήκοντα καὶ ⁴ τριηκόσια ἦν τάλαντα φόρος. νομὸς τρίτος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Κιλικίων, ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέρης εἰς γινόμενος, καὶ τάλαντα ἀργυρίου πεντακόσια· ^k τούτων τεσσαράκοντα μὲν καὶ ἑκατὸν ἐς ³⁰ τὴν ^l φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν ^m ἀναισιμαῶ-

Populorum in satrapiis descriptorum nomina; tributique singulis satrapiis impositi magnitudo.

^b Citat Suidas in Κῦρος, Eustath. II. p. 317, 18 = 240, 9.

ⁱ πρήγματα c. Steph. marg. τὰ om. S.

^k ἥπι om. a.

^l Sic Ald. S.V.A.B. ἀγαθὰ σφι τὰ M.K.P.F.b. Suid.

90.

^a Sic S. cf. I. 173. Alii Μηλυέων. Mox οὗτος φόρος S.

^b Sic S.V. προσείη P. προσήει vulgo.

^c Sic M.K.P. et F. ubi oī om. οὗτος μὲν δὴ πρῶτος οἱ v. Ald. V.S.A.B.

^d Sic S.V. cf. VII. 77. Ἀλυσονίων F.a.b.c. et vulgo.

^e Αὐγενέων S.V. Vall. Αὐγενέων

Eton.

^f ἀργυρίου addunt edd. vett. d. sed om. M.S. Vall. P.K.V.F. a.b.c.

^g δεύτερος νόμος οὗτος F.S.

^h Μαρνανδυνῶν S.P. Vall. F.a.c. cf. I. 28. VII. 72. Vulgo Μαρνανδυνῶν.

ⁱ Ἀσσυρίων b.d. Mox τάλαντα ἦν S.

^k Sic S.V. τούτων δὲ vulgo. Mox μὲν om. M.P.K.F.

^l φουρέουσιν S.V. Vall. probante Wesselingio, non item Schweighæusero.

^m Sic S.V.M.P.K.F. ἀναισιμαῶντο Ald. A.B. Schæfer. Mox καὶ om. S. qui tum νόμος ἐφαίτα.

το, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἑξήκοντα Δαρείῳ ἐφοίτα.
 91 τέταρτος οὗτος. Ἀπὸ δὲ ^αΠοσειδηίου ^βπόλιος, τὴν
 φίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἰκιστὴς ἐπ' ^γοὔροις τοῖσι ^δΚι
 τε καὶ Σύρων, ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης μέχρι Αἰγύ
^επλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων, ταῦτα γὰρ ἦν ἀτελέα,
 2 τήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν. ἔστι δὲ
 νομῶ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα, καὶ Συρία ἡ Παλα
 3 καλεομένη, καὶ Κύπρος. νομὸς πέμπτος οὗτος.
 Αἰγύπτου δὲ, καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων Αἴγυ
^ικαὶ Κυρήνης τε καὶ Βάρκης, (ἐς γὰρ τὸν Αἴγυ
 νομὸν αὗται ^εἐκεκοσμέατο,) ἑπτακόσια ^βπροσῆμι
 λαντα, παρέξ τοῦ ἐκ τῆς ^ιΜοίριος λίμνης γινομένη
 4 γυρίου, τὸ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰχθύων. τούτου τε δὴ χωρὶ
 ἀργυρίου καὶ τοῦ ^κἐπιμετρουμένου σίτου προσῆι ^ε
 κόσια τάλαντα· ^ιπρὸς γὰρ ^μδύο καὶ δέκα μι
 Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ τείχει τῷ ἐν Μέμφι
 τοικημένοισι καταμετρεούσι, καὶ τοῖσι τούτων ἐπ
 5 ροισι. νομὸς ἕκτος οὗτος. ^νΣατταγύδαι δὲ, καὶ Γε
 ριοι, καὶ ^οΔαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται, ἐς ταῦτ' οὗτος
 μένοι, ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέει
 6 ^ρνομὸς οὗτος ἑβδομος. ἀπὸ Σούσων δὲ, καὶ τῆς ἁ

91.

^α Ποσιδ. S.^β Sic S.V.P.K.F. πόλεος vulgo.^γ Sic M.V.P.K. Vall. F. Paris. οὔροι Ald. οὔρου S.^δ Κιλικίων P.K.F.^ε πλὴν μ. τ. Ἀραβ. et mox τάλαντα om. S. Mox ἔτι δὲ S.^ι Sic S.V. καὶ om. vulgo. Mox ἐς τὸν γὰρ S.^κ Sic S.V. Ald. A.B. cf. I. 100. IX. 30. ἐκοσμέατο M.P.K. ἐκοσμέατο F.b.d.^λ Sic S.V. Vulg. προσῆι. et infr.^μ Sic M.P.K.F. Al. Μύριος.^ν Sic V.S. Ald. μετρουμέ P.K.F. Mox τὰ ἑπτ. S.^ο Sic M.P.K.F. edd. Wess. σίτου γὰρ Ald. S.V. πυροὺς γὰρ conj. Schæferus.^π δυοκαίδεκα F. δνδδεκα Ald.^ρ Sic P.K.A.B.V. Ald. Σατταγύται S. Supra οὗτος c. Mox δὲ om. F.^σ Δαδίκαι S.^τ Sic S.K.a. νόμος δὲ οὗ P.F. Wess. νομὸς ἑβδομος vulgo. Mox ν. οὗτος ἔγδ Tum βαβυλωνίων pro βαβυλ

- 22 Κισσίῳν χώρας, τριηκόσια^α νομὸς ὄγδοος οὗτος. Ἀπὸ Βαβυλῶνος δὲ, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίας, χίλιά οἱ 55 προσήϊε τάλαντα ἀργυρίου, καὶ παῖδες ἑκτομῖαι πεντακόσιοι^α νομὸς^β εἵνατος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Ἑλβατάων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς, καὶ^δ Παρικανίων, καὶ Ὀρθοκορυβαντίων, πεντήκοντά τε καὶ τετρακόσια τάλαντα^α νομὸς δέκατος οὗτος. Κάσπιοι δὲ καὶ Πανσίκαι, Παν-60 τίμαθοί τε καὶ Δαρεῖται, ἐς τὸντο συμφέροντες, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον. νομὸς ἑνδέκατος οὗτος. Ἀπὸ^ε Βακτριανῶν δὲ μέχρι Αἰγλῶν, ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν. νομὸς^β δωδέκατος οὗτος. Ἀπὸ^α Πακ-70 τυϊκῆς δὲ, καὶ Ἀρμενίων, καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ 65 πόντου τοῦ Εὐξείνου, τετρακόσια τάλαντα. ^βνομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Σαγαρτίων, καὶ^δ Σαραγγίων, καὶ^ε Θαμαναίων, καὶ Οὐτίων, καὶ^ι Μύκων, καὶ τῶν ἐν^ε τῇσι ἡσίοισι οἰκούντων τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσει, ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίξει 70 βασιλεὺς, ἀπὸ τούτων πάντων ἑξακόσια τάλαντα ἐγένετο φόρος. νομὸς^β τέταρτος καὶ δέκατος οὗτος. ^ιΣάκαι δὲ

92.

^α Sic M.V.S.K.F. Paris. Ἀσσυρίας χώρας al.

^β ἑνάτος F.

^ε Ἑλβατάων M.S.K.A.B. Ἀκβατάων a.b.F. Ald. Vall. Ἑκβατ. edd. recentt. cf. 64.

^δ Παρικανίων P.K.F. Παραικανίων S.V. Παρικανίων c. et vulgo. cf. 94.

^ε Ὀρθοκορυβαντίων S.a.c. Ὀρθοκορυβαντίων F.

^ι Πανσοὶ καὶ Παντιμαθεῖται καὶ S. Vossio ad Melam III. 5. corrigenti Παισίκαι assentitur Reizius. Mox ἐς τοῦτο S.

^ε δὲ Βάκτρων μέχρι Λήδων S.V. Vall.

VOL. I.

^β Sic Ald. V.A. δωδέκατος M. K.P.F.

93.

^α Πακτυκῆς S.V.

^β νομὸς om. F.

^ε Sic Ald. S.V. Vall. a.c. Σαραγτίων M.K.P.F.b.d.

^δ Σαραγγίων V.S. Σαραγγαίων F.a.d. edd. vett.

^ε Θαμανίων καὶ Οὐτίων S. Θαμαναῖοι ex h. l. citantur a Steph. Byz.

^ι Sic P.K.V.S.F. Paris. Μέκων vulgo.

^ε τοῖσι v. F.

^β τεσσαρεσκαίδ. P.K.F.b.

^ι Σάκαι F.

D d

καὶ ^κΚάσπιοι πενήκοντα καὶ διηκόσια ^ιἀργίνοι τάλαντα. νομὸς πέμπτος καὶ δέκατος οὗτος. ^μΠάρθοι ^ικαὶ Χοράσμιοι, καὶ ^νΣόγδοι τε καὶ ^οἈρειοι, τριηκόσι
 94 τάλαντα. νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος. ^αΠαρκάσιοι
 δὲ, καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας, τετρακόσια τάλαντα
 ἀπαγίνεον^ν νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. ^βΜα
 τιηνοῖσι δὲ, καὶ ^γΣάσπειροι, καὶ ^δἈλαροδίοισι διηκόσι
 ἐπιτέτακτο τάλαντα. νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος
 3 Μόσχιοι δὲ, καὶ Τιβαρηνόισι, καὶ ^εΜάκρωσι, καὶ
^ςΜοσσυνοίοισι, καὶ ^εΜαρσί, τριηκόσια τάλαντα προ
 4 ρητο. νομὸς εἴνατος καὶ δέκατος οὗτος. Ἰνδῶν δὲ πλεί
 ον τε πολλῶν πλείστον ἐστὶ πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀ
 θρώπων, καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλου
 ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος. νομὸς εἰκο
 5 τὸς οὗτος. Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνίων πρὸς
 Ἀργείοισιν ^βσυμβαλλεόμενον τάλαντον ^γγίνεται ^δτε

95
 Argentum
 ex tributis,

^κ Κάσπειροι conj. Reizius.

^ι Sic M.P.K.F. ἀπαγίνεον Ald.
 S.V.A.B.

^μ Citat Steph. Byz. in Χοράσ
 μίη.

^ν Cf. Steph. Byz. in Σογδι
 ανή.

^ο Ἀριοι Steph. Byz. in Ἀρια,
 inf. VII. 66.

94.

^α Παρκάσιοι—οὗτος om. F.

^β Sic K.S.V. cf. I. 189. Μα
 τιηνοῖσι M.P.F.a.c. Ald. δὲ porro
 additum ex F.a. ut e conj. Schæ
 fer.

^γ Sic S. Vall. Σαρπειροῖσι edd.
 Σάρπειροι V.P. Σάροσπειροι F.a.
 Σαρπειροῖσι b. Σάπειροι Larcher. cf.
 VII. 79. Steph. Byz. Σάπειρες.

^δ Ἀλαροδίους hinc Steph. Byz.
 cf. VII. 19. καὶ καὶ Ἀλαροδίοισι F.

^ε Μάκρωσι F.

^ς Sic K. Steph. Byz. cf. VII.

78. Vulgo Μοσσυ.

^α Sic ed. Reiz. ex Vossii con
 ad Melam I. 2. cf. Steph. By
 in Μᾶρες et inf. VII. 78. Μά
 σοσι a.c. Μαρσοῖσι S.P.K.V. Μά
 σοισι F. Μάρδοισι edd. pleræque

95.

^α Εὐβοϊκὸν S.V.

^β συμβαλλέ. F.a.

^γ Sic S. (pr. m. sed post ri
 suram) a. εἶναι vulg. verbum on
 c. εἴη ἂν corrigat Benedictus.

^δ ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσια S. p
 m. sed e corr. cum litt. num. θη
 in marg. Hanc scripturam am
 plectitur Larcher. "ὀκτακόσια,
 inquit Schweighæuser, "pro πε
 "τακ. utique videtur legendum
 "sed, quicquid elegeris, mane
 "bit aut h. l. aut in præcedē
 "aut in seqq. error aliquis i
 "numeris."

- σεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα.
 2 τὸ δὲ χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον ^ολογιζόμενον, τὸ ψῆγ-90
 μα εὐρίσκεται ἐν Εὐβοικῶν ταλάντων ὀγδώκοντα καὶ
 3 ἑξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων. τούτων ἂν πάντων συν-
 τιθεμένων τὸ πλῆθος, Εὐβοικὰ τάλαντα συνελέγετο ἐς
 τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ
 πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα· τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον 95
 96 ἀπικίς, οὐ λέγω. Οὗτος Δαρείῳ ^απροσῆε φόρος ἀπὸ
 2 ^βτε τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν. ^οπροϊόντος
 μέντοι τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ νήσων προσῆε ἄλλος φόρος,
 καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας ^δοικημένων.
 3 Ταῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει ^οὁ βασιλεὺς τρώπῳ τοιῶδε.
 ἐς πύθους ^εκεραμίους τήξας ^εκαταχέει· πλήσας δὲ τὸ
 4 ἄγγος, ^βπεριαίρει τὸν κέραμον. ἐπεὰν δὲ δεθῇ χρημά-
 των, κατακόπτει ^ιτοσαῦτο ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέηται.
 97 Αὗται ^αμὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν, καὶ φόρων ἐπιτάξεις.
 ἡ Περσὶς δὲ χώρα μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος· 5
 2 ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἶδε δὲ φόρον μὲν
 οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον. Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, ταὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς
 Μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε ^βΝύσην 10

Euboica
talenta
9880: auri
ad argen-
tum pro-
portio, tre-
decupla
Herodoti
tempore:
subducta
summa
omnium tri-
butorum.

Tributum
aliud tem-
pore post
rediens ex
insulis Græ-
cis et locis
Europæ us-
que ad The-
saliam: pe-
cunia quo-
modo in
thesauros
condita.

Persæ a tri-
butis im-
munes: Æ-
thiopum
Ægypto fi-
nitimorum,
et Colcho-
rum, et A-
rabum do-
na.

^ο λογιζόμενον om. S. Mox Εὐ-
βοικῶν S. et Εὐβοικά.

96.

^α Sic S. Alii προσῆε. sed mox
F. προσῆε.

^β τῆς τε S.K.F.

^ο προϊόντος S.

^δ Sic M.P.S.K.F.a.c. οἰκούμενων
vulgo.

^ε Sic S. ὁ om. alii.

^ε Sic M.S.P.K.V. κεραμίους a.
c.d.F. κεραμένους Ald. B. Schæfer.
Mox πύξας b.d.

^ε κατεγγχεί V. Schæf. Schweigh.

καταχέει vulgo cum S.

^β καὶ περιαίρεσας S. qui de sta-
tim om.

^ι Sic a. Vulgo τοσαῦτον. Tum
ἴσον Ald.

97.

^α Sic Ald. V.S. νυν om. M.P.
F.c. Mox Αἰθίοπες etc. citat Eu-
stath. Od. p. 1386, 8=13, 14.

^β Sic P.S.V. Vall. Paris. Νύ-
σην al. cf. II. 146. νῆσαν F.
Unde Νύσην reponit Dindorf. ad
Diod. Sic. p. 197.

καὶ ^κΚάσπιοι πενήκοντα καὶ διηκόσια ^ιἀγίνεον τάλα
 94 τα. νομὸς πέμπτος καὶ δέκατος οὗτος. ^μΠάρθοι δ
 καὶ Χοράσμιοι, καὶ ^νΣόγδοι τε καὶ ^οἈρειοί, τριηκόσι
 94 τάλαντα. νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος. ^αΠαρικάν
 δε, καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας, τετρακόσια τάλαντα
 ἀπαγίνεον νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. ^βΜα
 τινηνοῖσι δὲ, καὶ ^γΣάσπειρσι, καὶ ^δἈλαροδίοισι διηκόσι
 ἐπιτέτακτο τάλαντα. νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος
 3 Μόσχοισι δὲ, καὶ Τιβαρηνοῖσι, καὶ ^εΜάκρωσι, καὶ
^ιΜοσσυνοίοισι, καὶ ^ςΜαρσί, τριηκόσια τάλαντα προ
 4 ρητο. νομὸς ἑνάτος καὶ δέκατος οὗτος. Ἰνδῶν δὲ πλύ
 θός τε πολλῶ πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀ
 θρώπων, καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους
 ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος. νομὸς εἰκο
 95 τὸς οὗτος. Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνίων πρὸς ^ι
^αΕὐβοεῖκόν ^βσυμβαλλεόμενον τάλαντον ^γγίνεται ^δτε

95
 Argentum
 ex tributis,

^κ Κάσπειροι conj. Reizius.

^ι Sic M.P.K.F. ἀπαγίνεον Ald.
 S.V.A.B.

^μ Citat Steph. Byz. in Χορασ-
 μή.

^ν Cf. Steph. Byz. in Συγδι-
 ανή.

^ο Ἄριοι Steph. Byz. in Ἄρια,
 inf. VII. 66.

94.

^α Παρικάνιοι—ὄτος om. F.

^β Sic K.S.V. cf. I. 189. Μαν-
 τινηνοῖσι M.P.F.a.c. Ald. δὲ porro
 additum ex F.a. ut e conj. Schæ-
 fer.

^γ Sic S. Vall. Σαρπειροῖσι edd.
 Σάρπειρσι V.P. Σάσπειρσι F.a.
 Σαρπειρίσι b. Σάπειρσι Larcher. cf.
 VII. 79. Steph. Byz. Σάπειρες.

^δ Ἀλαροδίους hinc Steph. Byz.
 cf. VII. 19. καὶ καὶ Ἀαροδίοισι F.

^ε Μάκρωσι F.

^ς Sic K. Steph. Byz. cf. VII.

78. Vulgo Μοσσυ.

^ς Sic ed. Reiz. ex Vossii con-
 ad Melam I. 2. cf. Steph. Byz.
 in Μᾶρες et inf. VII. 78. Μά-
 ροισι a.c. Μαρσοῖσι S.P.K.V. Μάρ-
 σοισι F. Μάρδοισι edd. pleræque
 95.

^α Εὐβοῖκόν S.V.

^β συμβαλλέ. F.a.

^γ Sic S. (pr. m. sed post ra-
 suram) a. εἶναι vulg. verbum om
 c. εἴη ἂν corrigit Benedictus.

^δ ἐξήκοντα καὶ διηκόσια S. p
 m. sed e corr. cum litt. num. 60
 in marg. Hanc scripturam am-
 plectitur Larcher. "ἐκτακόσια,
 inquit Schweighæuser, "pro το
 "τακ. utique videtur legendum
 "sed, quicquid elegeris, mane
 "bit aut h. l. aut in præcedē
 "aut in seqq. error aliquis i
 "numeris."

- σεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα.
 2 τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκάσταςιον^ο λογιζόμενον, τὸ ψῆγ-90
 μα εὐρίσκεται ἔον Εὐβοικῶν ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ
 3 ἑξακοσίαν καὶ τετρακισχιλίαν. τούτων ὧν πάντων συν-
 τιθεμένων τὸ πλῆθος, Εὐβοικὰ τάλαντα συνελέγετο εἰς
 τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ
 πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα· τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον 95
 96 ἀπίεις, οὐ λέγω. Οὗτος Δαρείῳ^α προσήϊε φόρος ἀπὸ
 2^α βε τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν. ^οπροϊόντος
 μέντοι τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ νήσων προσήϊε ἄλλος φόρος,
 καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας^δ οἰκημένων.
 3 Ταῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει^ο ὁ βασιλεὺς τρώῃ τοιῶδα.
 εἰς πῖθους^ι κεραμίνους τήξας^β καταχέει· πλήσας δὲ τὸ
 4 ἄγγος, ^βπριαίρει τὸν κεραμον. ἐπεὰν δὲ δεθῇ χρημά-
 των, κατακόπτει^ι τοσαῦτο ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέχται.
 97 Αὗται^α μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν, καὶ φόρων ἐπιτάξεις.
 ἡ Περσίς δὲ χώρα μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος· 5
 2 ἀτελεία γὰρ Πέρσαι νέμονται χώρην. Οἶδε δὲ φόρον μὲν
 οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον. Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς
 Μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε^β Νύσῃν 10

Euboica
talenta
9880: auri
ad argen-
tum pro-
portio, tre-
decupla
Herodoti
tempore:
subducta
summa
omnium tri-
butorum.

Tributum
aliud tem-
pore post
rediens ex
insulis Græ-
cis et locis
Europæ us-
que ad The-
ssaliam: pe-
cunia quo-
modo in
thesauros
condita.

Persæ a tri-
butis im-
munes: Æ-
thiopum
Ægypto fi-
nitimorum,
et Colcho-
rum, et A-
rabum do-
na.

^ο λογιζόμενον om. S. Mox Εὐ-
βοικῶν S. et Εὐβοικά.

96.

^α Sic S. Alii προσήϊε. sed mox
F. προσήϊε.

^β τῆς τε S.K.F.

^ο προϊόντος S.

^δ Sic M.P.S.K.F.a.c. οἰκεομένων
vulgo.

^ε Sic S. ὁ om. alii.

^ι Sic M.S.P.K.V. κεραμίους a.
c.d.F. κεραμένους Ald. B. Schæfer.
Mox πήξας b.d.

^β κατεγγχεί V. Schæf. Schweigh.

καταχέει vulgo cum S.

^β καὶ πριαίρεσας S. qui δὲ sta-
tim om.

^ι Sic a. Vulgo τοσαῦτον. Tum
δὲ Ald.

97.

^α Sic Ald. V.S. νυν om. M.P.
F.c. Mox Αἰθίοπες etc. citat Eu-
stath. Od. p. 1386, 8=13, 14.

^β Sic P.S.V. Vall. Paris. Νύ-
σῃν al. cf. II. 146. νῆσσαν F.
Unde Νύσῃν reponit Dindorf. ad
Diod. Sic. p. 197.

τὴν ἰρὴν κατοίκεται, καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγκησι τὰς
 3 ὀρτάς. οὗτοι οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πλησιόχωροι ταῦτοι,
 σπέρματι μὲν χρέωνται ^cτῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ ^dΚαλαντίαι
 4 Ἰνδοί· οἰκήματα δὲ ^eἐκτῆνται κατάγαια. οὗτοι συναμ-
 φότεροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ
^fμέχρι ἐμεῦ, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου, καὶ διηκο-
 σίας ^gφάλαγγας ἐβένου, καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας,
 5 καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ
^hἐτάξαντο ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ προσεχέςες μέχρι τοῦ
ⁱΚαυκάσιος οὐρέος· ἐς ταῦτα γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Πέρσῃσι
 ἄρχεται· τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἀνεμον τοῦ Καυκάσιος Περ-
 6 σέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει. οὗτοι ὦν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο,
 ἔτι καὶ ^kἐς ἐμὲ διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖ-
 7 δας, καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ ^lχίλια τάλαντα
 ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ^mἐνιαυτῷ. Ταῦτα ⁿμὲν οὗτοι
 δῶρα παρέχ· τοῦ φόρου βασιλεῖ· ἐκομίζον.

98

India, pri-
 ma regio ad
 orientem :
 quo tractu
 sabulosa et
 vasta : ejus
 multae gen-
 tes, lingua

Τὸν δὲ χρυσὸν ταῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ^aἀπ' οὗ τὸ
 ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον ^bκομίζουσι, τρόπῳ
 2 ^cτοιῶδες κτέωνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας ^dτὸ πρὸς
 ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν
^eκαὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἡῶ καὶ ἡλίου

^c τούτῳ τῷ οἱ S.V.

^d Καλλιστίαι S.V. Vall. Καλαν-
 δίαi b.d. Ald. Καλατίαι supra 38.

^e κέκτῃται κατάγαια V.S.

^f μέχρις F.S.

^g Citat. Eustath. II. p. 469, 2
 = 357, 30. Plin. H. N. XII. 4.
 ἐβένου P.F.c.d.

^h Sic S.V. ἔταξαν οἱ F.a.c.d.
 et vulgo.

ⁱ Καυκάσιοιο S.V. τοῦ om. F.a.
 S. ὄρεος S. qui mox ὄρεος. Tum
 βορέην S.

^k ἐς ἐμεῦ Ald.

^l Citat Eustath. Dionys. 933.

^m μὲν οὗτοι M.K.V.S.P.F.Paris.
 μὲν ὦν οὗτοι Ald. et al. Reizius
 sic edidit : ταῦτα μὲν ὦν δῶρα π.
 τ. φ. β. ἐκομίζοντο.

98.

^a ἀπ' οὗ S.

^b κομίζουσι om. M.P.K.F. βα-
 σιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ κομίζουσι τὸ εἰρημένον S.

^c Sic Ald. τοῖαδε δεκτῶνται M.
 τοῖα δεκτῶνται K.P. τοῖαδε κτῶνται
 V.S.F. omnes κτῶνται infr. 105.

^d τὰ πρὸς S.

^e καὶ om. M.K.F.

ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί.
Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημίη ἐστὶ, διὰ τὴν ψάμ-
3 μον. Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν, καὶ οὐκ ὁμόφωνα 35
σφισι. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ· οἱ δὲ, οὐ. οἱ
δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἰχθύας σι-
τέονται ὤμους, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὄρ-
4 μεώμενοι. ὁ καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖ- 40
ται. οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα ἰφλοῖνην.
ἔπειτ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῖν ἀμήσωσι καὶ κόψωσι,
τὸ ἐνθεῦτεν φορμῶ τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θώρηκα
99 ἐνδύνουσιν. Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκόντες
τούτων, ὁ νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὤμων· καλέονται
δὲ Παδαῖοι. ὁ νομαίοισι δὲ ὁ τοιοῖδε λέγονται χρᾶσθαι. 46
ὁ δὲ ἀν κάμη τῶν ἀστῶν, ἢ τε ὁ γυνὴ ἢ τε ἀνὴρ, τὸν μὲν
ἀνδρα ἄνδρες οἱ μάχιστα οἱ ὁμιλέοντες κτείνουσι, φά-
μανοι αὐτὸν τηκόμενον τῇ νούσῳ τὰ κρέα σφίσι ἰδια- 50
3 φθείρεσθαι. ὁ δὲ ὁ ἄπαρνος ἐστὶ ὁ μὴ μὲν νοσέειν· οἱ δὲ,
οὐ συγγινωσκόμενοι, ὁ ἀποκτείναντες κατευχέονται. ὁ ἢ

dissonæ,
victu et mo-
ribus diver-
sæ: Indo-
rum Ich-
thyophago-
rum navi-
gia singula
e genu a-
rundinis, et
vestes ex
phleo.

Indi Padæi
vivunt car-
248
nibus cru-
dis: egro-
tos et senes
mactant et
epulantur.

^f Sic S.V. Ald. Vall. Ἰνδοὶ om.
M.P.K.F.

^g ὁρμώμενοι F. ὁρμώμενοι S. ὁρ-
μέμενοι ms. A. apud Larcher.

^h Citat Eustath. Dionys. 1107.
Plin. H. N. XII. 17.

ⁱ φλοῖνην V.S. cf. Pollux VII.
76. X. 178. Photii Φλόνη· τὴν ἐκ
φλοῦ, corrigens Φλόνην, huc spec-
tare notat Schweighæuser. Post
ἐσθῆτα Schweigh. cum c. et Schæ-
fer. delevit τε, quod deest item S.

^k ἢ, ἔπειτ' Ald. A.B.F. Sed
ἢ om. M.V.S.K.P.

^l ἀμήσωσιν S.V. Mox ἐνδύνου-
σιν S.

99.

^m οἰκέουσι F. sed vulg. in marg.
a.p.m.

^b μονάδες S. qui mox om. ὁ μὲν.

^c Sic F.c.d. marg. Steph. Olim
νόμοισι.

^d Sic edd. vett. τοιοῖσδε Wes-
sel. ex S. τοιοῖσδε Reiz.

^e Sic S.V.P.K.F.a. Vulgo ἀνὴρ
—γυνή. Mox οἱ sec. om. S.

^f Sic M.K.P.F.b.d. διαφθεῖρειν
V.S.A.B. Ald.

^g Sic V.S.a.c. Hinc forte Suid.
in voc. et Pollux V. 104. ἀπαρνε-
όμενος Wess. et al.

^h Sic F. et plures libri. μὲν
om. S.

ⁱ Sic M.V.S.P.K.F.a.c. ἀπο-
κτείναντες d. et vulg. ἀποκτείνοντας
b. Tum κατευχέονται S.

^k ἢ δὲ ἀν γυνὴ κάμη V.S.K.F.
Mox ποιέουσι S.

o d 3

δὲ γυνὴ κάμη, ὡσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναικες ταῦτα τοῖσι ἀνδράσι ποιῶσι. τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ¹ἀπικόμενον θύσαντες κατωαχέονται. ^mἐς δὲ τούτους λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνεύονται· πρὸ γὰρ ^aτῷ τὸν ἐς νοῦσον ^oπίπτοντα πάντα κτείνουσι. Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον, ^aοὔτε τι σπείρουσι, οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι· ποιηφαγέουσι δὲ, καὶ αὐτοῖσί ἐστι ὅσον κέγχρος το τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμεσθαι· τὸ συλλέγοντες, ^bαὐτῇ κάλυκι ἔψουσὶ τε καὶ σιτέονται. ²ὅς δ' ἂν ἐς νοῦσον ^cαὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἔρημον κέεται· φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτ' ἀποθανόντος, οὔτε κάμ-⁶⁵νοντος. Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστι, κατάπερ τῶν προβάτων· καὶ τὸ χρῶμα φορεῖουσι ὁμοῖον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι. ³ἢ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν ^aἀπένται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ, κατάπερ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέ-⁷⁰λαινα, κατάπερ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ Αἰθίοπες ³ἀπένται θορήν. οὔτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκεῖουσιν, καὶ πρὸς νότου ἀνέμου· καὶ Δαρείου ^bβασιλέος οὐδαμᾶ ὑπήκουσαν.

102 Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ⁷⁵

100
Indi alii qui
herba victi-
tant, et
morbo affec-
ti secedunt
in locum
solum.

101
Omnes has
gentes in
propatulo
coire: a-
trum iis co-
lorem, a-
trum geni-
turam esse:
longius a
Parsis ad
austrium
habitant,
nec Dario
paruerunt.

¹ ἀπικνεύμενον V.S.

^m Sic M.S.V.P.K. hoc est, in ejus rationem, ad eam, scil. se-
nectutem, pauci perveniunt, in-
terprete Gronovio et Herodo-
tum VII. 9. conferente. ἐκ δὲ
τούτου τοῦ λόγου Ald. F. Paris.
Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων.

ⁿ τούτου S.V.

^o πίπτοντα πάντα F.a. Vulgo
πάντα πίπτοντα.

100.

^a Sic M.P.K.F. τι om. S. Ald.

et al.

^b Sic S. cf. II. 47. Ceteri αὐ-
τῇ τῇ κ.

^c αὐτέων] αὐτῶν F.S.

101.

^a ἀπένται F. et sic mox. Su-
pra καὶ om. S. ante παραπλή-
σιον.

^b βασιλῆος] βασιλέως F. βασι-
λέος S. Δαρείω absque βασ. c.
Supra ἐκατέρω S. ἀνέμου—Δαρείω
Ald.

Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ ^απρόσπουροι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ
^ββορέω ἀνέμου κατοικημένοι ^γτῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ ^δΒακ-
 τριοῖσι παραπλησίην ἔχουσι δαίταν. οὔτοι καὶ μαχιμώ-
 τατοὶ εἰσὶ Ἰνδῶν, καὶ ^εοἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι
 εἰσὶ οὔτοι. κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἔρημῇ διὰ τὴν ψάμ-
 μον· ἐν δὲ ὧν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται ⁸⁰
 μύρμηκες, μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ^εἄλω-
 3 πέκεων δὲ μέζονα. εἰσὶ γὰρ ^βαὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεῖ
 τῶν Περσέων, ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. οὔτοι ὧν οἱ μύρμηκες,
 ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν, ^κἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, ⁸⁵
 κατὰπερ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες, καὶ τὸν αὐτὸν
 τρόπον· εἰσὶ δὲ καὶ ^ιτὸ εἶδος ὁμοιωτάτοι. ἡ δὲ ψάμμος
 4 ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις. Ἐπὶ δὲ ταύτην τὴν ψάμ-
 μον στέλλονται ἐς τὴν ἐρήμον οἱ Ἰνδοὶ, ζευξάμενος ἕκασ-
 τος καμήλους τρεῖς, ^μσειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα ⁹⁰
 παρέλκειν, ^νθήλειαν δὲ, ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὲ αὐτὸς
 ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅπως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων
 5 ^οἀποσπάσας ζεύξῃ. αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ
 ἡσσονες ἐς ταχύτητά εἰσι· χωρὶς δὲ, ἄχθεα δυνατότεραι
 103 ^ρπολλὸν φέρειν. Τὸ μὲν δὲ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμη- ⁹⁵

Indi alii
 Persis pro-
 249
 pius, ceteris
 Indis ad
 septentrio-
 nem habi-
 tantes, vic-
 tu similes
 Bactriis,
 omnium
 pugnacissi-
 mi: aurum
 ubi et quo-
 modo colli-
 gant: deser-
 tum [Lop]:
 formica-
 rum genus
 vulpes mag-
 nitudine
 superanti-
 um: eges-
 tam ab his
 arenam au-
 ream Indi
 camelis im-
 positam a-
 vehunt: ca-
 melorum
 virtus et
 natura.

102.

^α πρόσπουροι S.V.

^β Sic S.V.M.K.P. βορέου F. et
 vulgo.

^γ Sic S. Vulgo καὶ τ. ἄ.

^δ Βάκτροισι S.

^ε Sic Ald. a.c. et al. οἱ om.
 M.P.K.F.

^ζ ἐρήμῃ S. qui mox ἐρήμῃ ubi
 ἐρήμῃ V. ἐστὶν ἐρημίᾳ F.

^η ἀλωπέκων M.P.K. ἀλωπεκέων
 F. ἀλωπέκων vulg.

^θ αὐτέων] αὐτῶν M.P.K.F.S.V.
 ἐξ αὐτέων Ald.

^ι αἶγμα S.V.

^κ ἀναφέρουσι S.V. Mox τὴν
 om. S.

^λ Sic M.P.K.F.d. Schweigh.
 τὸ εἶδος ὁμοιωτάτοι οὔτοι Ald. Utro-
 que αὐτοῖ et οὔτοι, carent S.V.c.
 sed τὸ ante εἶδος habet S. et credo
 V. Mox χρυσῖτις S.

^μ Sic M.S.P.K.V.F. Paris.
 Vulg. σειρηφόρον. Mox ἔρσενα δὲ S.

^ν Sic S.V. θήλειαν P.K.F. θή-
 λεα Ald. a. ὡς om. d. Mox δ' αὐ-
 τὸς S.

^ο ἀποσπάσας om. S.

^ρ πολλὸν M.V.S.K.P.F. πολλῶ
 c. Ald. vulg. cf. VII. 7.

D d 4

λος, ἐπισταμένωσι τοῖσι Ἕλλησι οὐ ^ασυγγράφω· τὸ δὲ
 1 μὴ ἐπιστέαται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. ^βκάμηλος ἐν ταῷσι
 ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς, καὶ γούατα
 τέσσαρα· ^δτὰ δὲ αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελεῶν πρὸς
 104 τὴν οὐρὴν τετραμμένα. Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ
 ζεύξει ^ατοιαύτῃ χρεώμενοι, ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσόν, λε-
 λογισμένως ^βὅπως αὖ καυμάτων τῶν θερμωτάτων εἶναι
 εἴσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρ-
 2 μηκες ἀφανέες γίνονται ^δὑπὸ γῆν. θερμώτατος δὲ ἐστὶ ὁ
 ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν· οὐ, κατάπερ·
 τοῖσι ἄλλοις, ^εμεσαμβρίας· ἀλλ' ὑπερτείλας, μέχρι
 3 οὗ ἀγορῆς διαλύσιος. ταῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῶ
 μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως ὥστ' ἐν
 4 ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα. ^εμεσοῦσα
 δὲ ἡ ἡμέρῃ σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς ^ητε ἄλλους
 5 ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ^ιἀποκλιναμένης δὲ τῆς με-
 σαμβρίας, γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατάπερ τοῖσι ἄλλοις
^κὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ^λἐπιὼν ^μἐπὶ μᾶλλον
 ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῆσι ἔων, καὶ τὸ κάρτα ψύχει.
 105 Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια,

104
 Diei tem-
 pus idone-
 um rapiæ,
 quo sol fer-
 ventissi-
 mus: quod
 matutinum
 illic.

103.

^α Sic M.V.S.P.F. γράφω Ald.

a.b.c.d.

^β Hinc Ælianus H. A. X. 3.

^γ τέσσαρας F. Ald. et mox τέσ-
 σαρα.

^δ τὰ τε αἰδ. F.

104.

^α τοιαῦτε c. ζεύξ S.

^β ὅπως αὐτῶν θερμωτάτων εἶναι
 S.V.

^γ εἴσονται c.

^δ ἐπὶ τὴν γῆν V.S.

^ε μεσημβρίας V.S.P.K.F. in quo
 omissis nonnullis legitur, τῶ-

τοις τοῖσι ἀνθρώποις, οὐ μεσημβρίας,
 ἀλλ' ὑπερτείλας—Idem tamen με-
 σαμβρίας mox ut vulgo.

^ζ τοῦτ' δὲ τῷ χρόνῳ c. Steph.
 marg. Mox μεσημβρίῃ S. et ὡς
 pro ὥστ'.

^η Sic F.a. Schæfer. e conj.
 Vulgo μεσοῦσα δή. Tum ἡ om. S.

^θ τε om. F.S.

^ι Sic F.P. cf. 114. Alii ἀπο-
 κλινομένης cum S. qui μεσημβρίας.

^κ ὁ om. S.V.

^λ ἐπιὼν d. ἐπιὼν Schæfer. ἰδὼν c.
 cf. IV. 181.

^μ Sic S. Vulgo ἔτι μ. ἔστι μ. F.

ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου, τὴν ταχίστην ἐλαύνουσιν ἐπίσω. αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες, ὁδμῇ (ὡς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων) μαθόντες, διώκουσι· εἶναι δὲ ταχύτητα οὐδενὶ ἐτέρῳ ἰσομόιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τῆς ὁδοῦ ἢ τοὺς Ἰνδοὺς ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλ-
 3 λέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφειῶν ἀποσάξουσιν. τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων (εἶναι γὰρ ἥσσονας θεῖν τῶν θηλέων) ἢ καὶ παραλύεσθαι, ἐπελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους· τὰς δὲ θηλέας, ἀναμιμνησκομένας τῶν ἐλπίον τέκνων, ἠδιδόνας μαλακὸν οὐδέν. Ἐτὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ
 χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι, ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

106 Αἱ δ' ἑσχατιαὶ ὡς τῆς οἰκουμένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰπερ ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι ἑκάλ-
 2 λιστα κεκραμένας ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ, πρὸς τὴν ἑῴαν
 ἑσχάτη τῶν οἰκεομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγον
 3 πρότερον εἴρηκα. ἐν ταύτῃ, τοῦτο μὲν, τὰ ἐμφυχα τετραπόδα τε καὶ τὰ πετηνὰ πολλῶν μεζῶ ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοις χωρίοις ἔστι, πᾶρεξ τῶν ἵππων· τούτῳ δὲ ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, ἢ Νισαίων δὲ καλυμμένων ἵππων. 35

Indorum
 praeceps
 250
 fuga post
 aurum col-
 lectum :
 cameli ma-
 res feminis
 cursu im-
 pares : au-
 rum fossile
 apud Indos
 rarius.

Terras ex-
 tremas divi-
 tiis Græci-
 am tempe-
 statibus an-
 tecellere :
 Indiae bo-
 na : Medo-
 rum equi
 Nisæi præ-
 stantissimi.
 [7. 40.]

105.

^a Sic (vel ὁμοιον) M.P.V.K.S.
 F.a. Vulgo ἰμοίαν τοῦτο, ὥστε. Ad
 ὁμοιον supplet Gronovius τοῦτο τὸ
 θηρίον, vel τὸν μύρμηκα.

^b τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ K.P.V.S.
 F.

^c καὶ om. S.a. Vall. probante
 Wesselingio. Mox κου pro οὐκ con-
 jecit Pavius, probante Schweig-
 hæusero.

^d Sic S.V. Ald. Schol. Aris-
 toph. Plut. 488. διδόναι M.P.F.

^e τὸ μὲν F.

^f Sic Ald. V. Paris. οὕτως Ἰν-
 δοὶ S. οἱ οἱ Ἰ. M.P.K.F. cf.
 98.

106.

^a ἑσχατοὶ V.S.

^b οἰκημένης K.P.F. Mox χά-
 ρας S.

^c κάλλιστον κεκριμένας S.V.
 Mox μὲν om. S.

^d Sic M.K.P.F. ἀλίγη Ald. V.
 S.A.B.

^e πετηνὰ M.K.P. πετεινὰ F.a.
 S. et vulgo.

^f Sic S.V.P.K.F. Paris. εἰσι
 M. Ald. Schæfer. χωρίοις om. c.

^g Sic F. τοῦτο δὲ ἔ. S.M.P.
 τοῦτο γὰρ Ald. οὔτοι γὰρ Steph. et
 seqq.

^h Νισαίων S.V. Νησαίων P.F.a.
 c. Mox τε F. pro δέ.

4 τούτο δὲ, χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστὶ· ὁ μὲν, ὀρυσσί-
 μενος· ἰὸ δὲ, καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν· ὁ δὲ, ἄσπη
 5 ἰσήμενα, ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα ἰτὰ ἄγρια αὐτὰ
 φέρει καρπὸν εἴρια, ^m καλλοῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ
 ἡ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι· οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν
 107 δένδρεων ἡ χρέονται. Πρὸς δ' αὖ μεσαμβρίας ἐσχάτη
 Ἀραβίῃ τῶν οἰκομένων ἡ χωρίων ἐστὶ· ἐν ἧ δὲ ταύτῃ λι-
 βανωτός τέ ἐστι μούνη χωρίων πασέων φυόμενος, καὶ
 σμύρνη, καὶ ^d κασίη, καὶ ^e κινάμωμον, καὶ λήδανον.
 ἑταῦτα πάντα, πλὴν τῆς σμύρνης, ^e δυσπτεῖως ^b κτέων-
 2 ται οἱ Ἀράβιοι. Τὸν μὲν γὰρ λιβανωτὸν συλλέγουσι, τῇ 251
 στύρακα θυμιῶντες, τὴν ἐς Ἑλλήνας Φοίνικες ἐξάγουσι·
 3 ταύτην θυμιῶντες λαμβάνουσι. τὰ γὰρ δένδρεα ἑταῦτα
 τὰ λιβανωτοφόρα ὅφιος ὑπόπτεροι, μικροὶ τὰ ^k μεγάθεα,
 ποικίλοι τὰ εἶδη, φυλάσσουσι, πλήθει πολλοὶ περὶ δέν-
 40 δρον ἕκαστον· οὗτοι οἵπερ ἑπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται.
 4 οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ ἀπελαύνονται ἀπὸ τῶν δένδρεων, ἢ τῆς
 108 στύρακος ^m τῷ καπνῷ. Λέγουσι δὲ καὶ τότε Ἀράβιοι,
 ὥς πᾶσα ἀνὰ γῆ ^a ἐπίμπλατο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ 55

107
Bona Ara-
 biae: thuris
 collectio
 suffitu sty-
 racia ad abi-
 gendos ser-
 pentes ala-
 tos. [2, 74.]

108
Divina pro-
 videntia

ἰ δὲ καταφ. om. S. qui ὑπὸ
 τῶν ποταμῶν.

^k Sic S.V.F. ἰσήμενα vulgo.

^l τὰ om. V.S.

^m καλωνῇ F.

ⁿ Sic M.S.K.P.F. Paris. Vulgo
 τῇ ἀπό.

^o οἱ om. F.a.

^p χρέονται a.

107.

^a Sic S.V.P.F. Vulgo χωρίων.
 Supra μεσημβρίας S.

^b δὲ om. S.V.

^c Sic M.P.K.F. Paris. Al.
 ἐστὶ καὶ μ.

^d Sic S.P.F. Paris. Eustath.
 Dionys. 933. cf. II. 86. Olim
 κασίη.

^e κινάμ. Eustath. F.a.

^f Sic M.S.P.K.F. Paris. ταῦτα
 γὰρ π. Ald.

^g Sic S. Alii εὐπετέως.

^h κτέονται a. Mox στύρακα S.
 Tum ἐς om. S.

ⁱ ταῦτα om. S.V. cf. Plin.
 H. N. XII. 17.

^k μεγάθεα F.

^l ἐπ' om. S.

^m τῇ om. S.

108.

^a Sic M.K.P.F. ἐπιμπλέτο Ald.
 S.V.a. ἐμπλέετο c. ἐπιμπλέατο
 mallet Wesseling. improbante
 Schweighäusero, et monente
 hoc pluralis numeri esse, neque
 huius loci. Mox τῶν om. F.

γίνεσθαι ^b κατ' αὐτοὺς ^c οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἤπισ-
 2 τάμην γίνεσθαι. Καί κως τοῦ θεοῦ ἡ ^d προνοία, ὥσπερ
 καὶ ^e οἶκος, ἐστὶ ἐῷσα σοφή. ὅσα μὲν γὰρ ψυχὴν τε
 δειλὰ καὶ ἐδωδίμα, ταῦτα μὲν πάντα πολύγονα πεποί-
 ηκεν, ἵνα μὴ ^f ἐπιλίπη κατεσθιόμενα· ὅσα δὲ σχέτλια ⁶⁰
 3 καὶ ^g ἀνιηρὰ, ἐλιγύγονα. ταῦτο μὲν, ὅτι ὁ ^h λαγὸς ὑπὸ
 ἰπαντὸς θηρεύεται θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώπου, οὕτω
^k δὴ τι πολύγονόν ἐστι, ἐπικυύσκειται μῶνον ^m πάντων θη-
 ρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρί· τὸ δὲ,
 ψιλόν· τὸ δὲ, ⁿ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι πλάσσεται· τὸ δὲ, ⁶⁵
 4 ^o ἀναιρέεται. ταῦτο μὲν δὴ ^p τοιοῦτό ἐστι. ἡ δὲ ^q δὴ λέ-
 αινα, ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον, ἀπαξ ἐν τῷ βίῳ
 τίκτει ἕν· τίκτουσα γὰρ, συνεχβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μή-
 5 τρας. τό δὲ αἴτιον τούτου τόδε ἐστί· ἐπεὰν ὁ σκύμνος ἐν 70
 τῇ μήτρῃ ἐὼν ἄρχηται διακινεόμενος, ὁ δὲ, ἔχων ὄνυχας
 252 θηρίων πολλὸν πάντων ὀξύτατους, ἀμύσσει τὰς μήτρας·
 ἴ αὐξανόμενός τε δὴ πολλῶ μαῖλλον ἔσικνέται ἵκατα-

maximus
 utilium bes-
 tiarum
 proventus;
 minimus
 dirarum;
 lepus, ani-
 mal fecun-
 diosissimum;
 leaena, ste-
 rilissimum.

^b κατ' αὐτοὺς ἀπηγόρευτο S.V.

^c οἷόν τι καὶ τὰς S.V. οἷόν τι καὶ
 κατὰ τὰς conj. Schweighæuser.

^d προνοία F.

^e Sic M.K.P.F. Paris. εἰκὸς S.
 alii. Mox εῷσα om. V.S. sed cf.
 III. 49. Post μὲν Stephanus de-
 levit γὰρ, quem sequuti sunt edd.
 al. Locum recte distinxit Schæ-
 fer.

^f Sic S.V.a.c. ἐπιλίπηται M.F.
 ἐπιλείπηται Ald. Steph.

^g ἀνιηρὰ S.

^h Sic S. cf. I. 123. λαγὸς V.
 P.K.F.a.b.d. Athenæus IX. p.
 440. F. λαγὸς edd.

ⁱ ἰπαντὸς V.S. πάντων Athen.

^k Sic P.K. Athen. V.S.F. Pa-
 ris. Vulgo δὴ τι τὸ πολ. πολύγο-
 νος S.

^l ἐπικυύσκει τε Athen. Eustath.
 II. μ'. p. 908, 2 = 869, 17.

Locum intelligendum monet
 Schweighæuser ac si scriptum
 esset, οὕτω πολύγονον ὅστε ἐπικυύσ-
 κεται. cf. III. 12. Huc respicit
 Pollux V. 73.

^m Sic S.P.F. Paris. Athen.
 Eustath. πάντων τῶν θ. edd. vett.

ⁿ ἄρσην S. Supra post ψιλὸν
 spatium vacuum est in S. sex
 circiter literarum cum nota ∴ in
 marg. etsi nihil deest.

^o ἐπαναιρέεται Eustath. ἐπαναί-
 ρεται Athen.

^p τοιοῦτον V.S.

^q δὴ om. K.F. cf. A. Gellius
 XIII. 7. Seqq. habet Antigonos
 Caryl. H. M. 25.

^r αὐξόμενος F. Steph. marg.
 Mox δὴ om. K.

^s Sic S.V.P.K.F.a. ἐσικνέεται
 edd. ἐξικν. b.d.

^t Sic S. Vulgo καταγράφων,

109

Viperas, et
proprios A-
rabie ser-
pentes ala-
tos, gignere
ac parere
semel.

γνάφων· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστὶ, καὶ τὸ παράπαν
λείπεται ^a αὐτέων ὑγιᾶς ^b οὐδὲ ἐν. Ὡς δὲ καὶ ^a αἱ ἐχιδ-
ναὶ τε, καὶ οἱ ἐν ^b Ἀραβίοισι ὑπόπτεροι ὄφεις, εἰ ἐγγίνοιν-
ται ὡς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιάσιμα ἀνθρώ-
ποισι. νῦν δ' ἐπεὶ ἄπορνύονται κατὰ ζεύγεα, καὶ ἡ
αὐτῇ ἢ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσῃ, ^d ἀπιευμένου αὐτῶ τὴν γαστρίν,
ἡ θήλεα ἀπτεται τῆς ^e δεξιᾶς, καὶ ἐμφῦσα, οὐκ ἀνέμει-
ν ^f πρὶν ἂν διαφάγῃ. ὁ μὲν δὴ ἔρσην ἀποθνήσκει τρώπῳ τῇ
εἰρημένῳ. ἡ δὲ θήλεα τίσιν τοιήνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσει· τῇ
γονεῖ τιμωρόντα ἐστὶ ἐν τῇ γαστρὶ ἔοντα τὰ τέκνα, ^g δια-
θίβει τὴν ^h μήτραν. διαφαγόντα δὲ τὴν νηδύν αὐτῆς, οὕτως
τὴν ἐκδυσιν ποιεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις, ἔοντες ἀνθρώπων
οὐ δηλήμονες, τίκτουσί τε ὡὰ, καὶ ἐκλέπουσι πολλὸν τι
χρῆμα τῶν τέκνων. αἱ μὲν ^k δὴ νυν ἐχιδναὶ κατὰ πᾶσαν
τὴν γῆν εἰσὶ· οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἔοντες, ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ
Ἀραβίῃ, καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ. ^l κατὰ τοῦτο δοκέουσι πελ-
λοὶ εἶναι.

110

Casie col-
lectio: fere
alate simi-

Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀράβιοι·
τὴν δὲ ^a κασίην, ὧδε. ἐπεὶ καταδήσονται βύρσησι καὶ
δέρμασι ἄλλοις πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον, πλην

cum Æliano V. H. X. 3. Mo-
net autem Schweighæuserus, Æ-
lianum N. A. IV. 34. eandem
rem narrantem, dicere, διαξά-
νουσι τὰς μήτρας, et verba γνάφω,
γνάπτω, κνάπτω idem prorsus va-
lere ac ξάινω. Causam confusio-
nis literarum ρ et ν aperuit Basti-
us Comm. Palæogr. p. 726.
et alibi.

^u αὐτῶν F. Male, quum ante-
cedens sit τὰς μήτρας.

^w οὐδὲν S.F.a.

109.

^a αἱ om. S.

^b Ἀραβίῃσι V. Alludit ad hæc
Aristides T. II. p. 313.

^c θορνύονται V.S.

^d Sic F. ἀπιεμένου vulgo.

^e δεξιᾶς S.V.

^f Sic Ald. S.V.A.B. & om.
M.P.F.

^g διαφθείρει c. Steph. marg.

^h μήτρα S. Vall. Mox ἐκλέπτω
S. Vid. Ælian. H. A. XV. 16.

ⁱ Sic S.V.a.c. Vall. ἐφίω M.
F.b.d. Ald. al.

^k Sic S.V. δὴ om. edd. F.d.
Mox τὴν om. S.

^l καὶ κατὰ τ. S.

110.

^a Sic S.P.V. et mox. Al. κασ-
σίην. Supra τὸ—τοῦτο Ald.

² αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν κασίην. ἡ δὲ ἐν
λίμνῃ φύεται οὐ βαθέη· περὶ δὲ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ αὐλί- 95
ζεταί κου θηρία πτερωτὰ, τῇσι νυκτερίσι ^b προσείκελα μά-

3 λιστα, καὶ ^c τέτρυγε δεινὸν, καὶ ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα. τὰ 253
δὴ ἀπαμυνομένου ~~φ~~απὸ τῶν ὀφθαλμῶν, οὕτω ^d δρέπειν τὴν

I I κασίην. Τὸ δὲ δὴ ^a κιννάμωμον ἔτι τούτων θαυμαστότερον
συλλέγουσι. ^b ὅκου μὲν γὰρ γίνεται, καὶ ἥτις μιν γῆ ¹
τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν· πλὴν ὅτι, λόγῳ ^c οἰκότες
χρεώμενοι, ἐν τοισίδε χωρίοις φασὶ τινες αὐτὸ φύεσθαι,
² ἐν τοῖσι ὁ Διόνυσος ἐτράφη. ^d ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγά-
³ ~~λα~~ φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεια, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων 5
μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν· φορέειν δὲ ^c τὰς ὄρνιθας
ἐς νεοσσίαις, ^f προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμ-
νοισι οὔρεσι, εἴθα πρόσβασιν ^g ἀνθρώπων ^h οὐδεμίαν εἶναι.

3 πρὸς ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἀραβίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν
τε καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων καὶ τῶν ἄλλων ὑπόζυγιον 10
τὰ μέλεα ⁱ διαταμόντας ὡς μέγιστα, κομίζειν ἐς ταῦτα
τὰ χωρία· καὶ σφραγίστας ἀγχοῦ τῶν ^k νεοσσιῶν, ἀπαλ-
λάσσεσθαι ἐκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας ^l καταπτεωμέ-
νας, ^m τὰ τῶν ὑπόζυγιον μέλεα ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσ- 15
σίαις· τὰς δὲ, οὐ δυναμένας ἴσχειν, καταρρήγνυσθαι ⁿ ἐπὶ

^b προσείκελα absque μάλιστα S.
qui supra ταῖς pro τῇσι.

^c Sic V.P.F. Paris. τέτρυγε
vulgo cum S. Mox ἀπαμυνομέ-
νους S.

^d δρέπει F.

III.

^a κινάμ. F.a.

^b ὅκου S.

^c Sic F.d. Vulgo cum S. εἰ-
κίτι. Supra S. πλὴν ἢ pro πλὴν
ἐτι. Mox ἐν τοῖσι δὲ S.

^d Citat Etymol. p. 514, 2. Eu-
stath. Dion. 939. et Suid. in
Κιννάμωμ.

^e τοὺς ὄρν. P.F.S.

^f Sic M.P.K.V.S. προσπε-
πλασμένας πηλῷ c. πεπλασμ. ἐκ
πηλῷ Ald. πεπλ. πηλῷ Steph. Mox
ὄρεσιν S.

^g ἀνθρώπων S.V.

^h οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S.

ⁱ διατέμνοντες S.V. Mox θέ-
τες S.

^k νεοσσῶν S. νεοσσίων V. νοσσι-
ῶν Ald.

^l καταπτεωμένας F. καταπα-
μένας S.V. καταπτεομένας vulgo.

^m Sic S.V. Reliqui αὐτῶν τὰ
μέλεα τῶν ὑπόζυγιον.

ⁿ Sic M.P.F. ἐς γῆν S.V.a.c.
ἐπὶ τὴν γῆν Ald. K.

les vesper-
tilionibus.

Cinnamo-
mum a
grandibus
alutibus ex
ignota regi-
one alla-
tum in ni-
dos homi-
nibus inac-
cessos, quo-
modo con-
sequantur.

I 12

Ladanum
barbis ca-
prarum et
hircorum
adheres-
cens, veluti
glutinosus
humor, a
depastis
fructibus.

I 13

Arabia spi-
rans odori-
bus: ovium
duo genera
longissimis
caudis.

I 14

γῆν· τοὺς δὲ, ἐπιόντας, συλλέγειν· οὕτω τὸ κινάμωμον
συλλεγόμενον δὲ ἐκ τούτων ἀπικνέσθαι ἐς τὰς ἄλλας
χωράς. Τὸ δὲ δὴ λήδανον, τὸ ^ακαλέουσι Ἀράβιοι λάδα-
νον, ^βἐτι τούτου θυμασιώτερον γίνεται· ἐν γὰρ δυσεδμη-
²τάτῳ γινόμενον, εὐωδέστατόν ἐστι. τῶν γὰρ αἰγῶν τῷ
τράγων ἐν τοῖσι πώγῳσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, ὡς
γλοιὸς, ἀπὸ τῆς ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύσων
ἐστὶ· θυμιῶσί τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. Τοσαῦτα μὲν
^αθυμμάτων περὶ εἰρήσθω· ἀπόζει δὲ τῆς χώρας τῆς Ἀρα-
βίης θεσπέσιον ὡς ἡδύ. Δύο δὲ γένεα οἶων σφί ἐστι· ^βθάν-
²ματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἑτέραθι ἐστι. τὸ μὲν ^ααὐτῶν
ἕτερον ἔχει τὰς οὐράς ^δμακράς, ^ετριῶν πήχεων οὐκ ἐλάσ-
σοντας· τὰς εἰ τις ^εἔπειη σφί ^εἐπέλκειν, ἔλκεα αὖ ἔχειει,
³ἀνατριβομενέων ἰπρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων. νῦν δ' ἅπας
τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργεῖν ἐς ^κτοσαῦτο·
ἀμαξίδας γὰρ ποιῶντες, ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οἰκῇσι,
ἐνὸς ἐκάστου κτήνεος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἐκάστην κα-
⁴ταδέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἶων τὰς οὐράς ^ιπλα-
τέας φορέουσι, καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος. ^αἈποκλινομένης

^ο Sic M.P.K.F.b.d. οὕτω μὲν τὸ
V.S.a.c. Ald. Mox δὲ om. S.a.c.
et forte alii, orationem sic dis-
tinguentes: τοὺς δὲ ἐπιόντας συλ-
λέγειν. οὕτω μὲν τὸ κινάμωμον συλ-
λεγόμενον ἐκ τούτων ἀπικν.

112.

^α Sic F. Ἀράβιοι καλέουσι S. vulgo.

^β Sic V.A.B. Vall. ἐκ τούτου
M.P.F. Ald. ἐτι τούτων S. De
ledano hinc Eustath. Hom. p.
1147, 3 = 1199, 37.

113.

^α θυμάτων P.M. (ubi θυμ. in
marg.) θυμάτων F. θυμαμάτων
vulgo cum S. cf. II. 86.

^β θάματος S.P. Mox οὐδαμόθεν
ἐστι S. absque ἑτέρωθι.

^ε αὐτῶν F. Ald.

^δ μικράς F. voc. om. d.

^ε τριῶν πήχεων S.V.a.c. τριπύ-
χεων Ald. τριπήχεας M.K.F.b.d.
cf. Ælian. H. A. X. 4. in quo
ὑπεράνω τῶν pro ὡς ὡς ὡς ὡς
Wesselingius.

^ι Sic F. ut Valckenær. e con-
jectura. ἐποίει σφιν S. ἐπέει P.
ἐπείε vulgo.

^κ Sic S.V.K.F. ἀπέλκειν vulgo.

^λ Sic S.F. ἀνατριβομένην vulgo.

^ι πρὸς γῇ F. πρὸς γῆν d.

^κ τοῦτο F. cum τοσαῦτο in marg.
τοσαῦτον S.

^ι πλατῆους φορεῖ S. φορεῖ V.

114.

^α Sic S.V.a. ἀποκλινομένης vulgo.
Mox μεσημβρίας S. Structuram
verborum sic accipit Schweigh-

δὲ μεσαμβρίας παρήκει πρὸς ὁ δύνοντα ἥλιον ἢ Αἰθιοπίῃ
χώρῃ, ἐσχάτῃ τῶν οἰκομένων· αὕτη δὲ χρυσὸν ὅτε φέρει
πολλόν, καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφείας, καὶ δένδρεα 40
ἅπαντα ἄγρια, καὶ ἔβενον, καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ
καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

Æthiopia
bona.

15 Αὐταὶ μὲν νυν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐσχατιαὶ εἰσι καὶ ἐν τῇ
2 Λιβύῃ. Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην
ἐσχατιῶν ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε γὰρ ἔγωγε 45
ἐνδέχομαι ὁ Ἡριδανὸν τινα καλέσθαι πρὸς βαρβάρων πο-
ταμὸν, ἐκιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς ὁ βορρῇ ἄνεμον,
ἀπ' ὅθεν τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστὶ, οὔτε νήσους
οἶδα ὁ Κασσιτερίδας εἰούσας, ἐκ τῶν ὁ κασσύτερος ἡμῖν
3 φοιτᾷ. τοῦτο μὲν γὰρ, ὁ Ἡριδανὸς, αὐτὸ κατηγορεῖ τὸ 50
ὄνομα ὡς ἐστὶ Ἑλληνικὸν καὶ οὐ τι βάρβαρον, ὑπὸ
ἑποικίῳ δὲ τινος ποιηθέν· ὁ τοῦτο δὲ, οὐδεὶς αὐτόπτεω
ἰγενομένου ὁ δύναμαι ἀκοῦσαι, τοῦτο ἰμελετῶν, ὅπως
4 θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα ὁ τῆς Εὐρώπης. ἐξ ὁ ἐσχάτης
δ' ὦν ὁ ὅτε κασσύτερος ἡμῖν φοιτᾷ, καὶ τὸ ἤλεκτρον. 55

Extremo-
rum Eur-
pæ tractu
um bona
electrum
ab Eridar
fluvio,
stannum
ex insulis
Cassiterid
bus.

16 Πρὸς δὲ ἄρκτου τῆς Εὐρώπης ὁ πολλῶν τι πλείστος χρυσὸς Aurum at

æuserius, μεσαμβρίας πρὸς δύνοντα
ἥλιον ἀποκλινομένης. Reiskius conj.
ἀπὸ κλινομένης.

^b δύνοντα F. ἥλιον δύνοντα S.

^c ἐκφέρει d.

^d ἅπαντα S.

^e ἔβενον c.

115.

^a ἐσχατιαὶ M.P.F. Vulg. citatis
inf. c. 106. et 116. defendit
Wesseling.

^b Sic S. Vall. τινὰ om. Ald.
F.a. et forte al.

^c βορρῇ S.V. βορέην F.a. et vulg.

^d Sic Reiz. et Schæfer. ἀπὸ
τεν Wessel. S. et al. ἀπὸ τε F.
cf. I. 7.

^e Κασσιτερίδας c. Κασσιτερίδας et
mox κασσύτερος F. Citat hæc Eu-

stath. Dionys. 561.

^f οὐ τι βαρβαρικόν] Sic Schweigh-
æuser. cum Ald. F.b. οὐτε βαρ-
βαρικόν M.K.P. οὐ βάρβαρον S.V.
Vall. Eustath. Dionys. 14. Vide
VIII. 19.

^g Sic S.V. ποιητοῦ F.a. edd.
vett.

^h Sic S.V. οὐ τε δὲ F.c. et
vulgo.

ⁱ γινομένου F.

^k οὐ om. S.a.c.

^l με λέγειν S. μοι λέγοντος Eton.

^m Sic S. τῆς vulgo om.

ⁿ ἐσχάτου S. ἐσχάτων Steph.
marg.

^o Sic S.V. τε om. al.

116.

^p Sic S.P.F.a. τοι pro τι Ald.

Arimaspe,
Grypho-
rum præ-
donibus.

φαίνεται ἑὼν· ὅπως μὲν γινόμενος, οὐκ ἔχω οὐδὲ ταῦτο
ἀτρεκέως ^βεἶπαι· λέγεται δὲ ὅτι ἐκ τῶν γρυπῶν ἀρ-
²πάζειν Ἀριμασπούς, ἄνδρας ^δμουνοφθαλμούς. πεῖθόμαι
δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μουνοφθαλμοὶ ἄνδρες φύονται, φύσις
³ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις. ὅτι
ὅν ὦν ἐσχατιαὶ ^εοἴκασι, περικληίουσαι τὴν ἄλλην χώραν
καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι
καὶ σπανιώτατα ἔχειν ^βαὔται.

I 17

In Asia pla-
nities cincta
monte: Aces flu-
vius illic per mon-
tem quin-
que locis
interciscum
labens, et
irrigans
totidem po-
pulorum

Ἔστι δὲ πεδίον ἐν τῇ Ἀσίῃ ^απερικεκληϊμένον αὔρει πά-
²σθεν, διασφάγες δὲ τοῦ οὐρέος εἰσι πέντε. τοῦτο τὸ ^βπε-
δίον ἦν μὲν κοτε Χορασμίων, ἐν οὐροῖσι ἐὼν τῶν Χορασμίων
τε ^δαὐτῶν καὶ Ἰρκανίων, καὶ Πάρθων, καὶ ^εΣαραγγίων,
καὶ Ἰθαμαναίων· ἐπεὶ τε δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος,
³ἔστι τοῦ ^εβασιλέως. ἐκ δὲ ὧν τοῦ ^βπερικληϊόντος αὔρεος
τούτου ῥέει ποταμὸς μέγας, ὄνομα δὲ οἱ ἐστὶ Ἰ᾿ Ἀκῆς.
οὗτος πρότερον μὲν ἄρδεσκε, ^κδιαλελαμμένος πενταχῶ,

Utrumque om. M.K. Gron. Wess.

^β εἶπε F.

^ε Sic S.V. Vall. cf. Homer. Il. π'. 353. Od. λ'. 37. ὑπερ τῶν Paris. et al. ὑπὸ τῶν F. Mox ἀρπάζειν S. cf. Plinii N. H. VII. 2.

^δ μουνοφθαλμούς S. Pollux II. 62. Infra tamen μονόφθαλμοι S.

^ε Sic a.c. αἶδε ὦν Reiz. αἱ δὲ ὦν edd. vett.

^ε οἴκασι περικλείουσαι S.

^ε αὐτὰ S.V. probantibus Wesselingio et Reizio. Vulgatum tenet Schæfer.

117.

^α περικεκληϊμένον P. περικεκληϊσ-
μένον c. περικεκληϊμ. F. περικεκληϊσ-
μένον S. edd. ante Wess. Mox ὅρι S. et ὅρεος.

^β χωρῶν S. cf. Steph. Byz. in

Χορασμίη.

^ε ἐν οὐροῖσι l. τ. X. om. M.P.K.

F. Vulg. ἐν οὐρεσι (οὐρασίαν S.) ἐν-
των X. correxerunt Wesseling.
et Valckenær. οὐροῖσι legiase vi-
detur Valla, in finibus vertens.
Unus ms. Paris. habet ἐν Χορασ-
mion οὐροῖσι inter lineas.

^δ αὐτέων S. Reliqui αὐτῶν.

^ε Sic M.P.K. Vulgo Σαραγγίων.

^ε Sic S.V. Vall. Ἰθαμανίων M.
P.K. F. a. c. d. Ἰθαμανίων vulgo.
Tum ἐπεὶ δὲ S.

^ε βασιλέως S. Reliqui βασιλέως.

^κ περικληϊόντος K. περικληϊόντος
F.S.

^ι Ἀκίς F.S.

^κ διαλελαμμένος S.F. c. Ald. Vide
I. 190. et 202. Dein c. πενταχῶ
(i. e. ἐς πέντε μέρη vel διώρυγας)
pro vulg. πανταχῶ.

terræ: ob-
structæ sec-
tiones
montis a
Peraa, cupi-
ditate luci
ex aqua im-
pertienda
indigenti-
bus.

¹ τῶν εἰρημένων τούτων τὰς χώρας, διὰ ^m διασφάγος ἀγόμενος ἐκάστης ἐκάστοισι. ἐπεὶ τε δὲ ὑπὸ τῷ Πέρσῃ εἰσὶ, ⁷⁵
⁴ πεπόνθασι τοιόνδε. Τὰς διασφάγας τῶν οὐρέων ἐνδείμας ὁ βασιλεὺς, πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγῃ ἔστησε. ^α ἀποκεκλημένον δὲ τῷ ὕδατος τῆς ^ο διεξόδου, τὸ πεδίον τὸ ἐν-
τὸς τῶν οὐρέων πέλαγος γίνεται, ἐνδιδόντος μὲν τοῦ πα-
⁸⁰ σταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὗτοι ὦν, ^ρ ὅτι περ
ἔμπροσθεν ^ε εἰώθεσαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες αὐτῷ
⁶ χρᾶσθαι, συμφορῇ μεγάλη διαχρέωνται. τὸν μὲν γὰρ
χειμῶνα ὕει σφι ὁ θεός, ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώ-
ποισι· τοῦ δὲ θέρεος σπείροντες ^ι μελίην καὶ σῆσαμον, ⁸⁵
⁷ ^χ χρηίσκοντο ^ι τῷ ὕδατι. ἐπεὰν ὦν μηδὲν σφι παραδί-
δωται τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοὶ τε καὶ γυ-
ναῖκες, στάντες κατὰ τὰς θύρας τοῦ ^α βασιλείου, βοῶσι
⁸ ὠρούμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι δεομένοισι ^α αὐτῶν μά-
λιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς ταῦτο φε-
⁹⁰ ρούσας· ^ε ἐπεὰν δὲ ^ι διάκορος ἡ γῆ σφῶν γένηται πίνουσα
τὸ ὕδωρ, αὗται μὲν αἱ πύλαι ^ε ἀποκληύονται, ἄλλας δ'
ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοις τοῖσι δεομένοις μάλιστα τῶν
⁹ λοιπῶν. ὥς δὲ ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρήματα μεγάλα ⁹⁵
πρησόμενος ἀνοίγει, πάρεξ τῷ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ
ἔχει οὕτω.

118 Τῶν δὲ τῷ Μάγῳ ἐπαναστάντων ἑπτὰ ἀνδρῶν, ἓνα Intaphernis

¹ τούτων τῶν εἰρημένων F.S. τούτων om. a.

^m διασφάγος c. Mox ὁρέων S. qui ἐνδήμας.

^α ἀποκεκλημένου F. ἀποκεκλεισμένου S.

^ο Sic Ald. S.V.a. ἐξόδου M.P. K.F. Mox ὁρέων S.

^ρ οἱ πρὸσθεν S.

^ι Sic V.P.F. Alii εἰώθεσαν. εἰώθασι S.

^ι μελίην S. Huc spectant Suid. et Etymol. in Μελίῃ.

^ε χρηίσκωνται cum Porto malebat Schweighæuserus.

^ι τῷ om. d. Mox σφι μηδὲν S.

^α βασιλείως F.

^ω αὐτέων S. Vulgo αὐτῶν.

^ε ἐπειδὴν F.

^ι διάκορος hinc Thomas M. in v.

^ε ἀποκληύονται F.S.

regem adire
prohibiti
factum
præceps et
crudelis in
janitorem
et inter-
nuntium.

αὐτῶν Ἀῖνταφέρνεα κατέλαβε, ὑβρίσαντα τὰδε, ἂπι-
θανεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε εἰς τὰ βα-
σιλῆα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ
ἦ καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε τοῖσι ἐπαναστάσι τῷ Μάγῳ,
ἔσδοτον εἶναι παρὰ βασιλείᾳ ἄνευ ἀγγέλου, ἣν μὴ γυναικί
3^ε τυγχάνη μισγόμενος ὁ βασιλεύς. οὐκ ἔστι δὲ Ἀῖνταφέρνης
ἐδικαίει οὐδὲνα οἱ ἐσαγγεῖλαι· ἀλλ', ὅτι ἦν τῶν ἐπὶ τὰ,
ἔσιέναι ἤθελε. ὁ δὲ πλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ
4^κ περιώρεον, φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικί μίσγεσθαι. ἰ-
δὲ Ἀῖνταφέρνης, δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν, ποιεῖν ἰτα-
άδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια, ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ τε
ῶτα καὶ τὰς ῥῖνας· καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τῷ
ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένας σφείων ἔδθησε, καὶ ἀπῆκε.
Οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἑωυτοὺς, καὶ τὴν αἰτίην εἰ-
5^πον, δι' ἣν πεπονθότες εἴσαν. Δαρεῖος δὲ, ἄρρωθῆσας
μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἐξ πεποικηκότες ἑωσι ταῦτα, μεταπε-
6^πόμενος ἕνα ἕκαστον, ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέπαινοι
7^ε εἰσι τῷ πεποικημένῳ. ἐπεὶ τε δὲ ἐξέμαθε ὡς οὐ σὺν
ἐκείνοισι εἴη ταῦτα πεποικηκώς, ἔλαβε αὐτόν τε τὸν Ἀῖντα-

119

Darius In-
taphernem
cum filiis
cognatisque
omnibus
vivere ju-
bet ad nec-
em: uxor
Intaphernis
data optione

118.

Ἀῖνταφέρνεα S.

^b Vulgo post h. v. interpun-
gunt, et verba αὐτίκα etc. ad
seqq. trahunt. Correx. Schweig-
hæuser. præeunte Schæfer. et
coll. c. 119. extr.

^c ἐλθὼν S. Vulg. tuetur Tho-
mas M. in χρηματίζω.

^d Sic M.P.K.F. καὶ om. Ald.
a.c.d. δὲ καὶ om. S.V.

εἰ τυχὼ S.V.

^f om. F.a.S. Mox ὁ Ἀῖνταφέ-
ρης S. qui infra Ἀῖνταφέρνης.

εἰ δικαίως a.S.

^h Sic S.V.P.K.F. Paris. Olim
ἤθελε εἰσέναι.

ⁱ om. P.K.F. ἀγγελιηφόρος S.^k περιώρεον S.a. et F. pro v. l.^l Sic M.K.P.V.F. τὰδε edd. vett. S.^m Sic S.P.M.K.F. Paris. περὶ
τὸν om. vulg.ⁿ ἀπῆκεν F.

119.

^a Sic M.P.K.F. Paris. δεικνύ-
ουσι Ald. S.^b ἄρρωθῆσας S.^c ἐπειράτο S.V.^d ἔμαθε S.

^e Sic S.V. συγκειμένους vulgo,
quod si retinetur, nescio an
præpositio ἐπὶ præfigi debeat.
Mox Ἀῖνταφέρνεα S.

fratrem au-
mit: remit-
257
titur ei et
frater et fi-
lius natu
maximus.

φέρνεα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰκητίους πάν-
τας ἑλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν
ἐπιβουλευέειν οἱ ἐπανάστασιν· συλλαβὼν δὲ σφεας, ἔδρασε 21
τὴν ἐπὶ ἑθανάτῳ. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφέρνεος ἡ φοιτεύουσα
ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως, κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσ-
κετο· ποιῶσα δὲ αἰεὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸν Δαρεῖον ἔπεισε
5 οἰκτεῖραί μιν. πέμψας δὲ ἄγγελον, ἔλεγε τάδε· “ ὦ Ω 25
“ γύναι, βασιλεὺς τοι Δαρεῖος διδοῖ ἓνα τῶν δεδεμένων
6 “ οἰκητῶν ῥύσασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων.” Ἡ δὲ,
“ βουλευσαμένη, ὑπεκρίνατο τάδε· “ Εἰ μὲν δὴ μοι δι-
“ δοῖ βασιλεὺς ἐνός ὅττι ψυχὴν αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν 30
7 “ ἀδελφεόν.” Πυθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα, καὶ θαυμά-
σας τὸν λόγον, πέμψας ἠγόρευε· “ ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε
“ βασιλεὺς, τίνα ἔχουσα γνώμην, τὸν ἄνδρα τε καὶ τὰ
“ τέκνα ἐγκαταλιπῶσα, τὸν ἀδελφεὸν εἴλεις ἢ περιεῖναι
“ τοι· ὅς καὶ ἀλλοτριώτατός τοι τῶν παίδων, καὶ ἥσσαν 35
“ κεχαρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι.” Ἡ δ’ ἀμείβετο τοῖσδε·
8 “ ὦ βασιλεῦ, ἀνὴρ ἂν μὲν μοι ἂν ἄλλος γένοιτο, εἰ δαί-
“ μων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλοιμι·
“ πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ οὐκ ἔτι μευ ζώντων, ἀδελφεὸς 40
“ ἂν ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἔχρε-

^f Sic Ald. V.S.A.B. τὸν παῖδα
M.K.P.F.

^g θανάτου S. qui mox Ἰντα-
φέρνεος.

^h φοιτεῖσα F. φοιτῶσα f.S.

ⁱ βασιλῆος S. βασιλέως F. βασι-
λέως al.

^k Sic F.c.f. Schæfer. κλαίεσκε
ἂν καὶ ὀδυρέτο M. Ald. al. κλαί-
εσκε καὶ ὀδυρέσκετο S. ὀδυρέσκετο V.
K. ἂν om. Wessel. Sed defendit
Schweighæuser. citans III. 148.
I. 196.

^l ἔπειθεν S.V.

^m βουλομένη S.

ⁿ Sic P.F. ὑπεκρίνατο c.S. ἀπι-
κρίνατο f.

^o Sic S.K.P. τὴν om. F. Ald.
al.

^p περιεῖναι P.K.F.f. περιεῖναι,
τὸ, καὶ ἀλλοτριώτατον—κεχαρισμέ-
νον S.

^q μὲν τοι F. ἂν μοι ἄλλος—γέ-
νηται S. Jungenda fortasse utra-
que scriptura, μὲν τοι ἂν μοι ἄλλος.
SCHWEIGH.

^r Sic S.F. et forte alii. Vulgo
ἀποβάλοιμι.

^s γένηται F. sicut paulo ante S.

^t χρεομένη a.

9“ ωμένη, ἔλεξα ταῦτα.” Εὐ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἡ γυνή, καί οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε τὸν παραστέτο, καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον, ἥσθεις αὐτῇ· τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὴ ἑπτὰ εἰς αὐτίκα τρόπῳ τῇ εἰρημένῳ ἀπολώλεε.

120

Oræti Persæ
præfecto
Sardium
inivius Po-
lycrates, ex
opprobrio
quod ipsi
fecerat Mi-
trobatæ
præfectus
Dascylii.

Κατὰ δὲ κου μάλιστα τὴν Καμβύσῃ νοῦσον ἔγενετο
τάδε. Ὑπὸ Κύρου ὁ κατασταθεὶς ἦν Σαρδίων ὑπαρχος
2 Ὀροίτης, ἀνὴρ Πέρσης. οὗτος ἐπεθύμησε πρήγματος οὐκ
οἰοῦ· οὔτε γὰρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον ἔπος·
3 πρὸς Πολυκράτους τοῦ Σαμίου, οὔτε ἰδὼν πρότερον,
ἐπεθύμει λαβὼν αὐτὸν ἀπολέσαι· ὥς μὲν οἱ πλεῖν-
3 τέ λεγούσι, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην. ἐπὶ τῶν βασιλέως
θυρέων κατήμενον τὸν τε Ὀροίτην καὶ ἄλλον Πέρσην, τῷ
ὄνομα εἶναι Ὀμιτροβάτεια, νομοῦ ἄρχοντα τοῦ ἐν Δασ-
4 κυλείῳ, τούτους ἐκ λόγων ἐς νεῖκεα συμπεσέειν. κρη-
μένων δὲ περὶ ἀρετῆς, εἰπεῖν τὸν Μιτροβάτεια τῷ Ὀροίτῃ,
προφέροντα· “ Σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, ὅς βασιλεῖ
“ ἦσον Σάμον πρὸς τῷ σῶ νομῷ προσκειμένην οὐ προσ-
“ εκτήσαιο, ὥδε δὴ τι εἶδῃς εὐπετέα χειραῶναι; τῇ
“ τῶν τις ἐπιχωρίων πεντεκαίδεκα ὀπλίταισι ἐπαναστὰς
5 “ ἔσχε, καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει.” Οἱ μὲν δὴ μὴν φασὶ
τοῦτο ἀκούσαντα, καὶ ἀλγῆσαντα τῷ ἐνείδει, ἐπιθυμῆσαι
οὐκ οὕτω τὸν εἵπαντα ταῦτα τίσασθαι, ὥς Πολυκράτεια

“ Sic M.P.F.c. ἐξέλεξα edd.
ante Gronov. ἔλεξε a.b.f.S.V.
Vall. Wessel.

120.

“ ἐγένετο S.V.P.F. Bene vero
habet aoristus, notione plusquam
perfecti, acciderat. SCHWEIGH.

ὁ σταθεὶς S.V.

Ὀροίτης b.

πρὸς om. S.

ἐπεθύμησε S.V.

ὥς οἱ μὲν S. Mox διὰ om. S.

ἡ βασιλῆος S. βασιλέως F. βα-
σιλέως al. Mox τὸ ὄνομα S.

ἡ Μιτραβ. P. Μητραβ. F. pr.

ἡ ἀνδρῶν Ald. ἀνδρῶν S.P.V.K.
F.b.c.d. et M. ut suspicor. ἀν-
δρῶς quidem habet editio Grono-
vii, e cujus silentio lectionem co-
dicis non ubique tuto colligas.

ὥς βασ. F.

ἡ κειμένην P.F.b.

ἡ δ' ἔτι b. Mox ἐπ' ἔτεα S.

ἡ ἐπὶ πάντα a.S. Mox πάντων S.

21 πάντως ἀπολέσαι, ° δι' ὃν τινα κακῶς ἤκουσε. Οἱ δὲ 65 Nonnullos tradere aliam causam offensae Polycratia apud Orceonem: Anacreon Teius.
 ἐλάσσονες λέγουσι, πέμψαι Ὀροίτεα εἰς Σάμον κήρυκα, ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενον· αὐτὰρ ὢν δὴ τούτῳ γὰρ λέγεται καὶ τὸν Πολυκράτεια τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρεῖναι δὲ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τηϊόν· καὶ
 κως, εἴτ' ἐκ προνοίης αὐτὸν κατηλογέοντα ° τὰ Ὀροίτεω 70
 πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίῃ τις τοιαύτη ἐπεγένετο· τὸν τε γὰρ κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα διαλέγεσθαι, καὶ τὸν Πολυκράτεια, τυχεῖν γὰρ ° ἐπεστραμμένοι πρὸς τὸν τοῖχον, οὔτε τι μεταστραφῆναι, ° οὔτε ὑποκρίνασθαι.

22 Αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσαι λέγονται ταῦ θανάτου ταῦ 75 Polycrates primus Graecorum temporis historici affectans maris imperium; ultimus temporis mythici, Minos Cnossius: Orceus ad Polycratem epistola insidiosa.
 Πολυκράτεος γενέσθαι· πάρεστι δὲ πείθεσθαι ἰκοτέρῃ τις βούλεται αὐτέων. ° Ο δὴ ὢν Ὀροίτης, ἰζόμενος ἐν Μαγνησίῃ ° τῇ ὑπὲρ Μαιάνδρου ° ποταμοῦ ° οἰκημένη, ° ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύγεω, ἄνδρα Λυδὸν, εἰς Σάμον ἀγγελίην 3 φέροντα, μαθὼν τοῦ Πολυκράτεος τὸν νόον. Πολυκράτης 80 γὰρ ἐστὶ πρῶτος τῶν ἡμεῖς ἴδμεν Ἑλλήνων, ὃς θαλασσοκρατέειν ἐπειροθήη, πάρεξ Ἑ Μίνωός τε τοῦ Κνωσσίου, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος πρότερος ° τούτου ἤρξε τῆς θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνθρωπείης ° λεγομένης γενεῆς ° Πολυκράτης 85

° δι' ὃν τινα S.V. Paris. διὰ τινα M.P.F. διὰ τιν' ᾤ. edd. vett.

121.

α αὐτὰρ—λέγεται om. S. Supra δὴ om. S.

β Sic M.K.P.F. Paris. γε al. om. Mox κατηλογέοντα Ald. καταλογέοντα Stegerus.

γ τὰ om. S.V. Mox τοιαύτη τις S.

δ ἐπεστρ. S. Mox τὸν om. S.

ε οὔτε τι ἔπ. S. οὔτε μεταστραφῆναι οὔτε τι ἔπαρ. Schæfer.

122.

α δὲ ὢν F.

β γῆ S.

° Sic S.P.F. et forte alii. edd. vett. τοῦ ποταμοῦ.

δ οἰκημένη S.M.P.V.K.F. Paris. οἰκεομένη vulgo.

ε ἔπεμψε S.V. Mox μαθεῖν S.

φ Μίνω τε S.V. quod non spernendum. cf. Etymolog. p. 588, 28. Wess.

ς τοῦτο F.

η εἰν supra λεγομένης S. scriptum habet pr. m.

ι Sic S.V. Vall. Πολ. πρῶτος absque ἐστὶ F.ac. Πολυκράτης μῦθος (μόνος b.d.) absque ἐστὶ et πρῶτος al.

ἔστι πρῶτος, ἐλπίδας πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ ἧσιν
 4 ἄρξειν. μαθὼν ὦν ^κταῦτά μιν διανοεύμενον ὁ Ὀροίτης
 πέμψας ἁγγελίην, ἔλεγε τάδε· “ΟΡΟΙΤΗΣ ΠΟΛΥ-
 5 “ΚΡΑΤΕΙ ὩΔΕ ΛΕΓΕΙ. Πυθάνομαι ἐπιβουλεύει
 “σε πρήγμασι μεγάλοις, ^μκαὶ χρήματά τοι οὐκ εἶνα
 “κατὰ τὰ φρονήματα. σὺ νῦν ὧδε ποιήσας, ὀρθώσῃ
 6 “μὲν σεωπτόν, σώσεις δὲ καὶ ἐμέ. ^εἔμοι γὰρ βασιλεῖν
 “Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, καὶ μοι τοῦτο ἔξαγ-
 “γέλλεται σαφηνέως. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας, αὐτὸν καὶ
 “χρήματα, τὰ μὲν ^οαὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ^ρἐμὲ εἰ
 7 “ἔχειν. ^εεἵνεκέν τε χρημάτων, ἄρξεις ἁπάσης τῆς Ἑλ-
 “λάδος. εἰ δὲ μοι ἀπιστεύεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων,
 “πέμψον ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει εἶναι, τῷ ἐγὼ
 “ἀποδέξω.” Ταῦτα ἀκούσας ^οὁ Πολυκράτης, ᾗσθη
 τε καὶ ἐβούλετο· καὶ κως, ἰμείρετο γὰρ χρημάτων με-
 γάλως, ἀποπέμπει πρῶτα καταψόμενον ^βΜαιανδρίῳ
 Μαιανδρίου, ἀνδρὰ τῶν ἀστῶν, ὃς οἱ ἦν γραμματιστής·
 ὃς χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον ^εταύτων, τὸν κόσμον τὸν ἐκ
 τοῦ ἀνδρεῶνος τοῦ Πολυκράτους, εἶντα ἀξιόθετον, ἀπέθηκε
 8 πάντα εἰς τὸ Ἑραῖον. Ὁ δὲ Ὀροίτης, μαθὼν τὸν κατά-
 σκοπον εἶντα ^δπροσδόκιμον, ἐποίησε ^ετοιαῦτα. λάρνακας
 ὀκτὼ πληρώσας λίθων, πλὴν κάρτα βραχείας ^εταῦ περὶ

123

Meandrius
 a Polycrate
 speculator
 auri missus,
 decipitur ab
 Oroete.

^κ Sic M.P.K.S.V.F. Paris. μιν
 vulgo om.

^ε εἰς ἁγγελίην S. qui mox σε ἐπι-
 βουλεύειν μὲν.

^μ χρήματα δέ τοι S.V. Schæfer.

^ο Sic M.P.K.S.V.F. Paris.
 ἐμοὶ μὲν γὰρ edd. vett.

^ρ αἰτέων om. K. αὐτῶν F.S.

^ε ἐμὲ om. S.V.

^ε εἵνεκέν M.S.K.P.F. Paris. εἵ-
 νεκα Ald.

^ε Sic M.K.P.F. Paris. τῆς ἀπά-
 σης S.V. τῆς om. edd. vett.

^ο Sic mss. plures. ἐποδέξω a.b.
 Ald.

123.

^β Sic S. εἰ om. F.a. edd.

^β Sic mss. cum Luciano Con-
 templ. 14. Vulgo Μαίανδρον, et
 inf. Μαίανδρος.

^ε ταυτέων S. Vulgo ταύτων.

^δ δόκιμον S.

^ε Sic M.K.P.S.V.F. Paris. τάδε
 edd. vett.

^ε ταῦ om. S.

αὐτὰ τὰ χεῖλεα, ^εἐπιπολῆς τῶν λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε·¹⁰
 3 καταδήσας δὲ τὰς λάρνακας, εἶχε ἐτοίμας. ἐλθὼν δὲ ὁ
 Μαιάνδριος, ^hκαὶ θεσάμενος, ⁱἀπήγγειλε τῷ Πολυ
 124 κράτει. Ὁ δὲ, πολλὰ μὲν τῶν ^aμαντῶν ἀπαγορευόν-
 των, πολλὰ ^bδὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο ^cαὐτὸς ἀπιέναι·
 πρὸς δὲ, καὶ ἰδούσης τῆς θυγατρὸς ὄψιν ἐνυπνίου τοιήν·¹⁵
 δεῖ ἐδοκέε οἱ τὸν πατέρα ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον εἶντα, λούσ-
 2 θαι μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ταύ-
 την ἰδούσα τὴν ὄψιν, παντοίῃ ^dἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι
 τὸν Πολυκράτεια παρὰ τὸν Ὀροίτεια· καὶ δὴ ^eκαὶ ἰόντος
 3 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ^fπεντηκόντερον ^εἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἡπεί-²⁰
 λησε, ^hἦν σῶς ἀπονοστήσει, πολλόν μιν χρόνον παρθενεί-
 4 εσθαι. ἡ δὲ ἡρήσατο ἐπιτελεῖα ταῦτα γενέσθαι· βούλεσθαι
 γὰρ παρθενεύεσθαι πλέω χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερῆσθαι.

125 Πολυκράτης δὲ, πάσης συμβουλίας ἀλογήσας, ἔπλεε²⁵
 παρὰ τὸν Ὀροίτεια, ἅμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολλοὺς
 τῶν ^aἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα τὸν ^bΚαλλιφῶν-
 τος, Κροτωνιήτην, ἄνδρα, ἰητρὸν τε εἶντα, καὶ τὴν τέχνην
 2 ^cἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἐαυτόν. Ἀπικόμενος δὲ ἐς
 τὴν Μαγνησίην ὁ Πολυκράτης, διεφθάρη ^dκακῶς, οὔτε³⁰

Polycrates,
 nihil deter-
 ritus nec
 monitu va-
 tum et ami-
 corum, nec
 somnio fi-
 liae, ad O-
 ractem pro-
 ficiscitur.
 260

Democedes
 Crotoniata,
 medicus
 illo tempore
 optimus, in
 comitatu
 Polycratis:
 Oractes Po-
 lycratem
 necat, De-
 mocedem

^ε ἐπὶ πολλῆς F.

^h καὶ θεσάμ. om. S.

ⁱ ἀπήγγελλε malebat Schweigh-
 æuser.

124.

^a Sic M.K.P. μαντηῶν S.V.
 Ald. F. et al.

^b δὲ καὶ τῶν d.

^c αὐτόσε] αὐτὸς ἀπιέναι S.V.
 quam scripturam veram judicat
 Schweighæuserus, monens voca-
 bulo αὐτόσε nusquam alibi usum
 Herodotum, dicturum h.l. ἐκεῖσε,
 si quid tale voluisset. Mox τοι-
 ᾗδε ἐνυπνίου S.

^d Sic F. Vulgo ἐγίνετο.

^e καὶ om. b.d.

^f πεντηκόντερον P.F. πεντηκόν-
 τερον S.d. edd. vett.

^ε ἐπεφημίζετο Ald. V.S.A.B.
 Eustath. II. α'. 28, 27=21, 48.
 τὸ παρὰ Ἡροδότῳ ἐπιφημίζεσθαι οὐ
 ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐπευφημεῖν· ἀλλὰ
 μαντικὴ λέξις ἐστὶ, δηλοῦσα προφη-
 ράν τινα μαντείας δι' ἀναμνήσεως ἐν-
 υπνίου. ἐφημίζετο M.P.K.F.b.d.
 conf. Lobeck. ad Phryn. p. 596.

^h ἦν ὡς F. Mox πλεῖω S.

125.

^a ἐτέρων V.

^b Καλιφ. F. Καλλιφῶντος S.

^c Sic P.S.V.F. Paris. Vulgo
 ἐπασκέοντα.

^d κως S.

et alios ex
ejus comi-
tibus pro
servis abdu-
cit, a. 523
exsunte.

ἑαυτοῦ ἀξίως οὔτε τῶν ἑαυτοῦ φρονημάτων· ὅτι γὰρ μὴ
οἱ Ἑλληνοσίαν ἑγεύμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων
Ἑλληνικῶν τυράντων ἀξίος ἐστὶ Πολυκράτει μεγαλοπρ-
3 πειν συμβληθῆναι. ἀποκτείνας δὲ μιν οὐκ ἀξίως ἀπὸ
γῆσιος Ὀροίτης, ἀπεσταύρωσε. τῶν δὲ αἱ ἐπομένων ὅσοι
μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπῆκε, κελεύων σφέας ἑαυτῷ χάρι-
εἶδναι, ὄντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεῖνοί τε καὶ δα-
λοι τῶν ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε.
4 Πολυκράτης δὲ ἀνακρεμάμενος, ἐπετέλεε πᾶσαν τὴν
ᾧψιν τῆς θυγατρὸς· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὅκως
ὑοί, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιείς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώμα-
5 τος ἰκμάδα. Πολυκράτης μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι
ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν· τῇ οἱ Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασι-
λεὺς προεμαντεύσατο.

126

A. 522 in
tarbis post
Magorum
caudem O-
roetes Mi-
trobati et
ejus filio
mortem of-
fert: nunti-
um a Dario
missum
trucidan-
dum in re-
ditu curat.

Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεα Πολυκρά-
2 τος τινας μετῆλθον. μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσιον θάνατον
καὶ τῶν Μάγων τὴν βασιλίην, μένων ἐν τῇσι Σάρδισι
Ὀροίτης, ὠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας, ὑπὸ Μήδων ἄπαρ-
αιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ
μὲν ἔκτεινε Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὅς
αἱ ὠνειδίσσε τὰ ἐς Πολυκράτεια ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ
Μιτροβάτew τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἄνδρας ἐν Πέρσῃσι
3 δοκίμους· ἄλλα τε ἐξύβρισε παντοῖα, καὶ τινὰ ἀγ-

^c Συρηκοσίαν F.a. Σαρακοσίαν S.

V. Συρηκοσιάν edd.

^f Sic S.V. Ald.A.B. Vall. τί-
ραντι om. M.K.P.F.b.

^e ἀξίω S.

^h ἦσαν Ald. ἦσαν S.V.K.P.F.a.
Σάμιοι praeposit S. Mox ἦσαν S.
pro vulg. ἦσαν.

ⁱ Sic S.K.P.F. Paris. ἐπετέλεσε
edd. vett. Supra ἀνακρεμάμενος S.

^k τῇ οἱ—προεμαντεύσατο om. S.
V. Ἀμάσις F. pro Ἀμασις.

126.

^a ὠφέλει P.S.F. ὠφέλει vulg.

^d Ὀροίτης S.

^b παραινουμένους S.V. cf. sup. 65.

^c Sic Vall. S. cf. infra 150.

τῇ ἀρχῇ vulg. Mox S. ἔκτεινε

μιτροβάτew παῖδα καὶ αὐτὸν μιτρο-

βάτεια κρανάτους ἄνδρας mediis om.

^d Sic F. τὸν M. π. vulg.

^e Sic F.a.c. Κρανάτην V. Vall.

Κρανάτην vulg.

^f καὶ τινὰ καὶ ἀργαρίων V.S.

γαρήϊον ^ε Δαρείου ἐλθόντα παρ' αὐτὸν, ὡς οὐ πρὸς ἡδονήν
οἱ ἦν τὰ ἀγγελλόμενα, ^η κτείνει μιν ὀπίσω κομιζόμενον,
ἄνδρας οἱ ^ι ὑπέϊσας κατ' ^κ ὁδὸν ἀποκτείνας δέ μιν, ἡφά-
127 νισε αὐτῶ ἵππῳ. Δαρεῖος δὲ ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ^α ἔπε- 60 Darii con-
θύμειε τὸν Ὀροίτεα τίσασθαι, ^β πάντων τε τῶν ἀδικη-
μάτων ^ε εἵνεκεν, καὶ μάλιστα Μιτροβάτew καὶ τοῦ παι-
2 δός. ἐκ μὲν ^δ δὴ τῆς ^ε ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἔδοκε
πέμπειν, ἅτε οἱ ^ε οἰδεόντων ^ε ἔτι τῶν πρηγμάτων, καὶ
νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸν Ὀροίτεα ^η μεγάλην τὴν ^ε
ἰσχὺν πυθανόμενος ἔχειν τὸν χίλιοι μὲν Περσέων ἐδορυ-
φόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰω-
3 νικόν. Πρὸς ταῦτα δὴ ὦν ὁ Δαρεῖος τάδε ἐμνηχανήσατο.
συγκαλέσας Περσέων τοὺς ^ι δοκιματάτους, ἔλεγέ σφι
4 τάδε· “Ω Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμῶν ^κ ὑποστὰς 70
“ ἐπιτελέσειε ^ι σοφίη, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ; ἐνθα
5 γὰρ σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. ὑμῶν ^μ δὴ ἂν τίς
6 μοι Ὀροίτεα ^η ἢ ζῶντα ^ο ἀγάγοι, ἢ ἀποκτείνειε; ὅς
7 “ ὠφέλησε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα
8 “ ἔοργε· τοῦτο μὲν, δύο ^ρ ἡμέων ἡίστωσε, Μιτροβάτεά τε 75

Darii con-
siliium O-
restis ulcis-
cendi.

ἀγγελήϊον ex S. perperam enota-
verat Askevius. ἀγγελιφόρον ple-
rique alii.

^ε Sic S. ἐλθόντα Δαρείου παρ'
ceteri.

^η κτείνει M.S.V.P.K.F. Paris.
ἔκτεινε edd. vett.

^ι ὑπέϊς V.S.a.c.

^κ οὐδὲν] ὁδὸν S.V.P.K.F. Schæ-
fer.

127.

^α Sic M.S.P.K.V.F. Paris.
ἐπεθύμησε vulgo cum Suid. voc.
τίσαι.

^β Sic S. τε om. al.

^ε εἵνεκεν F. Vulgo εἵνεκε.

^δ γὰρ S.V. voc. om. b.

^ε ἰθείας Suid. in 'Ιθί.

^ε οἰδεόντων S.V. omisso οἱ. οἰ-
δόντων Suid. in Οἰδοῦσαν. οἰδανό-
των F.a.b.d. vulg. et Suid. ex em.
Kusteri in 'Ιθί. ubi edd. vett. et
mss. οἱ δέοντων. cf. 76.

^ε ἐπὶ S. in marg. deest text.

^η μεγάλην om. M.K.P.F.

^ι Sic F. et alii. λογιματάτους
V.S.a.c. probante Schæfero post
Wesselingium, qui confert III.
65. IX. 15. 24.

^κ Citat Eustath. II. β'. p. 222,
12 ± 168, 19. ubi τελέσειεν.

^μ Sic S.P.F. Paris. σοφίη τε al.

^ν δὲ ἂν F.a.S.

^η ἢ καὶ ζῶντα K. ἢ ζῶντα S.

^ο ἂν ἀγοι Schæfer.

^ρ ἡμερῶν F. ὑμῶν S.

“ καὶ τὸν παῖδα ¹ αὐτοῦ ταῦτο δὲ, ² καὶ τοὺς ἀνακα-
 “ λέοντας αὐτὸν, καὶ ³ πεμπομένους ὑπ’ ἑμεῦ, κτείνει,
 6 “ ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων. πρὶν τι ὧν μέζον ἐξεργά-
 “ σασθαί μιν Πέρσας κακὸν, ⁴ καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῶν
 128 + “ ⁵ θανάτῳ.” Δαρεῖος μὲν ταῦτα ⁶ ἐπειρώτα. ⁷ τῷ δὲ
 ἀνδρες τριήκοντα ⁸ ἐπέστησαν, αὐτὸς ἕκαστος ⁹ ἐθέλων
¹⁰ ποιεῖν ταῦτα. ἐρίζοντας δὲ Δαρεῖος κατελάμβανε, κε-
¹¹λεύων πάλ्लεσθαι· παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάν-
 3 των Βαγαῖος ὁ Ἀρτόντεω. λαχὼν δὲ ὁ Βαγαῖος ποιέει
 “ τοιάδε· βιβλία γραψάμενος πολλὰ, καὶ περὶ πολλῶν
 ἔχοντα πρηγμάτων, ¹² σφρηγιδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δα-
 4 ρεῖου· μετὰ δὲ, ἥτε ἔχων ταῦτα εἰς τὰς ¹³ Σάρδεις. ἀπι-
 κόμενος δὲ, καὶ Ὀροίτεω εἰς ὅψιν ἐλθὼν, τῶν βιβλίων ἐν
 ἕκαστον περιαιρέμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βα-
¹⁴σιλῆϊ ἐπιλέγεσθαι· γραμματιστὰς δὲ βασιληῖους αἱ
 5 πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι. ¹⁵ ἀποπειρώμενος δὲ τῶν δορυ-
 φόρων, ἐδίδου τὰ βιβλία ὁ Βαγαῖος, ¹⁶ εἰ ἐνδεχάιτο ἀπό-
 6 στασιν ἀπὸ Ὀροίτεω. ὀρέων δὲ σφεας τὰ τε βιβλία σε-
 βομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων
 7 ἔτι μέζονας, δίδοι ἄλλο, ἐν τῷ ἐνῆν ἔπεα ¹⁷ τάδε· “ ὦ
 “ Πέρσαι, βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυ-
 “ φορέειν Ὀροίτεα.” Οἱ δὲ, ἀκούσαντες ¹⁸ τούτων, μετῆ-
 8 κάν οἱ τὰς αἰχμὰς. ἰδὼν δὲ ¹⁹ τοῦτο σφεας ὁ Βαγαῖος

Bagæus
 mandatum
 Orætis ne-
 cem quo-
 modo patra-
 rit.

¹ αὐτοῦ om. P.K.F.

² Sic F. καὶ om. vulgo.

³ τοὺς ἐκπεμπομένους S.V.

⁴ ἑμεῦ V.P.F. Paris. ἑμοῦ vulgo.

⁵ καταλαμπτέον ἐστὶ μιν S.

⁶ θανάτου b.

128.

⁷ Sic S.V.P.a. ἐπρώτα F. Ald.

⁸ τῶν δὲ S.V.a.

⁹ ἐπέστησαν b. Ald.

¹⁰ θέλων S.V.

¹¹ τάδε P.K.F.

¹² σφρηγιδάς τε F.

¹³ Σάρδεις F. τὰς om. S.

¹⁴ ἀποπειρώμενος F. ἀποπειρώμενος S.

¹⁵ Sic M.P.K.F. εἰ οἱ ἐνδ. S. alii cum Schæfer.

¹⁶ τάδε M.P.K.S.V. τοιάδε Ald. A.B.F.

¹⁷ τοῦτο c.

¹⁸ Sic F.a.c. et sic credo S. pr.

πειθομένους τῷ βιβλίῳ ἐθαῦτα ^α δὴ θαρσύνοντας, τὸ τελευ-
ταῖον τῶν βιβλίων διδοῖ τῷ γραμματιστῇ, ^ο ἐν τῷ ἐγέ-
γραπτο· “Βασιλεὺς Δαρεῖος Πέρσησι τοῖσι ἐν Σάρδισι
9 “ἐντέλλεται κτείνειν Ὀροίτεα.” Οἱ δὲ δορυφόροι ὡς
ἤκουσαν ταῦτα, σπασάμενοι ^ρ τοὺς ἀκινάκας, κτείνουσι
10 παραυτίκα μιν. Οὕτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυ-
κράτους τοῦ Σαμίου τίσις μετήλθον.

- 29 Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω χρη-
μάτων ἐς τὰ Σούσα, ^α συνήνεικε χρόνῳ οὐ πολλῷ ὥστε-
ρον βασιλιά Δαρεῖον, ἐν ἄγρῃ ^β θηρῶν ἀποθρῶσκοντα ^γ
2 ἀπὸ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως
^δ ἐστράφη· ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων.
^ε νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἐαυτὸν ἔχειν Αἰγυπτίῳ
3 τοὺς δοκέοντας εἶναι πρῶτους τὴν ἱππικὴν, τούτοις ^δ ἐχρῆ- 15
το. οἱ δὲ, στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν 263
4 μᾶλλον ἐργάζοντο. ἐπ’ ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ
νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἄγρυπνίῃσι
εἵχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντί οἱ φλαύρως, ^ε παρα-
κούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ Κρωτωνήτεω Δη- 20
μοκῆδεος τὴν τέχνην, ^β ἀγγέλλει τῷ Δαρείῳ· ὁ δὲ ἄγειν.

Darius ex-
torsit pe-
dem: insci-
tia medico-
rum Ægyp-
tiorum: Democedes
inter serros
Orætis in-
ventus, ad
regem ad-
ducitur.

Oct.

qui nunc e ras. cum vulg. τούτῳ
σφείας.

^α δὴ om. (S)

^ο ἐν δ F.

^ρ τὰς ἀκινάκας F. τοὺς ἀκινάκας
a. cf. IV. 62. VII. 67. Mox τοῦ
Σαμίου Πολυκράτους S.

129.

^α συνήνεικε F. qui συνήνεικε 133.

^β θηρίων V.S. Cum vulg. con-
sentit Suidas in Δημοκῆδης.

^γ ἐστράφη om. Suid. Seqq. ha-
bet Suid. in Ἐξεχώρησεν.

^δ ἐχράτο S.V.

^ε ἐπ’ om. V.S. Tum δὴ om. S.
Mox καὶ ἐπ’ ἑπτὰ Ald.

^ε ἀγρυπνίῃ συνέχετο Suidas edd.
ubi duo saltim mss. cum Hero-
doti libris consentiunt. Mox δὴ
om. S.

^ε οἶα δὴ παρακ. S.V. Schæf. et
probare videtur Wesseling. παρα-
κούσας, qui obiter, forte fortuna,
audiverat, ut fere Schweighæu-
serus, oscitanter, negligenter,
Wesselingius.

^β ἐσαγγέλλει V.S. Schæfer.
Mox ἐκέλευε Suid.

5 μιν τὴν ταχίστην παρ' ἐαυτὸν ἐκέλευσε. τὸν δὲ ὡς ἔχον
 ἐν τοῖσι Ὀροίτῳ ἀνδραπόδοις ἴκου δὴ ἀπημελημένον,
 παρῆγον ἐς μέσον, πέδας τε ^κ ἔλκοντα, καὶ ῥάκεσι ^ε ἐσθῆ-
 130 μένον. Σταθέντα δὲ ἐς μέσον ^α εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν
 τέχνην εἰ ἐπίσταίτο. ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, ἀρρωδίαν μὴ
 ἐαυτὸν ἐκφῆνας, τὸ παράπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστε-
 2 ρημένος. ^β κατεφάνη δὲ τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν, ἐπιστά-
 μένος· καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας·
 3 τε καὶ κέντρα παραφέρειν ἐς τὸ μέσον. ^γ Ὁ δὲ ἐνθαῦτα
 δὴ ὦν ^δ ἐκφαίνει, φᾶς ἀτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίστασθαι,
 4 ὁμιλήσας δὲ ἱερῶ, φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δὲ,
 ὡς ^ε οἱ ἐπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι ἱήμασι χρεώμενος, καὶ ³⁵
^ε ἥπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, ὕψνου τέ ^{εε} μιν λαγ-
 χάνειν ἐποίεε, καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγίεια μιν ἔοντα ἀπέ-
 5 δεξε, οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν εἶσεσθαι. Δωρεῖται
^β δὴ μιν μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων χρυσῶν ³⁰
^ι ζεύγεσι. ὁ δὲ μιν ἐπείρετο, εἰ οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν
 6 ἐπίτηδες νέμει, ὅτι μιν ὑγίεια ἐποίησε. ἡσθεὶς δὲ τῷ ἔπῃ
 ὁ Δαρεῖος, ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐαυτοῦ γυναῖκας.
 παράγοντες δὲ οἱ εὐνοῦχοι, ^κ ἔλεγον πρὸς τὰς γυναῖκας,
 7 ὥς βασιλεῖ οὗτος εἴη ὅς τὴν ^ι ψυχὴν ἀπέδωκε. ὑποτύπ- 45

^ι Sic M.P.K. Suid. F.b.f. ἴκου
 δὴ κοτε (vel ποτε) Ald. V.S.a.c.
 ἴσαν δὴ absque κοτε d.

^κ ἔχοντα d. ἔλκοντες S.

130.

^α Sic S.V.P. Vulgo ἡρώτα.
 Mox ἀπεδέκετο Suid.

^β Sic a.S. Reliqui κατεφάνη τε,
 cum Suida. Mox ἄγοντας S. et
 μάστιγας τε ἐκέλευσε.

^γ ὁ δὲ ἐν ἐαυτῷ Suid.

^δ ἀνεκφαίνει S.V.

^ε οἱ om. F. Suid.

^ε ῥήμασι Suid. ed.

^ε Sic S.A.B. Vall. φάρμακα τὰ
 Suid. ἡπιάματα τὰ F.M. Suid. ms.
 et al. conf. Hieron. Mercurial.
 Var. Lect. IV. 3. Leopard. E-
 mend. VII. 14.

^{εε} μεταλαγχάνειν Suid.

^ι Sic S.K.P.V.F.a.c. δὲ μιν
 vulgo.

^ι Sic S.V.P.K.F.a.c. Vulgo
 ζεύγεα.

^κ Citat Thomas M. in Ψυχῇ.

^ι Sic S.K.P.V.F. Paris ψ. οἱ
 απ. vulgo.

τουςα δὲ αὐτέων ἐκάστη ^mφιάλη ἐς ⁿτοῦ χρυσοῦ τὴν 264
θήκην, ἐδωρέετο ^oΔημοκῆδεα οὕτω δὴ τι ^pδαψιλῆϊ δωρεῇ,
ὡς τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ^qἐπό-
μενος ὁ οἰκέτης, τῷ ὄνομα ἦν Σκίτων, ἀνελέγετο, καὶ οἱ
χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη.

50

31 Ὁ δὲ Δημοκῆδης οὗτος, ὥδε ἐκ Κρότωνος ἀπιγμένος,
Πολυκράτει ὠμίλησε. ^aπατρὶ συνείχετο ^bἐν Κρότωνι,
ὀργὴν χαλεπῶ· τούτον ἐπεὶ τε οὐκ ἐδύνατο φέρειν, ἀπο-
2 λιπὼν ^cοἶχετο ἐς Αἴγιναν. καταστὰς δὲ ἐς ταύτην, ^dτῷ 55
πρώτῳ ἔτεϊ ὑπερεβάλετο ^eτοὺς πρώτους ἡτροὺς, ἀσκευής
περ εἶν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἔστι
3 ἐργαλῆα. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτεϊ ταλάντου Αἰγινήται
^fδημοσίῃ μισθεύνται· τρίτῳ δὲ ἔτεϊ Ἀθηναῖοι, ἑκατὸν
μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτεϊ Πολυκράτης ^hδυῶν ταλάντων. 60
οὕτω μὲν ἀπῆκετο ἐς τὴν Σάμον. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ
ἀνδρὸς οὐκ ἥκιστα Κροτωνιῆται ἡτροὶ εὐδοκίμησαν· ἐγεί-

Democedis
ante id tem-
pus fata :
medicinis
lans prima
tuni penes
Crotoniatas
et Cyrenae-
os ; musi-
cae, penes
Argivos.

^m Sic M.K.P.F. Paris. al. φιά-
λη cum S.

ⁿ τῷ χρυσοῦ σὺν θήκῃ] τοῦ χρυσοῦ
τὴν θήκην S. φιάλη χρυσοῦ σὺν θήκῃ
d. ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην verum
putat Porsonus ad Aristoph. Av.
1145. citans χρυσίου θήκην ex Plu-
tarch. II. p. 982. C. Cui, quod
ad sententiam spectat, praeivit
Toupius Emend. Suid. II. p.
391. corrigens ὑποτίπτουσα—φιά-
λη ἐς τὴν χρυσοθήκην, phialam in
arcam nummariam submittens.
Toupius in versione Gallica se-
quitur est Larcherus : *C'est met-
tre, inquit, la soucoupe sous le
tas de pièces d'or, et la retirer
aussi pleine qu'il soit possible.*
Qui vocem φιάλην illustrat pro-
lato Xenophontis Cyrop. I. 3, 8.
cf. Wytttenbach. Sel. pr. Hist.
p. 374. Mox ἐδωρέετο S.

^o Sic S.P.K.F. τὸν Δημ. edd.

^p δαψιλῆϊ V. δαψιλῆϊ F.

^q ἐπόμενος om. S. ubi mox Σκί-
των.

131.

^a Sic M.P.V.S. Vall. F.a.c.
πατρὶ δὲ σ. b.d. Ald.

^b Sic K.P.F. ἐν τῇ Κρ. vulgo
cum S.

^c ἔχετο F.

^d τῷ om. F.c.

^e τοὺς ἄλλους P.F.a.d.

^f ἔστι om. S.V.

^g δημοσίῃ om. S.V. Male. Olim
medici publice conducebantur.
cf. Strabo IV. p. 273=181. c.
n. Casauboni. Wess. μισθοῦνται
S.

^h Sic M.K.P.V.S.F. Paris.
δυῶν ταλάντων olim. Ἀθηναῖοι—
ἔτεϊ om. F.

στο γὰρ ὦν ταῦτο ἵστε πρώτοι μὲν Κροτωνιῆται ἱππὶ
 ἐλέγοντο ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι· δεύτεροι δὲ, Κυρηναῖοι,
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ χρόνον καὶ Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικῇ
 εἶναι Ἑλλήνων πρώτοι. Ἄ τότε δὲ ὁ Δημοκῆδης, ἐν ταῖς
 Σούσοις ἐξιστάμενος Δαρεῖον, οἶκόν τε μέγιστον εἶχε,
 καὶ ὁμοτράπεζος βασιλεῖ ἐγεγόνεε· πλὴν τε ἐπὶ τῷ
 αἰεὶ Ἑλλήνας ἀπείναι, πάντα τὰ ἄλλα οἱ παρῆν. καί
 ταῦτο μὲν, τοὺς Αἰγυπτίους ἱπποῦς, οἱ βασιλεῖα πρότερον
 ἰώντο, μέλλοντας ἀνασχολεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλ-
 ληνος ἱπποῦ ἐσώθησαν, τούτους, βασιλεῖα παραϊστά-
 μενος, ἐρύσατο· τούτο δὲ, μάντιν Ἥλεϊον Πολυκράτει
 ἐπισπόμενον, καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖς ἀνδραπόδοις,
 ἐρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον πρῆγμα Δημοκῆδης παρὰ
 βασιλεῖ.

132

Atossam
 ulcere in
 mamilla
 laborantem
 sanat.

Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα, τάδε ἄλλα συ-
 νεκε γενέσθαι. Ἀτόσση, τῇ Κύρου μὲν θυγατρὶ Δαρεῖου
 δὲ γυναικί, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ ψῦμα· μετὰ δὲ, ἐκ-
 τραγεν, ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλαστοι, ἡ
 δὲ, κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζε οὐδενί· ἐπεὶ τε
 δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκῆδεα, καὶ οἱ
 ἐπέδεξε. ὁ δὲ, φᾶς ὑγίεια ποιήσιν, ἐξορκοῖ μιν, καὶ
 μὲν οἱ ἀντυπουργήσιν ἐκείνην ταῦτο τὸ ἀν αὐτῆς δεῖν.

ⁱ ὅτι V.S. Μοχ πρώτοι om. K.
 ἱπποὶ εὐδοκίμησαν καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 Ἑλλάδα εὐφημίζοντο. S. οὐκ ἤκιστα
 Κροτωνιῆται ἱπποὶ ἐλέγοντο ἀνὰ τὴν
 Ἑ. εἶναι mediis omisiss F.

^k Sic M.K.P. τὸν αὐτ. δὲ τοῦτων
 χρ. A.B.S.V. Ald. τὸν αὐτὸν δὴ χρ.
 F. Seqq. attigit Eustath. Dionys.
 419.

132.

^a Sic F. τότε δὴ vulgo cum S.

^b τούτου τοὺς Ἑλλήνας S.

^c ἀνασκολοπιέσθαι S.V. cf. Dio.

Chrysost. LXXVII. p. 653.

^d ὅτι K.P.F.a.c.

^e Sic F.a. Vulgo ἐπισπόμενον.

^f Sic S.P.F.a.c. alii τῷ βασ.

133.

^a ἐπέδεξε S.V.F. Paris. ἐπέδειξε
 al. cum Suid. in Δημοκῆδης.

^b Sic M.K.P.F. Paris. Suid.

ἐξορκεῖ Ald. S.V. cf. IV. 154.

VI. 74.

^c Sic V.S.P.F.a. cf. 66. et

Gregor. Dial. Ion. 62. μὴν οἱ al.

δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ^d ἐς αἰσχύνῃ ἐστὶ φέροντα.

- 34 Ὡς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος ὑγίᾳ ^a ἀπέδεξε,
 ἐθαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκίδεος ἡ Ἄτοσσα,
 2 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείῳ λόγον τοιόνδε· “ Ὡ βα- 90
 “ σιλεῦ, ἔχων δύναμιν τσαύτην, κάτῃσαι, οὔτε τι ἔθνος
 3 “ προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσῃσι. ^b οἶκός δέ ἐστι
 “ ἄνδρα, καὶ νέον, καὶ χρημάτων ^c μεγάλων δεσπότην,
 “ φαίνεσθαι τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμά-
 4 “ θωσι ὅτι ὑπ’ ἀνδρὸς ἄρχονται. ἐπ’ ἀμφοτέρα δέ τοι 95
 “ ^d φέρει ταῦτα ποιεῖν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπιστέ-
 “ ωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προστεῶτα, καὶ ἵνα τρίβωνται
 5 “ πολέμῳ, μηδὲ σχολὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύσῃ τοι. νῦν
 “ γὰρ ἂν τι καὶ ἀποδέξαιο ἔργον, ἕως νέος εἰς ἡλικίην·
 “ ^e αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι ^f συναύζονται καὶ αἱ 266
 “ φρένες· γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρῆγ- 2
 6 “ ματα πάντα ἀπαμβλύνονται.” Ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ
^g διδαχῆς ἔλεγε. ὁ δ’ ^h ἀμείβεται τοῖσδε· “ Ὡ γύναι,
 7 “ πάντα ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσεις, εἰρήκας. ἐγὼ 5
 “ γὰρ βεβούλευμαι, ⁱ ζεύξας γέφυραν, ἐκ τῆσδε τῆς
 “ ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέρην ἡπειρον ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι·
 8 “ καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου ἔσται τελεύμενα.” ^k Λέγει
 ἡ Ἄτοσσα τάδε· “ Ὅρα νυν, ^l ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρῶτην

Patriæ de-
siderio per
Atossam
instigat
Darium ad
bellum
Græciæ in-
ferendum.

^d Sic M.P.K.F. Suid. ἐς om.
Ald. V.S.B. cf. I. 10. IV. 90.
Markland. Eurip. Suppl. 295.
SCHWΕΙΘΗ. Pro altera lectione
citāt Wesseling. Eurip. Hec.
1241. καὶ γὰρ αἰσχύνῃ φέρει τὸ
πρῶγμα. Plato Menex. p. 247. A.
ἡ εἰκὴ αἰσχύνῃ φέρει.

134.

^a Sic S.V.P.K.F. Paris. ἀπε-
δέξατο Ald. M.

^b Sic F. Vulgo εἰκός.

^c Sic S.V.P.K.F. δεσπότη. μεγ. al.

^d συμφέρει K. Μοχ προστεῶτα S.

^e αἰζομένῳ F. Eustath. Od. p.
1447, 28=98, 32. Adde Schol.
Od. β'. 315. Supra ἦς S. pro
εἰς. ἦς Ald.

^f συναυζάνονται Eustathius et
Schol. Hom.

^g Ex h. l. Suidas. διαδοχῆς S.V.

^h ἀμείβετο S.V.

ⁱ Sic P.S.V.A.B.F. ζεύξας—ἐκ
δὲ τῆς vulgo.

^k Sic M.S.P.K.F. Paris. λέγει
δὲ al.

^l Sic M.K.P.F. ἐπὶ Σκ. Ald. S.
V.A.B.

- 9“ ἰέναι ἕασον· οὗτοι γὰρ, ἐπεὶ σὺ βούλῃ, ἔσονται ταῖς.”
 “ σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπὶ θυμῷ
 “ γὰρ, λόγῳ πυνθανομένη, Λακαίνας τέ μοι γυνώσκει
 “ θεραπαίνας καὶ Ἀργείας καὶ ^μ Ἀττικὰς καὶ Κρη-
 10“ θίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα ^π ἐπιτηδεύτατον ἀνδρῶν πάντων
 “ ὁδεῖναι τε ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηγήσασθαι,
 11“ τοῦτον ^ρ ὅς σευ τὸν πόδα ἐξήσατο.” Ἀμείβεται Δα-
 “ ρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοῖσιν τοι δοκεῖ τῆς Ἑλλάδος
 “ ἡμῶς πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατασκόπους μοι δοκίμους
 “ Περσέων ^ρ πρῶτον ἄμεινον εἶναι, ὁμῶς τούτῳ τῷ σὺ λέ-
 “ γεις, πέμψαι εἰς αὐτούς· οἱ μαθόντες καὶ ἰδόντες
 “ ἕκαστα αὐτῶν, ἐξαγγελέουσιν ἡμῖν. καὶ ἔπειτα, ἐξ-
 “ ἐπιστάμενος, ἐπ’ αὐτοὺς τρέφομαι.” Ταῦτα εἰπὲς
 καὶ ἅμα ἔπος τε, καὶ ἔργον ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ τά-
 χιστα ἡμέρῃ ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων ἄνδρας δοκί-
 μους πεντεκαίδεκα, ἐντέλλετό σφι, ἐπομένους Δημο-
 κῆδῃ, διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος· ὅπως
 τε μὴ ^β διαδρῆσται σφεας ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάν-
 2 τως ὀπίσω ἀπάξουσι. ἐντειλάμενος δὲ τούτοις ταῦτα,
 δεύτερα καλέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα, εἰδέτο αὐτῷ, ὅπως
 ἐξηγησάμενος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι
 3 Πέρσησι, ὀπίσω ἦξει. δῶρα δὲ μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι
 ἀδελφεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ^γ ἐπιπλα λαβόντα

135

Nobiles
 Persæ xv
 cum De-
 mocide in
 Græciam
 speculato-
 res mittun-
 tur.

^μ Ἀττικὰς τε S.

^π ἐπιτηδεύτατον F.S.

^ρ δαίξει S.P.V. τι item S.

^ρ ὅς σε c.

^ρ πρῶτον μὲν S.

^τ ἐξαγγ. ἕκαστα αὐτῶν K.P.
 ἐξαγγελέουσιν αὐτῶν ἕκαστα F. ἕκασ-
 τα ἐξαγγελέουσιν αὐτῶν S.

135.

^a Sic S.V. Eustath. p. 1182
 = 1249, 2. ἅμα τ' ἔπος ἔφα (ἔφα-

το K.) καὶ ἔ. ἔ. M.P. ἅμα ἔπος τ'
 εἶπε κ. ἔ. edd. vett. ἅμα τε ἔπος τ'
 εἶπε τ' ἔργον ἐποίησε. a. καὶ ἅμα τ'
 ἔπος τ' εἶπε καὶ ἔ. ἔ. F. Lectionem
 codicis K. conjectura assequu-
 tus est Valckenærius.

^b Sic S.V.a. διαδρῆσται—ἀπά-
 ξουσι vulgo. διαδρῆσται item F.
 Mox αὐτὸν καλέσας S.

^c ἐπιλαβόντα b.d. Supra πάντα
 ἐκείνου ἐπέπλα S.

ἀγειν, φὰς ἄλλα οἱ ^d παραπλήσια ἀντιδῶσειν· πρὸς δὲ,
 ἐς τὰ ^e δῶρα ὀλκάδα οἱ ἔφη ^f συμβαλέεσθαι, πλῆσας 35
 ἀγαθῶν ^g παντοίων, τὴν ἅμα οἱ ^h πλεύσεσθαι. Δαρεῖος
 μὲν δὴ, δοκέειν ἐμοὶ, ἀπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου ἐπαγγέλ-
 5 λετό οἱ ταῦτα. Δημοκῆδης δὲ, δείσας μὴ εὐ ἐκπειρῶτο
 Δαρεῖος, οὔτι ἐπιδραμὼν ἵπαντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο· 40
 ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χώρην ἔφη ^k καταλείπειν,
 ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι· τὴν μέντοι ὀλκάδα,
^m τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν δωρεὴν τοῖσι ἀδελ-
 6 φεοῖσι, δέκεσθαι ἔφη. ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα
 ὁ Δαρεῖος, ⁿ ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ θάλασσαν. 45
 36 Καταβάντες ^a δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην, ^b καὶ Φοινίκης ἐς
 Σιδῶνα πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα
 2 δὲ ^c αὐτῇσι καὶ ^d γαυλὸν μέγαν, παντοίων ἀγαθῶν. ^e παρ-
 εσκευασμένοι δὲ πάντα, ἔπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα· προσ-
 ἰσχοντες δὲ, ^f αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ^g ἐθήεντο, καὶ 50
 ἀπεγράφοντο· ἐς ὃ, τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ ^h οὐνομαστό-

Solvunt
 Sidone:
 maritima
 Græciæ lo-
 ca inspec-
 tant et de-
 scribunt:
 in Italia
 Peræ com-
 prehensi ab
 Aristophi-

^d παραπλήσια] Sic V.P.K.F.
 παραπλήσια S. πολληπλήσια edd.
 Credo Iones dixisse πολληπλάσια,
 non πολλασπλήσια, quum antepen-
 ultima vocis hujus corripitur.
 cf. IV. 50. Omnes libri habent
 πολλασπλάσις VII. 160.

^e δῶρον ὀλκάδα Eustath. II. p.
 741, 63=638, 15.
^f συμβαλέεσθαι Paris. συμβά-
 λεσθαι F. συμβαλεῖσθαι Eustath.
 συμβαλλέεσθαι Wessel. et al.

^g πάντων P.K.F.

^h πλεύσασθαι S. Mox εὐ ἐκπει-
 ρῶτο vulg. εὐ ἐκπ. Reiskius, μὴ εὐ
 post Reizium Schweighæuserus,
 monens in F. legi μὴ εὐ (sic),
 necnon εὐ A. teste Larchero. S.
 præbet μὴ εὐεκπειρῶτο.

ⁱ Sic S.V.P.K.F. a.c. πάντων
 M. πάντως Ald. b.d.

VOL. I.

^k καταλείπειν S.V.

^l ἔχῃ F.

^m τὴν ὁ Δ. P.K.S.V.F. ἐπαγ-
 γέλλεται S.

ⁿ ἀπέστειλεν S.V. Paullo ante
 ταυτὰ Reiskius.

136.

^a δὲ οὕτω P.K.F.b. δ' οὕτω
 Wessel. S. et al.

^b καὶ ἐκ Φοιν. S. Vall.

^c Sic M.S.P.K.F. Paris. Olim
 αὐτοῖσι.

^d Sic omnes. γαυλὸν Hesych.
 Etymol. cf. VI. 17.

^e παρασκευασάμενοι S. qui mox
 προἰσχοντες.

^f Sic mss. αὐτῇ Ald.

^g θεμεῖντο S.V.

^h Sic Schæfer. οὐνομαστά edd.
 pleræque. ὀνομαστά F. ὀνομαστό-
 τата S.V.

F f

lide Tarentinorum
rege: Democedes
abit Crotonem: Persae dimissi.

137

Veniunt Persae Crotonem, et Democedemprehendunt: Crotoniatum Persis et Democedem et natum onerariam eripiunt: Democedes gener luctatoris Milonis.

τατα θεσάμενοι, ἀπίκοντο τῆς Ἰταλίας ἐς Τάραντα.
3 Ἐθαῦτα δὲ ἐκ ἰρηστώτης τῆς Δημοκίδεος, ^κ Ἀριστοφίλ-
δης τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς, τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια
παρέλυσε τῶν Μηδικῶν νεῶν· τοῦτο δὲ, αὐτοὺς τοὺς Πέρ-
4 σας ἔρξε, ὡς κατασκόπους δῆθεν εἶοντας. Ἐν ᾧ δὲ αὐτοὶ
ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκίδης ἐς τὴν Κρότωνα ἀπικνέ-
ται. ἀπιγμένου δὲ ^π ἤδη τούτου ἐς τὴν ἐσωτῶν, ὁ Ἀρι-
στοφιλίδης ἔλυσε τοὺς Πέρσας, καὶ τὰ παρέλαβε τῶν
νεῶν, ἀπέδωκέ σφι. Πλέοντες δὲ ἐνθαῦτεν οἱ Πέρσαι, καὶ
διώκοντες Δημοκίδα, ἀπικνέονται ἐς τὴν Κρότωνα· ἐν-
5 ρόντες δὲ μιν ἀγοράζοντα, ^α ἄπτοντο αὐτῶν. τῶν δὲ Κρο-
τωνιητῶν οἱ μὲν, καταρρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα,
προῖεναι ἐτοῖμοι ^β ἦσαν· οἱ δὲ ἀντάπτοντό ^γ τε, καὶ ^δ ταῖσι
σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, προῖσχομένους ἔπει-
3 τὰδε· “ Ἄνδρες Κρωτωνῆται, ὁράτε τὰ ποιεέτε· ἄνδρα
4 “ βασιλεὺς ὀρηπέτην ^α γενόμενον ἐξαιρέεσθε. ^ε καὶ κῶς
“ ταῦτα ^β βασιλεῖ Δαρείῳ ἐκχρήσει ^β περιῦβρίσθαι; κῶς
“ δὲ ὑμῖν τὰ ποιεύμενα ἔξει καλῶς, ἣν ^γ ἀπέλυσθε
“ ἡμέας; ἐπὶ τίνα δὲ ^δ τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα

^ι Sic K. ἐκ Κρηστώνης Ald. M. P.F.a.b. ἐκ Κρότωνος S.V. Vall. ἐκδηρτοσούνης conj. Schaefer.

^κ Ἀριστοφίλης d.

^λ Sic F. Paris. εἶξε S.V.K.P. ὡς δῆθεν κατασκόπους S.

^μ ἦδη om. P.

137.

^α ἄπτονται d.

^β ἔσαν] ἦσαν F.S.

^γ τε om. K.P.F.

^δ Sic M.P.K.S. τῆσι σκυτάλῃσι Ald. V.A.B. αὐτῇσι σκυτάλῃσι n. ταῖσι σκυτάλεσι F. Suidas, Σκυτάλαι: Στραγγίλα καὶ λεία ξύλα· παρὰ δὲ Ἡρόδοτον βάβδος. Idem Σκύταλον: Τὸ βύταλον. Ἐργυγέ τοι τὸ

σκύταλον ἐξηγεκάμην. Ἡρόδοτος Ἐν (καὶ duo mss.) τοῖς σκυτάλαι-
σιν ἔπαιον τοὺς Πέρσας.

^ε γινόμενον malebat Schweighaeuser.

^ε κῶς ταῦτα] καὶ κῶς ταῦτα S.V. Probant Wesseling. et Schweigh. edidit Schaefer.

^β βασιλῆϊ S.V. Vulgo βασιλεῖ.

^β Sic Ald. V.S.M.K.P.F. Paris. περιῦβρίζεσθαι al.

^γ ὑμῖν τὰ π. ε. om. S.

^κ Sic edd. vett. et mss. plerique. ἀπέλυσθε F. ἀπέλυσ d. ἀπέλυσθε Wessel.

^λ Sic M.S.V.P.K.F. Paris. Olim ταύτης.

“ πόλιν; τίνα δὲ προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι πειρησόμεθα;”
 5 ^m Ταῦτα λέγοντες, τοὺς Κροτωνιάτας οὐκ ⁿ ὦν ^o ἔπειθον
 ἀλλ’ ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκῆδεα, καὶ τὸν γαυλὸν τὸν 15
 ἅμα ^p ἤγοντο ἀπαιρεθέντες, ἀπέπλεον ὀπίσω εἰς τὴν Ἀσίην,
^q οὐδ’ ἔτι ἐζήτησαν τὸ προσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικό-
 6 μνοι ἐκμαθεῖν, ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος. Τοσόνδε μέντοι
 ἐνετείλατό σφι Δημοκῆδης ἀναγομένοισι, κελεύων εἰπεῖν 80
 Ἰ Δαρεῖω σφέας, ὅτι ἄρμостαι τὴν Μίλωνος θυγατέρα
 Δημοκῆδης γυναῖκα. τοῦ γὰρ δὴ παλαισιτέω Μίλωνος
 ἦν οὐνομα πολλὸν παρὰ ^a βασιλεῖ. ἑ κατὰ δὴ τοῦτό μοι
 δοκέει σπαῦσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα με-
 γάλα Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρεῖου ἐὼν καὶ ἐν τῇ 85
 38 ἐαυτοῦ δόκιμος. Ἀναχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρ-
 σαι, ^r ἐκπίπτουσι τῇσι νηυσὶ εἰς Ἰηπυγίην καὶ σφέας,
 δουλεύοντας ἐθαῦτα, Γίλλος ἀνὴρ ^b Ταραντῖνος φυγὰς ρυ-
 2 σάμενος, ἀπήγαγε παρὰ βασιλεῖα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ
 τούτων ἐτοῖμος ἦν δίδοναι ^c τοῦτο ὃ τι βούλοιο αὐτός. 90
 Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδὸν οἱ εἰς Τάραντα γενέσθαι, προ-
 3 απηγησάμενος τὴν συμφορὴν. ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ τὴν
 Ἑλλάδα, ἣν ^d δι’ αὐτὸν στόλος μέγας πλεῖ ἐπὶ τὴν Ἰτα-
 λίην, Κνιδίους ^e μούρους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατάγον- 95
 τας γίνεσθαι· δοκέων ἀπὸ τούτων, ἐόντων τοῖσι Ταραντί-
 4 νοισι φίλων, μάλιστα ἵδὴ τὴν κάτοδὸν οἱ ἔσσεσθαι. Δα-

Persas in
Iapygia cap-
tos redi-
mit Gillus
Tarentinus
exsul, et ad
regem re-
ducit: jus-
su regis
eum Cnidii
restituere
in patriam
frustra co-
nantur.

^m Sic M.K.P.F. Paris. Alii.
ταῦτα δὲ cum S.

ⁿ ὦν om. d.

^o ἔπειθον S.V.

^p Sic V.S.M.K.P. ἄγοντο Ald.
F.a.

^q οὐδ’ ἔτι K. οὐδέτι edd. οὐδέ τι
F.S.

^r σφέας Δαρ. P.K.S.F.

^a βασιλεῖ S.V. βασιλεῖ F. edd.
vett.

^t κατὰ δὲ F.

138.

^a Sic M.V.S.K.P.F.a.c. ἐμ-
πίπτουσι Ald. b.

^b παρὰ τίνος F.

^c Sic F.a. τοῦτο ὃ τι vulgo.

^d Sic S.P. Vall. a.c. δι’ αὐτῶν
vulgo.

^e μούρους P. μόνους S.F. et al.

^f Sic S. δὴ om. F.c. et al.

ρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλεε· πέμψας γὰρ ἄγγελον
 εἰς Κνίδον, κατὰγειν σφέας ἐκέλευε Γίλλον εἰς Τάραντα.
 5 πειθόμενοι δὲ Δαρεῖω Κνίδιοι, Ταραντίνους οὐκ ὦν ἐπέβη,
 6 βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν^β προσφέρειν. Ταῦτα μὲν νυν^β οὕτως
 ἐπρήχθη· οὗτοι δὲ πρῶτοι^ι ἐκ τῆς Ἀσίης εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀπίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιόνδε πρῆγμα κατὰ
 σκοποὶ ἐγένοντο.

139

Syloson Pu-
 lycratis fra-
 ter exsul
 Dario pri-
 vato ami-
 culum do-
 nat.

Μετὰ δὲ ταῦτα, Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρῶν,
 πολίων πασῶν πρώτην^α Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ
 2 τοιήνδε τινὰ αἰτίην. Καμβύσῳ τοῦ Κύρου στρατευομένῳ
 ἐπ' Αἴγυπτον, ἄλλοι τε συχνοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο
 Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὡς^β οἰκὸς, κατ' ἐμπορίην· οἱ δὲ,
 στρατευόμενοι· οἱ δὲ τινες, καὶ αὐτῆς τῆς χώρας θεπταί
 τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ^δ Αἰάκεος, Πολυκράτεος τε ἐὼν^{ιι}
 3 ἀδελφεός, καὶ φεύγων ἐκ Σάμου. Τοῦτον τὸν Συλοσῶντα
 κατέλαβε εὐτυχίη^ε τις τοιήδε. λαβὼν χλανίδα καὶ^ι πε-
 ριβαλόμενος^β πυρρὴν, ἠγόραζε ἐν τῇ Μέμφει· ἰδὼν δὲ αὐ-
 τὸν Δαρεῖος, δορυφόρος τε ἐὼν Καμβύσῳ καὶ λόγου αὐ-
 4 δένος καὶ μεγάλου, ^βἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν
 5 προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν, ὁρέων τὸν Δαρεῖον με-
 γάλως ἐπιθυμούντα τῆς χλανίδος, θεῇ τύχῃ χρεώμετος,
 λέγει· “ Ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος· δι-^α

^β προσφέρειν b. Ald.

^ι οὕτως ἐστάθη S.V.

^ι Sic K.P.F. εἰς τὴν Ἑ. ἐκ τῆς Ἀ. edd. ἐκ τῆς Ἀσίης om. S.

139.

^α Ἑλληνίδα S. Ald.

^β Sic F. Paris. Vulgo εἰκὸς cum S.

^ε Sic S. Vall. οἱ δὲ vulgo om. et a correctore profecta censet Valckenaerius, qui conjicit κατ' ἐμπορίην, στρατευομένους, vel κατ'

ἐμπορίην στρατευομένοι. Eidem tamen Valckenaerio στρατευομένοι videtur e superioribus male re-
 petitum.

^δ Sic M.S.K.P.V. Vall. Αἰα-
 κέος F. Ἀτακέος d. Ἀναμίης b. Αἰ-
 ακαῖος Ald. cf. II. 182.

^ε Sic S.K.P.V.F. Paris. τοιήδε
 τις vulgo cf. Suidas in Χλαμῖς.

^ι περιβαλλόμενος S. Ald.

^β πυρρὴν S.d.

^ι ἐπιθυμέου M.

“δωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ ὁ οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως τοι.”

^k Αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος, παραλαμβάνει τὸ εἶμα.

40 ^a Ὁ μὲν δὴ Συλοσῶν ἡπίστατό ^b οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι δι’
^c εὐνήθην. ὥς δὲ τοῦ χρόνου προβαίνοντος Καμβύσης τε
 ἀπέθανε, καὶ τῷ Μάγῳ ἐπανεστῆσαν οἱ ἑπτὰ, καὶ ἐκ ²⁵
 τῶν ἑπτὰ Δαρεῖος τὴν βασιληίην ἔσχε· πυθάνεται ὁ Συ-
 λοςῶν, ὥς ἡ βασιληίη περιελήλυθοι ^d ἐς τοῦτον τὸν ἄνδρα,
 3 τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ δεηθέντι τὸ εἶμα. ἀνα-
 βας δὲ ἐς τὰ Σοῦσα, ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα ^e τῶν βασιλέος 30
 4 οἰκίων, καὶ ἔφη Δαρείου εὐεργέτης εἶναι. ἡ ἀγγέλλει
 ταῦτα ἀκούσας ὁ πύλῳρος τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ, θαυμάσας
 5 λέγει ^f πρὸς αὐτόν· “Καὶ τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, 270
 “ ^g ὧ ἐγὼ προαιδεύμαι, νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων;
 “ ἀναβέβηκε ^h δ’ ἢ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ’ ἡμέας αὐτῶν. 35
 6 “ ἔχω δὲ ^k χρέος εἰπεῖν οὐδὲν ἄνδρὸς Ἑλλήνος. ὅμως δὲ
 “ αὐτὸν παράγεται ἔσω, ἵνα εἰδῶ τί θέλων λέγει ταῦτα.”
 7 ⁱ Παρῆγε ὁ πύλῳρος τὸν Συλοσῶντα· στάντα δὲ ἐς μέσον
^m εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς τε εἶη, καὶ τί ποιήσας, εὐεργέ- 40
 8 τῆς φησὶ εἶναι βασιλέος. εἶπε ὧν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ
 περὶ τὴν χλανίδα γενόμενα, καὶ ὥς αὐτὸς εἶη κείνος ὁ

Impetrat a
Dario rege,
ut ipsi vin-
dicetur im-
perium Sa-
mi.

ⁱ τοῦτο S.

^k αἰνέσας δὲ S.V.

140.

^a ὁ μὲν ὧν edd. vett.

^b τοῦτό οἱ F.f.

^c Sic S.V. et forte Paris. εὐη-
θεῖν F. al.

^d ὥς τοῦτον M.K.P.F.f. περιελ-
θεῖν ὥς vel πρὸς τινα non dici
monet Valckenærius, conferens
nott. ad I. 120. II. 135. Mox ἐν
Αἰγύπτῳ ἔδωκε S.

^e τῶν τοῦ βασιλῆος f. τῶν βασι-
λέως F. τῶν βασιλῆος S. vulg.

^f Sic M.S.P.K.V.F.f. ἀναγγέλ-
λει b.d. Ald. Mox ὁ πύλῳρος ἀκού-

σας S.

^g Sic S.V.P.K.F. πρὸς ἐμὲν
A.d.M. Wessel. Hoc e scholio
natum videtur Schweighæusero,
conferenti II. 162. III. 52.

^h Sic S.V.P.K.F. Paris. ἐν
Ald. M. προσδεύμαι K. pro προαιδ.
cf. Wesseling. ad I. 61.

ⁱ Sic M.K.P. δὲ τις S.V. Ald.
a.c.d. δὴ τις F.b.

^k χρέος εἰπεῖν M.P.K.F. χ. ὥς
εἰπεῖν Ald. V.A.B.f. χρέος οὐδὲν ὥς
εἰπεῖν S.

^l παράγαγε Paris. apud Wessel.

^m Sic P. εἰρώτευν K.V.S.f. ἡρώ-
τευν Ald. M.F. ἐς ante μέσον om.

9 δούς. ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Δαρεῖος· “ὦ γενναῖαται
 “ ἀνδρῶν, οὐ κείνος εἶ, ὃς ἐμοὶ ὀυδεμίαν ἔχοντί κεν δῖα
 “ μιν ἔδωκας, εἰ καὶ σμικρά; ἀλλ’ ὥν ἴση γε ὅῃ χάρις
 10 “ ὁμοίως ὥς εἰ νῦν καθέν τι μέγα λάβοιμι. ἀνθ’ ὧν τι
 “ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄπλετον δίδωμι, ὥς μὴ κοτέτε
 “ ἡ μεταμελήσει Δαρεῖον τὸν Ἰστασπεος εὖ ποιήσαντι.”
 11 Λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Συλοσῶν· “Ἐμοὶ μῆτε χρυσὸν, ἢ
 “ βασιλεῦ, μῆτε ἄργυρον δίδου, ἀλλ’ ἀνασωσάμενός μου·
 “ ἴδως τὴν πατρίδα Σάμον· τὴν νῦν, ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ
 “ Πολυκράτεος ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀροίτew, ἔχει δούλης
 “ ἡμέτερος· ταύτην μοι δὸς ἄντω τε φόνου καὶ ἑξαπτά-
 “ ποδίσιος.” Ταῦτα ἀκούσας Δαρεῖος, ἀπέστελλε στρα-
 12 τὴν τε καὶ στρατηγὸν Ὀτάνεα, ἂνδρῶν τῶν ἐπτα γυ-
 μνον· ἐντειλάμενος, ὅσων ἰδεθή· ὁ Συλοσῶν, ταῦτά αὖ
 2 ποιεῖν ἐπιτελέα. καταβὰς δὲ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὀτά-
 νης, ἔστειλε τὴν στρατιήν.

I 41

Negotium
hoc Otani
datum.

I 42

Procurator
Polycratius
Mæandrius
post ejus
interitum
liberaturus
patriam,
deterretur
civium ini-
quitate.

Τῆς δὲ Σάμου ἡ Μαιανδρίου ὁ Μαιανδρίου εἶχε τὸ κρά-
 τος, ἡ ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν· ὥ
 τῷ δικαιολογῶν ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι, οὐκ ἐξεγένητο.
 2 Ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλη ὁ Πολυκράτεος θάνατος, ἐποίησε
 τοιαύδε. πρῶτα μὲν, Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸν ἰδρύσατο,
 καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὐρίσας· ταῦτο, τὸ νῦν ἐν τῷ ἄπρo-

S. Mox vulgo βασιλῆος. Tum
ἐκεῖνος S. et deinde ὁ Δαρεῖος.

ἡ οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.f.S. ἐμοὶ
om. Ald.

ἡ χάρις ἢ νῦν S. cett. omissis.

ἢ ἄπλετον om. f.

ἢ Sic a.c. καταμελήσει F. μετα-
μελήσει edd. μεταμελήσει f. μετα-
μέλη σοι d.

ἢ ἴδως om. S.V.f. et omitti abs-
que injuria posse docent Wes-
seling. et Schweighæuser. Mox
S.V. om. τοῦ ante ἐμοῦ.

ἡ ταύτην—ἐξαπτάποδίσιος om. S.
141.

ἢ Sic P.S.V. ἀπέστελε F. ἀπέ-
τειλε al.

ἢ ἄνδρα Steph. marg.

142.

ἢ Μαίανδρος F. Ald. cf. 123.
Mox ὁ om. a.S.

ἢ Sic V.S.c. cf. IV. 147. ἐπι-
τροπαίην Ald. F.a.b. ἐπιτροπαίην
M.P.

ἢ τοῦτο om. S.

ἢ κραστέει F.S.

- 3 αοστήϊά ἐστί. μετὰ δὲ, ὥς ^οοἱ ἐπεποίητο, ἐκκλησίην συν-
 αγείρας πάντων τῶν ἀστών, ^εἔλεξε τάδε· 5 “ Ἐμοὶ, ὥς
 “ ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυ-
 “ κράτεος ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρ-
 “ χειν· ^βἐγὼ δὲ, τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ 10
 4 “ δύναμιν οὐ ποιήσω. οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης ἤρρεσκε
 “ δεσπόζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἑαυτῷ, οὔτε ἄλλος ὅστις τοι-
 “ αὔτα ποιεῖ. Πολυκράτης μὲν νῦν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν
 “ ἑαυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν ἀρχὴν τιθεῖς, ἰσονομῖν 15
 5 “ ὑμῖν προαγορεύω. Τοσάδε μέντοι δικαίῳ γέρεα ἔμε-
 “ ωυτῷ ^κγενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημά- 271
 “ των ^ιἐξαίρετα ἐξ τάλαντά μοι γενέσθαι· ^μἱρωσύνην
 “ δὲ πρὸς τούτοις αἰρεῦμαι αὐτῷ τ’ ἐμοὶ, καὶ τοῖσι ἀπ’
 “ ἐμεῦ αἰεὶ γινομένοις, τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου· τᾶαυ- 80
 “ τός τε ἱρὸν ἰδρυσάμην, καὶ τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτί-
 6 “ θημι.” Ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι Σαμίοις ^πἐπαγγέλ-
 λετο· ^οτῶν δὲ τις ἐξανάστας εἶπε· “ Ἀλλ’ οὐδ’ ἄξιος
 “ ^ρεἶ σύ γε ἡμέων ἄρχειν, γεγονώς τε ^ακακὸς καὶ ἐὼν 85
 “ ὀλεθρὸς· ἀλλὰ μάλλον ὅκως ^ιλόγον δώσεις τῶν με-
 143 “ τεχείρισας χρημάτων.” Ταῦτα εἶπε, ἐὼν ἐν τοῖσι
 ἀστοῖσι δόκιμος, τῷ ὄνομα ἦν ^αΤελέσαρχος. Μαιάν-
 θριος δὲ νόῳ λαβὼν ὥς εἰ μετήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις

Conjicit ad-
 versarios in
 vincula :
 ipso in mor-
 bum im-

^ο οἱ om. F.

^ε ἔλεγε S.V.

^β ὁμοίως ἴστε Ald.

^β ἐγὼ τ’ αὐτῷ S.V.

^ι ἤρρεσε F. Mox ἕξ S. pro
 ὅστις. Dedi paulo post μοῖραν ex
 S. pro μοῖρην.

^κ γεγενῆσθαι Ald. b.d.

^ι ἐξαίρετα om. S.

^μ Sic Reiz. e monitu Valcke-
 nærii, et Wesseling. cf. IV. 161.
 ἱερwsύνην edd. ἱερwsύνην F.S.V.
 Dein τε S.V. pro δέ. Tum ἐμοί

τε αὐτῷ S. qui infra τε omi. post
 αὐτὸς, ubi καὶ αὐτὸς τὴν ι.

^π ἐπαγγέλλετο P. ἐπηγγέλλετο V.
 S. ἐπαγγέλλετο vulg. ἐπῆγγέλλετο F.

^ο Sic V.S.F. Paris. τῷ δὲ al.

^ρ εἰς σύ γε Schæfer.

^α κακῶς F.

^ι Citat Eustath. Od. α’. p.

1429, 26=72, 31.

143.

^α Sic M.S.K.P.F.a.c. Τελεσέ-
 αρχος d. Ald.

Μαιάνδριος ἐκπλέει ἐκ τῆς Σάμου· τοὺς δὲ ἐπικούρους
 πάντας ὀπλίσας ὁ Χαρίλεως, καὶ ἀναποτάσας τὰς πύ-
 λας, ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας, οὔτε προσδικομένους ταῦτα
 οὐδὲν, δοκέοντάς τε δὴ πάντα συμβεβάναι. ἐμπροσθέν
 δὲ οἱ ἐπικούροι, τῶν Περσίων τοὺς ^κδιφροφορευμένους π
 5 καὶ λόγου πλείστου ἔοντας ἔκτεινον. καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα
 ἐποίουν, ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἡ Περσικὴ ἐπεβοήθει· ^ιπιε-
 ζόμενοι δὲ οἱ ἐπικούροι, ὀπίσω κατειλήθησαν ἐς τὴν ἀκρό-
 πολιν. Ὅτάνης δὲ ὁ στρατηγός, ἰδὼν μάθος μέγα Πάρ-
 147 σης πεπονθότας, ἐντολὰς τε, τὰς ^αΔαρειῶς οἱ ἀποστύ-
 λων ἐνετέλλετο, μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίαν, μήτε αἰ-
 δραποδίζεισθαι, ἀπαθία τε κακῶν ἀποδοῦναι τῇ ᾗσιν
 Συλοσῶντι· τούτων μὲν τῶν ἐντολῶν μεμνημένος ἐπειτα-
 θάνετο· ὁ δὲ παρήγγειλε τῇ στρατιῇ, πάντα τὸν ἂν λά-
 2 βωσι, καὶ ἄνδρα καὶ παῖδα, ὁμοίως ^βκτείνειν. ἐθαῦτα
 τῆς στρατιῆς οἱ μὲν τὴν ἀκρόπολιν ἐπολιόρχεον, οἱ δὲ
 ἔκτεινον πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον, ὁμοίως ἢ τε ἱρῶ
 καὶ ἔξω ἱροῦ. Μαιάνδριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου,
 ἐκπλέει ἐς Λακεδαίμονα· ἀπικόμενος δ' ἐς αὐτὴν, καὶ
 3 ^αἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιαῦτα. ὅπως
 ποτήρια ἀργύρεά τε καὶ χρύσεια προεῖτο, οἱ μὲν θεράπων-
 τες αὐτοῦ ἐξέσμων αὐτά· ^βὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον ταῦτον τῷ
 Κλεομένει τῷ Ἀναξανδρίδῳ ἐν λόγοισι ἔων, βασιλεύοντι
 3 Σπάρτης, προῆγέ μιν ἐς τὰ ^οοἰκία. ὅπως δὲ ^δἴδοιτο

147
 Otanes om-
 dem Sami-
 orum impe-
 rat, et ar-
 cem obsidet.

148
 Meandri-
 um Spar-
 tam pro-
 fugum,
 Cleomenis
 regis con-
 silio, metu-
 entis ab eo
 civium cor-
 ruptelam,
 Ephori ex-
 igunt.

^κ διφροφορευμένους Suidas h. l.
 spectans in Διφροφόρος.

^ι Sic M.K.P.S. πιεζόμενοι F. a.
 alii.

147.

^α Sic A.B.V.S. Ald. οἱ om.
 M.K.P.F. Weas. Mox τούτων S.
 male.

^β κτείνειν Ald. κτείνειν S.F.d.
 et plerique alii.

148.

^α ἀνενεικάμενος S.V. Mox ταῦτα
 S. pro τοιαῦτα.

^β ὁ δ' ἀνὰ f. Mox τούτων τὸν
 χρόνον Κλεομ. S.

^γ Sic P.K.S.V.F. Paris. αἰκία
 vulgo.

^δ ἴδοιτο ex h.l. Lexic. Seguiet.
 p. 100, 18. Tum ὁ Κλεομ. S.

- Κλεομένης τὰ ποτήρια, ^α ἀπεθώμαζε τε καὶ ἐξεπλήσσετο· 273
^ε ὁ δὲ ἂν ἐκέλευε ^β αὐτὸν ἀποφέρεισθαι αὐτῶν ^γ ὅσα βού-
 4 λουτο. ταῦτο καὶ δῖς καὶ τρεῖς εἵπαντος Μαιανδρίου, ὁ
 Κλεομένης δικαιοτάτος ἀνδρῶν γίνεται· ^δ ὃς λαβεῖν μὲν 65
 διδόμενα οὐκ ἐδικαίει· μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι ^ε διδοὺς τῶν
 ἀστῶν εὐρήσεται τιμωρίην, βας ἐπὶ τοὺς ἐφόρους, ἄμεινον
 εἶναι ἔφη τῇ Σπάρτῃ, τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσ-
 θαι ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπέσῃ ¹ ἢ αὐτὸν, ἢ
 5 ἄλλον τινὰ Σπαρτιητέων, κακὸν γενέσθαι. οἱ δ' ὑπακού- 70
 49 σαντες, ^α ἐξεκέρυξαν Μαιάνδριον. ^β Τὴν δὲ Σάμον σαγη-
 νεύσαντες οἱ Πέρσαι, παρέδσαν Συλοσῶντι, ἐρῆμον εὐ-
 σαν ἀνδρῶν. ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ καὶ ^β συγκατοίκισε αὐ-
 τὴν ὁ στρατηγὸς Ὀτάνης, ἔκ τε ὄψιος ὀνείρου, καὶ νού-
 σου ἢ μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα. 75
 50 Ἐπὶ δὲ Σάμον ^α στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένου,
 2 Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν, ^β κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι. ἐν
 ὅσῳ γὰρ ὁ τε Μάγος ἦρχε, καὶ οἱ ἐπτὰ ἐπανεστήσαν, ἐν
 ταύτῃ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην
^α παρεσκευάδατο· καὶ κως ταῦτα ποιῶντες ἐλάνθανον. 80
 3 Ἐπεὶ τε δὲ ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε

Samus tra-
 ditur Sylo-
 sonti, cul-
 toribus ex-
 274
 inanita, sed
 post ab O-
 tane fre-
 quentata.

Babylonii
 rebus ad
 obseidionem
 tolerandam
 paratis de-
 ficiunt, et
 mulierum
 turbam
 strangu-
 lant.

^α ἀπεθώμαζε A.B.V. ἐπεθώμαζε
 M.P.K. ἐπεθώμαζε F. ἀπεθώμαζε
 S.

^ε ὁ δὲ P.K.F.b.d. Tum ἀνε-
 κέλευε F.f. ὁ δὲ ὦν hic et supra
 Abreschius.

^β Sic P.K.S.V.F.a. αὐτῶν om.
 f. αὐτέαν ἀπ. αὐτὸν vulg.

^γ ὅσα f.

^δ καὶ λ. S.V.

^ε διαδιδῶι S. quem διαδιδούς vo-
 luisse opinatur Wesselingius.

¹ ἢ om. P.F.

^α ἐξώθησαν Eton. ἀπέπεμπον S.
 qui om. Μαιάνδριον.

149.

^α οἱ δὲ Πέρσαι παρέδσαν Συλό-
 sonti Σάμον S. absque σαγηνεύ-
 σαντες.

^β συγκατοίκισε S. Mox νόσου S.

150.

^α τοῦ ναυτικοῦ στ. S.

^β κάρτα om. S.V. Mox τῇ om.
 S. ante πολιορκίην.

^γ Sic F.a. probante Schweigh-
 æusero, et conferente V. 34.
 VIII. 218. παρεσκευάζοντο P.S.V.
 Schæfer. παρεσκευάσαντο Ald. et
 al.

τὰς ^dμητέρας ἐξελόντες, γυναῖκα ἕκαστος ^eμίαν προσ-
αιρέτο, τὴν ἐβούλετο, ἐκ τῶν ἑωυτοῦ ^fοἰκίαν τὰς ἄ-
λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες, ἀπέπνιξαν τὴν δὲ μίαν
ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέτο. ἀπέπνιξαν δὲ αὐτὰς, ὥς

151

Obsessi a
Dario, eum
irrident.

μή σφεων τὸν σῖτον ^bἀναισιμώσωσι. Πυθόμενος δὲ ταῦτα
ὁ Δαρεῖος, καὶ συλλέξας ^aἅπαντα τὴν ἑωυτοῦ δύναμιν,
ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς. ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα,
ἐπολιόρκει φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίης. ἀναβαί-
νοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος οἱ Βαβυ-
λώνιοι, καταρχέοντο, καὶ κατέσκηπτον Δαρεῖον καὶ τὴν
στρατιὴν αὐτοῦ. καὶ τις αὐτῶν εἶπε ταῦτο τὸ ἔπος· “Τί
“κάτησθε ^bἐνθαῦτα, ὦ Πέρσαι, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλάσ-
“σεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι.”

152

Nihil Da-
rius efficit
per unde-
viginti
menses.

Ταῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ^cἐλπίζων ἂν
ἡμίονον τεκεῖν. Ἐπτα δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθό-
τες ἤδη, ὁ Δαρεῖός τε ^aἥσχαλλε, καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα,
οὐ δυνατὴ εἶσα ^bἐλεῖν τοὺς Βαβυλωνίους· καὶ τοι πάντα
σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκεε ἐς αὐτούς·
Δαρεῖος. ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύνατο ἐλεῖν σφέας, ἄλλοισί τι
σοφίσμασι πειρησάμενος, καὶ δὴ καὶ τῷ Κύρος ἐλί-
σφεας, καὶ τούτῳ ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ^cἦσαν ἐν
φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι, οὐδέ σφεας οἷός τε ἦν ἐλεῖν.

153

Ἐνθαῦτα, εἰκοστῷ μηνί, Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύζου ^aταύ-

^d γυναῖκας a.

^eμίαν S.F. et sic infra. προσεξ-
ερέετο S.

^fSic M.V.S.K.P.F. Paris. τὴν
ἀν δ. vulgo. Et sic Hermannus
de part. ἀν I. 7.

^aSic P.K.V.S.F. Paris. Olim
οἰκίαν.

^bἀναισιμῶσι Suidas, et Eustath.
Od. θ'. p. 1595, 10=306. extr.

151.

^aπᾶσαν F.a.

^bἢ Πέρσαι ἐνθαῦτα S.P.K.

^cSic M.S.V.P.K.F.a. ἀν om.
Ald. c.f. Supra τις τῶν S.

152.

^aSic P.V.S. ἥσχαλε F. et al.

^bλαβεῖν P.

^cἔσαν] ἦσαν F.b.d.S. ἡσφαλισ-
μένοι δεινῶς ἦσαν b. ἡσφ. ἦσαν d. d.

153.

^aSic Ald. V.S.A.B. τοῦ & M.
τοῦ vel ταύτου om. K.P.F.b. Mox
ταύτου τοῦ Μεγαβύζου S.

του, ὃς τῶν ἐπτά ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν Μάγον κατελόν-
των, τούτῳ Μεγαβύζου παιδὶ Ζωπύρῳ ἐγένετο τέρας τόδε·
¹ τῶν οἱ σιτοφόρων ^b ἡμίονων μία ἔτεκε. ὥς δέ οἱ ἐξαγ- ¹⁰
γέλθη, καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ βρέ-
φος, ἀπείπας τοῖσι ^c δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονὸς,
³ ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα, ὃς
κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὰν περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὸ τεῖ-
χος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν ^d φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε ¹⁵
^e ἀλώσιμος εἶναι ἤδη ἡ Βαβυλῶν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκεῖνόν τε
⁴ εἰπεῖν, καὶ ἑωυτῷ τεκεῖν τὴν ἡμίονον. Ὡς δέ οἱ ἐδόκεε ²⁰
μόρσιμον ^a εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλίσκεσθαι, προσελθὼν
^b Δαρεῖω ἀπεπυνθάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα ποιεῖται
² τὴν Βαβυλῶνα εἰλεῖν. πυθόμενος δὲ ὡς πολλοῦ τιμᾶτο, ²⁰
ἄλλο ^e ἐβουλεύετο, ὅπως αὐτὸς τε ἔσται ὁ ἐλὼν αὐτὴν,
καὶ ἑωυτοῦ τὸ ἔργον ^d ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν τοῖσι Πέρσῃσι
³ αἱ ^e ἀγαθοεργαίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάλτερος τιμᾶνται. Ἄλλω
^f μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ ^g δυνατὸς εἶναί μιν ^h ὑποχει- ²⁵
ρίην ποιῆσαι, εἰ δ' ἑωυτὸν λαβησάμενος αὐτομολήσειε ἐς
⁴ αὐτούς. Ἐθαῦτα ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος, ἑωυτὸν ἰλω-
βάται λῶβην ἀνέκκεστον· ἀποταμὼν γὰρ ἑωυτοῦ τὴν ῥῖνα
καὶ τὰ ὦτα, καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείρας, καὶ μασ-
⁵ τιγώσας, ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. Δαρεῖος δὲ κάρτα βα- ³⁰ Exponit

Menee vi-
cesimo pro-
digium Zo-
pyro fac-
tum par-
tu mule.

275

Zopyrus
doli causa
transiturus
ad Babylo-
nios, cor-
pus mutil-
lat et de-
format.

^b ἡμίονων μία] Sic V.P.K.B. ἡμ. μία F.S. ἡμ. ἡ μία Ald. M.

^c Sic S.V. Vall. forte a.c. ἰδοῖσι F.d. edd. vett.

^d φήμην S. ut I. 43.

^e εἶναι ἀλώσ. S.P.K.F. Vulgo ἀλώσιμος εἶναι. Tum ἤδη addidi ex S.

154.

^a ἤδη εἶναι τὴν βαβυλῶνα S.

^b Δαρεῖον S.V. Δαρείου P.K.F. a.c.b.

^c βουλεύεται V.S. qui mox cum

P. om. τε post αὐτῆς.

^d εἶη c. Mox τοῖσι om. S.

^e Sic S.V. cf. infra 160. et I.

67. ἀγαθοεργαίαι vulgo.

^f Sic S.V. μὲν γὰρ οὐκ Ald. μὲν οὐκ M.P.K.F.

^g Sic M.K.P.F.a.c.S.V. δυνα- τὸν olim cum d. qui om. εἶναί μιν.

^h Sic S.V.a.c. αὐτοχειρίῃ F.d. Ald. αὐτοχειρίῃ M. ποιῆσαι om. S.

ⁱ Citat Nonnus in Gregor. Stelit. II. p. 161. Mox τὴν ῥῖνα ἑωυτοῦ S.

Dario mon-
dum rei
gerendae.

- ρέως ἤνεικε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμάτατον λελωβημένον ἔα
τε τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἰρέτό με,
ὅστις εἷη ὁ λαμβητάμενος, καὶ ὅ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ εἶπε
2“ Οὐκ ἔστι οὗτος ἄνθρωπος ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις τῶν
“ αὐτῇ ἐμὲ δὴ ὥδε διαθεῖναι. οὔτε τις ἀλλοτρίων, ἢ
“ βασιλεῦ, τάδε ἐργασται, ἀλλ’ αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωυτοῦ
“ δεινὸν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσης καταγαλῶ.
3“ Ὁ δ’ ἀμείβετο. “ Ὡς σχετιώτατε ἀνδρῶν, ἔργῳ τῷ αἰ-
“ χίστῳ ὄνομα τὸ κάλλιστον ἔθεν, φᾶς διὰ τοὺς πῆ-
“ λιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι. τί δ’, ἢ
“ μάταιε, λελωβημένου σέ, θάσσον οἱ παλέμιοι παρα-
“ στήσονται; ἢ κῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σιω-
4“ τὸν διαφθείρας;” Ὁ δὲ εἶπε. “ Εἰ μὲν τοι ὑπερετίθη-
“ τὰ ἐμῶν ποιήσῃ, οὐκ ἂν ἔμε περιεῖδες. νῦν δ’ ἐπ’
“ ἐμεωυτοῦ βαλόμενος, ἔπραξα. ἦδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν
5“ δεήσῃ, αἰρέομεν βαβυλῶνα. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἔχῃ,
“ αὐτομολήσω εἰς τὸ τεῖχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτούς, ὡς
“ ὑπὸ σεῦ τάδε ὀπέποιθα καὶ δοκέω, πείσας σφείας
6“ ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δὲ, ἀπ’
“ ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ εἰέλθω εἰς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ταύτης εἰς

155.

^a Sic S.V. ἤνεγκεν F.b.d. et vulgo. Mox τὸν δοκιμάτατον S.

^b καὶ ἐκ τε S.V.

^c πηδήσας S.V. cum Eustath. Hom. pag. 288, 15=218, 11. Mox post ἀνέβωσε F. om. τε. ἀνέβωσέ τι S.

^d ἄνθρωπος S.V. Eustath. Od. ζ’. p. 1559, 35=258, 28. ἄνθρωπος Ald. F. qui ἄνθρωπος I. 162. II. 51. Mox δὲ om. S.

^e διαφθεῖναι S. qui mox cum vulg. consentit.

^f οὐδὲ d. Vid. Hermannii Annot. ad Euripid. Med. Elmslei.

p. 493. ed. Oxon.

^g ἐργασται K.P.F. cf. 46. τάδε ἐργασται βασιλεῦ S.

^h Sic Ald. V.S. Paris. πωλορκευμένους M.K.P.F.

ⁱ Sic Ald. V.S.a. τί δ’ M.K.F. Wessel.

^k Sic S.V. πῶς F. et vulgo.

^l Sic vulgo cum Suida. ἐξέμωσας V.S.

^m μοι περ. S.

ⁿ Sic F. βαλλόμενος vulgo cum S. qui ἐπραξα.

^o Sic S.V.a.c. ἔπαθεν vulgo. Mox εἰσελθῶ S.

- “ δεκάτην ἡμέρην, τῆς ^ρσεωυτοῦ στρατιῆς, ^ιτῆς οὐδεμίας
 “ ἔσται ὥρῃ ^ιἀπολλυμένης, ^ιταύτης χιλίους τάξον κατὰ
 “ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας πύλας· μετὰ δὲ αὐτίς, ⁵⁵
 “ ἀπὸ τῆς δεκάτης εἰς ἐβδόμην, ἄλλους μοι τάξον δισχιλί-
 “ οὺς κατὰ τὰς ^ιΝινίων καλεομένας πύλας· ἀπὸ δὲ τῆς
 “ ἐβδόμης ^ιδιαλείπειν εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλ-
 “ λους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς ^ιΧαλδαίων καλεο- ⁶⁰
 “ μένας πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ ²⁷⁷
 “ πρότεροι μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὔτοι, πλὴν ἐγ-
 “ χειριδίων· τοῦτο δὲ εἶαν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν
 “ ἡμέρην, ἰθὺς τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέριξ
 “ προσβάλλειν πρὸς τὸ τείχος, Πέρσας δὲ μοι τάξον ⁶⁵
 “ κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας ^ιπύλας καὶ Κισ-
 “ σίας. ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀπο-
 “ δεξαμένου, τά τε ἄλλα ^ιἐπιτρέφονται ἐμοὶ Βαβυ-
 “ λώνιοι, καὶ δὴ καὶ τῶν πυλείων τὰς βαλανάγρας. ⁷⁰
 “ τὸ δ’ ἐνθεῦτεν, ἐμοὶ τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει ^ιτὰ δεῖ
 “ ποιεῖν.”
- 6 Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἥϊε ^ιἐπὶ τὰς πύλας· ἐπιστρεφό-
 μενος, ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος. ^ιὀρέοντες δὲ ἀπὸ τῶν
 πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω

Transfugi-
um Zopyri
ad Babylo-
nios.

^ρ σεωυτοῦ S.V.

^ι τῆς οὐδεμίας Ald. τῆς μηδεμίας S.
 V. τῆς οὐδεμίας F. ὥρῃ ἔσται S.

^ι ἀπολλυμένης C.

^ι Sic V.S.M.P.F. Paris. ταύτη
 vulgo.

^ι Σεμιράμιδος F. pr.

^ι Νινίας Suidæ edd. in Νῖνος,
 nam a mss. hæc glossa exulat.

In F. χιλίους pro δισχιλίους.

^ι Sic S.V.c. διαλείπων vulgo.

^ι Sic S.V.P.K. Vall. F. Pa-
 ris. Olim Χαλκιδέων. Mox πύλας
 olim. F. πύλας καλεομένας S.

^ι Sic F.a.c. et vulg. καὶ Κισ-

σίας πύλας S.V.K.b.d. πύλας om.

P. Supra τε post κατὰ om. S.

^ι ἐπιτρέφονται S.V. Mox πυ-
 λῶν S.

^ι Receptit Schweigh. ex Wes-
 selingii et Valckenærii emenda-
 tione. Vulgo τὰδε. Solus a. a-
 pud Larcherum ταῦτα.

156.

^ι πρὸς τὰς S.V.

^ι Sic S.V.F. Paris. ὀρέοντες
 olim.

Dario mon-
dum rei
gerendæ.

- ρέως ^a ἤνεικε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον ^b ἔκ
τε τοῦ θρόνου ^c ἀναπηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἵρετό μν,
ὅστις εἴη ὁ λωβησάμενος, καὶ ὅ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ εἶπε
2 " Οὐκ ἔστι οὗτος ^d ὡγὴρ ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις πρ-
" αὐτῇ ἐμὲ δὴ ὡδὲ ^e διαθεῖναι· οὔτε τις ἀλλοτρίων, ἢ
" βασιλεῦ, τάδε ^f ἐργασται, ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωπύ·
" δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσης καταγεῶν.
3 " Ὁ δ' ἀμείβετο· " Ὡ σχετλιώτατε ἀνδρῶν, ἐργῶ τῷ αἰ-
" χίστῳ οὐνομα τὸ κάλλιστον ἔθου, φὰς διὰ τοὺς ^g π-
" λιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι· τί δ', ἢ
" μάταιε, λελωβημένου σεῦ, θάσσον οἱ παλέμιοι παρα-
" στήσονται; ^h κῶς οὐκ ⁱ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σεω-
4 " τὸν διαφθείρας;" Ὁ δὲ εἶπε· " Εἰ μὲν τοι ὑπερετίθη-
" τὰ ἐμελλον ποιήσιν, οὐκ ἂν ^m με περιεῖδες· νῦν δ' ἐπ'
" ἐμεωυτοῦ ⁿ βαλόμενος, ἔπραξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν
5 " δέησι, αἰρέομεν Βαβυλῶνα. Ἐγὼ μὲν γὰρ, ὡς ἔχω,
" αὐτομολήσω ἐς τὸ τείχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς, ὡς
" ὑπὸ σεῦ τάδε ^o πέποιθα· καὶ δοκέω, πείσας σφίεας!
6 " ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δὲ, ἀπ'
" ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ εἰέλθω ἐς τὸ τείχος, ἀπὸ ταύτης ἐς

155.

^a Sic S.V. ἤνεγκεν F.b.d. et vulgo. Mox τὸν δοκιμώτατον S.

^b καὶ ἔκ τε S.V.

^c πηδήσας S.V. cum Eustath. Hom. pag. 288, 15=218, 11. Mox post ἀνέβωσε F. om. τε. ἀνέβωσε τι S.

^d ὡγὴρ S.V. Eustath. Od. ζ'. p. 1559, 35=258, 28. ὡγὴρ Ald. F. qui ὡγὴρ I. 162. II. 51. Mox δὴ om. S.

^e διαφθεῖναι S. qui mox cum vulg. consentit.

^f ὡδὲ d. Vid. Hermannii Annot. ad Euripid. Med. Elmslei.

p. 493. ed. Oxon.

^g εἵρεσθαι K.P.F. cf. 46. τάδε εἵρεσθαι βασιλεῦ S.

^h Sic Ald. V.S. Paris. πλοη-κευμένους M.K.P.F.

ⁱ Sic Ald. V.S.a. τὶ δ' M.K.F. Wessel.

^k Sic S.V. πῶς F. et vulgo.

^l Sic vulgo cum Suida. ἐξέμ-βλωσας V.S.

^m μοι περ. S.

ⁿ Sic F. βαλλόμενος vulgo cum S. qui ἔπραξα.

^o Sic S.V.a.c. ἔκαθον vulgo. Mox εἰσέλθω S.

- “ δεκάτην ἡμέρην, τῆς ^ρσεωυτοῦ στρατιῆς, ^ιτῆς οὐδεμίας
 “ ἔσται ὥρῃ ^ιἀπολλυμένης, ^ιταύτης χιλίους τάξον κατὰ
 “ ^ιτὰς Σεμιράμιος καλεομένας πύλας· μετὰ δὲ αὐτίς, 55
 “ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην, ἄλλους μοι τάξον δισχιλί-
 “ ους κατὰ τὰς ^ιΝινίων καλεομένας πύλας· ἀπὸ δὲ τῆς
 “ ἐβδόμης ^ιδιαλείπειν εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλ-
 “ λους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς ^ιΧαλδαίων καλεο- 60
 7 “ μένας πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ 277
 “ πρότεροι μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὗτοι, πλὴν ἐγ-
 8 “ χειριδίων· τοῦτο δὲ εἶναι ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν
 “ ἡμέρην, ἰθὺς τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν περίξ
 “ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, Πέρσας δὲ μοι τάξον 65
 “ κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας ^ιπύλας καὶ Κισ-
 9 “ σίας. ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀπο-
 “ δεξαμένου, τά τε ἄλλα ^ιἐπιτρέφονται ἐμοὶ Βαβυ-
 “ λώνιοι, καὶ δὴ καὶ τῶν πυλίων τὰς βαλανάγρας. 70
 “ τὸ δ’ ἐνθεῦτεν, ἐμοὶ τε καὶ Πέρσησι μελήσει ^ιτὰ δεῖ
 “ ποιέειν.”
 6 Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἥϊε ^ιἐπὶ τὰς πύλας· ἐπιστρεφό-
 μενος, ὥς δὴ ἀληθῶς αὐτόμολος. ^ιὄροντες δὲ ἀπὸ τῶν
 πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω

Transfugi-
um Zopyri
ad Babylo-
nios.

^ρ σεωυτοῦ S.V.

^ι τῆς οὐδεμίας Ald. τῆς μηδεμίας S.
V. τῆς οὐδεμίας F. ὥρῃ ἔσται S.

^ι ἀπολλυμένης c.

^ι Sic V.S.M.P.F. Paris. ταύτη
vulgo.

^ι Σεμιράμιδος F. pr.

^ι Νινίας Suidæ edd. in Νῖνος,
nam a mss. hæc glossa exulat.

In F. χιλίους pro δισχιλίους.

^ι Sic S.V.c. διαλιπὼν vulgo.

^ι Sic S.V.P.K. Vall. F. Pa-
ris. Olim Χαλκιδέων. Mox πύλας
om. F. πύλας καλεομένας S.

^ι Sic F.a.c. et vulg. καὶ Κισ-
σίας πύλας S.V.K.b.d. πύλας om.
P. Supra τε post κατὰ om. S.

^ι ἐπιτρέφονται S.V. Mox τυ-
λῶν S.

^ι Recepit Schweigh. ex Wes-
selingii et Valckenærii emenda-
tione. Vulgo τὰδε. Solus a. a-
pud Larcherum ταῦτα.

156.

^ι πρὸς τὰς S.V.

^ι Sic S.V.F. Paris. ὄροντες
olim.

καὶ ὀλίγον ^ετι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πύλην, ^δεἰρώ-
²τεον τίς τε εἶη, καὶ ὅτευ δέομενος ἦκοι. ὃ δὲ σφί ἠγόρευε,
ὡς εἶη τε Ζώπυρος, καὶ αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὲ
μιν οἱ ^επυλouroi, ταῦτα ὡς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν
³Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, ^εκατοικτιζέτο, φάς ⁸⁵
ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι τὰ ^εἐπεπόνθεε ὑπ' ἐωυτοῦ. ^βπα-
θέειν δὲ ταῦτα διότι συμβουλεύσαι οἱ ἀπανιστάναί τῃ
στρατιῇ, ^εἐπεὶ τε οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἀλώσεως.
⁴“ Νῦν τε, ἔφη λέγων, ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλωνίοι, ἤκω μέ-
“ γιστον ἀγαθόν, Δαρεῖω δὲ ^κκαὶ τῇ στρατιῇ ^ικαὶ Πέρ-
⁵σῃσι μέγιστον κακόν. οὐ γὰρ δὴ, ἐμέ γε ὥδε λαβή-
“ σάμενος, ^μκαταπροίξεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ πάσας
¹⁵⁷“ τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων.” Τοιαῦτα ἔλεγε. οἱ
δὲ Βαβυλωνίοι ^αὄρεόντες ἄνδρα ^βτῶν ἐν Πέρσῃσι δοκιμώ-
τατον ῥινός τε καὶ ὧτων ἑσπερημένον, μάλιστα ^γτε καὶ
αἵματι ἀναπεφυρμένον, πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν
ἀληθεῖα, καὶ σφί ἦκειν σύμμαχον, ἐπιτράπεσθαι ἐτοῖμοι
²ἦσαν τῶν ἐδέετο σφείων. ἐδέετο δὲ στρατιῆς. Ὁ δὲ,
ἐπεὶ τε ^δαὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίεε τὰ περ τῷ Δα-
ρεῖω συνεθήκατο. ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τῆς
στρατιῇ τῶν Βαβυλωνίων, καὶ κυκλωσάμενος τοὺς χιλί-
ους, ^ετοὺς πρῶτους ἐνετείλατο Δαρεῖω τάξαι, τούτους

Babylonii
Zopyro
dant mili-
tes, et re-
bus ter ab
eo bene ges-
tis, exerci-
tus impe-
rium et
murorum
custodiam.

^ε τι om. S.V.

^δ Sic P. εἰρώτων S.V.K. ἠρώ-
τεον Ald. M.F. Infra αὐτομολέει S.

^ε Sic F.c. cf. 77. 118. πυλouroi
vulgo.

^ι Suid. in voc.

^β Sic S.V.M.P.K.F. Paris.
πεπόνθεε olim.

^β Sic S. Vulgo παθεῖν.

^ι Sic Ald. ἐπεὶ τε δὲ οὐ. M.P.F.
Weasel. δὴ pro δι lubens ac-
cepturus erat Schweighæuserus.

^κ Sic S.F.a.d. τῇ om. alii.

^ι καὶ Πέρσῃσι om. S.V. Vall. a.

^μ Citat Schol. Aristoph. Eq.
433. et Suid. in voc.

¹⁵⁷.

^α Sic S.F. al. ὀρέωντες.

^β τὸν ἐν Π. S.V.

^γ ἔσαν] ἦσαν F.S.

^δ αὐτίων] αὐτῶν F.S. ἐξ αὐτῶν
requirebat Schweigh.

^ε τοὺς πρῶτους τοὺς ἐπετ. S. qui
mox om. τάξαι.

- 3 κατεφόνευσε. μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυλωνῖοι τοῖσι ἔπεσι
τὰ ἔργα παρεχόμενον ὁμοῖα, πάγχυ περιχαρές εἶντες,
4 πᾶν δὴ ἐτοῖμοι ἦσαν ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ, διαλιπὼν ἡμέρας 1
τὰς συγκειμένας, αὐτὶς ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων
ἐξήγαγε καὶ κατεφόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς
5 ἑξήκτους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ Βαβυλώ-
νιοι, πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνεόντες. ὁ δὲ, 278
αὐτὶς διαλιπὼν τὰς ὅσας συγκειμένας ἡμέρας, ἐξήγαγε ἐς 6
τὸ προειρημένον· καὶ κυκλωσάμενος κατεφόνευσε τοὺς τε-
6 τρακισχιλίους. ὥς δὲ καὶ τοῦτο ἡ κατέργαστο, πάντα
δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος, καὶ ἡ στρατάρχης
7 τε οὗτος σφὶ καὶ τειχοφύλαξ ἡ ἀπεδέδεκτο. Προσβολὴν 10
δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκειμένα ποιουμένου περίξ τὸ
τείχος, ἐθαῦτα δὴ πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος ἐξέφαινε.
8 οἱ μὲν ἡ γὰρ Βαβυλωνῖοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τείχος, ἡμύ-
νοντο τὴν Δαρείου στρατὴν προσβάλλουσαν· ὁ δὲ Ζώ- 15
πυρος τὰς τε Κισσίας ἡ καὶ Βηλίδας καλεομένας πύλας
9 ἀναπετάσας, ἐσήκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τείχος. τῶν δὲ
Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον τὸ ποιηθὲν, ὅσοι ἐφευγον ἐς
τοῦ Διὸς τοῦ Βήλου τὸ ἱερόν· οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον
ἐν τῇ ἐωυτοῦ τάξει ἕκαστος, ἐς ὃ δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον 20
προδεδομένοι.
- 59 Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεύτερον αἰρέθη. Δαρεῖος δὲ
ἐπεὶ τε ἐκράτησε τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μὲν σφῶν τὸ

Zopyrus
Darium per
duas portas
recipit a.
516.

Darius ur-
bem cap-
tam nudat

¹ χιλίους b.d. Mox πάντα S.
² Sic S.V.P.F. Paris. ἐγκει-
μένας edd. vet.

³ κατεργάσατο V.S.

⁴ Sic Ald. S.V. et forte Paris.
cf. VIII. 44. cui addit Wes-
seling. Æschyl. Athenæi I. p.
11. Philo Jud. c. Flacc. p. 981.
Pindar. Isthm. V. 30. στρατιάρ-
χης M.P.K.F.

⁵ ἀπεδέκετο S.V. ἀπέδεκτο d.
158.

⁶ Sic F.a.c.V.P. Alii γὰρ δὴ
Βαβ. cum S.

⁷ καὶ τὰς B. S.

⁸ ὅσοι μὲν V.S.

⁹ Sic Ald. mss. ἱερὸν edd. re-
cent.

¹⁰ Sic M.P.K. τάξει F.a.S. vulg.

muris et
portis: pro-
cerum iii
millia cruci
affigit: im-
perat vicinis
gentibus i.
millia mu-
lierum,
nupturas
Babyloniis.

τείχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας ^απάσας ^βἀπέσπασε·
τὸ γὰρ πρότερον ἔλων Κύρος τὴν Βαβυλῶνα, ἐπείκει
^γτούτων οὐδέτερον· τοῦτο δὲ, ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τὰς
κορυφαίους ^δμάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκολόπισε, τῷσι
^εδὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοισι ἀπέδωκε τὴν πόλιν οἰκέειν. ὡς
^ςδ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα σφί ^ζγένεα ὑπο-
γίγηται, τὰδε Δαρεῖος προῖδ' ἐποίησε· τὰς γὰρ ἐαυτῶν,
ὡς ^ηκαὶ κατ' ἀρχὰς δεδῆλται, ἀπέπνιξαν οἱ Βαβυ-
λώνιοι, τοῦ σίτου ^θπροορέωντες· ἐπέταξε τοῖσι περιοίκουσι
ἔθνεσι ἱγυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι, ^κὅσας δὴ
ἐκάστοισι ἐπιτάσσω, ὥστε πέντε ἑμυριάδων τὸ κεφα-
λαῖωμα τῶν γυναικῶν συῆλθε· ἐκ τούτων δὲ τῶν γυναι-
κῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι. Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς
^αἀγαθοεργὴν Περσέων ^βὑπερεβάλετο παρὰ Δαρεῖω κριτῇ,
^γοὔτε τῶν ὕστερον γενομένων, οὔτε τῶν πρότερον, ὅτι μὴ
Κῦρος ^δμῶνος· τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περσέων ἡξίσσε καὶ
^εἐαυτὸν συμβαλέειν. Πολλάκις δὲ ^ςΔαρεῖον λέγεται
γνώμην τὴνδε ἀποδέξασθαι, ὡς βούλοιο ἂν Ζώπυρον
εἶναι ἀπαθεία τῆς ἀεικίης μᾶλλον, ἢ Βαβυλωνίαν οἱ
^ζεἰκοσι πρὸς τῇ εὐσίῃ προσγενέσθαι. ἐτίμησε δὲ μιν με-
γάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ^ηἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου ταῦτα
τὰ Πέρσῃσι ἔστι τιμιώτατα, καὶ τὴν Βαβυλωνίαν οἱ ἐδωκε

160

Zopyrus
quanti a
Dario fac-
tus: Baby-
lonem,
quoad vivit,
propriam et
immunem
tenet: ejus
filius Me-
gabyrus a.
460 missus
belli dux in
Egyptum;
nepos Zo-
pyrus trans-
it ad Athe-

159.

^α πάσας om. d.^β ἀνέσπασε c.^γ τούτων] τούτων F.S.^δ μάλιστα om. F. Mox τοῖς δὲ

λοιποῖς Βαβυλωνίοις S.

^ε γένη K.P.V.F.a.^ς ὑπογίγηται S.^η καὶ om. V.S.^θ προορέωντες a. et Thomas M.
in Προορῶ. προορῶντες S.^ι γυναῖκα F.M.K.P. Mox κατε-
στάναι Ald.^κ ὅσας δὴ om. F.M.P.^λ μυριάδας S. probante Schweigh.

160.

^α ἀγαθοεργὴν F.^β ὑπερεβάλλετο V.^γ οὐδὲ — οὐδὲ F.f.^δ μόνος F.f.^ε Δαρεῖον om. P.K.M.F.d. Δα-
ρεῖον λέγεται om. f.^ς ἀεικίης] αἰκίης S. ἀεικίης ma-
lebat Schweighauser. cf. I. 115.^η ἀνὰ πᾶν S. qui om. ταῦτα.

ἀτελέα νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ^hζόης· καὶ ἄλλα
 4 πολλὰ ⁱἐπέδωκε. Ζωπύρου δὲ ^kτούτου γίνεται Μεγά-
 βυζος, ὃς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντία Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμά-
 χων ἐστρατήγησε· ^lΜεγαβύζου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυ-
 ρος, ὃς ἐς Ἀθήνας ^mαὐτομόλησε ἐκ Περσείων. 50

^h ζόης F.

ⁱ Sic M. K. S. P. F. Paris. Al. ἀπέδ.

^k τούτου om. K.

^l τούτου δὲ τοῦ Μεγαβύζου S.

^m Sic S. V. ἡτομόλησε Wessel.

et al.

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ Γ.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ.

I ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας
² αὐτοῦ Δαρείου ἐλασις. Ἀνθεύσης γὰρ τῆς Ἀσίης ἀν-
 δράσι, καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόντων, ἐπεθύμησε ὁ
 Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι ^b πρότεροι, ἐσβα-
 λόντες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικῆσαντες μάχῃ τοὺς ἀντι-
³ ουμένους, ^c ὑπῆρξαν ἀδικίης. Τῆς γὰρ ἄνω Ἀσίης ἦρξαν, ¹⁰
 ὡς καὶ πρότερόν μοι εἶρηται, Σκύθαι ἔτεα δυῶν δέοντα
⁴ τριήκοντα. ^d Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον ἐς
 τὴν Ἀσίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους· οὗτοι
⁵ γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέσθαι, ἦρχον τῆς Ἀσίης. Τοὺς
 δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτῶ καὶ εἴκοσι ἔτεα, ^e καὶ ¹⁵
 διὰ χρόνου τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέρην, ἐξεδέξατο
 οὐκ ἐλάσων πόνος τοῦ Μηδικαῦ· εὗρον γὰρ ἀντιουμένην
⁶ σφι στρατιὴν οὐκ ὀλίγην. αἱ γὰρ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες,
 ὡς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον πολλόν, ^f ἐφοίτεον παρὰ ²⁰
² τοὺς δούλους. ^a Τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι πάντας τυ-

280
 Asia florens
 opibus :
 Darius a.
 514 Scythas
 ultum it :
 Scythas A-
 siam tenu-
 erunt ab a.
 624 ad 596 :
 redeuntibus
 in patriam
 obsistunt
 armati,
 quos absen-
 tium uxores
 e servis
 pepererant.

LIB. IV. 1.

^a αὐτοῦ] Ita Schweighæuse-
 rus. Vulgo αὐτοῦ, quasi Darius
 non perinde ipse exercitui ad
 Babylonem præfuisse. ἐπὶ Σκύ-
 θας ἐγένετο S.

^b πρῶτον ἐμβαλόντες P. K. F.
 ἐμβαλόντες item a. c.

^c Citat Suidas in voc. Mox ἔτη

S. e ras.

^d Cf. Schol. Homer. Od. χ'.

14.

^e καὶ om. F.

^f ἐφοίτεον F. ἐφοίτων S.

2.

^a οἱ Σκύθαι τυφλοῖσι πάντας S.
 cf. Nonnus in Greg. Naz. p. 152.

Mox εἵδεκα S.

σ g 3

Scythas ser-
vos cur ex-
citant : e-
quomodo
equas mul-
geant : e-
lacte in va-
sis ligneis
conquassa-
to, buty-
rum et hip-
pace.

3
Juventus e
serris geni-
ta Scythas
arceat :

φλαῦσι, τοῦ γάλακτος εἵπκεν τοῦ πίνουσι, ποιῶντι
ὥδε· ἐπεὰν^β φυσητῆρας λάβωσι ὅστέινους αὐλοῖσι προ-
εμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες ἐς τῶν θηλέων ἴππων τὰ
ἄρθρα, ^γφυσῶσι ^δτοῖσι στόμασι· ἄλλοι δὲ, ἄλλων^ο φυ-
σεύοντων, ^εἀμέλγουσι. φασὶ δὲ τοῦδε ^ςεἵνεκα ^ιταῖς
ποιεῖν· ^ιτὰς φλέβας τε ^κπίμπλασθαι ^ιφυσσευμέναις
3 τῆς ἵππου, καὶ τὸ οὖθαρ κατίεσθαι. ἐπεὰν δὲ ἀμέλξῃσι
τὸ γάλα, ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγήια κοῖλα, καὶ ^ππε-
ριστίζαντες ^κκατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς τυφλοὺς, δοῖναισι τὴν
4 γάλα. καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες,
^οἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον· τὸ δ' ^υἐπιστάμενον, ἦσθαι
5 τοῦ ἑτέρου. τούτων μὲν εἵνεκα ἅπαντα τὸν ἂν λάβωσι
^ροὶ Σκύθαι, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρόται εἰσὶ, ἀλλὰ ^ιο-
μάδες. Ἐκ ^ατούτων δὴ ὧν σφι τῶν δούλων καὶ τῶν
γυναικῶν ^βἐπετράφη νεότης· οἱ ἐπεί τε ἔμαθον τὴν σφε-
τέρην γένεσιν, ἡρτιοῦντο ^γαὐτοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν Μήδων.
2 καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώρην ἀπετάμοντο, τάφρον ὀρυζάμεν
εὐρέαν, κατατείνουσιν ἐκ τῶν ^δΤαυρικῶν ^οοὐρέαν ἐς τὴν
Μαιωτίν λιμνὴν, ἥπερ ἐστὶ μεγίστη· μετὰ δὲ, ^ιπειρε-
μένοισι ἐσβάλλειν τοῖσι Σκύθησι ^ςἀντικατιζόμενοι ἐμά-

^β Sic F.a. φυσσηρας S. φυσση-
τηρας vulgo.

^γ Sic F.a. Vulgo φυσσωσι.

^δ τοῖσι στόμασι om. S.V.

^ε φυσσεύοντων F. φυσσεύωντων vulg.
φυσσεύοντων S.

^ι ἀμέλγουσι M.

^ς ἕνεκα P.K.

^ι τῶδε S.

^κ τοῦ τὰς φ. S.

^κ ἐμπλάσθαι V.S.

^ι Sic F. φυσσευμένας a. φυσσω-
μένας V.S. φυσσευμένας vulgo.

^π Sic M.P. περιστήσαντες Ald.

K.F.b. περιστήσαντες V.S.a.c.

Steph. et seqq. edd.

^ο κατὰ om. S.V.a.c.

^ο Sic M.P.K.F. ἡγήσται S.a.
et vulgo. Mox ἡπιστάμενον S.

^ρ οὐ om. P.K.F.

3.

^α τούτων] τούτων F. τούτων ge-
tinet S.

^β Sic V. Schæfer. ἐπετράφη
S. Vulgo ἐτράφη.

^γ Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
Olim τοῖσι.

^δ Spectat h. l. Eustath. Dio-
nys. 163.

^ε ὄρεον S.V.

^ι πειρεομένοισι a. πειρωμένους
ἐσβαλεῖν S.

^ς Sic V. cf. V. 1. ἀντικατιζεύ-

- 3 χοντο. ^h γινομένης δὲ μάχης πολλάκις, καὶ οὐ δύνα-
 μένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ, εἰς ¹ αὐ-
 4 τῶν ἔλεξε τάδε· “Οἷα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκυθαί; δού-45
 “λοισι τοῖσι ἡμετέροισι μαχόμενοι, ^k αὐτοὶ τε ἐλάσσονες
 “κτεινόμενοι γινόμεθα, καὶ ἐκείνους κτείνοντες ἐλασσόνων
 5 “τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὣν μοι δοκее αἰχμᾶς μὲν καὶ
 “τόξα μετεῖναι· ¹ λαβόντα δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου τὴν 50
 6 “μάστιγα, ἰέναι ἄσσον αὐτῶν. μέχρι μὲν γὰρ ^m ὥρεον
 “ἡμέας ὅπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὁμοῖοί τε καὶ ἐξ
 “ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μάστιγας ἀντὶ
 “ὅπλων ἔχοντας, μαθόντες ὥς εἰσι ἡμέτεροι δούλοι, 282
 4 “καὶ συγγόντες ταῦτο, οὐκ ⁿ ὑπομενέουσι.” Ταῦτα 55 *fugatur
 denique
 flagellia.*
 ἀκούσαντες οἱ Σκυθαί, ἐποίησαν ἐπιτελέα. οἱ δ' ἐκπλα-
 γέντες ^a τῷ γινομένῳ, τῆς μάχης τε ἐπελάβοντο, καὶ
 2 ἐφευγον. Οὕτω οἱ Σκυθαί τῆς τε Ἀσίης ἤρξαν, καὶ ^b ἐξ-
 ελασθέντες αὐτῖς ὑπὸ Μήδων, κατῆλθον τρόπῳ ^c τοιοῦτῳ
 ἐς τὴν σφετέρην. ^d τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Δαρεῖος τίσασθαι βου-60
 λόμενος, συήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στρατεύμα.
 5 Ὡς δὲ Σκυθαί λεγούσι, νεώτατον ^a πάντων ἐθνέων *Scytharum
 de origine
 sua narra-
 tio: Targi-
 taus, ejus-
 que iii filii,
 Lipoxais, a*
 2 εἶναι τὸ σφέτερον· ταῦτο δὲ γενέσθαι ὥδε. ἄνδρα γενέσθαι
 πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, εἰούση ἐρήμῳ, τῷ οὐνομα εἶναι
 Ταργίταον· ^b τοῦ δὲ Ταργιτάου τούτου τοὺς ^c τοκέας λέ-65

μεν Ald. Schæfer. ἀντικαθεζόμε-
 νοι S. ἀντικατινύμενοι M.P.K.F.

^h γινομένης f.S.

ⁱ αὐτῶν f.

^k Sic V.A.B. Ald. αὐτοὶ τε om.
 M.P.K.f. κτεινόμενοι om. f.K.P.
 F. κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα S.

¹ λαβόντας δὲ absque ἕκαστον S.
 V. Vall.

^m ὥρεον F. ὥρον f.S. Mox ἔ-
 χοντας εἶδε, S. Vulgo ἔχοντας, οἱ
 δέ. Recte.

ⁿ ὑπομενέουσι F.

4.

^a Sic M.P.K.F.f. ἐπὶ τῇ γ. Ald.
 V.S.A.B. Mox ὥτως S.

^b ἐξελαθέντες] ἐξελασθέντες S.M.
 F.a. al. cf. I. 168.

^c Sic M.P.K.V. τοιοῦτε F.a.
 Ald. τοιοῦτῳ τρόπῳ S.

^d Sic F. Vulgo τῶνδε.

5.

^a πάντων F.

^b Ταργιτάου δὲ τούτου S. absque τοῦ.

^c Sic V.S.P.K. γονέας M.F.a.b.
 c. Ald.

quo Ancha-
te; Agro-
chia, a quo
Catiani et
Traspires;
Colaxia,
regni suc-
cessor, a
quo Parala-
te:

γούσι εἶναι, ἐμὶ μὲν οὐ ^dπιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ'
ὦν, Δία τε καὶ ^eΒορυσθένης τῷ ποταμῷ θυγατέρα.
3 ^fγένεος μὲν τοιοῦτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν Ταργίταν
τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, ^gΛειπόζαιν, καὶ Ἀρ-
4 πόζαιν, καὶ νεώτατον Κολάζαιν. Ἐπὶ τούτων ^hἀρχή-
των, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεια ποιήματα, ἀροτρή-
τε καὶ ζυγὸν καὶ ⁱσάγαριν καὶ φιάλην, πεσέειν ἐς τὴν
5 Σκυθικὴν. καὶ ^kτῶν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον,
ἄσπον ἰέναι, βουλόμενον αὐτὰ λαβεῖν· τὸν δὲ χρυσὸν,
ἐπίοντος, καίεσθαι· ^mἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου, πρε-
6 βείναι τὸν δεύτερον, καὶ τὸν αὐτὶς ταῦτα ποιεῖν. ταῖς μὲν
δὴ καίόμενοι τὸν χρυσὸν ⁿἀπώσασθαι· τρίτῳ δὲ τῷ
νεωτάτῳ ἐπελθόντι ^oκατασβῆναι, καὶ μιν ἐκεῖνον κο-
μίσαι ἐς ἑαυτοῦ· καὶ ταῖς πρεσβυτέροις ἀδελφεαῖς πρὸς
ταῦτα συγγιόντας, τὴν βασιληίην πᾶσαν παραδῶναι·
7 τῷ νεωτάτῳ. Ἀπὸ μὲν δὴ ^pΛειποζαῖος γεγονέναι τού-
τους τῶν Σκυθίων, οἱ Αὐχάται γένος καλέονται· ἀπὸ δὲ
τοῦ ^qμέσου Ἀρποζαῖος, οἱ Κατιάροι τε καὶ ^rΤράσπιδες
καλέονται· ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου ^sαὐτῶν τοὺς ^tβα-

nomen
omnibus
populis
commune,
apud ipsos
quidem,

^d πιθανὰ V.S.

^e Βορυσθ. P. Vall.

^f γενόμενος F. γένος S. qui mox
παῖδας γενέσθαι.

^g Νιτιζαῖν S.V. Vall. Λιτιζαῖν
F.a.c.

^h ἀρχόντων om. S.V. Vall. Mox
σάγαριν S.

ⁱ ἐς γῆν τὴν Σ. S.V. πεσεῖν item
S.

^k Sic S. τὸν al.

^l ἰέναι ἄσπον αὐτῶν S.V. Mox
αὐτὰ om. S.

^m ἀπαλλαγέντες F.

ⁿ ἀπαλλάσσεσθαι S.V. Hero-
dotum scripsisse καίμενον τοῦ
χρυσοῦ ἀπαλλάσσεσθαι opinatur
Valckenærius. Contra censet

Schweighæuserus ἀπαλλάσσεσθαι
e scholio natum, cui assen-
tior.

^o κατασβῆναι Ald. Vall. S.V.
A.B. Eustath. Hom. p. 513, 11
= 388, 24. καταστῆναι M.P.K.
F.b.d.

6.

^p Νιτιζαῖος Vall. S.V. Λιτιζαῖος
F.a.

^q μέσου om. S.

^r Τράσπιδες S.V. Vall. Τράσπιδες K.
F.b.d.

^s αὐτέων] αὐτῶν F. αὐτέων re-
tinet S.

^t βασιλείας F. τοῦ βασιλέως Reiz.
et Schæfer. ex Fabri conjectura
Valckenærio et Larchero com-

- σιλῆας, οἱ καλέονται Παραλάται· σύμπασι δὲ εἶναι⁸⁵ ^{Scoloto-}
 οὐνομα Σκολότους, τοῦ βασιλέος ἑπωνυμίην. Σκύθας ²⁸³ ^{apud}
 7 δὲ Ἕλληνες ἑονόμασαν. Γεγονέναι μὲν νῦν σφέας ἄδε ^{Græcos au-}
 λέγουσι οἱ Σκύθαι· ἔτεα δὲ σφι, ἐπεὶ τε γεγόνασι, τὰ ^{tem, Scy-}
 σύμπαντα λέγουσι εἶναι ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλῆος Ταρ-⁹⁰ ^{tharum.}
 γιτάου ἐς τὴν Δαρείου διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας, χιλίων ^{A Targitao}
 2 οὐ πλέω, ἀλλὰ τοσαῦτα. Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν ^{ad bellum}
 ἱρὸν φυλάσσουσι οἱ βασιλῆες ἐς τὰ μάλιστα, καὶ θυ-
 σίησι μεγάλῃσι ἰλασκόμενοι μετέρχονται ἀνὰ πᾶν ἔτος.
 3 ὅς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν ἐν τῇ ὀρτῇ ὑπαίθριος ^{Darii annos}
 κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθῶν οὐ⁹⁵ ^{m nume-}
 ζεῖν· δίδοσθαι δὲ οἱ διὰ τοῦτο ἄσα ἂν ἴππῳ ἐν ἡμέρῃ ^{rant: au-}
 4 μίῃ περιέλῃ αὐτός. Τῆς δὲ χώρας εὐούσης μεγάλης, ^{rum sacrum}
 τριφασίας τὰς βασιλείας τοῖσι παισὶ τοῖσι ἑαυτοῦ κα-
 ταστήσασθαι Κολάξαιν· καὶ τούτων ἑμίαν μεγίστην ^{[c. 5.] a re-}
 5 ποιεῖσαι, ἐν τῇ τὸν χρυσὸν φυλάσσεσθαι. Τὰ δὲ κατῷ-
 περθε πρὸς ἑβορῇν λέγουσι ἄνεμον τῶν ὑπεροίκων τῆς ^{gibus custo-}
 χώρας, οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρῳ οὔτε ὄραν, οὔτε ^{ditum et}
 διεξίεναι, ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν γὰρ καὶ τὴν ^{cultum:}
 γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι πλέον, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἄπο-
 κληρόντα τὴν ὄψιν.
- 8 Σκύθαι μὲν ὥδε ὑπὲρ σφείων τε αὐτῶν, καὶ τῆς χώ- ^{regni tres}
 ρης τῆς κατῷπερθε λέγουσι· Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν Πόντον ^{partes a Co-}
^{laxai factæ:}
^{ultra Scy-}
^{thiam ad a-}
^{quilonem}
^{omnia pen-}
^{nis oppleta.}
^[c. 31.]

mendata. βασιλῆους cum Wes-
 selingio malebat Schweighæuser.

τοῦ βασιλῆος] τοῦ om. a. βα-
 σιλῆος F. τοὺς βασιλῆος S.

ἑπωνυμίην K.P.F.d.

ἑονόμασαν a.S.

7.

a Sic M. S.V.P.K.F. Paris.
 Olim ὅτω. Mox in βασιλῆος con-
 sentire videntur libri, et infra in
 βασιλῆος.

b χρόνον P.F. Mox τὸν ἱρὸν F.b.

c ἐς om. S.V.

d οὐδ' ἐνιαντ. K. διεναντ. S.

e ὡς ἂν F. Mox καταστήσεσθαι
 Ald.

f μίαν ποιεῖσαι μεγίστην F. μίαν
 S. pro μίην. Mox κατῷπερ τε Ald.

g Sic V.S. βορέην F.a. et al.
 Mox ἄνεμον λέγουσι S.

h ἀποκλειόντα S.

8.

a αὐτέων S.V. αὐτῶν alii.

Græcorum
 Pontico-
 rum narra-

- 4 Ἡρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτῳ. κείνην τε ^ε δὴ 30
^η ὑπερβαλέσθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἵππων, βουλομένην ὥς
 πλεῖστον χρόνον συνεῖναι τῷ Ἡρακλείῃ καὶ τὸν, κομι-
 5 σάμενον, ἐθέλειν ἀπαλλάσσεσθαι. τέλος δὲ, ἀποδιδού-
 σαν αὐτὴν εἰπεῖν “Ἴππους μὲν ἴδη ταύτας ἀπικομένας
 “ ἐνθάδε, ἔσωσά τοι ἐγώ· ^κ τῷστρο δὲ σὺ παρέσχες, 35
 6 “ ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ τρεῖς παῖδας ἔχω. τούτους, ἐπεὰν
 “ γένωνται ἰτρόφιεσ, ὅ τι χρὴ ποιεῖν, ἐξηγέο σύ· εἴτε
 “ αὐτοῦ κατοικίζω, χώρης γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ κράτος
 7 “ αὕτη, εἴτε ἀποπέμπω παρὰ σέ.” Τὴν μὲν δὴ ταῦτα 40
 ἐπειρωτῶν τὸν δὲ λέγουσι πρὸς ταῦτα εἰπεῖν “Ἐπεὰν
 “ ἀνδραβέντας ἴδῃαι τοὺς παῖδας, τάδε. ^μ ποιέουσα οὐκ
 8 “ ἂν ἀμαρτάνοις. τὸν μὲν ἂν ὀρᾷς αὐτῶν τόδε ^η τὰ τόξω
 “ ὧδε ὀδιατεινόμενον, καὶ τῷ ζωστῆρι τῷδε ^ρ κατὰ τάδε
 “ ζωννύμενον, ταῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρης οἰκήτορα ^ι ποιέω 45
 “ ὅς δ’ ἂν τούτων τῶν ἔργων τῶν ἐντέλλομαι λίπηται,
 9 “ ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρης. καὶ ταῦτα ποιέουσα, αὕτη τε
 10 “ εὐφρανεαί, καὶ τὰ ἐντεταλμένα ποιήσεις.” Τὸν μὲν
 δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον, δύο γὰρ δὴ φορεῖν τέως
 Ἡρακλέα, καὶ ^α τὸν ζωστῆρα ^β προδίζαντα, παραδούναί 50

Scytham et
 ejus poste-
 ros adeptos
 regnum
 esse: phia-

^ε δὴ om. S.V.

^η ὑπερβάλλεσθαι P.F.a.c.

^ι δὴ om. S. Mox ἐνθαῦτα pro
 ἐνθάδε S.V.

^κ σῶστρά τε] σῶστρα δὲ S.V. qui
 mox ἔχω γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς.

^ι Huc spectat Eustath. Od. p.
 1468=128, 17. τρώφιεσ S. et
 ποιεῖν.

^μ ποιέουσα F.S. In S. supra
 τοὺς παῖδας ἴδῃαι. Mox vulgo αὐ-
 τέων, S. αὐτῶν.

^η τὸ om. P.F.

^ο διατεινόμενον S.

^ρ Sic S.V. Vall. καταζωννύμενον
 F.a.c.d. Ald. sed κατὰ τάδε ζ. a. in

marg. Mox τοῦτον μὲν δὴ τῆς χ.
 S.

^η ποιέω F. Mox libri τοιτέων.

^ι εὐφρανεαί S.V.P.F. εὐφρανεαί
 correx. Schweighæuserus. cf.
 I. 180. εὐφρανεαί vulg. cf. IV.
 163.

10.

^α τῷ ζωστῆρι S. quam scriptu-
 ram confert Porsonus Adv. p.
 164. cum σκήπτρῳ προδεκνὸς So-
 phocl. Œd. T. 456. At hujus
 quidem diversa ratio est. Schw.

^β Sic voluisse Wesselingium.
 I. 60. conferentem, non προσ-
 ζαντα, notat Schweighæuserus.

las in bal-
teis cur
Scythae fe-
rant.

τὸ τόξον^c τε καὶ τὸν ζωστήρα, ^d ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς
συμβολῆς φιάλην χρυσήν· ^e δίδοντα δὲ, ἀπαλλάσ-
σασθαι. τὴν δ', ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρ-
θῆναι, ταῦτο μὲν σφι οὐνόματα ἔθεσθαι· τῷ μὲν, Ἀγά-
θυρσον, αὐτῶν· τῷ δ' ἐπομένῳ, Γελωνόν· Σκύθην δὲ, τῷ
νεωτάτῳ· τοῦτο δὲ, τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένην αὐτῇ,
³ ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ ^h δὴ δύο μὲν ⁱ οἱ τῶν ^k παί-
δων, τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οἴους τε
γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, οἷχε-
σθαι ἐκ τῆς χώρας, ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γευναμένης· τὸν
δὲ ^l νεώτατον αὐτῶν Σκύθην, ἐπιτελέσαντα, καταμῆσαι
⁴ ἐν τῇ χώρῃ. καὶ ἀπὸ μὲν Σκύθew τοῦ Ἡρακλέος γνῶσ-
θαι τοὺς αἰεὶ ^m βασιλείας γινομένους Σκυθίων· ἀπὸ δὲ ⁿ
τῆς φιάλης, ^o ἔτι καὶ ἐς τότε φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων
⁵ φορεῖν Σκύθας· ^p τὸ δὴ μῦθον ^q μηχανήσασθαι τὴν μη-
τέρα ^r Σκύθῃ. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον οἰκόντες
λέγουσι.

¹ Ἔστι δὲ καὶ ^a ἄλλος λόγος, ἔχων ὥδε, τῷ μάλιστα
² λεγομένῳ αὐτὸς πρόσκειμαι. Σκύθας τοὺς νομάδας, οἱ-
κόντας ἐν τῇ Ἀσίῃ, πολέμῳ ^b πιεσθέντας ὑπὸ Μασσα-

I I
Narratio a-
lia caetero-
rum Grae-
corum et

προδείξαντα S.V. προδείξαντα ce-
teri.

^c τε om. F.

^d φέροντα P. Mox συμβολῆς S.

^e δόντα S.V.

^f θείναι S.V. • Mox αὐτῶν pro
αὐτέων ex S.

^g Sic V.S.P.F. cf. VI. 50.
Stanleius ad Aeschyl. Prom. init.
ἐπιστολῆς b. et vulgo.

^h δὴ om. V.S.

ⁱ Sic V.S. Ald. B. οἱ om. M.
P.K.F.

^k παίδων τούτων Ἀγάθυρσον S.

^l Sic M.S.V.K.P.F. Paris.
Olim νεότερον. Mox αὐτῶν F.

pro αὐτέων, quod retinet S.

^m βασιλῆας] βασιλείας F.

ⁿ Sic M.S.K.P.F. ἔτι δὲ καὶ b.
et al.

^o Sic S.V.A.B.P.K.M.F. Paris.
τὸν δὲ Ald.

^p Sic S.V.A.B. μηχανᾶσθαι F.
d.M. edd. vett.

^q Σκύθῃ V.A.B. σκύθῃ S. Σκύ-
θῃ F.M. edd. vett.

II.

^a ἄλλος S.V.P.K.F. Paris.
Vulgo ἄτερος.

^b Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
πιεσθέντας alii.

γετέων, οἷχσθαι διαβάοντας ποταμὸν ^c Ἀράξῃα ^d ἐπὶ γῆν
 τὴν Κιμμερίην· τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέ-
 3 γεται τὸ παλαιὸν εἶναι Κιμμερίων. τοὺς δὲ Κιμμερίους,
 ἐπιόντων Σκυθῶν, βουλευέσθαι, ὡς στρατοῦ ἐπιόντος με- 75
 γάλου· καὶ δὴ τὰς γνώμας σφέων κεχωρισμένας, ἐντό-
 νους μὲν ^e ἀμφοτέρας, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων· τὴν
 μὲν γὰρ ^f δὴ τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσ-
 σεσθαι πῆγμα ^g εἴη, μηδὲ ^h πρὸς πολλοὺς δεόμενον ^{κιν}- 80
 δυνεῖν· τὴν δὲ τῶν βασιλέων, διαμάχεσθαι περὶ τῆς
 4 χώρας τοῖσι ἐπιούσι. οὐκὼν δὴ ἐθέλειν πείθεσθαι οὔτε
 τοῖσι ⁱ βασιλεῦσι τὸν δῆμον, οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασι-
 5 λῆας. τοὺς μὲν δὴ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι ἀμα-
 χητὶ, τὴν χώραν ^k παραδόντας τοῖσι ἐπιούσι· τοῖσι δὲ 85
 βασιλεῦσι δοῦναι ἐν τῇ ἑαυτῶν ^l κέεσθαι ἀποθανόντας,
 μηδὲ συμφεῦγεν τῷ δήμῳ· λογισαμένους ὅσα τε ἀγαθὰ
 πεπόνησιν, καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ
 6 ἐπίδοξα καταλαμβάνει. ὡς ^m δὲ δοῦναι σφὶ ταῦτα, δια- 286
 στάνας, καὶ ἀριθμὸν ἴσους γενομένους, μάχεσθαι πρὸς 90
 ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν, ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἑωυ-
 τῶν, θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
 7 Τύρην· καὶ σφῶν ἐτι δῆλός ἐστι ὁ τάφος. θάψαντας
 δὲ, οὕτω τὴν ⁿ ἐξοδὸν ἐκ τῆς χώρας ποιέεσθαι· Σκύθας δὲ
 12 ἐπελθόντας, λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν. Καὶ νῦν ἔστι μὲν 95 et alia Cim-

barbaro-
 rum com-
 munis, ea-
 que verisi-
 milior :
 Scythas
 Nomadas a
 Massagetia
 bello preas-
 sos, Araxe
 transmissos,
 in eam ter-
 ram ve-
 nisse : illam
 Cimmerico-
 rum antea
 fuisse : Cim-
 meriorum
 populo fu-
 gam pug-
 na, regi-
 bus mor-
 tem fuga
 potiore
 visam esse :
 tumulus re-
 gum sepul-
 torum ad
 Tyram,

^c Sic V. edd. excepto Gronov.

^d Ἀράξην M.S.a. et al. Ἀράξιν F.

^e ἐπὶ τὴν S.V. absque γῆν.

^f ἀμφοτέρους S.V.F. Mox βα-
 σιλέων S. pro βασιλήων.

^g δὴ om. V.S.a.

^h εἰ μὴ δὲ S.

ⁱ πρὸς πολλοὺς δεόμενον S.V.A.B.
 Weasel. πρὸς πολλοῦ γινόμενα P.
 πρὸ πολλοῦ δεόμενα M.K.F. b. d.
 Gronov. πρὸ πολλοῦ δεόμενον Ald.

^j βασιλεῦσι S₂ qui vulg. habet
 mox.

^k Sic M.K.P.F. Paris. Ceteri
 παραδιδόντας cum S.

^l Sic F. et vulg. κείσθαι P.V.
 S.K.

^m δ' ἔδοξε S.V. In præced.
 ἐπίδοξά ἐστι καταλαμβάνειν sug-
 gerit Schweighæuserus, hoc ex
 Valckenærii tacita emendatione.

ⁿ διέξοδον S. Mox ποιήεσθαι S.

meriorum
nomen ser-
vantia :
Cimmerii
profugi,
Chersonne-
sum in Asia
occuparunt :
Scythae per
errorem in
Mediam il-
lati. [I, 15
et 103.]

ἐν τῇ Σκυθικῇ Κιμμέρια τέχρα, ἔστι δὲ Πορθμήϊα Κιμ-
μέρια· ἔστι δὲ καὶ ὁ χώρῃ ὄνομα ὁ Κιμμερίη· ἔστι δὲ
2 Βόσπορος, Κιμμέριος καλούμενος. φαίνονται δὲ αἱ Κιμ-
μέριοι, φεύγοντες εἰς τὴν Ἀσίην τοὺς Σκύθας, καὶ τὴν
3 ἡγερόνησον κτίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλάς·
3 οἰκίσται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώξαντες αὐ-
τοὺς, καὶ ἰσβαλόντες εἰς γῆν τὴν Μηδικήν, ἀμαρτάντες
4 τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν παρὰ θάλασ-
σαν ἔφευγον· οἱ δὲ Σκύθαι, ἐν δεξιῇ τὸν Καύκασον ἔχω-
τες, εἰδὼκον. ἔς εἰς ὃ ἐσέβαλον εἰς ἡ τὴν Μηδικὴν γῆν, εἰς
1 μεσογάιαν τῆς ὁδοῦ ἡ τραφθέντες. οὗτος δὲ ἄλλος ζῆνις
Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ὁ λεγόμενος λόγος εἴρηται.

13

Aristem fa-
bulatoris
narratio :
Hyperbo-
rei, Gryphi,
Arimaspi,
Issedones,
Scythae,
Cimmerii,
alteri alte-
ria confines.

Ἐφη δὲ Ἀριστέης ὁ Κουστροβίου, ἀνὴρ Προκοπήσιος,
ποιέων ἔπεα, ἀπικέσθαι εἰς Ἴσσηδόνας, ὁ φοιβάλαμπος
γενόμενος· ὁ Ἴσσηδόων δὲ ὑπεροικεῖν Ἀριμασπῶν, ἄν-
δρας μουνοφθάλμους· ὑπὲρ δὲ τούτων, τοὺς χρυσοφύλα-
κας Γρύπας· τούτων δὲ, τοὺς Ὑπερβορέους, κατήκοντας
2 ἐπὶ θάλασσαν. τούτους ἂν πάντας πλὴν Ὑπερβορέων,
ἀρχάντων Ἀριμασπῶν, αἰεὶ τοῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθεσ-
1 θαι· καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξωθέσθαι ἐκ τῆς χώρας
Ἴσσηδόνας· ὑπὸ δὲ Ἴσσηδόων, Σκύθας· Κιμμερίους δὲ,

12.

α τῇ om. F.

β τῇ χώρῃ S.V. Vall. χώρῃ d.
non improbante Wesselingio, et
citante ex Auctore Periplus Eux-
ini, Κιμμερίδα πόντον, ἀπὸ Κιμμερίαν
βαρβάρων καλουμένην.

γ Κιμμέρια S.V. qui mox Βο-
δσπορος.

δ Sic F. χερρόνησον S.V. Vulgo
Χερσόνησον.

ε οἰκίσται S.V. Eustath. Dion.
772. cf. I. 193. Mox καὶ om. S.

1 ἐμβαλόντες S.V. et statim d-

μαρτάνοντες. Mox ἐνδεξιᾷ S.

ε Sic Ald. Paris. K. ες γ' ε.
V.S. unde ες τὸ Koen. Gregor.
Dial. Ion. 63. et Wesseling.
conferens II. 157. ες δ' εσ. M.F.

η γῆν τὴν Μηδικὴν F. γῆν om. S.

ι μεσογάιαν S.V.

κ στραφέντες S.V. d. τραφέντες F.

1 λεγόμενος S.V. P.F. a. c. γένε-
μενος b. d. edd. vett.

13.

α φοιβάλαμπος S. d. φοιβάλαμπος b.

β Sic K. S. V. A. B. F. δὲ om.
M. P. In seqq. libri tantum.

οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ, ὑπὸ Σκυθῶν πιεζομένους, 287
 3^c ἐκλείπειν τὴν χώραν. ^dΟὕτω οὐδὲ οὗτος συμφέρεται 20
 4 περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθῃσι. Καὶ ὅθεν μὲν ^aἦν Ἀρι- De Aristen
 τῆς, ὁ ταῦτα ^bποιήσας, ^cεἴρηται τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ quid Pro-
 2 ἤκουον λόγον ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Ἀρι- connesii et
 τῆν γὰρ λέγουσι, ὄντα τῶν ἀστῶν οὐθενὸς ^dγένος ὑπο- Cyziceni
 δεέστερον, ἐσελθόντα ἐς κναφήϊον ἐν Προκοννήσῳ, ἀποθα- memorent:
 25 νεῖν· καὶ τὸν κναφέα κατακληΐσαντα τὸ ἐργαστήριον, οἱ- carmina e-
 3 χεσθαι ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ. ἐσκε- jus Arimas-
 δασμένου δὲ ἤδη ταῦ λόγου ἀνα τὴν πόλιν ὡς ^eτεθνεῶς pea:
 εἴη ὁ Ἀριστῆς, ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ^fἀπικνέ-
 εσθαι ἄνδρα Κυζικηνὸν, ἤκοντα ἐξ ^gἈρτάκης πόλιος, 30
 φάντα συντυχεῖν τέ οἱ ^bἴοντι ἐπὶ Κυζίκου, καὶ ἐς λόγους
 4 ἀπικνέσθαι. καὶ ταῦτον μὲν ἐντεταμένως ^aἀμφισβητέειν
 τοὺς δὲ προσήκοντας τῷ ^kνεκρῷ ἐπὶ τὸ κναφήϊον παρεῖναι,
 5 ἔχοντας τὰ πρόσφορα, ὡς ἀναιρησομένους. ἀνοιχθέντος 35
 δὲ τοῦ οἰκήματος, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι
 6 Ἀριστέην. μετὰ δὲ, ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς Προ-
 κόννησον, ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλήνων

^c ἐκλείπειν S.V.

^d οὕτω δὲ οὐδὲ S.V. Wessel. δὴ om. al. οὕτω δὲ absque οὐδὲ F. Mox ἐπὶ b. pro περὶ. Tum Σκύ- θῃσι post συμφέρεται S.

14.

^a ἦν F.S. Origenes c. Cels. III. p. 463. ^d Ἀριστῆς S.

^b Sic K.P.F.b. Citat Wesselingius c. 16. V. 95. et not. ad II. 53. εἴπας vulgo cum S. et Origenes, qui ὅν δὲ mox.

^c εἴρηκα K.P.F. Origenes, Schæfer.

^d Sic M.P.K.V.S.F. γένους Ald. Origen. γένους c.

^e τεθνηκώς Ald. K.A.B.F. τεθ- νεώς S.V. Origen. Schæfer. τεθ- νηώς M.P. Wessel. Mox ἀμφι- βασίας Ald.

^f ἀπικνέσθαι V.S.a.c. Schæfer. ἀπικνέσθαι Origen.

^g Sic F.a.b. Origen. et al. Ἀρτακίης S. Vall. Eustath. Od. κ'. p. 1650, 54. = 386, 26. cf. Steph. Byz. in Ἀρτάκη. Apollon. Rhod. I. 957.

^h ἴοντι S.

ⁱ ἀμφισβητέειν Origen. cf. IX. 74. ἀμφισβητεῖν S.

^k νέκυι Origen. qui supra in νεκρῷ cum vulg. consentit.

15
quid Meta-
pontini re-
ferant, apud
quos illius
statua in
foro.

¹ Ἀριμάσπεια ^α καλέσται· ποιήσαντα δὲ, ἀφανισθῆναι
^α τὸ δεύτερον. ταῦτα μὲν αἱ πόλεις ^ο αὐταὶ λέγουσι.
² Τὰδε δὲ οἶδα Μεταποντίνοισι τοῖσι ἐν Ἰταλίῃ συγκρι-
σαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην ^β Ἀριστέω ἐπι-
^ε τεσσεράκοντα καὶ ^δ τμηκοσίοισι, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενον
² ἐν Προκονήσῳ τε καὶ ^δ Μεταποντίῳ εὕρισκον. ^ε Μετα-
ποντινοὶ φασί, αὐτὸν Ἀριστέην, φανέντα ^β σφί ἐς τὴν
^ι χῶρην, κελῦσαι βωμὸν Ἀπόλλωνι ἰδρύσασθαι, καὶ
^κ Ἀριστέω τοῦ Προκονησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα
³ παρ' αὐτὸν ἵσταναι. φάναι γὰρ, σφί τὸν Ἀπόλλωνα
Ἰταλιωτῶν μούνοισι ^α δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χῶρην, καὶ
αὐτὸς οἱ ἔπεσθαι ὃ νῦν ἐὼν Ἀριστεύς· τότε ^α δὲ, ὅτε εἶπετο
τῷ θεῷ, εἶναι κόραξ. ^ο καὶ τὸν, ^ρ εἵπαντα ταῦτα, ἀφα-
νισθῆναι. σφέας δὲ, Μεταποντινοὶ λέγουσι, ἐς Δελφὰς
πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν ὃ τι τὸ φάσμα τῷ ἀν-
⁵ θρώπου εἴη. ^ι τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ
φάσματι· πειθομένοισι δὲ, ἄμεινον συνοίσεσθαι. ^κ καὶ

¹ Ἀριμάσπεια Tzetz. Chil. II. p. 301. Ἀριμάσπεια Origen. qui paulo supra α δὴ νῦν ἐπὶ Ἐ.

^α καλέσται F. pr. sed statim corr.

^β τὸ δεύτερον om. K.P.M.F.b. Mox ταῦτα μὲν ὅν Origen.

^ο αἶδε S.V.

15.

^α Sic S. Origen. Wess. τὰ δὲ F.c.d. Schæfer. Mox δευτέραν S.

^β Sic M.S.K.V.P. Ἀριστεύς Origen. Ἀριστ. τοῦ Προκονησίου vulgo.

^ε τεσσαρά. F.S. Orig.

^δ διηκοσίοισι P.F.b. Origen. Tzetz. Æneas Gazæus p. 77.

^ε τὰ ἐν Προκον. requirebat Schweighæuser. τε om. S. Orig.

^ι Μεταποντίνοισι S.V. Vall. Origen.

^ε Sic M.S.K.P.F. Paris. Met. γάρ φ. Origen. Ald. V.

^β σφί om. K.

^ι Sic K.P.S.V.F.a.c. Orig. Vall. πύλων M.b.d. Ald. Mox Ἀπόλλωνος S. Orig.

^κ Ἀριστέω F.

^ι στήσαι S.V. ἀνδριάντα παραστήσαι Orig.

^α δὴ om. F.c.

^α δέ οἱ ὅτε S.

^ο καὶ τὸν μὲν S. Origen.

^ρ Sic S.V. εἰπὼτα F.a.c. vulgo. Origen. qui mox ὅτι τε φάσμασιν τοῦ α.

^ι Sic S.F.c. Schæfer. τῷ τε Wess. et al. Mox κελῦσαι Origen. et πειθομένοις τε.

^κ σφέας δὲ S.

6 σφεας δεξαμένους ^α ταῦτα, ποιῆσαι ἐπιτελέα. Καὶ νῦν
 ἔστηκε ἀνδρίας ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω, παρ' αὐτῶ ^β τῷ
 ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, ^γ περίξ δὲ ^δ αὐτὸν δάφναι 60
 ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορῇ ἰδρύται. Ἀριστέω
 μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.

5 Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ ^α ὅδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγεσθαι,
 2 οὐδεὶς οἶδε ^β ἀτρεκές ὅ τι τὸ κατύπερθε ἐστι. οὐδενὸς γὰρ
 δὴ αὐτόπτεω εἰδέναι φαμένου δύναμαι πυνθῆσθαι· ^γ οὐδὲ 65
 γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, ^δ τοῦ περ ^ε ὀλίγω πρότερον τούτων
 μνήμην ἐποιέμην, οὐδὲ οὗτος προσατέρω Ἰσσηδόνων, ^ς ἐν
 αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων, ἔφησε ἀπικέσθαι· ἀλλὰ τὰ
 κατύπερθε ἔλεγε ^ζ ἀκοῇ, φὰς Ἰσσηδόνας εἶναι τοὺς ταῦτα
 3 λέγοντας. Ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότα- 70
 τον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ^η ἀκοῇ ἐξικέσθαι, πᾶν εἰρήσεται.

1 Ἀπὸ τῶ Βορυσθενιτέων ἐμπορίου, τοῦτο γὰρ τῶν παρα-
 θαλασσιῶν μεσαίτατόν ἐστι πάσης τῆς ^α Σκυθίας, ἀπὸ
 τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαί νεμόνται, ἑόντες ^β Ἕλληνες
 Σκύθαι· ὑπὲρ δὲ ^γ τούτων, ἄλλο ἔθνος, οἱ ^δ Ἀλάζωνες κα- 75
 5 πιδαι, Ala-

Ultra eam
 terram de
 qua hic agi-
 tur, explo-
 ratum ni-
 hil.

Supra em-
 porium Bo-
 rysthenita-
 rum, co-
 lunt ad Hy-
 panin Calli-
 pidæ, Ala-

^α ποιῆσαι ταῦτα S. ἐπιτέλειον
 Origen.

^β Sic Ald. M.P.K.V.S. Orig.
 F. Paris. ἔστηκε Steph. et sqq.

^γ τὸ ἀγάλματι F. *Juxta aram*
 Valla.

^δ Sic S.V. Origen. περὶ F.b.
 et vulgo. εἰσι, pro ἐστᾶσι Origen.

^ς αὐτῶν S. Wessel.

16.

^α Sic S.K.P.F. Paris. ὁ λόγος
 δε al.

^β ἀτρεκές ὅ τι S.V.A.B. ἀτρεκέως
 ὡς ὅ τι M. Ald. ἀτρεκές ὡς ὅ τι F.
 P.K. Mox φαμένου εἰδέναι S.

^γ Sic S.V.a.c. cf. Hemsterhus.
 ad Lucian. Nigr. 6. οὐδενὸς γὰρ
 M.P.K.F.d. Ald.

^δ τοῦ περὶ S.V. Valckenær.

VOI. I.

Schæfer. Nec male: sed ple-
 rumque cum nudo genitivo ver-
 bum illud construit Herodotus.
 SCHWEIGH.

^ε ὀλίγον S. cf. III. 106. τούτων
 πρότερον S.

^ς αὐτὸς ἐν τοῖσι S.V.

^ζ ἀκοῇ om. P.K.F.b.M.

^η ἀκοῇ om. S.V. Vall. Sed
 bene confert Wesselingius I.
 171.

17.

^α Σκυθικῆς S.V. Supra Βορυσθε-
 νιτέων S.

^β Ἑλληνόσκυθαι S.V. Vall.

^γ αὐτέων S.V.

^δ Ἀλάζωνες S.V. Wessel. Ἀλα-
 ζῶνες edd. vet. M.F. Paris. et sic
 infra. cf. Strabo XII. p. 827 =

h h

zones, [c. 49.] Scythæ Arotres, Neuri, alteri super alteros.

2 λείονται. οὔτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδααι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτα Σκυθῆσι ἐπασκίεουσι, ^εσῖτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται, καὶ κρίμμυα καὶ ^εσκόροδα καὶ φακοὺς καὶ 3 κέγχρους. Ὑπὲρ δὲ ^εἈλαζώνων οἰκεῖουσι Σκυθαὶ ἀροτῆρες, οἳ οὐκ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι ^βτὸν σῖτον, ἀλλ' ἐπὶ

18 4 πρήσει. Ἰούτων δὲ κατύπερθε οἰκεῖουσι Νευροί. Νεῦροι δὲ ^κτὸ πρὸς Ἰορρὴν ἄνεμον, ^ηἐρῆμος ἀνθρώπων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν ^ηἸπτανιν ποταμὸν ἔστι ^θνεα, πρὸς ^οἐσπέρης τοῦ Βορυσθέneos. Ἀτὰρ διαβάσπῃ τὴν Βορυσθέnea, ἀπὸ θαλάσσης πρῶτον μὲν ^ηἢ Ὑλαίη. ἀπὸ δὲ ταύτης ^βἄνω οἰκεῖουσι Σκυθαὶ γεωργοί, τοὺς Ἕλληνας ^οοἱ οἰκόντες ^δἐπὶ τῷ Ἰπάνι ποταμῷ καλέουσι Βορυσθενίτας, σφέας δὲ αὐτοὺς, Ὀλβιοπολίτας. αὗτοι ^αἂν οἱ γεωργοὶ Σκυθαὶ νέμονται, τὸ μὲν πρὸς τὴν ^εἴω, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ^ιὁδοῦ, κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ ὄνομα κεῖται ^εΠαντικήπης· τὸ δὲ πρὸς Ἰορρὴν ^βἄνεμον, πλοοὶ ἀνὰ τὴν

Ad Borythenis alterum latus a mari prima Hylea: super eam Scythæ Georgi, quorum terra patet in latum ad Panticapen tridui iter; in longum, dierum xi navigatione per Borythenem: ultra, solitu-

550. Ἀλαζῶνες Reizius, Ἀλάζωνες Schweighæuserus. Steph. Byzant. Ἀλαζῶν ἐξένηται (παροξύνεται Schweighæuser.) διὰ τὸ ἐπιθετικὸν, καὶ φυλάττει τὸ πρὸς ἀντιδιαστολήν. i. e. interprete Schweighæusero, Ἀλάζων, proprium nomen gentis, penaculte scribitur, et genitivum Ἀλάζωνος format, quo distinguatur ab appellativo nomine, ἀλαζῶν ἀλαζόνος.

^ε κατὰ ταῦτα δὲ S.V. Vall.

^ι σκόροδα M.K. φαλλοὺς S. pro φακοῦς, qui tum κέγχρη.

^ε Ἀλαζώνων S. Vall. Ἀλαζώνων edd. vett. Mox οἷδ' οὐκ S.

^β τὸν om. S.K.

^ι τούτων S. Alii τούτων. Tum κατύπερ τε Ald. et infra.

^κ τὰ πρὸς S.V.

^ι Ἰορρὴν V. Βορέην alii cum S. qui βορρὴν habet infra.

^η ἐρῆμος S.V. ἐρῆμον F.a.c.

Vulgo ἔρημον.

^η Ἰπτανιν V.S.

^ο Sic V.S.M.P.K.F.a.c. ἐσπέρην d. edd. vett.

18.

^η ἢ om. S.

^β Ita Valckensærius. Libri omnes ἄνθρωποι, vel compendiosæ ἄνω. Scymnus Chius Geog. Min. Hudson. T. II. p. 49. Πρὸς ἐσπέρης δ' ἐκβάσπῃ τὴν Βορυσθένην (Τοὺς) τὴν λεγομένην Ὑλαίαν (i. Ὑλαιαν) οἰκόντας Σκυθαί· εἰσι δὲ γεωργοὺς ἐχόμενους τούτων ἄνω. Quem locum ex Herodoteo fonte haustum monet Schweigh.

^ο οἱ om. F. οἱ Ἕλληνες οἱ S.

^δ ἐπὶ τῷ S.V. Vall. Μοχ βορυσθενίτας S.

^ε ἢ S.V.

^ι ὁδοῦ om. S.

^ε Παντικήπης S. supra ποταμοῦ d.

^η νέμονται S. pro ἄνεμον.

3 Βορυσθέnea ἡμερέων ἑνδεκα. ^k ἡ δὲ κατύπερθε τούτων
 ἑρήμιος ἐστὶ ἐπὶ πολλόν. μετὰ δὲ τὴν ἐρήμον Ἀνδροφά- 95
 4 γοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδαμῶς Σκυθικόν. τὸ
 δὲ τούτων κατύπερθε, ^m ἑρήμος ἥδη ἀλθρέως, καὶ ἔθνος ἀν-
 9 θρώπων οὐδὲν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. Τὸ δὲ ^a πρὸς τὴν ἑω γε-
 ωργῶν τούτων Σκυθέων, διαβάanti τὸν Παντικάπην ποτα-
 μόν, Νομάδες ἥδη Σκύθαι νέονται, οὔτε τι σπείροντες ⁱ
 οὐδὲν, οὔτε ἀραῦντες· ψιλῇ ^b δὲ δενδρέων ^c πᾶσα ^d αὕτη
 2 γῆ, πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ Νομάδες ^e οὔτοι τὸ πρὸς τὴν
 ἑω, ἡμερέων τεσσέρων καὶ δέκα ὁδόν, νέονται χώρην κα-
 10 τατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν Γέρρον. Πέρην δὲ τοῦ Γέρρου ^f
 αὐτὰ δὴ τὰ καλούμενα Βασιλιῖα ἐστὶ, καὶ Σκύθαι ^g οἱ
 ἄριστοί τε καὶ πλεῖστοι, καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύ-
 2 θας δούλους σφετέρους εἶναι. ^c κατήκουσι δὲ οὔτοι, τὸ
 μὲν πρὸς μεσαμβρίην, ἐς τὴν Ταυρικὴν· τὸ δὲ πρὸς ^d ἡῶ,
 ἐπὶ ^e τε τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι ὤρυ- 10
 ξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ
 καλεῖται Κρημονί· τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν
 3 Τάναϊν. Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς ^h βορρὴν ἄνεμον τῶν βασι-
 λείων Σκυθέων οἰκέουσι Μελάγχλαινοι, ἄλλο ^b ἔθνος, καὶ 15

do: ultra
 solitudi-
 nem, An-
 drophagi,
 natio baud
 Scythica:
 ultra eos,
 omnia de-
 serta.
 Juxta Scy-
 thas Geor-
 gos ad ori-
 entem, Scy-
 thae Noma-
 des, inter
 Panticapen
 et Ger-
 rhum, regi-
 one lata xiv
 dierum iter.
 Trans Ger-
 rhum, Scy-
 thae regii,
 [c. 56.] qui
 a meridie
 attingunt
 regionem
 Tauricam;
 ab aurora,
 fossam [c.
 3.] et Crem-
 nos, partim
 etiam Tan-
 nain: supra
 eos, Me-
 lanchlæni,
 a Scythia
 diversi: ul-

ⁱ ἐπὶ δέκα habes infra 53. Pa-
 rum interest. SCHWEIGH.

^k Sic S.V.c. ἥδη δὲ Ald. et al.

^l ἡ ἑρήμος vulgo. ἡ om. S.V.c.

^m ἑρήμος S.V. Wess. ἑρήμον
 vulgo. ἑρήμον F.a.c. Mox ἔθνος οὐ-
 δὲν ἀνθρώπων S.

19.

^a πρὸς ἑω τῶν γεωργῶν F. qui
 mox Σκυθαίων. τῶν γεωργῶν S. Ald.

^b δὲ om. F.

^c Sic S. ἡ πᾶσα edd. vett. γῆ
 om. S.

^d αὕτη et πλὴν om. P.K.M.F.b.

^e πᾶσα ἡ πᾶσα αὕτη τῆς Ὑλ. sic F.

^f αὐτοὶ om. S.V. qui mox ἡῶ

pro ἑω.

20.

^a ταῦτα ἥδη suspicatur Schweigh-
 æuser. Mox καλούμενα S.

^b οἱ ante ἄριστοι om. S.V.
 Σκύθαι τε καὶ ἄριστοι καὶ πλ. c.

^c Sic Ald. S.V. et al. κατέ-
 κουσι M.P.K.F.

^d ἑω V. ἡῶ F.

^e τε om. F.

^f Sic F. et vulg. cf. I. 104.
 Sic nonnulli Ἰστιαήτιδος VIII.

23. Μαιήτιδος M.S.P.K. cf. c. 3.
 Mox τοὶ δὲ αὐτῶν Reiskius.

^g Sic S.V. βορρὴν F. et vulg.

^h γένος A. Μελάγχχ.—Σκυθ. om. F.

h h 2

terius, palu-
des et vasta
omnia.

2 I

Trans Ta-
nain; qui
Scythiae
terminus,
primi Sau-
romatae, a
sinu Maoti-
dis boream
versus, regi-
one longa
dierum xv
iter: [c.
116.] supra,
Bodini:

22

supra bos ad
boream, so-
litude itine-
ris octidui:
post solitu-
dinem ad
subaeolanum
versus,
Thysage-
tae, vicini-
que Iycae:
horum ve-
nandi ratio:
supra eos
auroram
versus, alii
Scythae, qui

4 οὐ Σκυθικόν. Μελαγχλαῖαν δὲ τὸ κατύπερθε, λίμνη,
καὶ ἑρῆμός ἔστι ἀνθρώπων, κατέσον ἡμεῖς ἴδμεν.

Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάτηι, οὐκέτι Σκυθικῇ, ἀλλ' ἡ
μὲν πρώτη τῶν λαζίων Σαυροματέων ἐστὶ· οἱ ἐκ τοῦ μυ-
χοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαυήτιδος λίμνης, νέμονται ἂ τὸ πρὸς
βορῇν ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδόν, πᾶσαν εἴσασαι
2 ψιλὴν καὶ ἀγρίαν καὶ ἡμέραν δεινδρέων. ὑπεροικέουσι δὲ
3 τούτων, δευτέρην ^α λάζιν ἔχοντες, Βουδῖνοι, γῆν νεμόμενοι
πᾶσαν δασύν ^δ ὕλη παντοίῃ. Βουδίνων δὲ κατύπερθε
πρὸς βορῇν, ἐστὶ πρώτη μὲν ἑρῆμος, ἐπ' ἡμερέων ἐπτά
ὁδόν μετὰ δὲ τὴν ἑρῆμον, ἂ ἀποκλίνοντι μᾶλλον πρὸς
ἀπηλιώτην ἄνεμον, νέμονται Θυσσαγέται, ἔθνος πολλόν
3 καὶ ἴδιον ζώουσι δὲ ἀπὸ θήρης. Συνεχέες δὲ τούτοις ἐν
τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι ^β κατοικημένοι εἰσὶ τοῖσι αὐνομα κεῖ-
ται Ἰϋρκαί, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶντες τρόπον τινάδε.
4 λοχᾶ, ἐπὶ ^α δένδρεον ἀναβάς· (τὰ δὲ ἐστὶ πυκνὰ ἀνα-
πᾶσαν τὴν χώρην) ἵππος δὲ ἐκάστῳ, ^δ διδιδραγμένους
ἐπὶ γαστέρα κεισθαι ταπεινότητος εἵνεκα, ἐταῖμός ἐστι,
καὶ κύων· ἑπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δεινδρέου,
5 τοξεύσας καὶ ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει, καὶ ὁ κύων

¹ ἐστὶ om. S.V. Tum καθίσσω
S. qui in pr. c. seq. οὐκ ἐστὶ pro
οὐκέτι.

21.

^a Sic M.P.V.K. τὰ πρὸς F.a.c.
Ald. Tum dedi βορῇν cum S. pro
βορέην, qui supra Μαυήτιδος.

^b τούτων S.V. τούτων A.B. cf.
c. 13. et 37. τούτοις F.d. et
vulgo. Supra ἡμέρων καὶ ἀγρίων
δένδρων S.

^c τάξιν S.V. Non ex λῆξις Io-
nice fit λᾶξις, sed ex antiquo
verbo λᾶχω vel λαχέω fit λᾶξις,
unde etiam λᾶξεις prima cor-

repta. SCHWΕΙGΗ.

^d ἰθὺ suspicatur leg. Koen.
Gregor. p. 225.

22.

^a Sic P.K.F.a.c. Vulgo ἀπο-
κλίναντι cum S. Mox ζῶσι S. et
paulo post ζῶντες.

^b Sic M.P.K.F.a.c. κατοικη-
μενοι vulgo, ut S.V. absque εἰσί.

^c δεινδρέων F.

^d ἐστὶ δεδ. S.

^e ἐστὶ om. S.

^f Sic M.P.K.F. Paris. Al. ἐ-
πειδὴ cum S. Tum ἀπίδαι Ald.

^g Sic S.V. vulgo om. καὶ.

5^h ἔχεται. Ὑπὲρ δὲ ^ιτούτων, ^κτὸ πρὸς τὴν ἡῶ ¹ἀποκλίνοντι
οἰκέουσι Σκυθαὶ ἄλλοι, ἀπὸ τῶν βασιληῶν Σκυθῶν ἀπο-
στάντες, καὶ ^μοὕτω ἀπικόμενοι εἰς τοῦτον τὸν χῶρον. 40
13 Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθῶν χώρας, ἔστι ἡ κα-
ταλεχθεῖσα πᾶσα ^απεδιάς τε γῆ καὶ ^ββαθύγεος· τὸ δ'
2 ἀπὸ τούτου, λιθώδης ^ετ' ἐστὶ καὶ ^δτρηχέη. διεξελθόντι δὲ
καὶ τῆς τρηχέης ^εχῶρον πολλόν, οἰκέουσι ὑπώρεαν οὐρέων
ὑψηλῶν ἄνθρωποι λεγόμενοι εἶναι πάντες φάλακροί, ἐκ 45
^γγενεῆς γινόμενοι, καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι ὁμοίως, καὶ σι-
μοὶ, καὶ γένεια ἔχοντες μεγάλα· φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες·
ἐσθῆτι δὲ ^εχρεώμενοι Σκυθικῇ· ζῶντες δὲ ἀπὸ δεινῶν.
3 ^βποντικὸν μὲν οὐνομα τῷ δεινῶ ¹ἀπὸ τοῦ ζῶσι, μέγα-
θος δὲ κατὰ συκὴν μάλιστά κη· καρπὸν δὲ φορεῖ κυά- 50
4 μω ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει. τοῦτο ἐπεὶ γένηται πέπον,
^κσακκέουσι ἱματίοισι· ἀπορρέει δ' ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ
5 μέλαν· οὐνομα δὲ τῷ ἀπορρέοντι ἐστὶ ἄσχυ. ^μτοῦτο
καὶ λείχουσι, καὶ γάλακτι συμμίσγοντες πίνουσι· καὶ 55
ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς ^απαλλάθας συντι-

a regis de-
fecerunt.

Ultra hos,
in radicibus
montium
Argippæi :
describun-
tur a figura,
lingua, cul-
tu, victu,
morbis,
existima-
tione apud
finitimos :
arbor Pon-
ticum :
291
succus ex
ejus fructu,
Aschy.

^b Sic M.K.P.F. ἔεται S. alii.

ⁱ τούτων S.V. τούτων vulgo.

^κ τῷ S. et F. inter lineas a
pr. m.

¹ Sic P.K.a.c.d. ἀποκλίναντι S.
V.F. ἀποκλίνον b. τετραμμένον Ald.
Nihil ex M. enotavit Gronovius.

^μ αὐτως S.

23.

^α πεδιάς τε om. S.

^β βαθύγεος] βαθύγεος S.F. quod
vide ne sit Ionici magis coloris,
alterum Attici. SCHWEIGH.

^ε τε om. F.

^δ τρηχέη P.K.F. Paris. et mox
τρηχέης. τρηχεῖα S. qui mox τρη-
χεῖης. Alii τρηχεῖη.

^ε Sic S.V. χώρας F.a.d. et
vulgo. Mox ἔρεαν S.

¹ Sic S.V.a.c.d. cf. III. 33.

γενετῆς F.b. al. Mox θήλειαι S.

^ε χρεώμενοι S. F.

^β πάντικον S. tum μὲν om. S.V.
ποντικῷ d. qui mox τοῦνομα.

ⁱ Sic S.V. ἀπ' οὗ F.a. et al.
Mox ζῶουσι S. Spectat hæc A-
thenæus II. p. 57. C.

^κ σακκέουσι Photius et Suid.
σακέουσι Schæfer. Eustath. II. v.
p. 940, 17=914, 10. δ κοινὴ λε-
γόμενος σάκκος δι' ἐνὸς κάππα προε-
φέρετο παρ' Ἀθηναίους, καθά φησιν
Ἀἴλιος Διονύσιος· ὅθεν καὶ σακεύειν
φησὶ τὸ ὑλίζειν ὡς Ἡρόδοτος.

¹ ἄγχυ S. Vall.

^μ Sic S.V.M.P.K.F. Paris.
τοῦτο δὲ καὶ vulgo.

^α Sic S.F.a.c. παλλάθας d. et
vulgo. Tum συντιθεῖσι S.

θείαςι, καὶ ταύτας σιτέονται. πρόβατα γάρ σφι ὡς
πολλὰ ἐστὶ· οὐ γάρ τι σπουδαῖαι νομαὶ αὐτοῖσι εἰσὶ.
Ἐπὶ δὲ δένδρεω δὲ ἕκαστος κατοικήται· τὸν μὲν χειμῶνα,
ἐπὶ αὖ τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πύλω στεγνῶ λευκῷ· τὴν
γὰρ θέρος, ἄνευ πύλου. Τούτους οὐδεὶς ἀδικεῖ ἀνθρώπων·
ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι· οὐδὲ τι ἀρήσιον ὅπλον ἔκτεται.
καὶ τοῦτο μὲν, τοῖσι περιοικέουσιν οὗτοί εἰσι οἱ τὰς δια-
φορὰς διαιρόντες· τοῦτο δὲ, ὅς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς
τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικέται. ὄνομα δὲ σφί ἐστι Ἀρ-
γυππαῖοι.

24

Commen-
tus e Scy-
thia et ex
Ponto ad il-
los: a Scy-
thia nego-
tia ibi ge-
runtur vii
interpreti-
bus.

Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων, πολλὰ πεμφ-
νεία τῆς χώρας ἐστὶ, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἔθνέων. καὶ γὰρ
Σκυθίων τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτοὺς, τῶν οὐ χαλεπὸν
ἐστὶ πειθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυσθενέος τε ἔμ-
πορίου καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων. Σκυθίῃ δὲ
οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτοὺς, δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων καὶ δι' ἑπτὰ

25

Quod ultra
est ad sep-
tentrionem,
id montes
præclu-
dunt: in-
colæ mon-
tium ca-
prapedes,
transmon-

γλωσσίων διαπρήσσονται. Μέχρι μὲν δὴ τούτων γνωσ-
κεται. τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε οὐδεὶς ἀτρέ-
κως οἶδε φράσαι· οὐρεὰ τε γὰρ ὑψηλὰ ἀποστάμνι
ἄβατα, καὶ οὐδεὶς σφεα ὑπερβαίνει. οἱ δὲ φαλακροὶ
οὗτοι λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, οἰκέειν τὰ
οὐρεὰ αἰγίποδας ἄνδρας· ὑπερβάντι δὲ τούτους, ἄλ-

ο Sic M.K.P.F. Paris. γὰρ σφι
S.V. γὰρ τοι olim.

ρ Sic M.K.P.F. αἱ νομαὶ S.a.
et vulgo.

q ἔκταται S. Mox οὗτοί εἰσι
post διαιρόντες S.

r Sic S. cf. Porson. Eurip. Phœn.
1231. καταφεύγων καταφύγη (κα-
ταφύγοι Ald.) M.P.K.F. Partici-
pium al. om.

s Ὀργιεμπαῖοι S.V. Ὀργιέμπεσι
Zenobius Prov. V. 25. Ἀργιπ-
παῖοι Matth.

24.

a ταυτέων] ταύτων S.F.

25.

a οὐδεὶς κατύπερθε F. Supra ταύ-
των F. ubi ταυτέων S. vulg.

b ἀτρέκεις S. cf. c. 16.

c οὐρεὰ γὰρ] ὄρεα τε γὰρ S.V.
ὄρεα τε γὰρ Schæfer.

d σφεα S.V. Ald. A.B. σφιας
M.K.P.F. Mox ὄρεα S.

e Sic Ald. S.a.c. Vall. d. marg.
ἰσχυρότατος K.M.P.F.b.d.

f ὑπερβάντας S.

- 3 λους⁸ ἀνθρώπους, οἱ τὴν ἐξάμνηνον καθεύδουσι. τοῦτο δὲ⁸⁰ tanorum
 4 οὐκ ἐνδέχομαι^h τὴν ἀρχὴν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς ἡῶ τῶν somnus se-
 φαλακρῶνⁱ γινώσκειται ἀτρεκέως, ὑπὸ Ἴσσηδόων οἰκέ- mestris.
 μενον^h τὸ μὲν τοι κατύπερθε πρὸς^k βορῇν ἄνεμον, οὐ γι- Post Ar-
 νώσκειται, οὔτε τῶν φαλακρῶν, οὔτε τῶν Ἴσσηδόων, εἰ μὴ gippeos ad
 5 ὅσα¹ αὐτῶν τούτων λεγόντων. Νόμοις^a δὲ Ἴσσηδόνες⁸⁵ Issedonum
^b τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ἐπεὰν ἀνδρὶ^c ἀποθάνη pietatis ul-
 πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα^d justia; mores
 καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες, καὶ καταταμόντες τὰ κρέα, femine vi-
 κατὰτάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου^d τεθνεῶτα^e γονέα^e riles.
 ἀναμίζαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα^f προτιθέαται. τὴν 90
 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες καὶ⁸ ἐκκαθῆραντες, ^h κα-
 ταχρυσούσιⁱ καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας
 3 μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελέοντες. παῖς δὲ¹ πατρὶ τοῦτο
 ποιέει, κατὰ περ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δὶ- 95
 καιοι καὶ οὔτοι λέγονται εἶναι¹ ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ
 γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι. γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὔτοι.
 7 Τὸ δὲ ἀπὸ^a τούτων τὸ κατύπερθε, Ἴσσηδόνες εἰσὶ οἱ Issedonibus
 λέγοντες^b τοὺς μουνοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς χρυ- ad septen-
 trionem

⁸ Sic V.M.K.P. ἀνθ. ἄλλους F. τούτους τοὺς ἀνθ. ἄλλους S.a.c. εἶναι addunt edd. vett. Huc spectat Eustath. Dionys. 581.

^h τὴν ἀρχὴν] τὴν om. S.V. Mox τὴν ἡῶ S.

ⁱ Sic Ald. a.c.S.V. Vall. ἀτρεκέως om. M.K.P.F. Mox οἰκεομένη S.

^k Sic S.V. Al. βορέην. Mox τῶν ante Ἴσσηδόων om. S.

¹ αὐτέων τούτων] αὐτῶν τούτων F. αὐτῶν τούτων S.

26.

^a δὲ om. S.

^b τοιοισίδε S.V. cf. II. 37. III. 99. τοῖσι δὲ a.c.d. vulgo. τοῖσι δὲ F.

^c ἀποθάνη S.V.F.a.c. Schæfer.

ἀποθάνει al.

^d τεθνηκότα F.a.c.

^e γονῆα S.

^f Sic F. προτιθέσθαι S. vulgo.

⁸ καθῆραντες S.V. ἐκκαθάραντες P.K.

^h Sic V.S. ἀποχρυσούσι F.b. Ald. Mox ἅτε om. S.V. et fortasse melius abest. Similiter c. 28. alii codd. ὡς tuentur, alii omitunt. Tum ἐπετείους S. Ald.

¹ πατὴρ Ald. Mox οἱ ante Ἕλ- ληνες om. S.

27.

^a τούτων S. vulgo τούτων. In- fra τούτων F. pro τούτων.

^b τοὺς μ. et τοὺς χ. S.V. τοὺς al. om.

h h 4

ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι
 ῥ δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἄρχῃν· τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι
 μὲν ἐν κρυμῷ ἐστέωτες ἄποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ
 9 ἡμίονοι ἀνέχονται. Δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν²⁵ Defecta
 2 ἂ τὸ κόλον^b διὰ ταῦτα οὐ φύειν κέρεα αὐτόθι. μαρτυρεῖ cornibus
 ὃ δέ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὀμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἔχον animalia,
 ὧδε· ob frigus.

Καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.

ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ³⁰
 3 κέρεα. ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύχεσι ἢ οὐ^d φύει κέρεα τὰ
 κτήνεα ἀρχῇν, ἢ φύοντα φύει μόγις. ἐνθαῦτα μὲν νυν διὰ
 10 τὰ ψύχεα γίνεται ταῦτα. Θαυμάζω δὲ, (προσθήκας
 γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἡδίζητο,) ὅτι ἐν τῇ Ἠλείῃ
 πάσῃ χώρῃ οὐ δυνέεται γίνεσθαι ἡμίονοι, οὔτε ψυχροῦ τοῦ³⁶ 294
 2 χώρου ἑόντος, οὔτε ἄλλου φανεροῦ αἰτίου οὐδενός. φασὶ
 δὲ αὐτοὶ Ἠλεῖοι ἐκ^b κατάρης τευ οὐ γίνεσθαι^c σφι ἡμιό-
 νους. ἀλλ' ἐπεὰν^d προσίῃ^e ἡ ὥρῃ κυτσκεσθαι τὰς ἵπ-
 πους, ἐξελαύνουσι ἐς^f τοὺς πλησιοχώρους αὐτάς· καὶ⁴⁰
 ἔπειτά σφι ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπιείσιν τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν

μάζεται edd. vett. et alii mss.
 cum c. ubi in marg. νομίζεται. ὡς
 τ. θαμάζεται S.

^p Sic S.V. δὲ οὐδὲ ὁ. οὐκ ἂν. P.
 c. δὲ ὄνοι οὐκ ἂν. F. Vulgo δὲ οὐδὲ
 ὄνοι ἂν.

^q τὴν ἀρχῇν] τὴν om. S.V.K.F.
 cf. 25. et 29. Mox κρυμῷ S.

^r ἀποσφακελίζουσι S.

^s 29.

^a Sic M.P.K. τὸ κῶλον F. τὸ
 καθύλου S. al.

^b διὰ ταῦτα etc. citat Eustath.
 Od. p. 1485, 10 = 152, 35.

^c Sic Ald. S. δέ μοι τῇ γ. Ὁ.
 absque καὶ M.K.P.F. Wessel.
 μαρτυρεῖ S.

^d Sic S.V. Eustath. φύειν F.
 Paris. vulg. et sic mox.

30.

^a Sic S.V.a.e. Vulgo ἡδίζετο.
 ἐξήτησε K.P.F.b. e gl. Supra θα-
 μάζω S.

^b Sic S.V.A.B. Steph. Eu-
 stath. Dion. 409. τευ om. Ald.
 M.P.K.F.

^c σφίσι F.

^d Sic V.S. Ald. Sic II. 41.
 ἐπεὰν—προσίῃ ὁ τεταγμένος καιρός.
 προσῇ M.P.K.F. qui et ἐὰν pro
 ἐπεὰν.

^e ὥρῃ κυτσκεσθαι V.S.

^f τὰς πλησ. S.V. τοὺς ἵππους S.

31
Pennæ, qui-
bus opple-
tus aer,
[c. 7.] sunt
nix.

ἔσχωσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρὶ· ἔπειτα δὲ ὀπίσω ἀπὸ
νουςι. Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἅν-
πλων εἶναι τὸν ἥερα, καὶ τούτων εἵνεκα οὐκ ὁῖά τε εἶ-
οῦτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου, ὁῦτε διεξίεναι, τῇ
ἔχω περὶ αὐτῶν τὴν γνώμην. τὰ κατύπερθε ταύτης τῇ
χώρης αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσοι δὲ τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶ-
νος, ὥσπερ καὶ οἰκός. ἤδη ὦν ὅστις ἀγχόθεν χιόνα ἀφ-
πίπτουσιν εἶδε, οἶδε τὸ λέγω. εἴκει γὰρ ἡ χιὼν πε-
ροῖσι· καὶ διὰ τὸν χειμῶνα ταῦτον, ὄντα τοιαῦτον, ἅ-
κητα τὰ πρὸς βορῇ ἐστὶ τῆς ἡπείρου ταύτης. τὰ ὡ-
πτερὰ εἰκάζοντας τὴν χιόνα ἰτοὺς Σκύθας τε καὶ τοὺς
περιοίκους ἡδοκέω λέγειν. Ταῦτα μὲν νυν, τὰ λέγεται
μακρότατα, εἴρηται.

32
Hyperborei
a quibus
memoren-
tur.

Ἵπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι ἁ-
γουσι, οὔτε τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων, εἰ μὴ ἄρα
Ἰσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, οὐδ' οὔτοι λέγουσι οὐδὲ
ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μουνοφθάλμων
λέγουσι. Ἄλλ' ὅτι Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ἵπερβορέων
εἰρημένα, ἐστὶ δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνοισι, εἰ δὴ τὰ
ἐόντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε. Ἐπὶ δὲ
τι πλείστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι, φάμεται ἰρὰ

33
Sacra ex
Hyperbo-

ἔχουσιν S.V.

V.S.F.a.c. Wessel.

31.

ἡ ἀνάπλεον S.F. Mox F. ταύτων
et αὐτῶν pro ταυτέων et αὐτέων.
Consentit S. in ταύτων.

ἡ Sic S.V. cf. 7 et 53. οἶαί τε
F. vulg.

ἡ οἶαί om. F.

ἡ οὐδὲ διεξ. S.V.

ἡ τὴν om. F.a. Mox τοῦ ante
θέρεος om. S.

ἡ Sic F.c. Vulgo εἰκός.

ἡ οἶδεν S.

ἡ Sic Ald. b.d. omnes libri
II. 34. V. 10. ἀνίκητα M.K.P.

ἡ τοὺς Σκύθας τὴν χιόνα τε καὶ F.

ἡ δοκέω om. S.

32.

ἡ Sic M.K.P.F. λέγ. οἶδεν S.

V.A.B. Ald.

ἡ ὥς περὶ τῶν M.V.K.P.F.
Paris. ὥσπερ τῶν S. ὥς καὶ περὶ
τῶν vulgo.

ἡ Ἡσιόδου—Ὀμήρου S.

ἡ Sic S. Vulgo ὅτι.

33.

ἡ Sic c. πολλὰ δ' ἔτι S.V.A.B.

Ald. Πολλὰ δὲ absque τι M.K.P.
F. Mox αὐτῶν S.F. pro αὐτέων.

^b ἐνδεδμεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, ἐξ Ὑπερβορέων φερόμενα, ἀπικνέσθαι ἐς Σκύθας· ἀπὸ δὲ Σκυθῶν ἤδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους ἑκάστους, κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ⁶⁵ ² εὐσπέρης ἑκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρίην· ³ εἰθεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα ἑκ πρώτους Δωδωναίους Ἑλληλίων δέκεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Ἑλλησίαν κόλπον, καὶ διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν· ⁵ πόλιν τε ἐς πάλιν πέμπειν, μέχρι ⁶ Καρύστου· τὸ δ' ἀπὸ ταύτης, ἐκλιπεῖν Ἀνδρόν· Καρυστίους γὰρ εἶναι τοὺς κομίζοντας ἐς Τήνον· Τηνίους δὲ, ἐς Δῆλον. ἰ ἀπικνέσθαι μέν νυν ⁷ ταῦτα τὰ ἱρὰ οὕτω λέγουσι ἐς Δῆλον. πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμψαι φερούσας τὰ ἱρὰ δύο κόρας, τὰς οὐνομάζουσι Δῆλίοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην· ¹⁵ ἅμα δὲ ¹ αὐτῇσι ² ἀσφαλὶς εἵνεκεν πέμψαι τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν ἄνδρας πέντε πομπῶς, τούτους οἱ νῦν ³ Περιφερῆες καλέονται, τιμὰς μεγάλας ἐν Δῆλῳ ἔχοντες. ⁴ ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορείοις τοὺς ἀποπεμφθέντας ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, δεῖνὰ ποιευμένους εἰ σφῆας αἰεὶ καταλάμψεται ἀποστελλοντας μὴ ⁵ ὑποδέκεσθαι, οὕτω δὴ φερόντας ἐς ⁶ τοὺς οὐρούς τὰ ἱρὰ ⁷ ἐνδεδμεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ, ⁸ τοῖς πλησιοχώροις ἐπισκῆπτειν κελεύοντας

reis in Delum quomodo et quo itinere delata: cur missa tali modo: Hypero- 295 che et Laodice: Perpheres: cultus Dianae Reginae apud mulieres Thracias et Pæoniæ.

^b Sic S.P.V. Ald. Vall. ἐνδεδμεμένα M.K. ἐκδεδεμένα F.

^c ἑκάστῳ F.d.

^d Sic S.V.F. Schæfer. ἐνθ. δη alii.

^e πρὸς τοὺς d. Mox τούτων cum F. pro τούτων, quod retinet S.

^f Μελλεία S.

^g πόλιν τε V.F.a.c. πόλιν δ' S. Wessel. et al.

^h Καρύστου S. et Καρυστίους infra.

ⁱ ἀπικνέσθαι—Δῆλον om. M.P. K.F.

^k οὕτω ταῦτα τὰ ἱρὰ S.a. Mox

ονομάζουσι S. qui τε om. post Ὑπερόχην.

¹ Sic S.M.P.K.F. Paris. Al. αὐταῖσι.

² ἀσφαλὶς V. cf. II. 18. S. et Al. ἀσφαλείης. Tum εἵνεκα S.

³ Sic M.P.K. Vall. a.c. Περιφερῆες S. Hesych. Περιφερῆες F.b. d. Ald. Mox ἐπεὶ δὲ δὲ S.

⁴ ὑποδέκεσθαι οὕτως S.

⁵ τοὺς οὐρούς S.

⁶ ἐνδεδμεμένα S.V.P.F. Paris. Vall. ἐνδεδμεμένα M.K. Ald.

⁷ Ita Schæferus ex nescio cu-

5^a προπέμπειν ἰσφεία ἀπὸ ἑαυτῶν εἰς ἄλλο ἔθνος. κα
ταῦτα μὲν οὕτω προπεμπόμενα, ἀπικνέεσθαι λέγουσι
6 Δῆλον. Οἶδα δὲ αὐτὸς τούτοις ἱροῖσι τόδε ποιούμεν
προσφερές· τὰς Ὑθηϊκίας καὶ τὰς Παιονίδας γυναι
κας, ἐπεὶ ἂν ἰθύωσι τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Βασιλῆϊ, οὐκ ἂν
πυρῶν καλᾶμης ἰθυύσας τὰ ἱρά. καὶ ταῦτα^a μὲν οἶ
34 οἶδα ταύτας ποιεύσας. Τῇσι δὲ παρθένοισι ταύτης τῇ
ἐξ Ὑπερβορέων τελευτησάσῃ ἐν Δήλῳ, κείρονται κα
αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν, πρὸ γάμο
πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλῆ
2 σαι, ἐπὶ τὸ σῆμα τιθεῖσι· (τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἔσθῃ ἐς τὴν
Ἀρτεμίσιον^b ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρός· ἐπιπέφυκε δὲ ἡ
ἐλαίη·) οἱ δὲ παῖδες τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τι
εἰλῆξαντες τῶν τριχῶν, ἑποτθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆ
3 μα. αὗται μὲν δὴ ταύτην^c τὴν τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῇ
35 ὁ Δήλου οἰκητόρων. Φασὶ δὲ^a οἱ αὐτοὶ, καὶ τὴν^b Ἀργ
τε καὶ τὴν Ὠπιν, εἰούσας παρθένας, ἐξ Ὑπερβορέων κατ

34
Hyperochæ
et Laodice
manibus
quas infe-
rias Delii
faciant.

35
Venisse il-
las, ut vo-

jus apud Wesselingium emen-
datione. τοὺς πλησιόχους mss.
edd.

^a μὴ πρ. d.

^b σφεία S.V. σφείας F. Paris. et
vulg.

^c Sic F.b.d. Ὑθηϊκίας P.K. Ὑθη-
σας edd. Ὑθησας S. Ὑθησας Reiz.
ex em. Wesselingii. Ὑθησας
Schæfer. Supra τούτοις τοῖσιν
ἱροῖσι S.

^w Παιονίδας S.

^x θύωσι S.V.

^y θυύσας V.S. Ald. A.B. Reiz.
Schæfer. et probavit Wesseling.
ἐχούσας M.P.K.F.b.d. ἐχούσας
ex ἐρπούσας detortum suspicatur
Larcherus cum Eldikio Susp.
Spec. p. 16. ἐχουσας idem esse
atque φερούσας paullo supra, i. e.
sacra manu tenentes et in pompa

gestantes putat Schweighæuser.

^a μὲν om. M.P.K.F. qui si
habet, καὶ ταῦτα δὴ ταύτας αὐ
ποιεύσας.

34-
^a ἴσθι S.V. Supra πρὸ γάμο
non vertit Valla.

^b οἱ δὲ π. A.B. Ald. S.V. ἴσθι
δὲ π. M.P.K.F.

^c Sic S.V. Vall. τιθεῖσι Wes-
sel. et vulg.

^d τὴν τιμὴν om. S. ταύτην τι
μὴν absque τὴν F.

^e Δήλου F.

35-
^a οἱ om. S.V. Suprasc. in F
οἱ αὐτοὶ οὗτοι P.K. Schæfer. Μοι
ἀνθρώπους om. S.

^b Ald. Ἀργιν. Steph. marg
Ἑκαίργην. Scil. e Callimach. H
Del. et Pausan. I. 43.

τοὺς αὐτοὺς τούτους ἀνθρώπους πορευομένας, ἀπικέσθαι
 2 εἰς Δῆλον ἐτι πρότερον Ὑπερόχης τε καὶ Ἐλαοδίκης. ταύ-
 τας μὲν νυν τῇ ^d Εἰλειθυίᾳ ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ἁκυτό-5
 κου τὸν ἐτάξαντο φόρον ἀπικέσθαι· τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ
^e τὴν Ὀπιν ἅμα αὐτοῖσι τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι,
 καὶ σφι τιμὰς ἄλλας δεδόσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ
 ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας, ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα
 ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι Ὀλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε· παρὰ 10
 δὲ σφέων μαθόντας νησιώτας τε καὶ Ἰωνας, ὑμνέειν Ὀπίν
 3 τε καὶ Ἀργὴν, ὀνομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας· (οὗτος
 δὲ ὁ Ὀλὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιοὺς ὕμνους
 ἐποίησε, ἐκ Λυκίης ἐλθὼν, τοὺς ἀειδομένους ἐν Δῆλῳ·)
 καὶ τῶν μνηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βῶμῳ τὴν ^e σπο-15
 δον, ταύτην ἐπὶ τὴν θῆκην τῆς Ὀπίας τε καὶ Ἀργῆς ἀναι-
 4 σιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θῆκη αὐτέων ἐστὶ ὅπισθε
 τοῦ Ἀρτεμισίου, πρὸς ἧν τετραμμένη, ^b ἀγχοτάτῳ τοῦ
 5 Κηίων ἱστοριοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ εἰ-20
 ρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον τοῦ λεγομένου εἶναι
^a Ὑπερβορέῳ οὐ λέγω, ^b λέγων ὥς τὸν εἰσὶν περιέφερε
 2 κατὰ πᾶσαν ^d τὴν γῆν, οὐδὲν σιτεύμενος. ^e Εἰ δὲ εἰσὶ
 τινες Ὑπερβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι.
 3 γελῶ δὲ ὅρεάν γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς ἤδη, 25

tum Lucinae sol-
 rent: eadem ætate
 in Apollinis
 et Dianæ
 comitatu
 priores ve-
 nisse Argen-
 et Opin:
 his qui ho-
 mores habebantur: Olen Lycius, gymnopæus.

Rejicit Herodotus fabulam de Abaride: 297
 negat Hyperboreos esse: ridet pingi terminum formæ

^c Λαοδίκης M.P.K.

^d Sic S.V. Εὐλθ. P.F. Εὐλθθ. alii. Hanc discordiam peperit solennis literæ η et diphthongi ei confusio.

^e τὴν om. F. Μοχ Λύκιος ἀνὴρ S.

^f αὐτός δὲ S.F.a.c. αὐτός δὲ Wessel. et al.

^g σποδὸν S.b. ἐποδὸν P.K.

^h ἀγχοτάτῃ S.V. ἀγχοτάτου c. qui μοχ ἐστιν ἱστορίου. In S. κηανεστικτορίου.

36.

^a Ὑπερβορέου S.

^b λέγοντα requirebat Schweighæuserus, qui in vulg. tamen acquiescit.

^c εἰσὶν σιτεύμενος libri omnes cum Eustathio Dionys. 31. Correxerit Wesselingius, probante Valckenærio, εἰσὶν . . σιτεύμενον.

^d τὴν om. S.V.P.K.F.

^e Cf. Strabo I. p. 106=61. Schol. Apollon. Rhod. II. 677. Ὑπερβόρειοι τινες S.

^f Sic S.V. Vulgo ὁρῶν. Μοχ νόον ἔχοντως pro νόον ἔχοντας resti-

ποντον, μέχρι Σιγείου τοῦ Τρωϊκοῦ· τὰ δὲ ^cπρὸς νότου,
 ἢ αὐτὴ ^dαὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ ^eΜυριανδρικοῦ κόλπου, τοῦ
 πρὸς ^fΦοινίκη κειμένου, τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι
 3 Τριοπίου ἄκρης. οἰκέει δ' ἐν τῇ ἀκτῇ ταύτῃ ἔθνεα ἀν-
 θρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ ἑτέρα τῶν ἀκτέων. Ἡ ⁴⁵
 δὲ δὴ ἑτέρα, ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη, παρατέταται ἐς τὴν
 Ἐρυθρὴν θάλασσαν· ἢ τε Περσικὴ, ^aκαὶ ἡ ἀπὸ ταύτης
^bἐκδεκομένη Ἀσσυρίη, καὶ ἀπὸ Ἀσσυρίης ἡ Ἀραβίη.
 2 ^cλήγει δὲ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμῳ) ἐς ^dτὸν κόλπον ⁵⁰
 τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐστὶ-
 3 γαγε. Μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ Περσέων, χῶρος
^eπλατὺς καὶ πολλὸς ἐστὶ· τὸ δ' ἀπὸ Φοινίκης παρῆκει
 διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη παρά τε ^fΣυρίην
 τὴν Παλαιστίνην, καὶ Αἴγυπτον, ⁵⁵ἐς τὴν τελευτᾶ· ἐν τῇ
 4 ἔθνεά ἐστι τρία μῦνα. Ταῦτα μὲν ἀπὸ Περσέων τὰ
 5 ^bπρὸς ἐσπέρης τῆς Ἀσίας ἔχοντά ἐστι. Τὰ δὲ κατὴ-
 περθε Περσέων, καὶ Μήδων, καὶ ^aΣασπειρών, καὶ Κόλ-
 χων, τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ^bἡέλιον ἀνατέλλοντα, ἔθνη
 μὲν ἡ Ἐρυθρὴ παρῆκει θάλασσα· ^cπρὸς βορέῳ δὲ ἡ ⁶⁰
 Κασπίη τε θάλασσα, καὶ ὁ Ἀράξης ποταμὸς, ^dρέων

ora, in di-
versum pro-
currens ad
mare: una,
que Asia
Minor dici-
tur, in qua
nationes
xxx.

Altera, que
complecti-
tur, ad ma-
re australe,
Persiam,
Assyriam,
Arabiam;
ad mare
internum,
Phœnicen,
Syriam Pa-
lestinam,
Ægyptum.

Asie trac-
tus orien-
talis, ad
meridiem a
298
mari aus-
trali, ad a-
quilonem
a mari

^c Sic P.K.M.F. Paris. πρὸς νό-
των S. al.

^d αὕτη om. S.V.

^e Sic Steph. Byzant. Μαρναν-
δικοῦ S.V. Vall. Μαρνανδύων M.
P.K. Μαρνανδυνῶν Ald. b. Μαρ-
ανδυνῶν F.a.c.

^f Sic M.P.K.F.a.c. Φοινίκην S.
Ald. et al.

39.

^a καὶ ἀπὸ ταύτ. ἐκδ. ἡ Ἀσσ. F.
Supra παρατέταται τὸ ἐς S.

^b ἐκδεδομένη S. qui mox ἀπὸ τῆς
Ἀσσ. Ἀ.

^c Sic F. αὐτῇ vulgo. λ. δὲ καὶ
αὕτη S.

^d τὸν om. a.S.

^e πολλὰς καὶ πλατὺς S.

^f Sic M.S.P.K.V.F. Paris. Συ-
ρίην τὴν παρὰ τὴν Π. vulgo.

^g ἐν τῇ c.

^h Sic M.P.K.F. Paris. πρὸς
ἐσπέρην S. vulgo.

ⁱ Sic S.V.A.B. Ald. ἐστὶ om.
M.P.K.F.

40.

^a Sic F.a. Σασπειρών S. al.

^b Sic S.V. Vulgo ἡλιον.

^c πρὸς β.—θάλασσα om. F.

^d ῥέων πρ. ἡ. α. delevit Bor-
heckius. Mox ἡ Ἀσίη S.

Caspio et
fluvio A-
raze con-
clusus, In-
dia est:
quæ ultra
sunt ad ori-
entem, de-
serta et in-
cognita.

41
Oræ hujus
alterius
pars, Li-
bya: ejus-
dem oræ
apud Æ-
gyptum la-
titudine exi-
tus a sta-
diorum.
[2, 158.]

42
Europa
tam longa,
quam et
Libya et
Asia: lati-
tudinem
quantam
habeat, ne
conficere
quidem li-
cet: Liby-
am pri-
mum cir-
cumvecti
Phœnices,
e Necone
missi;
[2, 159.]

2 πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκεῖ
Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, ἔρημος ἦδη τὸ πρὸς τὴν
οὐδ' ἔχει οὐδείς φράσαι οἷον δὴ τί ἐστι. Τοιαύτη μὲν
τοσαύτη ἢ Ἀσίη ἐστί.

Ἡ δὲ Λιβύη ἂν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστί· ἀπὸ γὰρ

3 Αἰγύπτου Λιβύη ἦδη ἐκδέκεται. κατὰ μὲν νυν Αἴγυπτον
ἢ ἀκτὴ αὕτη στενὴ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θαλάσσης
ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, δέκα μυριάδες εἰσὶ ὁρμήων

3 αὗται δ' ἂν εἶεν χίλιοι στάδιοι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στα-
τούτου, κάρτα πλατεῖα τυγχάνει εὐῶσα ἢ ἀκτὴ ἢ
Λιβύη κέκληται. Ἐθνημᾶζω ὧν τῶν διουρισάντων καὶ
διελόντων ἢ Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην· οὐ γὰρ

4 ὁσμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτῶν ἐστί. μήκει μὲν γὰρ
παρ' ἀμφοτέρας παρήκει ἢ Εὐρώπῃ· εὐρεος δὲ πᾶς

3 οὐδὲ συμβαλεῖν ἀξίη φαίνεται μοι εἶναι. Λιβύη μὲν
γὰρ δηλοῖ ἐωυτὴν, εὐῶσα περίρρυτος, πλὴν ὅσον αὐτὴ
πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει· Νεκῶ τοῦ Αἰγυπτίων ἢ βασιλέως

4 πρώτου τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, καταδεξάντος. ὅς ἐπέειπε
διώρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσειν τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἰδιόχουσαν
ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας αἰσφά-
πλοίοισι, ἐντειλάμενος ἐς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακλείων στή-
λέων ἰδιόκλειν ἕως ἐς τὴν βορείην θάλασσαν, καὶ αὐτὴν

ἔρημος vel ἔρημος F.a.P.K.S.V.

ἔρημον vulgo.

ἢ τὸ om. S.V. ἢ S.

8 ἐστὶν ἢ Ἀσίη S.

41.

α τῇ ἀκτῇ om. S.

ἢ Sic S.V.a.c. edd. vett. ἐστὶ

ἢ ἐστὶ M.K.P. Gronov. ἐστὶν ἢ

ἐστὶν F.b. αὐτὴ ἀκτὴ b. Mox δ'

post αὐται om. S.

c Sic F. ἢ om. alii.

42.

α θωνμάζω θωνμάζω S.V.

b Sic S. τε om. al.

c μικρὰ S.V.

d αὐτῶν F.

e παρ' om. S.V.

f οὐ συμβ. S. οὐδὲ συμβάλλειν

8 ὅσον F.

h βασιλῆος S. βασιλέως vulg.

βασιλέως F.

i Sic Ald. a.c.d.S. et al. ἔχουσαν

M.P.K.F.

k Ἡρακλέων S.K.F. στήλη om.

l Sic S. ἐκπλέειν vulgo. M. βορείην S.

εἰς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. Ὀρμηθέντες ὦν ^m οἱ Φοίνικες
ἐκ τῆς ⁿ Ἐρυθρῆς θαλάσσης, ἔπλεον τὴν νοτιὴν θάλασσαν. ⁸⁵
ὅκως δὲ ὁ γίνοιτο φθινόπωρον, ^p προσίσχοντες ἂν σπείρσ-
κον τὴν γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες ^q γι-
νοίατο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμητον· θερίσαντες δ' ἂν τὸν
σῆτον, ἔπλεον ὥστε δύο ἐτέων διεξελθόντων, τρίτῳ ἔτει
κάμψαντες ^r Ἡρακλείας στήλας, ἀπίκοντο εἰς Αἴγυπ- ⁹⁰
τον. καὶ ἔλεγον, ἔμοι μὲν οὐ πιστὰ, ἄλλω δὲ δή τεω,
ὡς ^s περιπλῶντες τὴν Λιβύην, τὸν ἥελιον ἔσχον εἰς τὰ
; δεξιά. οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον. Μετὰ δὲ,
Καρχηδόνιοι εἰσι οἱ λέγοντες. ἐπεὶ ^t Σατάσπης γε ὁ
Τεάσπιος, αἰὴρ Ἀχαιμενίδης, οὐ περιέπλωσε Λιβύην, ⁹⁵
ἐπ' αὐτὸ ταῦτο πεμφθείς· ἀλλὰ δέισας τὸ τε μῆκος τοῦ
πλόου καὶ τὴν ἐρημίην, ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε
^a τὸν ἐπέταξέ οἱ ἡ μήτηρ ἄεθλον. Οὐγατέρα γὰρ ^b Ζω-
πύρου τοῦ Μεγαβύζου ἐβίησατο παρθένον· ἔπειτα μέλ-
λοντος αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκολοπιεῖσθαι
ὑπὸ Ξέρξῳ ^c βασιλέως, ἡ μήτηρ τοῦ Σατάσπεος, εὖσα
Δαρείου ἀδελφεῇ, ^d παραιτήσατο, φᾶσά οἱ αὐτὴ μέζω
ζημίην ἐπιθήσειν ἥπερ ἐκείνον· Λιβύην γὰρ οἱ ἀνάγκην
ἔσεσθαι περιπλῶειν, εἰς δ' ἂν ^e ἀπίκηται, περιπλέων αὐ-
³ τὴν, εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Ξέρξῳ ⁵

deinde
Carthagini-
enses : Sa-
taspis Per-
sae naviga-
tio, a Xerxe
299
jussa per-
fecta non
est.

^m οἱ om. F.

ⁿ Sic M.K.P.S.V.F. Paris.

^p Ἐρυθ. καλεομένης θ. edd. vet.

^q Sic V.P.S.F.c. γένοιτο al.

^r Sic V.S. προσχόντες al.

^s Sic S.V. Vulgo γενοίατο.
Mox τὸν om. S.

^t Ἡρακλέας F.S.

^u Sic K. edd. vet. δέ τεω S.V.

^v Sic M.P. περιπλῶντες τὴν F.
πλώσαντες τὴν Eton. περιπ. ἐς τὴν
vulgo. περιπλῶντες absque τὴν S.

^w Sic S. ἦλυν vulgo. Mox

ἐγνώσθη αὕτη S.

43.

^a Σατάπης K. Mox Τεάσπειος S.

^b Sic F. Ζωπ. τοῦ Μεγ. παρθ.

^c β. S.P.K. Wess. Ζωπ. β. τ. M.

^d κ. vulgo. ἐβιάσατο S. Mox αὐτοῦ
om. F.

^e βασιλῆος] βασιλέως F.

^f Sic V. cf. Koen. Gregor.

Dial. Ion. 23. παρητήσατο vulgo
cum S. Mox εἴπερ S.

^g ἀπίκηται M.K.F.

ἐπὶ τούτοις, ὁ Σατάσπης ἀπικόμενος ἐς Αἴγυπτον
καὶ λαβὼν νῆα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων, ἐπ-
⁴επαρὰ Ἡρακλείας στήλας. διεκπλώσας δὲ, καὶ κά-
ψας τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης, τῷ οὐνομα ⁵Σαλό
ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην· περήσας δὲ, θάλασσαν
πολλὴν ἐν πολλοῖσι ἡμέρῃσι, ἐπεὶ τε τοῦ πλεῖν α-
⁶ἰδεε, ἀποστρέψας ὀπίσω, ἀπέπλεε ἐς Αἴγυπτον. Ἴ-
δὲ ταύτης ἀπικόμενος ⁷παρὰ βασιλέα Ἡέρξαν, ἔλε-
⁸πε φῶς τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους ⁹σμικροὺς παραπλέει
ἐσθῆτι φοινικίῃ ¹⁰διαχρεωμένους· οἱ, ὅπως σφεῖς κατι-
γοίατό τῇ νηὶ, φεύγεσκον πρὸς τὰ οὖρεα, ¹¹λείποντες τὰ
¹²πόλιας· αὐτοὶ δὲ ἀδίκηειν οὐδὲν ἰσχύοντες, πρῶτα
¹³μῦθον ἐξ αὐτῶν λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσαι
Λιβύην παντελῶς, αἴτιον τόδε ἔλεγε· τὸ πλοῖον
¹⁴πρὸς οὐδὲν οὐ δυνατόν ἔτι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχισθαι. Ἐμ-
ξῆς ¹⁵δὲ οὐ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα, οὐκ ¹⁶ἐπι-
λέσαντά τε τὸν προκείμενον ἄθλον, ¹⁷ἀνεσκολόπισε, τὴν
¹⁸ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατάσπης ἐν
νοῦχος ἀπέδρη ἐς Σάμον, ἐπεὶ τε ἐπύθετο τάχιστα τὴν
δεσπότεα τετελευτηκότα, ἔχων χρήματα μεγάλα, τὴν

¹ Σατάσπης S. P. F. a. c. Vall.
Vulgo Σατάσπης.

² ἐπὶ V. S. Schæfer. Tum Ἡ-
ρακλείας F. S.

³ Sic S. V. Eton. P. F. Paris.
cf. II. 32. Συλλογίς edd. vett.

⁴ ἡμέρῃσι S. cf. VIII. 51. μηνὶ
ceteri.

⁵ ἐς βασιλέα S. παρὰ βασιλέα
F. et al.

⁶ Ἡέρξαν F.

⁷ σφείας S. qui mox τὰ προσ-
ώτατα.

⁸ μικροὺς F.

⁹ χρεωμένους S. V. a. Mox ὕρεα S.

¹⁰ λαίποντες M. K. S. F. κατα-
πόντες Ald. S. V. A. B.

¹¹ πόλεις F.

¹² Sic Vall. S. V. a. c. σῶντες
βρωτὰ F. b. et al.

¹³ Sic S. V. Valla. ἐλέγχετο M. F.
et ceteri.

¹⁴ Sic M. P. K. F. b. d. ἔτι (ἐστὶ
S.) εἶναι προβ. S. V. a. c. Ald.

¹⁵ δὲ οὐ οἱ M. K. P. F. b. d. δὲ οἱ
S. al.

¹⁶ ἐπιτελέσαντά γε Reiskius. τι
om. S.

¹⁷ Citat Thomas M. in Ἐπίτι-
μος. Mox ἀπέδρα S. e. ras.

Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε· τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα, ἐκὼν
ἐπιλήθομαι.

- 4 Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη· ὅς 300
βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗ- 30
τος ποταμῶν πάντων παρέχεται, ταῦτον τὸν ποταμὸν
εἰδέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἑκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι· ἄλ-
λους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν, ^d καὶ δὴ καὶ
^a Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. οἱ δὲ, ὁρμηθέντες ἐκ Ἐκασ- 35
πατύρου τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον
ἑκατὰ ποταμὸν ^e πρὸς ἧν τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐς
θάλασσαν· διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες,
τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικιέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ
Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον εἶπα, 40
³ ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περι-
πλῶσαντας, Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος, καὶ τῇ
⁴ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο. ^b οὕτω καὶ τῆς Ἀσίας πλὴν τὰ
πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοῖα ^k πα-
⁵ ρεχομένη τῇ Λιβύῃ. Ἡ δὲ δὴ Εὐρώπῃ πρὸς οὐδαμῶν 45
φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη, οὔτε τὰ πρὸς ἥλιον ἀνατέλ-
λοντα, οὔτε τὰ πρὸς ἁβορῆν, εἰ περιρρυτός ἐστι· μήκεϊ
² δὲ γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρας παρήκουσα. Οὐδ' ἔχω
συμβαλέσθαι, ^b ἐπ' ὅτεν ^c μὴ εἰσὶν γῆ οὐνόματα τρι-

Asiae pars a
Dario de-
tecta per
Scylacem,
qui ab Inde
fluvio cir-
cumvectus
est in sinum
Arabicum :
unus post
Nilum In-
dus, croco-
dilos ha-
bens : Indi
a Dario
subacti.

An Europa
orientalis
et septentri-
onalis cir-
cumflua
sit, incom-
pertum :
non debu-
isse terram,

^γ ἐπιλήθομαι S.V.a.c. cf. I. 51.

44.

^a ἐκδιδοῖ V. Supra πάντων ποτα-
μῶν S.

^b ἄλλοισί τε S.

^c ἀληθείην F.S.

^d καὶ δὴ καὶ S.V. Ald. et al.
καὶ secundum om. M.P.K.F.

^e Κασταπύρου S. cf. III. 102.

Μοχ Πακτυϊκῆς S.

^f κατὰ τὸν π. S.V.

^g πρὸς ἧν τε c.

^h Sic (vel αὐτὸς) S.A.B.F.Vall.
Vulgo αὐτός.

ⁱ Sic V.S. et sic c. seq. ἥλιον
vulgo. Mox τὰ om. S.

^k Sic S.a.c. παρεχομένη F.b.
al. edd. vett. παρεχομένη Reiz.

45.

^a Sic K. Reliqui βορῆν.

^b Hesychius : Ἐπότεν : διατί· ἢ
ἐπὶ τίνος.

^c Imitari Dionysium 7. monet
Eustathius.

quum una
sit, in tres
partes di-
vidi, Nilo
et Phasi
terminis
positis: a-
lios pro
Phasi po-
nere Ta-
nain, Mae-
otidem et
Portumia
Cimmeria:
Libyam,
Asiam, Eu-
ropam, no-
mina esse
incertae
originis.

φάσια ^d κέεται, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, καὶ ἁ-
ρίσματα καὶ τῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμὸς ἐστὶ
καὶ Φάσις ὁ Κόλχος· (οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν τὸν Μαί-
την καὶ Πορθμῖα τὰ Κιμμέρια λέγουσι·) οὐδὲ τῇ
διουρισάντων τὰ οὐνόματα πυθέσθαι, καὶ ὅθεν ἔθεντο τὰς
3 ἐπωνυμίας. ἥ δὲ γὰρ Λιβύη μὲν ^e ἐπὶ Λιβύης λέγεται
ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τὸ ὄνομα γυναικὸς
αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος ^f γυναικὸς
4 τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τῷ
^g οὐνόματος Λυδοὶ, φάμενοι ἐπὶ ^h Ἀσίῳ, τοῦ Ἰότου,
τοῦ Μάνεω, κεκληῖσθαι τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς
Προμηθέος Ἀσίης· ⁱ ἀπ' ὅτε καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν
5 κεκληῖσθαι Ἀσιάδα. Ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη ^j οὔτε εἰ περι-
ρυτός ἐστι γινώσκεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων· οὔτε
ὁπόθεν τὸ ὄνομα ἔλαβε τούτο, οὔτε ὅστις οἱ ἦν ὁ θέμενος
φαίνεται· εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Ὀτυρίας φήσομεν Εὐρώπης λα-
βεῖν τὸ ὄνομα τὴν χώραν, πρότερον δὲ ^k ἦν ἄρα ἀνώρυμος,
ὥσπερ αἱ ἕτεραι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίης τε φαί-
νεται εἶσα, καὶ οὐκ ἀπικομένη ἐς ^l τὴν γῆν ταύτην ἢ
τις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη καλεῖται, ἀλλ' ὅσον ἐκ τοῦ
7 φοινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Ἰουλίην. Ταῦτα

^d κέεται citat Procopius Goth.
IV. 6. Mox αὐτῇσι S. Tum ἐτέθη
om. S.

^e καὶ Μαίωτιν Procop.

^f Ita Schweighæuser. pro vulg.
ἥδη γάρ.

^g Sic M.K.P.F. ἀπὸ Ald. S.V.
A. Mox ἀπὸ τῆς S. Eustath.

^h μητρὸς Eustath. Dionys. 270.

ⁱ Sic S.V.K.F. ὀνόματος edd.
vett.

^k Ἀσῶν Ald. cf. Eustath. Di-
onys. 620. ἀπὸ pro ἐπὶ S. Ald.

^l Βόττος S.V.d. Mox ἀπὸ τῆς
S.

^m Sic a. Reiz. ἀπὸ τεν vulg.
Cf. I. 7. III. 115. ἐπ' ὅτεν S.
Mox Σάρδισι S.

ⁿ Sic S.V.a.c. αὐτ' ei F.b. al.

^o Sic S.V. Vall. Eton. A.B.
cf. I. 2. Συρῆς M.F.b.d. Ald.

^p ἦν om. S. Mox αἱ om. S.

^q τὴν om. S.V.a.

^r Sic M.P.K.F.a.c. Λιβύην S.
b.d. vulg.

μέν νυν ἐπὶ τοσαῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι
 αὐτῶν χρησόμεθα.

- 6 Ὁ δὲ πόντος ὁ Εὐξείνος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο ^α Δαρείος, χωρέων πασέων παρέχεται, ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ, ^β ἔθνεα ² ἀμαθέστατα. οὔτε γὰρ ἔθνος τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου οὐδὲν ⁷⁵ ἔχομεν ^γ προβαλέσθαι σοφίης πέρι, οὔτε ἄνδρα ^δ λόγιον οἶδαμεν ^ε γενόμενον, ἢ πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεος, καὶ ³ Ἀναχάρσιος. Τῷ δὲ Σκυθικῷ γένει ἐν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπίνων πρηγμάτων ^ς σοφώτατα πάντων ἐξεύρη- ⁴ ται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγαμαι. τὸ ⁸¹ ^δ δὲ μέγιστον οὕτω σφι ἀνεύρηται, ὥστε ἂποφυγεῖν τε μηδὲνα ἐπελθόντα ἐπὶ σφέας, μὴ βουλομένους τε ἐξυρε- ⁵ σθῆναι, καταλαβεῖν μὴ οἶόν τε εἶναι. ^κ τοῖσι γὰρ μήτε ἄστυα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ ¹ φερέοικοι ^μ ἐόν- ⁸⁵ τες, πάντες ἕως ἰπποτοξόται, ζῶντες ^η μὴ ^ο ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, οἰκήματά τε σφι ἢ ^ρ ἐπὶ ζευγέων, κῶς οὐκ ἂν εἴσαν οὔτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι ^ι προσ- ⁷ μίσγειν; Ἐξεύρηται δὲ σφι ταῦτα, τῆς τε γῆς εἰούσης ⁹⁰ ² ἐπιτηδέης, καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφι συμμάχων. ἢ ⁹⁰ τε γὰρ ^α γῆ εὔσα πεδιάς αὐτῇ, ποιῶδης τε καὶ ^β εὐδρός

Ponti Euxi-
 ni gentes
 omnium
 stupidissi-
 mæ, præter
 Scythicam :
 unus cultæ
 mentis vir,
 Anacharsis :
 inventum
 Scytharum
 sollertissi-
 302
 mum, ut
 sint invicti.

Quid ad
 eam ratio-
 nem habe-
 ant adju-
 menti a

^α αὐτέων] αὐτῶν F.

46.

^α δ Δ. P.F.

^β Cf. Eustath. Dionys. 669.

^γ Sic S.V.P.K.B.F. παραβα-
 λίσθαι M.A.C. Ald.

^δ λόγιμον S.V. ἐλλόγιμον Eu-
 stath.

^ε λεγόμενον S.V.

^ς Citat Etymolog. in v.

^κ σοφώτατον d.

^δ δὲ om. F.S.

^ι ἀποφυγεῖν F. ἀποφεύγειν a.S.

^κ ταῖσι γὰρ ἂν Schæferus ad
 Gregor. p. 80. improbante Her-
 manno de part. dñ II. 10. μήτε
 ἄστυα om. Ald.

¹ φερέοικοι S.V.

^μ ἐόντες ante ἰπποτοξόται locat
 S. Tum ζῶντες S.

^η μὴ M.P. Ald. F. Paris. Olim
 τε μὴ.

^ο ἀπ' ἀρότου M.P.K.F. Paris.
 ἀπ' ἄρτου S.V. Vall. ἀπ' ἀρότρου b.
 Ald.

^ρ ἀπὸ ζ. d.

^ι προσμίσγειν M.K.P.S. Paris.
 F. προσμύγειν olim.

47.

^α γῆ om. F. Supra σφισι S.
 Mox πινώδης Ald.

^β εὐδρός S.V. cf. II. 7. ἔστι
 om. S.

terra et flu-
minibus :
flumina
celebria et
a mari ad-
navigabilia,
octo.

ἴσσι' ποταμοί τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ ἑπαλλῶ τῶν αἰ-
3 μὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διαρύχων. ὅσοι δὲ αἰ-
μαστοί τε εἰσι αὐτῶν, καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης
4 τούτους ὀνομαζέω. Ἰστρος μὲν, πεντάστομος· μετὰ
Τύρης τε καὶ Ἑττανίς, καὶ Βορυσθένης, καὶ Παπτικῆπι
καὶ Ἑπάκυρις, καὶ Ἑρρος, καὶ Τάναϊς. ῥέουσι δὲ οἱ
τοὶ κατὰ τάδε.

48

Primus
Ister, max-
imus om-
nium flu-
minum
cognito-
rum : in
eum quæ
flumina et
ad meridi-
em.

Ἰστρος μὲν, ἐὼν μέγιστος ἑποταμῶν πάντων τῶν ἡμῶν
ἰδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐκπύῳ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶν
2 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέει, καὶ
τοιοῦνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐ-
3 ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἷδε οἱ μέγαν αὐτὸν ποιεῦντες· δ
ἄμην γε τῆς Σκυθικῆς χώρας πέτε· μὲν οἱ ῥέοντες, τὸν
Σκυθαὶ Ἑπόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ Πυρετόν· καὶ
ἄλλος, Ἑτιαραντός· καὶ Ἀραρός τε, καὶ Νάπαρις, καὶ
4 Ὀρθησσός. ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν ποταμῶν, μέγας
καὶ πρὸς ἡῶν ῥέων ἀνακινῶνται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ
δεύτερος λεχθεὶς, Τιαραντός, πρὸς ἑσπέρης ἵτε μᾶλλον
5 καὶ ἐλάσσων. ὁ δὲ δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ
ἔ· Ὀρθησσός, διὰ μέσου τούτων ἰόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τὸν

ἑπαλλῶ τι F. Mox αὐτῶν S.
pro αὐτέων.

ἑονομαζέω F.

ἑεττανίς S. qui supra τύρης.

ἑέρρος S.V. Vall.

ἑSic S.V. ῥέουσι γὰρ οἷδε vulgo.

48.

ἑποταμὸς πάντων S.V.

ἑἐκδιδόντων S.V.

ἑοἷδε om. S.V. qui tum οἷ.

ἑμὲν τοι S.

ἑμὲν οἷ] μεγάλοι Koenius ad
Gregor. Dial. Ion. 59. plaudente
Larchero, et citante τρεῖς ἄλλοι
μεγάλοι ex c. 49. Memini olim
hanc Koenii emendationem in-

dicare mihi Porsonum, tanquam
insigne exemplum sagacitatis
criticæ. Equidem miror Valde-
nerianum μένοι Schweighæ-
sero probari potuisse.

ἑΤυρατὰ S.

ἑΤισάραντος P.K.F.b.d. Mi-
τῷ Ἰστρῷ ἀνακινῶνται S.

ἑἐσπέρην S.a.c.

ἑτι μᾶλλον F. ἑ ante Νάπα-
ρις om. S.

ἑὈρθησσός M.P.K. Vall. I
a.c. Ὀρθησσός S. et supra. Ὀρθη-
b. et vulg. ἑ om. F.S.

ἑSic M.P.K.F. Ceteri μὲν
cum S.

6 Ἴστρον. οὗτοι μὲν ^m αὐτιγενέες ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμ-
 9 πληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ ^a Ἀγαθύρων Μάρις ποταμὸς et ad aqui-
 2 ῥέων συμμίσγεται τῷ Ἴστρῳ. ἐκ δὲ τοῦ Αἵμου τῶν κο-15 lionem ex-
 ρυφέων τρεῖς ^b ἄλλοι μεγάλοι, ῥέοντες πρὸς ^c βορῇν ἄνεμον, eant: ejus
 ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἀτλας, καὶ ^d Αὔρας, καὶ ^e Τίβι- ex Celtis
 σις· διὰ δὲ ^f Θρηϊκῆς καὶ Θρηϊκῶν τῶν Κροβύζων ῥέοντες, origo, et
^g Ἀθρυς, καὶ ^h Νόης, καὶ ⁱ Ἀρτάνης, ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν cursus per
 Ἴστρον· ἐκ δὲ Παϊόνων καὶ οὔρεος Ῥοδόπης, ^k Σκίος πο- totam Eu-
 3 ταμὸς, ^l μέσον σχίζων τὸν Αἷμον, ^m ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ 33.]
 Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς ⁿ βορῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμὸς,
 ἐσβάλλει ἐς πεδίον τὸ ^o Τριβαλλικόν, καὶ ἐς ποταμὸν
 4 ^p Βρόγγον· ὁ δὲ Βρόγγος ἐς τὸν Ἴστρον. οὕτω ἀμφοτέρ-25
 οὺς, ὄντας μεγάλους, ὁ Ἴστρος ^q δέκεται. ἐκ δὲ τῆς
 κατύπερθε χώρας Ὀμβρίκων, Ῥάρπις ποταμὸς, καὶ ἄλ-
 λος ^r Ἀλπις ποταμὸς, ^s πρὸς βορῇν ῥέοντες ἄνεμον, καὶ

^m αὐτήγ. S. αὐτήγ. K.F.a. σκυ-
 θικοὶ ποταμοὶ S.

49.

^a Ἀγαθύρων S.

^b ἄλλοι οὐ μεγάλοι corrigit Man-
 nert. Geogr. Gr. et Rom. T.
 VII. p. 10. ἐκ τοῦ Αἵμου—καὶ Τί-
 βισις delevit Borheckius praeunte
 Gatterero.

^c Sic S.V.K.P. Vulgo βορέην.

^d Αὔρας S.V.

^e Sic S.V.M.K.P. Vall. F.
 Paris. Τίβησις vulgo.

^f Θρηϊκῆς F. Θρήκης καὶ Θρηκῶν
 κροβύζων S.

^g Sic mss. Ἀθρης edd.

^h Νόας V.S. Vall.

ⁱ Sic V.M.P.K. Vall. Ἀρτανίς
 S. Ἀτάρνης F.b.c. et al. Mox
 ἐσδιδοῦσι S.V. Mox ὄρεος Ῥοδόπης S.

^k Sic S.V. Κῶς ed. Wessel.
 et al. Κῶς F. ἥσκιος Mannert. et
 Gatterer. Ὀσκιος Thucyd. II. 96.
 Oescus Plin. III. xxvi. 29. Ve-
 rum nomen Oiskos fuisse statuit

Larcherus, ad Ptolemæum pro-
 vocans III. 10. p. 88. cui Oiskos
 πόλις Τριβαλλῶν, monens insuper
 apud antiquos urbes a fluviis,
 propter quos sitæ erant, titulos
 solere mutuari. Provocat idem
 ad Tabulam Peutingerianam
 sect. VII. B.

^l Sic S.V.A.B. Ald. Vall. cf.
 II. 17. 33. μέσος M.K.P.F.

^m ἐκδιδοῖ S.V.F.a.

ⁿ βορῇν K.S. βορέην al. Mox
 ἐς τὸ πεδίον S.

^o Sic V. Τριβαλλικόν al. τριβάλ-
 λιον S.

^p Βρόγγον d. et mox Βρόγγος.

^q Sic M.S.P.V.K.F. Paris. δι-
 ἀδέχεται al.

^r Κάρπις V.S. Vall.

^s Sic M.K.P.F. ποταμὸς om.
 V.S. Vall. c.

^t πρὸς β. ἄν. καὶ οὗτοι β. S.P.K.
 V.F.a.c. πρὸς β. βέ. ἄ. καὶ ὄ. ε.
 Wessel. et al. βορέην Ald.

terra et flum-
inibus :
flumina
celebria et
a mari ad-
navigabilia,
octo.

ἔστι· ποταμοί τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ^ε πολλῶν τε^α ἀ-
3 μὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διαωρύχων. ὅσοι δὲ ἀ-
μαστοί τε εἰσι αὐτῶν, καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης
4 τούτους^δ οὐνομανέω. Ἰστρὸς μὲν, πεντάστομος^ε μετὰ
Τύρης τε καὶ Ἑλπανίς, καὶ Βορυσθένης, καὶ Παντικὰς
καὶ Ἑπάκυρις, καὶ Ἑρρὸς, καὶ Τανάϊς. ἑρέουσι δὲ
τοὶ κατὰ τὰδε.

48

Primus
Ister, max-
imus om-
nium flu-
minum
cognito-
rum : in
eum quæ
flumina et
ad meridi-
em.

Ἰστρὸς μὲν, ἐὼν μέγιστος^α ποταμῶν πάντων τῶν ἡμ-
ἰδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωπύῳ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶ-
2 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέων, κα-
τοιόνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐ-
3^β ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ^ε οἶδε οἱ μέγαν αὐτὸν ποιεῦντες· ἰ-
δ^μέν γε τῆς Σκυθικῆς χώρας πέντε^ε μὲν οἱ ῥέοντες, τὸν
Σκύθαι Ἑπόρτα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ Πυρετόν^κ καὶ
ἄλλος, Ἑτιαραντός^ε καὶ Ἀραρός τε, καὶ Νάπαρις, καὶ
4 Ὀρθησσός. ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν ποταμῶν, μέγας
καὶ πρὸς ἡῶν ῥέων ἀνακινεῖται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ
δεύτερος λεχθεὶς, Τιαραντός, πρὸς ἑσπέρης^ι τε μᾶλλον
5 καὶ ἐλάσσων. ὁ δὲ δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ
ἔ^κ Ὀρθησσός, διὰ μέσου τούτων^ι ἰόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τ

^ε πολλῶν τι F. Mox αὐτῶν S. pro αὐτῶν.

^δ οὐνομανέω F.

^ε Ἑλπανίς S. qui supra τύρις.

^ε Ἑρρὸς S.V. Vall.

^ε Sic S.V. ῥέουσι γὰρ οἶδε vulgo.

48.

^α ποταμὸς πάντων S.V.

^β ἐκδιδόντων S.V.

^ε οἶδε om. S.V. qui tum οἶ.

^δ μὲν τοι S.

^ε μὲν οἱ] μεγάλοι Koenius ad Gregor. Dial. Ion. 59. plaudente Larchero, et citante τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι ex c. 49. Memini olim hanc Koenii emendationem in-

dicare mihi Porsonum, tanquam insigne exemplum sagacitæ criticæ. Equidem miror Valenarianum μόνου Schweighæsero probari potuisse.

^ε Τιαρατὸς S.

^ε Τιαραντός P.K.F.b.d. M τῷ Ἰστρῷ ἀνακινεῖται S.

^ι ἐσπέρην S.a.c.

^ι τι μᾶλλον F. ὁ ante Νάπαρις om. S.

^κ Ὀρθησσός M.P.K. Vall. a.c. Ὀρθησσός S. et supra. Ὀρθησσός b. et vulg. ὁ om. F.S.

^ι Sic M.P.K.F. Ceteri ῥέοντων cum S.

6 Ἰστρον. οὗτοι μὲν ^m αὐτιγενεές ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμ-
 49 πληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ ^a Ἀγαθύρων Μάρις ποταμὸς
 2 ῥέων συμμίσγεται τῷ Ἰστρον. ἐκ δὲ τῷ Αἴμου τῶν κο- 15
 ρυφείων τρεῖς ^b ἄλλοι μεγάλοι, ῥέοντες πρὸς ^c βορῇν ἄνεμον,
 ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας, καὶ ^d Αὔρας, καὶ ^e Τίβι-
 σις· διὰ δὲ ^f Θρηϊκῆς καὶ Θρηϊκῶν τῶν Κροβύζων ῥέοντες,
^g Ἀθρυς, καὶ ^h Νόης, καὶ ⁱ Ἀρτάνης, ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν
 Ἰστρον· ἐκ δὲ Παιόνων καὶ οὖρεος Ῥοδόπης, ^k Σκίος πο- 20
 3 ταμὸς, ^l μέσον σχίζων τὸν Αἴμον, ^m ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ
 Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς ⁿ βορῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμὸς,
 ἐσβάλλει ἐς πεδίον τὸ ^o Τριβαλλικόν, καὶ ἐς ποταμὸν
 4 ^p Βρόγγρον· ὁ δὲ Βρόγγρος ἐς τὸν Ἰστρον. αὐτῷ ἀμφοτέρ- 25
 ους, εἶντας μεγάλους, ὁ Ἰστρος ^q δέκεται. ἐκ δὲ τῆς
 κατύπερθε χώρας Ὀμβρίκων, Ῥάρπις ποταμὸς, καὶ ἄλ-
 λος ^r Ἀλπις ποταμὸς, ^s πρὸς βορῇν ῥέοντες ἄνεμον, καὶ

et ad aqui-
 lonem ex-
 eant: ejus
 ex Celtis
 origo, et
 curus per
 totam Eu-
 ropam. [2,
 33.]

^m αὐτηγ. S. αὐτηγ. K.F.a. σκυ-
 θικοὶ ποταμοὶ S.

49.

^a Ἀγαθύρων S.

^b ἄλλοι οὐ μεγάλοι corrigit Man-
 nert. Geogr. Gr. et Rom. T.
 VII. p. 10. ἐκ τοῦ Αἴμου—καὶ Τί-
 βισις deleuit Borheckius praeunte
 Gatterero.

^c Sic S.V.K.P. Vulgo βορέην.

^d Αὔρας S.V.

^e Sic S.V.M.K.P. Vall. F.
 Paris. Τίβησις vulgo.

^f Θρηϊκῆς F. Θρηϊκῆς καὶ Θρηϊκῶν
 κροβύζων S.

^g Sic mss. Ἀθρης edd.

^h Νόας V.S. Vall.

ⁱ Sic V.M.P.K. Vall. Ἀρτανις
 S. Ἀτάρνης F.b.c. et al. Mox
 ἐσδιδοῦσι S.V. Mox ὕρεος Ῥοδόπης S.

^k Sic S.V. Κίως ed. Wessel.
 et al. Κίος F. ἤσκιος Mannert. et
 Gatterer. Ὀσκιος Thucyd. II. 96.
 Ἔσκιος Plin. III. xxvi. 29. Ve-
 rum nomen Ὀλσκος fuisse statuit

Larcherus, ad Ptolemæum pro-
 vocans III. 10. p. 88. cui Ὀλσκος
 πόλις Τριβαλλῶν, monens insuper
 apud antiquos urbes a fluviis,
 propter quos sitæ erant, titulos
 solere mutuari. Provocat idem
 ad Tabulam Peutingerianam
 sect. VII. B.

^l Sic S.V.A.B. Ald. Vall. cf.
 II. 17. 33. μέσος M.K.P.F.

^m ἐκδιδοῖ S.V.F.a.

ⁿ βορῇν K.S. βορέην al. Mox
 ἐς τὸ πεδίον S.

^o Sic V. Τριβαλλικόν al. τριβάλ-
 λων S.

^p Βρόγγρον d. et mox Βόγγρος.

^q Sic M.S.P.V.K.F. Paris. δι-
 αδέχεται al.

^r Κάρπις V.S. Vall.

^s Sic M.K.P.F. ποταμὸς om.
 V.S. Vall. c.

^t πρὸς β. ἄν. καὶ οὗτοι β. S.P.K.
 V.F.a.c. πρὸς β. ῥέ. ἄ. καὶ οὗ. ἐ.
 Wessel. et al. βορέην Ald.

οὗτοι ἐκδιδῶσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς
 Εὐρώπης ὁ Ἰστρος, ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι
 πρὸς ἡλίου δυσμέων μετὰ Κύνητας οἰκεῖν τῶν ἐν τῇ Εὐ-
 ράπῃ· ῥεῖν δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης, ἐς τὰ πλάγια
 50 τῆς Σκυθίας ἐσβάλλει. Τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων
 καὶ ἄλλων πολλῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ
 γίνεται ὁ Ἰστρος ποταμῶν μέγιστος. ἐπεὶ ὕδωρ γὰρ ἐν
 πρὸς ἐν συμβάλλειν, ὁ Νεῖλος πληθεῖ ἀποκρατέει· ἐς
 γὰρ δὴ ταῦτον οὔτε ποταμὸς, οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐστὶ
 3 δούσα, ἐς πληθὺς οἱ συμβάλλεται. Ἔσος δὲ αἰεὶ ῥεῖ
 ἐν τε θέρει καὶ χειμῶνι ὁ Ἰστρος, κατὰ τοιοῦδε τι, ὡς
 4 ἐμοὶ δοκεῖ. τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι ὅσοσπέρ ἐστι, ἰσχύ-
 γω τε μέζων τῆς ἐωυτοῦ φύσιος γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ
 αὕτη τοῦ χειμῶνος πάμπαν ὀλίγω, νιφετῶ δὲ πάντα
 5¹ χρέεται· τοῦ δὲ θέρος ἡ χιὼν ἡ ἐν τῷ χειμῶνι πεσούσα,
^m εἴσασα ἀμφιλαφής, τηκομένη πάντοθεν ἐσδιδῶι ἐς τοὺς
 Ἰστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χιὼν ἐσδιδούσα ἐς αὐτόν, συμ-
 πληθεῖ, καὶ ὄμβροι πολλοὶ τε καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ·
 6 οὕτως γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσω δὲ πλέον ἐπ' ἐωυτόν ὕδωρ ἢ
 ἡλῖος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρει ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσούτω τὰ
 συμμεισγόμενα τῷ Ἰστροῦ^ο πολλαπλάσιά ἐστι τοῦ θέρος

Ister non
 propriae
 aquae co-
 pia, sed
 quod tan-
 tum alienae
 accipit, Ni-
 lo major:
 cur non,
 ut Nilus,
 aestate sur-
 gat.

ⁿ Sic F.a.c. et al. ἐσδιδῶσι S.
 M.K.P.

^w τῆς om. F.

^x πρὶν ἢ λ. δυσμ. M.P.F. Mox
 εὐσμέας Ald.

^y Σκυθικῆς S.V. Schaefer.

50.

^a τούτων] τούτων F.

^b ποταμῶν S. Mox ὁ om. S.

^c Sic M.P.K.F. probante
 Valckenærio. ἐπικρατέει S.V.A.B.
 Ald. cf. Abresch. ad Cattier.
 Gazophyl. p. 68. infra 75.

^d Spectat Eustath. Dionys. 226.

^e οὐδεμίη] οὐδεμία F.S.

^f Sic M.P.K.V.F. Paris. οἱ σ.
 οἱ vulgo. ἐσσυμβάλλεται S.

^g ἔσος τε F.

^h καὶ ἐν χ. S.V.

ⁱ ὀλίγος τε μέζων S.

^k ὀλίγον S.

^l Sic S.V.a. cf. I. 58. Vulgo
 χρᾶται. τὰ πάντα S.

^m Sic S.V.P.K.F. Paris.
 Vulgo om. εἴσασα.

ⁿ δὴ om. F. qui mox ἐκδιδῶσα
 ἐσδιδῶσα S.

^o πολλαπλήσιά F. cf. III. 135.
 Vulgo πολλαπλησιά. S., πολλα-
 πλάσια, recte, ut opinor.

ῥῆπερ τοῦ χειμῶνος· ἀντιτιθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντιστήκωσις 50
γίνεται, ὥστε ἴσον μιν αἰεὶ φαίνεσθαι ἔοντα.

Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν^α τοῖσι Σκυθήσι ἐστι ὁ Ἰστρος·
μετὰ δὲ τοῦτον, Τύρης· ὃς ἀπὸ βορέω μὲν ἀνέμου ὀρμά-
ται, ὅρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣ οὐρίζει τὴν
2 τε Σκυθικὴν^ε καὶ τὴν Νευρίδα γῆν. ἐπὶ δὲ τῷ στόματι 55
αὐτοῦ κατοικῆνται Ἕλληνες, οἱ^δ Τυρίται καλέονται. Τρί-
τος δὲ Ἰπτανίς ποταμὸς ὀρμάται^β μὲν ἐκ τῆς Σκυθικῆς,
ῥέει δὲ ἐκ λίμνης μεγάλης, τὴν περίξ νέμονται ἵπποι
ἄγριοι λευκοί. καλέεται δ' ἡ λίμνη αὕτη ὀρθῶς, ἢ μήτηρ 60
3 Ἰπτανίος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ Ἰπτανίς ποταμὸς,
ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλόον βραχὺς, καὶ ὁ γλυκὺς
ἔτι ἀπὸ δὲ τούτου, πρὸς θαλάσσης τεσσέρων ἡμερέων
3 πλόον, πικρὸς^ε αἰνῶς. ἐκδίδωι γὰρ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ,
οὕτω δὴ τι εἴσθα πικρὴ, ἢ μεγαλῇ σμικρὴ εἴσθα, κινρᾷ
4 τὸν Ἰπτανιν, ἔοντα ποταμὸν ἐν ὀλίγοισι μέγαν. ἔστι δὲ 66
ἡ κρήνη αὕτη ἐν οὖροισι χώρας τῆς τε ἀροτήρων Σκυθῶν
καὶ Ἰπτανίων οὐνομα δὲ τῇ κρήνῃ, καὶ ὅθεν ῥέει τῷ
χώρῳ, Σκυθιστὶ μὲν, ὅρχαμπαῖος· κατὰ δὲ τὴν Ἑλλή- 70
5 νων γλῶσσαν, Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα ὁ τε

Secundus
Tyras, or-
tus ex pa-
ludē quæ
Scythiam
a Neuride
separat : ad
Tyræ osti-
um, Græci
Tyrītæ.
Tertius Hy-
panis, ex
paludē in
Scythia or-
tus, fluens
dulcis v
dierum na-
vigatōne
ad confinia
Scytharum
Arrotērum
et Alazon-
um : ibi

305
Exampæo
fonte infec-
tus, iv di-
erum na-
vigatōne
peramarus
ad mare
defluit :
minimo
apud Ala-

^α εἴπερ S. °

^β ὡς S.

51.

^α τοῖσι om. M.K.P.F. Mox ὁ
om. S. qui infra βορέου.

^β Sic S.V. cf. II. 17. 33. IV.
49. ἔρχεται F.a.c.d. et vulgo.

^γ καὶ τὴν N.S.V. Paris. τὴν om.
F. et vulgo.

^δ Τυρίται S. 52.

^ε Ἰπτανίς S.

^β μὲν om. M.K. Mox ἵπποι νέ-
μονται S.

^γ καλέεται δὲ μήτηρ Ἰπτανίος αὕτη
ἡ λίμνη ὀρθῶς S. cf. Eustath. Dio-
nys. 1143. Sq. respiciunt A-

thenæus II. p. 43. D. Pausan.
IV. 35. Steph. Byz. in Ἰπτανίς.

^δ Sic d. Vall. γλυκὺς ἐστι S. al.
Et sic Matthiæ, qui post ῥέει
plene interpungit.

^ε Sic S.V. δεινῶς F.a.c.d. et
vulgo. Mox ποταμὸν ἔοντα S.

^ζ Sic S.F. et al. cf. Eustath.
Hom. pag. 149, 15 = 112, 51.
olim οὖροισι.

^η Sic S. et mox. cf. 17. Ἰπτα-
νίων F.a. al. et mox Ἰπτανίων.
Mox τῷ χώρῳ ὅθεν ῥέει S.

^θ Ἀμαξάμπεος P. Ald. Ἀμαξάν-
ταιος F. Ἀμαξάμπεος b. Exam-
pæus Vall.

λου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγὰς· δοκέω δὲ, "οὐδὲ οὐδεῖς
 7 Ἑλλήνων. Ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ Βορυσθένης ῥέων γί-
 νεται, καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ἵπανις, °ἐς τὸ αὐτὸ ἔλος ἐκ-
 8 διδούς. τὸ δὲ μεταξύ τῶν ποταμῶν τούτων ἐὼν ἔμβολον
 τῆς χώρας, ῀Ἰππόλεω ἄκρη καλέεται· ῑ ἐν δὲ, τὸ ἱρὸν
 ῑ Διήμητρος ἐνίδρυται· πέρην δὲ τοῦ ἱροῦ ἐπὶ τῷ Ἵπᾶνι
 ῑ Βορυσθενείται κατοίκηνται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων
 τῶν ποταμῶν.

Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ ὄνομα
 2 Παντικάπης. ῑ ῥέει δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ βορρῶν τε ῑ καὶ ἐκ 5
 λίμνης, καὶ τὸ μεταξύ τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθένης νέ-
 μονται οἱ γεωργοὶ Σκυθαί· ἐκδιδοῖ δὲ ἐς τὴν Ἰλαίην·
 ῑ παραμειψάμενος δὲ ταύτην, τῷ Βορυσθενεί συμμίσγε-
 3 ται. Ἐκτος δὲ ῑ Ἰπάκιρις ποταμός· ὃς ὀρμαῖται μὲν 10
 ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ τῶν νομάδων Σκυθῶν ῥέων, ἐκ-
 διδοῖ κατὰ ῑ Καρκινίτιν πόλιν, ἐς ῑ δεξιὴν ἀπέργων τὴν τε
 5 Ἰλαίην καὶ τὸν ῑ Ἀχιλλήϊον καλεόμενον Δρόμον. Ἐβδο-
 μος δὲ ῑ Γέρρος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσ-
 θένης, κατὰ τοῦτο τῆς χώρας ἐς ὃ γινώσκεται ὁ Βορυσ- 15
 θένης· ἀπέσχισται μὲν νυν ἐκ τούτου τοῦ χώρου, ὄνομα

Quintus
 Panticapes,
 ex palude
 fluens jux-
 ta Scythas
 Georgos,
 et deinde
 per Hylæ-
 am in Bo-
 rysthenem.
 Sextus Hy-
 pacyris, la-
 bens ex
 palude per
 Scythas
 Nomadas
 in mare.
 Septimus
 Gerrhus,
 in Gerrho
 loco a Bo-
 rysthene
 abscissus,

X

^a οὐδὲ om. S.V.

^o Ita Wessel. citans Dion.
 Chrysost. p. 437. B. ἐς τὸ ἔλος
 P.K.F. ἐς τὸ αὐτὸ τέλος S.a.c.d. et
 alii. Tum τὸ μεταξύ δὲ S. Mox
 τούτων F.S. pro τούτων.

^p Ἰππολέω S.V. Vall. Fa. Ἰπ-
 πολέων alii.

^q Sic S.V. ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν alii.

^r Sic Ald. S.V.a.c. Vall. μη-
 τρὸς M.P.K.F. Mox ὑπὸ τῆς S.
 cum aliis mss. et edd. vet. ἐπὶ
 e Wesselingii et Valckenærii
 correctione reposuit Reizius.

^s Βορυσθενείται S. Βορυσθενῆται al.

54.

^t Sic S.V.a.c. ῥέει μὲν γὰρ καὶ

Wess. et al.

^b Sic Ald. V.S.a.c. καὶ om.
 M.P.K.F.b.

^c παραμειψας S.V. Mox βορυσ-
 θενί S.

55.

^a Sic P.S.V. Ἰπάκιρις vulgo.
 cf. 47. 55. 56. Ἰπάκιρις F.

^b Καρκινίτιν S. Καρκινίτον M.P.

^c δεξιὴν δ' ἀπέργει S.

^d Cf. Casaubon. ad Strabon.
 VII. p. 473=307. δρόμον καλεό-
 μενον S.

56.

^a Γέρρις S. et mox. Γέρροτος F.
 qui mox Γέρρος.

θιστί, Ἰστίη μὲν, Ταβιτί· Ζεὺς δὲ ὀρθότατα, κατὰ γνώ-
μην γε τὴν ἐμὴν, [†]καλεόμενος ^εΠαπαῖος· Γῇ δὲ, ^hἈπί·
Ἀπόλλων δὲ, Ἰοϊόσυρος· οὐρανίη δὲ Ἀφροδίτη, ^kἈρτίμ- 40
⁵πασα· Ποσειδέων δὲ, Ἰθαμιμασάδας. ἀγάλματα δὲ 308
καὶ βωμοὺς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιεῖν, πλὴν Ἀρῆ·
τούτῳ δὲ νομίζουσι. Θυσίη δὲ ἡ αὐτὴ ^aπᾶσι κατέστηκε
περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, ἐρδομένη ^bᾧδε. τὸ μὲν ἱρήϊον
²αὐτὸ ^cἐμπεποδισμένον ^dτοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε. 45
ὁ δὲ θυὼν, ὅπισθε ταῦ κτήneos ἐστῶς, σπᾶσας τὴν ἀρχὴν
^eτοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν· πίπτοντος δὲ τοῦ ἱρήϊου,
ἐπικαλεῖ ^fτὸν θεὸν τῷ ἂν θύῃ· καὶ ἔπειτα βρόχῳ ^επερὶ
ᾧ ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει, 50
καὶ ἀποπνίγει· οὔτε πῦρ ἀνακαύσας, οὔτε ^hκαταρξά-
μενος, οὔτ' ἐπισπείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας,
τράπεται πρὸς ἔψησιν. Τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς
ἀξύλου εὐούσης, ᾧδε σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρη-
²ται. ^aἐπεὰν ἀποδείρωσι τὰ ἱρήϊα, γυμνοῦσι τὰ ὀστέα 55
τῶν κρεῶν· ^bἔπειτα ἐσβάλλουσι, ἣν μὲν τύχῳσι ἔχοντες

Ritus in sa-
crificando.

X

Victimas
ut coquant:
proscindunt
ante se por-
tantes: quod
quadrupes
et equus

[†] καλεῖται K. Wessel. καλεό-
μενος Ald. S.M.F.a.c. Supra γε
om. S.

² Hinc Eustath. II. p. 565, 7
= 429, 3. Παπαῖος Origen. c.
Cels. V. p. 609.

^b Ἀπὶ V.S.a.c.

¹ Γοϊτόσυρος Origen. c. Cels. VI.
p. 661. Γοϊτόσυρος Hesych.

^k Ἀρτίμπασα Ald. S.V. He-
sych. Ἀρτίμπασα Orig. Vall. c.d.
Ἀρίππασα M.P.K.F.b.

¹ Sic M.P.K.F.d. Θαμιμασά-
δος Ald. Θαμιμασὰ V.S. Vall. a.
c.d. Θαμιμασάδα Orig.

60.

^a πᾶσα S.c. Mox πάντα S.
post ὁμοίως.

^b Sic M.K.S.P.F. δὲ ᾧδε al.

^c ἐμπεποδισμένος M.

^d Sic M.S.K.V.P.F. Paris.
Vulgo τοὺς δύο πόδας τοὺς ἐμπ.

^e τοῦ στρόφου] Lexic. Seguiet.
p. 113, 30. Στρόφον: τὸν δεσμὸν.
Ἡρόδοτος. Photium in v. Στρο-
φισκανοῦργος ita corrigit Schweigh-
æuser. Στρόφισ, ὁ πανοῦργος. καὶ
Στρόφον, τὸν δ. Ἥ.

^f τῷ θεῷ d.

² Sic F. a. c. Wessel. Vulgo
περιών. Tum σκυταλίδα S. qui om.
καὶ ἀποπνίγει.

^h Sic M.F.b. Ald. al. cf. 103.
κατευξάμενος F.c.d.S.V. Vall.

61.

^a ἐπειδὴν P.K.F.

^b Sic M.P.K.F. Paris. ἔπειτα
δ' S. al.

ἰ ἀρχαῖος ἐκάστοισι, καὶ ταῦτ' ἔστι τοῦ Ἄρηος τὸ ἄγαλμα· 80
 1 τούτῳ δὲ τῷ^h ἀκινάκῃ θυσίας ἐπετείους προσάγουσι προ-
 5 βάτων καὶ ἵππων. καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ
 1 τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι. Ὅσους δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρή-
 1 σωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀνδρα ἕνα θύουσι, τρώψω
 6 οὐ τῷ αὐτῷ, ὃ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἑτεροίῳ. ἐπεὰν 85
 γὰρ οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν^k κεφαλέων, ἄποσφά-
 ζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος· καὶ ἔπειτα ἀνεείκαντες
 ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, καταχέουσι τὸ αἷμα
 7 τοῦ ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ^m φορέουσι τοῦτο· κάτω δὲ 90
 8 παρὰ τὸ ἱρὸν ποιεῦσι τάδε. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν
 τοὺς δεξιούς ὤμους πάνταςⁿ ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι χερσὶ,
 ἐς τὸν ἥερα ἰεῖσι· καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα^o ἀπέρξαντες
 ἰρήϊα ἀπαλλάσσονται· χεὶρ δὲ, τῇ ἂν πέση, ^pκέεται, καὶ
 χωρὶς ὁ νεκρός. Θυσίαι μὲν νυν αὐταὶ σφὶ κατεστῆασι.
 310 ὕσιν δὲ οὗτοι οὐδὲν^a νομίζουσι, οὐδὲ τρέφειν^b τὸ παράπαν 96
 ἐν τῇ χώρῃ θέλουσι.

310
 Suum a-
 versatio.

Τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδέ σφιν^a διακέεται. Ἐπεὰν
 τὸν πρῶτον ἀνδρα^b καταβάλλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος
 2 ἐμπίνει. Ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, ^dτούτων τὰς
 κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ^e βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κε- 1
 φαλὴν, τῆς^f λήϊς μεταλαμβάνει τὴν ἂν λάβωσι μὴ

Instituta
 bellica:
 usus varius
 corii hu-
 mani.

^h ἀκινάκη K.P.S.F. cf. III.

128.

ⁱ ἔνα om. M.P.K.F.c. Paullo
 ante δ' ἂν om. a.c.

^k κεφαλαίων F.

^l σφάζαντες V.S. Sic saltim S.
 non σφάζουσι ut ex eo Wesseling.

^m ἀναφέρουσι ταῦτα S.V. Vall.

ⁿ ἀποταμόντες F. Mox ἰρέα S.

^o ἀπάρξαντες V.a.d. ἐπάρξαντες
 S.

^p κέεται Ald. K.A.B.F. κείται
 S.V. κέεται M.P.

63.

^a νομίζουσι χρεῖσθαι S. apud
 Galeum. Atqui χρεῖσθαι ignorat S.

^b ἐν τῇ χώρῃ τὸ παρ. P.K.S.F.a.

64.

^a Ald. S.V.A.B. διακέεται M.
 P.K.F.

^b καταβάλλῃ c.

^c ἐκπίνει S.

^d τούτων] τούτων F.S.

^e βασιλῇ S. βασιλεῖ vulgo.

Mox γὰρ om. S.

^f λείης S.V.

3 ἐνείκας δὲ, αὔ. Ἐποδείρει δὲ αὐτὴν τρώπῳ τοιούτῃ. 1
ταμῶν κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφ
ῃ ἐκσεῖει· μετὰ δὲ, ἰσαρκίσας βοὸς πλευρῇ, ῃ δέψῃ
χερσὶ ἰοργήσας δὲ αὐτὸ, ἄτε ῃ χειρόμακτρον ἐκπ
ἐκ δὲ ῃ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ὁ τὸν αὐτὸς ἐλαίπε
4 τούτου ἐξάπτει, καὶ ἀγάλλεται. ὅς γὰρ ἂν πλε
ῃ δέρματα χειρόμακτρα ῃ ἔχη, ἀτὴρ ἄριστος οὗτος κέρ
πολλοὶ δὲ ῃ αὐτῶν ἐκ τῶν ῃ ἀποδερμάτων καὶ χλα
5 ῃ ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, συρράπτοντες κατὰ περ βαίτας. 1
λοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς χέρας, νεκρῶν ἐπὶ
ῃ ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, καλύπτρας τῶν φαγε
6 ποιεῦνται. δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ παχὺ καὶ λαμπ
ῃ ἦν ἄρα, σχεδὸν δερμάτων πάντων ῃ λαμπρότατον λε
7 γητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὅλους ἀνδρας ἐκδείραντες, καὶ
τείναντες ἐπὶ ζύλων, ἐπ' ἵππων περιφέρουσι. ταῦτα
65 δὴ οὕτω σφι νενομίσταί. Αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, ῃ
ῃ πάντων, ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε. ἀποπρ
ῃ ἕκαστος πᾶν τὸ ἐνερθε τῶν ὀφρύων, ῃ ἐκκαθαίρει· κα
μὲν ἢ πένης, ὁ δὲ ἔξωθεν ὠμοβοέην μούνην περιτείνας,

Pocula ex
capitibus
inimicissi-
morum, et
eorum, qui
apud re-

ῃ ἀποφέρει τε S.

ῃ Sic S.M. marg. Vall. ἐξίει a.
b.c. et vulg. ἐξήει F.

ῃ Pollux II. 233. Ἡρόδοτος δὲ,
Σαρκίσαι, τὸ τοῦ δέρματος τὴν σάρκα
ἀφελεῖν. σαρκίδας b. σαρκίσεις c.

ῃ δέψῃ F. δέψει S. vulg. ἐψεί
b.d.

ῃ ὀργήσας S.V. ὀργίσας F. a. b.
et vulg. ὀργάσας Portus. Vide
Ruhnkenium ad Timæum p.
130=179.

ῃ χειρόμακτρ. F. et infra.

ῃ τῶν F. om.

ῃ Sic S.V.P. Ald. F. corr. τὸν
ἀν αὐτὸς ἐλαύνη A.B. edd. rec. τὸν
αὐτὸς ἐλαύνη M.K. ἀν posuit F.
pr.

ῃ δέρματα om. S.V.

ῃ ἔχη S.V. P. K. M. F. F
ῃ vulgo.

ῃ αὐτέων] αὐτῶν F.S.

ῃ ἀποδαρμάτων P.K.S.

ῃ ἐπείνυσθαι S.V. a.c. ἐπένυ
Schæfer. e corr. Wesseli
Tum ποίεωσι S. et infra χεῖ

ῃ ἀποδείραντες καὶ διατείναντες
Ald. Sed om. ceteri.

ῃ Sic ex conj. correxi, int
gens ἦν ἄρα ῃ λευκοῦ ἀνθρ
Vulgo ἦν ἄρα σχ. SCHWEIFGI

ῃ καὶ λαμπ. V.S. Vall.

65.

ῃ Sic V.S. P. M. K. F. F
ῃ αὐτοὶ al.

ῃ καθαίρει V.

χράται· ἢν δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοῆν περιτείνει, gem lite
cecciderunt.
 3 ἔσωθεν δὲ ^d περιχρυσώσας, οὕτω χράται ποτηρίῳ. ποιῶσι 25
 δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκῆων, ἣν σφι διάφοροι ^e γέωνται,
 4 καὶ ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ. ξείνων δέ
 οἱ ἐλθόντων τῶν ἀν λόγον ποιῆσαι, τὰς κεφαλὰς ταύτας
 παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἔόντες οἰκίῳ πόλεμον
 5 προσθήκαντο, καὶ σφῶν αὐτὸς ἐπεκράτησεν, ^h ταύτην 311
 1 ἀνδραγαθήν ⁱ λέγοντες. Ἀπαξ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου 31
 ὁ νομάρχης, ἕκαστος ἐν τῷ ^b ἑαυτοῦ νομῷ, ^c κίρνα κρη-
 τήρα οἴνου, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν Σκυθῶν ^d ὅσοις ἀν ἄνδρες
 2 ^e πολέμιοι ἀραιρημένοι ἔωσι. τοῖσι δ' ἀν μὴ κατεργασ- 35
 μένον ἢ ταῦτο, οὐ γέονται τοῦ οἴνου τούτου, ἀλλ' ἥτιμω-
 μένοι ἀποκατέεται· ὄνειδος δὲ σφί ἐστι μέγιστον τοῦτο.
 3 ὅσοι δὲ ἀν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ^h ἀναιρηκό-
 τες ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας ἔχοντες, πίνουσι ὁμοῦ.
 1 Μάντιες δὲ Σκυθῶν εἰς πολλοί, οἱ μαντεύονται ῥάβ- 40
 2 δοισι· ⁱ ἐτείγησι πολλῇσι ᾠδαί. ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων
 μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες χαμαὶ, διεξελίσσουσι αὐτούς·

Crateram
 vini præ-
 fectus quis-
 que in sua
 præfectura
 quotannis
 miscens,
 quibus det
 bibendum.

Divini
 multi: pa-
 tria divina-
 tio e salig-
 nis virgis:

^c Sic M.P.K. ἢ om. S. al. ἢν
 —περιτείνει om. F.

^d καταχρυσώσας S.V.a. cf. 26.
 Mox πίνουσι S.

^e Sic S.V. γίνονται F. Ald.

^f Sic S.M.P.K.F. Paris. ἢν τις
 ἐπικρ. Ald. V. Mox ποιῆται S.

^g προσθήκαντο S.V.a.c. cf. VII.
 229.

^h Sic F.a.c.d. ταύτην τὴν ἀνδ.
 S. vulgo.

ⁱ Sic M.K.P.F.b.d. λέγεται S.
 V.a.c. Ald.

66.

^a Sic S.P.M.K.F. Paris. οὐ-
 νομάρχης vulgo.

^b Sic (aut ἑαυτοῦ) P.K. αὐτοῦ
 F. αὐτῷ al.

^c κίρναται S.V.c.

VOL. I.

^d ὅσοις δὴ vulgo. ὅσοι δὴ S. Ald.
 τοῖσι F.a.c. τοῖσι ἀν Schweighæu-
 serus. ἀν et δὴ in miss. sæpe con-
 funduntur. Vid. Porsoni Tracts
 p. 182.

^e πολέμιοι V.S. om.

^f ἀναιρημένοι K.F.a.c. Schweigh-
 æusero legendum videtur ἀν-
 αραιρημένοι, ut sint occisi, non
 capti. Mox ἀποκατέεται S.

^g Sic Ald. S.V.a.c. ἀν om. M.
 P.K.F.

^h ἀναιρηκότες P. Schæferus. ἀν-
 αραιρηκότες proponit Schweigh-
 æuserus.

67.

^a Sic P.F.a.c. ἐτείγησι b. et
 vulgo. ἐτείνοισι πολλοῖσι S. ἐτε-
 γησι K.

k k

Enarees [1, 105.] a Venere divinationem habent ex tilia.

καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπίζουσι ἅ τε λέγοντες ταῦτα, συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω, καὶ αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. ^b αὕτη μὲν σφί ἡ ματι-
³ πατρῴη ἐστὶ. ^c Οἱ δὲ Ἑνάρεες, ^d οἱ ἀνδρόγυνοι, τὴν ἰ-
 φροδίτην σφί λέγουσι ματικὴν δοῦναι. φιλύρης ὦν φλε-
⁴ μαντεύονται. ἐπεὰν τὴν φιλύρην ^e τρίχα σχίσῃ, διατλ-
 καν ἐν τοῖσι διακτύλοις ^f τοῖσι ἑαυτοῦ, καὶ διαλύσῃ, χρ-
 68 ἔπεα δὲ βασιλεὺς ὁ Σκυθῶν κάμῃ, μεταπέμπεται τι
^a μαντίων ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκιμέοντας μάλιστα,
 τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται· καὶ λέγουσι οὗτοι ὡς ἰ-
 ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὡς τὰς βασιληίας ^b ἰστίας ^c ἐπ-
 ὀρκῆκε ὃς καὶ ὃς, λέγοντες τῶν ἀστῶν τὸν ἂν δὴ λέγω-
² τὰς δὲ βασιληίας ἰστίας νόμος Σκυθήσι τὰ μάλισ-
 ἐστὶ ὁμνῆναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον ὄρκον ^d ἐθέλωσι ὀρ-
³ νῆναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται οὗτος τοῦ ἂν ^e ἰ-
 φῶσι ἐπιorkῆσαι· ἀπυγμένον δὲ ἐλέγχουσι οἱ μάντις
 ὡς ἐπιorkῆσας φαίνεται ἐν τῇ ματικῇ τὰς βασιληίας
 ἰστίας, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς· ὁ δὲ ἀρτέ-
⁴ ται, οὐ φάμενος ἐπιorkῆσαι, καὶ δεινολογέεται. ἀρτεμο-
 νου δὲ τούτου, ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους διπλι-
⁵ σίους μάντιας. καὶ ἦν μὲν μιν καὶ οὗτοι, ^f ἐσορέωντι
 ἐς τὴν ματικὴν, καταδήσῃσι ἐπιorkῆσαι, τοῦ δὲ ἰδέα
 τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δια-

Rex egrotans, consultat vates tres: morbi causa, quod aliquis regio lares pejeravit perjurum a vatibus nominatum alii vates condemnant vel absolvunt.

^b Sic S.V.M.P.K.F. Paris. αὕτη μὲν τοι et dein πατρῴη σφί ἐστι vulgo.

^c Sic V. Vall. cf. I. 105. οἱ δὲ νάρεες S.a.c. οἱ δὲ Ἑνάρεις F.d. vulg.

^d Sic S.V. Vall. a.c. καὶ οἱ ἀνδρ. F. al. καὶ ἀνδρ. d.

^e τρία M.P.K.F.

^f τοῖσι om. S.

68.

^a μαντήϊων S. et infr. F.h.l.

^b ἰστίας F.

^c ἐπιorkῆκε F.

^d θέλωσι S.V. Mox διαλελ-
 μένος S. absque ἄγεται.

^e δὴ om. S.V. Infra διπλοῦς
 sine ἄλλους S.

^f Ita Schweighauserus. μο-
 bris deest. Supra δεινολογέται
 h. l. Pollux II. 124.

^g ἐσορέωντες F.S.

Herodotus Histories Book II

λαγχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μαντίων· ἢ ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες
μάντιες ἀπολύσῃσι, ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα
6 ἄλλοι. ἦν ἂν οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύσῃσι, δέδοκ-70
ται ἰ τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλλυσθαι.

59 Ἀπολλῷσι ἄδητα αὐτοὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐπεὰν ἄμαξαν
φρυγάνων πλήσῃσι, καὶ ὑποζεύξῃσι βοῦς, ἐμποδίσαντες
τοὺς μάντιας, καὶ χέρας ὀπίσω θήσαντες, καὶ στομώσαν-
τες, ἄκατειργῷσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα· ὑποπρήσαντες 75
2 δὲ αὐτὰ, ἀπειῖσι φοβήσαντες· τοὺς βοῦς. πολλοὶ μὲν
δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες, πολλοὶ δὲ περι-
κεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ ῥυμὸς κατα-
3 καυθῇ. κατακαίουσι δὲ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ καὶ δι' ἄλλας 80
4 αἰτίας τοὺς μάντιας, ψευδομάντιας ἑκαλέοντες. τοὺς δ'
ἂν ἠ ἀποκτείνῃ βασιλεὺς, ταύτων οὐδὲ τοὺς παῖδας λείπει,
ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ δὲ θήλεα οὐκ ἀδικεῖ.

70 Ὅρκια δὲ ποιῶνται Σκύθαι ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιῶνται.
ἐς ἂ κύλικα μεγάλην κεραμίνην οἶνον ἑγχέαντες, αἷμα 85
συμμίξουσιν τῶν ἑτῶν ὅρκια ταμνομένων, τύψαντες, ὅπε-
ατι ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος· καὶ 313
ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα ἀκινάκεια, καὶ οἷσ-

Modus
comburendi falsos
vates: rex
quos interficit, eo-
rum etiam
liberos
masculos
interficit.

Ritus foederis
feriendi.

^h Sic Ald. S.V.P.a.c. καὶ ἦν δὲ
M.K.F.

ⁱ πᾶσι τοῖσι d.

69.

^a Sic M.P.K.F. δὲ S.V. Ald. c.

^b Sic M.P.K.F.b.d. ἄμαξαν
καμάρης φρυγ. Ald. V.S.

^c ἐμπεδήσαντες] ἐμποδίσαντες S.
V.P.F.a.c. quod repositum ob
ἐμπεδισμένον cap. 60. ἐμπεδήσαν-
τες b. Mox χεῖρας S.

^d κατατείνουσι S.V.

^e Sic S.V.P.K.F. Par. Vulgo
τὰς βοῦς.

[αὐτῶν] αὐτῶν et mox τούτων
F.S.

^g καλέουσι F.

^h Sic M.S.P.K.V.F. Paris.

ἀποκτείνουσι vulgo.

70.

^a Cf. Pollux X. 190. Supra
τούς om. S.

^b ἐσχέαντες V. οἶνον κεραμίνην
ἐσχέαντες S. κεραμίνην κύλικα hinc
Pollux X. 190.

^c τὸ ὅρκιον K.P.F.d.

^d Ita Reizius e Vossii con-
jectura. Conf. Hemsterhus. ad Pol-
lux. X. 141. ὑπέατι S. vulgo. ἑπε-
ατὶ F. ὑπεατὶ b.

^e ἐπιτάμοντες P.F.b.

^f ἀκινάκην F.S.a. cf. 62.

ταύς, καὶ ὁσάγαυ, καὶ ἀκόντιον. ἔπειτα δὲ τὰ
πρωτόν, κατεύχονται πολλὰ, καὶ ἔπειτα ἀποπίν
αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιούμενοι, καὶ τῶν ἐπομένων
πλείστου ἄξιον.

71

Regum se-
pultura :
inferis cru-
delissimae :
tumulus
feralis.

Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέρροις εἰσὶ, ἐς ὃ ὁ Β
υθέτης ἐστὶ προσπλωτός. ἐνθαῦτα, ἔπειτα ὁσφὶ ἀ
θάνη ὁ βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα ὀρύσσουσι τετράγ
νον. ἐτοιμον δὲ ταῦτο ποιήσαντες, ἀναλαμβάνουσι
νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ κε
ἀνασχομένησαν, καὶ καθαρεύσαν, πλεῖν κυπέρου κεκι
μένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ ἄν
σου, συγγραμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ
ἄλλο ἔθνος. οἱ δ' ἂν παραδίδονται κομισθέντα τὸν νε
κρὸν, πυῶσι τὰ περ οἱ βασιλεῖσι Σκύθαι· τοῦ αὐτοῦ ἀπ
τάμνονται, τρίχας περικείρονται, βραχίονας περιτάρ
νονται, μέτωπον καὶ ῥίνα καταμύσσονται, διὰ τῆς
ἀριστερῆς χειρὸς οἰστοὺς διαβυύονται. ἐνθαῦτεν δὲ κομ
ζουσι ἐν ἀμάξῃ τὸν νεκρὸν τοῦ βασιλέως ἐς ἄλλο ἔθ
τῶν ἀρχαῶν· οἱ δὲ σφὶ ἔπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἦλθ
ἔπειτα δὲ πάντα περιέλθουσι τὸν νεκρὸν κομίζοντες,
Γέρροις ἐσχάτα κατοικημένοις εἰσὶ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀρ
χουσιν, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἔπειτα θέαν

ἔσάγαυ S.V.

71.

^a βασιλῆων] βασιλέων F.

^b σφὶ om. S.

^c κατακεκρ. S. κατακεκρ. b.

^d καθαρισθεῖσαν F.

^e ἀνήσου] ἀνήσου S. ἀνήσου P.
F.a.c. et sic cod. Venetus Athe-
naei IX. p. 371. D. Supra σελί-
νου S.

^f συγγραμμένην F.

^g καὶ om. F.b.d. Ald. Mox τε-
ύουσι S.

^h τρίχας π. β. π. om. M.]
K.F.

ⁱ τε om. P.F.b.d. Mox ἐν
ἀμάξῃ τοῦ βασιλέως τὸν νεκρὸν S.
ἀμάξῃ V.P.

^k ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν νεκρὸν τῶν ἀρ-
χουσιν F. qui om. τοῦ βασιλέως
Pro νεκρὸν a. νεκρὸν. Mox τὸν νε-
κρὸν κομ. S.

^l ἐν Γέρροις] ἐν τε τῷσιν S.V.
tum ἐσχάτοις S.

^m καὶ om. S.V.

τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκησι ^αἐπὶ στιβάδας, ^ο παραπήξαντες
 αἰχμὰς ἔθθεν καὶ ἔθθεν τοῦ νεκροῦ, ξύλα ὑπερτείνουσι,
 7 καὶ ἔπειτα ^ρρίψι καταστεγάζουσι. ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ- *franchises*
 χωρίῃ τῆς θήκης, τῶν ^απαλλακίων τε μίαν ἀποπνίζαντες
 θάπτουσι, καὶ τὸν οἰνοχόον, καὶ ^μμάγειρον, καὶ ἵπποκό- 15
 μον, καὶ διήκονον, καὶ ἀγγελιηφόρον, καὶ ἵππους, καὶ
 τῶν ἄλλων ^απάντων ἀπαρχὰς, καὶ φιάλας χρυσείας·
 8 ἀργύρῳ δὲ οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται· ταῦτα δὲ ποιή-
 σαντες, χούσι πάντες χῶμα ^αμέγα, ^αἀμιλλεώμενοι καὶ 20
 2 προθυμέεμενοι ὡς μέγιστον ποιῆσαι. Ἐν αὐτοῦ δὲ περι-
 φερομένου, αὐτὶς ποιεῖσι τοιόνδε. λαβόντες τῶν λοιπῶν
 θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους· ^αοἱ δὲ εἰσι Σκύθαι ἐγ-
 γενεές· ^οοὔτοι γὰρ δὴ θεραπεύουσι τοὺς ἀν' αὐτὸς ὁ βα-
 σιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφίς θεράποντες· 25
 3 τούτων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίζωσι πεντήκοντα,
 καὶ ἵππους τοὺς ^ακαλλιστεύοντας πεντήκοντα, ἐξελόντες
 αὐτῶν τὴν κοιλίην, καὶ καθήραντες, ἐμπιπλάσι ἀχύρων, *scilicet*
 καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ^αἥμισυ ἐπὶ δύο ξύλα στή- 30
 σαντες ὑπτιον, καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἀψίδος ^αἐπ'
 ἕτερα δύο, καταπήξαντες ^ατρόπῳ τοιούτῳ πολλὰ ταῦτα·
 3 ἔπειτα τῶν ἵππων ^βκατὰ τὰ μήκεια ξύλα παχέα διελά-

Anno post
 alteræ infe-
 riæ crude-
 liores: nul-
 314
 li servi Scy-
 this pecu-
 nia emti.

^α ἐπιστιβάδας S.

^ο πήξαντες b.

^ρ ῥίψει F. ῥίψει a.

^α παλλακίων S.F.

^α πάντων K.P.F.

^α μέγα om. S.

^α ἀμιλλεώμενοι S.V. ἀμιλλώμε-
 νοι alii.

72.

^α οἱ δύο F. Supra ἐπιτηδεωτά-
 τους S.

^β Sic S.P.V.b. οὔτοι γὰρ θερα-
 πεύοντες K. οὔτοι γὰρ θεραπεύουσι F.
 a.c.d. οὔτοι γὰρ εἰσι θεραπεύοντες

edd. vett. οὔτοι γὰρ δὴ εἰσι θερα-
 πεύοντες Wessel. Mox τούτων S.
 pro τούτων.

^α Sic S.V. καλλιστους vulgo.
 Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων, qui
 tum κοιλίαν.

^α Sic P.S.K. Vall. F. Paris.
 ἡμ. ἐπὶ ξύλα δύο στ. Wessel. ἡ. ε.
 ξ. δ. ἡμισυ στ. edd. vett.

^α ἐπ' om. F.d.

^α καὶ τρόπῳ F.d.

^β κατὰ τὰ μήκεια K. forte et
 Vall. καταμήκεια S.F.a.c. et vulgo.

στήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα πύλους
^dεἰρινέους περιτείνουσι· συμφράξαντες δὲ ὡς μάλιστα,
 λίθους ^eἐκ πυρὸς διαφανέας ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην κει-
 μένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πύλων. Ἔστι δὲ ⁶⁰
 σφι κάνναβις φυομένη ἐν τῇ χώρῃ, πλὴν παχύτητος καὶ
 μεγάλους, τῷ ^aλίῳ ἐμφερεστάτῃ· ^bταύτῃ δὲ πολλῶ
^zὑπερφέρει ἡ κάνναβις. αὕτη καὶ αὐτομάτῃ καὶ σπειρο-
 μένῃ φύεται· καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήϊκες μὲν καὶ εἴματα
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοις ὁμοιότατα· οὐδ' ἂν, ὅστις μὲν ⁶⁶
 κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγνοίη, λίνου ἢ καννάβιδος
 ἐστὶ· ὅς δὲ μὴ εἶδὲ κω τὴν ^dκαννάβίδα, λίνεον δοκῇσει
 εἶναι τὸ εἶμα· Ταύτης ὧν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιδος τὸ
 σπέρμα ἐπεὰν λάβωσι, ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πύλους, καὶ ⁷⁰
 ἔπειτα ^aἐπιβάλλουσι τὸ σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας
 λίθους τῷ πυρὶ· τὸ δὲ ^bθυμῇται ἐπιβαλλόμενον, καὶ
 ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἂν
^cμιν πυρὴν ἀποκρατήσῃ· οἱ δὲ Σκύθαι, ἀγάμενοι τῇ
 πυρὴν, ὠρυοῦνται. ταῦτό σφι ἀντὶ λουτροῦ ἐστὶ· οὐ γὰρ ⁷⁵
^z^dλύνονται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. Αἱ δὲ γυναῖκες
 αὐτῶν, ὕδωρ ^eπαραχέουσai, κατὰσώχουσι περὶ λίθον
 τρηχὺν τῆς κυπαρίσσου, καὶ κέδρου, καὶ ^fλιβάνου ξύλου·
 καὶ ἔπειτα τὸ κατασώχόμενον τοῦτο, παχὺ ἔον, ^gκατα-

Cannabis
 apud Scy-
 thas et
 sponte nas-
 citur, et
 sata : inde
 Thracum
 vestes, li-
 315
 neis quam
 simillimæ.

Suffimen-
 tum e se-
 mine can-
 nabis, loco
 lavacri :
 mulieres
 quam
 litura usæ,
 bene oleant
 et mundæ
 niteant.

^d εἰρινέους P.F.

^e ἐκπύρους P.K.F.b.

74.

^a λινέφ S. Supra Κάνναβις ex
 h. l. Lex. Seguiet. p. 105, 27.
 et Hesych.

^b ταῦτα δὲ S. Schæfer.

^c εἵματα ποιεῦνται S. Mox λίνου
 ἢ κ. citat Pollux VII. 72.

^d καννάβίδα S.F. Ald. forte
 melius. Tum λίνον S.

75.

^a Sic M.K.P. ὑποβάλλουσι Ald.

a.c.S.V.F.

^b θυμῇται ὑποβαλλ. S.V.

^c μιν πυρὴν ἀνέται cæteris om.

S. οἰδεμία S. pro οἰδεμῇ.

^d λύνονται S.V. Mox αὐτῶν S.
 pro αὐτέων.

^e παραχέουσι F.

^f λιβανωτοῦ S.V. Mox τὸ om.
 S.

^g Sic K.P.S.V.a.c. καταπύ-
 σονται Ald. καὶ καταπλάσσονται
 M.F.b.

παντοίων πλέη· ἐς ταύτην δὴ καταδύς ὁ Ἀνάχαρσις,
 τὴν ὀρθὴν πᾶσαν ἐπετέλεε τῇ θεῷ, τύμπανόν τε ἔχων,
 4 καὶ ἑκδησάμενος ἀγάλματα. καὶ ὅτων τις Σκυθῶν
 καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα, ἐσήμνηε τῷ βα-
 σιλεῖ Ῥσαυλίῳ· ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ἀπικόμενος, ὡς εἶδε τὸν
 Ἀνάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα, τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε.
 5 Καὶ νῦν, ἣν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν
 Σκύθαι γινώσκειν, διὰ τοῦτο ὅτι ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν Ἑλ-
 6 λάδα, καὶ ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο. Ὡς δ' ἐγὼ ἤκου-
 σα Τίμνεω, τοῦ Ῥαριαπειθέος ἐπιτρόπου, εἶναι αὐτὸν
 Ἰδαυῆρσου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως πατρὸν, παῖδα δὲ
 7 εἶναι Γνούρου, τοῦ Λύκου, τοῦ Σπαργαπίθεος. εἰ ὧν
 ταύτης ἦν τῆς οἰκῆς ὁ Ἀνάχαρσις, ἴστω ὑπὸ τοῦ ἀδελ-
 φεῦ ἀποθανών. Ἰδαυῆρσος γὰρ ἦν παῖς Σαυλίου·
 7 Σαυλῖος δὲ ἦν ὁ ἀποκτείνας Ἀνάχαρσιν. Καίτοι τινα
 ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ Πελοποννησίων λεγόμενον,
 ὡς ὑπὸ τοῦ Σκυθῶν βασιλέως Ἀναχάρσις ἀποπεμφ-
 15 θεὶς τῆς Ἑλλάδος μαθητὴς γένοιτο· ὀπίσω τε ἀπονοσ-
 τήσας, φαίη πρὸς τὸν ἀποπέμψαντα, Ἕλληνας πάντας
 ἀσχόλους εἶναι· ἐς πᾶσαν σοφίην, πλὴν Λακεδαιμονίων·
 ταῦτοισι δὲ εἶναι μούνοισι σωφρόνως δοῦναί τε καὶ διέξ-

Quid Peloponnesii fingant illum de ceteris Graecis et de Lacedaemoniis dixisse.

¹ ταύτην δὲ F.

^m ἐπετέλεσε πᾶσαν F.

ⁿ ἐκδησάμενος Ald. b. ἐκδησά-
μενος d.

^o Sic P.F. Alii τις τῶν cum S.

^p Σαυλίῳ S.V. Sauleo Valla.

^q τοῦ νεῷ P.K.b. τοῦ νεῷ F.

Τίμνεω a. Supra ἔθεσι S.

^r Sic M.P.F.b. Σπαργαπίθεος
S.V. Ald. a.c.d. Vall. Tum ἐπί-
τροπον S.V. pro ἐπιτρόπου.

^s Ἰδαυῆρσου M.K.P.F.a.c.

Ἰδαυῆρσου Ald. V.
Vall. b.d. Mox βασιλῆος S. et
Σπαργαπίθεος.

^t εἰς ὧν ταύτης ἦν, ὁ ἀποκτείνας
Ἀνάχ. S. om. ceteris.

^u Sic P.K.F. ὁ al. om. Mox
ἀπὸ Ald.

^w Sic Ald. M.P.S.F. ἀδελφι-
δεῦ K.b.d. edd. post Steph.

^x Ἰδαυῆρσος P.V. Ald. b.

77.

^a Sic Ald. V.S.a. ὑπὸ τῶν Σκ.
M.P.K.

^b βασιλῆος S. Vulgo βασιλέως.
F. βασιλῆως.

^c Sic M.S.V.P.K.F. Paris:
Vulgo πρὸς π.

τῷ προαστείῳ, αὐτὸς δὲ ὅκως ^m ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ
 τὰς πύλας ⁿ ἐγκληίσειε, τὴν στολὴν ἀποθέμενος τὴν Σκυ-
 θικὴν, λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ⁴⁵
 ἡγώραζε, οὔτε δορυφόρων ἐπομένων, οὔτε ὁ ἄλλου οὐδενός·
 τὰς δὲ πύλας ἐφύλασσον, μὴ τίς μιν Σκυθέων ἴδοι ἔχον-
 τα ταύτην τὴν στολὴν· καὶ τᾶλλα ἐχράτο διαίτη Ἑλλη-
 νικῇ, καὶ θεοῖσι ἱρὰ ^p ἐποίεε κατὰ νόμους τοὺς Ἑλλήνων.
 ὅτε δὲ διατρίβειε μῆνα ἢ πλεον τούτου, ἀπαλλάσσετο, ⁵⁰
 ἐνδὺς τὴν Σκυθικὴν στολὴν. ταῦτα ποιεέσκε ^q πολλάκις·
 καὶ οἰκία τε ἐδείματο ἐν Βορυσθενεί, καὶ γυναῖκα ἔγχε
 ἐς αὐτὰ ἐπιχωρίν. Ἐπεὶ τε δὲ ἔδεε οἱ κακῶς γενέσθαι,
 ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τοῖσδε. ἐπεθύμησε Διόνυσος
 Βακχεῖω τελεσθῆναι· μέλλοντι δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι ⁵⁶
 τὴν τελετὴν, ἐγένετο φάσμα μέγιστον. ἦν οἱ ^b ἐν Βορυσθε-
 νείτῳ τῇ πόλι οἰκίᾳ μεγάλῃ καὶ πολυτελὲς περι-
 βολή, (τῆς καὶ ^c ὀλίγον τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον,) ⁶⁰
 τὴν περίξ λευκοῦ λίθου σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν·
 ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος· καὶ ἡ μὲν κατεκάη
 πᾶσα. Σκύλης δὲ οὐδὲν ἐτούτου εἵνεκα ἤσσαν· ἐπετέλεσε
 τὴν τελετὴν. Σκύθαι δὲ τοῦ Βακχεύειν περὶ Ἑλλήσι
 ὀνειδιζουσι· οὐ γάρ φασι οἶκός εἶναι θεὸν ^b ἐξευρίσκειν ⁶⁵
 τούτων ὅστις μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους. Ἐπεὶ τε δὲ
 ἐτελέσθη τῷ Βακχεῖω ὁ Σκύλης, ⁱ διεπρήστευσε ^k τῶν τις

Initiatur
 Baccho:
 318
 quodnam
 ei ostentum
 factum, ne
 initiaretur:
 Scytharum
 primores a
 Borystheni-
 ta quodam
 in murum
 admissi, re-
 gem bac-
 chantem
 conspici-
 unt.

X

^m ἔλθῃ V.

ⁿ ἐκκληῖσ. F. ἐγκλείσειε S.

^o λαοῦ S.V. Vall.

^p ἐποίησε S.V. qui mox τῶν
 Ἑλλήνων, et infra ἐσθός.

^q πλεονάκις S. πολλά d.

^r Sic M.P.K.F. καὶ om. al.

79.

^a ἐγένετο P.K.F.

^b ἐν τῶν Bor. S.

^c ὀλίγον τι S. cf. 81. VII. 113.

239. Mox τούτω S.

^d Sic vulgo cum Schæfer. τὴν

τε περίξ M.P.K.F.

^e Sic M.S.K.P.V.F. τούτων a.

et al.

^f ἐπετέλλε S. ἐπιτέλεε V.

^g Sic F.a. εἰκὸς vulgo.

^h εὐρίσκειν F.

ⁱ διεπρήστευσε Ald. V.A.B. ἐ-
 πρήστευσε M.P.K.F. διεπίστευσε S.
 hoc est, Wesselingio interprete,
 fidem fecit, seu ut Valla, indi-
 cium detulit, Scythis dicens.

^k τῶν om. S.V.

“ σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατῇ δὲ μήτε σὺ κινδύ-
 6 “ νύσης, μήτ’ ἐγώ.” Ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης
 ἐπεκηρυκεύετο· ἦν γὰρ ἵπαρὰ τῷ Ὀκταμασάδῃ ἀδελ-
 7 φεὸς ^μ Σιτάλκῳ, ^π πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμα- 95
 σάδης καταινέει ταῦτα· ὁ ἐκιδδὺς δὲ τὸν ἑαυτοῦ μήτρωα.
 8 ^ρ Σιτάλκῃ, ἔλαβε τὸν ἀδελφεὸν Σκύλην. καὶ Σιτάλκης
 μὲν παραλαβὼν τὸν ἀδελφεὸν, ἀπήγετο· Σκύλῳ δὲ
 9 Ὀκταμασάδης αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν.
 9 Οὕτω μὲν περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαϊα Σκύθαι,
 τοῖσι δὲ παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπι-
 τίμια διδούσι.

Πλήθος δὲ τὸ Σκυθῶν οὐκ οἷός τε ἐγενόμην ἀτρεκέως
 πισθεῖναι, ἀλλὰ διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθμοῦ
 ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναί σφεας, καὶ ὀλί- 5
 γους, ὡς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινον μοι
 2 ἑς ὅψιν. Ἔστι μεταξὺ Βορυσθένης τε ποταμοῦ καὶ
 Ὑπάνιος χῶρος, ὄνομα ^β δὲ οἱ ἐστὶ Ἐξαμπαῖος· τοῦ
 καὶ ὀλίγω τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, φάμενος
 ἐν αὐτῷ κρήνην ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ’ ἧς τὸ ὕδωρ 10
 3 ἀπορρέον τὸν Ὑπανὶν ἄποτον ^δ ποιεῖν. ἐν τούτῳ τῷ χῶ-
 ρῳ κέεται ^ε χαλκήϊον, μογάθει ^ς καὶ ἐξαπλήσιον τοῦ

Scytharum
 quanta
 multitudo:
 crater Pau-
 sanias ad os
 Ponti, et
 sextuplo
 major Scy-
 thicus in
 Exampoon
 loco, [c.
 52.] ab A-
 rianta rege
 factus.

¹ παρ’ αὐτῷ F.

² Sic K. cf. VII. 137. Ceteri Σιτάλκης. Σιδάλκης S.

³ Sic Ald. V.S.a. Vall. τοῦτον om. M.K.P.F.

⁴ Sic M.P.K.F. ἐκδοὺς S.a. Ald. et al.

⁵ Sic M.P.K.S. Vall. Σιτάλ- κη F. et vulg. μήτρω Σιδάλκη S.

⁶ Ὀκταμ. F. illud ὁ suprasc. pr. m.

⁷ γάμους S.

81.

⁸ Sic vulg. ὡς ἐστὶ μ. M.P.K.F.

⁹ δὲ οἱ ἐστὶ S.P.V.K. ὃ ἔστιν οἱ vulg. ὃ ἐστὶ οἱ a. οἱ om. F.d.

¹⁰ ὀλίγω K.P.F.a.b. cf. 79. ὀλί- γων al.

¹¹ Sic M.K.P.F. ποιέει S. Ald. et al. probante Wesselingio; sed istum infinitivi usum He- rodoti familiarem esse notat Schweighæuser.

¹² χαλκήϊον S.V. et mox. χαλ- κείον K.F.a.

¹³ Sic M.S.P.K.F.a. καὶ om. al. Tum omnes ut videtur ἐξα- πλήσιον.

3 δίπηχyu, παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. Τοῦτο μὲν νυν τοι-
αῦτο ἐστὶ. ἀναβήσομαι δὲ ἐς τὸν κατ' ἀρχὰς ^d ἥϊα λέξων
λόγον.

35

Παρασκευαζομένου Δαρείου ἐπὶ τοὺς Σκύθας, καὶ
ἐπιπέμποντος ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν
στρατὸν, τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ ^a ζεύγνυσθαι
τὸν Θρηϊτικὸν Βόσπορον· Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος, ἀδελ-
φεὸς ἐὼν Δαρείου, ^b ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν ^c στρατηῆν 40
ἐπὶ Σκύθας ποιεῖσθαι, καταλέγων τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπο-
^a ρήν. ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευόν οἱ χρηστὰ, ὁ
μὲν ἐπέπαυτο· ὁ δὲ, ἐπειδὴ οἱ τὰ ^d πάντα παρεσκεύαστο,
ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. Ἐθαῦτα τῶν Περ-
σέων Οἰόβαζος ἐδεῖθη Δαρείου, τριῶν ἐόντων οἱ παῖδαν, 45
^a καὶ πάντων στρατευομένων, ἓνα αὐτῷ καταλειφθῆναι. ὁ
δὲ οἱ ἔφη, ὡς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίῳ δεομένῳ, πάντας
3 τοὺς παῖδας καταλείψειν. ὁ μὲν δὴ Οἰόβαζος περιχαρὴς
ἦν, ἐλπίζων τοὺς υἱέας ^a στρατηῆς ἀπολελύσθαι· ὁ δὲ
ἐκέλευσε ^b τοὺς ἐπεστεῶτας ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς 50
Οἰοβάζου παῖδας. καὶ οὗτοι μὲν ἀποσφαγέτες, αὐτοῦ
ταύτη ἐλίποντο.

Darius Ar-
tabano fra-
tri bellum
Scythicum
dissuadenti
non obse-
cutus, mo-
vet Susis.

Θεοβαζί
Persæ filios
tres, quod
is uni eo-
rum petiis-
set militiæ
vacatio-
nem, oc-
cidit.

Δαρεῖος δὲ ἐπεὶ τε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπίκητο
τῆς ^a Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔζευκτο ἡ γέ-
φυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβὰς ἐς νέα, ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυανέας 55

Pons ad
Bosporum
Thracium
junctus :
insulae Cya-

^d ἥα λ. K. ἡ ἀλέων F.

83.

^a ζεύγνυσθαι S. probatum Wes-
selingio edidit Schæfer. cf. III.
89. 90. 134. VII. 36.

^b ἐχρημάτιζε b.d.

^c Sic Wesseling. στρατηῆν F.
ed. Genev. στρατιῆν S. vulgo.

^d ἄπαντα F.

84.

^a στρατηῆς F. Mox κελύει S.

Ald. pro ἐκέλευσε.

^b τοὺς ἐπεστεῶτας M.P.K. τοὺς
ἐστεῶτας F. τοὺς ἐπὶ τούτων (vel
τούτων ut S.) ἐπὶ τ. V.S.A.B.
Ald. Schæfer.

85.

^a Καλχηδονίης d. Χαλιδον. b. In
pr. ὁ Δαρεῖος S. qui infra ἐμβὰς
pro ἐσβὰς cum V. ubi ἐκβὰς Ald.

3 στάδιοι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ ^δΘε-
 4 μισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμῳδοντὶ ποταμῷ ἐκ τῆς ^εΣινδικῆς, 80
 5 (κατὰ ταῦτο γὰρ ἐστὶ τοῦ Πόντου εὐρύτατον,) τριῶν τε
 6 ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν ^επλόος· αὐταὶ δὲ ^βτρεῖς μυρι-
 7 άδες καὶ τριήκοντα ὀργυιέων γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκό-
 8 4 σιοι καὶ τρισχίλιοι. Ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπο-
 9 ρός ^ιτε καὶ Ἑλλήσποντος οὕτω ^κτέ μοι μεμετρέαται, καὶ 85
 10 ^βκατὰ τὰ εἰρημένα πεφύκασι. Παρέχεται δὲ καὶ λίμνην
 11 ^ιὁ Πόντος οὗτος, ^μἐκδιδοῦσαν ^νἐς ἑαυτὸν, οὐ πολλῶ τέω
 12 ἐλάσσω ἑαυτοῦ· ἡ Μαιῆτις ^οτε καλεῖται, καὶ μήτηρ τοῦ
 Πόντου.

13 Ὁ δὲ Δαρεῖος, ὡς ^αἐθήσατο τὸν Πόντον, ἐπλεε ὀπίσω
 14 ^βἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο ^εΜανδροκλῆς 90
 15 Σάμιος. ^δθησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, στήλας
 16 ἕστησε δύο ^εἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν γράμματα,
 17 ^εἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, ἔθνεα πάντα
 18 ^εὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ ^βπάντα τῶν ἤρχε. ^ιτούτων μυρι-
 19 άδες ἐξηρθμῆθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδόμηκοντα σὺν 95
 20 ^ιἑπταῦσι νέες δὲ ἐξακόσιοι συνελέχθησαν. Τῇσι μὲν νυν

ipso Hero-
 doto men-
 surae: ma-
 ter Ponti
 Maeotis.

Mandro-
 cles Sa-
 minus, pon-
 tis archi-
 tectus: duo
 cippi ad
 Bosphorum
 erecti, lit-
 terisque
 Assyriis et
 322
 Graecia in-
 scripti:
 magnitudo
 exercitus

^δ Θεμισκύρην P.K.F.b. Θεμισ-
 κύρην d. Θεμισκούρην S. Θεμισ-
 κύρην c. Θεμισκύραν a. Θεμισκύραν
 vulgo.

^ε Ita Wessel. Libri omnes 'Ιν-
 δικῆς. Mox τριῶν δὲ S.

^ι δύο om. S.

^ε πλόος Ald. V.S.a.c. πλόον M.
 P.K.F. νυκτῶν πλόον δύο b.

^β Sic P.S.F.a.b.d. τρεῖς καὶ
 τρήκ. μυρ. Wessel. et al.

^ι τε om. F.

^κ τε om. S. αὐτοί τε P.K.F.

^ι Sic S.V.A.B. Ald. αὐτος om.
 M.P.K.F. Forsan repetitum est
 hoc pronomen, quo distinguere-
 tur hic Pontus ab Hellesponto
 proxime memorato. SCHWEIGER.

^μ ἐκδιδ. V.S.

^ν ἔς αὐτὸν P.K.F.b.

^ο τε om. S. Citat h.l. Eustath.

Dionys. 14.

87.

^α ἐθεήσατο F.

^β ἐς τὴν F.

^ε Μανδροκλῆς S.V.

^δ θεησάμενος K.F.

^ε Sic A.B. ἐπ' αὐτὸν M.P.K.

F.d. ἐπ' αὐτοῦ Ald. V.S.a. Schæ-
 fer.

^ι ἐς μὲν τὴν M.K.P.F.b. ἐς μὲν
 τὴν ἐτέρην S.a.c.d. al.

^ε ὅσα περιῆγε K.

^β πάντων τῶν S.

^ι ταυτέων] τούτου S. τούτων F.

3 σταδίοι ἐκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ ^dΘε-
μισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμάδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς ^eΣινδικῆς, 80
(κατὰ τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ Πόντου εὐρύτατον,) τριῶν τε
ἡμερῶν καὶ ^fδύο νυκτῶν ^gπλόος· αὐταὶ δὲ ^hτρεῖς μυρί-
4 αδες καὶ τριήκοντα ὀργυιῶν γίνονται, σταδίοι δὲ τριηκό-
5 σιαι καὶ τρισχίλιοι. Ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπο-
ρός ⁱτε καὶ Ἑλλήσποντος οὕτω ^kτέ μοι μεμετρέαται, καὶ 85
κατὰ τὰ εἰρημένα πεφύκασι. Παρέχεται δὲ καὶ λίμνη
^lὁ Πόντος οὗτος, ^mἐκδιδοῦσαν ⁿἐς ἑαυτὸν, οὐ πολλῶ τέω
ἐλάσσω ἑαυτοῦ· ἡ Μαιῆτις ^oτε καλεῖται, καὶ μήτηρ τοῦ
Πόντου.

ipse Hero-
doto men-
suræ: ma-
ter Ponti
Mæotis.

Ὁ δὲ Δαρεῖος, ὡς ^aἐθήσατο τὸν Πόντον, ἔπλεε ὀπίσω
^bἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο ^cΜανδροκλῆς 90
Σάμιος. ^dθησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, στήλας
ἔσκησε δύο ^eἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν γράμματα,
^fἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, ^gθνεα πάντα
3 ^hὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ ⁱπάντα τῶν ἦρχε. ^jτούτων μυρί-
αδες ἐξηρῶμῆθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδομήκοντα σὺν 95
4 ^kἰππεῦσι· νέες δὲ ἐξακόσιαι συνελέχθησαν. Τῇσι μὲν νυν

Mandro-
cles Sa-
minius, pon-
tis archi-
tectus: duo
cippi ad
Bosporum
erecti, lit-
terisque
Assyriis et
322
Græcis in-
scripti:
magnitudo
exercitus

^d Θεμισκύρην P.K.F.b. Θεμισ-
κύρην d. Θεμισκυρον S. Θεμισ-
κυρον c. Θεμισκυραν a. Θεμισκυραν
vulgo.

^e Ita Wessel. Libri omnes 'In-
δικῆς. Mox τριῶν δὲ S.

^f δύο om. S.

^g πλόος Ald. V.S.a.c. πλόον M.
P.K.F. νυκτῶν πλόον δύο b.

^h Sic P.S.F.a.b.d. τρεῖς καὶ
τρήκ. μυρ. Wessel. et al.

ⁱ τε om. F.

^k τε om. S. αἱ τοὶ τε P.K.F.

^l Sic S.V.A.B. Ald. αἱ τοὶ om.
M.P.K.F. Forsan repetitum est
hoc pronomen, quo distinguere-
tur hic Pontus ab Hellepontō
proxime memorato. SCHWEIGH.

^m ἐσδιδ. V.S.

ⁿ ἦς αὐτὸν P.K.F.b.

^o τε om. S. Citat h.l. Eustath.
Dionys. 14.

87.

^a ἐθήσατο F.

^b ἐς τὴν F.

^c Μανδροκλῆς S.V.

^d θεσάμενος K.F.

^e Sic A.B. ἐπ' αὐτὸν M.P.K.
F.d. ἐπ' αὐτοῦ Ald. V.S.a. Schæ-
fer.

^f ἐς μὲν τὴν M.K.P.F.b. ἐς μὲν
τὴν ἐτέρην S.a.c.d. al.

^g ὅσα περιῆγε K.

^h πάντων τῶν S.

ⁱ τούτων] τούτου S. τούτων F.

- τρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, ζευγύνοντας τὸν ποταμόν.
 τὸ γὰρ δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἴωνες τε καὶ Αἰολεὺς καὶ
 2 Ἑλλησπόντιοι. Ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς ἄστρατος τὰς Κυα-
 νίας διεκπλώσας, ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστρου· ἀναπλώσας δὲ
 ἀνὰ ὃν ποταμὸν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης, 25
 ταῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα, ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα
 3 τοῦ Ἰστρου, ἐξεύγνυε. Δαρεῖος δὲ, ὡς διέβη τὸν Ὀβόπο-
 ρον κατὰ τὴν σχεδίην, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηίκης· ἀπικό-
 μενος δὲ ἐπὶ Τεάρου ποταμοῦ τὰς πηγὰς, ἐστρατοπεδεύ-
 5 σατο ἡμέρας τρεῖς. Ὁ δὲ Τεάρος λέγεται ὑπὸ τῶν περι- 30 Teari fluvii
 οίκων εἶναι ποταμῶν ἄριστος, τὰ τε ἄλλα ἐς ἅκισιν φέ-
 ροντα, καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασ-
 2 θαι. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυῶν δέουσαι τεσσαρά-
 κοντα, ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ρέουσai· καὶ αἱ μὲν αὐτέων 323
 3 εἰσὶ ψυχραὶ· αἱ δὲ, θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτάς ἐστι ἴση 36
 ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περίνθου, καὶ ἐξ Ἀπολ-
 λωνίης τῆς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, δυῶν ἡμερέων ἑκατέρη.
 4 ἐκδιδῶι δὲ ὁ Τεάρος οὗτος ἐς τὸν Κοιτάδεστον ποταμόν.
 ὁ δὲ Κοιτάδεστος, ἐς τὸν Ἀγριάνην· ὁ δὲ Ἀγριάνης, ἐς 40
 τὸν Ἐβρον· ὁ δὲ, ἐς θάλασσαν τὴν παρ' Αἰνῷ πόλι.
 1 Ἐπὶ ταῦτον ὦν τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος, ὡς
 ἐστρατοπεδεύσατο, ἡσθεῖς τῷ ποταμῷ, στήλην ἔστησε καὶ
 2 ἐνθαῦτα, γράμματα ἐγγράψας, λέγοντα τάδε· ΤΕΑ-

mari, flu-
 minis col-
 lum ponte
 jungunt :
 Darius per
 Thraciam
 it.

Teari fluvii
 aqua, fon-
 tes, cursus.

Inscriptio
 cippi a Da-
 rio erecti
 ad Tearum.

89.

^a στρατὸς τὰς om. P.K.F. τὰς
 om. S. Supra ἦγον om. S.

^b τὸν om. K.P.V.S.

^c ἐξ ὁ F.

^d Πόντων S.V. Mox Θρηίκης S.

90.

^a καὶ om. F. Supra τῶν ante
 περιόικων om. S.

^b εἰσὶ δὲ αὐτοῦ M.P.K.b.c.d.

εἰσὶ δὲ ταύτου V.S.a. εἰσὶ γὰρ τ.

vulgo. cf. Eustath. II. χ'. p. 1263,
 32 = 1362, 13. Mox αὐτῶν S.
 sed praestat vulg.

^c Hinc Steph. Byz. Ἡραίων,
 πόλις Θρηίκης. ἐξ—Εὐξείνῳ om. F.

^d ἡμερέων om. S.

^e Κοιτάδεστον S.V. Vall. et sic
 mox.

^f πόλις F. παρ' Αἰνῶ πόλις S.

91.

^a ἐγγράψας S.V. Ald. A.B.

L 1 2

ΡΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙ ὙΔΩΡ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΠΟ-
ΤΑΜΩΝ· ΚΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΑΣ ΑΠΙΚΕΤΟ ΕΛΑΤΝΩΝ
ΕΠΙ ΣΚΥΘΑΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΝΗΡ ^βΑΡΙΣΤΟΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ^αΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΑ-
ΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣΤΑΣΠΕΟΣ, ΠΕΡΣΕΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ^δΤΑΥΤΑ δ

92

Darius ad
Artiscum
fluvium
per Odry-
as cuntem
grandes la-
pidum a-
cervos po-
nit.

ἐθαῦτα ἐγράφη. Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὀρμηθεὶς, ἀπὶ κε-
^α ἐς ἄλλον ποταμὸν, τῷ οὐνομα ^βἈρτισκός ἐστι, ^εὃς δὲ
^δὈδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τούτῳ δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος
^α ἐποίησε τοιόνδε. ἀποδέξας ^εχωρίον τῇ στρατιῇ, ἐκέλευε
πάντα ἄνδρα λίθον ἓνα παρεχόντα τιθέναι ἐς τὸ ἀπὸ
^β δεγμένον τοῦτο χωρίον. ὥς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπέ-
λεσε, ἐθαῦτα κολωνοὺς ^γμεγάλους τῶν λίθων καταλιπὼν
^δ ἀπέλαυνε τὴν στρατιήν.

93

Alli Thra-
ces dedunt
se: Thra-
cum fortis-
simi et jus-
tissimi, Ge-
tae, vi sub-
acti.

Πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, πρώτους αἰρέει Γί-
^α τας τοὺς ^αἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδρὸν
ἔχοντες Θρήϊκες, ^β καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μι-
σαμβρίας πόλιος οἰκημένοι, καλεύμενοι δὲ ^εΣκυρμιάδαι
καὶ Νηφαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδωσαν Δαρεῖοι·
οἱ δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδού-

γράφας M.P.K.F. Supra δ Δα-
ρεῖος ἀπικόμενος S.

^β κάλλιστος καὶ ἄριστος F.

^ε ἀνδρῶν d.

^δ Sic S. ταῦτα δὲ vulgo.

92.

^α ἐπ' ἄλλον S.V.

^β Ἀρτισκός M.K.F.

^ε Sic S.P.F.c. αἱ δὲ διὰ vulgo.

^δ Ὀδρυσέων V.S. Ὀδρυσῶν vulgo.

^ε χωρίον K.P.F.d.

^γ μεγάλων K.M.P.F.

^δ ἀπέλαυνε V.S. Schæfer. ἀπή-
λαυνε Wessel. al.

93.

^α ἀθανατίζοντας Eustath. Di-
onys. 304. conf. Wesseling. α
Diodor. I. 94. Mox Σαλμυδρὸν

^β καὶ om. F. Tum ὑπὲρ om. S
in quo tamen καὶ non ὑπὲρ de
essesuspiciatur injuria Schweigh-
tseuser. Supra Θρήϊκες S. Θρήϊ-
αι Ald.

^ε Σκυρμιάδαι καὶ Νηφαῖοι S. Vall
cf. Steph. Byz. et Suid. in Νήφα
Κυρμιάναι καὶ Νηφαῖοι F.a.d. vulg
Κυρμιάναι c. Ald. Κυρμιῶται t
Mox αὐτοῖς om. S.

λάβησαν, Θρηϊκῶν ἐόντες ^d ἀνδρείοτατοι ^e καὶ δικαιοτάτοι.
 Ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἰω-
 τούς νομίζουσι, ἰέναι τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ ^a Ζάλ-
 μοξιν ^b δαίμονα. οἱ δὲ αὐτῶν τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι ⁷⁰
² Γεβελείζιν. Διὰ ^d πεντετηρίδος δὲ τὸν πάλω λαχόντα
 αἰεὶ σφρων αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Ζάλ-
³ μοξιν, ἐντελλόμενοι τῶν ἀν' ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι
 δὲ ἄδ' οἱ μὲν αὐτῶν ^e ταχθέντες, ἀκόντια τρία ἔχουσι ⁷⁵
 ἄλλοι δὲ διαλαβόντες ^f τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν
 Ζάλμοξιν ^g τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἀνακινήσαντες
⁴ αὐτὸν, μετέωρον ^h ῥίπτουσιν εἰς τὰς λόγχας. ἦν μὲν δὴ
 ἀποθάνη ἀναπαρεῖς, ⁱ τοῖσι δὲ ἴλεως ὁ θεὸς δοκεῖ εἶναι·
 ἦν δὲ μὴ ἀποθάνη, αἰτιῶνται αὐτὸν ^k τὸν ἄγγελον, φά-
⁵ μενοί μιν ἄνδρα κακὸν εἶναι. ^l αἰτιησάμενοι δὲ τοῦτον,
 ἄλλον ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι ζῶντι. Οὗτοι οἱ
 αὐτοὶ Θρηϊκῆς καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύ-
 οντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανόν, ^m ἀπειλεῦσι τῷ θεῷ, οὐδένα ⁸⁵

Getarum
 opinio de
 immortalitate: Zal-
 moxis: Ge-
 belizis:

324
 mos nuntii
 mittendi ad
 Zalmoxin:
 alius mos,
 tonante ac
 fulgurante
 caelo.

^d Sic S. et al. Ex S. καὶ γεν-
 ναίεται perperam enotavit Wes-
 selingius, edidit Schæferus, et
 post eum Schweighæuserus. Nes-
 cio an καὶ γενναίεται habeat
 (Ask.) K. quem codicem cum
 (Arch.) S. aliquoties confundit
 Wesselingius.

^e καὶ δικαίῳ. om. P.

94.

^a Sic S.V. Val. P. Σάλμοξιν K.
 M.F.a.c. et S. marg. Ζάμολξιν b.
 d. et vulgo. Vid. Hesychium in
 Ζάμολξιν, Photius, Suidas, et E-
 tymologus in Ζάμολξιν. In Pla-
 tonis Charm. p. 158. B. Ζαλ-
 μόξιδος præbent membranæ Bod-
 leianæ. Supra ἰέναι δὲ mallet
 Wesseling.

^b δαίμονα om. edd. vett. sed
 agnoscunt mss. αἰτέων mox S.
 vulg.

^c Γεβελείζιν S. Βελίξιν M.P.K.
 Vall. F.b.d. Mox αἰτέων S. pro
 αἰτέων bis.

^d πεντετηρίδος S.V. Vall. πεντετή-
 ριδός τε F.

^e ἐπὶ τούτῳ ταχθέντες require-
 bat Schweighæuserus.

^f τοὺς ἀποπεμπομένους M.K.P.F.
 b.d. Vulg. amplectitur Wesse-
 ling. cum Abreschio ad Aris-
 tæm. p. 156.

^g ἐντελλόμενοι τοὺς πόδας S.

^h Sic S.V.a.c. ῥίπτουσι F. vulg.

ⁱ τοῖσι δὲ F. τοῖσιδε aut τοῖσιδε
 al. τοῖσδε S.

^k τὸν om. S.V.d.

^l αἰτιασάμενοι F. Mox θρηϊκῆς
 et τὴν βροντὴν S.

^m ἀπειλεῦσι S.V. Vulgo ἀπειλέ-
 ουσιν. Citat Eustath. in Dionys.
 304.

ἐπέθεον ὡς τεθνεῶτα· τετάρτῳ δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖσι Θρήϊξι.
καὶ αὐτῷ πῦθανά σφι ἐγένετο τὰ ἔλεγε ὁ Ζάλμοξις.
ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν ^ατούτου καὶ
τῷ καταγαίου οἰκήματος οὔτε ἀπιστέω, οὔτε ^βὦν ^γπισ- 11
τεύω τι λήν· δοκέω δὲ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τὸν Ζάλ-
²μοξιν ταῦτον γενέσθαι Πυθαγόρεω. ^δΕἴτε δὲ ἐγένετο τις
Ζάλμοξις ἄνθρωπος, εἴτ' ἐστὶ δαίμων τις Γέτησι οὗτος
³ἐπιχώριος, χαιρέτω. Οὔτοι μὲν δὴ, τρόπῳ τοιοῦτῳ χρεώ- 15
μενοί, ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ
στρατῷ.

Δαρεῖος δὲ ὡς ἀπύκετο ^ακαὶ ὁ πεζὸς ^βἄμ' αὐτῷ
στρατὸς ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάτων πάντων
Δαρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὴν λύσαντας ἔπ- 20
εσθαι κατ' ἡπειρον ἐαυτῷ, καὶ ^γτὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν.
²Μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λύειν καὶ ποιεῖν τὰ κελευό-
μενα, Κῆς ὁ ^δἘρξάνδρου, στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων,
ἔλεξε Δαρεῖῳ τάδε, πυθόμενος πρότερον εἰ οἱ φίλον εἴη
^εγνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσ- 25
³θαι· “ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις στρατεύεσθαι,
“ τῆς οὔτε ^εἀρηρομένου φανήσεται οὐδέν, οὔτε ^βπόλις οἰ-
“ κεομένη· σὺ νῦν ^ιγέφυραν ταύτην ἕα κατὰ χώρην ἐστά-

325
Herodoti
judicio Zal-
moxis anti-
quior Py-
thagora.

Darius, tra-
jecto Istro,
pontem so-
luturus,
Cois Lesbii
monitu id
non facit.

^ο ὁ om. F. Supra θρηξι S.
96.

^α τούτου καὶ om. M.P.K.F.d.
Tum καταγέου S.

^β ὦν om. a.c.S.

^γ Sic M.P.K.F.b.d. τι om. A.
B.S.V. Ald.

^δ εἰ δὲ et mox εἰ δὲ S.V.

^ε Sic M.K.P.S.V. Paris. F.
ὑπὸ Δαρείου καὶ Περσ. edd. vett.

97.

^α καὶ ὁ om. F.

^β ἄμ' αὐτῷ om. S.V.a.c. Ald.

^γ τὸν ἐκ om. S.V.

^δ Sic V. 37. Ἐξάνδρου K.F.
Ῥεξάνδρου S. Vall. Κῆς Ὁρεξάν-
δρου Tzetzes Chil. III. 465. Mox
vulgo Μυτιληναίων.

^ε κατὰ γνώμην S.

^ι Sic S.V.M.P.K.F. ἀποδέξασ-
θαι Ald. A.B.

^ε ἀρηρομένου S.K. ἀρηρεμένου F.
a.c. Ald.

^β πόλις F.

^ι Sic V.S.K.F. Vulgo γεφύρην.
Abreschius conjecit σὺ μὲν pro
σὺ νῦν, probante Wesselingio.

- " ναι, φυλάκους ^κ αὐτῆς λιπὼν τούτους, οἱ περ μὲν ἔστι
 4 " ἔστι. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήζωμεν εὐρόντες Σαῖα,
 " ἔστι ἄποδος ἡμῖν ἦν τε καὶ μὴ σφεας εὐρεῖν ^δ
 5 " νεώμεθα, ἢ γε ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς. οὐ γὰρ ἔστι
 " κω, μὴ ἐσταθῶμεν ὑπὸ Σκυθῶν μάχῃ· ἀλλὰ μᾶλλον,
 " μὴ, οὐ δυνάμενοι σφεας εὐρεῖν, πάθωμεν τι ἀλώμεθα
 6 " Καὶ τὰδε λέγειν φαίη τις ἂν ὁ με ἑαυτοῦ εἶπεν, ἢ
 " καταμένω. ἐγὼ δὲ γνώμην μὲν, τὴν εὐρίσκον ἀρίστην
 " σοι, βασιλεῦ, ἐς μέσον ἴφερω· αὐτὸς μέντοι ἔφημα
 7 " τοι, καὶ οὐκ ἂν λειφθείην." Κάρτα τε ἦσθη τῇ γνώμῃ
 " Δαρεῖος, καὶ μιν ἡμέψατο τοῖσδε· " Ξεῖνε Λεσβιε, σὺ
 " θύτος ἐμῷ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθι μὴ
 " πάντως, ἵνα σε ἀπὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ἢ
 98 " γοισι ἡμέψωμαι." Ταῦτα εἶπας, καὶ ἀπ' αὐτῶν
 ἄμματα ἐξήκοντα ἐν ἱμάντι, καλέσας ἐς λόγους τὰ
 2 ^β Ἰώνων τυράντους, ἔλεγε τὰδε· " Ἄνδρες Ἴωνες, ἢ μὴ
 " πρότερον γνώμῃ ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείθε
 3 " μοι· ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε, ποιεῖτε τὰδε. ἐπεὶ
 " με ἴδῃτε τάχιστα πορευόμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ ταῦτα
 " ἀρξάμενοι τοῦ χρόνου, λύετε ἄμμα ἐν ἐκάστῃς ἡμέρῃ
 4 " ἦν δὲ ὁ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, ἀλλὰ ^δ διεξέλ
 " θωσι ὁ ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴ

98
 Jubet Iones
 custodire
 pontem, et
 exspectare
 ipsius re-
 ditum LX
 dies.

^κ αὐτῇ S.
¹ ἔστι S. K. V. P. F. a. c. ἔσται
 Ald. et al.
^μ ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς S.
^ν Sic M.P.K.F. ἀνόμεθα alii
 cum S.
^ο με ἐμνωτοῦ V.S. conf. ad III.
 52. necnon Observ. Misc. III.
 p. 143.
^ρ καταμενέω S. Schaefer. pro-
 batum Wesselingio.
^ι φήσω M.P.K.F.b.
^ι ληφθείην S.

^ι Δαρ. F.
^ι ἐφάνη τῷ μὲν F.
^ι ἀμείψωμαι F.S.
 98.
^α ταῦτα δὲ εἶπας M.K.P.F.
^β Ἴωνας V.S. Vall. non impro-
 bante Wesselingio.
^γ ἐν οἷ. M.P.K.F.
^δ Sic (vel διεξέλθωσι) Ald. &
 V.A.B. διέλθωσι M.P.K.F.
^ε ἡμῖν S. qui mox ἡμετέρῃν αἱ
 τῶν.

5 “ ὑμετέραν αὐτῶν. μέχρι δὲ τούτου, ἐπεὶ τε οὕτω μετέ-
 1: “ δοξε, φυλάσσετε τὴν σχεδὴν, πᾶσαν προθυμίην σωτη- 55
 3 6 “ ρίης τε καὶ φυλακῆς παρεχόμενοι. ἑαυτὰ δὲ ἑποι-
 1: “ οῦντες, ἐμοὶ μεγάλως χαριεῖσθε.” Δαρεῖος μὲν ταῦτα
 1: εἶπας, ἐς τὸ πρόσω ἠεπείγετο.

9 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Ἰσθμική τὸ ἐς θάλασσαν πρό-
 1: κείται· κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης, ἡ Σκυθική 65
 1: τε ἐκδέκεται, ἡ καὶ ὁ Ἰστρος ἐκδιδοῖ ἐς αὐτὴν, πρὸς εὖρον
 1: 2 ἄνεμον τὸ στόμα τετραμμένον. Τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστροῦ, ἔρχο-
 1: μαι σημαίνον τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς ὅτις Σκυθικῆς
 3 χώρης ἐς μέτροισιν. Ἀπὸ Ἰστροῦ αὕτη ἡδη ἀρχαίη
 1: ὁ Σκυθική ἐστὶ, πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον κει- 65
 4 μένη, μέχρι πόλιος ἑκαλεομένης Καρκινίτιδος. τὸ δὲ ἀπὸ
 1: ταύτης, τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσαν, εὐ-
 1: 1: σαν ὀρεινὴν τε χώραν καὶ ἑπροκειμένην τὸ ἐς Πόντον, ἡ νέ-
 1: μεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος, μέχρι Ἡερσονήσου τῆς Τρηχέης
 1: καλεομένης· αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς ἀπηνιῶτην 70
 5 ἄνεμον κατήκει. Ἔστι γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο μέρεα
 1: τῶν οὐρανὸν ἐς θάλασσαν φέροντα, τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην
 1: καὶ τὴν πρὸς ἡτὴν ἡῶ, κατὰπερ τῆς Ἀττικῆς χώρης·
 1: καὶ παραπλήσια ἑαυτῇ καὶ οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυ- 75
 1: θικῆς, ὡς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Ἀθηναῖοι
 1: νεμοίαιτο τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν, μᾶλλον ἐς τὸν πόντον 327
 1: τὴν ἄκρην ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Ἡορικοῦ μέχρι Ἀναφλύσ-

Scythie si-
 tus mari-
 tus et di-
 mensio: ab
 Istro ad
 Carcinitin
 urbem,
 Scythia ve-
 tus, habens
 mare ad
 austrum:
 inde terra
 in Pontum
 prominens,
 Tauris ha-
 bitata us-
 que ad ur-
 bem Cher-
 sonesum
 Tracheam,
 similis pro-
 montorio
 Suniaco vel
 Iapygia.

1: ταῦτα δὲ F.

2: ποιόντες F.

3: ἡπείγετο V.S.

99.

4: Ἰσθμική S.V.

5: καὶ om. F.

6: Sic A.B.S.V.P.F. τῆς om.

al.

7: δὲ b.d.

8: Σκυθική M.P.K.F. Σκυθίη a.

c. al.

1: Καρκιν. καλεομ. F.

2: προσκειμ. S.

3: νέμονται Ald.

4: Ἡερσονήσου F.S. Citat h. l.

Steph. Byz. in v.

5: τὴν om. S. π. τ. εἰ F.

6: ταύτης d.

7: Ἀττικῆς χώρης V.S.

8: Ἡορικοῦ S.d.

ἑπτάδια συμβέβληταί μοι. οὕτω ἂν ^αεἴη τῆς Σκυθικῆς
 τὰ ἐπικάρσια, τετρακισχιλίων σταδίων· καὶ τὰ ὄρθια, ⁵
 τὰ εἰς τὴν μεσόγαιαν φέροντα, ἐτέρων τοσούτων σταδίων.
 ἢ ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἐστὶ μέγας τοσαύτη.
 Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι ^αλόγον, ὥς οὐκ οἶοι τέ εἰσι
 τὸν Δαρείου στρατὸν ^βἰθυμαχίῃ ^γδιώσασθαι μῶνοι, ἔπεμ-
 πον εἰς τοὺς πλησιοχώρους ἀγγέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ ¹⁰
 βασιλῆες συνελθόντες ἐβουλευόντο, ὥς στρατοῦ ^δἐπελαύ-
 νοντος μεγάλου. ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλῆες, Ταύ-
 ρων, καὶ Ἀγαθύρσων, καὶ Νουρῶν, καὶ Ἀνδροφάγων, καὶ
 Μελαγχλαίων, καὶ Γελωνῶν, καὶ Βουδίνων, καὶ Σαυρο-
³ματίων. Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι ^ατοιιοῖσδε ^βχρέωνται. ¹⁵ Mores ho-
 θύουσι μὲν τῇ Παρθένῳ τοὺς τε ναηγούς, καὶ τοὺς ἂν λά-
^αβασσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, τρώπῳ τοιῷδε· ^γκαταρξά-
¹μενοι, ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλὴν· οἱ μὲν δὲ λέγουσι,
 ὥς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ ^δδιωθέουσι κάτω, (ἐπὶ γὰρ
 κρημνοῦ ἵδρται τὸ ἰρόν·) τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι· ²⁰
 οἱ δὲ, ^εκατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ὁμολογέουσι, τὸ μὲντοι
 σῶμα οὐκ ^εωθέσθαι ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ γῇ
³κρίπτεσθαι. τὴν δὲ δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι, ^ελέγουσι
 αὐτοὶ Ταῦροι Ἰφργένειαν τὴν Ἀγαμέμνωνος εἶναι. Πολε- ²⁵
 μίους δὲ ἄνδρας, τοὺς ἂν ^βχειρώσωνται, ποιεῦσι τάδε·

utraque
 itineris xx
 dierum,
 stadiis in
 singulos
 dies com-
 putatis du-
 cenis.
 Reges fini-
 timorum
 populorum
 a Scythia
 rogati.

Mores ho-
 rum popu-
 lorum :
 Tauri nau-
 fragos im-
 molant
 328
 Iphigeniam
 hostium
 occisorum
 capita su-
 pra domos
 erigunt :
 vivunt ra-
 pinis et
 bello.

^α Sic Ald. A.B.S.V. εἴη πρὸς Σ. M.P.K.F.

102.

^α λόγους S.

^β ἰθυμάχῃ (vel ἰθὺ μάχῃ) M.F. cf. 120.

^γ Sic M.K.P.F. Paris. V.S. δηώσασθαι olim.

^δ ἐπρότος S.V. cf. 118. 119. etc.

^ε ἦσαν δὲ οἱ] ἦσαν δὲ F. absque oi. ἦσαν S.

103.

^α Sic Reiz. τοιοῖσδε S. Wessel. et al. τοιοῖσδε F.

^β χρέεται a.

^γ καταρξάμενοι P.K. cf. II. 45. IV. 60. Euripid. Iph. Taur. 38. κατευξάμενοι S. Vall. d. marg. καταρξάμενοι alii, aut conjunctis aut varie divis. literis.

^δ Sic Ald. ωθέουσι S.V.P.K.a.

c. ἐπωθέουσι F. ἐωθέουσι d.

^ε τὰ κατὰ μὲν S.

^ε ἐωθέσθαι F.

^ε Vid. Pausan. I. 43.

^β χειρώσωνται S.V.M.K.P.F. χειρώσωναι Ald. c. Tum ποιεύουσι S.

1 μίζοντες, οὔτε νόμῳ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσι·
 2 ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην· γλῶσσαν δὲ ἰδίην·
 3 ἂνθρωποφαγέουσι δὲ μῦνοι τούτων. Μελάγχλαινοι δὲ
 4 εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἅ ἐπ' ὧν καὶ τὰς
 5 ἐπωνυμίας ἔχουσι· νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι ὁ χρέωνται. 55
 6 Ἄβουδινοι δὲ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, γλαυκόν τε
 7 πᾶν ἰσχυρῶς ἐστὶ καὶ πυρρὸν. ὁ πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πε-
 8 πόλισται ξυλίτη, οὐνομα δὲ τῇ πόλι ἐστὶ Γελωνός· τοῦ
 9 δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον, τριήκοντα σταδίων 60
 10 ἐστὶ, ὑψηλὸν δὲ, καὶ πᾶν ξύλινον· καὶ οἰκίαι αὐτῶν
 11 ξύλιναι, καὶ τὰ ἱρά. ἐστὶ γὰρ δὴ αὐτοῖσι Ἑλληνικῶν θεῶν
 12 ἱρά, Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασί τε καὶ βα-
 13 μοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοισι. καὶ τῷ Διονύσῳ ἰτριτηρίδας 65
 14 ἀνάγουσι, καὶ βακχεύουσι. Εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρ-
 15 χαῖον Ἑλλήνες· ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων ἐξαναστάντες, οἵ-
 16 κησαν ἐν τοῖσι Βουδίνοισι· καὶ γλώσση τὰ μὲν Σκυθικῇ,
 17 τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Ἄβουδινοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ
 18 γλώσση χρέωνται καὶ Γελωνοί· ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτή. 70
 19 οἱ μὲν γὰρ Βουδίνοι, ὄντες αὐτόχθονες, νομάδες τέ εἰσι,
 20 καὶ ὁ φθειροτραγέουσι μῦνοι τῶν ταύτη· Γελωνοὶ δὲ, γῆς

329
 incultissi-
 mi: vitam
 pastoritiam
 agunt, lin-
 guam pro-
 priam ha-
 bent, carne
 humana
 vescuntur.
 Melan-
 chleni mo-
 ribus con-
 veniunt
 cum Scy-
 this.

Budini om-
 nes caeruleo
 et rufo pic-
 ti: pastores
 vita et
 phthiro-
 phagi: eos
 non recte
 Gelonos vo-
 cari: Gelo-
 nus, urbe
 lignea in-
 gens, cum
 templis De-
 orum Græ-
 corum: Ge-
 loni, Græci
 origine,
 omnibus
 rebus di-
 versi a
 Budinis:

106.

ἰδίην ἔχουσι e Reizii con-
 jectura ediderunt Schweighæuserus
 et Matthiæ. Mox ἂνθρωποφ. δ. μ. τ.
 vulgo post ἐπωνυμίας ἔχουσι cap.
 seq. leguntur. Mutavit Reizius,
 monente Wesselingio. Supra οὐ-
 δὲ S. pro οὐδενί.

ὁ Sic S.V.b.d. Eustath. Dio-
 nys. 309. Alii ἂνθρωποφάγουσι. An-
 throphophagi Plinius H. N. VI.
 17. Mela II. 1, 120.

107.

ἰ Sic M.P.K.F. ἀπ' ὧν A.B.S.
 V. Ald. ἔπ' d. φορέουσι μέλανα S.

ὁ χρέωνται a.

108.

ὁ Γελωνοὶ c.

ὁ Cf. Steph. Byz. in Γελωνός,
 Eustath. Dionys. 310. Mela I.
 19. 140. infra cap. 123.

ὁ πᾶν S.

ὁ τριτηρίδα S.

ὁ Sic S.V.P.K.F. ἐκ δὲ τῶν alii.

109.

ὁ Βουδίνοι—Γελωνοὶ om. S. qui
 mox ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτὴ ἐστὶ
 Γελωνοῖσι καὶ Βουδίνοισι. οἱ μὲν γὰρ
 etc. ἀλλ' post Γελωνοί· om. Ald.

ὁ Arrian. Peripl. p. 18. φθειρο-
 τρακτέωτες.

λίοισι χρῆσθαι, οὐδὲ ἰστίοισι, οὐδὲ εἰρεσίῃ· ἀλλ' ἐπεὶ
 ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον
 καὶ ἀπικνεύονται τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνοῦς.
 4 οἱ δὲ Κρημνοὶ, εἰς γῆς τῆς Σκυθῶν τῶν ἐλευθέρων. ἐν-95
 θαῦτα ἀποβάσαι ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀμαζόνες, ὥδοι-
 5 πόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην. ἐντυχῶσαι δὲ πρώτῳ ἰππο-
 φορβίῳ, τοῦτο διήρπασαν· καὶ ἐπὶ τούτων ἰππαζόμεναι,
 I ἐληΐζοντο τὰ τῶν Σκυθῶν. Οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμ-
 βαλέσθαι τὸ πρῆγμα· ὅτε γὰρ φωνῇ, ὅτε ἐσθήτα, 1
 ὅτε τὸ ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν ἑθώματι ὅσαν ὁκόθεν
 2 ἔλθοιεν. ἔδοκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην
 ἔχοντας, μάχην τε ὃν πρὸς αὐτὰς ἐποίηυντο· ἐκ δὲ τῆς
 μάχης ὅτῶν νεκρῶν ἐκράτησαν οἱ Σκύθαι, καὶ οὕτως 5
 3 ἔγνωσαν εὔσας γυναῖκας. ἔβουλευομένοισι ὧν αὐτοῖσι
 ἔδοξε κτείνειν μὲν οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτὰς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς
 νεωτάτους ἀποπέμψαι ἐς αὐτὰς, πλήθος εἰκάσαντας
 ὅσαι περ ἐκείναι ἦσαν· τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι
 πλησίον ἐκεινῶν, καὶ ποιεῖν τάπερ ἂν καὶ ἐκεῖναι 10
 ποίωσι· ἦν δὲ αὐτοὺς διώκωσι, μάχεσθαι μὲν ἰμῇ, ὑπο-
 φεύγειν δὲ ἐπεὰν δὲ παύσωνται, ἐλθόντας αὐτοὺς πλη-
 σίον στρατοπεδεύεσθαι. ταῦτα ἐβουλεύσαντο οἱ Σκύθαι,
 2 ἔβουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι. Ἀπο-
 πεμφθέντες δὲ οἱ νεηνίσκοι, ἐποίηυν τὰ ἐντεταλμένα. ἐπεὶ 15
 δὲ ἔμαθον αὐτοὺς αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιᾷ δηλήσει ἀπιγ-

tae in Crem-
 nos, [c. 20.]
 e Scythis
 praedas a-
 gunt.

Scytharum
 de illis con-
 silium.

Scythae ju-
 venes missi,
 cum Ama-
 zonibus
 consues-
 cunt.

1 Sic P.F. εἰς τῶν Σκ. K. εἰς
 τῆς γῆς τῶν Σ. Wess. et al. τῆς
 γῆς τῆς Σ. S.

111.

2 οὐδὲ ter F.b.

3 Sic S.F. Vulgo θώματι.

4 ἔσαν] ἦσαν F.S.

5 ὃν om. S.

6 Sic S. τινὰς τῶν νεκρῶν ἐκράτ.
 codicum pars. Alii τῶν γυναικῶν.

7 τότε S.

8 βουλόμενοι S. Mox εἰκάσαν-
 τες Schweighauserus, quomodo
 in F. scriptum innuit.

9 ἔσαν] ἦσαν F.S. Mox ἐκεί-
 νων S.

10 μὴ om. V. οὐ pro μὴ S.

11 βουλευόμενοι S.V. Mox παῖδας
 om. S. Tum ἐγγενήσεσθαι Reisk-
 ius et Abreschius.

in Scythi-
cas habita-
tiones.

3 μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Ἐπεὶ
δὲ συνῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε
4 οἱ ἄνδρες. “Ἡμῖν εἰσὶ μὲν τοκέες, εἰσὶ δὲ κτήσεις. νῦν
“ ὧν μηκέτι πλεῖνα χρόνον ζῶν τοιήνδε ἔχωμεν· ἀλλ’ 45
“ ἀπελθόντες εἰς τὸ πλῆθος διαιτώμεθα. γυναῖκα^δ δὲ
5 “ ἔχομεν ὑμέας, καὶ οὐδαμέας ἄλλας.” Αἱ δὲ πρὸς
ταῦτα ἔλεξαν τάδε. “Ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκέειν
“ μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμαια
6 “ ἡμῖν τε καὶ κείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ 50
“ ἀκοντίζομεν καὶ ἰππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆια οὐκ
“ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναῖκες τούτων μὲν οὐδὲν
“ τῶν ἡμεῖς κατελέξαμεν ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆια
“ ἐργάζονται, μένουσαι ἐν τῇσι ἀμάξῃσι, οὐτ’ ἐπὶ θήρῃν 54
7 “ ἰῶσαι, οὔτε ἄλλη οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὧν δυναίμεθα ἐκεί- 332
“ νησι συμφέρεσθαι. Ἀλλ’ εἰ βούλεσθε γυναῖκας ἔχειν
“ ἡμέας, καὶ δοκέειν εἶναι δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ
“ τοὺς τοκέας, ἀπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος· καὶ
15 “ ἔπειτα ἐλθόντες, οἰκέωμεν ἐπὶ ἡμέων αὐτέων.” Ἐπεὶ- 60
θογο καὶ ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. ἐπεὶ τε δὲ ἀπο-
λαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, ἦλθον ὀπίσω
παρὰ τὰς Ἀμαζόνας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτοὺς
2 τάδε. “Ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος, ὅπως χρῆ οἱ-
“ κείν ἐν τῷδε τῷ χώρῳ· τοῦτο μὲν, ὑμέας ἀποστερη- 65
“ σάσαις πατέρων· τοῦτο δὲ, τὴν γῆν τὴν ὑμετέραν δηλη-
3 “ σαμένας πολλά. ἀλλ’ ἐπεὶ τε ἀξιοῦτε ἡμέας γυναι-

Viri, portio-
ne accepta
bonorum
paterno-
rum.

^c δὲ καὶ κτ. S. Vall. Mox ζῶν

vulgo.

S. qui paulo post ἀπελθόντες.

^d οἰκῶμεν S.

^d Sic M.P.K.F. οἰδαμάς A.B.

115.

S.V. Ald.

^a ἀποστερήσασαι S. et mox δη-
λησάμεναι.

^e Sic S.V. κακείνησι F. et vulg.

^b γυναῖκας ἡμέας S. γυναῖκας ἔ-
χειν, ἀξιοῦτε ἡμέας Ald.

Mox τε om. S.

^f καὶ μένουσιν S.V.

^g Sic S.V. Vall. F.a. δίκαιοι

“ κας ἔχειν, τάδε ποιέετε ἅμα ἡμῖν φέρετε, ἔγω
“ στέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες τὰν

116

cum uxori-
bus Tanain
transeunt:
quasi longe
a Tanai
constite-
rint: [postea
latius habi-
tarunt c.
21.] mos fe-
minis idem
qui viris.

“ ποταμὸν οἰκέωμεν.” Ἐπεΐθοντο καὶ ταῦτα οἱ ἰ-
νίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Ἄναϊν, ὠδοιπόρουσιν πρὸς τὴν
ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος ἡ-
τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαίητιδος πρὸς τὴν
ἀνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ

κατοίκηται, οἰκήσαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου χ-
ωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες, καὶ
θῆρην ἐπὶ ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι
χωρὶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐς πόλεμον φοιτῶσαι, καὶ στα-
τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι. Φωνῇ δὲ αἱ Σαι-
μάται νομίζουσι Σκυθικῇ, σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ

117

Lingua
Sauroma-
tarum cor-
rupta Scy-
thica: vir-
ginibus an-
tequam
hostem oc-
ciderint,
non licet
nubere.

ἀρχαίου, ἑπεὶ οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες.
Τὰ περὶ γάμων δὲ ὧδε σφί διακέεται· οὐ γαμῶσι

παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἀνδρῶν ἀ-
κτείνη. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ ἢ
γῆμασθαι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι.

118

Scytharum
legatio ad
reges ho-
rum popu-
lorum.

Ἐπὶ τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βασι-
λεάς ἀλισμένους ἀπικόμενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγελοι
ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν
ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ἑξέ-

^c οἰκέομεν S.

116.

^a Τάναϊν ποταμὸν S.

^b Sic S. ut vulgo. ὠδοιπόρουσιν ex
eo ms. perperam enotatur.

^c Sic S.V.K.F. βορέην vul-
go.

^d ἐκφοιτῶσαι a.c.S.V.P.K.F.
qui in seqq. φοιτῶσαι et φορέουσαι.
ἐκφοιτῶσι, φοιτῶσι, φορέουσι Ald.
M.

^e ἅμα om. F.

117.

^a αὐτοὶ S.V.

^b ἔτι S.

^c οὐδεμία] οὐδεμία F.S. M
αὐτῶν S.

118.

^a βασιλῆας S. βασιλέας F.
al.

^b ἀλισμένους om. S.V. ἀλισ-
μένους F.

^c πάντα om. S.

^d τάξας a.

- ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν
 ἤπειρον· διαβὰς δὲ, καὶ καταστρεφάμενος Ὀθρήϊκας,
 γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον, βουλόμενος καὶ τάδε πάντα
 2 ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. “ Ὑμεῖς ὦν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ 95
 “ τῷ μέσου κατήμενοι περιϊόητε ἡμέας διαφθαρέντας·
 3 “ ἀλλὰ τῷτο ἑνόησαντες, ἀντιάζωμεν τὸν ἐπίοντα. οὐκ-
 “ ὦν ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι, ^ε ἢ ἐκλεί-
 4 “ ψομεν τὴν χώραν, ἣ μένοντες, ὁμολογίῃ χρῆσόμεθα. τί 333
 “ γὰρ ^β πάθωμεν, μὴ βουλομένων ὑμῶν τιμωρέειν; Ὑμῖν
 5 “ δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρότερον. ἥκει γὰρ ὁ
 “ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ^κ ἢ οὐ καὶ ἐπὶ
 “ ὑμέας· οὐδὲ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφάμεν, *will he be*
 6 “ ὑμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ ὑμῖν λόγων ἰτῶνδε μαρ-
 “ τύριον ἑρέομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας ^μ μούρους ἐστρατη-5
 “ λάτεις ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βου-
 “ λόμενος, χρῆν αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον,
 “ οὕτω ἰέναι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἂν ἐδῆλου πᾶσι,
 7 “ ὥς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει, καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν 10
 “ δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε ὁτὴν ἤπειρον, τοὺς
 “ αἰεὶ ῥέμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται πάντας· ^α τοὺς
 “ τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐωυτῷ Ὀθρήϊκας, καὶ δὴ καὶ
 9 “ τοὺς ἡμῖν ἔοντας πλησιοχώρους Γέτας.” Ταῦτα Σκυ-
 θέων ἐπαγγελλομένων, ἐβουλεύοντο οἱ ^α βασιλεῖς οἱ ^β ἀπὸ 15

Gelonus,
 Budinus et
 Sauromates

^ε Ὀθρήϊκας S.V.K.

^ι Sic S.V.P.K.F.a. Similiter
 τῷτο φρονήσαντες I. 59. Olim
 ἠμύσαντες. Mox ἀντιάζωμεν S. ut
 edd. recentt.

^ε ἢ om. S.V.F.

^β πάθωμεν F.

^ι ἐπὶ τούτῳ S.F.

^κ ἢ οὐ καὶ M.P.K. ἢ οὐκ F.
 Steph. marg. V. ἢ καὶ S. vulgo.
 Conferri jubet Schweighæuser.
 Gregor. Dial. Att. 44. infra V.

94. VII. 16.

^ι τῶδε S.d. τῶδε V.

^μ μούρους F.

^α ἰέναι οὕτως (αὐτ οὕτω) S.K.P.

F. Mox ἐλαύνειν S.

^ο τὴν om. S.V.

^ρ Cf. Suidas in v.

^α τοὺς τε δὲ δὴ S.

119.

^α βασιλῆες] βασιλῆες F.

^β ὑπὸ S.

“ κας ἔχειν, τάδε ποιέετε ἅμα ἡμῖν φέρετε, ἔχοντες
 “ στέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες Τάναϊν
 “ ποταμὸν οἰκέωμεν.” Ἐπείθοντο καὶ ταῦτα οἱ πα-

116

cum uxori-
bus Tanain
transeunt:
quasi longe
a Tanai
constite-
rint: [postea
latius habi-
tarunt c.
21.] mos fe-
minis idem
qui viris.

νίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Ἄναιϊν, ὡδοιπόρεον πρὸς ἤλιον
 ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος ὁδοῦ,
 τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος πρὸς Ἑσπερίαν
 ἄνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς ταῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ κτ

117

Lingua
Sauroma-
tarum cor-
rupta Scy-
thica: vir-
ginibus an-
tequam
hostem oc-
ciderint,
non licet
nubere.

κατοίκηνται, οἰκῆσαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου χέ-
 ωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπὶ
 θήρην ἐπὶ ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι καὶ
 χωρὶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐς πόλεμον φοιτῶσαι, καὶ σταλῆν
 τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι. Φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομα-
 μάται νομίζουσι Σκυθικῇ, σολοιικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
 ἀρχαίου, ὅτι οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες.

Ἡ περὶ γάμων δὲ ὥδε σφί διακίεταί· οὐ γαμύεται
 παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἀνδρᾶ ἀπο-
 κτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν
 γήμασθαι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι.

118

Scytharum
legatio ad
reges ho-
rum popu-
lorum.

Ἐπὶ τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βασι-
 λεύας ἀλισμένους ἀπικόμενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγελοι
 ἔλθον ἐκδιδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν τῇ
 ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ἑστῆσαν

^c οἰκέωμεν S.

116.

^a Τάναϊν ποταμὸν S.

^b Sic S. ut vulgo. ὡδοιπόρεον ex
eo ms. perperam enotatur.

^c Sic S.V.K.F. βορέην vul-
go.

^d ἐκφοιτῶσαι a.c.S.V.P.K.F.
qui in seqq. φοιτῶσαι et φορέουσai.
ἐκφοιτῶσι, φοιτῶσι, φορέουσai Ald.
M.

^e ἅμα om. F.

117.

^a αὐτοὶ S.V.

^b ἔτι S.

^c οὐδεμία] οὐδεμία F.S. Μοι
αὐτῶν S.

118.

^a βασιλῆας S. βασιλέας F. e
al.

^b ἀλισμένους om. S.V. ἀλίσκο-
μένους F.

^c πάντα om. S.

^d τάξας a.

- 11 ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, διαβέβηκε εἰς τήνδε τὴν
 12 ἡπειρον· διαβάς δὲ, καὶ καταστρεφόμενος Ὀρήϊκας,
 13 γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον, βουλόμενος καὶ τάδε πάντα
 14 ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. “ Ὑμεῖς ὦν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ 95
 15 “ τοῦ μέσου κατήμενοι περιῖδητε ἡμέας διαφθαρέντας·
 16 3 “ ἀλλὰ τῷτ' ὁ νοήσαντες, ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. οὐκ-
 17 “ ὦν ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι, ἢ ἢ ἐκλεί-
 18 4 “ ψομεν τὴν χώραν, ἢ μένοντες, ὁμολογίῃ χρυσόμεθα. τί 333
 19 “ γὰρ ἡ πάθωμεν, μὴ βουλομένων ὑμῶν τιμωρεῖν; Ὑμῖν
 20 5 “ δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρότερον. ἥκει γὰρ ὁ
 21 “ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ ἢ οὐ καὶ ἐπὶ
 22 “ ὑμέας· οὐδέ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφόμενῳ, *will be he is*
 23 6 “ ὑμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ ὑμῖν λόγων ἰσχυρὰ μαρ-
 24 “ τύριον ἐρέομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας ἢ μόνους ἐστρατη-5
 25 “ λάττει ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βου-
 26 “ λόμενος, χρῆν αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον,
 27 “ οὕτω ἵεναι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἂν ἐδήλου πᾶσι,
 28 7 “ ὥς ἐπὶ Σκυθὰς ἐλαύνει, καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν 10
 29 “ δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε ὁ τὴν ἡπειρον, τοὺς
 30 “ αἰεὶ ἢ ἐμποδῶν γινομένους ἡμεροῦται πάντας· ἢ τοὺς
 31 “ τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐωυτῷ Ὀρήϊκας, καὶ δὴ καὶ
 32 19 “ τοὺς ἡμῖν ἑόντας πλησιοχώρους Γέτας.” Ταῦτα Σκυ- Gelonus,
Budinus et
Sauromates
 33 θῶν ἐπαγγελλομένων, ἐβουλεύοντο οἱ ἢ βασιλεῖς οἱ ἢ ἀπὸ 15

ἢ Ὀρήϊκας S.V.K.

ἢ Sic S.V.P.K.F.a. Similiter
ταυτὸ φρονήσαντες I. 59. Olim
νομίσαντες. Mox ἀντιάζωμεν S. ut
edd. recentt.

ἢ ὁ om. S.V.F.

ἢ πάθωμεν F.

ἢ ἐπὶ τούτῳ S.F.

ἢ ἢ οὐ καὶ M.P.K. ἢ οὐκ F.
Steph. marg. V. ἢ καὶ S. vulgo.
Conferri jubet Schweighæuser.
Gregor. Dial. Att. 44. infra V.

94. VII. 16.

ἢ τῷδε S.d. τῷδε V.

ἢ μόνους F.

ἢ ἵεναι οὕτως (aut οὕτω) S.K.P.

F. Mox ἐλαύνειν S.

ἢ τὴν om. S.V.

ἢ Cf. Suidas in v.

ἢ τοὺς τε δὲ δὴ S.

119.

ἢ βασιλεῖς] βασιλεῖς F.

ἢ ἐπὶ S.

ἰόντες δὲ, καὶ ὑπεξελαύνοντες, τὰ φρέατα, ^ετὰ παρ-
 ἐξίοιεν αὐτοὶ, καὶ τὰς κρήνας συγχῶν, τὴν ποίην τε ἐκ
 2 τῆς γῆς ἐκτρίβειν, ^δδιχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς 41
 μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε ^εΣκόπασις,
 προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν
 ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Ταναΐδος ποταμοῦ 45
 παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην ὑποφεύγοντας· ἀπελαύνοντός
 3 τε τοῦ Πέρσεω, ἐπίοντας διώκειν. αὕτη μὲν σφι μία ἦν
 μοῖρα τῆς βασιληΐης, τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδὸν ^εἤπερ
 εἴρηται. τὰς δὲ δύο τῶν ^ββασιληϊάν, τὴν τε μεγάλην,
^ιτῆς ἤρχε ^κἸδάνθυρτος, καὶ τὴν τρίτην τῆς ἐβασίλευε 50
 Τάξακις, συνελθούσας ἐς τὰντὸ, καὶ Γελωνῶν τε καὶ
 Βουδινῶν ^ιπροσγινομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῶ προ-
 έχοντας τῶν Περσέων, ὑπεξάγειν, ὑπίοντας τε καὶ ποι-
 4 οῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας
 ἰθὺ τῶν ^μχωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμα- 55
 χίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἰ δὲ μὴ ἐκόντες
 γε ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλ' ἄκον-
 5 τας ἐκπολεμῶσαι. μετὰ δὲ τοῦτο, ^νὑποστρέφειν ἐς τὴν
 σφετέρην, καὶ ἐπιχειρεῖν, ^οἣν δὴ ^ρβουλευομένοισι δοκέη.
 ; 1 Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι, ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου 60
 στρατιήν, προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς
 2 ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσί σφι ^αδιατᾶτο τὰ

stituunt :
 eorum tres
 334
 exercitus,
 et reges qui
 singulis
 praesunt,
 Scopasis,
 Idanthyr-
 sus, Taxa-
 cis.

Praecurso-
 res missi
 obviam
 Dario : li-
 beri et uxo-

^ε τὰ περ ἐξίοιεν S.P.

^δ διχοῦ M.P.K.F. διχοῦς S. διχῶ
 edd. vett.

^ε Σκόπασις S. Σκόπασις b.

^ι τὴν om. F. Mox μία—μοῖρα

S. pro μή—μοῖρα.

^ε ἤπερ F.c.

^β βασιληϊάν conjicit Schweigh-
 æuserus.

^ι ἡς F.

^κ Ἰδάνθυρτος S.P.K. Vall. F.a.c.
 Ἰδάνθ. d. et vulgo.

^ι Sic P.F. προσγεν. vulgo. προσ-
 γινομένην μοῖραν S. προσγινομένην
 ἡμέρην V.

^μ χώραν τῶν ἀπηνυμένων S. χώρων
 V. Mox εἴγε μὴ S.

^ν στρέφειν S.

^ο ἣν δὲ F.

^ρ Sic M.K.P.F.a.b.c. βουλο-
 μένοισι Ald. S.V.d.

121.

^α Sic Ald. S.V.F. Paris. ἐδια-
 τᾶτο M.P.

- ⁴ ἀπίκοντο. ^ε ἡ δὲ ἐρήμος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀν-
 δρῶν, κέεται δὲ ὑπὲρ τῆς Βουδίνων χώρας, εἴσα πλῆθος
⁵ ἑπτὰ ἡμερέων ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Ἰουσσαγέται
 οἰκεῖν ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσαρες μεγάλοι ῥέοντες ⁹⁰
 διὰ Μαιητέων ἐκδιδούσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην
 Μαιήτιν· τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε, Λύκος, Ὀαρος,
²⁴ Τάναϊς, ^ε Σύργις. Ἐπεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος ἦλθε ἐς τὴν ἐρή-
 μον, ^α παυσάμενος τοῦ δρόμου, ἵδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ⁹⁵
¹ ποταμῷ Ὀάρῳ. ταῦτο δὲ ποιήσας, ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε
 μεγάλα, ἴσον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἐξ-
 ἕκοντα μάλιστα καὶ τῶν ἐτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν.
³ Ἐν ᾧ δὲ οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκυ-
 θαὶ περιελθόντες ^β τὰ κατύπερθε, ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυ-
⁴ θικὴν. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὥς οὐκέτι
^ε ἐφαντάζοντο σφί, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος τείχεα μὲν ἐκεῖνα
 ἡμέτερα μετῆκε· αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἤτε πρὸς ἐσπέρην
 δοκέων τούτους τε πάντας ^δ τοὺς Σκύθας εἶναι, καὶ πρὸς ⁵
 ἐσπέρην σφέας φεύγειν.
²⁵ Ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν, ^α ὥς ἐς τὴν
 Σκυθικὴν ἀπίκητο, ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι τῶν
 Σκυθέων· ἐντυχὼν δὲ, ἐδίωκε ^β ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ.
¹ καὶ, οὐ γὰρ ^ε ἀνίει ἐπὶ ὧν ὁ Δαρεῖος, οἱ Σκύθαι κατὰ ¹⁰

exonerantia
 se per Mæ-
 otas in
 Mæotidem,
 Lycus, Oa-
 rus, Ta-
 nais, Syr-
 gis. [idem
 Syrgis qui
 c. 57, Hyr-
 gis.]

Darius ad
 Oarum
 subsistens,
 et castella
 viii faciens,
 hostes cir-
 cumitu e-
 lapsos fu-
 gisse ad oc-
 casum ra-
 tus, eo per-
 git.

Delatus in
 Scythiam,
 exercitus
 alteros duos
 nactus per-
 sequitur,
 fugientes

^ε ἡ δὲ ἐρήμος etc. usque ad fi-
 nem capitis abiecit Borheckius,
 tanquam spuria.

¹ Cf. Steph. Byz. in v. Mox
 αὐτῶν S. pro αὐτέων.

^ε Σύργις S.V. Vall. Ὑργις
 Schæfer.

124.

^α Sic Ald. V.S.A.B. cf. 126.
 et II. 159. adde Dorville Cha-
 rit. p. 91. παυσάμενου M.P.K.
 F.d.

^β τὰ om. S.V. Mox τοπαρά-
 παν τούτων S.

^ε ἐφαντάζετο S.

^δ τοὺς om. S.V.

125.

^α Sic M.P.K.F. ὡς om. Ald.
 S.V.a.c. qui mox ἐς δ' ἐνέκυρσε.

^β ἐπεκφέρ. S.V. et mox ἐδόν.
 ὑπεκφέροντας b.

^ε ἀνίει S.V. cf. II. 113. IV.
 28. 152. ἀνίει P. οἱ Σκύθαι om. S.

- θυρσον, ^d ἔλεγε τάδε· “ Δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί φεύγεις αἰεὶ, ³⁵
² “ ἔξόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιεῖν; εἰ μὲν γὰρ ^e ἀξιοχρεός
 “ δοκέεις εἶναι σεαυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιω-
 “ θῆναι, σὺ δὲ ἵστας τε καὶ παυσάμενος πλάνης μά-
 “ χεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἥσων, σὺ δὲ καὶ
 “ οὕτω παυσάμενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ δῶρα ⁴⁰
⁷ “ φέρων γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἐλθέ ἐς λόγους.” Πρὸς ταῦτα
 ὁ Σκυθεὼν βασιλεὺς Ἰδάνθυσος ^a ἔλεγε τάδε· “ Οὐτῶ
 “ τὸ ἐμὸν ἔχει, ὧ ^b Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων
 “ δείσας ἐφυγον, οὔτε πρότερον, οὔτε νῦν σε φεύγω· οὐδέ
 “ τι νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ^c ἐώθεα ⁴⁵
² “ ποιεῖν. ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ
 “ τοῦτο σημανέω. ἡμῖν οὔτε ἄσπεα, οὔτε γῆ πεφυτευμένη
 “ ἐστὶ, τῶν πέρι δείσαντες μὴ ^d ἀλῶῃ ἢ καρῇ, ^e ταχύ-
³ “ τερον συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ἑμῖν· εἰ δὲ ^f δέοι ⁵⁰
 “ πάντως ἐς τοῦτο κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι, τυγχά-
 “ νουσι ἡμῖν ἑόντες τάφοι πατρώϊοι, ^h φέρετε, τούτους
 “ ἀνευρόντες, συγχέειν πειρᾶσθε αὐτούς· καὶ γνώσεσθε
 “ τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα ἱπερὶ τῶν τάφων, εἴτε
 “ καὶ οὐ μαχησόμεθα. πρότερον δὲ, ἣν μὴ ἡμέας λόγος ⁵⁵
⁴ “ αἰρῇ, οὐ συμμίζομέν τοι. ἀμφὶ μὲν μάχῃ τσαῦτα
 “ εἰρήσθω. Δεσπότης δὲ ἐμοὺς ^k Δία τε ἐγὼ νομίζω,

sum pos
prælium
ant dedi
tionem.

Respon
plena Si
thica: si
plicitati

^d Sic P.V. Ald. S.A.B.F. λέγει
τ. Μ.

^e Sic S.F. Vulgo ἀξιοχρεός.

^f Sic P.K.V.S.A.B. Vall. στήθι
καὶ μάχο· εἰ δὲ μὴ, καὶ οὕτω παυ-
σάμενος edd. ante Wesseling.

127.

^a λέγει τάδε K.P.F. Fortasse
huc referendum erat, quod ad
c. 126. notavit Gronovius, ibi
λέγει scribi in M.

^b Πέρσα S.V. Ald. A.B. Vall.
Πέρσαι M.K.P.F. cf. Dorvill.

Char. p. 610=573.

^c ἐώθεα M.P.K.F. ἐώθα S. ce-
teri. Mox σοι S. pro τοι.

^d ἀλῶῃ S.V. Mox καρῇ S.

^e Sic M.P.S.V.F. τάχως c. et
vulgo.

^f ὑμῖν om. S. ταχύτερον ἂν ὑμῶν
συμμίσγ. ἐς μάχην F.

^g δέει d.

^h φέρε d.S.

ⁱ περὶ τῶν—μαχησόμεθα om. S.

^k ἐγὼ Δία τε νομ. P.K.F. Mox
Ἰστίαν S. Ald.

2 τῶν τε ὄνων ἢ φωνῇ, καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ εἶδος. οὔτε γὰρ
 ὄνον οὔτε ἡμίονον γῇ ἢ Σκυθικῇ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν
 μοι δεδήλωται· οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ ^cπάσῃ χώρῃ τὸ
 3 παράπαν οὔτε ὄνος, οὔτε ἡμίονος, διὰ τὰ ψύχρα. ^dὑβρί-85
 ζοντες ὧν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθέων·
 πολλάκις δὲ, ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας, μεταξὺ
 ὅπως ἀκούσειαν οἱ ^eἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσ-
 σοντό τε ὑποστρεφόμενοι, καὶ ἐν ^fθώματι ἔσκον, ὀρθὰ
^gἰστάντες τὰ ὤτα· ἅτε οὔτε ἀκούσαντες πρότερον ^hφωνῆς 90
 τοιαύτης, οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ σμι-
 κρόν τι ἐφέροντο τῷ πολέμου.

lorum Scythicos equos insuetos consternat. [c. 28.]

30 Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅπως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυβημέ-
 νους, ἵνα παραμείνοιν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ Σκυθικῇ,
 καὶ παραμένοντες ^aἀνιώατο, τῶν πάντων ^bἐπιδευέες εἶν-95
 12 τες, ^cἐποίευν ^dτοιαύδε. ὅπως τῶν προβάτων τῶν σφετέρων
 αὐτῶν ^eκαταλίποιν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ ἂν ὑπεξή-
 λαυον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελθόντες
^fἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες, ^gἐπῆρνον ἂν
 31 τῷ ^hπεπονημένῳ. Πολλάκις δὲ τοιούτου γινόμενου, τέλος
 Δαρειῶς τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο· καὶ οἱ Σκυθέων βασιλῆες
 μαθόντες ταῦτο, ἔπεμπον κήρυκα, δῶρα Δαρείῳ φέροντα,
^aὄρνιθά τε, καὶ μῦν, καὶ βάτραχον, καὶ οἷστους πέντε.

Scytharum astus Persis praedæ quid subinde obicientium, 338 ut manentes diutius inopia vexentur.

Dario malis impedito caduceator a Scythia missus quæ dona tul-
 erit.

^c πάσῃ om. S.

^d ὑβρίζοντες &c. citat Suid. in v.

^e ἵππεται S.

^f Sic F.S. θωῖματι vulgo.

^g ἰστάντες S.V.M.K.P.F. Paris. ἰστώντες vulgo.

^h Sic S.V.M.K.P.F. Paris. φωνῆς τῆς τοιαύτης vulgo.

ⁱ εἰδόντες εἶδος S. ἰδόντες εἶδος a.

130.

^a Sic (vel ἀνιώατο) M.P.K.F.d. ἀνιώντο S. Ald. et al.

^b Sic P.K.F. ἐπιδευέες S. vulgo.

^c ἐποίεον F.

^d Sic M.K.S.V.P.F. Paris. τοιόνδε olim.

^e καταλείψ. V.a.

^f ἐλάβεσκον Schæfer. Sed vulgo. tuetur Schweighæuser. Supra ἂν ante Πέρσαι om. Ald.

^g ἐπειρῶντο V.S. Vall.

^h ποιημένῳ F.

131.

^a Exscripsit Athenæus VIII. p. 334. Supra γενομένου S. Infra καὶ βάτραχόν τε S.

2 φυραν, ἔλεγε τάδε· “ Ἄνδρες Ἴωνες, ἐλευθερίην ὕμῖν
 “ ἤκομεν φέροντες, ἥνπερ γε ἐθέλητε ἑσακούειν. πυρθανό-
 “ μεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας
 “ μούνας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτοῦ μὴ ἑ παρα- 30
 “ γινομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν
 3 “ ὑμετέρεν. νῦν ὦν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες, ἐκτὸς μὲν ἑσ-
 “ εσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων τὰς
 “ ἁ προκειμένας ἡμέρας παραμείναντες, ἑ τὸ ἀπὸ τούτου
 4 “ ἀπαλλάσσεσθε.” Οὔτοι μὲν νυν, ὑποδεξαμένων Ἴωνων 35
 ποιήσιν ταῦτα, ὀπίσω τὴν ταχίστην ἑπέιγοντο.

134 Πέρσῃσι δὲ, μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖω, ἀντε-
 τάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῶ καὶ ἵπποισι,
 2 ὡς συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκυθήσι ἁ λα-
 γὸς ἐς τὸ μέσον διῆζε· τῶν δὲ ὡς ἕκαστοι ὁ ὥρεον τὸν 40
 3 λαγὸν, ἐδίωκον. ταραχθέντων δὲ τῶν Σκυθῶν, καὶ βοῇ
 χρωμένων, εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυ-
 βον· πυθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας, εἶπε
 4 ἄρα πρὸς ἑτούςπερ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· “ Οὔτοι
 “ ἁ ἄνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσιν· καὶ μοι νῦν 45
 “ φαίνεται Γωβρύης ἑεῖπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν δώρων
 5 “ ὀρθῶς. ὡς ὦν οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι
 “ ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλέως ἡ κομιδῇ
 6 “ ἡμῖν ἔσται ἑτὸ ὀπίσω.” Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε·
 “ ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην 50

339
custodiam
pontis de-
serant.

Scythæ in
acie stantes,
leporem
conspicati,
eum perse-
quuntur:
Darius ab-
ire querit:
consilium
Gobryæ.

^b ἤκομεν ὑμῖν P.K.F. ἡμῖν ἦ. S.
^c Sic F. Vulgo παραγενομένου
 cum S. Mox ὑμετέραν S.

^d προσκειμ. F.

^e τὸ ἀπὸ om. S.

^f ἡπέιγοντο S.V.F. pr.

134.

^a λαγὸς d. λαγῶς V. et infra
 λαγῶν.

^b ὥρων S.V. ὥρων F. Mox ἀν-

τιπολέμων S. cf. ad 140.

^c τοιούτους παρεώθεε S.

^d ἦ ἄνδρες Ald. et al. ἄνδρες F.
 οἱ ἄνδρες S.V.

^e Sic A.B. Ald. V. cf. Gregor.
 Dial. Ion. 72. εἶπε S. εἰπεῖν M.
 P.K.F.

^f Sic P.K.F. τὸ S. et vulgo
 om. Mox ὀρῶν S.

5 οὕτω μὲν δὴ μᾶλλον πολλῶ ἴεσαν τῆς φωνῆς· ἀκού-
 σαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγχυ κατὰ χώραν ἤλ- 75
 36 πιζον τοὺς Πέρσας εἶναι. Ἡμέρης δὲ γενομένης, γνόντες
 οἱ ὑπολειφθέντες ὡς προδεδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χεῖ-
 ράς τε ^απροτείνοντο τοῖσι Σκύθησι, καὶ ἔλεγον τὰ κατή-
 2 κοντα. οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν ταχίστην συστρα-
 φέντες, αἱ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθῶν καὶ ἡ μία, ^βΣαυ- 80
 ρομάται καὶ Βουδῖνοι καὶ Γελωνοὶ, ἐδῶκον τοὺς Πέρ-
 3 σας ἰθὺ τοῦ Ἰστρου. ἄτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν τοῦ πολ-
 λαῦ ^γέοντος πεζοῦ στρατοῦ, καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ ἐπιστα-
 μένου, ὥστε οὐ τετμημένων ^δτῶν ὁδῶν· τοῦ δὲ Σκυθικοῦ,
 ἱππότew, καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπισταμένον· ἄμαρ- 85
 4 τόντες ἀλλήλων, ^εἔφθσαν πολλῶ οἱ Σκύθαι τοὺς Πέρ-
 σας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. Μαθόντες δὲ τοὺς
 Πέρσας οὐ κω ἀπιγμένους, ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἰωνας ἐόν-
 τας ἐν τῇσι νηυσί· “ Ἄνδρες Ἴωνες, αἱ τε ἡμέραι ὑμῖν
 “ τοῦ ἄριθμοῦ ^ςδιοίχονται καὶ οὐ ^ηποιέτέ γε δίκαια, 90
 5 “ ἔτι παραμένοντες. ἀλλ’, ἐπεὶ πρότερον δειμαίνοντες
 “ ἐμένετε, νῦν λύσαντες τὸν πόρον, τὴν ταχίστην ἄπιτε
 “ ^ιχαίροντες ἐλεύθεροι, θεοῖσί τε καὶ Σκύθησι ^κεἰδότες
 6 “ χάριν. τὸν δὲ πρότερον ἐόντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς
 “ παραστησόμεθα οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμους ἔτι ἀνθρώ- 95
 “ πους αὐτὸν ^λστρατεύσασθαι.”

Prodiiti mi-
 lites salu-
 tem Scy-
 thas orant :
 Scythæ om-
 nibus copiis
 insecuti
 Persas, de-
 lati ad pon-
 tem priores,
 ejus custo-
 diam Ioni-
 bus expro-
 brant.

^ς Sic Ald. a.c. μὲν om. M.P.
 K.F.b. οὕτω τῇ μὲν δὴ S.V. Mox
 ἀκούοντες S. qui paulo post χό-
 ραν.

136.

^α Sic M.P.K.F. προέτεινον Ald.
 S.V.A.B.

^β Σαυροματέων S.V. τε addidit
 Schweighæuserus e Pauwii con-
 jectura.

^γ ἐόντες P. Mox ἐπισταμένων S.

^δ τῶν deest S. qui mox om. ἰδοῦ.

^ε ἔφθσαν F.

^ς ἐνιαυτοῦ S.

^η διοίχονται K.

^η Sic F. γε S. et vulgo om.

^ι χαίροντες om. c.

^κ ἰδόντες F. Mox πρότερον δὲ S.

^λ στρατεύεσθαι d.

ἐναντίῃ τῇ Μιλτιάδῳ. Αἰολέων δὲ παρὴν λόγιμος μῦθος
Ἀρισταγόρης ἸΚυμαῖος.

- 9 Οὔτοι ἂν ἐπεὶ τε τὴν Ἰστιάου αἰρέοντο γνώμην, ἔδοξε ²⁰ Dolus Io-
σφι πρὸς αὐτῇ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι·
τῆς μὲν γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ὄντα, λύειν
δὲ ὅσον τόξουμα ἐξικνέεται· ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι,
ποιεῦντες μηδὲν, καὶ οἱ Σκύθαι μὴ πειρώατο βιώμενοι
^b καὶ βουλόμενοι ^c διαβῆναι τὸν Ἰστρον κατὰ τὴν γέφυ- ²⁵
ραν· ^d εἰπεῖν τε, λύοντας τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν
ἔχον, ὡς πάντα ^e ποιήσουσι τὰ Σκύθῃσι· ἔστι ἐν ἡδονῇ.
² ταῦτα μὲν προσεθήκαν τῇ γνώμῃ. Μετὰ δὲ, ἐκ πάντων
ὑπεκρίνατο Ἰστιάιος, τάδε λέγων· “ Ἄνδρες Σκύθαι,
“ χρυστὰ ἤκετε φέροντες, καὶ ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε· καὶ ³⁰
“ τὰ τε ἀπ’ ὑμέων ἡμῖν χρυστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ’
³ “ ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδῶς ὑπηρετέεται. ὡς γὰρ ὁράτε,
“ καὶ λύομεν τὸν πόρον, καὶ προθυμίην πᾶσαν ἔχομεν,
⁴ “ θέλοντες εἶναι ἐλεύθεροι. Ἐν ᾧ δὲ ἡμέες τάδε λύομεν, ³⁵
“ ὑμέας καιρὸς ἔστι ^f διζῆσθαι ἐκείνους· ^h εὐρόντας δὲ,
“ ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως ^k ὡς
ο “ κείνους πρέπει.” Σκύθαι μὲν τὸ δεύτερον Ἰωσι ^a πισ-
τεύσαντες λέγειν ἀληθεία, ^b ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν
² Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἱ- ⁴⁰
τιοὶ δὲ τούτου αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομὰς τῶν

Dolus Io-
num, et
responsum
Scythia da-
tum.

Scythas re-
versi ad
Persas in-
quirendos,
cur iterum
aberrarint:
Darii ter-

ⁱ Sic P.V.K.F. Vulgo δὲ Κυ-
μαῖος cum S.

139.

^a ταῦτα S.V. Supra αἰρέοντες S.
pro αἰρέοντο, quae lectio exquisi-
tior videtur quam pro librari-
orum ingenio.

^b καὶ βουλόμενοι om. F.

^c διαβαίνειν S.

^d λιπεῖν S.

^e ποιήσωσι S.V.

VOL. I.

^f ἤρατε S.

^g διζῆσθαι F. διζισθαι vulgo.

^h εὐρόντες S.

ⁱ αὐτέων M.P.K. αὐτῶν S.F. et
al. τίσασθε S.

^k Sic P.F.a. ὡς ἐκείνους c. Alii
cum S. ὡς ἐκείνοισι. cf. VIII. 68.

140.

^a πιστεύοντες S.V.a.

^b ἐπέστρεφον S.V.

nur, quam
pontem
noctu asse-
cutus, Iones
abiisse
crederet.

ἵππων τὰς ταύτη διαφθεύραντες, καὶ τὰ ὕδατα συγ-
3 σαντες. εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν, παρῆιχε ἂν σφι,
ἐβούλοντο, εὐπετέως ^c ἐξευρέειν τοὺς Πέρσας· νῦν δὲ,
σφι ἐδόκεε ἄριστα βεβουλευθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφά-
4 σαν. Σκύθαι μὲν νυν ^d τῆς σφετέρης χώρης τῇ χιλὸς
τοῖσι ἵπποισι καὶ ὕδατα ἦν, ^e ταύτη ^f διεξιόντες, ἐδίξ-
τοὺς ^g ἀντιπολεμίους, δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ ^h τι-
5 των τὴν ἀπόδρσιν ⁱ ποιέεσθαι. οἱ δὲ ^k δὴ Πέρσαι
πρότερον ^l ἑαυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσω-
6 ^m ῆσαν· καὶ οὕτω μόγισ εὗρον τὸν πόρον. ⁿ Οἷα δὲ π-
τός τε ἀπικόμενοι, καὶ λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχ-
τες, ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην ^o ἀπίκατο μὴ σφεας οἱ ^p Ἰω-
ἔωσι ἀπολελοιπότες. ^q Ἦν δὲ περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύ-
τιος, φανέων μέγιστον ἀνθρώπων· ταῦτον ^b δὴ τὸν αἰ-
καταστάντα ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰστροῦ, ἐκέλευε Δ-
7 ρεῖος καλέειν Ἰστιαῖον Μιλήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίησε ταῦ-
Ἰστιαῖος δὲ, ἐπακούσας τῷ πρώτῳ ^c κελεύσματι, τὰς
νέας ἀπάσας παρῆιχε διαπορθμεύειν τὴν στρατὴν, κα-
τὴν γέφυραν ἐξέυξε. Πέρσαι μὲν ὦν οὕτω ἐκφεύγου-
Σκύθαι δὲ διζήμενοι, καὶ τὸ δεύτερον ἡμάρτον τῶν Πι-
8 σέων. καὶ τοῦτο μὲν, ὥς ἐόντας Ἰωνας ^a ἐλευθέρους, ^b κα-

I 41

Ægyptius
quidam vo-
calissimus:
ejus clamo-
re audito
Histieus
pontem
jungit.

I 42

Scytharum
in Iones
opprobria.

^c ἐξευρεῖν S.F.a.

^d διὰ τῆς ἐτέρης χώρης Suid. in
Χιλή.

^e ταύτην S.

^f διεξιόντες P.F.d. cf. 123.

Tum διζήντο S.

^g ἀντιπολέμους S.V. probanti-
bus Schneidero et Schweigh-
æusero. cf. VII. 236. VIII. 68.
et supra 134.

^h τούτων S.V.

ⁱ Sic M.S.V.P.K.F. ποιήσασθαι
Ald. A.

^k δὴ om. S.V.

^l Sic S.F. Suid. in Στιβία.

Alīi ἑαυτῶν.

^m Sic S.F. ἦσαν M.P.K. ἦ
Suid. ἦσαν Ald. et al.

ⁿ Sic S. οἱ δὲ al.

^o ἀπίκατο S.V.F. ἀπίκατο Al
al.

141.

^a Attigit Eustath. II. p. 60
33=463, 38.

^b δὴ om. P.K.S.V.F.

^c κελεύματι P.F. cf. VII. 16.

142.

^a ἀνελευθέρους S.V. Vall.

^b κακίστους δὲ d. Μοχ πάντων

κίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους κρίνουσι εἶναι ἀπάντων ἀν-
θρώπων· τοῦτο δὲ, ὡς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιεύ-
μενοι, ἀνδράποδα ἑφιλοδέσποτά φασι εἶναι, καὶ ἄδρη-
στα μάλιστα. ταῦτα μὲν δὴ Σκύθησι ἐς Ἰωνας ἀπέρ-
ριπται.

43 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Ἀθηναίων πορευόμενος, ἀπῆκετο
ἐς Σηστόν τῆς Ἡερωνήσου. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη
τῆσι νηυσὶ ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν τῇ Εὐ-
ρώπῃ Ὁμεράβαζον, ἄνδρα Πέρσην· τῷ Δαρεῖος κοτε
ἔδωκε γέρας, τοιοῦνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσι ἔπος. ὠρμημένου
Δαρείου ροιᾶς τράγειν, ὡς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην
τῶν ροιῶν, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς Ἀρτάβαζος, ὃς τι
βούλοισι ἂν οἱ τοσοῦτο πλῆθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν τῇ ροιῇ
κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ἂν οἱ τοσοῦτους
ἀριθμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα ὑπὲρ
ἑαυτοῦ ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα· τότε
δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατῆς τῆς

144 ἑαυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. Οὗτος δὲ Ὁμεράβαζος, εἶπας
ἑτοίμως τὸ ἔπος, ἑλείπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησ-
ποντίων. Ὁγενόμενος γὰρ ἐν Βυζαντίῳ, ἐπύθετο ἑπτα-
καίδεκα ἔτεσι πρότερον Ἀλκιβιάδην κτίσαντας τὴν
χώρην Βυζαντίων· ἐπυθόμενος δὲ, ἔφη Ἀλκιβιάδην τοῦ-
τον τὸν χρόνον τυγχάνειν ὄντας τυφλοῦς· οὐ γὰρ ἂν τοῦ
καλλιόου παρεόντος κτίσειν χώραν, τὸν αἰσχίονα ἐλέσ-

Darius
apud Sea-
tum in As-
iam trans-
it: Mega-
bazu Per-
sa exercitus
in Europa
dux relic-
tus, max-
ime om-
nium carus
Dario.

343
Byzantium
a. 672 con-
dita: Me-
gabazi dic-
tum cele-
bre in Chal-
cedonios:
arma in
Hellespon-
tius circum-
fert.

^c Hinc Pollux III. 74.

143.

^a Ἀθηναίων S.K.

^b Ἡερωνήσου F. Ἡερωνήσου f.

^c Ὁμεράβαζον Vall. b. Eustath. p.
240 = 182, 27. cf. III. 70. 81. V. 12.

^d Ἀρτάβαζος d.

^e Sic F. f. τοσοῦτον S. vulgo.

144.

^f Sic F. f. τὸ S. vulgo om.

^b Sic F. f. ἀπῆκετο S. vulgo et
suprasc. in. F.

^c Sic Ald. S. V. Paris. Vall.
ἐρόμενος M. P. K. F. f.

^d Sic F. c. S. Alii Ἀλκιβιάδην. cf.
IV. 85. V. 26. Tum κτίσαντας S.
qui item βυζαντινός.

^e Citat Eustath. Dionys. 764.
ubi Μεγάβαζος.

3 θαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. ὁὗτος δὲ ὧν τότε ὁ Μεγάβας
ζος στρατηγὸς ἔλειφθεῖς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλησποτίῳ, τὰ
μὴ μηδίζοντας κατεστρέφετο. αὗτος μὲν νυν ταῦτα ἐ-
πρήσσε.

145
Expositio
Libya,
eodem a.
514: Mi-
nye, Argo-
nautarum
poster, cir-
ca a. 1180.
Lemno
ejecti a Pe-
laagi, a
Lacedaemo-
nii recepti.

Τὸν αὐτὸν ἂ δὲ ταῦτον χρόνον ἐγένετο ἐπὶ Λιβύῃ ἄλλη
στρατιῆς μέγας στόλος, διὰ πρόφασιν τὴν ἐγὼ ἀπηγ-
2 σομαι, ὁ προδιηγησάμενος πρότερον τάδε. Τῶν ἐκ τῇ
Ἀργαῶς ἐπιβατέων παίδων παῖδες, ἑξελασθέντες ὑπὶ
Πελασγῶν ἁπάντων ἐκ Βραυρωνοῦ ληϊσαμένων τὰς Ἀθηναίων
γυναῖκας, ὕπὸ τούτων ἑξελασθέντες ἐκ Λήμνου, οἰκισ-
πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα. ἱζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηγέτι,
3 ἔπῳ ἀνέκαιον. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἰδόντες, ἄγγελοι ἐπε-
4 πον, ὁ πεισόμενοι τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσὶ. οἱ δὲ τῷ ἀγ-
γέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, ὡς “ εἶπαν ἱ μὲν Μινυαί, παῖδες
δὲ εἶν τῶν ἐν τῇ Ἀργαῶι πλεόντων ἡρώων. ὁ προσχόντας
5 δὲ τούτους ἐς Λήμνον, φυτεῦσαι σφεας.” Οἱ δὲ Λακε-
δαιμόνιοι, ἀκηκοότες τὸν λόγον τῆς γενεῆς τῶν Μινυῶν,
πέμψαντες τὸ δεύτερον, ἱ εἰρώτεον τί θέλοντες ἡκοῖε ὁ τε

ἴ οὗτος μὲν δὲ S.V. Wessel.

ἱ ληφθεῖς S.V. Ald. Mox κατε-
στρέφετο S.

145.

ἂ δὲ ταῦτον] Sic S.F. δὲ τ. Ald.
al. Tum μέγας στόλος στρατιῆς S.

ὁ προηγησ. S.V. Mox παῖδες
παίδων S.

ἑ Sic S.F.a.c. Vulgo ἐξελαθέν-
τες. cf. I. 168. 173. III. 46. 51.

ἴ Sic M.V.P.K.F. τῶν om. b.
c.d. al. Βαυρωνος S. Βαβρωνος b.d.

ἑ ὑπὸ τούτων Ald. B. ὑπὸ τού-
των S.V. ὑπὸ τούτων δὲ M.F. ὑπὸ
τούτων δὲ Wessel. ὑπὸ τούτων δὲ
Schaefer. suggerente Wesselin-
gio.

ἱ ἱζόμενοι S. V. d. cf. II. 113.
III. 64. 65. IV. 165. ἑξεσθαι vi-

detur de singulis magis dici,
ἑξεσθαι de multitudine hominum
sedes alicubi capientium. In
ἑξῶτο c. 146. consentiunt om-
nes. SCHWETZ.

ἑ Sic Ald. S.V.a.c. ἐν τῇ Ἀργα-
ῶι M.P.K.F.b.d.

ἂ Sic M.V.P.K.S. πεισόμενοι
F.c. vulgo. Mox εἰρωτέοντι S.

ἴ με μινυαί S. qui μινυῶν
paulo post, et semper cum » in
seqq.

ἑ προσχόντας Schaefer. προσχόν-
τας F. Mox δὲ S.V. Ald. a.c.
γὰρ M.K.P.F.b.

ἱ εἰρώτεον (aut εἰρώτων) S.P.V.
ἡρώτεον vulg.

ἂ τε om. S.V.

6 ἐς τὴν χώραν, καὶ πῦρ αἶθοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν, ὑπὸ Πελασ- 344
 γῶν ἑκβληθέντες, ἦκειν ἐς τοὺς πατέρας· δικαιοτάτον 10
 γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι· δέεσθαι τε οἰκέειν ἅμα
 τούτοις, μοῖραν τε τιμέων ὁμετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀ-
 7 πολαχόντες. Λακεδαιμονίοις δὲ ῥᾶδὲ δέκεσθαι τοὺς
 Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγγε σφεας
 ὥστε ποιέειν ταῦτα τῶν Τυνδαριδέων ἢ ναυτιλίῃ ἐν τῇ Ἀρ- 15
 γοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινύας, γῆς τε μετέδοσαν, καὶ
 8 ἐς ἑφυλάς ἑδεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα ἑμὲν γάμους ἔγ-
 46 46 μαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἔγγοντο, ἐξέδοσαν ἄλλοις. Χρό-
 νου δὲ οὐ πολλοῦ ἑδιεξελθόντος, αὐτίκα οἱ Μινύαι ἐξῆβρι- 20
 σαν, τῆς τε βασιλείης μεταίτεοντες, καὶ ἄλλα ἑποιεῦ-
 2 τες οὐκ ὅσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοις ἔδοξε αὐτοὺς ἀ-
 ποκτεῖναι· συλλαβόντες δὲ σφεας κατέβαλον ἐς ἑρκτὴν
 3 κτείνουσι δὲ τοὺς ὦν κτείνωσι Λακεδαιμόνιοι, νυκτός· μετ' 25
 ἡμέρην δὲ, οὐδένα. ἐπεὶ ὦν ἑμελλόν σφεας ἑκαταχρήσε-
 θαι, ἑπαραιτήσαντο αἱ γυναῖκες τῶν Μινυέων, εἰσσαι
 ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες, ἑσελ-
 θεῖν τε ἐς τὴν ἑρκτὴν, καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ
 4 4 εαυτῆς ἀνδρί. οἱ δὲ σφεας παρήκαν, οὐδένα ἑδόλον δο- 30
 κέοντες ἐξ αὐτέων ἑσεσθαι. αἱ δὲ ἐπεὶ τε ἐσῆλθον, ἑποι-
 εῦσι ἑτοιμάδε· πᾶσαν τὴν εἶχον ἐσθήτα παραδοῦσαι τοῖσι

Regnum
 affectantes,
 in carce-
 rem con-
 jecti, ux-
 orum opera
 evadunt.

^α ἐκκληθέντες F.

^ο μετέχοντας S.V. qui om 4.
 vv. seqq.

^ρ εἶδε S.V.

^γ φυλακὰς F.

^δ διεδάσαντο S.V. cf. 159.

^ε μὲν om. S.V.F.

^ς ἔγγοντο om. P.S.

146.

^α διελθόντες S.V. οὐ om. S.

^β Sic S.V. Vulgo ποιέοντες. Su-
 pra βασιλείης τε S.

^ς ἐρκτὴν S.V. et infra S.

^δ καταχρήσασθαι S.V.P.

^ε παρητήσαντο S.

^ς ἐσελθεῖν τε S.V. ἐσελθεῖν abs-
 que τε Ald. A.B. ἐσελθεῖν τε
 M.K. ἐς ἑλθεῖν P.F. Gron.
 Wessel. ἔσω ἐλθεῖν Steph. marg.

^ε Sic M.K.P. Vall. λόγον Ald.
 F.a.c.S.

^η ποιέουσι S.V. ποιέουσι al.

^ι Sic M.F. et al. τάδε S.V.A.
 Ald.

εἴτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι τοῦτο, ¹ καταλείπει γὰρ
ἐν τῇ ἡσῶ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ τῶν ⁵⁵
ἑαυτοῦ συγγενέων Μεμβλῖαρον· οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλ-
λίστην καλεομένην ἐπὶ γενεᾶς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ

48 Λακεδαιμόνος, ὁκτὼ ἀνδρῶν. ² Ἐπὶ τούτους δὴ ὧν ὁ Θή-
ρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων, ἔστειλλε, ³ συνοικήσαν
τούτοις, καὶ οὐδαμῶς ⁴ ἐξελῶν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἱ- ⁶⁰
⁵ κηϊούμενος. Ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς
ἐρκτῆς ἵζοντο ἐς τὸ Τηϋγετον, τῶν Λακεδαιμονίων ⁶ βου-
λευομένων σφέας ἀπολλύναι, παραιτέσθαι ὁ Θήρας ὅπως
μήτε φόνος γένηται, αὐτός τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ⁶⁵
⁷ ἐκ τῆς χώρης. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακε-
δαιμονίων, ⁸ τρισὶ τριηκοντέροισι ἐς τοὺς ⁹ Μεμβλῖάρεω
ἀπογόνους ἔπλασε· οὔτι πάντας ἄγων τοὺς Μινύας, ἀλλ'
¹⁰ ὀλίγους τινάς. οἱ γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς
¹¹ Παρωρεάτας καὶ Καύκυνας· τούτους δ' ἐξέλασαντες ⁷⁰
ἐκ τῆς χώρης, ¹² σφέας αὐτούς ¹³ ἐξ μοίρας διείλον· καὶ
ἔπειτα ἔκτισαν πόλιν τῶνδε ἐν αὐτοῖσι, ¹⁴ Λέπρεον, ¹⁵ Μά-
κιστον, ¹⁶ Φρίξας, Πύργον, ¹⁷ Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ ³⁴⁶

Minyæ alii
a Thera co-
loni dedu-
cuntur,
alii Triphy-
lia occupa-
ta sex oppi-
da ibi con-
dunt.

ἔφη vel τὸν δὲ παῖδα—οὐ γὰρ ἔφη
οἱ συμπλέεσθαι, ἔφη καταλείπειν.
ΜΑΤΤΗΙΣ.

¹ Sic S.V.M.P.K.F. Paris. γὰρ
om. Ald. cf. Abresch. Dil. Thu-
cyd. p. 373.

148.

² Sic S.V.K.P. Vall. F. Paris.
ἐπὶ τούτοις edd. vett.

³ Sic S.P.F. Vall. cf. 159.
συνοικήσαν c. et al.

⁴ ἐξελῶν F.d.S.

⁵ Sic S.V.M.P.F. βουλομένων
Ald. c.d. Mox αὐτὸς δὲ S.

⁶ τρισὶ om. b.

⁷ Μεμβλῖάρεω S. Pind. Pyth.
IV. 88. Mox ἔτι F. pro ὅτι.

⁸ Παρωρεάτας S. cf. VIII. 73.
Παρωρεάτας Steph. Byz. in Πα-
ρώρεια.

⁹ Sic S.V.c. σφᾶς ἑαυτοὺς F.
σφᾶς ἑαυτοὺς vulgo.

¹⁰ Sic F.d. cf. II. 147. ἐξ ἐξ μ.
vulgo cum V.S. qui mox ἔπειτα
om.

¹¹ Λέπριον S.V. Λέπρον b.

¹² Macistum Vall. Κάκιστον S.
V. Μάστιγον a. Μάγιστον edd. vett.
et codd. al.

¹³ Φρίξας P.F.b.d. Θρίξας (aut
Θριξᾶς) al.

¹⁴ Ἐπειον Ναυδεῖον S. Vide
Schweighæuser. ad Polyb. IV.
77, 9. 80, 13.

εἴτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι τοῦτο, ¹ καταλείπει γὰρ
 ἐν τῇ ἡσῶ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ τῶν ⁵⁵
 ἑαυτοῦ συγγενέων Μεμβλίαρον· οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλ-
 λίστην καλεομένην ἐπὶ γενεάς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ
 48 Λακεδαίμονος, ὁκτὼ ἀνδρῶν. ² Ἐπὶ τούτους δὴ ὧν ὁ Θή-
 ρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων, ἔστειλλε, ³ συνοικήσαν
 ταῦτοισι, καὶ οὐδαμῶς ⁴ ἐξελῶν αὐτοὺς, ἀλλὰ κάρτα οἱ- ⁶⁰
⁵ κηϊούμενος. Ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς
 ἐρκτῆς ἵζοντο ἐς τὸ Τηΰγετον, τῶν Λακεδαιμονίων ⁶ βου-
 λευομένων σφέας ἀπολλύναι, παραιτέσται ὁ Θήρας ὅκως
 μήτε φόνος γένηται, αὐτός τε ὑπεδέκετό σφέας ἐξάξειν ⁶⁵
⁷ ἐκ τῆς χώρας. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ⁸ τρισὶ τριηκοντέροισι ἐς τοὺς ⁹ Μεμβλιάρεω
 ἀπογόνους ἔπλωσε· οὔτι πάντας ἄγων τοὺς Μινύας, ἀλλ'
 4 ὀλίγους τινάς. οἱ γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς
¹⁰ Παρωρεάτας καὶ Καύκωνας· τούτους δ' ἐξέλασαντες ⁷⁰
 ἐκ τῆς χώρας, ¹¹ σφέας αὐτοὺς ¹² ἐξ μοίρας διεῖλον· καὶ
 ἔπειτα ἔκτισαν πόλιας τάσδε ἐν αὐτοῖσι, ¹³ Λέπρεον, ¹⁴ Μά-
 κιστον, ¹⁵ Φρίξας, Πύργον, ¹⁶ Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ ³⁴⁶

Minyme alii
 a Thera co-
 loni dedu-
 cuntur,
 alii Triphy-
 lia occupa-
 ta sex oppi-
 da ibi con-
 dunt.

ἔφη vel τὸν δὲ παῖδα—οὐ γὰρ ἔφη
 οἱ συμπλεύσεσθαι, ἔφη καταλείπειν.
 ΜΑΤΤΗΙΣ.

¹ Sic S.V.M.P.K.F. Paris. γὰρ
 om. Ald. cf. Abresch. Dil. Thu-
 cyd. p. 373.

148.

^a Sic S.V.K.P. Vall. F. Paris.
 ἐπὶ τούτοις edd. vett.

^b Sic S.P.F. Vall. cf. 159.
 συνοικήσαν c. et al.

^c ἐξελῶν F.d.S.

^d Sic S.V. M. P. F. βουλευομένων
 Ald. c.d. Mox αὐτὰς δὲ S.

^e τρισὶ om. b.

^f Μεμβριάρεω S. Pind. Pyth.
 IV. 88. Mox ἔτι F. pro οὗτι.

⁸ Παρωρεάτας S. cf. VIII. 73.
 Παρωραιάτας Steph. Byz. in Πα-
 ρώρεια.

^h Sic S.V.c. σφᾶς ἑαυτοὺς F.
 σφᾶς ἑαυτοὺς vulgo.

ⁱ Sic F.d. cf. II. 147. ἐς ἐξ μ.
 vulgo cum V.S. qui mox ἔπειτα
 om.

^k Λέπριον S.V. Λέπρον b.

^l Macistum Vall. Κάκιστον S.
 V. Μάστιγον a. Μάγιστον edd. vett.
 et codd. al.

^m Φρίξας P.F.b.d. Φρίξας (aut
 Φριξᾶς) al.

ⁿ Ἐπειον Νούδιον S. Vide
 Schweighæuser. ad Polyb. IV.
 77, 9. 80, 13.

3 Χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Θηραίων περὶ ἄλ-
 λων, χρᾶ ἡ Πυθίη “ κτίζειν ἐν Λιβύῃ πόλιν.” ὁ δὲ ἀμεί- 95
 4 βετο λέγων “ Ἐγὼ μὲν, ὦναξ, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ,
 “ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ τίνα τῶνδε τῶν νεωτέρων
 “ κέλευε βῆταῦτα ποιεῖν.” ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα, καὶ
 5 ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν τοσαῦτα. μετὰ δὲ
 ἀπελθόντες, ἰαλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου, οὔτε Λιβύην
 εἰδότες ὅκου γῆς ἔειπ, οὔτε τολμῶντες ἐς ἀφανὲς χρήμα
 5 I ἀποστέλλειν ἀποικίην. Ἑπτὰ δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα οὐκ
 ὕε τὴν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ δένδρεα πάντα σφι τὰ ἐν τῇ
 2 νήσῳ, πλὴν ἐνὸς, ἐξαυάνθη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραί- 5
 οῖσι προσέφερε ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην. ἐπεὶ τε
 δὲ κοκοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγ-
 γέλους, διζήμενους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος
 3 εἴη ἐς Λιβύην. περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὔτοι, ἀπίκοντο 10
 καὶ ἐς Ἴτανον πόλιν· ἐν ταύτῃ δὲ ὁ συμμίσγουςι ἀνδρὶ
 πορφυρεῖ, τῷ ὄνομα ἦν ὁ Κορώβιος· ὃς ἔφη ὑπ’ ἀνέμων
 ἁπενειχθεὶς ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης ἐς Πλα-
 4 τεάν νῆσον. μισθῷ δὲ τοῦτον πείσαντες ἤγον ἐς Θήρην.
 ἐκ δὲ Θήρης ἔπλεον κατάσκοποι ἄνδρες, τὰ πρῶτα οὐ 15
 5 πολλοί. κατηγησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν νῆσον
 ταύτην δὴ τὴν Πλατεάν, τὸν μὲν Κορωβιον λείπουσι, σιτία
 καταλιπόντες ἔσαν δὴ μηνῶν· αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν τα-

347
 Grino con-
 sulti circiter
 a. 648 re-
 sponsum :
 Libya tum
 Græcis ig-
 nota.

Pluvie in-
 ops Thera
 vii annos :
 Corobii
 Cretensis
 ductu ex-
 ploratores
 missi a.
 640, Pla-
 team insu-
 lam tenent,
 et relicto
 ibi Corobio,
 ad suos re-
 nuntiant.

ε εἰμὶ ὦναξ S. Mox πρεσβύτερός
 τε γὰρ ἦδη—ἀείρασθαι S.

ἰ τῶνδε om. M. τῶν om. K.

ς Sic M.K.P.F. Vulgo τάδε
 ποιεῖν. ποιεῖν τάδε S. Ald.

ῃ ἔλεγε om. S.V. cf. III. 135.

ἰ Citat Thomas M. in v.

ῃ S. qui mox χρήματα. χρήμα
 d.

151.

ς Sic Ald. M.V.P.K.F. Paris.
 σφιν ἦν σμῆχος S. ἦν σφι μῆκος

Steph. et seqq. μῆχος ex II. 181.
 Æschyl. Suppl. 743. Agam. 2.
 Eurip. Androm. 535. illustrant
 Wesseling. et Valckenær.

ῃ συμμισθοῖσι S.V.

ς Κουράβ. V.S. ἦν S.F. pro ἦν.

ῃ ἁπενειχθεὶς P.F.S.

ς ἀπαγέσθαι S.

ῃ Sic M.K.P.F. Πλατεῖαν Ald.
 a.c.d.S. Mox Κουρωβιον S. et sic
 infra.

ς Sic M.P.K.A. ἔσαν δὴ F. ἔ-

53 Οἱ δὲ Θηραῖοι, ἐπεὶ τε τὸν Κορώβιον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ,
ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἡ ἀπήγγελλον ὥς σφί εἴη νῆσος ἐπὶ 45
2 Λιβύῃ ἐκτισμένη. Θηραίοισι δὲ ἑαδὲ ἀδελφεόν τε ἂπ'
ἀδελφεοῦ πέμπειν, πάλω ἰ λαχόντα· καὶ ἀπὸ τῶν ἑχῶ-
ρων ἀπάντων, ἑπτὰ ἐόντων, ἀνδρας· εἶναι δὲ σφειων ἑ καὶ
ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὲ στέλλουσι δύο
πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.

Theræi co-
lonos in
Plateam
duabus na-
vibus cum
Batto mit-
tunt.

54 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι· τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου,
συμφέρονται ἡδὲ Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Κυρηναῖοι γὰρ τὰ
3 περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι. λέγουσι
γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ἀἶξος πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο
Ἑτάρχος βασιλεύς· ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἑ ἀμήτορι, τῇ οὐνομα 55
3 ἦν Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἐγήμε ἄλλην γυναῖκα. ἡ δὲ ἐπεσ-
ελθοῦσα ἑ ἰδικαίειν ἑ εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρὶ τῇ Φρο-
νίμῃ, παρέχουσα τε κακὰ, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανω-
μένη· καὶ τέλος, μαχλοσύνην ἑ ἐπενείκασά οἱ, πείθει τὸν 60
4 ἀνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ, ἑ ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς
γυναϊκός, ἔργον οὐκ ὅσιον ἑ ἐμμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
ἦν γὰρ ἑ δὴ Θεμίσων, ἀνὴρ Θηραῖος ἑμπορος, ἐν ἑ τῇ Ἀἶξῳ·

Cyrenaeo-
rum de
Batto nar-
ratio: Ete-
archus Axi-
rex in Cre-
ta: ejus
filia Phro-
nima quo-
modo in
Theram ve-
nerit.

Vall. F.b.d. συνεκρίθησαν olim.
Mox οἱ θηραῖοι δὲ S.

153.

^a ἀπήγγελλον S.V. Ald. F. Paris.
ἀπήγγελλον Steph. et sqq.

^b εἶδεν S.

^c ἀπ' ἀδελφεοῦ M.K.P.F. Paris.
ἀπ' ἀδελφ. alii.

^d Sic S.V.A.B. Ald. cf. III.

83. λαχόντα M.P.K.F.b.

^e χωρίων ἀπάντων ἑπτὰ ἑνυσίων
S. quod præferret Wessel. si
ἀπασίων dedisset. Vulg. præfert
Schweighæuser.

^f καὶ ἡγ. καὶ βασ. S.P. Vall.
F.a. καὶ βασ. καὶ ἡ. al.

154.

^a Sic S.V. Vall. Steph. Byz.

cf. Meursii Creta I. 8. ὁ Ἀἶξος F.
'Οαῖδος c.d. Suid. in Βάττας, et
vulg. Supra τὸ περὶ Βάττον S.

^b ἀμήτορι S.

^c ἰδικαίου F. ἐπισελθοῦσα S.

^d καὶ τῷ ἔργῳ εἶναι S.P.F.

^e Sic S.V. Ald. A.B. Eustath.
Il. p. 1183, 40 = 1250, 36. Infra
167. ἐπενείκας: cf. I. 68. ἐπισε-
κῶσα M.P.K.b. Suid. ἐμικοῦσα
F.

^f Suid. in v. Et reponendum
v. Θεμίσων pro ἀναγκασθεὶς e mss.

^g ἐμμηχανήσατο b.

^h δὴ om. S.V.

ⁱ Sic S.V. Vall. τῇ Ὀαῖδῳ al.
et Suid.

οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς φωνῆς· ἐπειρωτέοντι δὲ οἱ χραῖ ἡ Πυθίη τάδε·

4 Ἐβάττ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἄναξ δὲ σε Φοῖβος Ἀπόλλων 90
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

5 ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· “ὦ βασι-

6 “λεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.” Ὁ δὲ ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ

“ναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ ἡτῆς φω- 95

“νῆς· σὺ δὲ μοι ἄλλα ἀδύνατα χραῖς, κελεύων Λιβύην

7 “ἀποικίζειν· τῶν δυνάμει; κοίη χειρί;” Ταῦτα λέγων, 350
οὐκ ἐπειθε ἄλλα ἢ οἱ χραῖν. ὥς δὲ κατὰ ταῦτα ἐθέσπιζε

οἱ καὶ πρότερον, οἷχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος ἐς

56 τὴν Θήρην. Μετὰ δὲ, αὐτῷ τε τούτῳ καὶ τοῖσι ἄλλοις

Ἐθραῖοις συνεφέρετο παλιγκάτως. ἀγνοοῦντες δὲ τὰς

συμφορὰς οἱ Ἐθραῖοι, ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς περὶ τῶν παρ-

εόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφί ἐχρησε συγκτίζουσι Βάτ-

3 τῷ Κυρήνῃ τῆς Λιβύης ἀμεινον πρήζειν. Ἐπέστελλον 5

μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον οἱ Ἐθραῖοι δύο πεντηκοντέροις.

Ἐπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Λιβύην οὗτοι, οὐ γὰρ εἶχον ὅ τι

4 ποιεῶσι ἄλλο, ὀπίσω ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην. οἱ δὲ

Ἐθραῖοι καταγομένους ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσ- 10

5 ίσχειν, ἀλλ' ὀπίσω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ, ἀναγκαζό-

Adversæ
res Thæ-
orum : ora-
culi monitu
Battum
cum dua-
bus navibus
mittunt in
coloniam :
reversos
aditu ar-
cent : Pla-
tes inhabi-
tatur a.
640.

ε Schol. Pind. l. c. Tzetzes

Chil. VI. p. 361.

ε οἰκίζοντα V.S.

ε εἰ om. S.

h τῆς om. S.V. Ald. a.

i Sic M.K.P. οὐ κη S. al. cf. V.

13. οὐ κη a. Ald. οὐκ ἐπειθε F.

k οἱ om. S.V.d. ἀλλὰ item S.

qui mox καὶ pro κατὰ.

l Sic P.V.S.K.M. οἱ ἦ καὶ edd.

ἦ οἱ καὶ a. η οἱ καὶ F. sed η punc-

tis damnatum.

m οἷχετο a.

156.

a ἄλλοις om. S. qui infra ἐ-
χρηξε pro ἐχρησε. Mox συγκτίζου-
τας vel εἰ συγκτίζουσι conj. Reis-
kious, παρέξειν pro πρήζειν Schæ-
ferus. Equidem mutandi cau-
sam non video. Pendet συγκτί-
ζουσι a præcedente σφί, deinde
ad πρήζειν σφέας vel αὐτοὺς subin-
telligendum.

b ἀπέστελλον S.F.

c ἐς τὴν Λ. δὲ πλώσαντες S.

^aοὐκ οἱ Λίβυες, ^bὥς ἐς ἀμείνονα χῶρον ^cἄξουσιν, ἀνέγνωσαν
²^dἐκλείπειν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβυες ἀναστήσαν-
 τες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων, ἵνα δι-
 35 ἐξιώντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην
 τῆς ἡμέρης, νυκτὸς ^eπαρήγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ
 3 οὐνομα ^fἸρασα. ἀγαγόντες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγο-
 μένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐν-
 40 “θαῦτα ^gὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς
 59 “τέτρηται.” Ἐπὶ μὲν νυν ^hΒάττω τε τοῦ οἰκιστέως τῆς
^bζῆς, ἀρξάντος ἐπὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, καὶ τοῦ παιδὸς
 αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω, ἀρξάντος ἐκκαίδεκα ἔτεα, οἴκεον οἱ
 Κυρηναῖοι, ἔοντες τοσαῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην 45
²ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ⁱΒάττω τοῦ Εὐδαίμονος
 καλεομένου, Ἕλληνας πάντας ὥρμησε χρήσασα ἡ Πυθίη
 πλέειν ^dσυνοικησοντας Κυρηναίοισι Λιβύην· ἐπεκαλέοντο
 3 γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. ἔχρησε δὲ ᾧδε
 ἔχοντα·

“Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
 γὰς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.

4 Συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περικταμ- 55
 νόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς
 αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν ^eἈδικράν, οἷα τῆς τε χώρας στερισ-
 κόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, πέμ-
 ψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδωσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίην, τῷ

eos alio tra-
 ducunt: Ira-
 sa regio:
 fons Apol-
 linis: Cyre-
 ne conditur
 a. 632.

Batti I.
 regnum ab
 a. 640 ad
 600: Ar-
 cesilai I.
 ab a. 600
 ad 584:
 sub Batto
 II. qui
 Felix dic-
 tus, Græci
 oraculo in
 Cyrenen
 evocati:
 352
 Libyes ex-
 uti agro:
 Egyptii
 prælio a
 Cyrenæis
 victi a. 570.
 [2, 161.]

158.

^a Sic P.F. οἱ om. S. al.^b Sic S.V.M.P.K. Paris. ἐς M.K.P.b.

om. Ald. ὡς om. F.

^c ἄξουσιν S.V.^d ἐκλείπειν S.Ve Sic P.S.V.F.a.c.d. παρεξήγον
 Wessel. et al.^f Cf. Holsten. ad Steph. By-
 zant. Heyne Pindar. Pyth. IX.

185.

^g Sic S.V. Ald. A.B.F. μὲν

M.K.P.b.

159.

^h Βάττω τε P.K.F. τε om. al. S.ⁱ ζῆς S. ζῆς F.^j Βάττω Eū. F.^k Sic Ald. S.P.F. Paris. cf.

148. Al. συνοικίς.

^l Ἀδικρασία S. Vall.

^αοὐκ οἱ Λίβυες, ^βὥς ἐς ἀμείνονα χῶρον ^γἄξουσιν, ἀνέγνωσαν
²δ' ἐκλείπειν. ἦγον δὲ σφείας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβυες ἀναστήσαν-
 τες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων, ἵνα δι- 35
 εἰδόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην
 τῆς ἡμέρης, νυκτὸς ^επαῤῥον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ
³οὐνομα ^ιἸρασα. ἀγαγόντες δὲ σφείας ἐπὶ κρήνην λεγο-
 μένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐν- 40
 “θαῦτα ^εὕμιν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς
 59 “τέτρηται.” Ἐπὶ μὲν νυν ^αΒάττεω τε τοῦ οἰκιστέω τῆς
^βζῆς, ἄρξαντος ἐπὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, καὶ τοῦ παιδὸς
 αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω, ἄρξαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα, οἶκεον οἱ
 Κυρηναῖοι, εὐόντες τοσούτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίαν 45
²ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ^εΒάττεω τοῦ Εὐδαίμονος
 καλεομένου, Ἕλληνας πάντας ὥρμησε χρήσασα ἡ Πυθίη
 πλέειν ^δσυνοικῆσοντας Κυρηναίοισι Λιβύην· ἐπεκαλέοντο
³γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῶ. ἔχρησε δὲ ὧδε
 ἔχοντα·

“Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
 γὰς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.

⁴Συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περιταμ- 55
 νόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς
 αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν ^εἈδικράν, οἷα τῆς τε χώρας στερισ-
 κόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, πέμ-
 ψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίῃ, τῷ

eos alio tra-
 ducunt: Ira-
 sa regio: A-
 pol-
 linis: Cyre-
 ne conditur
 a. 632.

Batti I.
 regnum ab
 a. 640 ad
 600: Ar-
 cesilai I.
 ab a. 600
 ad 584:
 sub Batto
 II. qui
 Felix dic-
 tus, Græci
 oraculo in
 Cyrenen
 evocati:
 352
 50 Libyes ex-
 uti agro:
 Egyptii
 prælio a
 Cyrenæis
 victi a. 570.
 [2, 161.]

158.

^a Sic P.F. οἱ om. S. al.^b Sic S.V.M.P.K. Paris. ἐς

om. Ald. ὡς om. F.

^c ἄξουσιν S.V.^d ἐκλείπειν S.Ve Sic P.S.V.F.a.c.d. παρεξήγον
 Wessel. et al.^f Cf. Holsten. ad Steph. By-
 zant. Heyne Pindar. Pyth. IX.

185.

^g Sic S.V. Ald. A.B.F. μὲν

M.K.P.b.

159.

^a Βάττου τε P.K.F. τε om. al. S.^b ζῆς S. ζῆς F.^c Βάττου Εὐ. F.^d Sic Ald. S.P.F. Paris. cf.

148. Al. συνοικίς.

^e Ἀδικρανοῖα S. Vall.

ἔ τοῦτο, Ἀρκεσίλειον μὲν κάμνοντά τε καὶ ἴ φάρμακον πε-
πυκνῶτα ὁ ἀδελφεὸς Ἰ Λεάρχος ἀποπύγῃ· Λεάρχον δὲ⁸⁵
ἢ γυνὴ ἢ Ἀρκεσίλειον δόλῳ κτείνει, τῇ ὄνομα ἦν Ἐρυζώ.

Ἐ Διεδοξάτο δὲ τὴν βασιλικήν ἂ τοῦ Ἀρκεσίλειου ὁ παῖς Βάτ-
τος, ὁ χῶλός τε ὢν, καὶ οὐκ ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι
πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν ἐπεμπον εἰς Δελφοὺς,
ἐπειρησόμενοι, ὅν τινα τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα⁹⁰
ἂν οἰκείον. ἢ δὲ Πυθίῃ ἐκέλευε ἑκ Μαντινέης τῆς Ἀρκά-
δων καταρτιστῆρα ἀγαγεῖσθαι. αἶτεον ὧν οἱ Κυρηναῖοι,
καὶ οἱ Μαντινέες ἔδοσαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον,
ἂ τῷ ὄνομα ἦν Δημῶναξ. Οὗτος ὧν ὠπὴ ἀπικόμενος εἰς⁹⁵
τὴν Κυρήνην, καὶ μαθὼν ἕκαστα, τοῦτο μὲν, τριφύλους
ἐποίησέ σφεας, τῇδε διαθείς· Θηραίων μὲν ἑ γὰρ καὶ τῶν
περιοίκων μίαν μοῖραν ἐποίησε· ἄλλην δὲ, Πελοποννησίων
καὶ Κρητῶν· τρίτην δὲ, νησιωτέων πάντων· τοῦτο δὲ, τῷ
βασιλεῖ Βάττῳ τεμένεα ἐξελών, καὶ ἱερωσύνας, τὰ ἅλλα
πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, εἰς μέσον τῷ δήμῳ¹
ἔθηκε.

ἰ2 Ἐπὶ ἂ μὲν δὴ τούτου τοῦ ὁ Βάττῳ οὕτω διετέλεε ἑόν-
τα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου παιδὸς Ἀρκεσίλειον πολλὴ ταραχὴ
ἂ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο. Ἀρκεσίλειος γὰρ, ὁ Βάττου τε⁵
τοῦ χῶλου καὶ Φερετίμης, οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι κατὰ τὰ ὁ
Μαντινεὺς Δημῶναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ τῶν προ-

Succedit
circiter a.
550 Bat-
tus III.
debilis pe-
dibus: Cy-
renæi ora-
culo jussi
petunt a
Mantinen-
353
sibus cor-
rectorem
sue civita-
tis: datus
Demonax:
quomodo
is eam cor-
rexerit.

Arcesilaus
III. rex cir-
ca a. 530,
non ferens
instituta
Demonac-
tis, expul-
sus profugit
in Samum;

¹ φάρμακον om. S. qui habet
πεπυκνῶτα.

^m Λεάρχος S.V. Vall. et mox
Λεάρχον. Olim Ἀλιάρχος et Ἀλί-
αρχον. Κλέαρχος et Κλέαρχον d.

ⁿ Sic S.V.F. ἢ om. al. Hic S.
consentit in Ἀρκεσίλειον.

161.

^a Sic M.P.K.F. Paris. τούτου
τοῦ Ἀρκ. vulgo. τούτου παῖς Ἀρκεσί-
λειον S.

^b χῶλός τε M.P.K.F. τε om.

VOL. I.

S.a.d. et al.

^c Sic S.P.K.V. ἐκ τῆς M. al.

^d ὧν om. F.b.

^e γὰρ om. S.V.d. Mox μοῖραν
S. pro μοῖρην omisso μίαν.

^f τοῦτῃ δὲ b.

^g ἱερωσύνας S. qui mox βασιλεῖς
pro βασιλῆες.

162.

^a μὲν δὲ b.

^b Βάττῳ S.P.K.F. Mox τούτου

τοῦ π. S.

ο ὁ

4^α σης τοὺς ἀμφορέας, ἀλλ' ἀπόπεμπε κατ' οὖρον. ^εεἰ
 " δὲ ἐξοπτήσεις τὴν κάμινον, μὴ ^εεσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρ- 35
 " ρυτον· εἰ δὲ μὴ, ^βἀποθανέαι καὶ αὐτὸς, καὶ ταῦρος ὁ
 64^α καλλιστεύων." Ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλειω χρά. ὁ δὲ,
 παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς^δ Σάμου, κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην·
 καὶ ἐπικρατήσας τῶν πρηγμάτων, τοῦ μαντήιου οὐκ ἐμέμ- 40
 νητο, ἀλλὰ δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἶτεε τῆς ἑαυτοῦ
 2 φυγῆς· τῶν δὲ οἱ μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλ-
 λάσσοντο, τοὺς δὲ τινὰς χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλειος ἐς
 3 Κύπρον ἀπέστειλε ἐπὶ διαφθορῇ· τούτους μὲν νυν Κνίδιοι
 ἀπενειχθέντας πρὸς ^ατὴν σφετέρην, ἐρρύσαντο, καὶ ἐς Θή- 45
 ρην ἀπέστειλαν. ἑτέρους δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων, ἐς πύρ-
 γον μέγαν Ἀγλωμάχου καταφυγόντας ἰδιωτικόν, ὕλην
 4 περιήσας ^βὁ Ἀρκεσίλειος ἐνέπρησε. Μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξερ-
 γασμένοισι τὸ μαντήιον ἐὼν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα 50
 εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο
^εἐκὼν ^δτῆς τῶν Κυρηναίων πόλις, δειμαίνων τε τὸν κε-
 χρημένον θάνατον, καὶ δοκέων ^οἀμφίρρυτον τὴν Κυρήνην εἴ-
 5 ναι. Εἶχε δὲ γυναῖκα συγγενέα ἑαυτοῦ, θυγατέρα δὲ
^ετοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως, τῷ ὄνομα ἦν ^εἈλαζίρ· 55
 6 παρὰ ταῦτον ἀπικινέται. καὶ μιν ^βΒαρκαῖοί τε ἄνδρες,

Recuperato
 regno, ad-
 versarios
 ultus, vi-
 tandi fati
 causa exsu-
 lans Barcæ
 apud socer-
 um, ibi
 cum eo in-
 terficietur.

^ε Sic S.a.P. Vulgo εἰ δὲ ἐξοπ-
 τήσης. Schæferus ἦν δὲ ἐξοπτή-
 σης. cf. II. 13.

^ε εσέλθης P.F. Paris. εἰσέλθης
 S. al.

^β Sic S.F. cf. 9. Vulgo ἀπο-
 θανέαι.

164.

^α τὴν om. S. Μοχ καταφυγόν-
 τας Ἀγλωμάχου S.

^β ὁ Ἀρκεσίλειος P.K.F. δ om. S.
 al. Ἀρκεσίλειος S.

^ε ἐκ F.b. quomodo Gronovius
 ediderat ex M. Et sic forte P.K.

^δ Sic M.F. τῶν om. Ald. S.a.
 et al.

^ο Rectius forsan τὴν ἀμφίρ-
 ρυτον Κυρήνην εἶναι cf. 163.
 SCHWEIGH.

^ε τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως a.F.
 S.

^ε Ἀλαζίρ M.P. Vall. Ἀλιζάρ K.
 Ἀλαζίρ S. Ἀλαζήρ Ald. a. b. c.

^ε Ἀλαζήρ F.

^β Βαρκαῖοί γε K.F. qui cum
 M. mox om. καί.

καὶ τῶν ἐκ Κυρήνης φυγάδων τινές, καταμα
ράζοντα, κτείνουσι· πρὸς δὲ, καὶ τὸν πενθερὸν
7 λαζῖρα. Ἀρκεσίλεως μὲν νυν, ^κ εἴτε ἐκῶν

165

Pheretima
loco absen-
tis filii reg-
num ad-
ministrans,
post ejus
necem in
Ægyptum
confugit.

¹ ἁμαρτιῶν τοῦ χρησμοῦ, ἐξέπλησε ^μ μοῖραν τῇ
Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεο
Βάρκη διατᾶτο ἐξεργασμένος ἐωυτῷ κακόν.
^α αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ^β ἐν Κυρήνῃ, καὶ τ
μένη, καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα· ἐπεὶ τε δὲ
Βάρκη ἀποθανόντα αἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα
2 Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εἰ
Καμβύσεια τὸν Κύρου πεποιημένα· οὗτος γὰρ
κεσίλεως, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ
3 ζῆτο. Ἀπικομένη δὲ ^ε εἰς Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη
δεῦν ἰκέτις ^ε ἔζετο, τιμωρῆσαι ἐωυτῇ κελεύουσα
μένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς

166

Aryandes
Ægypti
prætor, a
Cambyse
constitutus:
aurum Da-
ricum et
argentum
Aryandic-
um.

Ἄριάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ὕπ
Καμβύσειω ^β κατεστεινός· ὃς ὑστέρω χρόνῳ ^ε τε
2 ριστεύμενος Δαρείῳ διεφθάρη. πυθόμενος γὰρ
Δαρεῖον ἐπιθυμείοντα μνημόσυνον ^ε ἐαυτοῦ λιπέο
τὸ μὴ ἄλλῳ εἶη βασιλεῖ κατεργασμένον, ^ε ἐμ
3 τον· ^β ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. Δαρεῖος μὲν γ

¹ Ἀλαζῖρα P. Ἀλιζάρα M.K.F.

Ἀλάζειρα S. Ἀλαζῖρα Ald. b. Ἀλι-
ζῖρα a.

^κ εἴτε ἐκῶν om. S.

¹ Sic S.M.P.K.F. Paris. ἐξα-
μαρτ. al.

^μ μοῖραν F.S.

165.

^α αἴτη S. Supra διητᾶτο S.

^β ἐν Κυρ. κ. τ. om. S. Infra ἐς

τὸν κύρου καμβύσεια S.

^ε Sic P.V.S.F. δ om. edd.

^δ Sic M.S.V.P.K.F. φέρους c.
et al.

^ε ἐς τὴν Αἴγ. F.

¹ Ἀριάνδην S. Vall

aeqq.

^ε Sic M.P.K.F.

145. ἔζετο S. al.

166.

^α ἱππαρχος f.

^β κατεσταδὸς f.

^ε τοῦτων Ald.

^δ παριστεύμενος S.V.
vulgo.

^ε Sic S.V. ἐωυτῇ

¹ τῷτο om. f. 1

εἷς S.

^ε ἐμείατο τοῦτο S.

^β ἐς δὲ M.P.f.F. ε

καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον, νόμισμα⁸⁰
 ἰεκόψατο. Ἀρυάνδης δὲ ἄρχων^κ Αἰγύπτου, ἄργύριον
 ταῦτὸ τοῦτο ἐποίησε· καὶ νῦν^μ ἐστὶ ἀργύριον καθαρώτα-
 4 τον τὸ Ἀρυανδικόν. μαθὼν δὲ Δαρεῖος μιν ταῦτα ποι-
 εῦντα, αἰτίην^η οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ὁ ἐπανιστέατο,
 67 ἀπέκτεινε. Τότε δὲ οὗτος ὁ Ἀρυάνδης κατοικτείρας Φερε-⁸⁵
 τίμην, διδοῖ αὐτῇ στρατὸν^α τὸν ἐξ Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ
 τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν· στρατηγὸν δὲ^β τοῦ μὲν πε-
 ζοῦ Ἀμασιν ἀπέδεξε, ἄνδρα Μαράφιον· τοῦ δὲ ναυτικοῦ
 1^α Βάδρην, ἑόντα Πασαργάδην γένος. ^δπρὶν δὲ ἡ ἀποστεί-⁹⁰
 λαι τὴν στρατιήν, ὁ Ἀρυάνδης πέμψας ἐς τὴν Βάρκην
 3 κήρυκα, ἐπυθνάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας. οἱ
 δὲ Βαρκαῖοι^ε αὐτοὶ ὑποδεκέατο πάντες· πολλὰ τε γὰρ
 καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ
 Ἀρυάνδης, οὕτω δὴ τὴν στρατιήν^ε ἀπέστειλε ἅμα τῇ Φε-⁹⁵
 4 ρετίμῃ. Αὕτη μὲν νυν αἰτίη πρόσχημα τοῦ λόγου ἐγένετο·³⁵⁶
^β ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς ἐμοὶ^δ δοκέειν, ἐπὶ^κ Λι-
 5 βύων καταστροφῇ. Λιβύων γὰρ δὴ ἔθνεα πολλὰ καὶ
 παντοῖά^ε ἐστὶ· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὀλίγα βασιλέως ἦν
 ὑπήκοα, τὰ δὲ πλεῶν^μ ἐφρόντιζε Δαρείου οὐδέν.

Aryandes
 Pheretima
 dat copias
 omnes pe-
 destres et
 nauticas,
 ducibus A-
 maside Ma-
 raphio et
 Badre Pa-
 sargada :
 consilium
 Aryandis
 videri fuis-
 se, ut subi-
 geret Liby-
 am.

al. Mox ὁ Δαρεῖος S. et infra ἀφε-
 ψήσας.

^ι ἀπεκόψ. b.

^κ Αἰγύπτιοιο f.

^λ ἀργύρεον b.

^μ ἐστὶ S.V. Vall. f.F. ἔτι al.

^η οἱ om. S.

^θ ἐπανιστέατο P. ἐπανιστέατο
 M.S.K.F.f. Paris. ἐπανιστάτο
 edd. vett. ἐπανίστατο malebat
 Schweighauser.

167.

^α τὸν om. S.V.F.

^β μὲν τοῦ S.V. absque δέ.

^γ Μάρδην S. Μάρδην V. Man-
 dreim Vall. Idem homo Βάρης
 infr. 203. ubi Μάρδης S. Badres

Valla.

^δ πρὶν δὲ ἡ V.M.P.K.F.S. ἡ
 om. al. Mox ἀρυάνδης absque ὁ S.
 δ item om. Ald.

^ε Sic S.V.P.M. Vall. F. Paris.

αὐτὸν Ald. et vulg.

^ς Sic S.V. Paris. ἐπεδέκοντο M.

P.K.F. ἐπεδέκοντο Ald.

^ζ Sic P.F. ἀπέστειλαν S. vulgo.

^η ἐπέμπετο S.V.

^ι Sic M.P.K.F. δοκέει S.a.c. et
 vulgo.

^κ Λιβύης P.F.d. Mox δὲ om. S.

^λ εἰσι F. sed ἐστὶ suprasc. m.

pr.

^μ Sic Ald. S.V. Vall. ἐφρ. βα-
 σιλέας Δαρ. Steph. M.F.

μέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης ^a Ἀσβύσαι. ^b οὗτοι τὸ
 ὑπὲρ Κυρήνης οἰκέουσι, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι
 Ἀσβύσαι· τὸ γὰρ ^c παρὰ θάλασσαν Κυρηναῖοι νέμον-
 2 ται. τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα Λι-
 βύων εἰσί. νόμους δὲ τοὺς πλεῖνας μιμέεσθαι ἐπιτηδεύ-
 71 ουσι τοὺς Κυρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς
 ἐσπέρης ^a Αὐσχίσαι. οὗτοι ὑπὲρ Βάρκης οἰκέουσι, κατή-
 2 κοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐεσπερίδας. Αὐσχισέων δὲ
 κατὰ μέσον τῆς χώρης οἰκέουσι ^b Κάβαλες, ὀλίγον ἔθνος, 30
 κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατὰ ^c Ταύχειρα πόλιν τῆς
 Βαρκαίης· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται τοῖσι καὶ
 172 οἱ ὑπὲρ Κυρήνης. ^a Αὐσχισέων δὲ ^b τούτων τὸ πρὸς
 ἐσπέρης ἔχονται ^c Νασαμῶνες, ἔθνος ἔον πολλόν· οἱ τὸ
 θέρος ^d καταλείποντες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα, ἀνα- 35
 βαίνουσι ἐς ^e Αὔγिला χώρον, ὁπωριεύντες τοὺς φοίνικας·
 οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφείες πεφύκασι, πάντες ἐόντες
 2 καρποφόροι. τοὺς δὲ ἄττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐή-
 ναντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλέουσι, καὶ ἔπειτα ^e ἐπὶ γάλα 40

que ad os
 Syrtis.
 Asbystæ,
 supra Cyre-
 nen, ad au-
 strum.

357
 Auschisæ,
 supra Bar-
 cam, attin-
 gentes ma-
 re ad Eues-
 peridas :
 Cabales, in
 media re-
 gione Au-
 schisarum,
 ad mafe
 circa Tau-
 chira oppi-
 dum.
 Nasamo-
 nes, Aus-
 schisis ad
 occasum fi-
 nitimi.

170.

^a Sic Ald. S. et fortasse Paris. Vid. Holstenius ad Steph. Byz. Lycophr. vers. 895. Ἀσύνται et Ἀσύντων M.K. Ἀσβύται et Ασβυτέων P. Vall. In F. dubites scriptum Ἀσβύται an Ἀσύνται. Literarum βυ et υν nexus valde sunt affines, et facile inter se commutari possunt. Vide Bastii Comment. Palæogr. p. 709. In pr. γημαμένων S. qui ἐσπέρην pro ἐσπέρης.

^b Sic Ald. S. οὔτοι τοι ὤ. V. Wessel. nec τὸ nec τοι habent M.P.F.a.c. Mox οἱ S. pro οὐ.

^c παρὰ τὴν θ. S.V.

171.

^a Αὐσχισοι V. Vall. αὐχισοι S. Αὐσχισοὶ d. Αὐχίσαι F.b.l. sed

mox Αὐσχισέων. Αὐσχίται Steph. Byz. Vid. Cuperus Syll. Epist. Burman. II. p. 690. Wesseling. ad Diodor. III. 49. Mox αὐχί-
 σεων S.

^b Βάκαλες K.F.

^c Ταύχειραν b.

172.

^a Αὐχισέων S.

^b τούτων] τούτων S.V.K.F.

^c Sic S. cf. Eustath. Dionys. 209. II. 32. Νασαμῶνες F.a.c. Ald.

^d καταλείποντες S.V.

^e Sic M.K.P. Vall. F. Paris. Αὔγिला S. vulg. Vide Wesselingii Dissert. Herod. p. 14.

^f ἄττελέβους S.V.d. Eustath.

Dionys. 209.

^g ἐπὶ γάλα S.V. ἐπὶ om. al.

- τὰ λέγουσι Λίβυες) καὶ ἐπεὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ,
 3 πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ σφεας. ἐξαπολομένων δὲ τού-
 174 των, ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες. Τούτων δὲ κατύ- 65
 περθε, πρὸς νότον ἄνεμον, ἐν τῇ θηριώδεϊ οἰκέουσι ^aΓαρά-
 μαντες· οἱ ^bπάντα ἄνθρωπον φεύγουσι, καὶ παντὸς ὀμι-
 λήν· καὶ οὔτε ^cἔπλον ἐκτέαται ἀρήϊον οὐδὲν, οὔτε ^dἀμύ-
 175 νεσθαι ἐπιστέαται. Οὔτοι μὲν δὴ κατύπερθε ^aοἰκέουσι
 Νασαμῶνων· τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ πρὸς 70
 ἐσπέρης ^bΜάκαι· οἱ λόφους κείρονται, τὸ μὲν μέσον τῶν
 τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν ^cκαὶ ἔνθεν ^dκείρον-
 τες ἐν χορῇ· ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν καταγαίαν
 2 δορὰς ^eφορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν Κίνη ^fπο- 75
 ταμὸς ῥέων ἐκ λόφου ^gκαλυμένου ^bΧαρίτων, ἐς θάλασ-
 3 σαν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδησί-
 ἐστι, εἰσῆς τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης 359
 ψιλῆς. ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διηκόσιοι
 176 εἰσι. Μακέων δὲ ^aτούτων ἐχόμενοι ^bΓινδάνες εἰσι· τῶν 80
 αἱ γυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάστη φορεῖ,
 κατὰ τοιόνδε τι, ὡς λέγεται· κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχ-
 θέντα περισφύριον ^cπεριδέεται· ἢ δ' αἶν πλείστα ἔχῃ,
 αὕτη ἀρίστη ^dδέδοκται εἶναι, ὡς ὑπὸ πλείστων ἀνδρῶν

Nasamoni-
bus confi-
nes, ad au-
strum, in
regione
belluosa,
Garaman-
tes. (Gam-
phasantes.)
Ad occa-
sum, in
maritimo
tractu, Ma-
cae: flu-
men Ci-
nyps, et
Collis Gra-
tium, dis-
tans a ma-
ri stadia cc.

359

Gindanes,
juxta Ma-
cas.

174.

^a Γαράβαντες F.

^b πάντες—πάντες S.V. Vulg.
habent Steph. Byz. in Γαράμαντες,
Eustath. Dionys. 217.

^c Sic Ald. S.F. et plerique
alii: ἔπλον Steph. et seqq.

^d ἀμύνασθαι V.

175.

^a οἰκέουσι om. S. qui ἀσπαμώ-
νων. In superioribus item S.
cum σσ.

^b Μάκαι c. ἐσπέρην S.^c καὶ ἔνθεν om. S.^d Sic S.M.P.K.F. κείρονται Ald.

A.B.V.

^e Sic Ald. S.V.A.B. φέρουσι

M.P.K.F.

^f ἀπὸ λόφου S.

^g Sic S.V.K.F. καλυμένου al.
καλυμένου Ald.

^b Χαρίτων S. qui mox ὁ Χαρίτης.
176.

^a τουτέων K. Vulgo τούτων cum
S.

^b Sic Ald. F. Paris. Γινδάνες K.
Steph. Byz. Γινδάνες S.

^c δέεται V.a. δέεται S.^d δέδοκεν S. Supra ἔχει Ald.

ἴησονος, οὕτω δὴ τόν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι 10
 τὸν Τρίτωνά σφι, καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ
 ἱρῶ· ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι, καὶ τοῖσι συν ἴησони
 ὁ σμήναντα τὸν πάντα λόγον, ὥς “ ἐπεὰν τὸν τρίποδα
 “ κομίσηται ἱτῶν ἐκγόνων τις τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ συμ- 15
 “ πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας εὐοικῆσαι περὶ τὴν Τρι- 360
 “ τωνίδα λίμνην Ἑλληνίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκην.”

4 ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν Λιβύων, κρύψαι
 80 τὸν τρίποδα. Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλύων Ἀυσεῖς.
 οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην 20
 1 οἰκέουσι· τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν
 Μάχλυνες τὰ ὀπίσω ὁ κομέουσι τῆς κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὐ-
 3 σεῖς, τὰ ἔμπροσθε. Ὅρτῃ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρ-
 θένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας
 λίθοισί τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ λέγουσαι τὰ 25
 4 πάτρια ὁ ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην ὁ καλέομεν. τὰς δὲ
 ἀποθησκούσας ὁ τῶν παρθένων ἐκ τῶν ὁ τραυμάτων, ψευ-
 5 δοπαρθένοὺς καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνείναι αὐτὰς μάχεσθαι,
 τὰδε ποιεῦσι· κοινῇ ὁ παρθένον τὴν καλλιστεύουσιν ἐκάσ-
 τοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλ- 30
 ληνικῇ, καὶ ἐπ’ ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι ὁ τὴν
 6 λίμνην κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρ-

Ausense
 conterm
 Machly-
 um: dei
 indigens
 Minerva
 culta fei
 annivers
 rio: scu
 tum et g
 lea Grae
 ab Aegy
 tradita.

^c σμήναντα S.V.

^f πάντων τις ἐκγόνων S.V. τῶν
 τις ἐκγόνων Schæfer. suggerente
 Wesselingio.

^g οἰκίσαι d.

180.

^a Sic S. Steph. Byz. Αἰσῆς F. Herodo-
 teum est Αἰσῆς, iudice Valcke-
 nario. Mox περὶ τὴν S.

^b ὁ om. F.

^c κομέουσι F. κομᾶσι S.

^d αὐθιγενεῖ F. αὐθιγενεῖ Schæfer.

αὐθιγενεῖ S.

^e ἐπιτελέειν καλέουσαι τὴν Ἀθη-
 ναίην S.

^f Sic M.K.P.F.b.d. καλέουσι
 Ald. al.

^g Sic K.P.F.d. παρθένοὺς Wes-
 sel. et al. cum S.

^h Sic M.S.V.K.P.a.F. τραυ-
 μάτων (vel τραυμάτων) al. Mox
 πρὶν ὁ ἂν εἶναι S.

ⁱ παρθένοι S.

^k τὴν λίμνην om. S.V.

Ἰήσονος, οὕτω δὴ τόν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι 10
τὸν Τρίτωνά σφι, καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ
ἱρῷ· ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι, καὶ τοῖσι συν Ἰήσωνι
^εσημῆναντα τὸν πάντα λόγον, ὥς “ἐπεὰν τὸν τρίποδα
“κομίσηται ἱτῶν ἐκγόνων τις τῶν ἐν τῇ Ἀργοί συμ- 15
“πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας ^εοἰκῆσαι περὶ τὴν Τρι- 360
“τωνίδα λίμνην Ἑλληνίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκη.”
4 ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν Λιβύων, κρύψαι
80 τὸν τρίποδα. Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλύων ^αΑὔσεις.
οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυες περίξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην 20
2 οἰκέουσι· τὸ μέσον δέ σφι οὐρίζει ^δὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν
Μάχλυες τὰ ὀπίσω ^εκομέουσι τῆς κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὐ-
3 σεῖς, τὰ ἔμπροσθε. Ὅρτῃ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρ-
θένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας
λιθοσί τε καὶ ξύλοισι, τῇ ^δαὐθιγενεῖ θεῷ λέγουσαι τὰ 25
4 πάτρια ^εἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην ^ικαλέομεν. τὰς δὲ
ἀπονησκούσας ^ετῶν παρθένων ἐκ τῶν ^βτρωμάτων, ψευ-
5 δοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνείναι αὐτὰς μάχεσθαι,
τάδε ποιεῦσι· κοινῇ ^ιπαρθένον τὴν καλλιστεύουσαν ἐκάσ-
τοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλ- 30
ληνικῇ, καὶ ἐπ’ ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι ^κτὴν
6 λίμνην κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρ-

Ausenses,
contermini
Machly-
um: des
indigena,
Minerva,
cultu festo
anniversa-
rio: scu-
tum et ga-
lea Græcis
ab Ægypto
tradita.

^ε σημῆναντα S.V.

^ι πάντων τις ἐκγόνων S.V. τῶν
τις ἐκγόνων Schæfer. suggerente
Wesselingio.

^δ οἰκίσει d.

180.

^α Sic S. Steph. Byz. Αἰσῆς
edd. vett. a. Αἰσῆς F. Herodo-
teum est Αἰσῆς, iudice Valcke-
nerio. Mox περὶ τὴν S.

^β δ om. F.

^ε κομέουσι F. κομῶσι S.

^δ αὐθιγενεῖ F. αὐτιγενεῖ Schæfer.

αὐθιγενεῖ S.

^ε ἐπιτελέειν καλέουσαι τὴν Ἀθη-
ναίην S.

^ι Sic M.K.P.F.b.d. καλέουσι
Ald. al.

^κ Sic K.P.F.d. παρθένους Wes-
sel. et al. cum S.

^β Sic M.S.V.K.P.a.F. τρω-
μάτων (vel τρωμάτων) al. Mox
πρὶν δ’ ἂν εἶναι S.

^ι παρθένοι S.

^κ τὴν λίμνην om. S.V.

βέων διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, Ἀμμώνιοι, ἔχοντες τὸ ἱρὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαιέος Διός· καὶ γὰρ τὸ ἐν Θήβησι, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῶγαλμά 5 ἐστὶ. τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφι ὕδωρ κρηναῖον εἶν· τὸ 60 τὸν μὲν ὄρθρον γίνεται ἰχλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυούσης ψυχρότερον· ^κμεσαμβρίῃ τέ ἔστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν· τηνικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ, ^ιἐς οὗ δύταί 65 τε ὁ ἥλιος, καὶ τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν· ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμὸν ^μἐσας νύκτας ^ππελάζει· τηνικαῦτα δὲ ζεῖ ^οἀμβολοάδην· παρέρχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ 6 ψύχεται ^ρμέχρι ἐς ἡῶ. ἐπὶ κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη κα- 32 λέεται Ἑλίου. Μετὰ δὲ Ἀμμωνίου, διὰ τῆς ὁφρύης τῆς 70 ψάμμου, δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, κολωνός τε ^αάλος ἐστὶ ὁμοῖος τῷ Ἀμμωνίῳ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ ὄνομα ^βΑὔγιλά ἐστι. 2 ἐς τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμῶνες ὁπαριεῦντες τοὺς φοί- 33 νικας ^εφοιτεύουσι. Ἀπὸ δὲ ^αΑὔγιλων, διὰ δέκα ἡμερέων 75 ἀλλέων ὁδοῦ, ἕτερος ἁλὸς κολωνός, καὶ ὕδωρ, καὶ φοίνικες καρποφόροι πολλοὶ, κατὰ περ καὶ ἐν τοῖσι ἐτέροισι· καὶ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι ὄνομα ^βΓαράμαν-

tes, quorum vertices ejaculantur e sale aquam: primi ab Ægypto Ammonii: Jupiter, capite arietino: fons Solis.

Augila, regio palmifera. [c. 172.]

Garamantes: ad eos a Lotophagis iter brevissimum die-rum xxx:

^ι λαρόν F. et mox.

^κ μεσαμβρίας V. μεσαμβρίῃ δὲ F.d.f. Male. Infra παρέχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ etc. Similiter 199. συγκεκόμεσται τε καὶ etc. cf. III. 108. IV. 135. V. 86. et alibi, ubi τε et καὶ ita sibi respondent ut idem valeant ac si esset ἔταν et τότε. SCHWEIGH.

^ι Sic S. vulg. ἐσὶ K. unde ἐς δ Reiz. vid. Wessel. ad I. 67. Mox τε om. S.

^μ ἐς om. V.S.

^π Sic V.S.M.P.K.F.f. πελαγί- ζει A.B. Ald. Tum δὲ post ζεῖ S.

^ο Citat Suid. in v. Eustath. II.

p. 1241, 40 = 1331, 12.

^ρ μέχρις F.f.S.

182.

^α ἄλλος ἐστὶ F.d.

^β Sic M.P.K.V.S.F.b.d. Vall. Αὔγिला a.c. et vulgo. cf. 172. Salmas. in Solin. p. 292.

^ε φοιτέουσι F. φοιτῶσι S.

183.

^α Sic M.P.K.F.b.d. Αὔγιλών S.V. Vall. Schæfer. Αἰγίλων olim. Mox ἄλλον S.

^β Γαράμαντες P. Γαράβαντες S.V.

ταρέωνται, καὶ πρὸς τούτοις πάντα τὰ αἰσχροῦ λαιδο-
 1 ρέονται, ὅτι σφέας καίων ἐπιτρίβει, αὐτοὺς τε τοὺς ἀν-
 4 θρώπους, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. Μετὰ δὲ, δι' ἀλλέων
 δέκα ἡμερέων ^ο ὁδοῦ, ἄλλος κολωνὸς ἁλός, καὶ ὕδωρ, καὶ
 5 ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ ἁλὸς τούτου
 αἶρος, τῷ ^ε οὐνομά ἐστι Ἄτλας· ἐστὶ δὲ στεινὸν καὶ
 κυκλωτέρης πάντη· ὑψηλὸν δὲ ^ε οὕτω δὴ τι λέγεται, ὥς
 τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε εἶναι ἰδέσθαι· οὐδέποτε
 γὰρ αὐτὰς ^β ἀπολείπειν νέφεα, οὔτε θέρεος, οὔτε χειμῶ-
 6 νος. τοῦτο ^ι τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι ¹⁰
 εἶναι. ἐπὶ τούτου τοῦ αἶρος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπ' ὠκυμένη
 ἐγένοντο· καλέονται γὰρ ^κ δὴ Ἀτλαντες. λέγονται δὲ
 15 οὔτε ἐμφυχον οὐδὲν σιτέεσθαι, οὔτε ἐνύπνια ὁρᾶν. Μέχρι
 μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τούτων, ἔχω τὰ οὐνόματα τῶν ἐν
 τῇ ὀφρύνῃ κατοικημένων καταλέξαι· τὸ δ' ἀπὸ τούτων,
 2 οὐκέτι. διήκει δ' ὧν ἡ ὀφρὺν μέχρι ^α Ἡρακλήων στηλέων, ¹⁶
 καὶ τὸ ἔξω τούτων· ^β ἐστὶ δὲ ἁλὸς τε μέταλλον ἐν αὐτῇ
 3 διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, καὶ ἄνθρωποι οἰκέοντες. τὰ δὲ
 οἰκία τούτοις πᾶσι ἐκ τῶν ἀλίων χόνδρων οἰκοδομέαται. ²⁰
 ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Λιβύης ἄνομβρά ἐστι· οὐ γὰρ ἀν
^γ ἡδυνέατο μένειν οἱ τοῖχοι ἔοντες ἄλινοι, εἰ ὕε. ὁ δὲ ἁλς

confinio
mons At-
las, co-
lumna ca

Nomina
populorum
post Atla-
tes occa-
363
sum ver-
sus, ignot
fodinae sal
albi et pu
purei, dis
tantes iti-
nere deno-
rum die-
rum: aqu
caelestis
nulla. Su
pra hunc

^ε ὁδοῦ om. M.K.P.S.V. Supra
 ἄλλων S.

^ε Sic M.K.P.F. ἐστὶ om. S.
 al. ἄρος S. pro αἶρος.

^ε Sic Ald. S.V.A.B. δὴ om.
 M.P.K.F.

^β ἀπολείπειν S.K.F. Paris. ἐπι-
 λείπειν Eustath. ἀπολείπει al.

^ι Sic M.P.K.S.V.a.b. κίονα
 Ionibus foeminino genere fre-
 quentari appositis Schol. Soph.
 Aj. 108. Eustath. Steph. de Dia-
 lect. p. 153. et al. notat Wesse-
 lingius. Vulgo defendit Schweigh-

aeuserus, quem vid. ad c. 201.
 τούτων τὸν κ. F. τὸν om. vulgo.

Mox ἀπὸ τούτου τοῦ ἄρος S.

^κ δὴ om. K.P.F.b.

^ι ἐνύπνιον b. Alludit Tertullian.
 de Anima c. 49.

185.

^α Ἡρακλέων F. μέχρις Ἡρακλέων
 S.

^β ἐν δὲ S.V.

^γ Sic M.P.K.S.V.F. Paris.
 ἡδυναίατο olim. ἀν ex M.P.K.F.
 Vulgo om. cum S. qui εἰ ὕεν ἔον-
 τες ἄλινοι.

τοῦδε εἶνεκα, ὡς μή σφεας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρ- 45 convulsio-
 3 ρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται. καὶ διὰ τοῦτο nis medi-
 σφεας λέγουσι εἶναι ὕγιμροτάτους. εἰσὶ γὰρ ὡς ἀλη-
 θέως ^hοἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιμρότατοι, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως, εἶπαι, ὑγιμ- 50
 4 ρότατοι δ' ὦν εἰσὶ. ἦν δὲ καίουσιν τὰ παιδία σπασμὸς
 ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος· ἰτράγου οὖρον σπεί- 364
 σαντες ῥύονται ^kσφεα. λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λί-
 18 βυες. Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἶδε. ἐπεὰν τοῦ
 ὠτὸς ἀπάρξωνται τοῦ κτήνεος, ῥιπτεύουσι ὑπὲρ τὸν ⁵⁵ ὄμον·
 τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἀποστρέφουσι τὸν αὐχένα αὐτοῦ.
 2 ^bθύουσι δὲ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ μούνοισι. τούτοις μὲν νυν
 πάντες Λίβυες θύουσι· ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην
^cνέμοντες, τῇ Ἀθηναίῃ μάλιστα, ^dμετὰ δὲ, τῇ Τρίτῳ
 19 καὶ τῇ Ποσειδέωνι. Ἄτῃν δὲ ἄρα ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰ- 60
 γίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων
 2 ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες. πλὴν γὰρ ^bἢ ὅτι σκυτίνη ἢ ἐσθῆς
 τῶν Λιβυσσέων ἐστὶ, καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων
^cαὐτῇσι οὐκ ὀφίεσ εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα 65
 65 gere, in-

Sacrificia :

Dii com-
munes om-
nium, Sol
et Luna ;
Tritonidis
accolarum
proprii, Mi-
nerva, Tri-
ton et Nep-
tunus.Palladio-
rum stola,
et feminei
ululatus in
sacris origo
Libyæ :
item qua-
drigas jun-

ταφος dicere consueverint pro
eo quod vulgo δ κράταφος est.
SCHWEIGH. Mox δέλεται S.

^g ὑγκροτ. S. et nox. qui infra
ειπεῖν.

^h οἱ om. P.K.F. ἀληθῶς F.

ⁱ Sic F. Vulgo τράγου γὰρ ὄρον.
Amat, inquit Schweighæuserus,
Herodotus tale asyndeton.

^k Sic V.S.a.c. σφεας vulgo.
188.

^a ὄμον F.d.

^b Citat Eustath. Dionys. 185.

^c νέμονται d.

^d Citat Eustath. II. p. 1265,
7=1364, 27. Ποσειδέωνι S.
189.

^a Citat Eustath. II. p. 602,

VOL. I.

45=459, 1.

^b Sic M.S.P.V.F. Paris. ἢ om.
vulgo.

^c Sic A.B.V. Ald. αὐτῇ εἰσι
M.K.P.F. quæ non videtur varia
lectio. Scribe literis majusculis,
ATTHEIΣI, et statim percipies
librarium primo E pro Σ posu-
isse, deinde postremam syllabam
perperam geminasse. αὐτοῖσιν S.
Mox ἱμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα om.
S. αἰγίων pro αἰγίδων conj. Wes-
seling. Sed vulg. defendere vi-
dentur Glossæ, Αἰγίς, ἢ Λίβυες
(Λιβυσσαι Hesych.) φοροῦσι δοράν.
cf. Meursii Att. Lect. VI. 10.
Wessel. Diod. Sic. III. 49.

P P

2 σῶμα ^d χρίονται μίλτῳ. φασὶ δὲ οὔτοι εἶναι τῶν ἐκ
 Τροίης ἀνδρῶν. Ἡ δὲ χώρα αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ τῆς Λι-
 βύης ἢ πρὸς ἐσπέρην, πολλῷ θηριαδεστέρη τε καὶ δασυ-
 3 τέρη ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς τὴν 90
 ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσι, ἐστὶ ταπεινὴ τε
 καὶ ψαμμώδης, μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ· ἡ δὲ ἀπὸ
 τούτου τὸ πρὸς ^e ἐσπέρης, ἡ τῶν ἀροτήρων, ὀρεινὴ τε κάρτα
 4 καὶ δασέα καὶ θηριαώδης. καὶ γὰρ οἱ ὄφεις οἱ ὑπερμε-
 γάθεις καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσὶ, καὶ οἱ ἐλέ- 95
 φαντές τε καὶ ἄρκτοι, καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι· οἱ τὰ
 κέρα ἔχοντες· ^ε καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ οἱ ἀκέφαλοι
 οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, ὡς δὴ ^h λέ-
 γονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ ⁱ οἱ ἄγριοι ἄνδρες, καὶ γυναῖ-
 κες ἄγριαι, καὶ ἄλλα πλήθει πολλὰ θηρία ^k ἀκατά-
 92 ψευστα. Κατὰ τοὺς Νομάδας δὲ ἐστὶ ^a τούτων οὐδέν,
 ἀλλ' ἄλλα ^b τοιάδε· πύγαργοι, καὶ ^c ζορκάδες, καὶ
 βουβάλεις, καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ τὰ κέρα ἔχοντες, ἀλλὰ
 ἄλλοι ἄποτοι· ^d οὐ γὰρ δὴ πίνουσι· καὶ ὄρυες, ^e τῶν τὰ 5
 2 κέρα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχεις ποιεῦνται· μέγας δὲ τὸ
 θηρίον τοῦτο κατὰ βῶν ἐστὶ· καὶ ^f βασσάρια, καὶ ὕαιναι,
 καὶ ὕστριχες, καὶ κριοὶ ἄγριοι, καὶ ^g δίκτυες, καὶ θῶες,

Maxyes, a
 Trojanis
 oriundi :
 Libyæ pars,
 quæ No-
 madum est,
 depressa et
 arenosa ;
 quam Aro-
 teres col-
 lont, mon-
 tana, et sil-
 vis ac feris
 frequens :
 genera fe-
 rarum apud
 Aroterea.

Item apud
 Nomades :
 cervus et
 aper in Li-
 bya nullus :
 mustelæ in
 silphio.

366

^d Sic F. Vulgo μίλτῳ χρίονται cum S.

^e Sic S.V.a. Alii ἐσπέρην. In-
 fra ἐλέφαντες δὲ S.

^f οἱ τὰ om. c.

^g Sic M.K.P. Vall. F.b.c.d.
 καὶ οἱ ἀκέφαλοι om. V.S.a. Ald.
 οἱ ante κυνοκ. om. S.

^h Sic M.P.K.V.F. Paris. Vulg.
 λέγεται γε. λέγονται S. absque γε.

ⁱ Sic S.P.V.F.b.d. οἱ om. edd.
 vett.

^k Sic M.P.K.F.V.S. Ald. a.c.
 et d. pro v. l. ἀκατάψευστα b.d.

vid. Montfaucon. Palæogr. Gr.
 pag. 243. Temere Reizius et
 Schæferus ediderunt κατὰψευ-
 στα.

192.

^a τούτων] τούτων F.S.

^b Sic M.P.K.F. τάδε S. al.

^c δορκέες S. δορκάδες V. cf. au-
 not. ad Hesych. v. Ζόρ.

^d οὐ γὰρ δὴ πίνουσι om. S.

^e Sic M.K.P.F.b.d. τῶν κατὰ
 κέρα A.B.S. Ald.

^f βασάρια S.

^g δέικτυες S.

κέσθαι ἦσον τῇ ὄνομα εἶναι ^aΚύραυνιν· μήκος μὲν
 διηκοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στειήν, διαβατὸν ἐκ τῆς
 2 ἡπείρου· ἐλαϊέων τε μεστὴν καὶ ἀμπέλων. ^bλίμνην δὲ ἐν
 αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς ^cαἰ παρθένοι τῶν ἐπιχωρίων πτεροῖσι
 ὀρνίθων κεχριμένοισι ^dπίσση ἐκ τῆς ἰλύος Ψῆγμα ἀνα- 35
 3 φέρουσι χρυσοῦ. Ταῦτα εἰ μὲν ἐστὶ ἀληθῆως οὐκ οἶδα,
 τὰ δὲ λέγεται γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν· ^eὅκου καὶ ἐν Ζα-
 κύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην αὐτὸς
 4 ἐγὼ ὤρεον. εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτοῦ, ἡ δὲ 40
 ὦν μεγίστη αὐτέων ἐβδομήκοντα ποδῶν πάντη, βάθος δὲ
 διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν κατιεῖσι ἐπ' ἄκρῳ μυρ-
 σίνην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ
 πίσσαν, ὁδὸν μὲν ἔχουσιν ἀσφάλτου, τὰ δ' ἄλλα τῆς
 5 ^fΠιερίκῃς πίσσης ἀμείνω. ^gἔσχεουσι δὲ ἐς λάκκον ὄρω- 45
 ρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης· ἐπεὰν δὲ ἀθροίσωσι συχὴν,
 6 οὕτω ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου καταχέουσι. ὅτι
 δ' ἂν ἰεσπέση ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν ἰόν, ^hἀναφαίνεται
 ἐν τῇ θαλάσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ τῆς 50
 λίμνης. οὕτω ὦν καὶ ⁱτὰ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ
 96 κειμένης ^mοικότα ἐστὶ ⁿἀληθείη. Λέγουσι δὲ καὶ τὰδε
 Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης χωρὸν τε καὶ ἀνθρώπους
 ἔξω ^aἩρακλείων στηλέων κατοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὰν

Carthagi-
 niensium
 relatio de
 insula Cy-
 rauni: la-
 cus in ea
 ramento-
 rum auri
 dives: in
 Zacyntho
 lacus, e
 quo pix
 refertur
 melior
 367
 quam Pi-
 eria: meat
 sub terra in
 mare.

Locus Li-
 byæ extra
 columnas
 Herculis,
 a navibus

195.

^a Κυραῖν P.M.F.b. Κύραυν S.
 (qui in pr. τούτους δὲ et κείσθαι.)
 Κυραῖν K. Κηράν d. Κυραυνί
 Steph. Byz. Κύραυν edd. vett.

^b λιμένα S. Vall. Supra ἐλαιῶν
 S.

^c αἰ om. F.

^d πίση F. et sic mox.

^e ὅκε F.

^f ὤρων S.V. ὤρων F. Mox αὐ-
 τῶν S.

^g πευκίης S.

^h ἔχουσι F.

ⁱ Sic M.P.K.F. Paris. ἐμπέση
 S.V. Al. ἰεσπέσοι.

^k Sic vulg. et Antigonus de
 Mirab. c. 169. ἀναφέρεται S.

^l τὸ ἀπὸ S. qui supra ὅτως.

^m Sic F. εἰκότα S. vulgo.

ⁿ ἀληθείη F.S.

196.

^a Ἡρακλέων S.K.F.

β ληνες, ἐπήλυδες. Δοκέει δέ μοι οὐδ' ^a ἀρετὴν εἶναι τις ἢ
 Λιβύῃ σπουδαίῃ, ὥστε ἡ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι,
 πλὴν Κίνυπος μούνης· τὸ γὰρ δὴ ^b αὐτὸ οὐνομα ἢ γῆ τῶ ⁸⁰
² ποταμῷ ἔχει. αὕτη δὲ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστῃ ^c γεῶν Δήμητρος
³ καρπὸν ἐκφέρειν· οὐδὲ οἶκε οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ. ^d με-
 λάγγαιός τε γάρ ἐστι, καὶ ἔπυδρος πίδαξι· καὶ οὔτε
 αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν, οὔτε ὄμβρον ^e πλέω ^f ποῖουσα ⁸⁵
⁴ ⁸ δεδήλῃται· ^b ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς Λιβύης. τῶν δὲ
 ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ⁱ ταῦτα μέτρα τῇ ^k Βαβυλωνίῃ γῇ
 κατίστανται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν Εὐεσπερίται νέμονται·
 ἐπ' ^l ἑκατοστὰ γὰρ, ἐπεὰν αὕτη ἐαυτῆς ἀριστα ἐνείκη,
⁹ ἐκφέρει· ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυπι, ἐπὶ τριηκόσια. Ἐχει δὲ καὶ ⁹⁰
 ἡ Κυρηναίῃ χώρῃ, εἴουσα ὑψηλοτάτῃ ταύτης τῆς Λιβύης
^a τὴν οἱ Νομάδες νέμονται, τρεῖς ^b ὥρας ἐν ἐαυτῇ ἀξίας
² ^c θώματος. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ παραθαλάσσια τῶν καρ-
 πῶν ὄργα ἀμᾶσθαι τε καὶ τρυγᾶσθαι· ^d τούτων ^e δὲ ^f συγ-
 κεκομισμένων, ⁸ τῶν ὑπερθαλασσιδίων ^h χώρων ⁱ τὰ μέσα ⁹⁵
 ὄργα συγκομίζεσθαι, τὰ βουνούς καλέουσι· ^k συγκεκό-
 μισταί τε ^l οὗτος ὁ μέσος καρπός, καὶ ὁ ἐν τῇ ^m κατ-

Libyæ te-
 minus be-
 na, quan-
 Asiæ aut
 Europæ :
 Cinyps r-
 gio fertil-
 sima, et
 cundum
 eam regi-
 Evesperi-
 tum.

Cyrenaic
 regio edi-
 tissima I-
 byæ No-
 madicæ,
 tribus di-
 versis lo-
 cis octo
 menses s-
 tumans

198.

^a ἀρετὴ εἶναι τις ἐν Α. S.^b αὐτοῦ οὐνομα F.^c Sic F. γε ἂν A.B. γαρῶν d.
 γαιῶν S. vulgo. Mox εἰκεν S.^d μελάγγεος M.K.S. πελάγγεος
 F.^e πλέον S. ὄμβρῳ d.^f Sic K.F. ποιῖουσα V. ποιῖουσα
 S. Ald. et al.⁸ δεδήλωται F.^h οἶεται P.ⁱ τὰ αὐτὰ V.S.^k Sic K.P.F.b.d. Βαβυλῶνι ἢ
 S. Βαβυλωνίων Wessel. et al.^l ἑκατὸν S. Mox ἐν om. S.

199.

^a τῆς οἱ S.V.^b Sic M.P.K.F.b. χώρας S.a.c.

d. et vulgo.

^c θώματος M.K.S.F. θωύματος
 (aut θώματος) alii.^d τούτων] τούτων S.V.F. al.^e Sic S.V. τε δὴ Wessel. et
 al.^f συγκεκοσμημένων b.⁸ Sic Stephani margo, et for-
 tasse K. τὰ ὑπερθαλασσιδίων M.
 F.b.d. τὰ ὑπὲρ τῶν θαλασσιδίων S.
 a.c. Ald.^h χωρέων F.ⁱ τὰ μέσα om. S.V.^k συγκεκόσμηται V.^l οὕτως F.^m ὑπερτάτῃ S.V.

3 δόλῳ δὲ αἰρετοὶ, ποιεῖ τοιάδε. νυκτὸς ᾧ τάφρην ὀρύζας²⁵
 εὐρέην, ᾧ ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς· κατύπερθε
 δὲ ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιεῶν τῇ
 4 ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον. ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους ᾧ προεκα-
 λέετο τοὺς Βαρκαίους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, ἐς ᾧ
 5 σφί· ἔαδε ὁμολογίῃ χρήσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποι- 30
 οῦντο τοιόνδε τινα, ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὄρ-
 κια· “ ἐς τ’ ἂν ἡ γῇ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον
 “ κατὰ χώρην· καὶ Βαρκαίους τε ᾧ ὑποτελέειν φάναί α-
 “ ξὶν βασιλεῖ, καὶ Πέρσας μηδὲν ἄλλο ᾧ νεοχμοῦν ᾧ κατὰ
 6 “ Βαρκαίων.” Μετὰ δὲ τὸ ὄρκιον, Βαρκαῖοι μὲν πιστεύ- 35
 σαντες τούτοις, αὐτοὶ τε ᾧ ἐξῆσαν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ
 τῶν πολεμίων ἔων παριέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸν βουλάμενον,
 7 ᾧ τὰς πύλας πάσας ἀνοίξαντες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρή-
 ξαντες τὴν κρυπτὴν γέφυραν, ἔθεν ᾧ ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. 40
 κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα
 ᾧ ἐμπεδορκεῖεν, ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοις χρόνον μένειν
 αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῇ μένῃ κατὰ τὰ τότε εἶχε· κατ-
 ἀρρήξασι δὲ, οὐκέτι ἔμνε τὸ ὄρκιον κατὰ χώρην.

12 Τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη,⁴⁵
 ἐπεὶ τε οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, ἀνεσκολόπισε
 κύκλῳ τοῦ τεύχεος· τῶν δὲ σφί γυναικῶν τοὺς ᾧ μαζοὺς

Pheretima
 crudelitas
 370
 in cædis

^c τάφρην M.P.K. Suid. in Τά-
 φρος. τάφρον F.a.c.b.S. Ald. cf.
 IV. 28. Mox εὐρέαν S.

^d ἀπέθηκε S.

^e Sic P.a.d. προεκαλέεται F.
 προσεκαλέετο vulgo S. Mox οὕτως
 ἔχει S.

^f Sic P.V.F. Paris. ὑποτελέην
 M.K. ὑπὸ τελέην S.

^g ἐνοχλοῦν S.

^h Sic Ald. F.a.b.c. κατὰ Βαρ-
 καίους S.M.K.P. cf. V. 19.

ⁱ Sic P.F. Paris. Alii ἐξήσαν
 cum S.

^k πύλας om. S. ἀπάσας S.V.
 τὰς πάσας πύλας F.

^l Sic S.V.a.c. Ald. ἔξω M.K.
 P.b. ἔθεν—γέφυραν om. F.

^m Suid. in v. et in Φερετίμα.

καὶ ^m ἐπελκομένους ἐφόνεον, ⁿ ἐς δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον ^o ἀπ-
 04 ικέατο. Οὗτος ὁ Περσέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτω
 ἐς Εὐσεπερίδας ἦλθε. τοὺς δὲ ^a ἠνδραποδίσαντο τῶν Βαρ-
 καίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ^b ἀνασπάστους ^c ἐποί- 75
 ησαν παρὰ ^d βασιλέα· βασιλεὺς δὲ σφι Δαρεῖος ἔδωκε
 2 τῆς Βακτρίας χώρας κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ
 ταύτῃ οὐνομα ἔθεντο Βάρκην, ἥπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ^e οἰ-
 205 κευμένη ἐν τῇ γῇ τῇ Βακτρίᾳ. Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη
 εὖ τὴν ^a ζῶν κατέπλεξε. ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λι-
 βύης, τισαμένη τοὺς Βαρκαίους, ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴ-
 2 γυπτον, ἀπέθανε κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ^b ἐξέζεσε. ὥς
 ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπί-80
 φθονοὶ γίνονται. ἡ μὲν δὲ Φερετίμης τῆς ^c Βάττω τοιαύτη
 τε καὶ τοσαύτη τιμωρίῃ ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

Barcæis
captis vi
in Bacti
datur ac
incolen-
dum.

37 I
Pheretii
interit f
morbo,
quum r
vermibt
ebulliss

^m ἐφελκ. S.V.

ⁿ ἐς οὗ S.V.

^o Sic F. ἀπικέατο S.V. ἀπικέωτο
M.P.K. ἀπικέατο b.

204.

^a ἠνδραποδίσαν S.

^b ἀνασπάστους S.V.P. Paris. F.
ἀνασπάστους olim.

^c ἐποίησαντο S.V.

^d βασιλῆα] βασιλέα F.S.

^e Sic S. οἰκειμένη F. Ald. al.

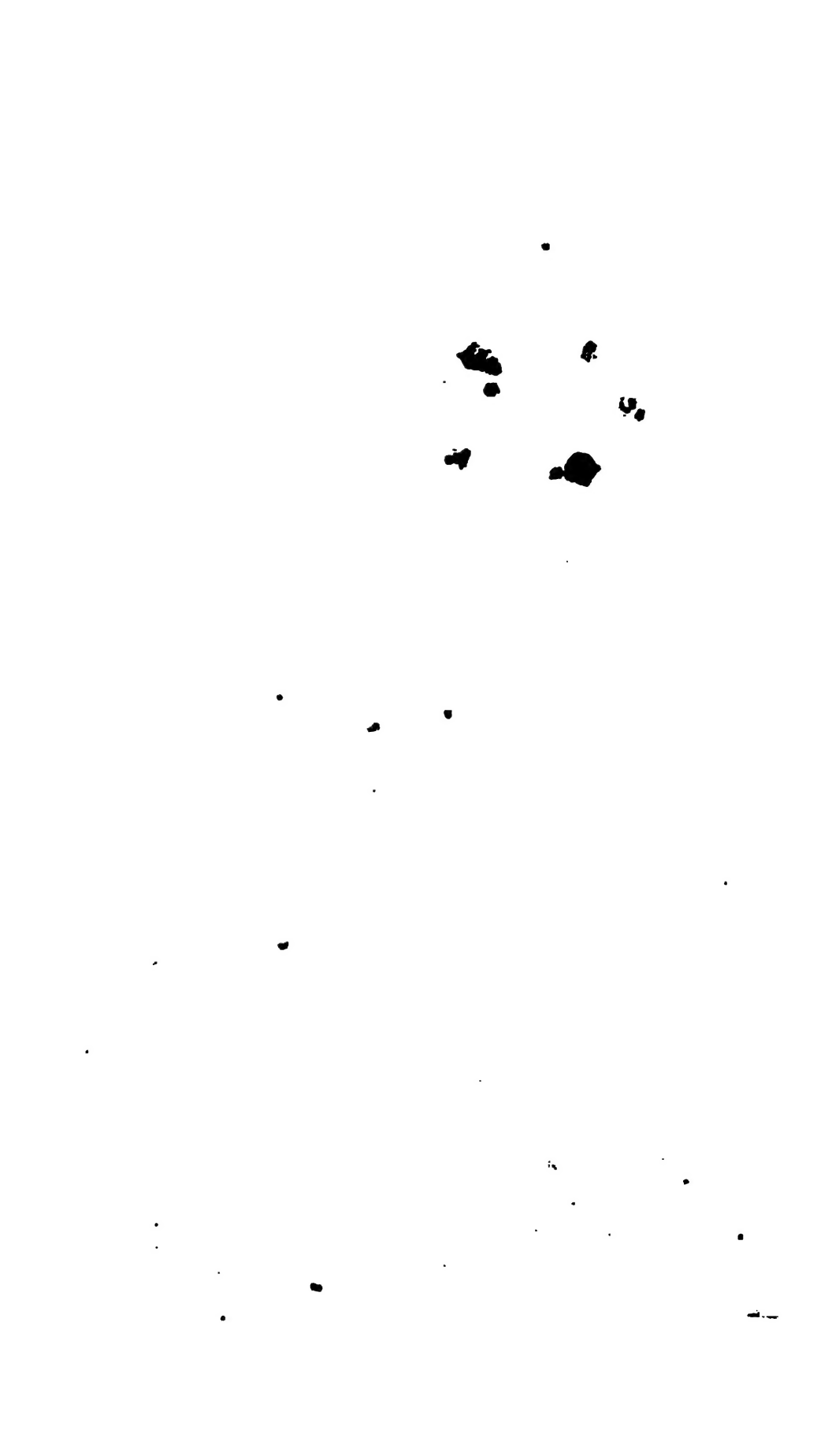
^f τῇ om. F.

205.

^a ζῶν S. et F. altera lectione
suprascripta.

^b Sic Ald. M.S. Suid. v. Εὐ-
λαί. ἔξεσε K.P.F.b.

^c Βατταίου K.F.S. Claudit li-
brum P. sic: ΗΡΟΔΟΤΟΥ Δ
XXXHH[Δ]III. significans in eo
codice e quo ducta ista nota est,
quantum Herodoti librum com-
plesse versus 3253.

Ami

•

•

•

•

•

•